

SACRED HYMNS

COMPILED BY
T. P. VERGHESE
M. A. B. PAED (TORONTO) L. T.

REVISED EDITION 10000 COPIES

വിശുദ്ധ ഗീതങ്ങൾ

പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ് ൧൦,൦൦൦ പ്രതികൾ

“എന്റെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും ഞാൻ യഹോവയ്ക്കു പാടും;
ഞാൻ ഉള്ള കാലത്തൊളം എന്റെ ദൈവത്തിനു
കീർത്തനം പാടും.”

പ്രസാധകൻ

ററി. പി. വറുഗീസ്സ്

എം. എ., ബി. പെയിഡ് (ടോറോന്റോ) എൽ. ടി.

PRINTED AT THE
A. R. P. PRESS, KUNNAMKULAM.

1113/1938.

വില: ശീലബൈബിൾ 10-൩ [കടലാസ് ബൈബിൾ 8-൩]

മുഖവുര.

മാതേന്താമ്മാ സമുദായത്തിനു സ്വന്തമായി ഒരു കീർത്തനാഗാനഗ്രന്ഥം ഇല്ലാത്തതിനാലുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അസ്വസ്ഥതയും ന്യൂനതയും താല്പാലികമായിട്ടെങ്കിലും പരിഹരിക്കണമെന്നുള്ള പരമബോധം മാത്രമാണ് ഈ ലഘുക്രിതിയുടെ പ്രസാധനത്തിനു എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആരാധനകളിലും യോഗങ്ങളിലും സംഗീതത്തിന്റെ സ്ഥാനം വ്യവസ്ഥിതമാക്കി തൽഫലം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവരായ നമുക്ക് അതിന്റെ വലുതായ ആവശ്യത്തെ ഒട്ടുംതന്നെ അവഗണിക്കാവുന്നതല്ലല്ലോ ഉൽകൃഷ്ടാശയങ്ങളാൽ ഉത്ഭാസിതങ്ങളും കണ്ണാമുതങ്ങളുമായ ഗീതങ്ങൾ, ആരാധനയിൽ ചിത്തൈകാഗ്ര്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ഉത്തമങ്ങളായ മനോവ്യാപാരങ്ങളെ ഉണർത്തി ബലിഷ്ഠങ്ങളാക്കുന്നതിനും അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളാ

പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിൽ, കേരള ക്രൈസ്തവലോകത്തിൽ പ്രസിദ്ധി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം പാട്ടുകൾ, മിക്ക സന്ദർഭങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. വിശിഷ്ടം, കുട്ടികൾക്കു പാടുന്നതിനുള്ള ഒട്ടവളരെ പാട്ടുകൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ വേർതിരിച്ചു ചേർത്തിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, “മധുരഗായകനായ” സാങ്കിയുടെ ഹൃദയംഗമങ്ങളായ പല കീർത്തനങ്ങളും ഇതിനെ അലങ്കരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ ഉദ്യമത്തെ ശ്ലാഘിച്ചു കല്പന അയച്ചു എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നിതാന്തവന്ദ്യദിവ്യശ്രീ തീത്തുസ് ദപിതീയൻ മാതേന്താമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയോടും, എന്റെ ഈ നിസ്സാരമായ ശ്രമഫലത്തെ സദയം പരിശോധിച്ചു പ്രൗഢമായ ഒരു അവതാരിക എഴുതി ഇതിനെ ആശീർവിച്ച എ. പെ. പെ. ബ. ഏബ്രഹാം മാതേന്താമ്മാ സപ്രഗൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയോടും, എന്നിക്കുള്ള നിഷ്ഠുരമായ ഭക്തിയും അകൈതവമായ കൃതജ്ഞതയും രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സങ്കലനം ചെയ്തിട്ടുള്ള മിക്ക പാട്ടുകൾക്കും, അതതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാരിൽ നിന്നും കമ്മററിയിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു അനുമതി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനും പുറമെ, പരേതനായ മിസ്റ്റർ പി. വി. തൊമ്മി രചിച്ചിട്ടുള്ള സമ്യക് പാട്ടുകളുടേയും പകർപ്പാവകാശം എന്നിക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ആ മാനുസ്ക്രിപ്റ്റുകളോടും എന്റെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ കൃതജ്ഞതയെ ഈ അവസരത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഏല്പം മാനുവൈദികന്മാരുടേയും സഹപ്രവർത്തനം ഈ സംരംഭത്തെ വിജയപൂർണ്ണമാക്കുമെന്നാണ് എന്റെ പ്രതീക്ഷ. പൊതുജനങ്ങളുടെ ഉദാരമായ ആനുകൂല്യത്തേയും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അനേക റ്റനങ്ങളുടെ ആത്മീയമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും സ്ഥിരതയ്ക്കും, യോഗങ്ങളുടേയും ആരാധനകളുടേയും ഐക്യരൂപ്യത്തിനും, അനുഗ്രഹത്തിനും പ്രയോജനപ്രദമായിത്തീരണമെന്നുള്ള പ്രാത്യക പ്രാർത്ഥനയോടെ ഈ ബലഹീനപ്രയത്നത്തെ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഹിന്ദുസ്ഥാൻ, പാഴ്സി, കണ്ണടകം എന്നീ അഭിനവരീതികളെ അനുകരിച്ചു വിരചിതങ്ങളായ ചില ക്രൈസ്തവഗീതങ്ങൾ അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

തൃശ്ശിവപേരൂർ, }
26-5-1904 }

എന്ന്,
ററീ. പി. വറുഗീസും.

അവതാരിക.

“വിശുദ്ധഗീതങ്ങൾ” എന്ന അഭിധാനത്തിൽ നമ്മുടെ മാനുഷസ്ഥിതി മിസ്റ്റർ റി. പി. വർഗീസ് കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള പാട്ടുപുസ്തകത്തിന്റെ കയ്യെഴുത്തു പ്രതിവായിച്ചുനോക്കിയതിൽ എനിക്ക് അമിതമായ സന്തോഷത്തിനും ചാരിതാർത്ഥ്യത്തിനും ഇടയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു പ്രസ്താവിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പൊതുവിൽ സകല ക്രൈസ്തവസമുദായങ്ങൾക്കും ഉപയോഗയോഗ്യമായ ഒരു പാട്ടുപുസ്തകം ഇല്ലെന്നുള്ള ന്യൂനതയും തജ്ജന്യമായ ക്ലേശവും താല്ക്കാലികമായെങ്കിലും പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്താൽ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതിനു സാധിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കയും, ഇതിനു സർവ്വവിജയങ്ങളും ആശംസിക്കയും ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

പരസ്പരാരാധനകളിലും പ്രാർത്ഥനാക്രമങ്ങളിലും പൊതുവെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ളതായ ഒരു പാട്ടുപുസ്തകം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു ഏവർക്കും അറിവുള്ളതാണല്ലോ. യോഗങ്ങളും കുടുംബാരാധനകളും അംഗീകൃതങ്ങളായിത്തീരുന്നതിന്നു സന്ദർഭോചിതങ്ങളായ ഗീതങ്ങൾ യോഗ്യമായും ഭക്തികരമായും പാടാവുന്ന രീതിയിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ളവയായി സാധാരണ പുസ്തകങ്ങളിൽ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ കാണാറുള്ളൂ. എന്നാൽ മിസ്റ്റർ വർഗീസ് സങ്കലനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥനാപരമായ ലഘുതൃതിയിൽ, പൊതുവെ പ്രസിദ്ധി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പാട്ടുപുസ്തകങ്ങളിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ എല്ലാ പാട്ടുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മിക്ക സന്ദർഭങ്ങളിലേക്കും ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവയോഗ്യംതന്നെ.

യോഗങ്ങളുടെ ഐകരൂപ്യത്തിന്നും ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ ആശയങ്ങളിൽ അഭിനിവേശം ജനിക്കുന്നതിന്നും, ആരാധനയിലെ സംഗീതത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെ നിയന്ത്രണം ചെയ്യുന്നതിന്നും മിസ്റ്റർ വർഗീസിന്റെ പരിശ്രമം ഏറ്റവും പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ വർഗീസ് തന്റെ ബഹുവിധമായ ജോലിത്തീരക്കിനുള്ളിൽ ക്രൈസ്തവസമുദായത്തിന്റെ ആത്മീയഭാവിനന്മയെ ലക്ഷക്കി ഇത്രയും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിന്നു മനസ്സുവെച്ചതിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ശ്രമം അനുഗ്രഹകരമായി തീരുന്നതിന്നു ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

Tiruvella,	}	Sd.
2nd Kanni'104.		Abraham Mar Thoma, Malabar Suffragan Metropolitan.

പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ്.

ഈ പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പിൽ പ്രായോഗികദൃഷ്ട്യ ഉപയോഗത്തുനൂവും വിഷയസംഘടനാരഹിതവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന പല പഴയ പാട്ടുകളും തിരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആശയശുദ്ധി, അർത്ഥപൂർണ്ണത, ഭാഷാസാരമൂല്യം, രചനാമധുര്യം, ഗാനയോഗ്യത എന്നിത്യാദി ഗുണങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി രചിച്ചിട്ടുള്ള വളരെ പുതിയ ഗീതങ്ങളെ ഇതിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട് എന്ന സംഗതി ആദ്യമായി പ്രസ്താവിക്കുകയുള്ളൂ. മുൻ പതിപ്പിലെ അച്ചടിപ്പിഴകളും മറ്റു പല ന്യൂനതകളും പരിഹരിച്ചിരിക്കുന്നതിനും പുറമെ നൂതന വിഷയങ്ങൾക്കും സന്ദർഭങ്ങൾക്കും പറ്റിയ ഹൃദയാവജ്ജകങ്ങളായ അനവധി കീർത്തനങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ആത്മീയമായ എന്റെ ഈ ഉദ്യമത്തെ വിജയപ്രദമാക്കുവാൻ വേണ്ടി തങ്ങളുടെ വിലയവറിയ സമയത്തിൽ വളരെ ഭാഗം വിനിയോഗിച്ച ഹൃദയപൂർവ്വം എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ ക്രിസ്തീയ സുഹൃത്തുക്കളായ ശ്രീമാന്മാരായ റി. ഡി. ജോജ് ബി. എ, പി. ജെ. ജോർജ്ജ് ഭാഗവതർ എന്നീ സംഗീതസാഹിത്യ കലാനിപുണന്മാരുടെ പേരിൽ എനിക്ക് അകൈതവമായ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

തങ്ങളുടെ കൃതികളെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വീണ്ടും ചേർക്കുവാൻ അനുമതി നൽകിയ ഗാനകർത്താക്കളോടും കമ്മറിക്കാരോടും എനിക്ക് നിർവ്യാജമായ കൃതജ്ഞതയേയും ഇവിടെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ.

പ്രസാധകൻ.

പെറുളടക്കം.

1.	പ്രഭാതകീർത്തനങ്ങൾ	1-10
2.	സന്ധ്യാകീർത്തനങ്ങൾ	11-15
3.	സ്മരണഗീതങ്ങൾ	16-60
4.	ക്രിസ്തുമസ്സ് ഗീതങ്ങൾ	61-72
5.	കഷ്ഠാനുഭവം	73-95
6.	ഉയർന്നുനേല്പ്, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം	96-101
7.	പ്രബോധനം	102-114
8.	ക്രിസ്തുവിനുള്ള ക്ഷണനം	115-152
9.	രക്ഷകന്റെ വിളി	153-159
10.	പരിശുദ്ധാത്മാവ്	160-175
11.	ദൈവവചനം	176-189
12.	ദിവ്യസ്നേഹം	190-197
13.	ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം	198-202
14.	ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ധ്യാനം	203-231
15.	ദിവ്യസംരക്ഷണം	232-235
16.	അനുതാപം	236-246
17.	ക്രിസ്തീയ ജീവിതം:	
	പ്രതിഷ്ഠ, വിശ്വാസം, വിശുദ്ധി, പ്രാർത്ഥന, സേവ, ജ്ഞാനയുദ്ധവും പരീക്ഷയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനായുള്ള വാങ്ങൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ്.	} 247-347
18.	ശുശ്രൂഷയും വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങളും:	
	ശുശ്രൂഷാരംഭം, അരാധന, മംഗളം, കർത്തൃദിവസം, തിരുവത്സരം, വിചാരം, ദുഃഖസമയത്തേക്കുള്ള പ്രാർത്ഥന, ആശ്വാസഗീതം, മരണം, മോക്ഷാനന്ദം.	} 348-404
19.	സുവിശേഷഗീതങ്ങൾ	405-416
20.	പ്രത്യേക സമയത്തേക്കുള്ള പ്രാർത്ഥനാഗീതങ്ങൾ:	
	ഭവനപ്രവേശം, പുതുവർഷം, മഴക്കുഴി, രാജ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി, സംഗ്രഹാഭിഷേകം, യുദ്ധസമയത്തു.	} 417-428
21.	സങ്കീർത്തനങ്ങൾ	429-433
22.	ശിശുഗാനം	434-453
23.	സാമാന്യഗീതങ്ങൾ:	
	ജയസന്തോഷം, സാക്ഷ്യം, ഉണർവ്, ആശ്രയം, ക്രിസ്തോധിവാസം, നടത്തിപ്പ്, പ്രത്യാശ, മാതൃസംഘം, കുടുംബജീവിതം, അമ്മമാർക്കുവേണ്ടി.	} 454-503

പല്ലവി അകാരാദി.

	ഗീതം		ഗീതം
അകത്തും പുറത്തും വേദനയോടെ	95	ആശ്ചര്യം മനമേ	384
അടിയാനിൽ വാണിടുക	260	ആശ്ചര്യം എനിക്കേറെ	383
അതിമംഗലകാരണനേ	63	ഇടവിടാതെച്ചീടും	194
അതിരാവിലെ തിരുസന്നി	3	ഇന്നിക്കായ് പിളർ പാറ	277
അന്നികെ വരിക നീ പാപി	123	ഇന്നിമൽ ഇന്നിക്കിടലാർ	298
അർദ്ധരാത്രികിതാ കേട്ടിടുന്നു	334	ഇന്നിയും സ്ഥലമുണ്ടു	122
അനുഗ്രഹത്തോടെ ഇപ്പോൾ	361	ഇന്നയോളം തുണച്ചാനേ	431
അമ്മമാരേ! നിങ്ങൾ	503	ഇന്നി ബേതികൾക്കു ശുഭം	373
അഗ്നിജ്വാലപോലെ വാനി	170	ഇന്നി മംഗലം ശോഭിക്കുവാ	372
അഞ്ചാതെ വാ പാപിയേ	125	ഇന്നു പകൽ മുഴുവൻ	12
അയോഗ്യനെനെ	213	ഇന്നു പകലിലെന്നെ	11
അയ്യോ എൻദൈവമേ	236	ഇന്നുഷസ്സിൽപ്രഭയെ	8
അയ്യോ എൻപ്രാണനാഥാ	88	ഇന്നേരം പ്രിയ ദൈവമേ	281
അയ്യോ ഞാനൊരു മഹാ	244	ഇന്നേരം യേശുദേവനെ	420
അയ്യോ പാപി നീയെൻ	158	ഇന്നേരം വാ മനുവേലാ	450
അരുണോദയസമയേ തിരു	9	ഇന്നേതൂരാജനയിടെ	98
അരുമയുളളതുവേ കുരി	299	ഇമ്മാനുവേൽ തൻ ചക്ര	91
അടുക്കൾക്കുവേണ്ടി ജീവ	20	ഇസ്രായേലെ ഭാഗ്യശാലിനി	454
അനന്ദമുണ്ടെന്നിക്കാനന്ദ	385	ഇതു ചെറുചൈതന്യം	366
അദിത്യനോടുണതക	10	ഇതയാണ്ടിൽ ആശീർവാദം	419
അദിത്യചന്ദ്രാദികളെ	26	ഇതയവിലാഭത്തിൽനായകം	217
അത്ഥാവിൽ പ്രാർത്ഥിപ്പാനി	294	ഉണർന്നുനേൽക്കു തിരു	478
അത്ഥാവിനാൽ ജനനം	143	ഉത്തരവിമാളികൾ	405
അത്ഥാവേ! വന്നിടുക	172	ഉണർന്നുളീ യേശുസപാമി	99
അത്ഥസന്തോഷംകൊണ്ടാ	479	ഉഷഃകാലം നാം എഴുന്നേല്ക്കുക	5
അരിവർ അരിവർ	397	എങ്ങോ ചുമന്നുപോകുന്നു	77
അലേലൂയ്യ അലേ	66	എത്ര എത്ര ശ്രദ്ധയും	398
അശിഷം നൽകണമേ	355	എത്ര കാലമായ് നിന്റെ	156
അശിഷമാരിയുണ്ടാകും	471	എത്ര സന്തോഷമിതെത്ര	363
അശീർവ്വദിക്കു സ്തോത്ര	371	എന്തതിശയമേ ദൈവത്തി	191

	ഗീതം		ഗീതം
എതു നൽസമ്പത്തങ്ങുണ്ടു	174	എന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ ഉന്നതം	380
എന്തൊരൻപിതപ്പനേ	90	എന്നോടുള്ള നിൻസർവ്വ	51
എൻആത്മാവിൻ ആദിത്യ	15	എനിക്കു ദൈവം തുണ	270
എൻആത്മാവു സ്നേഹിക്ക	219	എനിക്കുവേണ്ടി ദൃത്യ കൃശിൽ	248
എൻആത്മാവേ! ചിന്തി	326	എന്മകനേ ഞാൻ അയ്യോ	157
എൻകാണനിവൻതന്നെ	210	എപ്പോഴും ദൈവമേ	425
എൻക്രിസ്തുൻയോദ്ധാവൊക	309	എല്ലാതം യേശുനാമത്തെ	49
എൻജീവിതം നിത്യഗീതം	311	എഴുന്നരുളേണം യേശു	315
എന്നൊന്നനെ ഏറ്റുചൊൽ	469	എഴുന്ന ശോഭിച്ചിടുക	472
എന്നീതിയും വിശുദ്ധിയും	266	ഏകദൈവപുത്രനാർ	152
എൻദൈവമേ നടത്തുക	491	ഓൺ നി മനമേ!	138
എൻചക്ര പ്രാണൻ വെടി	252	ഓടിവാ കൃപയാം നദി	273
എൻപ്രിയ രക്ഷകനേ	247	കണ്ടിടം പരന്നു ചിതുമുഖ	322
എൻപ്രിയ രക്ഷകാ നി	489	കണ്ടനേ ഞാനേതുമവ	455
എൻപ്രിയ രക്ഷാകരാ എൻ	209	കണ്ടോ കുരിശു മരത്തിൽ	83
എൻപ്രിയനേതൃവിൽ	207	കണ്ണിരിൻതാഴ്വര	387
എൻയേശു എൻപ്രിയൻ	226	കത്തനേ ഇപ്പുകലിലെന്നെ നി	13
എൻയേശുവിൻമാർച്ചിൽ	286	കത്തനേ ഇഴ ദിനം നിന്റെ	362
എൻരക്ഷകാ എൻദൈവ	456	കത്താവിനെ നാം സ്തുതി	53
എൻരക്ഷകനാ മനുവേ	480	കത്താവേ വിശ്വസിക്കുന്നത	268
എന്റെ ജീവനാമേതുമവേ	290	കത്തുകാഹളം യുഗാന്ത്യകാല	394
എന്റെ പ്രാണ സഖി	291	കരുണനിറഞ്ഞ ദൈവ	377
എന്റെ പ്രിയേ! എന്റെ പ്രാവേ	154	കരുണയിൻവാരിധിയേതുമ	292
എന്റെ പ്രിയൻ പൊന്മുഖം	319	കരുണാകര മാനവഭാവനാമീശ്വര	59
എന്റെ പേർ പരമരക്ഷ	93	കരുണാസനമമതം	4
എന്റെ ദൈവം മഹത്വ	484	കരുണാസനാപ്പതിയ	353
എന്റെ ദൈവം സ്വർഗ്ഗസിം	482	കല്പം അല്ലെടോ കായം	146
എന്റെ സമ്പത്തെന്നുചൊ	468	കഴലിണ കൈതൊഴുന്നി	303
എന്നകമേ വരിക ശ്രീ	261	കാടേറിയാടു ഞാൻ	237
എന്നാഴും സ്തുതിക്കണം	55	കാണംവരെ ഇനി നാം തമ്മി	428
എന്നിലുദിക്കണമേ	2	കാണം വേഗം പ്രിയരക്ഷക	341
എന്നു ഞാൻ കണ്ടുകൊണ്ടിടം	316	കാന്താ എന്തിനീതാമസ	318
എന്നുളിന്നാനന്ദമാം	323	കാന്താ താമസമെന്നുവാ	324
എന്നുളിപെന്നം വസി	169	കാന്താ നിന്നെ ഞാനെന്നു	325
എന്നെ അനുഗ്രഹിക്ക	293	കാൽവരിയിൽ മരിച്ചൊരു	487
എന്നെ ഞാൻ ബലിതര	258	കാൽവരി മലമേൽ മഹാ	82

ഗീതം	ഗീതം
കാൽവരിയിലെൻപേക്ക്	317 ജീവന്നടയോ നാമന
കരുന്യസംഗരമേ ദേവ	288 ഞ്ഞരമലൈ വന്നീടെണം
കുഞ്ഞാടിനെ എന്നും അനുഗ	301 ഞ്ഞരക്കല്ല യദഹാവാ
കുഞ്ഞാട്ടിന്റെ കല്യാണം	332 ഞാൻ കത്തായിൻസ്വന്തം
കുഞ്ഞാട്ടിൻതിരുരക്തത്താൽ	470 ഞാൻ വരുന്നു ശ്രീശിക്ഷ
കുഞ്ഞുങ്ങൾ വന്നിട്ടു	447 ഞാൻ വിടറായി ദലാകത്തെ
കൂടെ പാക്കു നേരം വൈക	483 തനയാനിന്നുടെ പേക്കായ്
കൂപ കൂപ കൂപതന്നെ	485 താതാസുഖംപരമനേ നിൻ ദാസ
കൂപാദിനം വേഗമിതാ	111 തിരുവാങ്കോടേ നിനക്കു
കൂട്ടുകാൾ വിതയ്ക്കുന്ന	106 തിരുവേദത്തിൽപൊരു
കൂൾക്കു എന്റെ ആത്മാവേ	155 തീരപതിവിണാലും
കൂൾക്കു ഭൂത സൽസ്വരം	61 തെറ്റി ഞാൻ കാണാതെ
കൂിസ്തുമ്പിൽ വന്നാലാത്തി	446 തേൻമധുരമതിലുംസത്യ
കൂിസ്തുമ്പം ദൈവരാജ്യം	416 ത്രിഭുവനശാ ഭവതികൾ
കൂിസ്തരക്കുകരനു തുല്യം	465 ത്രിലോകരാജൻ യേശു
കൂിസ്തരാജ മണവാളൻ	343 ത്രിലോക സുന്ദരനാം
കൂിസ്തവിന്റെ ദാനം	466 ദിവ്യമാഗ്ഗ് ബാലകർ
കൂശിന്ദേൽ കൂശിന്ദേൽ	94 ദുഃഖത്തിന്റെ പാതപാത്രം
വേദിക്കുന്ന മാനവർ	119 ദേവകുമാര വാഴ്ക നീ
ഗോൽഗോഥാ മലമൽ	81 ദേവദേവനന്ദനൻ
പാവിനെ വെന്ന പരാ	476 ദേവാദേവനു മംഗളം
ചേരുവതിടം ഏതു	109 ദേവദേവനു മംഗളംമഹോ
ചുംബനം ചെയ്യിട്ടുനേ	216 ദേവാ കടക്കിക്കുക കൊച്ചി
ചന്തമോടാത്തു വരണം പാടി	60 ദേവാകരുണയില്ലയോ
ജഡമായി തീർന്നാൻ വചനം	62 ദേവാ നിൻ ജീവനുതുക
ജയം ജയം കൊള്ളും നാം	308 ദേവേശം യേശുപരാ
ജയം ജയം യേശുവിനു	96 ദേവം മണ്ണാകുമ്പൈ
ജയ ജഗദീശ	19 ദൈവകുഞ്ഞാടിതാ
ജയിക്കുമേ സുവിദഗ്ദ്ധ	410 ദൈവകൃപ മനോഹരമേ
ജിബ്രാഹിളർ പാറമൽ	302 ദൈവകേരപ പാത്രമായ്
ജീവനായകം ജീവനായകം	477 ദൈവദാനമം സത്യവേദമേ!
ജീവനായകനാകുമേതുവേ	239 ദൈവതാതാദവ മിശിഹാ
ജീവനായകനേ, മനുവേദല	496 ദൈവപുത്രനെ കാണേ!
ജീവനുണ്ടാം ഏകനോട്ട	141 ദൈവത്തിൽ എപ്പോഴും
ജീവനേയെൻ ജീവനേ	81 ദൈവത്തിൽ പുത്രനും കിന്യ

	ഗീതം		ഗീതം
ദൈവത്തിൻ പൈതൃക നിൻ	386	നിൻ ചോര ചിന്തിയെന്നെ	238
ദൈവത്തിൻ ദാസരെ	412	നിൻ ഹിതം പോലെയെന്നെ	492
ദൈവത്തിൻ പൈതൃക	439	നിന്നോടു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ	284
ദൈവത്തിൻ ഏക പുത്രൻ	193	നിന്നോടെൻ ദൈവമേ	298
ദൈവമക്കൾക്കിഹവാസം	233	നില്ല നില്ല പാപിയെ	36
ദൈവനായർ ഈ ലോകേ	497	നിതിമന്ദരനിൽ കൂടാരങ്ങ	458
ദൈവമേ ഏതു അഗാധ	232	നിതിമന്ദൻ ജീവിക്കും വിശ്വാസം	269
ദൈവമേ ഏൻ ദൈവ	71	നി മതിയായ ദൈവമല്ലോ	235
ദൈവമേ ഞാനിന്നു രാവിലെ	6	നിയതി സുന്ദരൻ	228
ദൈവമേ രക്ഷിക്ക	42	നിയല്ലോ ഞങ്ങൾക്കുള്ള	221
ദൈവവചനമേ ദിവ്യ	185	നരമാകും മുന്നെനിൽ	321
ദൈവസമാധാനം ഇമ്പ	234	നോക്കിക്കൊരും സേവ	104
ധരിപ്പിൻ ആയുധങ്ങൾ	304	പദമെഗതിമെ പരമേശ്വരനെ	68
നരരെ വിധിപ്പതിനായി	342	പരനേ തവ അതിരൊരാൾ	30
നരരേ വന്നിട്ടവിൻ	148	പരനേ നിൻ തിരുമുമ്പിൽ	285
നൽക നിൻ വരങ്ങൾ	37	പരനേതു രക്ഷക നി ധര	345
നൽകയും തരണമെ	27	പരനേതുവേ കരുണാനിധേ	374
നല്ലഭാവനേ ഞങ്ങൾ	185	പരമധർമ്മം പാദം	22
നല്ലവനേ! വല്ലഭനേ!	320	പരമാനന്ദമനുഭവി	149
നരർ രക്ഷപ്പെടുവാൻ	68	പരമാമൃതം ദേവവചനം	180
നമ്പവേണ്ട ഉലകം	114	പരാപരനേ ഭജ	56
നന്മയിൻ സുവിശേഷകൻ	413	പരിശുദ്ധപരനേ സ്തുതി	28
നാഥാ നി വേഗം ചൊരിക	409	പരിശുദ്ധപരനെ നിരന്ത	432
നാഥനേ ഏൻ യേശുവേ	29	പരിശുദ്ധാത്മാവേ ഇപ്പോൾ	175
നാഥാ നിൻ വൻകൃപ	433	പാടിസ്തുതി മനമേ പരനെ	23
നിത്യവന്ദനം നിനക്കു	17	പാടും ഞാനേതുവിനു ജീവൻ	21
നിദ്രയിൽ ഞാനായനേരം	7	പാടുവിൻ സകല ഭൂമിയെ	430
നിനക്കായെൻ ജീവനെ മര	153	പാദവന്ദനമേ തിരുകൃപ	227
നിൻകൃപയെന്തു മനോഹര	436	പാപത്തിൻമറവിൽ	54
നിൻകൃപയാൽ പരനേ	474	പാപത്തിൻ ഭാരമതാൽ	139
നിൻ തിരുവചനത്തിൽ നിന്നരു	184	പാപക്കുല ലഭിപ്പാൻ സമ	131
നിൻ തിരുമുഖശോഭയെ	204	പാപികളേ നിങ്ങൾ	150
നിൻ വചനം മഹാമധുരം	185	പാപി ശാൽഗോത്തം മലമുകളിൽ	116
നിൻ വചനത്തെ പറഞ്ഞി	183	പാപി പാപി എന്തിനു നി	137
നിൻ സന്നിധിയിൽ ദൈവമേ	287	പാപി പരന്നരികിൽ വരി	126

	ഗീതം		ഗീതം
പാപി ഉണൻ കൊറുക	134	മറന്നുപോകാതെ നീ മനമേ	113
പാലയ ദേവസുതാ	437	മുദിവാസം മറിയമകൻ	73
പിന്നാലെ വരിക കുരിശെടു	300	മശിഹദേവൻ വരും	333
പിളന്നൊരു പാറയേ	483	മഹത്വ പ്രഭു മരിച്ചു	196
പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നെ	132	മഹിമപതി മിശിഹാ	101
പുല്ലിനും പുകൾക്കും തുല്യ	102	മംഗളം ജയ സുമംഗളം	445
പെന്തിക്കോസ്തിൻ വല്ലഭനേ	171	മൊതുഭു ഭാരതരാജ്യം	424
പെന്തിക്കോസ്തിൻ ശക്തി	475	മാനവരെ രക്ഷിച്ചിട്ടുവാനായ്	330
പൊന്നിനേക്കൊര വിലയേറി	178	മാനസാന്തരപ്പെടണം—ദൈവം	107
പൊന്നേത്തുതവുരൻ	494	മാനസാന്തരപ്പെടണം നീ	129
പൊന്നേത്തു നരർതിരു	370	മാനുവേലിൻ സ്തുതിയെ	206
പ്രാണനാഥ നിന്റെ മേനി	87	മാ പരിശുദ്ധാത്മനേ ശക്തി	168
പ്രാണനാഥനേ നിന്റെ പ്രേ	205	മാട്ടിൻതൊഴുത്തിൽ പിറ	65
പ്രാത്ഥന കേൾക്കണമേ	282	മുട്ടി മുട്ടി നില്പതാർ	222
പ്രാത്ഥനയിൽ നൽനേര	283	മുറിവേറാ കുഞ്ഞാടേ നിൻ	274
പ്രാത്ഥനയിൽ നേരം ഹാ	289	മൃത്യുവിൻകൂതൻ നിന്നെ വിളിക്കിൽ	135
ബ്രഹ്മനി മറിയയിൽനിന്നു	501	മൃത്യുവന്നണയും നിന	108
ബാലകരിൻ പരിപാല	436	മേൽവിട്ടിലേക്കേത്തു	121
ബാലരാമടിയങ്ങുളിൽ	435	മോദമതിമോദം മോദം	347
മനം തിരിഞ്ഞിട്ടുക	105	യദശലേമിൻ ഇമ്പ	403
മനമേ മനമേ യേശുവേ	130	യാക്കോബേ നീ എന്തിനീ	388
മനസ്സോടെ ശാപമരത്തിൽ	89	യുദ്ധത്തിനു യുദ്ധത്തിനു കേൾക്ക	307
മനുജനിവൻ ഭാഗ്യവാൻ	429	യേശു അല്ലാതെ വേറൊരു	127
മനുവേലം നിനക്കു വരണം	48	യേശു എൻ ആത്മസഖേ	214
മനുവേചനെ സ്തുതി നീ	47	യേശു എൻ സ്വന്തം ഹാലേ	229
മനുവേലം നീയെന്നിതു	313	യേശു എന്നടിസ്ഥാനം	225
മനുവേലം വണങ്ങി നിന്നെ	46	യേശു എന്നുള്ള നാമമേ	198
മനോഹരാലയം താൻ ഒന്നുണ്ടു	399	യേശു എൻ രക്ഷകൻ മാനുഷനായ്	72
മന്നവനേത്തുതാനുന്നത	367	യേശുക്രിസ്തുൻ തന്നെ പാപി	151
മന്നവനേ മശിഹായെ	314	യേശുക്രിസ്തു ജീവിക്കുന്നു	97
മന്നവനേ മഹോന്നത	357	യേശുനാഥൻ ജയിക്കുന്നു	411
മന്നായെ ഭൂജിക്ക ജീവ	368	യേശുനാഥം നിൻ കൃപ	43
മമ കാന്തനാഥോ മമധൂര	211	യേശുനാഥം നീതിസ്സുതും	356
മരണം ജയിച്ചു വീരം	267	യേശുനാഥം ജയം	406
മരിമകനേ വരികദേവ	452	യേശുപാദത്തെ തേടിപ്പോ	490

	ഗീതം.		ഗീതം.
യേശുപരൻ വാണീട്ടം	407	യേശുവേ, നിന്റെ രൂപമി	212
യേശുപര എങ്ങും നൽ സമധാരം	427	യേശുവേ, നി തുണ	449
യേശുരക്ഷിയെന്നിടേക്കു	431	യേശുവേയെൻ ജീവ	86
യേശുരക്ഷിയെന്നെ ഞാൻ	280	യേശുവേയെൻ പ്രാണനാഥ	71
യേശുരക്ഷിയെന്നെ ബാലകരി	444	യേശുവേ, യേശുവേ, ത്രിലോക	52
യേശുരക്ഷിയെന്നെ നിനക്കു	44	യേശുസന്നിധി മമ ഭാഗ്യം	215
യേശുരക്ഷിതാവേ നിൻ	502	രക്തം നിറഞ്ഞൊരുവ	493
യേശുരക്ഷിതാവേ നിൻ സ്നേഹം	195	രക്തം നിൻ രാജാവായ് വാഴും	255
യേശു രക്ഷിക്കുന്നു	220	രക്തം നിനക്കു കീർത്തനം	42
യേശുരാജൻ വരുമേ	327	രക്തം നിനക്കു ദിനവും	45
യേശുരാജൻ വരുന്നിതാ	340	രക്തം നിനക്കു പൈ, വന്നു	268
യേശുരാജന്റെ സന്നിധി	117	രക്തം, ഏന്നിൽ നി വസി	256
യേശു രാജന്റെ ഓഴെന്നുള്ളി	328	രക്തം, നിന്റെ പിന്നാലെ	296
യേശു രാജാവേ യെന്നുള്ളിൽ	264	രക്തപാതയിൽ തെക്കും	112
യേശുവരും വേഗത്തിൽ	329	രക്തം വിതെ കണ്ടുക	145
യേശുവിൻ ജനനത്തെ	70	രാജൻ മുമ്പിൽ നിന്നും	344
യേശുവിൻ തിരുപാദത്തിൽ	177	രാജരാജന്റെ വരും	69
യേശുവിൻ തിരുമുഖം വര	434	രാത്രിയിൽ വരുന്നു	415
യേശുവിൻ തിരുമുഖമെന്നി	499	രാഗികൾക്കു നല്ല വൈദ്യ	378
യേശുവിൻ ദിവ്യചിതം	265	ലക്ഷങ്ങളിൽ സുന്ദരനും	339
യേശുവിൻ രക്തത്തിൽ	402	ലോകത്തിൽ കഷ്ടത	310
യേശുവിൻ വിരന്ധര	306	ലോകധനമെന്ന വിജയപരമ	108
യേശുവിന്നരികിൽ വാ	118	വന്നും ചെയ്തിട്ടു	14
യേശുവിൻ സ്വന്തമത്രെ ഞാൻ	259	വന്നും പൊന്നെടു നാഥ	1
യേശുവിൻ നാമമല്ലാതെ	200	വന്നും യേശുപര	349
യേശുവിനെ സ്തുതി നി ഏൻ	27	വന്നും വന്നും നാഥ	41
യേശുവിനെ മാത്രം	224	വന്നുതരിക എന്നുള്ളിൽ നി	262
യേശുവെപ്പോലെയാരു രക്ഷ	128	വന്നുവസിക്കു ദേവന്മാരവ	167
യേശുവെന്ന ദിവ്യനാഥ	202	വന്നിടണമേ പൊന്നെടു രാജ	337
യേശുവേ നിൻ തിരു വചനമി	185	വന്നിടണമേ ശുനാഥ	352
യേശുവേ, ഈ സമയം	348	വന്നിടൻ പാപികളേ	118
യേശുവേ, കരുണാസനപ്പതി	245	വന്നു മോദഗീതം പാട്ടു	67
യേശുവേ, കരുണാസനം, മഹാ	241	വന്നിടും പരമദേവനെന്ന	335
യേശുവേ, തിരുനാമമേത്രമധ്യ	201	വന്നെൻ കാൽവരി കരിശ	85
യേശുവേ, നിന്റെ ഭാസി	500	വന്നുകൊണ്ടെന്നിൽ നിന്നുകൊ	248

	ഗീതം		ഗീതം
വരമരുളീടുക പരമഗുരോ ഈ	443	ശക്തിയത്യുത്തമം	92
വരസുന്ദരപരമണ്ഡല	359	ശുദ്ധ ശുദ്ധ കർത്താ ദേവം	160
വരികദാസരിൻ വീടതിൽ	417	ശുദ്ധിക്കായ് നീ യേശു സമീപ	275
വരിക നൽവരങ്ങളെ നീ	166	ശുദ്ധേമിയേ പ്രേമ	473
വരിക നാഥാ ഈ യോഗത്തി	350	ശോധനയിൽ വിഴല്ലേ	312
വരിക വർഷക്കുറവു തീപ്പാൻ	421	ശോഭയേറും ഓർ നാടുണ്ടതു	400
വരുമേ ഉണർന്നിരിപ്പിൽ യേശു	336	ശോഭിത പട്ടണം	453
വരുവിൻ ചെറു പൈതള	442	ശ്രീദേവാട്ടിൽ കുട്ടിയേ തിരു പാദ	240
വരുവിനേതു രാജനെ എതി	338	ശ്രീയേശു നാമമേ ജയനാമം	199
വാനലോകത്തെഴുന്നള്ളി	100	സങ്കടത്താൽ ഞാൻ തള	382
വാനം തുറന്നീടുക സൗശക്താ	279	സങ്കേതനഗരമാം യേശു	498
വം പരാ യോഗ്യമല്ലെ നീ	351	സന്തതം സ്തുതി തവ ചെന്തേ	37
വം രക്ഷകാ എൻ നെഞ്ചുക	253	സന്തോഷം തരും സുചിശേഷം	179
വം വം വിശുദ്ധാത്മാ എൻ	165	സന്തോഷിച്ചിടാമെന്നിക്ക	457
വം, വിശുദ്ധാത്മാ	162	സന്തോഷമേ പരമ സന്തോഷമേ	346
വം ശുഭ നീ മനമേ എൻ പരനെ	40	സമയമാം രഥത്തിൽ ഞാൻ	460
വം ശ്ലീൻ വം ശ്ലീൻ യേശു	231	സർവ്വ മാനുഷരോ! പരന്ന	433
വം ശ്ലീൻ യേശു	231	സർവ്വം സമീപിതീന	381
വം ശ്ലീൻ യേശുവായെ കീർത്തി	39	സീയോൻ മല മുകളിൽ	496
വിലയേറിയ കാലം അഴി	140	സുന്ദരനെൻ പ്രിയൻ ഉന്നത	203
വിശുദ്ധർ കൂട്ടം രക്ഷകൻ	401	സേനകളിൽ പരൻ യഹോവ	18
വിശുദ്ധാത്മാവേ വരിക ദോഷി	163	സേനയിൻ യഹോവായേ നീ	354
വിശുദ്ധാത്മാവേ, ശുദ്ധീകരിക്കും	365	സേനാപതിയിൻ ശബ്ദം	305
വിശ്വാസം നൽകിടേണമെ	272	സ്തുതിക്കുന്നേൻ താതാ നിൻ	448
വിശ്വാസികളേ വം	64	സ്തുതി തിങ്ങിയ പരമണ്ഡല	24
വിശ്വാസം യാവനുണ്ടോ	133	സ്തുതിപ്പിൽ സ്തുതിപ്പിൽ യേശു	33
വിണാൾ സീയോൻ കുമാരി	84	സ്തോത്രമെന്നേതു പരാ നിൻ	36
വിണ്ടും നീ ജനിച്ചിടണം	144	സ്തോത്രം ചെയ്യും ഞാനെന്നും	38
വീശുക ദൈവാത്മാവേ	164	സ്തോത്രം യേശുനാമനേ മനുവേ	280
വേഗം എന്നകമതിൽ വം	161	സ്തോത്രം ശ്രീമനുവേലനേ, മമ	34
വേദാരംശ്രയമില്ല പാപി	246	സ്തോത്രം സദാ പരനേ തിരുനാമം	35
വേല ഇപ്പാൾ തീർല്ലോ	393	സ്തോത്രത്തിൻ ഇടയനാം യേശുവേ	223
വേദത്തിൽ ദൈവം താൻ	467	സ്തോത്രമാം യേശുവേ സ്തോത്രമേ	197
വേലയ്ക്കു വേലയ്ക്കു ദൈവ	414	സ്തോമവിരുന്നനുഭവിപ്പാൻ	369
ശബ്ദമുനാളഹോ എൻ ഹൃദയ	364	സ്തോമിച്ചീടും നിന്നെ ഞാൻ	297
ശാപഹരണ	57	സ്തോമിതന്മാരേ പ്രിയ കൂട്ടരേ	120
ശാലമിന്നധിപതി വരുന്നതി	75	സ്തോമിതന്മാരേ വരുവിൻ	147

	ഗീതം		ഗീതം
സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യം എത്രയോഗ്യം	395	ഹം എത്ര മോദം എൻ	190
സ്വർഗ്ഗസീയോനേ നിന്നിലെന്നും	404	ഹം എന്താനന്ദം	459
സ്വർഗ്ഗസീയോൻ പുരമേ	396	ഹം എന്തിപ്പാടയ്യോ ഞാൻ	76
സ്വർഗ്ഗ സിംഹാസനം ചുറ്റി	451	ഹം കൂടി നമെല്ലാതം ചേർന്നു	50
സ്വർഗ്ഗസീയോനിപ്പേക്കുള്ളയെൻ	452	ഹം ദൈവസ്തേഹം	192
സ്വന്തം നിനക്കിനി ഞാനേതു	257	ഹം സോദരം	142
സ്വീകരിക്കേൻ ജീവനെ	251	ഹേ മൃത്യുവേ	392
ഹംല്ലേലയും ഹല്ലേലയും	25	ഹോശന്നോ മഹോന്നത	74
ഹം എത്ര ഭാഗ്യം ഉണ്ടെന്നി	461	ഹം! യേശു മുമ്പിൽ നി വാ	124

SACRED HYMNS.

MORNING HYMNS.

പ്രഭാതകീർത്തനങ്ങൾ.

൧. ചെഞ്ചുരുട്ടി

ഏകതാളം 1.

പല്ലവി.

വന്ദനം പൊന്നേശു നാഥാ! നിന്റെ കൃപയ്ക്കായ്—എന്നുമെ.

ചരണങ്ങൾ.

1. ഇന്നു കൂസ്സിൻ—പ്രഭ—കാണമതിന്നായ്
തന്ന കൃപയോർത്തിതം—വന്ദനം— വന്ദനം.
2. പോയ രാവിൽ—എന്നെ—കാവൽ ചെയ്തു
നായകനേ! നന്ദിയായ്—വന്ദനം— വന്ദനം.
3. ഇന്നലേക്കാൾ—ഇന്നു—നിന്നോടേറ്റാ
ചേൺ ജീവിക്കേണം ഞാൻ—വന്ദനം— വന്ദനം.
4. ഇന്നു നിന്റെ—ആത്മ—ശക്തിമൂലം
എന്നെ മുറ്റും കാക്കുക—വന്ദനം— വന്ദനം.
5. നിൻമുഖത്തി—പൂജ—ദിവ്യകാന്തി
എന്മേൽ ശോഭിക്കേണമെ—വന്ദനം— വന്ദനം.
6. അഴിയത്തെ—ജീവ—ശക്തിയെന്നിൽ
ചെയ്തിതെ പാക്കേണം—വന്ദനം— വന്ദനം.

൨. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കാപ്പി

ആദിതാളം 2.

പല്ലവി.

എന്നിലുദിക്കേണമേ—ക്രിസ്തുവേ!

എൻ നീതിയിൻ സൂര്യനേ!

ചരണങ്ങൾ.

1. എൻദേഹം ദേഹിയും—നീക്കലുണർടൻ
നിൻസ്നേഹജപാലയാൽ ഞാൻ—എരിഞ്ഞീടാൻ—
എന്മേൽ ശോഭിക്കേണമേ— എന്നി

2. ജീവപ്രകാശമേ!—എൻജീവശക്തിയേ!
ദൈവത്തിൻ തേജസ്സിനാൽ—മിന്നിടുനോർ—
ഉദയനക്ഷത്രവുമെ!— എന്നി
3. മേഘങ്ങളിൻപിമ്പിൽ—നീ മറയാതിനു
ഏകമായ് കാക്കേണമേ—എൻ മനസം—
നിവേലച്ചേളാർ നോട്ടത്തിൽ— എന്നി
4. നിന്നുടെ സന്ദേശം—എന്നിൽ വിളങ്ങുവാൻ
ഇന്നും കളങ്കംവിനാ—നീ സൂക്ഷിച്ചാൽ—
എൻ ആനന്ദം പൂർണ്ണമാം— എന്നി
5. മരണനിഴലതിൻ—താഴ്വരയിങ്കലും
ശരണം നീയാകയാൽ ഇഴ—വിശ്വാസിക്ക-
ണുമില്ലെ പേടിപ്പാൻ— എന്നി
6. എൻ ആത്മസുന്ദരൻ—എൻ ആത്മമാധുര്യൻ
എൻ ആത്മ വാഞ്ചിതനും—ഇന്നും എന്നും
ദൈവകുമാരനേ! നീ— എന്നി
7. സകല ഭൂഗോളവും—മുടിടും രാത്രിയെ
പകലായി മാറ്റേണമേ—നിൻ ശോഭയാൽ—
ഏല്ലാം പ്രകാശിക്കുവാൻ— എന്നി

ന. ഹുസേനി

രൂപകം 3.

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

- അതിരാവിലെ—തിരുന്നിധി-
അണയുന്നൊരു—സമയേ
അതിയായ് നിന്നെ—സ്തുതിപ്പാൻകൂപ-
അരുൾക യേശു—പരനേ!
1. രജനീയതി—ലടിയൊന്നെ നി-
സുഖമായ് കാത്ത—കൃപയ്ക്കായ്
ഭജനീയമാം—തിരുനാമത്തി-
ന്നനന്ദംസ്തുതി—മഹത്വം— (അതി)
 2. ഏവിടെയെല്ലാം—നിശയിൽ ഭൂതി-
നടന്നിടുണ്ടു—പരനേ!
അവയിന്നെന്നെ—പരിപാലിച്ച-
കൃപയ്ക്കായ് സ്തുതി—നിനക്കേ— (അതി)
 3. നെടുചിപ്പിട്ടു—കരഞ്ഞിടുന്നു-
പലമർത്യരി—സമയെ

- അടിയുന്നുള്ളിൽ—കരുതുന്ന-
കൃപയ്ക്കായ് സ്തുതി—നിനക്കേ—(അതി)
4. കിടക്കയിൽവെ—ച്ചരിയം സംതാ-
നടുക്കുതിരി—പ്പതിനെൻ
അടുക്കൽഭൂത—ഗണത്തെ കാവ-
ലണെച്ച കൃപ—യനല്ലം— (അതി)
 5. ഉറക്കത്തിൻ—സുഖവും തന്നെ-
ന്നരികെ നിന്നു—കൃപയാൽ
ഉറങ്ങാതെന്നെ—ബലമായ് കാത്ത
തിരുമേനിക്കു—മഹത്വം— (അതി)
 6. അരുണൻ ഉദി—ച്ചയന്നിമ്പിതി-
ദൃതിയാൽ വിള—ങ്ങിടുംപോൽ
പരനേ! യെൻറ—യകുമേ വെളി-
വരുൾക തിരു—കൃപയാൽ— (അതി)

൪. ശങ്കരാഭരണം ഏകതാളം 4.

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. കരുണാസനമമതം—വിഭോ! തിരു—നാമത്തെ വാഴ്ത്തിടുവാൻ
അരുണോദയസമയം—ഉണർപ്പു—ന്നൊരിക്കം നിന്നടിയൻ.
2. തെറ്റോക്കുമടുക്കം—തെന്നെ കഴി—ഞ്ഞൊരു രാവീൽ ദയവായ്
പരിപാലനം ചെയ്യ നാ—ഥനേ! തിരു—നാമത്തിന്നു മഹത്വം.
3. അരുണോദയ കിരണ—ജ്വലിധര—യിൽ വിലസിട്ടുന്നപോൽ
തിരുതേജസ്സിൽ കതിരൻ—ഏഴി തിള—ങ്ങിടേണമേ നിറവായ്.
4. മരുഭൂമിയിൽ ഹസ്ത്രവേ—ലിനെ നിത്യം—മന്നയാൽ പൊറുവയന്നും
കരുണേശന! യെന്നിക്കും—തരികനിൻ—ജീവമന്നം സദയം.
5. പരമാവിയിൻഭരണ—മതിന്നു—വാസരം കീഴടങ്ങി
യിരിക്കേണമെൻവാചനം—ചിന്തകർമ്മ—മെന്നിവകൾ സമസ്തം.
6. പകലുള്ളപ്പോൾ പിതൃവേ—ലയേയത്യ—സ്ഥാപനമായ് ചെയ്യവനെ!
പകലിൽപരിശുദ്ധിപ്പാൻ—എനിക്കും നീ—നൽകണമെ കൃപയെ.
7. വിലയറിയ സമയം—വൃഥാ ചില—വാക്കീടാതെ ഉടിയൻ
നവമോടതുസതതം—പ്രയോജന—മാക്കുവാൻ നീ തുണയ്ക്ക.

6. ഹൃദയേനി രൂപകം 5.

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. ഉഷഃകാലം നാം—ഏഴുന്നല്ലുക—പരനേതാവെ—സ്തുതിപ്പാൻ
ഉഷഃകാലമെ—ന്നാനന്ദം നമ്മൾ—പ്രിയനോടടു—ത്വീടുകിൽ
2. ഇതുപോലെയാ—തദയം നമു—ക്കടുത്തീടുന്നു—മനമേ!
ഹാ! എന്താനന്ദം—നമ്മൾ പ്രിയനം—രോജസ്മൃത്യനായ്—വരുന്നാൻ
3. നന്ദിയാലുള്ളം—തുടിച്ചീടുന്നു—തജ്ജിയാമേതും—കാരുണ്യം
രോജനോരോന്നായ്—ധ്യാനിപ്പാനിതു—നല്ല സന്ദർഭം—മാകുന്നു
4. ഇന്നലെ ഭൂവിൽ—പാർത്തിരുന്നവ—രത്രുപേർ ലോകം—വിട്ടുപോയ്
എന്നാലോ നമു—ക്കൊരു നാൾക്കൂടെ—പ്രിയനെ പാടി—സ്തുതിക്കാം
5. നഗ്നനായി ഞാൻ—ലോകത്തിൽ വന്നു—നഗ്നനായിരുന്നെ—പോകുമേ
ലോകത്തിലിനി—ക്കില്ല യാതൊന്നും—എന്റെ കൂടുന്നു—പോരുവാൻ
6. ഹാ! എൻപ്രിയന്റെ—പ്രേമത്തെ കാത്തി—ട്ടാനന്ദം പര—മാനന്ദം
ഹാ! എൻപ്രിയനം—പുതുവാൻ—ദാനം ചെയ്യതെ—ന്നാനന്ദം
7. മരുവിൽനിന്നു—പ്രിയന്മേൽ ചാരി—വരുന്നോരിവൾ—ആരുപോൽ
വനത്തിൽ കൂടെ—പോകുന്ന ഞാനും—സ്വപ്നരാജ്യത്തിൽ—ചെല്ലുവാൻ
8. കൊടുങ്കാറ്റുണ്ട്—വനദേശത്തെൻ—പ്രിയനേ! എന്നെ—വിടല്ലേ
കൊതിയോടു ഞാൻ—വരുന്നെ—എന്റെ—സങ്കടമങ്ങു തീർക്കണം.

൬. കുരഞ്ജി

ആദിതാളം 6.

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. ദൈവമേ! ഞാനിന്നു—രാവിലെ നിൻനാമം—പാടി സ്തുതിപ്പതിന്നു—നിന്റെ
ആവിയിൻശക്തിയെ—നല്ലിയെന്നുള്ളതെ—ജീവിപ്പിച്ചിട്ടിടേണമേ
2. രാത്രിയിലെന്നെ അ—ത്യുത്തമമായ് തിരു—ഹസ്തമതിൽ കിടത്തി—കൊണ്ടു
അത്തലില്ലാതെയു—റക്കിയുണർത്തിയ—തോത്തു കൃതജ്ഞതയർ
3. രാത്രികഴിഞ്ഞു പ—കൽ അടുത്തായതി—ന്നോർത്തിടുമ്പോളെനിക്കു—എന്റെ
കർത്തന്റെ പുന—രാഗമനോദയം—കാത്തു പ്രയാശയോടെ
4. ദൈവവചനമി—രാവിലെ ഞാൻ വിതു—ദ്ധാവിയിനാൽ പഠിച്ചു—കൊണ്ടു
ഭാവിയിൽ ഞാൻ ജീവി—ച്ചിടുവതിനുള്ള—ഭാവുക. നൽകേണമേ.

൭. വരഹരഘ്രിയ

ഏകതാളം 7.

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. നിദ്രയിൽ ഞാനായനേരം—ഭദ്രമായെന്നെ പാലിച്ചു
സത്യദൈവമാം നിനക്കു സ്തോത്രം—ചെയ്യുന്നതന്തം
2. ചാവിൻനിദ്രയിൽനിന്നു ഞാൻ—ജീവിച്ചു തുറന്നെൻകൾകൾ
ദൈവമേ! നിൻനിത്യപ്രകാശത്തെ—ചാഞ്ചാൻ തുണയ്ക്കു
3. എന്നുടെ പാപമഖിലം—സൂച്ചുനാൽ മഞ്ഞെന്നുപാലെ
നന്നേ നശിപ്പിക്കയെൻ കർത്താവെ!—കാരുണ്യരാരേ!
4. എൻനിനവുമിച്ഛകളും—നിൻപുണ്യമിതാനുരൂപം
പുണ്യമായ് പാലിക്ക നിന്നാത്മാവാൽ—എന്നെ നിറച്ചു
5. ഇന്നത്തെ എൻക്രിയകളും—വാശനോഭാവങ്ങളെല്ലാം
നിന്ദ്യമെന്നു നിൻഹിതത്തിൽത്തന്നെ—ഭരിക്കേണമേ
6. സർവ്വാനുഗ്രഹം നൽകുന്ന—സർവ്വേശ്വരനെ സ്തുതിക്ക
ഉച്ചിനിവാസികൾ സകലരും—ഉല്ലാസമോടെ.

൮. ശങ്കരാഭരണം

ഏകതാളം 8.

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. ഇന്നുഷസ്തിൻപ്രഭയെ—കാഞ്ചാൻ കൃപ—തന്ന മഹാനന്ദനേ!
നന്ദിയോടെ അടിയൻ—അനവധി—വന്ദനം ചെയ്യിടുനേൻ
2. രാത്രിയിൽ മാസുഖമായ്—അടിയന്നെ—കാത്തുസൂക്ഷിച്ചതിനെ
കാർത്തിദോഷമോടെ—തിരുനാമം—വാഴ്ത്തി പുകഴ്ത്തിടുനേ
3. രാവിലെ നിൻമുഖത്തിൻ—മാശോഭയാ—ദിവ്യതേജസ്സു കണ്ടി
രാവിലെ ഞാനധികം—കൃതജ്ഞനായ്—സേവചെയ്യിടുവാനായ്

4. നീതിയിൻസൂത്രനേ! നിൻ—മനോഹര—ജ്യോതിസ്സുകളെന്നുട
ചരസ്സികൾ കടന്നെൻ—അന്ധരമ—സ്സാകെ നിക്ഷിടണമേ
5. ഇന്നപകൾമുഴുവൻ—വെളിച്ചത്തിൽ—തന്നെ ജീവിച്ചിടുവാൻ
നിന്നുടെ ആത്മശക്തി—അധികമായ്—തന്നെജീടണമേ
6. ചിത്തകൌതുഹലത്തോ—ടിവാസര—മെത്രയും ശക്തിമത്തായ്
കർത്തനേ! ഞാൻ കഴിറ്റാ—നാത്മീയമാം—ശക്തി നല്കിടണമേ.

൯. സൂര്യകാന്തം

രൂപകം

9.

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. അതന്നേഴയ-സമയെ തിരു-ചരണം പണ്ണി-യുണന്നൻ
പരിപാലയ-കരുണാകര!-പരമേശ! ദ-യാലോ!
2. ഇരുൾ മാറിയി-ചരയിൽ പുതു-പ്രഭയേറിട്ട-നതുപോൽ
തരികെന്നുടൈ-ഘൃദയേ പുതു-പ്രഭയെ തവ-കൃപയാൽ
3. ക്ഷിതിവാസമി-ന്നടിയാനൊരു-പുതുവാസര-മായ് നിൻ
പദതാരിണ-തുടന്റേററവും-കരുകാൽ നട-ന്നിട്ടവാൻ
4. മതികേടുക-ഉണയാതെയി-ന്നതിസൂക്ഷ്മ-ബോധാൽ
പുതുജീവനിൽ-സ്ഥിതിചെയ്തതി-ന്നധികം-കൃപ ചൊരിവാൻ
5. പുതുവാസര-മിതിൽ നിന്നുടൈ-മധുരാമൃത-വചനം
അതികേതുക-മോട്ടുമേ ഹൃദി-പതിവാൻ കൃപ-ചൊരിവാൻ
6. അരിസഞ്ചയ-മൊരുപോൽ ശര-നിരകൾ ചൊരി-ങ്ങിട്ടമ്പരൾ
കരുണാകര!-തിരുമാർപ്പിലി-കൃമിയെ മറ-ച്ചിട്ടവാൻ.

20. "Awake, my Soul and with the Sun"

10.

1. ആദിത്യനോടുണരുക
ആലസ്യമാകെ പോക്കുക
ഉഷ്ണിൻഗാഢം പാടിടാൻ
ഉച്ചത്തിൽ ദൈവത്തിന്നു ഞാൻ.
 2. സുഖിച്ചൊങ്ങും സമയേ
പാലിച്ചൊന്നു വന്നനമെ;
ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നീല്ക്കുമ്പോൾ
നിൻരൂപത്തോടുണർത്തിക്കൊൾ.
 3. പ്രഭാതമഞ്ഞിനൊത്തിഹ
ഘർബാപം നിക്ഷിക്കുക,
 4. മനസ്സിൽ ശുദ്ധതോന്നൽ താ,
നിന്നെ അകം നിറച്ചു താ.
 5. ഞാൻ ചൊല്ലി ചെയ്യതൊക്കെയും
വരുത്തിയും നടത്തിയും
ഇന്നോരോരോ വ്യാപാരങ്ങൾ
നിൻതേജസ്സു വളർത്തുവ.
 6. സർവ്വാനുഗ്രഹതാതനെ
വാഴ്ത്തിൻ സർവ്വ ഭൂലോകരേ!
വാഴ്ത്തിൻ സ്വർഗ്ഗസൈന്യവുമേ!
വാഴ്ത്തിൻ പിതാപുത്രാത്മാവെ.

EVENING HYMNS.

സന്ധ്യാകീർത്തനങ്ങൾ.

൧൧. ബിലഹരി

ആദിതാളം 11.

1. ഇന്നു പകലിലെന്നെ-
നന്നായനുഗ്രഹിച്ചു
മന്നവാ! സ്തുതിനിന-
ക്കേടന്നക്കും ചെയ്യിടുനേൻ

2. സർവ്വശക്തിയുള്ള നിൻ-
ചിറകിൻകീഴടിയനെ
സർവ്വനേരവും രാജ-
രാജനേ! കാത്തുകൊൾക.

3. ഈ ദിവസം ഞാൻ ചെയ്ത-
ദോഷമൊക്കെ നിന്റെ
പ്രീതിയേറും മകനെ-
ഓത്തു ക്ഷമിക്കുവോ!

4. ഇന്നു ഞാനൊക്കും മു-
മ്പന്യൂന മനസ്സാക്കി
നിന്നോടും ജനത്തോടും-
ഉണ്ടാവാൻ തുണയ്ക്കുനി.

5. മരണം നിർമ്മലശയ്യാ-
ശയനം നിർഭയമായി
സാദരം തോന്നുമാരെൻ-
ദൈവമേ! പഠിപ്പിക്ക.

6. കാഹളധ്വനി ചേട്ടു
വേഗം നിൻ മഹത്വത്തെ
കാണാൻ ഞാൻ കൊതിക്കുന്നു
കരുണാവാരിയേ! ദേവാ!

൧൨. ശങ്കരാഭരണം

ഏകതാളം 12.

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. ഇന്നു പകൽ മുഴുവൻ-
കരുണയോടെന്നെ സൂക്ഷിച്ചവനേ!
നന്ദിയോടെ തിരുനാമം-ത്തിന്നു സദാ-
വരണം ചെയ്യിടുനേൻ.
2. അന്നവസ്ത്രാദികളും-
സുഖം ബലം-മെന്നിവകൾ സമസ്തം
തന്നടിയെന്നെ നിത്യം-
പോറ്റിത്തന്ന-ഉന്നതൻ നീ പരനേ!-
3. മന്നിടം തന്നിലിന്നും-
പലജനം-ഖിന്നരാജ്യേവിട്ടുവാൾ
നിന്നടിയന്ന സുഖം-
തന്ന കൃപ-വരനീയം പരനേ!-
4. തെറ്റുകാരെക്കൊന്നിൻ-
വന്നതല്ല-വരൻ നിന്റെ കൃപയാൽ

ഇ

ഇ

സന്ധ്യംകീർത്തനങ്ങൾ

മുറും ക്ഷമിക്കണമേ-

അടിയനെ—മുറ സ്നേഹിപ്പവനേ!—

ഇ

5. എൻ കരുണേശനുടേ-

ബലമെഴും—തപനാമമെന്നിക്ക

സങ്കേത പട്ടണമാം-

അതിലഹം—ശങ്കയെന്യേ വസിക്കും—

ഇ

6. വല്ലഭൻ നീയുറങ്ങാ—തെ നിന്നെന്നെ-

നല്ലപോൽ കാത്തിടുമ്പോൾ

ഇല്ല രിപുഗണങ്ങൾ-

ക്കുടികാര—മല്ലൽ പെടുത്തിടുവാൻ—

ഇ

7. ശാന്തയോടുകർത്താ—തിരു

മുമ്പിൽ—ചന്തമായിന്നുറങ്ങി

സന്തോഷമോടണരേ—ണം

ഞാൻ തിരു—കാന്തി കണ്ടല്ലസിപ്പാൻ--

ഇ

൧൩. സൂര്യകാന്തം

രൂപകം 13.

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

കണ്ഠനേയീപ്പ—കലിലെന്നെനി-
കാവൽചെയ്യതി—മോദമായി
ചേർത്തണച്ചു നിൻ—പാദത്തിലായ-
തോർത്തി പണി—യുനു ഞാൻ.

ചരണങ്ങൾ.

1. പക്ഷികൾ കൂട—ണഞ്ഞുകൊണ്ടവ-
നിർഭയമായി വ—സിക്കും പോൽ
പക്ഷമോടെന്റെ—രക്ഷകാ!തവ-
വക്ഷസ്സിലണ—ങ്ങിടുനേൻ— (ക
2. ഭൂതലേയുടി—ച്ചുയന്നുസൂര്യ-
ശോഭപോയുറ—ങ്ങിടുന്നു
നീതിസൂര്യനെ!—മോദമോടക-
താരിൽനീയുടി—ക്കണമേ— (ക
3. കേശാഭിപാദം—സർവ്വവും ഭരി-
ച്ചിടണം പരി—ശുദ്ധനേ!

- ദാസൻനിൻതിരു-സന്നിധിയിൽപ്ര-
കാശത്തിൽ വസി—ച്ചിടുവാൻ— (ക
4. നിദ്രയിൽനിൻ ചി-രകിൻകിഴെനെ
ഭദ്രമായുറ—യ്ക്കണമേ
രാത്രിമുഴുവ—ന്നാവിയാലെന്നെ-
ശരൂവിൽനിന്നു—കാക്കുകേ— (ക
5. രാത്രിങ്ങൊന്നെൻകി—ടക്കയിൽപ്രാണ-
നാഥനേ!—വേദവംകൃഷ്ടർ
കാത്തുധ്വാനിച്ചു—മോദമായിപ്രാർത്ഥി-
ച്ചിടുവാൻ കൃപ—നല്ലകേ— (ക
5. പ്രാണനാ യക—നേതാവേ!നീയീ-
രാത്രിയിൽ എഴു—ന്നെള്ളിയൻ
ആനന്ദത്തോടെ—ദാസനും ഏതി-
രേല്ലുവാൻ തുണ—യ്ക്കണമേ— (ക
7. ഇന്നു രാത്രിയിൽ—എന്റെ ജീവനെ-
നീയെടുത്തിടു—കിൽ വിരോ!
നിന്നിൽഞാൻനിദ്ര—കൊണ്ടുവിശ്രമി
ച്ചിടുവാൻ കൃപ—നല്ലകേ— (ക

൧൪.

കാപ്പി

ചാത്തുതാളം

14.

പല്ലവി.

വന്ദനം ചെയ്തിടുന്നു—ശ്രീയേശുവേ! നന്ദിയോടെനിനക്കു
അനുപല്ലവി.

ഇന്നുപകലെല്ലാം—മെന്നെ സൂക്ഷിച്ചുനിൽ
സന്നിധിയിൽ ചേർത്ത്—പൊന്നുമരംഗനേ!— വന്ദനം

ചരണങ്ങൾ.

1. ഇന്നടിയാനിൽവന്ന—കറവുക—മെല്ലാം ക്ഷമിക്കണമേ
നിന്നുടെ രക്തമ—തൊന്നൊഴികെയിനി-
ക്കന്യശരണമി—പ്രേകരങ്ങൾകരാ!— വന്ദനം
2. രാവുപകലുമെല്ലാം—നിനക്കൊരു—പോലെയൊകുന്നതിനാൽ
രാവിൻ ഭയമെന്നിൽ—മേവിടാതെയെന്നെ
കാവൽ ചെയ്തിടണം—ദേവകുമാരനേ!— വന്ദനം
3. നീതിനമാധാനവും—വിശുദ്ധാത്മ—സന്തോഷവും തരിക
വ്യാധികളാധിമ—ഹാ വിപത്തും സർവ്വ
ഭീതിയുംപോക്കിസം—പ്രീതിയാൽ കാക്കുക— വന്ദനം
4. നിൻചിറകിൽ മറവിൽ—ഈ രാത്രിയിൽ—തഞ്ചുമായ് ഞാൻ ഉറങ്ങി
പുഞ്ചിരിയുള്ളനിൻ—തങ്കമുഖം കാണാൻ
വാങ്ങിയോടെയതി—കാലെ ഉണരേണം— വന്ദനം

൧൫.

"Sun of my Soul"

15.

L. M.

1. എൻ ആത്മാവിൻ ആദിത്യനേ!
എൻപ്രിയ രക്ഷാകരനേ!
നീ വസിക്കിൽ എൻസമീപെ
രാത്രി പകൽപോലാകുമേ. 2. ഭൂജാതമാം മഹാമതാൽ
മരപ്പാൻ നിന്നിൽനിന്നെന്നെ
ഇടയാക്കരുതേ രാവിൽ
കാക്കണെ സർവ്വശക്തനേ! 3. കൺമയങ്ങിത്താൻ നിദ്രയിൽ
കിടക്കുമ്പോൾ ക്ഷീണതയിൽ
നിൻമടിയിൽ എൻ രക്ഷകാ! | <ol style="list-style-type: none"> വിശ്രമിക്കുന്നെന്നൊപ്പിക്ക. 4. നിന്നെ കൂടാതെ ജീവിപ്പാൻ
പാത്രമല്ലെന്നിനാലും
സന്ധ്യയിൽകൂടെ ഇരിപ്പാൻ
ഉഷസ്സോളം നീ വന്നാലും. 5. ഇല്ലാതാകാൻ ഭയം ലേശം
രാവിന്നിരുളതിനാലും
എൻസമീപെ വേണം വാസം
കൈവിടല്ലെ ഒരിക്കലും. 6. തെറ്റി അലഞ്ഞിടുന്നൊരു
മത്സരിപ്പൊരു സർവ്വതും |
|--|--|

പാപനിദ്ര ചെയ്യിടാത്താൻ
കൃപാവേല തുടൻതരും
7. ദുഃഖിതൻ കാവൽ നീയേ,
അഗതിക്കുധനം നീയേ;
കരയുന്നവന്റെ നിദ്ര

ശിശുവിൻസമമാക്കുക.
8. ഉണരും സമയം വന്നാൽ
വാഴ്ത്തേണം അരികെനിന്നാൽ
രാജ്യംചേരുംവരെസ്സേവം
തന്നിൽ വഴി നടത്തേണം.

SONGS OF PRAISE. സ്തോത്രഗീതങ്ങൾ.

എന്ന.

സൌമ്യമാഷ്ടം—ആദിതാളം.

16.

പല്ലവി.

ദേവദേവൻ മംഗളം—മഹോന്നതനാം

ദേവദേവൻ മംഗളം.

ചരണങ്ങൾ.

1. ദേവഭൂതരാകാശം—ദിവ്യഗീതങ്ങൾ പാടി
കേവലാനന്ദത്തോടു—മേവി സ്മൃതി ചെയ്യുന്ന— ദേ
2. സകല ലോകങ്ങളിലെ—സർവ്വ ഗുണങ്ങളേയും
സുഖമുടനെ പടച്ചു—സകലനാളും പാലിക്കും— ദേ
3. നരഗുണങ്ങളിന്നതി—ഭരിതമൊഴിപ്പുന്നായി
തിരുമകനെ നരനായ്—ധരണിയിങ്കലയച്ച— ദേ
4. പാപബോധം വരുത്തി—പാപിയെ ശുദ്ധമാക്കാൻ
പാവനാത്മാവെ നല്കും—ജീവജലാശയമാം— ദേ
5. ആദരവോടുതന്റെ—വേദവെളിച്ചമനു—
ജാതികൾക്കരുളിയ—ആദിനാഥനാകുന്ന— ദേ

എ.

മുഖാരി

ആദിതാളം

17.

പല്ലവി.

നിത്യവന്ദനം നിനക്കു—സത്യദൈവമേ!

സ്തോത്രവും ജയവും യോഗ്യം—അത്യുന്നതനേ!

ചരണങ്ങൾ.

1. മന്ത്രികുലത്തിൻസ്രഷ്ടാവേ!—നിത്യപിതാവേ!
സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യും—സ്തോത്രം നിനക്കു— നിത്യ

2. എത്രയോ മനോഹരം നിൻ—കൃത്യങ്ങളെല്ലാം
ചിത്രമതിചിത്രമവ—എത്രയോ ശ്രേഷ്ഠം— നിത്യ
3. ഖേദബുദ്ധി മദ്ധ്യേ വസിക്കും—സർവ്വശക്തനേ!
ഉച്ചിയെങ്ങും വ്യാപിച്ചിടം—നിനക്കെന്നും സോത്രം— നിത്യ
4. മാനവകുലത്തിൻപാപം—മോചനം ചെയ്താൻ
ഹിനമായ്കുരിശിൽ ശാപം—തീർത്ത പരനേ!— നിത്യ
5. നിന്നിൽവിശ്വസിക്കുന്നവ—നെന്നേക്കും മോക്ഷം
തന്നതല്ലാത്തതത്തിൽ—ചേൻ പരനേ!— നിത്യ
6. സർവ്വ ബഹുമാനം സർവ്വ—മഹത്വം സ്തുതിയും
സർവ്വശ്വരനായ യഹോവായ്ക്കുതാൻ ആമേൻ— നിത്യ

എവ.

സുറിയാനി—ഏകതാളം.

18.

1. സേനകളിൽ—പരൻ യഹോവ
പരിശുദ്ധൻ—പരിശുദ്ധൻ
പരിശുദ്ധൻ—ആമേൻ
തിരുമഹത്വം—നിറഞ്ഞിടുന്നു
പാരിലെങ്ങും—മാലേലൂയ.

2. സർവ്വശക്തൻ—പരൻ യഹോവ
പരിശുദ്ധൻ—പരിശുദ്ധൻ
പരിശുദ്ധൻ—ആമേൻ
ഇരുന്നവൻതാൻ—ഇരിക്കുന്നവൻ
വരുന്നവൻതാൻ—മാലേലൂയ.

എൻ.

കല്യാണി

ആദിതാളം.

19.

പല്ലവി
ജയജഗദീശ! മാമരിസ്മനേ!
ജയ ജഗദീശ! നമോ
അനുപല്ലവി
നരകലനായക!—ഭൂരിതഹര!പര!
വരുമൊരുപാലക!—വരമേകുക... ജയ

ചരണങ്ങൾ
1.
നരസുരസേവിത—നിരന്തരസ്തോമിത!
പരമകുളഭര—പരമേശ്വര!...
2.
അനന്തഗുണാലയ!—അനുദിനംപാലയ
അനന്തമാംനിർഭയ—എന്തതിശയ....
3.
ശരണമടിയൻ—മരണംവരെയെന്നും
ചരണമിണിയെന്നും—കരുതീട്ടെന്നൻ...

രം.

സാവേരി

രൂപകം.

20.

1. ആട്ടകൾക്കു ചേണ്ടി ജീവ-നെവെടിഞ്ഞതാം—ഭേ-
വാട്ടിൻകുട്ടിയേ! നിന-ക്കുനന്ത വരനും.
2. കൂട്ടനീളെ കാടി ആട-ലോട്ടഴന്നിടും—ക-
ഞ്ഞാട്ടുകൾക്കുയമാം നിൻ-പാദം വരനും.

3. ഭീതിപോക്കി ആടുകൾക്കു-മുൻനടന്നുൻ-സം-
പ്രീതിയായ്നടത്തിടും കൃ-പയ്ക്കു വന്ദനം.
4. പച്ചമച്ചിലും പ്രശാന്ത-തോയവുംസദാ-നി-
വിഴിയെന്നിയെ തരുന്ന-തോത്തു വന്ദനം.
5. താതപുത്രനും ത്രി-യേക ദൈവമേ!-സ-
ർവ്വംഭൂതാനി നിനക്കുനന്ത-കീർത്തനം സദാ.

൨൧. മുഖാരി

അടതാളചായ്

21.

പല്ലവി

പാടുംഞാനേശുവിന്നു-ജീവൻപോലോ-നന്ദിയോടെ

ചരണങ്ങൾ

1. പാടുംഞാനെന്നക-താരിചന്ദനം-വാഴും ശ്രീയേശുവിനു-ഒരു
കേടുംകൂടാതെന്നെ-പ്പാപിയ്ക്കുംനാമനെ പാടിസ്തുതിക്കുമെന്നും- പര
2. സ്വപന്നജനമായ-യുദ്ധമാരെതള്ളി-അന്ധതയിൽകിടന്നു-ബഹു
സ്വന്തപത്തോടു-നീടും പുറജാതി-സ്വന്തതിയെ വിണ്ടൊന്നെ- പര
3. കാളാലിപുര-മായിരുന്നെന്നിൽ-നല്ലമലം നിറപ്പാൻ-അവൻ
യെട്ടിയിണച്ചെന്നെ-നല്ലൊലിവിൻതരു-വോടതു ചിന്തിച്ചെന്നും-
4. കണ്മണിപോലെനെ-ഭദ്രമായ്നിത്യവും-ചാവൽ ചെയ്യിടാമെന്നും-
തൻറെ
കണ്മണിക്കാണെന്നെ-ടത്തിടാമെന്നതും-കാർത്തി മോക്ഷമോടെ- പര
5. കാന്തനിവനതി-മോക്ഷമോടെമേല-വാഹനത്തിൽ കയറി-തൻറെ
കാന്തയോടുല്ലസി-ച്ചാനന്ദിപ്പാലൊഴു-ന്നെജുന്നതോത്തുകൊണ്ടും-പര.

൨൨. ഹിന്ദുസ്ഥാൻകാപ്പി

ആദിതാളം, 22.

പല്ലവി.

പരമേശ്വര! പാദം വന്ദനമേ
പാലയദേവ! പാദം വന്ദനമേ

ചരണങ്ങൾ

1. പരമേശ്വര!-പരനേ! ഗതിയേ
പാലയമാം പരമേശ്വര കമരം!-

2. ലോകരക്ഷാകര! മോക്ഷനിവാമണം!
ആകലമാകവെ-പോക്കു സദയ്ക്കും!
3. ആധാര-മാറവ-കർത്താദയമേ!
ആനന്ദ പന്ദിത-നേ! മനുവേലം-
4. നീതിയിൽ സൂക്ഷ്മേ കരുണാകരനേ!
ആദിയനാദിയാം-താതനും നീയേ!-
5. താതസുതാത്മനേ!-പരികീർത്തനമേ
പാദമതിൽപണി-യു ന്നാനും ആമേൻ

൨൩.

കാപ്പി

ചായ്വതാളം.

23.

പല്ലവി

പാടിസ്തുതി മനമേ!-പരനെയൊക്കെ-ഞാടിസ്തുതി ദിനമെ

അനുപല്ലവി

ആട്ടുകൾക്കായ്തിരു-ജീവൻ വെടിഞ്ഞൊരു

കേടില്ലാ ദേവക-ഞാടിനെ വാഴ്ത്തി നി-

ചരണങ്ങൾ

പാടി

1. അന്തമില്ലാത്തവ-നവനടെ-സന്തതികൾക്കു മോദാൽ
ചിന്തിയതാം തിരു-മകുതത്തിനാലവൻ
സന്താപം നീക്കി സ-ന്തോഷം നൽകുന്നിതു—
2. മൃത്യുവിനെ ജയിച്ച-നിസ്തൃല്യനാം-കർത്താധികർത്താവിവൻ
മർത്യകർമ്മത-നല്ല പ്രമോദമായി
സത്യോത്ഥാനം ചെയ്തൊരു ദയാലുവെ—
3. സ്വർഗ്ഗീയ ഗാന്ധാരൻ-നരകസ-ന്മാർക്കും തുറന്നപരൻ
ഭുവനങ്ങളെയെ-കറും സർവ്വേശ്വരൻ
സ്വർഗ്ഗമി ഭൂമിയി-ലാക്കിയ നാഥൻ—

പാടി

പാടി

പാടി

൨൪.

ശങ്കരാഭരണം

രൂപകതാളം

24.

പല്ലവി

സ്തുതിതിഷ്ഠിയ-പരമണ്ഡല-സുവിശേഷക-നാമം

ശ്രീമംഗല-മതിസംഭ്രമ-സുഖശോഭന-ക്ഷേമം

ചരണങ്ങൾ

1. കരുണാകര-തിരുമാർപ്പിന-വരഭൂഷണ-ദേവൻ
ധരണീനര-നയിരാൽ ഉയി-രതളം നര-ജീവൻ...
2. അതിസുന്ദര-ശ്രീഭഗവത-മഹിമമുടി-മുടൻ
ക്ഷിപ്രിമാണ്ഡല-ഭരിതം പ്രതി-വനമുൾമുടി-മുടൻ...
3. ഭൂവനങ്ങളെ-ഞാടികൊണ്ടുള-വതളം ബല-മുടയേറൻ
ഭൂവനൈതല-അടവാൻതുട-കിടയതവൻ-ആയേറൻ...
4. പരിശുദ്ധത-കൃപസത്യസ-ഭാഗ്യംഭിവി-മൂലം
മരണത്തിൻ-വിധിപെട്ടവ-നയിക്കുകിയ-കോലം...
5. പുണ്യമനുഷ്യർ-ഭൂതരോടുവ-കളും ഉന്നതവർമ്മൻ
പുണ്യഹീനരോ-ശാനപാടിഗ-മിച്ച ഗർഭ-വർമ്മൻ...
6. ബലിപൂജക-ഉഖിലങ്ങളെ-പ്രതിരൂപൻ അ-രൂപൻ
കലകം നര-നേശിധൻ നര-ബലി മർത്യസ്വ-രൂപൻ—

സ്തുതി

സ്തുതി

സ്തുതി

സ്തുതി

സ്തുതി

സ്തുതി

൨൫. ഹിന്തുസ്താൻ പിഹാക്—ഏകതാളം.

25.

<p>പല്ലവി
 ഹാലേലൂയ്യ! ഹാലേലൂയ്യ!
 ഹാലേലൂയ്യ! ആമേൻ
 ചരണങ്ങൾ
 1. അൻപുതിങ്ങിട്ടം നൽ
 അനന്ത പിതാവേ!—ഹാലേലൂയ്യ!</p> | <p>2. കൃപ നിറഞ്ഞിട്ടം നൽ
 ക്രിസ്തു കർത്താവേ!—ഹാലേലൂയ്യ!
 3. വിശുദ്ധി നല്കിട്ടം നൽ
 പരിശുദ്ധാത്മാവേ!—ഹാലേലൂയ്യ!
 4. താത്സരതാത്മാവാം
 ദൈവ ത്രിയേക!—ഹാലേലൂയ്യ!</p> |
|--|---|

൨൬. ചിന്തുതരു ആദിതാളം

26.

1. ആദിത്യ ച—സ്രാദികളെ—ചമച്ചവന—സ്മാരം
 ബോധിച്ചതെല്ലാം ക്ഷണത്തിൽ—തികച്ചവന—സ്മാരം
 ഏദൻകാവിൽ—ആദംഹച്ചാ—യോട്ടാപല—വൃന്ദം
 മോദമുടൻ—സൃഷ്ടിച്ചെയ്യ—നാഥനെന്നും—സ്മാരം
2. ആദിമാന—ഷൻ ചതിവിൽ—ആയതിനെ—കണ്ടു
 ഭീതിഭവ—നത്തിൽനിന്നു—പോവതിനാ—യ്ക്കൊണ്ടു
 വേദപരൻ—നീതിതിക—വാവതിനാ—യ്ക്കുണ്ടു
 വേദമൊഴിപ്പാൻ മരണം—ജയിച്ചവന—സ്മാരം
3. ബാലഗണ—മേ! വരുവിൻ—ശിലമുടൻ—കൂടി
 കോലാഹല—വാണികളാ—ലലേലൂയ്യ—പാടി
 ചേലൊട്ട പാ—ദം വണങ്ങാൻ—ഗീതഗണം—തേടി
 ഏലോഹിം പി—താസുതനാ—ത്മാവിനെയും—സ്തുതിപ്പിൻ
4. ഭൂതരെല്ലാം—മോദമുടൻ—നാഥനെന്നൊ—ണ്ടാടി
 സാദരംതൻ—ആസനത്തിൻ—നാലു ചുറ്റും—കൂടി
 താത്സരതാ—ത്മാക്കൾക്കു നൽ—ഗീതങ്ങളെ—പാടി
 ശേപതവസ്ര—ങ്ങൾ ധരിച്ചു—കൂട്ടുന്നതു—മോടി
5. ശക്തിയാൽ ച—രാചരങ്ങൾ—കൈയ്യും ഉ—ണ്ടാക്കി
 യുക്തിയാൽ ത—രതരത്തിൽ—എത്രയും ന—ന്നാക്കി
 ഭക്തിയാൽ ന—ടപ്പതിന്നു—മാഗ്ഗ്മാനും—ണ്ടാക്കി
 മുക്തിയിൽ ന—ടത്തുന്നത്രീ—യേകനെന്നും—സ്മാരം..

൨൭.

27.

പല്ലവി.

യേശുവി—നെ സ്തുതി—നി എൻ—മനമേ!
 യേശുവി—നെ സ്തുതി—നി—ക്രിസ്തു

ചരണങ്ങൾ.

1. നാശമി-ല്ലാ സ്വർഗ്ഗ-വാസിയാം-ദൈവ-
നന്ദന-നാം പര-മേശ്വര-നായ- യേശു
2. നാകഭൂ-നരകത്രി-ലോക സൃ-ഷ്ടം നര
ഭദ്രമി-കൾ-ക്കൊരു നവ-ലോകമു-ണ്ടാക്കും- യേശു
3. ബേതലേ-ജനിച്ചുന-ശ്വേതലേ-വളർന്ന
യേശുലേ-മരിച്ചുയിർ-ശ്വേതസ്തോട-ധരിച്ച- യേശു
4. പാപികൾ-ക്കുതര തത്-വാനിമ-വസിച്ച്
ദീപവ-ഴിയെ നര-ക്കായിമ-തെളിച്ച- യേശു
5. ബോധിച്ച-സകലവും-സാധിച്ചി-ടാനും
മോദിച്ച-രക്ഷസം-പാദിച്ചി-ടാനും- യേശു
6. വേദവ-ചനപ്പൊരുൾ-ബോധമാ-വാനും
ബാധക-വൈരിനി-പാതനം-വാനും- യേശു

൨൮.

കാപ്പി

ആദിതാളം

28.

പല്ലവി

പരിശുദ്ധപരനേ! സ്തുതി നിനക്കു-സ്മര
ലോകം വിട്ടവനേ! സ്തുതി നിനക്കു

അനുപല്ലവി

തിരുമനസ്സാലി-ധരയിൽ വന്നെന്നേ!
കരുണാക്കടലേ!-സ്തുതി നിനക്കു-

പരി

ചരണങ്ങൾ

1. പെരിയ ശത്രുവിനാൽ-നരഗണമൊക്കെ
കരകണ്ടിട്ടുവതി-ന്നറിയാതെ
തിരിഞ്ഞു വഴിവെടിഞ്ഞു-നടന്നു വലഞ്ഞിടുന്ന
തറിഞ്ഞു നിൻ തിരുമനം-കന്റേങ്ങാനേ!- പരി
2. നീതിയിൻസ്തുതാ! നിഖിലേശാ! നിൻതു-
പ്പാദമല്ലാതൊരു-ഗതിയേതു?
ഭൂതലഭൂരിതങ്ങൾ-ഉഖിലവും ശിരസ്സിൽനി
ചുമന്നൊഴിച്ചതിനെ ഞാൻ-മറവേനോ? പരി
3. പാപിയിൻ ബലമേ! മനുവേലാ!-നിന്നിൽ
ചാരിടുന്നവരോ-ടനുക്രലാ!
കോപത്തീയതിൽവിണ്-മുഴുകാതെ-എന്നെ
കാവൽ ചെയ്യിടുക-ദിനംതോറും- പരി

4. പെരിയ ശുഭവിനാശ-നരകംഗി-കീര
 യാചതിന്നിടയായ്-വന്നിടാതെ
 അരുമരക്കുകനേ!-തിരുകൃപയാലെഴുന്ന
 പരിശുദ്ധനംകീനിൻ-ഇടംചക്-

പരി

൨൯. ഹിന്തുസ്താൻ പിഹാശ് ആദിതാളം 29.

1. നമനേ! എൻ യേശുവേ!
 ഹല്ലേലൂയ്യാ-ആമേൻ

2. താനനം എൻ ദൈവമേ!
 ഹല്ലേലൂയ്യാ-ആമേൻ

3. മാ പരിശുദ്ധാത്മാവേ!
 ഹല്ലേലൂയ്യാ-ആമേൻ

4. ദൈവമേ തുശ്ശെകനേ!
 ഹല്ലേലൂയ്യാ-ആമേൻ.

“പരനേ തിരുമുഖ” എന്നപോലെ

൩൦. തോടി രൂപകം 30.

1. പരനേ! തവ അതിരറ്റൊരു-കൃപയാലിതുവരെയീ
 ധരണീതലെ അടിയന്തനി പരിപാലനമരുളി
2. തിരുമുൻ വരുവതിനും മമ-ഗതിയില്ലൊരുവിധവും
 നരരക്ഷക പരനേശുവിൻ-തിരുക്കുതമെൻശരണം
3. തവനന്മകൾ തുകയറാവ-കൃപയിൻ ജലനിധിയേ!
 നവമായ് അവദിവസംപ്രതി-പൊഴിയുന്നുക്കുകാലേ
4. അധരങ്ങളിൽഫലമാംസ്തുതി-ഛദയെനിന്നു ബലിയായ്
 സതതംകഴിപ്പതിന്നായ്കൃപ-തരണം അരദിനമെ
5. പരിശുദ്ധതയതിൻശിയാ-സ്തുതവാൻ പലവിധംനിൻ
 പരിശോധനകളിൽപേർക്കെന്നും-സ്തുതിചെയ്തതിന്നരുൾക
6. തിരുസ്തോഹത്തിന്നടയാളമാം-പലപീഡകളെന്മേൽ
 വരുന്നേരമെൻപ്രിയരക്ഷക-ന്നരികിൽ അണയണംഞാൻ
7. സകലത്തിലും സ്തുതിചെയ്തൻ-ദിനം ജീവിതംകഴിപ്പാൻ
 സദയംതവ കൃപതന്നരുൾ-സതതം മമ പരനേ!

൩൧. ഹിന്തുസ്താൻ തോഡി രൂപകതാളം 31

പല്ലവി

ജീവനേ! എൻജീവനേ! നമോ! നമോ!

അനുപല്ലവി

പാപികൾക്കുമിതാനന്ദപ്രദം-നാം കൃപാകരം!-നീ

വാ-വാ-വാനേൻ വാഴും നായകം!-

ജീവ

ചരണങ്ങൾ

1. പാപനാശ കാരണ! നമോ! നമോ!
പാരിതിൽ നരനായുദിച്ച പ-രാപരപ്പെന്തളേ!-നീ
വാ-വാ-വാനോർ വാഴൂം നായകാ!- ജീവ
2. സർവ്വലോക നായകാ! നമോ! നമോ!
ജീവനരവരിൽകനിഞ്ഞനി-രാമയാവരദാ!-നീ
വാ-വാ-വാനോർ വാഴൂം നായകാ!- ജീവ
3. ജീവജാലപാലകാ! നമോ നമോ!
ദിവ്യകാന്തിയിൽ വ്യാപിച്ചന്യത-മാനദം ഭാസ്കരം!-നീ
വാ-വാ-വാനോർ വാഴൂം നായകാ!- ജീവ
4. മന്നവേന്ദ്ര! സാദരം നമോ നമോ!
മനുകുലത്തിനി-വലിയരക്ഷനൽ-കിയ ദയാപര!-നീ
വാ-വാ-വാനോർ വാഴൂം നായകാ!- ജീവ

൩൨. ഹിന്തുസ്താൻ കാപ്പി ആദിതാളം 32.

പല്ലവി

ദേവകുമാര! വാഴ്കനി വാഴ്ക
വാഴ്കനിവാഴ്ക! വാഴ്കനിവാഴ്ക!

ചരണങ്ങൾ

1. വാണലകാധിപാ!-ഗാന സമ്മോദിതാ!
സാനന്ദംഞാൻ സ്തുതി-പാടും നിൻപാദേ- ദേവ
2. ആദിമമാനുഷ-പാതകമേതുവാൽ
ഭൂതലത്തിൽ മനു-വായ സുരേശാ!- ദേവ
3. സങ്കേതമറവർ-സങ്കടം തീർക്കുവാൻ
വൻകുരിശിൽ ഉത്യ-ഭവന മഹേശാ!- ദേവ
4. ശ്രീമനുവേലനേ! ഭീമകൃപാർണ്ണവാ!
മാമക പാപവി-മോചകനായ- ദേവ
5. ജീവജലാശയ! കേവലമാശയ
താവകമാം തിരു-നാമം ഞാൻ വാഴൂം- ദേവ

൩൩. ആനന്ദഭൈരവി ആദിതാളം 33.

പല്ലവി

സ്തുതിപ്പിൻ! സ്തുതിപ്പിൻ! യേശുദേവനേ-മല്ലേലുയ്യംപാടി
സ്തുതിപ്പിൻ! സ്തുതിപ്പിൻ! യേശുദേവനേ

അനുപല്ലവി

സ്തുതിപ്പിൻലോകത്തിൻ—പാപത്തെ നീക്കുവാൻ
അധിപനായ് വന്ന—ദൈവകുഞ്ഞാടിനെ—

സ്തുതി.

ചരണങ്ങൾ

1. കരുണനിറഞ്ഞ കണ്ണുദീപനവൻ—തൻജനത്തിൻകരച്ചിൽ
കരളലിഞ്ഞുകൊൾക്കും കാതുദീപനൻ—ലോകപാപച്ചമടിനെ
ശിരസ്സുകൊണ്ടുച്ച—മന്നൊഴിപ്പതിന്നു
കുരിശെടുത്തുഗോൽ—ഗോമന്താവിൽപോയോനേ—

സ്തുതി.

2. വഴിയുംസത്യവും ജീവനുമിവനെ—അവനരികിൽവരുവിൻ
വഴിയുമാശ്വാസമേകുമേയവൻ—പാപച്ചമടൊഴിച്ചവൻ
മഴയുംമഞ്ഞുംപെ—യുവോളുള്ളിൽകൃപ
പൊഴിയുമെ മേഘ—ത്തൂണിൽനിന്നുപാടി

സ്തുതി

3. മരിച്ചവരിൽനിന്നാദ്യംജനിച്ചവൻ—ഭൂമിരാജാക്കന്മാരെ
ഭരിച്ചുവാഴുമേകനായകൻ—നമ്മെസ്നേഹിച്ചവൻതിരു-
ച്ചോരയിൽകഴുകി—നമ്മെയെല്ലാംശുദ്ധി-
കരിച്ചവിശ്വസ്യ—സാക്ഷിയെ നിന്നെച്ച—

സ്തുതി

4. ഏഴുപൊൻനിലവിളക്കുകളുള്ളിൽ—നിലയങ്കിടരിച്ചും
ഏഴുനക്ഷത്രംവലങ്കുഴിയുംമാർച്ചിൽ—പൊൻകുളുപ്പുണ്ടും
വായിലിരുമന—വാളുമഗ്നിജപാല
പോലെകണ്ണുമുള്ളി—മാനവമകനെ—

സ്തുതി.

5. കാലുകളലയിൽകാച്ചിപ്പഴുപ്പിച്ച—നല്ലപിച്ചുളയ്ക്കാത്തതും
ചേലൊടുമുഖഭാവമാദിത്യൻ—ശക്തിയോടുപ്രകാശിക്കും
പോലെയുന്തലമു—ടിധവളപ്പുണ്ണി
പോലെയുമിരിക്ക—ന്ന ദൈവപുത്രനെ—

സ്തുതി

6. വളരെവെള്ളത്തിന്നിരച്ചില്ലെത്തതും—ശവക്കല്ലറയിൽനിന്നു
വെളിയെ മരിച്ചോരയിത്തുവരുവാനായ്—തക്കവല്ലഭമുള്ളതും
എളിയജനംപെ—വിക്കൊൾവരുമായ
വലിയഗംഭീര—ശബ്ദവുമുള്ളോനെ—

സ്തുതി

7. വലിയദൈവഭൂതന്റെശബ്ദവും—ദൈവകാരുണ്യവുംതന്റെ
വിളിയോടികലർന്നുഴങ്ങവേ—വാനലോകത്തിൽനിന്നേത്തു
ജപലിക്കുമഗ്നിമേ—ഘത്തിൽവെളിപ്പെടും
കലങ്ങുംദൃഷ്ടർ,ത—നക്കളാനന്ദിക്കും—

സ്തുതി

8. മന്നവമന്നനാകുന്ന മശിഹായേ,—മഹാസേനയിൻകർത്താ
മണ്ണുംവിണ്ണുംപടച്ചവനെമനുവേലെ—മനുനന്ദനനെപര
നന്ദനനെമരി—നന്ദനനെരാജ-
നന്ദനനെനിങ്ങൾ—നന്ദിയോടുപാടി

സ്തുതി
2 *

9. ഹല്ലേപുഷ്പാപാടിസ്തുതിപ്പിനേട്ടുവെ—യേതുനാമത്തിന്നജയം
അല്ലലല്ലാമവനകലെക്കുയുമെ—യേതുരാജാവിനോശനാ
നല്ലവനാമേതു—രാജൻവരംസവു
വല്ലഭാ!യേതുവേ!—വേഗംവരണമ—

സ്തുതി

നമ്ര. ചെഞ്ചുരുട്ടി ആദിതാളം 34.

പല്ലവി

സ്കോത്രം ശ്രീമനുഭവലഭം!—മമജീവനേ! മഹേശനേ!

ചരണങ്ങൾ

1. പാൽപ്പത്തിൻ—പരിശുദ്ധമായ്—പാരിൽവന്നനാമനേ! സ്കോത്രം
മമജീവനേ!—മഹേശനേ!—
2. ആദിപിതാ—വോതിയതാ—മാദിവേദനാദമ!— മമ
3. മാനവസ—മാനിതന!—മാനനീയരൂപന!— മമ
4. സാദരമാ—ഭൂതഗണം—ഗീതംപാടിവാഴ്ത്തിടും— മമ
5. ജീവതൃപാ—ജലംചൊരിയും—ജീവസാരമേഘമേ!— മമ
6. സ്വന്തരക്തം—ചിന്തിയെന്നെ—ഹന്തവിണ്ടെടുത്തതാൽ— മമ
7. മന്ത്യജനാം—ഭൃത്യന്തനിൻ—നിത്യജീവനേകിയ— മമ
8. രാജസുതാ—പൂജിതന! രാജരാജനേതുവേ!— മമ
9. താവകമാം—നാമമഹോ—ഭാവനീയമാംസദാ— മമ

‘പാടിസ്തുതി മനമേ’

നമ്ര. മാഞ്ചി ഏകതാളം 35.

പല്ലവി

സ്കോത്രം സദാപരനേ!—തിരുനാമം—വാഴ്ത്തിപ്പുകഴ്ത്തിടുംഞാൻ

അനുപല്ലവി

ധാത്രിയിലെമന്ത്യ—ഗോത്രമശേഷമായ്

കീർത്തിക്കുന്നിന്നടെ—കീർത്തിയെഴുംനാമം—

സ്കോത്രം

ചരണങ്ങൾ

1. സംഖ്യയില്ലാഗണങ്ങൾ—സദാതവ—സന്നിധിതന്നിൽനിന്നു സ്കോത്രം
ശങ്കകൂടാതെന്നിൽ—തങ്കനാമംവാഴ്ത്തി
സങ്കടമെന്നേസം—സേവചെയ്യുന്നവർ—
2. ജീവനരോരുലക—മതിന്നുതൻ—ജീവനിന്നുംശമേകാൻ സ്കോത്രം
ചാവിൻവികംഭചി—മുഖമുഖമാജീവൻ
ദാനംചെയ്യാൻനിജ—സുന്ദരവെനൽകിനി— സ്കോത്രം

3. വിശ്വസ്യനായക!നി-ന്നത്യന്തമാ-മൈശ്വര്യകൗതന്യങ്ങൾ
 ക്രിസ്തുവിൽ വ്യാപരി-പ്പിച്ചവണ്ണംനിജ
 ദത്തവകാശത്തിൽ-പുത്രകുടുംബത്തിനി- സ്മരണം
4. സ്വർഗ്ഗഭൂമിതലങ്ങൾ-ഉപയിലെ-വർഗ്ഗമെല്ലാംപിന്നെയും
 ക്രിസ്തുവിലെകൃഷ്ട-ഭൂതം വ്യവസ്ഥനിൽ
 ശുദ്ധിമാന്മയ്ക്കറി-യിച്ചുകൊടുത്തുനി- സ്മരണം
5. സ്വാർത്ഥകന്മാന്മാരും-മാശിസ്തക-മെല്ലാറ്റിനാലുംഭവൻ
 ചൊല്ലെഴുപുതുനി-ലാശീർപ്പിച്ചനിൽ
 നല്ലനാമമെന്നും-ചൊല്ലിവാഴ്ത്തിടുവേൻ- സ്മരണം

൩൬. ഹിന്തുസ്ഥാൻ കാപ്പി ആദിതാളം 36.

പല്ലവി.

സ്മരണമെന്നതുപരം!-നിൽനാമത്തെ

മാത്രം പുകഴ്ത്തുന്നു ഞാൻ.

ചരണങ്ങൾ.

1. ആത്മികൾതീർത്തെന്ന-ചേർത്തീടുവാനായി
 പാർത്തലംതന്നിൽവന്ന-കർത്താവിനെ-മാത്രം പുകഴ്ത്തുന്നു ഞാൻ
2. ജീവനെനിയെന്നി-ക്കായ് വെടിഞ്ഞെന്നുടെ
 ജീവനെവീണ്ടതിനെ-നിനച്ചനിൽ-നാമം പുകഴ്ത്തുന്നു ഞാൻ
3. പാവനലോകെയെൻ-ജീവനേയുംകൊണ്ടു
 രാപ്പകൽചാണിടുന്ന-സർവ്വേശ്വര!നിൽ-നാമം പുകഴ്ത്തുന്നു ഞാൻ
4. ജീവനെ നിയെന്നിൽ-രാപ്പകൽ നൽകിനിൽ
 ആവിയിൽ കർത്താവിനെ-കൃപാലോ! നിൽ-നാമം പുകഴ്ത്തുന്നു ഞാൻ
5. താതസുതാത്മന-നാരതവും സ്തുതി
 നിതിയിൽസ്മരണ! നി-പ്രകാശമായ്-വാണിടുകെന്നിൽസദാ.

൩൭. ബിഹാഗ് ആദിതാളം 37

പല്ലവി.

സന്തതംസ്തുതി തവ-ചെയ്യുന്നേഞാൻ
 നിന്തിരുക്രൂപയോ-സാന്തപനകരമെ

ചരണങ്ങൾ

1

ചന്ദ്രംചിന്തം-നിന്നടിമലരെൻ
 ചിന്താഭാരം-നീക്കിടുന്നതിനാൽ-

2

ദുരിതം പെരുതായ്-പെരുകിയെന്നിൽ
 ഭരണം ചെയ്തു-മാവിയില്ലിഹമേ-

3

അന്നാളിൽ നി-ന്നാശയമുതകി
 വന്നെൻപേക്കായ്-ശ്രീശിൽനീകയറി-

<p>4</p> <p>ഒന്നാൾതവകൃപ-തെളിവായ് വന്നു കരളതുറന്നു-കരുതിത്തന്നു-</p>	<p>6</p> <p>എന്തെങ്കുഞ്ഞാൻ-പകരമിതിന്നു ചിന്തിച്ചാലെ-ഗതിയേതുമില്ലമെ-</p>
<p>5</p> <p>എന്താസ്സേവം-കരുതിനീയെന്റെ ചിത്താമോദം-വരുത്തിനി തനിയെ-</p>	<p>7</p> <p>എന്താളെല്ലാം-നിന്നുടെ പേക്കായ് മന്നിൽനില്പാൻ-കരുണനീചൊരിക-</p>

നവ. കാപ്പി ചായ്യാതാളം 38.

പല്ലവി.

സ്മാരംചെയ്യം ഞാനെന്നും-രക്ഷിതാവേ

മാത്രംവാഴ്ത്തുംഞാനിന്നും.

അനുപല്ലവി.

പാത്രഹീനനാമി-ചെളിമാടിയനെ

പാർത്തിവനേ! എന്നെ-ചേർത്ത കൃപയ്ക്കായി- സ്മാരം

ചരണങ്ങൾ.

1. മന്നൻദാവിദിൽ സൂനൊ!-വന്നുദിച്ച-മന്നനാം മാനുവേലം!
സന്നാഹമോടെന്നും-സന്നിയെഴ പാടുവാൻ
ഉന്നതനേ!യെന്നെ-നിന്നിലായ് കാക്കേണം- സ്മാരം
2. അതിശയമുള്ളവനേ!-അതിരറ്റ-അനുഗ്രഹവാരിധിയേ!
അധിപനാം യേശുവേ!-അഖിലേശനെന്നാ!
അഖിലനായകനേ!-അഖിലാധ്യക്ഷന്തനെ!- സ്മാരം
3. അടിയനെ വിണ്ടവനേ!-അടിമയെ-മോടിയിൽ തീർത്തവനേ!
ജഡത്തിൽ കുടികൊള്ളും-അടിയാനെ നിന്നുടെ
കൊടിക്കീഴിൽ നാൾതോറും-ജയത്തോടു കാക്കേണം- സ്മാരം

നൻ.

"Miles Lane 7s."

39

1. വാഴ്ത്തിവിൻ യഹോവായെ-കീർത്തിപ്പിൻ തൻ നാമത്തെ
നിത്യം തന്റെകരുണയും-സത്യം തന്റെ വാഗ്ദത്തം.
2. തൻ വിശുദ്ധവചനം-അന്ധത്തിൽ കാർ വെളിച്ചം- നി
3. പേയിൻവാഴ്ത്ത നീക്കുവാൻ-സ്രീയിൻസന്തതിവന്നാൻ- നി
4. ചേറ്റിൽനിന്നുയർത്തുന്നാൻ-തീറ്റിപോറ്റി കാക്കുന്നാൻ- നി
5. ഇസ്രായേലിൽകൂടെനാം-ക്രിസ്തുൻസ്വന്ത വാഗ്ദത്തം- നി
6. കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളിലും-രോഗശോകങ്ങളിലും- നി
7. യേശുവിണ്ടും വന്നിടും-ക്ലേശമൊക്കെ മാറ്റിടും- നി
8. കേൾപ്പിൻ ചെറിയവരേ-ചൊല്ലിൻ വലിയവരേ- നി

9. സമുദ്രമുഖേ ഭക്തനേ!—യൈശ്വര്യമോടെ പാടുകെ—	നി
10. വന്ദിക്ക എൻ ആത്മഭവൈ!—നന്ദിയോടീദൈവത്തെ—	നി
11. താതപുത്രനാത്മാവാം—യഹോവെയ്ക്കുൻ വന്ദനം—	നി

‘യേശുവിനെ സ്തുതി’

രം. ഇശമനോഹരി ആദിതാളം 40.

പല്ലവി.

വാഴ്ത്തുക നീ മനമേ!—എൻ പരനെ!
വാഴ്ത്തുക നീ മനമേ!

ചരണങ്ങൾ.

1. വാഴ്ത്തുക തൻ ശുദ്ധ—നാമത്തെപ്പേർത്തു	
പാർത്ഥിവൻതന്നുപ—കാരത്തെയോർത്തു—	വാഴ്ത്തുക
2. നിന്നകൃത്യം പര—നൊക്കെയും പോക്കി	
തിണ്ണമായ് രോഗങ്ങൾ—നിക്കിനന്നാക്കി—	വാഴ്ത്തുക
3. നന്മയാൽ വായ്ക്കു വൻ—തുഷ്ടിയെ തന്നു	
നവ്യമാക്കുന്നു നിൻ—യെഴുന്നമിന്നു—	വാഴ്ത്തുക
4. മക്കളിൽ കാരുണ്യം—താതനെന്നോണം	
ഭക്തരിൽ വാത്സല്യം—വാനവൻ നാനം—	വാഴ്ത്തുക
5. പുല്ലിനതുല്യമീ—ജീവിതം വയലിൽ	
പൂവെന്നപോലിതു—പോകുന്നതുലവിൽ—	വാഴ്ത്തുക
6. തൻനിയമങ്ങളെ—കാത്തിടുന്നോക്കും	
തന്നുടെ ദാസ്യം—താൻ ദയ കാക്കും—	വാഴ്ത്തുക
7. നിത്യരാജാവിവ—നോക്കുകിൽ സമു-	
സ്തൃഷ്ടികളുംസ്തുതി—ക്കുന്ന യഹോവാ—	വാഴ്ത്തുക

രം. ബംഗാള ആദിതാളം 41.

പല്ലവി.

വന്ദനം വന്ദനം നാഥാ!
നിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായ്—
ചരണങ്ങൾ.

1

ഉന്നതത്തിൽ—നിന്നു എന്നെപ്രതി
മന്നിൽ വന്ന നാഥനേ!—വന്ദനം—

2

നന്ദിയോടെ—ഇന്നു നിന്റെ ദാസൻ
വന്ദിക്കുന്നു മന്നനേ!—വന്ദനം—

3

ശത്രുവായ—എന്നെയോർത്തു നിന്റെ
പുത്രനാക്കിതിർത്താൽ—വന്ദനം—

4

എന്റെ നാഥം—ജീവപുസ്തകത്തിൽ
ചേർത്തിനെയോർത്തിതാ—വന്ദനം—

5

എന്തുമോദം—എന്റെ അന്തരംഗേ
സന്തതം വിലസിടുന്നു—വന്ദനം—

രവ. ഹിതുസ്താൻ കാപ്പി ഏകതാളം 42.

പല്ലവി

രക്ഷകനേ! നിനക്കു കീഴടനം-അനന്തം

ചരണങ്ങൾ

1. തിരുരക്തം ചൊരിച്ചു-തിരുവെട്ട എന്നെ നീ
പരന്നു വീണ്ടെടുത്തമാ-പക്ഷി കൃപകൾക്കുമേ- രക്ഷ
2. മരിച്ചു ഞാൻ കിടന്നേൻ-നാറി ഉരുവഴിദാത്തൻ
തിരിച്ചയിർ ശക്തി സുഖം-തന്ന പ്രിയനേളവേ!- രക്ഷ
3. കരുതനായിരുന്നേൻ-തൊട്ടു കഷ്ടതന്നുനി
നിറഞ്ഞ കഷ്ടപാപത്തെ-നീക്കി പുലി നല്ലിനി- രക്ഷ
4. നീതി പുലി ബോധം-നിന്ദിതനൽ രൂപം
ചേതസ്സിൽ ചല്ലിച്ചതന്ന-ദിവ്യ കൃപക്കടലാം- രക്ഷ
5. തിരുരക്തത്താലേൻ-തിരു കുററം മായിച്ചു
പരമജീവ പുസ്തകം-തെഴുതി എൻ നാമം നീ- രക്ഷ
6. ഇനി പിഴെക്കാതെ-എന്നും നടന്നിടാൻ
കനിഞ്ഞു നിന്നാവി നിത്യം-കൂടെ വസിച്ചിടണം- രക്ഷ

രവ. ചെഞ്ചുരുട്ടി രൂപകം 43.

പല്ലവി

യേശുനാഥ! നിൻ കൃപയ്ക്കായ്-സ്കോത്രമെന്നേക്കും

ചരണപല്ലവി

ഇഴശനേ! നിൻ-നാമമെൻറെ-കൃപയ്ക്കു കരളം

ചരണങ്ങൾ

1. നാശമയ-നാശയാരെനിൽ-ജീവനരുളാൻ-വൻ-
ശ്രീനൈവ-ഹിച്ചുപമാ-നം സഹിച്ചുത- യേശു
2. പാവനമാ -നീതിയിൽത്തൊ-ന്നെന്നുമിരിപ്പാൻ-നിൻറെ
ജീവനിലൊ-രംശമെന്നി-ക്കുകിടതിനാൽ- യേശു
3. എൻജനന-ത്തിന്നുമുൻ ചര-നാദിചാലത്തിൽ-നി
നിൻ ചൂടു-തന്നിപ്പൊന്നെ-മുൻകുറിച്ചുപൊ- യേശു
4. നിന്ദിതൻ-രീരമര-ന്നുനിമിത്തമായ്-നി
നിൻപിതാവോ-ടെന്നെ നിൻ-പ്പിച്ചുതുളുപം- യേശു
5. എത്ര ചാലം-നിൻ കൃപയെ-വ്യത്ഥമം കിത്താൻ-നി
അന്ധതനി-ക്കിയെന്നി-തന്നുപ്രകാശം- യേശു
6. ജീവചര-യായനി നിൽ-ത്താൻ നിലനില്പാൻ-നിൻറെ
ജീവരസ-മെന്നിലെന്നും-തന്നുപാലിക്ക- യേശു

7. വിശ്വമദ്യ-ശത്രിലിത്തം-നെത്തു-വരക്കും-നിൻ
വിശ്വരൂപ-പരക്കുന്ന-പിൻമുടാരണം.—

യെ

മർ.

Tune "Lucy Grey"

44.

പല്ലവി

യെത്തുമഹന്നത-നേ!നിനക്ക-സ്പോത്രമുണ്ടാക-യെന്നെക്ക-മറമൻ
മാരണങ്ങൾ

1. നിചരം ഞങ്ങളെ-വിണ്ടിട്ടുവാൻ-വാതലോകംവെടി-ത്തോടിവന്നു
തരണനരകൃതി-പുണ്ടതിനെ-കാണുവാൻനിതൃപ-ചെയ്യണമ- യെ
2. വന്നേസേനാദി-ചിൻസ്തുതിയും-ആനന്ദമാംസപദ്-ഭാഗ്യമതും
ഹീനരായിട്ടുമി-ഞങ്ങളെ-ഉന്നമകരവം-നായ്വെടിക്കൊന്ന- യെ
3. ഭൂതലംചുറ്റിനി-സഞ്ചരിച്ചു-പാപികളെയരി-പെവിളിച്ചു
നീതിയിൽമാറ്റമെ-ല്ലാമുറച്ചു-വേദനയുറ്റവും-നീസഹിച്ചു- യെ
4. പരപനിവാരണം-നായ നിരന്തര-പാപമരേകവ-മരറുപെ-ണ്ടു
പരപഞ്ചലിക്കനിൽ-മഹാഹിംസ-പരിൽമദ്ധ്യമരത്തിൽമരിച്ചു-യെ
5. ഇയ്യപകാരമെ-ന്താമനസ്സി-മപ്പൊഴുപോത്തുനി-മനാടണങ്ങ
ലോകയിമ്പങ്ങളെ-മുള്ളിട്ടുവാൻ-നിതൃപചെയ്ക-നപ്രതിമ- യെ

മർ.

ഹരികാംബോജി

ചായ്യാതാളം

45.

പല്ലവി

രക്ഷകനേ! നിനക്കേ-ദിനവും-സ്പോത്രമുണ്ടാക!
മാരണങ്ങൾ

1. ഇക്കിതിപരിശലാ!-രക്ഷകാ!മനുവചാ!
മോക്ഷദായകനേ!നി-മ്ലനേ!-നിനക്കേ-ദിനവും- സ്തം
2. ക്ഷീണരെ തുണപ്പാനായ്-നാണിയുമിളവെന്യ
പാണിനിട്ടിട്ടു നന്മരൻ-ബാ!-കരുണം-നരനേ!- സ്തം
3. ഭാരത്താൽ വലയുന്നോർ-പരത്തു വരുവാനായ്
ആരോടു മുരച്ചെയ്യ-നവദന!-നിനക്കേ-ദിനവും- സ്തം
4. ഭീരുവായിട്ടുമെന്റ-പരനീയിരുന്നെന്നി
യെയും തന്നിടണമെൻ-പരനേ!-നിനക്കേ-അനന്തം- സ്തം

മന്.

ചെഞ്ചുരുട്ടി

രൂപകതാളം

46.

പല്ലവി

മനുവേലാ! വണങ്ങിനിന്നെ ചൈ-തന്യമിട്ടുനന്മൻ-പരനേ!

അനുപല്ലവി

മനസ്സലിഞ്ഞെന്നി-ലിറങ്ങിവന്നുകൊ-ണ്ടിണങ്ങിവാഴുന്നപ്രിയനേ!

ചരണങ്ങൾ

1. കഴിഞ്ഞപിഴകൾ-കണക്കിടാതെന്നിൽ-കനിഞ്ഞെൻസങ്കടംതീർത്തു-ഉടൻ
ഒഴിച്ചു-മാശാപമഴിച്ചു എന്നെന്നി-അണച്ചുകൊണ്ടതു-മോത്തു- (മനു
2. അഖിലജനത്തി-ന്നനന്തഭാഗ്യത്തെ-അരുളുന്നജീവ-നാവേ!-സർവ്വ
അമലലോകരു-മണഞ്ഞുകുവിട്ടു-മരുതദേവന്റെ-നിറവേ!- (മനു
3. അമൃതമുക്തം-നിൻ-അധരങ്ങളിലേ-മധുരരസം-ഞാൻ-നകൻ-സപാമി!
അഭയമോടിതാ-യടിമലരിണ-ഗതിയിനിന്നെ-തൊഴുന- (മനു
4. ശരണം-നിന്തിരു-വടിയല്ലാതിനി-ക്കൊരുവരുമില്ല-പരനേ!-എന്റെ
മരണനേരത്തും-കരുണചെയ്യുന്ന-മരണം ജയിച്ചുനരനേ!- (മനു

൪൭. മുഖാരി

രൂപകം

47.

1. മനുവേലനെ-സ്തുതിനീയനു-ദിനവുംമമ-മനമേ!
ഘനമാണ്നിൻ-ഭൂരിതഃതിരു-ത്തലയിൽചുമ-ന്നിവൻതാൻ
2. നിനക്കായിവൻ-മരിച്ചുനിത്യ-മരണംഉടൻ-തകർത്തു
വാനലോകത്തിൽ-കടപ്പാനുള്ള-ജീവപാപയെ-തൂറുന്ന- മനു
3. ജഡത്തെയുടൻ-പിളർപ്പതു-വഴിയേററവും-തെളിച്ചു
ജഡസന്തതി-ക്കഖിലംസപ്തം-കടപ്പാനിട-ലഭിച്ചു- മനു
4. പൊടിയിൽനിന്നു-നരരേത്തിരു-ക്കരശ്ശാലിവൻ-പിടിച്ചാൻ
കോടിസൂര്യനു-സമനാമിവ-നോടുതുല്യരാ-ക്കിട്ടവാൻ- മനു
5. ജഡത്തിന്നുടെ-ക്രിയകളുടൻ-മുടിചെന്നുക-തടത്തിൽ
കടികൊണ്ടിട്ടു-ന്നതിനാൽപ്രഭ-കൂട്ടുന്നെന്നുടെ-ഛായേ- മനു
6. പുതുജീവനെ-ത്തരുന്ന-ദിനം-കതുകംവള-ത്തിട്ടനു
അതിസുന്ദര-നിവനെന്നുടെ-പുരുഷോത്തമ-പ്രിയനെ- മനു
7. മലത്താഴ്വര-യതിലുള്ളൊരു-ലിലിയിൻമല-രിവനെ
ഉലകിന്നധി-പതിയുംവാനി-ന്നഖിലേശനു-മിവനെ- മനു

൪൮. ചെഞ്ചുരുട്ടി

രൂപകം

48.

പല്ലവി.

മനുവേലം! നിനക്കു വന്ദനം-അനന്തകീർത്തനം-പരനേ!

അനുപല്ലവി.

കനിഞ്ഞു നിൻമന-മുരുകിയെന്നവി-ണ്ടെടുത്തനിൻകൃപ-യോത്തു- മനു

ചരണങ്ങൾ.

1. ഒരിക്കലും നിന്നെ-പിരിഞ്ഞിരിപ്പതി-ന്നിനിക്കു സംഗതി-യരുത-നിന്റെ
തിരുമുഖം കണ്ടെന്നകമലരല-ഞ്ഞിട്ടനു നിതിയിൻ-കതിരേ!- മനു

2. മരണവിഷയത്തെ-രചിച്ച നിയമനെ-മരണത്തിൽനിന്നു-വിടത്തി-നിന്റെ
പരമനീതിയി-ന്നവകാശംതന്നി-ട്ടമരലോകത്തിൽ-കടത്തി- മനു
3. എതിരിയിൽനിന്നു-ത്തടിയൊടിച്ചുടൻ-നീതിസ്ഥാപനവും-നൽകി-നിന്റെ
പുതുനിയമം-ധരിച്ചു സതതം-വാസിപ്പാൻ വദിച്ച-തോളം- മനു
4. കരുണനിറഞ്ഞ-കരത്താലെന്നനിൻ-കരളിനോടേറ-മണച്ച-നിത്യം
അരിഗണങ്ങളിൽ-ശരണിരകളെ-യശറി ആശ്ലേഷി-ച്ചിട്ടു- മനു

രൻ. "All hail the power of Jesus' Name" 49.

C. M. P.

<p>1. എല്ലാതും യേശുനാമത്തെ
ഏകനും വാഴ്ത്തിയിൽ,
മന്നനാശ്വസിപ്പിൽ ദൂതർ
നാം വാഴ്ത്തിയിൽ, വാഴ്ത്തിയിൽ, വാഴ്ത്തിയിൽ,
വാഴ്ത്തിയിൽ യേശുവേ.</p> <p>2. യാഗപീഠത്തിൽകീഴുള്ള
തൻരക്തസാക്ഷികൾ
പുകഴ്ത്തിയായിൽമുളയെ
നാം വാഴ്ത്തിയിൽ.....</p> <p>3. വീണ്ടെടുത്താർ യിസ്രായേലിൽ
വീഴ്ചയിൽ മുക്കരെ</p> | <p>തൻതുപയാൽ രക്ഷിപ്പാനെ
നാം വാഴ്ത്തിയിൽ.....</p> <p>4. ഭൂജാതിശാത്രം ഏവരും
ഭൂപനെ കീർത്തിപ്പിൽ
ബഹുലപ്രഭാവൻതന്നെ
നാം വാഴ്ത്തിയിൽ.....</p> <p>5. സ്വർഗ്ഗസൈന്യത്തോടൊന്നായ് നാം
സാക്ഷാദം വീണീടാം
നിത്യഗീതത്തിൽ യോജിച്ചു
നാം വാഴ്ത്തിയിൽ.....</p> |
|--|--|

60. ശങ്കരാഭരണം തൃശ്ശൂരൂപകം 50.

പല്ലവി.

ഹാ! കൂടി നാമെ-ല്ലാതും ചേർന്നു
പുകൾ കൊണ്ടാടണം-സ്വർഗ്ഗ
വാതിലാകും-യേശുനാമനെ
വാഴ്ത്തിപ്പാടണം.

ചരണങ്ങൾ.

1. വേദനപ്പെട്ടും-ഏഴകൾക്കും-ശല്യതിരുവാൻ-വന്നു
മേദിനിയതിൽ-മനുഷ്യാവ-താരൻ ആയിതാ- ഹാ!
2. വാനവർ വാ-ഴ്ത്തിപ്പാടുന്ന-കർത്തനായ താൻ-ഒഴിച്ചു
മാനവർ ഈ-ടേറുവാൻ ഒ-രടിമയായിതാ- ഹാ!
3. ആദരവ-രും-ഭൂമിയിൽ വെ-റിയരാം നരർ-മര
ണാധികളും-ഴിവതിന്നു-താണ ദേവനും- ഹാ!

4. സേനകളിൽ—അധിപതി അ—വന്നെന്നുകിലും—നര
ജീവനെ മി—ളാൻ അവൻ ത—ന്നു യിരിനെ വിട്ടാൻ— ഹാ.
5. ദാരുണമര—ണാധിയെ മ—രിച്ചമത്തിനാൻ—ഭൂ
മണ്ഡലത്തിൽ—നിന്നുയിത്തു—വിണ്ണിപ്പത്തിനാൻ— ഹാ!
6. പാപികൾക്കു പി—താവിനോടി—രന്നു മോ—ചനം—നിജ
പാദസേവ—കജനങ്ങളെ—രക്ഷ ചെയ്യുന്നാൻ— ഹാ!

മ. നവരോജ് ആദിതാളം 51.

1. എന്നോടുള്ളനിൻ സവ്വ—നന്മകൾക്കായി ഞാൻ
എന്തുചെയ്യേണ്ട നിന—ക്കുതുപരം!—ഇപ്പോൾ
2. നന്ദിക്കൊണ്ടെന്റയുള്ള—നന്ന നിറയുന്ന
സന്നദ്ധമാടെ സ്തുതി—പാടിത്തേൻ—ദേവ!
3. പാപത്തിൽനിന്നു എന്ന—കൊരിയെടുപ്പാനായ്
ശാപശിക്ഷകളേറ്റം—ദേവാത്മജാ!—മഹാ
4. എന്നെയുൻപൊടുദിനം—രേഖം നടത്തുന്ന
പൊന്നിടയന്നനന്തം—വന്ദനമേ—ദേവ!
5. അന്ത്യം ചരെയുമെന്ന—ചൊൽ ചെയ്യിട്ടുവാൻ
അന്തിക്കയുള്ളമഹത്—രക്തി നിത്യേ—നാഥ!
6. താതൻസന്നിധിയിലെൻ—പേർക്കു സദാ പങ്കു—
വാദംചെയ്യുന്ന മമ—ജീവനാഥ!—പങ്കു—
7. കുറംകൂടാതെയെന്ന—തേജസ്സിൽമുന്മാകെ
മുറ്റം നിറുത്താൻ കഴി—വുള്ളവനേ!—എന്നെ
8. മന്നിടത്തിലടി യൻ—ജീവിതം നാളെനാം
വന്ദനംചെയ്യും തിരു—നാമത്തിന്നു—ദേവ.

മ. ക്യാൽ രൂപകതാളം 52.

പല്ലവി.

യേതുവേ! യേതുവേ!—ത്രിലോകരാജന!
മോശന്നാ—സ്വർഗ്ഗാകരാജ—നാപേലുരും—
ചരണങ്ങൾ.

1. നാശമോ സന്തപമോ നി—ഴലിടാതെ നിൻ—മഹി—
മാസനെ സദാ ഭരിക്കും—നിത്യരാജന!— യേശു
2. കോടികോടി ഭൂതർ ഗീതം—പാടിയാഴ്ചിടം—എന്നും
മോടിയാൽനിൻപാദേ ദാസർ—കൂടി ആർത്തിടം— യേശു

3. മൂലം നരകം മരണം—തടിയ പുറം—ബാലർ
പാട്ടുവാൻ രക്ഷാസന്തോഷം—നടിയ മനസ്സ്— യേശു
4. ആദിയും അനാദിയും നി—മേയ്ക്കിർമ്മയ്യ—മർത്യ
ജാതികളെല്ലാം വന്നു—രക്ഷണം ചെയ്യും— യേശു
5. ഭൂതങ്ങൾ ലോകങ്ങൾ സൃഷ്ടി—മാനസമകൾ—സർവ്വ
ഭൂതം സ്വർഗ്ഗലോകരെല്ലാം—വാഴ്ത്തിയെന്നും— യേശു

൫൩. I feel like singing Sankey No. 350 53.

1. കർത്താവിനെ നാം സ്തുതിക്ക—ദൈവദാസ്യമേ! നാം
സന്തോഷത്തിൽ നാം അർപ്പിക്ക—സോത്രത്തിൽ ബലിയെ
നാം സോത്രം—സോത്രം—സോത്രം കഴിക്ക
സോത്രം—സോത്രം—നാം സോത്രം കഴിക്ക
2. വിശുദ്ധസ്നേഹബന്ധങ്ങൾ—ദോശരഹിതമായി നാം
നാം ചേർപ്പെട്ടതായാൽ—ദൈവത്തിൽ സ്തുതിക്കായ്—
3. പിതാവു ഏകജാതന—നമുക്കു തന്നല്ലോ നാം
ഹാസ്തേഹത്തിൽ അശ്ശൂര്യം!—നിന്നെ ആരാധിക്കാം?—
4. നാം പ്രിയപ്പെട്ട മക്കളായ്—വിചിത്രപ്രവർത്തിപ്പാൻ നാം
തൻ ആത്മാവെ അച്ചാദനായ്—നമുക്കു നൽകിതാൻ—
5. ഓർ ഏകാന്തതയും പ്രാപ്തിയും—തൻവാക്കുണ്ടു ആ നാം
വിശിഷ്ടഫലം സർവ്വം—ഇഷ്ടപാൽ ഭക്ഷിക്കാം—
6. ഇപ്രകാരത്തിൽ ചിന്താപരം—വൈശിഷ്ട്യമുള്ളതല്ല നാം
തൻ വൈശിഷ്ട്യത്തിൽ ആ പര്യം—തൻ കരുതും സദാ—
7. കർത്താവിൻ നാമം നിമിത്തം—അനേകകൃഷ്ടവും നാം
നേരിട്ടവോഴം ധന്യനാം—ഇല്ലാത്ത നഷ്ടവും—
8. ഇപ്രകാരത്തിൽ കാലം നാം—ചിലദണ്ഡംകരമു നാം
പിതാവോ കണ്ണുനീരെല്ലാം—ഇടച്ചുകൊടുത്തു—
9. തൻ നിത്യരാജ്യം നൽകുവാൻ—പിതാവിന്നിഷ്ടമായ് നാം
തൻ മുഖത്തിൽ മുമ്പാകെത്താൻ—നിത്യം തൻ സ്തുതിക്കായ്—

൫൪. "Glory be to Jesus' Name" 54.

<p>1.
പാപത്തിൽ മാ വിചിതതയെഴിപ്പാൻ
സന്തോഷം തന്നെ ബലമഴിപ്പാൻ
രക്ഷകൻ ഇക്കിതിയിൽവന്നാൻ:
യേശുവിന്നു മഹത്വം;</p> | <p>യേശുവിന്നു മഹത്വം മഹത്വം,
യേശുവിന്നു മഹത്വം,
കരിയിലവൻ മരിച്ചെൻപോയ്
യേശുവിന്നു മഹത്വം—</p> |
|--|--|

2.

ആശയരേഖൻ സ്ഥിതി താനറിഞ്ഞു;
ഈശങ്കോപാഗ്നിയിൽവിണെരിഞ്ഞു;
വിശുദ്ധനിണം വിയപ്പായ് തിരിഞ്ഞു;
യേശുവിന്നു മഹത്വം—

3.

തൻമുഖപങ്കജ മതിലിടിച്ചു;
മുൾമുടി തലയിൽ വെച്ചാഞ്ഞിടിച്ചു;
മുതുകിനെ ഉഴുതതുപോൽപൊടിച്ചു;
യേശുവിന്നു മഹത്വം—

4.

ശ്രീശിൽ കൈകാൽകളെ താൻവിരിച്ചു
ശ്രീരഥാർ ആണികൊണ്ടതിൽ തറച്ചു;
കൊടിയ വേദനയെന്നിക്കായ് സഹി
യേശുവിന്നു മഹത്വം—

(ചു:

5.

ചൊരിഞ്ഞുതൻതടിരം എന്യോഗമയ്
നരൂങ്ങിയെൻപാപത്താലേശുവിൻമെ
തകൻതൻ ഹൃദയം എൻപേക്കായ് (യ്
യേശുവിന്നു മഹത്വം—

6.

ജീവനെ യേശുവിന്നുപിപ്പിച്ചു
സർവ്വവ്യവസ്ഥയെല്ലിച്ചു
പാവനജീവിതമാകെണമെൻ
യേശുവിന്നു മഹത്വം—

7.

മരണം നേരിട്ടമുഖവിൽ താൻ
ശരണം; തന്നുടെ മാർച്ചിൽ ഞാൻ
വിരവോടതളും കൃപയണെവാൻ
യേശുവിന്നു മഹത്വം—

66.

ഹിന്ദുസ്ഥാൻ “എല്ലാതും” ആദിതാളം
പല്ലവി.

55.

എന്നാളും സ്തുതിക്കണം നാം—നാഥനേ

എന്നാളും സ്തുതിക്കണം നാം

അനുപല്ലവി.

വന്ദനംപാടി—മന്നൻ മുൻകൂട്ടി

മന്ദതയകന്നു തിരു—മുന്നിലഭയമിരന്നു—

എന്നാ

ചരണങ്ങൾ.

1. മോദമായ് കൂട്ടുകനാം—പരന്നു ബഹു—നാദമായ് പാടുകനാം

ഗീതഗണംതേടി—നാഥന്നു നാം പാടി

നാഥനാമവന്റെ തിരു—നാഥമെ ഗതിയായ് നേടി— എന്നാ

2. ശ്രേഷ്ഠതയിൻ നായകൻ—അവൻ നിനയ്ക്കിൽ—ശിഷ്യഗുണദായകൻ

സ്വഷ്ടം തിരുദാസ—ക്ഷിഷ്ടമരുളുവോൻ

കഷ്ടതയിൽനിന്നവരെ—ധൃഷ്ടനായുദ്ധരിപ്പവൻ— എന്നാ

3. തന്നെ സ്തുതിച്ചീടുന്നു—ജനങ്ങൾ പദം—തന്നിൽ പതിച്ചീടുന്നു

മന്നവമന്നന്മാർ—സന്നരാസ്താഴ്ത്തുന്നു

നന്ദിയോടവരേവര—മുന്നതനെ വണങ്ങുന്നു—

എന്നാ

4. ജീവികളിൻ നാഥനേ!—ജയം പെരുകും—ദേവകളിൻ താതനേ!

ജീവനുവയം—ജീവലോകേശനേ!

ജീവനിയലുവാൻ സ്വപ്നം—സ്മരവെ കൊടുത്തവനെ— എന്നാ

5. തന്നാമകിത്തനം നാം—തുടൻചെമ്മി—ലെന്നും ദിവ്യാനന്ദമാം
ഉന്നതൻതന്നുടെ—സന്നിധിയിന്നിന്ന നാം
മന്നവനെ പുതുഗാന—വന്ദനങ്ങളോടനിശം— എന്നും

ഒന്നു. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ബിഹാർ ഏകതാളം 56.
(അമാറെ നബി എന്ന മട്ട്).

<p>പല്ലവി. പരാപരനേ-ഭജേ-പാദാരവിന്ദംതേ അനുപല്ലവി. പാദാരവിന്ദംതേ-പരാപരനേ-ഭജേ— ചരണങ്ങൾ. 1. ആദ്യന്തഹീനനാം-ത്രിതപകദേവാ! സകലജ്ഞ! രാജാധി-രാജ സർവ്വേശ്വര!—</p>	<p>2. ശ്രീശിലെ ദൈന്യമാം-കാരുണ്യരൂപം പദഭക്തർമൃഗം-സിംഹാസനരൂപം— 3. ഗോഗൃഹേകാണമം-കേവലരൂപം പരഗതികാട്ടിയ-കൈവല്യരൂപം— 4. മാനവരെന്നുമേ-ധ്യാനിപ്പാനിശം! ദയയങ്കരിക്ക-യണങ്കുക സ്വർഗ്ഗ—</p>
---	--

99. ശുദ്ധസാവേരി രൂപകതാളം 57.

പല്ലവി.
ശാപഹരണ!—മുക്തിദാതക!—മശിമെ! നമൊ.
അനുപല്ലവി.
പാപഹരണ!—സത്യസൂതന!
ജീവകാരുണ്യം—സ്യാലയനെ!..... ശാപ
ചരണങ്ങൾ,
1. കോടികോടി—ഭൂതസംഘം
മോടിയായ് വാഴ്ത്തും—ദേവദേവൻ നീ
നേടിനീയെന്നെ—രക്ഷിച്ചതിനെ
പാടിനന്ദി—യായ് സ്തുതിപ്പേൻ..... ശാപ
2. പാപതാപ—രിഷ്ടതകൾ
ബാധിക്കുന്നേരം—ഏകന്നാശാസം
ആപത്തിലെൻസ—ങ്കേതം സഹായം
ആയിടുന്ന—താൽ സ്തുതിപ്പേൻ..... ശാപ
3. എണ്ണമില്ലാ—വൻ കൃപകൾ
ഹൃദയെൽ ചൊരിഞ്ഞ—ൻപായ് പാലിക്കുന്നെ

കണ്ണണി തുല്യം. ഉണ്മയായ് നിത്യം
നന്നായ് കാക്ക-യാൽ സ്തുതിപ്പേൻ.....

ശാപ

4. പിന്തുടരും-നിൻ നന്മകൾ

അന്ത്യം വരെയും-എന്നെ നാൾക്കുനാൾ

നിത്യതയിലും-നിൻ പുഷ്പകൾ

ചന്തമോടെ-നും സ്തുതിപ്പേൻ.....

ശാപ.

ഐ.

ഹിന്തുസ്ഥാൻ കാപ്പി

ആദിതാളം

58.

പല്ലവി.

പദമെ-ഗതിമെ-പരമ-ശജനെ!

വരമേ-കണമെ-മമ സ്വാമിൻ!

ചരണങ്ങൾ.

1. സ്തുതിപ്പാൻ-നമിപ്പാൻ-കരുണകൾ-ലഭിപ്പാൻ
വരുന്നേൻ-തൊഴുന്നേൻ-സുരനരവടിവെ!.....

വരമേ

2. സ്തുതിപ്പേൻ-സ്തുതിപ്പേൻ-സ്തുതിക്കധി-പതിയെ!
സതതം-ഭജിപ്പേൻ-നരരക്ഷാപതിയെ!.....

വരമേ

3. വരണം-വരണം-വരമതു-തരണം

പരമേ-ശ്വരനെ-ഭജിച്ചിട്ടു-വതിനു.....

വരമേ

4. അറിവാൻ-പറവാൻ-തിരുമൊഴി-നിറവാൻ

അറിവെ!-നിറവെ!-അടിമലർ-തുണയെ.....

വരമേ

5. ശരണം-ശരണം-മരണമ-തണയും

തരുണം-വരെയും-തിരുവതൾ-തുണയും.....

വരമേ

ഒൻ.

ബേഗട

രൂപകതാളം

59.

പല്ലവി.

കരുണാകര!-മാനവഭാവനാമിശ്വര!

കനകതലമതിലൊഴും-വചന!

അനുപല്ലവി.

ഭാഗ്യതാശന!-വിനനാശന!

തിരുപാണികളും-ലരുതും-മരിസുതം! ജയ ജയ!

ചരണം.

പാപഹരണ! പര-മാലയ ഗുണഗണ!

പാലയ നവഭൂവ-ന

യു-ദ ജനപതെ!

പദമെ-ഗതിമെ-സതതം-സദാസുരദിസേവിത!.....

നമ്പ. ഫംസലപനി ഏകതാളം 60.

പല്ലവി.

ചന്ദ്രമാടാത്തു-വന്ദനം പാടി
സന്തോഷിച്ചിടുക-നാം-ഇന്നി
പുതുദിനം തന്നിൽ-ദേവേശൻ തന്നുടെ
സ്തുതികൾ ചിത്തിക്കനാം.

ചരണങ്ങൾ.

1. തന്നപകാരങ്ങൾ-നന്ദിയോടോത്തു നാം
ഇന്നു പുകഴ്ത്തിടണം-എന്നും
തൻസ്നേഹകാര്യം-ചിന്തിച്ചോരുന്നിനും
തന്നാമം വാഴ്ത്തിടണം..... ചന്ദ്രമോ
2. തന്മഹത്വത്തിനായ്-ജ്ഞാതലത്തിൽ
നന്മകൾ വെളിപ്പിക്കും-സർവ്വ
തിരുമുഖം-നമ്മെ നിത്യം പോറ്റി
ചെമ്മെ പാലിപ്പതിന്നായ്..... ചന്ദ്രമോ
3. ശോധനകൾ പാരം-വെളിച്ചാലും സദാ
ഭീതികൾ പോക്കി മുദാ-യേതു
കർത്തനെയനും-ഗമിപ്പാനായ് കൃപ
സദരം നൽകുന്നതാൽ..... ചന്ദ്രമോ
4. തന്നിരുവചനം-ഏത്തിൽ നിത്യം ധ്യാനം
ചെയ്തുജീവിപ്പതിനും-ദൈവ
ഹിതം ഗ്രഹിച്ചിടാൻ-സന്തതം പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ
സത്യംതന്നെത്തിനും..... ചന്ദ്രമോ

CHRISTMAS LYRICS.

ക്രിസ്തുമസ്സ് ഗീതങ്ങൾ.

നമ്പ. "Hark, the Herald Angels sing" 61.

D. 7s.

<p>1. കേൾക്കൂ ഭൂത സൽസ്വരം
ക്രിസ്തുജാത ഘോഷണം
ഭൂമൗ സാമ സന്തോഷം
ആമിൻ പാടിൻ ഉണ്ടായി
ആനന്ദിപ്പിൻ മർത്യരേ!</p> | <p>വാനഭൂതർ യോഗമായ്
യേതു ഇന്നു ഭൂജാതൻ
എന്നു ലോകം ആർക്കുന്നു
കേൾക്കൂ ഭൂത സൽസ്വരം
ക്രിസ്തുജാത ഘോഷണം</p> |
|--|--|

2. വാന ഭൂതരാൽ എന്നും

മാന്യനും ഈ ക്രിസ്റ്റിശൻ

പാത്തലെ കന്യകയിൽ

മൂത്തിയായി ജനിച്ചു

മാനമായിപ്പാടുവിൻ

മാനവാവതാരത്തെ

ക്ലേശം തീർത്തു രക്ഷിക്കും

ഇശനാം ഇമ്മാനുവേൽ—കേൾക്കൂ

3. ശാലേമിൻ പ്രഭോ! വാഴ്ക!

വാഴ്ക! നിതി സൂര്യനേ!

ശോഭജീവൻ നല്ലം താൻ

രോഗശാന്തി സർപ്പം

മാനമാകെ വിട്ടുവോ

മർത്യഭാഗം തേടുവാൻ

ഭൂതൃഹാരം ചെയ്യുവാൻ

ജാതൻ ആയി പാരിടെ—കേൾക്കൂ

4. യേശു ലോകമഹിതാ!

വാസമാക ചേതസി

വേഗം ഏക നൽവരം

നാഗശക്തി പോക്കുവാൻ

ശപദാഷം തീർത്തു നീ

വാഴ്ക വാഴ്ക മാനസേ

പൂണ്ണമായ വിശ്വാസം

ദാനം ചെയ്തു സർപ്പം—കേൾക്കൂ.

“യേശുവിന്റെ ജനനം”

നന്ദ.

ഖമാൾ

ആദിതാളം

62.

പല്ലവി

ജഡമായി തീർന്നു വചനം—ഭൂതരമിഹഭവി

ജഡമായി തീർന്നു വചനം

ചരണങ്ങൾ

1. പരമപിതാവിന്നുടൈ—തിരുമടിയതിൽ സദാ

പാരംപ്രീതിയോടു—മേവിട്ടു അവനൊരു—

ജഡം

2. നരകലമഖിച്ചവു—ഭൂരിതസംഗരമതിൽ

പാരമാധിയോടു—നീന്തിട്ടമതുകണ്ടു—

ജഡം

3. പരമാവനമയ—തിരുനിന്നമതുകൊണ്ടു

ഘോരമായ ദൈവ—കോപമതൊഴിച്ചിടാൻ—

ജഡം

നന്ദ.

ഹിന്തുസ്ഥാൻ ബിഹാൾ

ഏകതാളം

63.

പല്ലവി.

അതിമംഗലകാരണനേ!—സ്തുതി

തിങ്ങിയ പൂരണനേ!—നരർ

അനുപല്ലവി.

വാഴ്ചവാൻ വിൻതുറ—നൃശിയിൽ പിറന്ന

വല്ലഭതരകമേ!—

ചരണങ്ങൾ.

1. മതിമങ്ങിയ ഞങ്ങളേയും—വിധിതിങ്ങിയോർ തങ്ങളേയും—നിന്റെ

മമഹത്വം ദിവ്യ—ശ്രീതപവും കാട്ടുവാൻ—വന്നു പുംഗവനേ!— അ

2. മുടിമന്നവർ മോടായയും—മഹാ ഉന്നതവിടിനേയും—വിട്ട
മോട്ടിടയിൽപിറ—ന്നാട്ടിടയർക്കൊഴാൻ—വന്നുവോ ഇതരയിൽ— (അ)
3. തങ്കക്കുട്ടിലുകൾവെടിഞ്ഞു—പശുതൊട്ടിയതിൽകിടന്നു—ബഹു
കരറുമഞ്ഞിൽ കറി—നത്തിലുൾപെട്ടുമാ—കഷ്ടം സഹിച്ചുവോ നി— (അ)
4. ഭൃഷ്ടപയ്ഗണം ഓട്ടുവാനും—ശിഷ്ടർവായ്ഗണം പാട്ടുവാനും—നിന്നെ
പിന്തുടരുന്നവർ—തുവമെന്തെ വാഴാൻ—ഏറ്റനീൻകോലമിതോ— (അ)
5. ഏല്ലാ പാപങ്ങളുമകലാൻ—ജീവദൈവവരം ലഭിപ്പാൻ—ഇങ്ങിൻ
പാഞ്ഞെന്തെവരെന്നും പു.ഗവം! നിന്തിരു—മേനിക്കകണ്ടിലയോ— (അ)

നൂർ.

“Oh Come, all ye faithful”

64.

1. വിശ്വാസികളേ! വാ—തുഷ്ടമാനസർ ആയ്
വന്നിടുക; വാ, നിങ്ങൾ—ദൈവമുമ്പിൽ
വാ വന്നുകാണിൻ—ത്രിവിഷ്ണുപരാജൻ
ഹാ! ദൈവം വന്നുപാടി—ഹാ! ദൈവം വന്നുവാഴ്ത്തിൻ
വാ ദൈവം വന്നുവാഴ്ത്തിൻ—കർത്താവെ
2. ദേവാദി മാ ദേവൻ—ശ്രീമത്തുകർത്താവു
ഈലോക വന്നുദിച്ചു—കന്യയിൽ
രണ്ടായിരാജൻ—സൃഷ്ടിയല്ല ജാതൻ— ഹാ! ദൈവം
3. മാലാഹമദോടു—മേളംകൂടി പാടിൻ
സ്വപ്നോക്തനിവാസിക—ളേ പാടിൻ
മഹോന്നതത്തിൽ—ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം— ഹാ! ദൈവം
4. ഈ ഭൂമിയിൽ ജാതൻ—പ്രഭയേറും രാജൻ
ഈശ്വരതത്വരാനു സ്തോ—ത്രം പാടിൻ
പരലിളക്കുമാരേ!—വന്നും കരേറ്റിൻ— ഹാ! ദൈവം

നൂറ.

ഇംഗ്ലീഷ്

തിരൂരും

65.

പല്ലവി.

മോട്ടിൽതൊഴുത്തിൽ പിറന്നിന്നാൾ
മഹത്വം നിറഞ്ഞ ജഗത്തിന്നധിപൻ—

അനുപല്ലവി

ദൈവതലം പുറത്തിൽ സ്വന്ത
തൊഴുതെ തൃജിച്ചിട്ടുടവും ധരിച്ചു—
ചരണങ്ങൾ.

1.

സ്വന്തമഹത്വം—വെടിഞ്ഞിട്ടു
ജയിച്ചുനരക—പ്പട്ടച്ചപരന്തൻ

ചങ്കിന്നുരുക്ക—പ്പെരുക്കത്തെ
മരുക്കപ്പട്ടത്താൽ—ധരിപ്പിപ്പതിനും
ഹന്ത! പരം വി-ട്ടിറങ്ങിവ-
ന്നവതരിച്ച നൽ-അതിശയം പര-
ന്നുന്നതങ്ങളിൽ-മഹത്വവും
നിരപ്പും ജഗത്തിൽ-മഹത്വം പരന്നും
തിണ്ണം മാ-നവകൾ ബന്ധം
ഭവിപ്പിച്ചിഹത്തിൽ-പരന്നും നടുക്കു-
പ്പൊണ്ണൻപേ-യുരഗദന്തം
സമസ്തം ഇടിച്ചു-ങ്ങടത്തിപൊടിപ്പാൻ-

2.

ആട്ടിൻകാവലി-ട്ടിരുന്നിത-
 ന്നിടത്തിലിടയ-ക്കുടിച്ചു വെളിച്ചം
 കണ്ടുനിന്നവർ-ഭയന്നുപ്പാൾ
 തെളിഞ്ഞമഹത്വ-സുരൻ സമ്മോദിച്ചു
 ചൊന്നഗിരത്തിൻ പൊരുളെന്തെ-
 ന്നൊഴുപ്പും തിരഞ്ഞ-പ്പുരത്തിൽ കടന്നീ-
 ടുണ്ണിയേം നമി-ച്ചവർ തന്മേൽ
 പുതഞ്ഞുള്ള വസു-പ്പഴക്കത്തെ കണ്ടു
 ചിന്തിച്ചാർ-സുരന്റെ ചൊല്ലും
 കുറിയും പെരുത്തു-വിചിത്രം കിരസ്തു
 വേന്തൻ ദാ-വിദിന്റെ ജന്മ-
 മിടത്തിലുദിച്ചെ-ന്നൊഴുപ്പോക്കിച്ചാർ-

3.

ചുല്ലതിൽകിട-ന്നറങ്ങിയെ-
 മാനുവൽ തൊഴുത്തിൽ-തനിക്കുള്ള
 ഉള്ളും മദിച്ചു-പിഴച്ചിട്ടു (ജങ്ങൾ
 അലഞ്ഞും വലഞ്ഞും-ഉഴലുന്നേരത്തിൽ
 നല്ല ഇടയൻ-കുനിഞ്ഞിട്ടു
 അഘത്താലിതട്ടി-ച്ചിരിക്കും ജഗത്തിൽ
 നല്ല മനസ്സോ-ടുദിച്ചിതാ
 തൊഴുത്തിൽ തനിക്ക-ള്ളജത്തെ വരു
 ടുല്ലലും-ഹനിച്ചിട്ടിഷ്ടം (ത്തി-
 പെരുത്ത കുലത്തെ-പരത്തിലിരുത്താൻ
 ഹല്ലെല്ല-തനിക്കു നിത്യം
 വുകുട്ട മഹത്വം-നമസ്സും ഇരിക്കും-

നന്ന. നാട്ട

ചായ്യാതാളം 66.

1.

ആലെല്ലയ്യാ-ആലെല്ലയ്യാ-പാടി
 ആകാശമൊക്കെ മുഴക്കി ഭൂതർ
 വേലയാരം-ഭിച്ചനേരം-പരൻ
 ആജ്ഞകൊടുത്തപോൽ ആയകാലം-

2.

ആലെല്ലയ്യാ-ആലെല്ലയ്യാ-കൊണ്ടു
 വാനവർ വാനം ഞെട്ടിക്കി മൂന്നും
 സാലേമിൻപ്രഭ-ഭവനെ-വന്നു
 മാനുഷനായി പിറന്നനേരം

3.

ആലെല്ലയ്യാ-ആലെല്ലയ്യാ-സ്വരം
 ആകാശംതന്നിൽ ഏഴുനൂറ്റും
 ചാലവെയ-ടിമയാക്കി-യടി-
 മയെപ്പരൻ നടത്തിയനേരം

4.

ആലെല്ലയ്യാ-ആലെല്ലയ്യാ-സ്തുതി
 ആധിക്യമായിട്ടിരിക്കുമെന്നു
 ഈലോകാലോ-കളെല്ലാം-വെറും
 നീറായി വെന്തൊഴിയുന്ന നാളിൽ

5

ആലെല്ലയ്യാ-ആലെല്ലയ്യാ-ഗീതം
 ആനന്ദമായി വർത്തിക്കുമെന്നു
 ഈലോകാലോ-കൾക്കു രണ്ടും-നവ-
 ലോകങ്ങളാക്കി പാർത്തിട്ടും അന്നും.

6.

ആലെല്ലയ്യാ-ആലെല്ലയ്യാ-പാടി
 ആനന്ദം വാഴും പരിശുദ്ധന്മാർ
 ചേലോടെ പ-റിച്ചിഹത്തിൽ-പിന്നെ
 നിത്യതയിൽ നിണ്ടുനിണ്ടിരിക്കെ.

നന്ന. ദ്വിജാവന്തി

ആദിതാളം 67.

പല്ലവി

വന്നുമോദഗീതം പാടുവിൻ! പൊന്നേന്തരജൻ
 ഇന്നവതരിച്ചു ബേതലേ

അനുപല്ലവി

മനുവമനുനേശ്വര-മനുസര രക്ഷമെന്തിൻ

മന്നിലവതാരം ചെയ്ത—തിന്നു സമയത്തുമാടം—

Q170

ചരണങ്ങൾ

1. ആദംചെയ്ത പാപം—തീർപ്പിനിട്ടു
ഏകദേശം തന്നെ വാങ്ങണം
ആദിമൃഗലയം—നിത്യമായോരിട്ടു കാണാൻ
ഭേദമെന്തെന്നു കാണിതന്നു—മോദമോടെ കണ്ടുചിലർ— വന്നു
2. അന്നരാത്രി ആട്ടിയന്മാർ—വെളിയിൽപാർത്തി-
തന്നുകൂട്ടം കാവൽ ചെയ്തുവാൻ
വന്നവിടെ ദൈവഭൂതൻ—നിന്നു കർത്താവിൻമഹത്വം
മിന്നിയപ്പോഴവരോട്—ചൊന്നിട്ടു ഭയപ്പെടേണ്ട— വന്നു
3. ഇന്നു സർവ്വ ജനങ്ങൾക്കുമായ്—മഹാസന്തോഷം
വന്നു സുവിശേഷിക്കുന്നു ഞാൻ
മന്നൻ ദാവീദിൻപുരത്തിൽ—തന്നെ കർത്താവായക്രിസ്തു
എന്ന രക്ഷിതാവുതുതാ—ഇന്നു നിങ്ങൾക്കുമായ്ജനിച്ചു— വന്നു
4. കീറുശിലയിൽ പൊരിഞ്ഞിതാ—കിടക്കുന്നൊരു
മാറ്റമില്ലാ ദേവനന്ദനൻ
കാറ്റുവെയിൽ ശീതമുഷ്ടം—ഏറ്റുമാതാവോടണഞ്ഞു
മാട്ടിൻശാലയിൽ കിടക്ക—നേറ്റവും വിനീതനായി വന്നു
5. ഉന്നതത്തിൽ സർവ്വശക്തൻ—സർവ്വ മഹത്വം
മന്നിടത്തിൽ ദൈവഭക്തൻ
വന്നിടത്തെ സമാധാനം—മെന്നു ഭൂതഗണമൊത്തു
നിന്നുപാടുന്നതുമോദം—മൊന്നുമില്ലതിന്നുതുല്യം വന്നു

നൂവു. ചെഞ്ചുരുട്ടി

ആദിതാളം

68.

1. നരർ രക്ഷപ്പെടുവാൻ—തിരുജീവൻ വെടിവാൻ
ധരണിയിൽ യേശുദേവൻ—വന്നാൻ വന്നാൻ—നെഞ്ചേ!
2. വാനത്തിൻ രാജൻ—സേനകൾക്കീശൻ
ജ്ഞാനസൽഗുരുനാഥൻ—വന്നാൻ വന്നാൻ—നെഞ്ചേ!
3. ദൈവപിതാവിൻ—ദിവ്യകുമാരൻ
ഭൂവിൽതൻ ഹിതംചൊല്ലാൻ—വന്നാൻ വന്നാൻ—നെഞ്ചേ!
4. മൃത്യു ഇല്ലാത്തതാൻ—നിത്യനും ആയോൻ
മർത്യനായ്പാരിടത്തിൽ—വന്നാൻ വന്നാൻ—നെഞ്ചേ!

5. ശാപങ്ങൾ തീപ്പാൻ—വാഴ് വെണ്ടും ചേപ്പാൻ
ദേവൻ മനുഷ്യനായി—വന്നാൻ വന്നാൻ—നെയ്യെ!
6. ആശങ്ക യോഗ്യൻ—യേശു എൻ പ്രിയൻ
മോശനാശങ്ങൾ തീപ്പാൻ—വന്നാൻ വന്നാൻ—നെയ്യെ!

നൂൻ. പുന്നാഗവരാളി ആദിതാളം 69.

പല്ലവി

രാജരാജ ദൈവജാതൻ—യേശു മഹാരാജൻതാൻ
നീചനീചമാനുഷരിൽ—ജാതനായ് ഭവിച്ചിന്നാൾ

ചരണങ്ങൾ

1. രാജനാം ദാവിദുവംശം—ജാതയായ് കന്യകയിൽ
ദാസവേഷമോടുവന്നു—ജാതിപാലനം ചെയ്യാൻ—
2. ഭീതിമാനുഷക്കകന്നു—മോദപൂർത്തിയാകുവാൻ
നീതിമാൻ മശിഹാവന്നു—മേദനിയിൽ ബേത് ഉമേ—
3. കാനനത്തിലാടുമേച്ച—ജ്ഞാനമററിടയരോടു
വാനസേന കൂടിവന്നു—ഗാനമൊത്തുപാടുവാൻ
4. താരകാതൽ ശാലകണ്ടു—ദൂരദേശ രാജതം
മൃത പൊന്നു കത്തുകക്കം—കാഴ്ച വെച്ചു കാണുവാൻ—
5. നാരിയിൽ പിറന്നദേവ—നേരെ വേദനസഹിച്ചു
പാരിടത്തിൽ വന്നു ചത്തു—യിൽ വിസ്തരം വരും!.....

൭൦. “യേശുവിൻ തിരു”—എന്നപോലെ. 70.

1. യേശുവിൻ ജനനത്തെ നാം—പാടി സന്തോഷിക്ക
ആശയോടു തൻ ദാസൻ നാം—ആനന്ദിച്ചിടുക.
യേശുവിന്നവതാരം—തിത്തുപേയധികാരം
കൂടുക നാം—പാടുക നാം—ബഹു സന്തോഷമേ!
2. വാനസേനകൾക്കിശൻ താൻ—മന്ത്യരെ സ്നേഹിച്ചു
സേനഗാനമോദങ്ങൾ താൻ—ആകെയുപേക്ഷിച്ചു
ഹീനമാനുഷവേഷം—പൂണ്ടുവന്നു സന്തോഷം— കൂടുക
3. പൂണ്ണമനുഷ്യസ്വരൂപായ്—ഗോകുലശാലയിൽ
ജീണ്ണവസ്രമണിഞ്ഞാനായ്—മാതൃമടി തന്നിൽ
കാണം ശിശുവിനെ നാം—താണു വണങ്ങിടേണം— കൂടുക
4. മന്ത്യരെയെല്ലാം പാപത്തിൽ—നിന്നു—രക്ഷിക്കുവാൻ
സത്യവചനം ലോകത്തിൽ—മന്ത്യനായ് വന്നതാൽ
ഭൂതഗണങ്ങൾ കൂട്ടം—ഭീതിപൂണ്ടുവരോട്ടം— കൂടുക

ഘ. സൈന്ധവി

ഏകതാളം

71.

1. യേശുവേയെൻ പ്രാണനാഥാ! നിനക്കുനന്ദം സ്മാരം
നാശമൊഴിപ്പാനിഹത്തിൽ—ജനിച്ചവനു സ്മാരം
ആശയില്ലാതിരുന്ന നിന്റെ—ദാസരിഭേൽ കനിഞ്ഞു
ദാസവേഷമെടുത്ത ദേവ—നന്ദനനു സ്മാരം
2. വാനസേനഗാനമോദം—ആകെയും വെടിഞ്ഞു
വാനപിതാവിൻകനക—മാവുതും വെടിഞ്ഞു
ഊനമെന്നിയെ നരരെ—രക്ഷ ചെയ്തതിന്നു
ഹീനരിൽ കരളലിഞ്ഞ—നാഥനെന്നും സ്മാരം
3. നാരിമേരിയാളുദരെ—നാഥനേളരാജൻ
പാരിലെഴുന്നള്ളിനര—ശോകം തീപ്പാനായി
ആരിവൻ ദാവിട്ടു വംശം—സപ്തല പിളപ്പാൻ
നാരിയിൻ വിത്തായിരുന്ന—രാജരാജൻ തന്നെ
4. കീറുശീലയാൽ പൊതിഞ്ഞു—മാട്ടിൻശാല തന്നിൽ
കാറ്റുവെയിൽ ശീതമുണ്ണും—ഒക്കെയും സഹിച്ചു
ഏറ്റവും വിനീതനായ് കി—ടന്നതാതെൻ ചിത്തേ
മറ്റും വളരുന്നു സ്നേഹം—ഹല്ലേലൂയ്യാ സ്മാരം
5. ഹല്ലേലൂയ്യാ ഹാലേലൂയ്യാ—നാഥനെന്നും സ്മാരം
അല്ലലല്ലൊമൊഴിച്ച ദൈവ—ജാതനെന്നും സ്മാരം
വല്ലഭ! ഈ സ്നേഹമെന്റെ—ഉള്ളിൽ ദിനവും
നല്ലപോൽ നിറയ്ക്കണമേ—ഹല്ലേലൂയ്യാ ആമേൻ.

ഘ. “Jesus my Saviour to Bethlehem Came.” 72.

1	3
യേശു എൻ രക്ഷകൻ മാനുഷനായ് ബേത്ലേഹേം പുൽക്കൂട്ടത്തിൽ ജാതനായ് അത്ഭുതസ്നേഹത്തെ സ്തുതിക്കും ഞാൻ തേടിവന്നാൽ എന്നെ.	യേശു എൻ രക്ഷകൻ അന്നെന്നപോൽ പാതവിട്ടു ഞാനലഞ്ഞിടുകിൽ വാദിക്കുന്നെ താൻ ശാന്തസ്വരത്തിൽ വിളിക്കുന്നെ എന്നെ
2	4
യേശു എൻ രക്ഷകൻ കാൽവരിയിൽ വീട്ടിയെൻ കടം തന്നു വിട്ടതൽ അത്ഭുതം എന്നെ താൻ രക്ഷിക്കയിൽ ഉയിരതും വിട്ടാൻ	യേശു എൻ രക്ഷകൻ വന്നിട്ടുമേ തൻതിരുമൊഴിയെൻ ആശ്രയമെ തേജസ്സിൽ വരുമ്പോൾ ഞാൻ കാണമെ കൈക്കൊള്ളും താൻ എന്നെ.

THE PASSION.

കുഷ്ഠാനുഭവം.

എ. ഉൾക്കുറിപ്പ് ആദിതാളം 73.

1. മറ്റുവരും മറിയമകൻ—യദുശലോമിൽ വരുന്നുണ്ടെന്നു
അറിഞ്ഞു ബഹുജനമവനെ—എതിരേല്ലാൻ പുറപ്പെട്ടുപോയി.
2. ഇത്തരുന്ന കരുത്തോലകൾ—മോത്തു കയ്യിൽ എതിരേറ്റു
ചിത്ത മോദം പുണ്ടവനെ—പാശ്ചാത്യ മഹാനന്ദത്തോടെ
3. മനവനം ദാവീദിന്റെ—നന്ദനൻ മോശാനാ!
ഉന്നതങ്ങളിൽ മോശാനാ!—എന്നതുമായിച്ചു ചൊല്ലി
4. കത്താവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ—വരുമിസ്രായേലിൽ രാജാവു
പാശ്ചാത്യന്മാനുകയെന്നു—ആത്മവർ കീർത്തിച്ചിടീനാർ
5. കഴുതക്കുട്ടി കണ്ടിട്ടെന്തു—കയറിയതിരുമചിതന്നു
അതുമൂലം നിന്ദിക്കുക—പരമസിന്ധവാൻ മലമകളെ!
6. കണ്ടാലും! നിന്ദിതനാക—കഴുതക്കുട്ടി പുറത്തു കേറി—
ക്കൊണ്ടുവരുന്നെന്നുമായി—കൂടെപ്പോൽ നിവൃത്തിവന്നു
7. അരിശംപൂണ്ടു പരിശർ തമ്മിൽ—പറഞ്ഞു നമുക്കൊരു മലവു.
വരുന്നില്ലെന്നു കണ്ടോ പോക—അ പരമാദിതാ ദേവൻപോയി
8. അഴകിയൊരു മണലാളാ!—കഴുതയെ കരുതിവന്ന
അഴകിനാടുമിപ്പോഴൊന്നിടത്തു—കഴുകി നിന്റെ കാന്തയൊക്ക.

എ. ഇംഗ്ലീഷ് നോട്ട് ആദിതാളം 74.

പല്ലവി.

മോശാനാ! മഹാനന്ദനാം—യേതുമാ—രാജനെന്നും

മോശാനാ!—ജ്ഞാനത്തെ

വിട്ടുപോകാൻ വരുന്നവർ സദാ

ചരണങ്ങൾ.

1. യെരൂശലേം—നഗരിയതിൽ—വരുന്നു മഹാ—രാജനെന്നും
അറിഞ്ഞിനാൽ—ബഹുജനങ്ങൾ
ഒരുങ്ങിവന്നുവന്നെ—യെരൂശലേം— മോശാനാ
2. ആൺകഴുത—കുട്ടിയിടത്തു—ആടമകളെ—വിളിച്ചു ശിഷ്യർ
ആണ്ടവനെ—ഇതൊരിക്കലും
ആടിപ്പിടിച്ചുവിട്ടു പർ—ദന്നിടുന്നു— മോശാനാ
3. അത്യന്ത—തലമുടി—പരമീയനും—മോശാനാ
ആത്മകഥ—മുട്ടുന്നു യുദ്ധം
അത്യുജ്വലമായൊരു—നാമകനും— മോശാനാ

4. മേവനീ-ക.രള വഴിയിൽ-അലംകൃതമായ്-പലർ വിരിച്ചു
മാലോകർ-വഴി നിറയ
സംഭവമിന്ന ചിപതിയെ-വാഴ്ത്തിടുന്നു- ഹേശന്നം
5. കരത്തോല-ചിടിച്ചു ചിലർ-ഗുരവരനെ-സ്തുതിച്ചിടുന്നു
മരങ്ങളിൽനി-ന്നിളക്കുകൾ
വിരവോടു വെട്ടി ചിലർ-ചിതറിടുന്നു- ഹേശന്നം
6. പുരുഷാരം-അസംഖ്യമിതം-നിന്നിരയായ്-നടന്നിടുന്നു
തെ മനസ്സോ-ടതിക്കുകൾ
അരചനെ സ്തുതിച്ചവർ-വുകഴ്ത്തിടുന്നു- ഹേശന്നം
7. പരിചാട-ബാലഗണം-പരിശുദ്ധനെ-വുകഴ്ത്തിടുന്നു
പരിശരല്ലാ-മരിരം പൂണ്ടു
പരിശുമിച്ച് ടന്നതു-മടക്കിടവാൻ- ഹേശന്നം
8. ആൺമോദ-ത്തോടുന്നനാം-വാഴ്ത്തിടുക-പാർത്ഥിവനെ
കിത്തിക്ക നാം-തിരുന്നാലും
പാർത്ഥത്തിലന്വദിനം-മാദമോടെ- ഹേശന്നം

90. ഹൃസേനി ആദിതാളം 75.

പല്ലവി

ശാലേമിൻ അധിപതി-ചരുന്നതിനെ-കണ്ടു
സീമോൻ മലയിൽ ബാലർ-സ്തുതിച്ചിടുന്നു.

അൻപല്ലവി.

കൽക്കവിൻ നാമത്തിൽ-ചരുന്നവന്നു-സ്തുതി
നിത്യം ഭവിക്കാട്ടു മോ-ശന്നം ആജ്ഞ

ചരണങ്ങൾ

1. പട്ടിയും ഗർഭത്തിൽ-യേറ്റു തവുരൻ-ഉപ
ദിക്തരും ശിഷ്യമോടെഴ-ന്നരുളി വന്നു
വെട്ടിയങ്ങു പച്ചിച്ചുകൾ-യുഗങ്ങളുകൾ-പലർ
റോട്ടുകൾ നെടുക്കു വാരി-ചിതറി നിന്നു- ശാലേ
2. ലക്ഷ്മണൻ. ഭൂതർ-നിരന്നു നിന്നു-തന്നെ
മോശനസനത്തിൻചുറ്റും-പാടി വന്നു
രക്ഷിതരും ബാലഗണം-കൂടിനിന്നു-തന്നെ
രക്ഷിതവെന്നെത്തിടുന്നു-മോടിതന്നെ- ശാലേ
3. കോലാഹലമാം യേറ്റു-മഹിപതി താൻ-ബഹു
മാലോകരോടു ദൈവം-ലയത്തിൽ ചെന്നു
മോചോടെഴുന്നരുളി-അവൻ വരവെ-പലർ
മേലങ്കികളെ വഴി-ചതിൽ വിരിച്ചു- ശാലേ

4. കൂട്ടമായ് നിത്യതന്നെ—നമെല്ലാതും—ഇന്നു
പാട്ടുകൾ പാടണം തന്റെ—കരുണകൊണ്ടു
കൊട്ടണം തംബുരുവോടു—താളങ്ങളും—വഴി
കാട്ടണം പലരും തന്നെ—സ്തുതിച്ചിട്ടുവാൻ—

ശാലേ

നെ. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കാപ്പി ആദിതാളം 76.

പല്ലവി.

ഹാ! എന്തിപ്പാടയ്യോ! ഞാൻ
എന്തുതരുവേൻ ഇതിനിടയ്യോ!

അനുപല്ലവി.

ആനന്ദക്കാരലേ! പിഴ-
യാളികൾക്കു മോക്ഷവാതിലേ!—

ചരണങ്ങൾ.

1.

ഗത് ശമനസ്ഥലേ പോവതും—അതിൻ
കുതുകപൂർവ്വവനേ മേവതും
അതഭതനേ മനം നോവതും—ഉള്ളിൽ
അളവില്ലാ ദുഃഖം അതാവതും—

2.

മുഴക്കാൽ കത്തിനിന്നു താണതും—മുമ്മ-
ടങ്ങുമുഖം താഴ്ന്നു വീണതും
നരങ്ങി മനം നൊന്തുകണതും—മനം
കലങ്ങി തപിച്ചുവരും വാണതും—

3.

അബ്ബാ! പിതാവേ! വിളിച്ചതും—ക്ലേശം
അകലച്ചെണ്ണുന്നപേക്ഷിച്ചതും
അപ്പിതാവിഷ്ടം ഉറച്ചതും—ഒരു
സ്വപ്നമാൻ ആശ്വസിപ്പിച്ചതും—

4.

ആത്മം പരിക്ലേശംകൊണ്ടതും—ചോര-
യ്ക്കൊപ്പം വിയപ്പുടൻ പൂണ്ടതും
ശാസ്ത്രം തികച്ചല്ലാമാണ്ടതും—തന്റെ
ദാസൻ വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടതും—

നെ. ആഹരി ആദിതാളം 77.

പല്ലവി.

എങ്ങോ ചുമന്നുപോകുന്നു?—കുരിശുമരം
എങ്ങോ ചുമന്നുപോകുന്നു?

ചരണങ്ങൾ.

1. എങ്ങോ ചുമന്നുപോക—നിങ്ങളീകാനലിൽ നിന്റെ

അംഗം മുഴുവൻ തള—ന്യായോ! എന്തേയശ്ശനാഥാ—

എങ്ങോ

2. പാപികളാലെ വന്ന—ഭാരച്ചുമടോ? ഇതു

ദേവം നിൻതോളിലേറും—വവല്ലെടുന്നതും നി—

എങ്ങോ

3. ഭാരം വഹിപ്പാനേതും—കായബലമില്ലാതെ

പാരംപരിശ്രമപ്പെ—ദായാസത്തോടുകൂടെ—

എങ്ങോ

4. കൈകാൽ തളന്നും ഇരു—കണ്ടു ഇരുണ്ടും നിന്റെ

മെയ്ക്കുന്നിവാടി ഏറും—നാവും വരണ്ടും അയ്യോ!—

എങ്ങോ

5. കഷ്ടമീശ്വരാഹികളാൽ—കഷ്ടപ്പെട്ടതു കണ്ടാൽ
പൊട്ടും മനം എൻദോഷം—കൂടെ എടുത്തുംകൊണ്ടു— എങ്ങോ
6. വേച്ചും വിറച്ചും അടി—വെച്ചും പോകവെ ഒരു
വിഴുക്രൂടാതെ ശിരോമുഖം—താനും പിന്തുടന്നുകൊണ്ടു് എങ്ങോ
7. മാതാവാനുതാ തന്റെ—ജാതി ജനങ്ങളോടും
മായമില്ലാതെ നാരി—കൂട്ടം വിലാപമോടും— എങ്ങോ
8. കൊല്ലാനോ നിൻദോഷത്തെ?—വെല്ലാനോ മരണത്തെ?
എല്ലാ പാപങ്ങളേയും—ഇല്ലാതെ ഞ്ഞുവാണോ— എങ്ങോ
9. കണ്ണുകളിൻനടുവിൽ—കൊണ്ടു തൂക്കിപ്പോവാനോ?
ശബ്ദമൊഴി തൂക്കം—തലയോട്ടിൻമേട്ടിനോ? എങ്ങോ
10. നാശവിനാശനാ! സ—ദ്വേഷൻ യേശുവേ! നിന്റെ
ദാസൻ നാശം ഒഴിവാൻ—ഈ ചുമട്ടും എടുത്തു— എങ്ങോ

ഐ. ആനന്ദഭൈരവി ആദിതാളം 78.

പല്ലവി.

ദേവദേവനന്ദനൻ—കുരിശെടുത്തു
പോവതു കാണിൻ—ചുവരേ!

അനുപല്ലവി.

കാവിലുണ്ടായ ശാപം—പോവാനിഹത്തിൽവന്നു
നോവേറു തളിർത്തോ!—ചാവാനായ്ഗോൽഗോത്താവിൽ—ദേവ

ചരണങ്ങൾ.

1. പരമപിതാവിനുടെ—തിരുമാർപ്പിലിരുന്നവൻ
പരമഗീതങ്ങൾ സദാ—ചരിചിൽ കേട്ടിരുന്നവൻ
പരമശ്രോഹികളാകും—നരരിൽ കരളലിഞ്ഞു
സച്ച മഹിമയും വി—ട്ടുവീഴിക്കൽവന്നയ്യോ!— ദേവ
2. കുറമറവൻ കനി—വര പാതകനലൈ
ഒറ്റപ്പെട്ട ഭൃഷ്ടരാൽ—കെട്ടിവരിയപ്പെട്ട
ഭൃഷ്ടകൈകളാലടി—പെട്ടഴിതനിലംപോൽ
കഷ്ടം! തൻതിരുമേനി—മുറും ഉഴന്നുവാടി— ദേവ
3. തിരുമുഖാംബുജമിതാ—അടികളാൽ വാടിടുന്നു
തിരുമേനിയൊക്കെ ചോര—തുടുതുട ഒലിക്കുന്നു
അരികളിന്നരിശമോ—കുറയുന്നില്ലല്ലവുമേ
കുരിശിൽ തറയ്ക്കയെന്നു—തെരുതെരെ വിചിക്കുന്നു— ദേവ
4. കരുണതെല്ലമില്ലാതെ—അരികൾ ചുഴന്നുകൊണ്ടു
ശിരസ്സിൽ മുൾമുടിവെച്ചു—തിരുമുഖം തുപ്പി ഭാരം—

- കുരിശുക്കളെപ്പറ്റിച്ചുത്തോ!—കുരിശുക്കളെപ്പറ്റിച്ചുത്തോ!—
 വരി മലയിങ്കൽത്തന്നെ—കുരിശുക്കളെപ്പറ്റിച്ചുത്തോ!—
 5. കുറുമ്മറവൻ പാവ—ഒപ്പട്ടവൻപോൽ പോകുന്നു
 ഭൃഷ്ടക്രൂരർ ചുഴുന്നു—എററം പങ്കം ചെയ്യുന്നു
 പെററമാരാവണമോ!—പൊട്ടിക്കുരങ്ങിടുന്നു
 ഉററ നാരിമാർകൂട്ടം—എത്രയുമലറുന്നു—
 6. എത്രയും കണിവുളള—കണ്ണാമ്പോ! കണ്ണാമ്പോ! ഇര
 ചത്തചെളി. പാപിടമ—പെത്രസ്സേഹം നിനക്കു
 കണ്ണാമ്പോ! നി നിന്റെ രാ—ജ്യത്തിങ്കൽ വരുമ്പോളി
 ഭൃത്യനേയും കൂടെയ—ക്കൊത്തുകൊണ്ടിടേണമേ—

ഭവ

ഭവ

ഭവ

99. കണ്ണാടകം ആദിതാളം 79.

1. ദൈവമോ! യെൻ ദൈവമോ!—എന്നെ നീ കൈവിട്ടതു
 എന്തിനെന്നിമ്മരമ്പോൾ—സന്മാപാൽ വിളിച്ചിതു
2. സൂര്യശാഭ മാറിപ്പോയ്—രാത്രിപാൽ മദ്ധ്യാഹ്നമായ്
 ക്രിസ്തുനാഥൻ പാപിക്കായ്—ശ്രീശിരസ്സുണ്ടെന്നു ചൊല്ലാ!
3. നന്മചെപ്പോലാടിയ—നാഥാ! നിൻതുപ്പാദങ്ങൾ
 വന്ദരിവുകൊണ്ടൊരാണി—യിൽ പതിയെത്തുടങ്ങുന്നു
4. സ്വസ്ഥംതന്ന രേച്ചുവിൻ—തൃക്കൈകൾ രണ്ടൊന്നിയൊർ
 മന്ത്യാപരത്തിൽനി നിന്നും—ചേർത്തൊരു തുടങ്ങുന്നു
5. പരകൾ വിളിക്കുന്നു—പാരിടം ചലുത്തുന്നു
 കീറിശിരസ്സിലെയും—മലിപ്പിപ്പിക്കുക കിഴററം
6. പാപിടം! നിൻപാപങ്ങൾ—പുണ്യനാഥൻ രേച്ചുതാൻ
 പരറിന്നും പരങ്ങിന്നും മ—രേച്ചു മരത്തിൽ തുടങ്ങുന്നു
7. നിന്റെ പേർക്കു ചൊല്ലുവാൻ—നില്ലെന്നതു ശ്രീശിരസ്സിൽ
 തന്റെ ശരണം കാണുക പാപി!—ചൊല്ലുവേണ്ടൊരുപോൽ
8. നമ്മുടെ സൂര്യോദയവൻ—സൂര്യോദയവൻപോൽ
 നമ്മുടെ പാപം ചുമന്നു—നില്ലെന്നതു ശ്രീശിരസ്സിൽ
9. മനവാ! എൻമേൽപ്പോ! എന്നൊരുത്തുകൊല്ലുക
 നിന്റെ പുണ്യത്തിലൊരംഗം—എന്റെ രക്ഷയൊക്കുക

100. ഇംഗ്ലീഷുനോട്ട് ആദിതാളം 80.

പല്ലവി
 ദൈവശാ! രേച്ചുപോ! ജീവനെനിക്കായ് വെട്ടിക്കൊല്ലേ
 ജീവനൊരം പാപികൾക്കു
 നിത്യജീവൻ കൊടുപ്പാനായ്—നി മരിച്ചുവോ!

ചരണങ്ങൾ

1. ഗതസമന പൂവനത്തിൽ—അധികാരം വഹിച്ചതിനാൽ
അതിവ്യഥയിൽ—തെയിട്ടും
അതന്നിപ്പും നടപ്പിൽ—നന്ദസരിച്ചാ?— ദൈവ
2. അന്നാസിൽ അരമനയിൽ—മന്നവർ! നി വിധിമരപ്പറ്റേ? ദൈവ
കുന്നങ്ങിൽ—ചരങ്ങൾകൊണ്ടു
മന്നാനിന്നെ അടിച്ചുവർ—പരിഹസിച്ചോ?— ദൈവ
3. വിലാസമാസനവനം—വിലമരിച്ചു കരിയരപ്പിച്ചു
തലയിൽ മുട്ടാൽ—മുടിയും വെച്ചു
പലർ പല പാടുകൾ—ചെയ്യ നിന്നെ— ദൈവ
4. ബലഹീനരാമോർ നിന്നെ—ചലിയുകലരംച്ചമരി
തലയോടിട—മലമുണ്ടിൽ
അലിവില്ലാതെയും ഏർ—നടത്തി നിന്നെ— ദൈവ
5. തിരുക്കരങ്ങൾ ആണിക്കൊണ്ടു—മരണമെടുത്തു ചെത്തിച്ചു
കുരുവശത്തും—കുരുവശത്തിൽ
ഇരകളിൽ നടവിൻ നീ—മരിച്ചോ പരാ! ദൈവ
6. കറിനടനം പിടിച്ചതിനാൽ—കാടിപാഞ്ഞാനിടയോ? ദൈവ
മുട്ടുപുട്ടി—ചിട്ടിയിട്ടു
ഉടയ്ക്കൽ തുറന്നു—രയിരം മിന്നി?— ദൈവ
7. നിൽമാണെ പെരണ്ടെൻ—ചന്ദനം നീയകറ്റി
നിൽമഹത്വം—തേടി ഇനി.
എന്തൊക്കെ കഴിപ്പൊയ്—അരുൾകളവ— ദൈവ

പു. മുഖാരി ആദിതാളം. 81.

1.	നാണിയും അടക്കുന്ന നി—ദുഃഖം
ഗാൽഗോഥ മലമേൽ അതെ പെരങ്ങി	നാലൻ പാട്ടു കണ്ടപ്പിൻ
മരിശിനോടുതന്നമോ! - മേൽ	4.
മേൽ കരങ്ങിൽ ആണി പാ—യെച്ചോ!	അഹമെന്നു നാവുണങ്ങുന്നു
മേൽ ആവിയും വാടിയെ!	തപ്പുകൊണ്ടു പൊലമനിയിൽ—നോവു
2	ഏകമായി നിറഞ്ഞിട്ടുണ്ണ!—യെച്ചു
തർയ്യകൾ വെട്ടുന്ന, ഉജ്ജ്വലി	എന്തൊരു മനസ്സുണ്ടു!
അധികൾ തുടിച്ചിട്ടുണ്ണ!—അൻകൾ	
അതിപോൽപൂവന്നിട്ടുണ്ണ!—വെയിൽ	നോക്കി കണ്ണിൽ ചിരിച്ചുംവിട
കണ്ടുമേനിയും വെട്ടുന്ന!	നോവുതിങ്ങു യുദ്ധങ്ങൾ—നോവ!
3.	ആക്കു ചണ്ടി നിൻപാക്കല്ലാ—യെച്ചു
നിന്നവേദനമുണ്ടു കാൽകരം	ആഞ്ഞു ഏകം ക്രമിപ്പാൻ.
നിന്നിനിറി വലിക്കുന്ന!—നോവ!	

വൃ. പാർസി തോഡി

ഏകതാളം 82.

പല്ലവി

കാൽവരി മലമേൽ മഹാകാഴ്ച
കാണുന്നേൻ ഞാൻ ഹല്ലേലൂയ്യാ!

ചരണങ്ങൾ

1. വാനം ഭൂമി പാതാളം സ്ഥിതി

മാറുന്നേ ഏതൊരത്തം— കാൽ

2. ലോകപാപത്തിൻ ശാപത്തെ പര

ലോകനാഥൻ ഏറ്റിട്ടുനേ!— കാൽ

3 ദിവ്യശക്തികൾ നീക്കി വല്ലഭൻ

തിരുവലി ചെയ്തു തുങ്ങുന്നേ!— കാൽ

4. മരത്തിനാൽവന്ന പാപശാപത്തെ

മരത്തിൽ തുടങ്ങിയകററുന്നേ!— കാൽ

5. പുണ്യവാൻ നീ നറുങ്ങിലോകകു

പുണ്യമോചനം നേട്ടുന്നേ!— കാൽ

6. നീതി കാരുണ്യത്തേയും യേശുതാൻ

നിലകളിൽ നിറുത്തിട്ടുന്നേ!— കാൽ

7. അഭയം പ്രാപിച്ച അഗതികൾ രക്ഷ

അനുഭവിച്ചിട്ടുന്നേ! എന്നും —കാൽ

വൃ. ആഹരി

ആദിതാളം 83.

പല്ലവി

കണ്ടോ! കുരിശുമരത്തിൽ—മശിഹാതുങ്ങി
കൊണ്ടു മരിച്ചു നിലത്തിൽ—

ചരണങ്ങൾ

1. അക്രമത്താൽ നരകം—ഒക്കയും വിഴിമെന്നും

ഭുവം മനസ്സിൽ തിങ്ങി—മെങ്കും മുറിവതേറ്റു— കണ്ടോ!

2. സകലഭവനമൊരു—ശകല പ്രമാണമുജ്ജ്വലൻ

അവിലവാസികൾക്കൊരു—ഗതി വരുത്തിടാനിന്നും— കണ്ടോ!

3. നാവും വരണ്ടു ഭാഹം—നോവും കൊണ്ടുടൽ തള—

ന്നാകാശഭൂമലേധൂനി—രാധാരം തുങ്ങുന്നതും— കണ്ടോ!

4. ജ്യോതിർ മനവന്റെ—വേദനസഹിയാഞ്ഞൊ

ആഭിത്യനും വിറച്ചു—ഖേദം പുണ്ടിരുളുന്ന— കണ്ടോ!

5. തമ്പാപ്പിൻ മുറിവിൽ നി—ന്നിന്നിലത്തിൽ ചൊരിഞ്ഞ

പൊൻകുരുതി ജലത്തി—ന്നെന്തു പകർമുണ്ടു?— കണ്ടോ!

6. എൻ ആത്മസ്നേഹിതാ! നി—നിൻപുണ്യതാപടിയ—

ന്നെൻ പാപത്തിൻ മോചനം—തന്നനുഗ്രഹിച്ചാലും— കണ്ടോ!

വൃ. തോടി

ആദിതാളം 84.

പല്ലവി

വീണാൾ സിംഹാൻ കുമാരി—താണാളഴലാഴിയിൽ
പ്രാണനാഥന്റെതിരു...മേനിക്കൂശിന്മേൽ കണ്ടു—

വീണാൾ

അനുപല്ലവി

കാണുന്നിതരയോ? എൻ - പ്രാണനാഥനോ! ക്രൂരിൽ
 ആണിമേൽ തുങ്ങുന്നിതെ-ന്നാനന്ദമോ?
 ഞാനിനി പോകുന്നിതെങ്ങോ? - ഇടം
 കാണുന്നില്ലെന്നിക്കയോ! - കാണുന്നില്ല
 മനുഭവലനേ! യെന്നെ - താനേ വിട്ടു നിപോയോ?
 മാനസത്തിങ്കലിടി - വിണേയെന്നങ്ങലറി -

വീണാരം

ചരണങ്ങൾ

1. മന്നാ! കൃപാക്കടലേ! - എന്നുള്ളമുതകന്നേ
 എന്നെയൻപോട്ടുനോക്കി - ടുന്നതാലെ
 എന്നിൽ പ്രേമത്തിയയോ! - നന്നായ് ജപലിപ്പിക്കും തു-
 ക്കണുന്തെയും തിരുമുൻ - വന്നു നിന്നും
 ഒന്നുപോലും നോക്കതെ - നന്നായടച്ചിരിക്ക
 നെന്നങ്ങവൾ ചൊല്ലിയും - കണ്ണിർചൊരിഞ്ഞുംകൊണ്ടു -
2. അരുമയോടെന്നെമുത്തും - തിരുവായിൽ നിന്നൊഴുകി-
 വരുന്ന ഭേദം പാലുമാം - പരമഭോജ്യം
 പരിപൂർണ്ണമായ് ചൈതന്യം - വിരവോടൊഴിച്ചെന്നുള്ളിൽ
 പരമാനന്ദം തരുമെ - പരമ കാന്താ!
 അരുമകാന്തായുൾവെട്ടു - തിരുമുന്നിതാനിന്നുനിൻ
 തിരുവായടത്തെയെന്തെ - നലറിയലറിക്കൊണ്ടു -
3. എന്നിൽ ചെച്ചിട്ടുള്ളൊരു - നിന്നുള്ളിലെ പ്രിയത്താൽ
 കണ്ണേ! പ്രിയ! എൻ പ്രാവേ! - എന്നു ചൊല്ലി
 എന്തിരുന്നങ്ങളിൽ - വന്നു ചുംബനം ചെയ്തു
 എന്നുള്ളല്ലാം കവരും - വണ്ണമയോ!
 എന്നെത്താങ്ങിത്തഴുകും - പൊന്നിൻ കരങ്ങളെയും!
 പൊന്നേ! ക്രൂരിൽ വിരിപ്പാൻ - വന്നോ? സംഗതിയെന്നു -

വീണാരം

വീണാരം

വീണാരം

വൃ. ഹൃദയേനി

ആദിതാളം.

85.

പല്ലവി

വരുന്നൻ കാൽവരികരിശ-തിൻ അരികെ-നോക്കി
 നില്ക്കൻ എൻ പാപ ബലി-യായവനേ

ചരണങ്ങൾ

1. എന്നെ പ്രതി മുറിഞ്ഞ കാൽകരങ്ങൾ - ക്ഷീണം
 ഏറെ സമിച്ച തിരു അരുമ ജഡം
 തന്നിൽ തന്നെ വ്യസനം അടക്കിയതും - പ്രാണൻ
 താനായി വിട്ട ദിവ്യ നിലയേയും ഞാൻ - കണ്ടു -

വന്നേ

2. കണ്ടെന്നൊന്നു തിരുസ്സേന ബലം-തിരു
കരുണ നിതിയും ഒന്നായ് ചേർന്നു വിധം
പണ്ടേ യാഗത്തെ പാപത്തിൽനിമിത്തം പെണ്ണാൻ
പറുദീനരയിൽ നീയോഗിച്ചതിൽ നിവൃത്തി-കണ്ടു- വന്നു
3. എൻ പേർക്കൊണ്ടു അടി മുറിവുകൾ-കായം
എങ്ങും നരങ്ങി രക്തം ഒടിയതും
എൻപേർക്കുവിട്ട ദീപശാപസങ്ങളും-എല്ലാം
ഇപ്പോഴി എനും ധ്യാനിച്ചിഹ വസിച്ചപ്പോൾ-താണു- വന്നു
4. അതോ! പാപത്തിൽശിക്ഷ ഭയങ്കരമേ!-ഇനി
അടിയൻ എൻ ഇശശോ! നിനക്കായിരിപ്പേൻ
മെയ്യായെൻ ദേഹം ദേവി ആത്മാവു-മലൗൽ
വിനയത്തോടെ നിനക്കായ് ചിലവിടുവേൻ-പാപി- വന്നു

പുന. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ തോഡി ആദിതാളം 86.

“സ്നേഹിതന്മാരെ വരുവിൻ”—എന്നപോലെ.

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. യേശുവേയെൻ ജീവനാഥ!-ശ്രീശിൻകീഴെ വന്നടിയൻ
ദാസനെ തുക്കുൻ തുറന്നു-നോക്കാതെ കിടപ്പുതെന്തു?
2. കാണുന്നെൻ ആകാശമദ്ധ്യ-പ്രാണനാഥ! നിൻശരീരം
താണു താണു പേരുകണെൻ-കണ്ടെല്ലോ യെന്തു ചെയ്തുവു?-യെ
3. കാൽവരി മലയിൽനിൻ-കാൽകരം ക്രൂശോടുചേർന്നാ?
കാൽകരത്തിൽനിന്നു രക്തം-ചിന്നിയൊഴുകിപ്പുന്നല്ലോ- യെ
4. സ്വന്തമേനിയായെനിൻ-രക്തവണ്ണമായില്ലയോ?
വെന്തുരുകണെൻ മനം-കണ്ടനേ! ഇപ്പോഴുണ്ടു- യെ
5. നിൻവിലാവിൽനിന്നു ജലം-രക്തമിവ പാങ്ങിടുന്ന-
തെൻവിലാപം തീർപ്പതിന്നാ-യല്ലയോ? മൽപ്രാണനാഥ!- യെ
6. ഒന്നും നീയാശ്വാസത്തിന്നായ്-ചൊല്ലുന്നില്ലയോ? യെൻപ്രിയ
പൊന്നുമേനി കണ്ടെൻ മന-മറയെഴുതെയിടുന്ന- യെ
7. ഇപ്രകാരമെല്ലാമെല്ലാൻ-ഇപ്പഴവിൻ പാപമല്ലോ?
തപ്പര! മിതെന്നുമെന്നും-ഓപ്പാൻ കൃപ ചെയ്യണമേ- യെ

പു. നാഥനാമകൃിയ ആദിതാളം 87.

- 1 പ്രാണനാഥ! നിൻറമേനി-ശ്രീശിഖിതം കാണുന്നെൻ
എൻ പ്രാണൻ വിണ്ടുകൊൾവാൻ-നിൻറജീവൻ വിട്ടിടുന്നേ?

2. ശിരസ്സിൽ മുറുമുടിവെച്ചും—കൊരടാവംലടിയേറ്റും
തിരുവിലാവിൽ കനത്തൊൽ—കത്തുമരൊറാ? പ്രാണനാഥാ!
3. തങ്കതധിരമെനിക്കായ്—ചിന്തിയൊ? ഏൻ സ്നേഹനാഥാ!
നിൻ കരുണകളിദാസൻ—മന്നിടത്തിലൊക്കും നദാ
4. പരപിയാമെൻ രക്ഷയ്ക്കായി—പാരിൽ വന്ന പ്രാണനാഥാ!
താവമെല്ലാം നീക്കി—ദാ—പാലിക്കേണമേത്തുടവോ!
5. ഇത്രയും മഹാസ്നേഹം ഞാൻ—ധാത്രിയിൽ മറന്നിട്ടുമോ?
നിത്യവുംനിന്നെസ്തുതിപ്പൻ—കർത്തനേ! തുണയ്ക്കയെന്നും.

പുവ. മുഖാരി ചാത്തുതാളം 88.

പ്രഭുവി.

അയ്യോ! ഏൻ പ്രാണനാഥ! തിരു
മെയ്യിവിധം ചമഞ്ഞൊ?

ചരണങ്ങൾ.

1. സ്വർഗ്ഗലോകെ പിതൃ—മാർച്ചിലുല്ലാസമയ്
ചേർന്നിരുന്ന സുതൻ നി—ജയ
ദുർമ്മാർത്ഥിയാമെന്നെ—രക്ഷിച്ചിടാൻ ഭൂമയെ
ഇച്ചിധമായ് ചമഞ്ഞൊ?— അയ്യോ!
2. സിംഹംപോലെ ഭുജ—യുദഗണം നിന്റെ
ചുറ്റിലും നില്ക്കുന്നല്ലോ—നാഥാ!
ഭാഹംകൊണ്ടു പാരം—നി തളന്നുനേരം
കൈപ്പല്ലോ തന്നത്വർ— അയ്യോ!
3. അസ്ഥികൾ ഓരോന്നായ്—എണ്ണമവയെല്ലാം
ബന്ധംവിട്ടല്ലോ പരാ!—ദയ
നംസൂരിയായ് ക്രൂരന്മാ—രിവണ്ണം ചെയ്തതി
നൊട്ടും മടിച്ചില്ലയോ?— അയ്യോ!
4. പാണി രണ്ടും ഇരു—ന്മാണികളാൽ തറ-
ച്ചീട്ടും ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ—അയ്യോ!
ക്ഷീണതയോടെ ഞാൻ—വീണിട്ടെന്നെൻ ദേഹ
മാകെ വിറച്ചിടുന്നേ— അയ്യോ!
5. പെട്ടെന്നൊരു മഹാ—ശബ്ദം ക്രൂശിൽ നിന്നു
തട്ടുന്നെൻ കാതിലിറപ്പാൾ—ഭീവൻ
വിട്ടല്ലോ ക്രൂശിലെൻ—പ്രാണനാഥനേത
ഞാനെങ്ങിനെ സഹിക്കും?— അയ്യോ!

6. തീരാതെയുള്ളൊരു—സന്താപമേ ക്രൂശിൽ
യേശുവിനെ കാണുമ്പോൾ—അവൻ
തീരെശ്വരവായി—തന്ന യെൻ പോക്ക് തൻ
ജീവൻ കൊടുത്തുവല്ലോ— അയ്യോ!
7. എൻപേക്കിവയെല്ലാം—ഇമ്പമോടെയേറെ
അൻപേരും ജീവനാഥാ! ഇപ്പോൾ
നിൻപേക്ക് ഞാനെന്തു—ചെയ്യേണ്ട നാമനേ!
നിൻപാദം വന്ദിക്കുന്നേൻ— അയ്യോ!

പുൻ. പിറാക്കു ആദിതാളം 89.

1 മനസ്സോടെ ശാപ—മരത്തിൽ തൂങ്ങിയ മനുവേലേ ദൈവ—ജാതാ! നിനക്കീ വേദന—വരുത്തിവെച്ചതീ നീചൻ ഞാന—യ്യോ!	മനവാ! തിരു—ചൊൻ കുരുതിനി ചിന്നിനിന്ന—ല്ലോ!
2 പരമനീതി എൻ—ദൂരിതനോലെനെ അരിവാൻ നിന്നൊരു—നേരം പരമൻ നിഅതാൽ—അരിയപ്പെട്ടിടാൻ ഇറങ്ങി വന്ന—ല്ലോ!	5 ദൈവകോപത്തിൻ—ദർശനം വിട്ടു പാപിഞാനൊളി—ച്ചിടാൻ സർവ്വലോകത്തിൻ—നായക നിൻവി- ലംഭം വിണ്ട—ല്ലോ!
3 മലപോലെ ശാപം—ജപലിച്ചിറങ്ങിയ നിലത്തിൻ പാതകം—മൂലം അലിഞ്ഞു നി ശാപം—തചയിൽ വിലിമ വിട്ട—ല്ലോ! (കൊണ്ടിടാൻ	6 മരിച്ചവർക്കു—തായ് നിൻ ദേഹത്തെ നറുക്കിയോ? ജീവ—നാഥാ! മുറിഞ്ഞുടഞ്ഞ നിൻ—തിരുമെയ്യിൻ രക്തം ചൊരിഞ്ഞല്ലോ പാ—രിൽ!
4 നന്ദികെട്ട ഈ—നരരെ നരക അഗ്നിയിൽനിന്നു—നേടാൻ	7 അരിഷ്ടപാപിനിൻ—തിരുവുണ്യങ്ങ ശരണംവെച്ചവ—നയ്യോ (ഉൾ തിരുപ്രതിമയാ—ക്കടിയനെ കൂപ നിറഞ്ഞ കർത്താ—വേ!

ൻറ. ശങ്കരാഭരണം മുറിയടന്ത 90.

പല്ലവി.

എന്തോരൻ പിതപ്പനേ!—ഈ പാപിമേൽ

എന്തോരൻ പിതപ്പനേ!

അനുപല്ലവി.

അണ്ടർക്കാനേ! നീയി—ച്ചുണ്ഡാക്ഷദ്രോഹിയിൽ

കൊണ്ടോരൻപു പറ—യേണ്ടുന്നതെങ്ങിനെ—

എന്തോ

ചരണങ്ങൾ.

1. അയ്യോലുംതമ്പുരാണേ!—നിന്റെ മഹം—അൻപുറേക്കുംത മകനെ
ഇവം നിറഞ്ഞു—നിന്മടിയിൽ നിന്നു
തുവം നിറഞ്ഞപം—രികലയച്ചതു— ഏതേതാ
2. കൺമണിയം നിന്മകൻ—പൂക്കാവികൽ—മണ്ണിൽവീണിരുന്നതു.
പൊന്നിൻതിരുമനി—ത നിൽ നിന്നു ചേര
മണ്ണിൽ വീണതു നിൻ—കണ്ണെങ്ങിനെ കണ്ടു— ഏതേതാ
3. കരുണയറയുടന്മാർ—നിന്മകന്റെ—തിരുമേനി യംകൈനംഗം!
കൈരടാവുകൊണ്ടടി—ച്ചുഴതനിലമാക്കി
കരിശിപ്പതിന്നായ്ക്കു—രിശെടുപ്പിക്കുന്നു— ഏതേതാ
4. ദാഹം വിശപ്പുകൊണ്ടു—തളൻകൈ—കാൽകൾ കഴങ്ങിട്ടുന്നു
ദേഹമലയുന്നു—ദേഹിയുഴലുന്നു
സ്നേഹം പെരുകുന്നി—പാതകനോടയ്യോ!— ഏതേതാ
5. ശരൂക്കൾ മദ്ധ്യകൂടെ—പോകുന്നിതാ—കറമററ കഞ്ഞുടു
കഷ്ടമെറുശലേം—പുത്രികൾ കണ്ടുമാ—
റത്തടിച്ചയ്യോവാ—വിട്ടലറിട്ടുന്നു— ഏതേതാ
6. കരുണനിറഞ്ഞവൻതൻ—കൈകാൽകളെ—കരിശിൽ വിരിച്ചിട്ടുന്നു
കരുണയററ ദുഷ്ടർ—കൃമകൈകളാലെ
കരിശോടുചെർത്താണി—വെച്ചിട്ടുന്നയ്യോ!— ഏതേതാ
7. ആകാശഭൂമിമദ്ധ്യം—നിന്റെ മകൻ—ഹം! ഹം! തൂങ്ങിട്ടുന്നയ്യോ!
കാൽകരങ്ങളുടെ—ചേരയൊഴുകുന്നു
വേകുന്നു നിൻകോപ—ത്തിയിങ്കൽ വീണവൻ— ഏതേതാ
8. ദൈവമേ! എൻ ദൈവമേ! എന്തുകൊണ്ടു കൈവെടിഞ്ഞതെന്നനി?
ഏവമിതാനിന്റെ—ഏക മകൻ തന്റെ
വാവിട്ടലറുന്നു—നീ കേൾക്കുന്നില്ലൊട്ടും— ഏതേതാ
9. ചങ്കുറന്നൊഴുകി—യതാം മക്ക—ത്തികലെന്നകഴുകി
പൊൻകരംകൊണ്ടു ന—ടത്തിപ്പതുസാലേ—
മിങ്കൽചെക്കയേശു—സങ്കേതമേ!യെന്നെ— ഏതേതാ
10. ഇപ്പഴവിനെയിതു—സ്നേഹിപ്പതി—നപ്പനേ! എന്തുജ്ഞാൻ
ഇപ്പണ്യത്തിന്നടി—യം നെന്തുചെയ്യേണ്ടു?
അയ്യോ! പിതാവേ! മ—ഹരപം നിനക്കെന്നും— ഏതേതാ

നം.

'There is a fountain'

91.

C. M.

1. ഇമ്മാനുവേൽ തൻ ചക്രത്തിൽ
നിന്നൊഴുകും രക്തം
പാപക്കുറന്നിക്കും അതിൽ
മുങ്ങിയിറങ്ങൽ ആരും
ഏൻപേക്കേഴുന്നമരിച്ചെന്നു
ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു
പാപം എന്നിടനിന്നു നീക്കുൻ
രക്തം ചിന്തിയേഴുന്ന
2. കള്ളൻകൂശിന്നുവെയിൽ
കണ്ടു പാപശേഷി
അവനെപ്പോൽ ഞാനും ദോഷി
കണ്ടെൻ പ്രതിശാന്തി—

എൻ

3. കണ്യാട്ടിൻവില ഏറിയ
തടവിലിൽശക്തി
വീണ്ടുകൊള്ളും ദൈവസഭ
ആകെ വിശേഷമായ്—

എൻ

4. തൻമുറിവിൻ രക്തനടി
ഞാൻ കണ്ടതിൻശേഷം
വീണ്ടെടുപ്പിൻസ്നേഹം ഹൃദി
ചിന്ത ഇന്നും എന്നും—

എൻ

5. വീക്ഷിച്ചതാം ഏൻറ നാവു
ശവക്കുഴിക്കുള്ളിൽ
മെഴനും ആയാൽ എൻആത്മാവു
പാടും ഉന്നതത്തിൽ—

എൻ

നം.

ബലഹരി

ആദിതാളം

92.

പല്ലവി.

ശക്തി അത്യന്തമെ!—യേശുവിൻതിരു-
രക്തമതിനെന്നമെ!

ചരണങ്ങൾ.

1. കൊടിയപാപം നീക്കി—വിടുതൽ പൂണ്ണമാക്കി-
ഉടൻ വിശ്വസിക്ക ശുദ്ധി—വടിവോടുകീടുന്നോരു.....
2. കമ്പംവെത്തുമോരം—ഡംഭ് രാഗാദിക്കെല്ലാം
അന്നും വെത്തി ജയത്തിൻ—സന്തോഷം നൽകീടുന്നോരു.....
3. നീക്കം പാപക്കുറകൾ—പോക്കും ശാപദോഷങ്ങൾ
തീക്കും ഹിമതുല്യനാക്കി—ക്കൊക്കും അവസാനംവരെ.....

നം.

ഭൈരവി

രൂപകം.

93.

പല്ലവി

ഏൻറപേക്ക് പരമരക്ഷകൻ- ഈ ഭൂവിൽ ഏററ
സങ്കടങ്ങൾ- അവണ്ണും നാവിനാൽ

അനുപല്ലവി

അന്നു ഭൂതഗണങ്ങൾ വാഴ്ത്തി-സതതം സ്തുതിക്കും അഖിലനാഥൻ
മനുജപുഴവാം എന്നിക്കുവേണ്ടി-മരണംസഹിച്ച പ്രാണവത്സലൻ-എന്നെ

ചരണങ്ങൾ

1. ദിവ്യമഹത്വമൊക്കെ വിട്ടുതാൻ-മാനവകയായി
ഭൂവിലിറങ്ങി. എന്തൊരത്ഭുതം!
മനുഷ്യവേഷം ധരിച്ചുപൂർണ്ണ-നരനായ് ചരിച്ചു ധരണിതന്നിൽ;
മരണത്തോളം താഴ്ന്നിരുന്നെ-കുരിശിന്മേലെ മരണത്തോളവു—
2. താൻസഹിച്ചഘോരസങ്കടം-ചിന്തിപ്പതിന്നു
മാനവക്കൊരുനാളും സാധിക്കാ
ഗതസമനയിൽ വിയത്തുതധീരം-വ്യസനഭാരം അസഹ്യമാകയാൽ
ഇറങ്ങിപ്പുറം വിയത്തികുന്നിന്നു-പരനെ താങ്ങിപ്പുന്നതിന്നപ്പോൾ—
3. പടയാളികളും ചതിയന്യുടയും-തോട്ടത്തിൽ വന്നു
വടി വാളാദിയാം ആയുധങ്ങളുമായ്,
പിടിച്ചുകൊണ്ടു-പിറകിൽകെട്ടി-കൊടുത്തൊരടികൾ-വിശുദ്ധ മേനിയിൽ
തളിർപ്പിടികളാൽതിരുമെയ്നി ചർ-കമലമുഖത്തു് തുപ്പികഴുക്കി!—
4. പീലാത്തോസുതൻമുമ്പിൽതന്നുടെ-വിസ്താര ശേഷം
മാലില്ലാത്തചൻ സഹിച്ച കഷ്ടത!
ശിരസ്സിൽമുറുമുടിധരിച്ചുരക്ഷകൻ-കരത്തിൽചെങ്കോൽ അരികൾക്കുണി
വടിയാൽതലയിൽകെട്ടിയ മുക്കുകൾ-അടിച്ചതാഴ്ന്നി-കൊടുത്തവേദന—
5. കൊരടാവലുള്ള ഘോരയടികളാൽ-വൈരിഗണങ്ങൾ
തിരുമുതുകിനെ ഉഴുതുടച്ചുയോ!
കുരിശുവഹിച്ചെന്നതമരക്കുകൻ-തിരുമെയ്തളൻ-ധരയിടവീണതാൽ
പിറകിൽനടന്നു-തുണയേകിട്ടുവാൻ-കരേന്യ ശിരോനേയുംപിടിച്ചുവർ—
6. കുരിശിലവന്റെ ക്രൂരവേദന-വണ്ണിപ്പതിന്നു
നരനൊ ഭൂതനൊ സാധ്യമായിടാ.
പെരിയ ആണിയാൽ-തറച്ചു ഭടർതൻ കരവാദങ്ങൾ നിഷ്പുരുണം ക്രൂശിൽ
ശിരസ്സുമുതൽതൻ ചരണംവരെയും-ഞെരിഞ്ഞുതകൻതിരുശരീരവും—
7. മനസ്സിൽസഹിച്ച കൊടിയ ദണ്ഡനം-അതിൻസ്വഭാവം
നിനയ്ക്കുന്നതിനശക്യം ഭൂതകം;
അഖിലലോകത്തിൻ-സകല ശിക്ഷയും വഹിച്ചു രക്ഷകൻ-മഹൽ
സ്നേഹത്തിനാൽ
നരനുംദൈവവുംമറന്നതന്നെയി-അഗതിയെ അവൻ-കൈവിട്ടില്ലമഹാ!—
8. എവിടെക്കാണ് സ്നേഹമീവിധം?-കേൾവിയിൽപോലും
ഉച്ചിതലത്തിൽ എങ്ങും നഹി നഹി!
അധരസേവയാം ഭക്തിയല്ലയെൻ ഹൃദയംതന്നുടെ പ്രേമനിറവും
അരുമക്കണവന്നവിലംനല്ലി മരണംവരെയും-സേവിച്ചിട്ടുവേൻ—

നർ. ഈശമനോഹരി ചായ്യാതാളം. 94.

1. കൃശിന്മേൽ കൃശിന്മേൽ കാണുന്നതാരിതാ?
പ്രാണനാഥൻ പ്രാണനാഥൻ എൻപേക്കായി ചാകുന്നു
2. ആത്മാവേ! പാപത്തിൻകാഴ്ച നീ കാണുക
ദൈവത്തിൻപുത്ര നീ ശാപത്തിലായല്ലോ
3. ഇത്ര മാ സ്നേഹത്തെ എത്രനാൾ തള്ളി ഞാൻ
ഈ മഹാപാപത്തെ ദൈവമേ! കാക്കല്ലേ.
4. പാപത്തെ സ്നേഹിച്ചാൻ ഞാനി നിദപാകമോ?
ദൈവത്തിൻപൈതൃകത്വം ജീവിക്കും ഞാനിനി
5. കഷ്ടപ്പെടാവുന്നാലും നഷ്ടപ്പെടാവുന്നാലും
കൃശിന്മേൽ കാണുന്ന സ്നേഹത്തെ കാക്കും ഞാൻ
6. ശത്രുക്കൾ നിന്ദയും ദൂഷ്യവും ചൊല്ലുമ്പോൾ
കൃശിന്മേൽ കാണുന്ന സ്നേഹത്തെ കാക്കും ഞാൻ
7. പാപത്തിൻശോധന കേമമായ് വരുമ്പോൾ
കൃശിന്മേൽ കാണുന്ന സ്നേഹത്തെ കാക്കും ഞാൻ
8. ആപത്തിൻകാളങ്ങളെ സാധുവെ തള്ളുമ്പോൾ
കൃശിന്മേൽ കാണുന്ന സ്നേഹത്തെ കാക്കും ഞാൻ
9. ശത്രുതപം വർദ്ധിച്ചാൽ പീഡകൾ കൂടിയാൽ
കൃശിന്മേൽ കാണുന്ന സ്നേഹത്തെ കാക്കും ഞാൻ
10. ആത്മാവേ! കാക്കുന്നി ഈ മഹാസ്നേഹത്തെ
ദൈവത്തിൻപുത്രാ! നീ സാധുവെ സ്നേഹിച്ചു.

നർ. മുഖാരി രൂപകതാളം 95.

പല്ലവി

അകത്തും പുറത്തും വേദന—യാതൊരു കരിശിൽ—തൂങ്ങി
അടിയാനെ രക്ഷിച്ച ക്രിസ്തോ!—നിനക്കെന്നും—സ്നേഹം
ചരണങ്ങൾ

1. മഹിമയുള്ള സ്വർഗ്ഗം വിട്ടു—താണുവെന്നാനേ!—പാപ
വലയിലടിയാൻ കടുങ്ങി—നരിച്ചു പോയെന്നേ—എന്നാൽ— അ
2. സൂര്യനേക്കാൾ ശോഭയാന!—ജഡം ധരിച്ചുവെന്നേ!—മഹാ
ദോഷകളും പിടിച്ചടിയാൻ—മരിച്ചുപോയെന്നേ—എന്നാൽ— അ
3. ദോഷി ഭൂതസമവിട്ടു—തനിച്ച് വെന്നാനേ!—പേയിൻ
കൂടെ നടന്നടിയാൻ പട്ടു—കഴിയിൽ വിടണെന്നേ—എന്നാൽ— അ
4. ചെറുപ്പകൾ മേലേഴുന്നവൻനി—നടക്കോണ്ടില്ലെന്നാൽ—കാട്ടു
കയറിഞാൻ മാ-കൂരസംതാനം—നിറയായ് അറിഞ്ഞെന്നേ—എന്നാൽ— അ

5. മുൾമുടിനിൻശിരസ്സതിങ്കൽ-ധരിച്ചുപൊന്നിരശം!—തിരു
മുഖത്തിൽമുൻ ഞാൻ വീണനമ-സ്കാരം ചെയ്യുന്നേൻ—സപാമി!— അ
6. വൻകരിതൂതോളിൽ ഏറോ-നേ!നമസ്കാരം—മണ്ണിൽ
മറിഞ്ഞുവീണ ചതഞ്ഞ മുട്ടോ—ത്തും നമസ്കാരം—സപാമി!— അ
7. ആണി തുളുപ്പാൻ തുക്കൈക-ളെ-വിടത്തോനേ!—തിരു
അരുമയുള്ള പാദെ വീണ—ബഹു നമസ്കാരം—സപാമി!— അ
8. വിരിഞ്ഞുപൊട്ടി കരുതി ചിന്ദാൻ—ഏദയം തുറന്നതാൽ—ബഹു
വിനയനമസ്കാരം രക്ഷ—ചെയ്യ കർത്താവേ!—സപാമി!— അ

THE RESSURRECTION. ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്.

ൻന. “Halleluiah! He is risen” 96.

1. ജയം ജയം യേശുവിന്നു—ദിവ്യരക്ഷകൻ ഇതാ!
ചാവിൻ കല്ലറയിൽനിന്നു—ഉയിർത്തു ഹല്ലേലൂയ്യം!
ജയം ജയം ഹല്ലേലൂയ്യം! വാഴ്ക ജീവനായകാ!
ജയം ജയം ഹല്ലേലൂയ്യം! വാഴ്ക ജീവനായകാ!
2. ചത്ത കർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു—യേശു നമ്മെ രക്ഷിച്ചു
നമ്മിൽ ജീവിക്കുന്നതിന്നു—തന്നെത്താൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു— ജയം
3. മൃത്യുവിൻ ഭയങ്കരങ്ങൾ—നിങ്ങിതൻ ഉയിർപ്പിനാൽ
നിത്യജീവന്റെ ഇമ്പങ്ങൾ—വന്നു സുവിശേഷത്താൽ— ജയം
4. മൺമയമാം ഈ ശരീരം—ആത്മമയമാകുവാൻ
കാഹളം ധ്വനിക്കുന്നേരം—കല്ലിച്ചീടും രക്ഷകൻ— ജയം
5. നെടുവിപ്പും കണ്ണനീരും—ദുഃഖവും വിലാപവും
നൊടിനേരം കൊണ്ടുതീരും—പിന്നെയില്ലാർശരൂപവും— ജയം
6. ജീവനുള്ള രക്ഷിതാവിൻ—കൂടെ നാമും ജീവിക്കും
എന്നെന്നേക്കും തൻപിതാവിൻ—രാജ്യത്തിലാണന്ദിക്കും— ജയം

ൻ. ശങ്കരാഭരണം ആദിതാളം 97.

<p style="text-align: center;">പല്ലവി</p> <p>യേശുക്രിസ്തു ജീവിക്കുന്നു—ഹല്ലേലൂയ്യം!
ഘോഷിപ്പിൻജയംജയം—ഹല്ലേലൂയ്യം!
ചരണങ്ങൾ</p> <p style="text-align: center;">1.</p> <p>ജീവന്റെ നായകനായ്—വാഴ്വാനായ്
ചാവിനെ ജയിപ്പോൻ—ഹല്ലേലൂയ്യം!—</p> | <p style="text-align: center;">2.</p> <p>ദൈവത്തിൻപുത്രനവ—നെന്നറിവാൻ
ഏവനുംകഴിവില്ലാപാർ—ഹല്ലേലൂയ്യം!—</p> <p style="text-align: center;">3.</p> <p>താഴ്വാൻ കരിശോളം—വന്നവൻതാൻ
വാഴുന്നു ഏദയത്തിൽ—ഹല്ലേലൂയ്യം!—</p> |
|---|--|

4.	8.
പാഴാകും ഉള്ളിൽ തൻ	നാശവും മരണവും തൻ രക്ഷയിൽ
എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ	ലോകം പാൽ കണ്ടെത്തില്ല-ഹല്ലേലൂയ്യോ!
മാറുന്ന ദിവസമല്ലം-ഹല്ലേലൂയ്യോ!	9.
5.	ഏഴനിൽ ജീവവൃക്ഷം-പോയതിനാൽ
കേവലം പാപത്തിന്നു-ചത്തവരായ്	മോടിപ്പാനിനിയില്ല-ഹല്ലേലൂയ്യോ!
മേവുകയേറുവിടുന്നം-ഹല്ലേലൂയ്യോ!	10.
6.	മേതം എന്നെത്തന്നെ-ലോകം നാം
ദൈവത്തിൽ ജ്ഞാതീനും-ജീവിക്കുന്നും	നേട്ടപാൻ മേയുവിനെ-ഹല്ലേലൂയ്യോ!
ജീവൻറെ വൃക്ഷത്തിൽ ഹല്ലേലൂയ്യോ!	11.
7.	മൃന്നം എന്നെക്കും മേയു-മരം വിന്നം
മേയുവിൽ ഉയർന്നാൽ-ജീവൻ രക്ഷിക്കൽ	മിന്നം നീതിയിൽ സൂര്യൻ-ഹല്ലേലൂയ്യോ!
ആശയിൽ അംശികൾ നാം-ഹല്ലേലൂയ്യോ!	12.
	വിത്തും മൃതത്തിൽ-പ്രാണത്തിൽ
	വന്ദിക്കും ഭക്തിയോടെ-ഹല്ലേലൂയ്യോ!

നവ്യ. ഇംഗ്ലീഷ്-തിരൂരൂർ 98.

1. ഇ-നേതരം-നയിക്കെഴു-നേതരല്ലേ-യാ!
വൻ-നാശശാപ-ചാവുകൾ-മിച്ചല്ലേ-യാ!
മഹാ സന്തോഷമേ!-മഹാ സന്തോഷമേ!
പരമപരസുത-നേതനാഥനെ വാഴ്ത്തിപ്പാട്ടവിൻ
ജയഗീതം പാട്ടവിൻ-ജയഗീതം പാട്ടവിൻ
പകലോരങ്ങിപ്പിന്-മോടിയാളിപ്പിന് മനസ്സിൽ
മഹാ സന്തോഷമേ!-മഹാ സന്തോഷമേ!
2. ദൈവദൂതൻ കല്പമട്ടി നിക്ഷി-വരയിൽ നിന്നും
അക്കാലത്തു മരിച്ചവരെ-പ്രേമപ്രിയനും- മഹാ
3. അതിമാവിൽ പേരുകേൾക്കുന്നതും-മോടിവന്നതും!
ശവക്കല്ലാത്തതിൽ നോക്കി വിശ്വസി-ച്ചിടുന്നതാമര- മഹാ

നവ്യ. മായ മാളവ നെയ്യ ആദിതാളം 99.

പല്ലവി.
ജ്ഞാൻമട്ടി-മേയുസപാമി
അനുപല്ലവി.
കൃഷ്ണലോക സമയം-സപ്തമം
ഇരമ്പിവന്ന ദൂതന്മാരും-

ചരണങ്ങൾ.

1. ശാലോമിയം-ദിസ്ട്രീകളും-പ്രതാലകം-രം കരുതി
ചാലവെ സു-ഗന്ധവർഗ്ഗ-ജാലമോടണങ്ങിത്തന്നു— ഉണ
2. മശലാമ-യും കണ്ണിരിൽ-മഗ്നയായി-പാത്തിത്തന്നു
ഭക്തിഭയ-സ്നേഹം പൂണ്ട-പ്പൊസുപർ ഉ-ഴന്നിത്തന്നു— ഉണ
3. പാട്ടുപെട്ട-മരിച്ചുടക്ക-പ്പെട്ടനാൾമു-ന്നായിതല്ലെ
ഏട്ടുകെട്ടിൽ മുന്നോർചൊന്ന-താകെ നിറ-വേറിയല്ലെ— ഉണ
4. മുയ്യുംകം-വലും കുഴി-മുടിയക-ല്ലതും നീങ്ങി
ശതജന-ങ്ങളും പേടി-ച്ചോടിമ-നം കലങ്ങി— ഉണ
5. സപ്പതല-ചതപെട്ടെട്ട-തപ്പതിങ്ങ-ടി പെട്ടെട്ടെ
ഒറ്റുതിമു-ടപ്പെട്ടെട്ടെ-സപ്തവർത്തിൽ-ഉൾപ്പെട്ടെട്ടെ— ഉണ
6. ക്രിസ്തുതൻഉയി-ഞ്ഞഴന്ന-വാൽക്കു ഹുലോക-ത്തിലെല്ലാം
സത്യസംഘ-ങ്ങളിൽ നിത്യം-കീർത്തനം ചെയ്യിടവേണം— ഉണ

ASCENSION.

സപ്താദരാഹണം.

൧൦൦. മദ്ധ്യമാവതി ആദിതാളം 100.

പല്ലവി.

വാനലോകത്തെഴുന്നള്ളിനാൻ—ശ്രീയേശുനാഥൻ
വാനപാകത്തെഴുന്നള്ളിനാൻ

അനുപല്ലവി.

അനലോകത്തെഴുന്നള്ളി—നാനാലിഖ്യമവയിൽനി-
ന്നാനന്ദമയത്തിശിഷ്യർ—വാനിൽ നോക്കിനിന്നിടവെ— വാന.

ചരണങ്ങൾ.

1. വിണ്ണലകത്തിൽനിന്നിറങ്ങി—മനുജനായി
വന്നു മാഗുതവാസ്തിഉങ്ങി
ചൊന്നു ശിഷ്യരോടു പദേശം—നമ്മചെയ്യ ന-
ടന്നറിയിച്ച സുവിശേഷം
മന്നിടത്തുജോർജ്ജ് ചാര -ചിന്നി മരിച്ചു മരണം
വെണ്ണയിത്തു നല്ലതാംനം—ഉന്നിചംവിട്ടു ജയമായി— വാന
2. മെല്ലെ സദക്കിന്റെ ക്രമത്തിൽ—പുരോഹിതവേ-
ലക്കു തന്റെ സപന്തരകത്തെ
തൂക്കുരത്തകത്തളികയി—ലേന്തിയതികൾ
മുക്കിയ വിരലുളളവനായി

- ഇക്കലപാപമൊക്കെക്കും—തക്കപരിഹാരംചെയ്യാൻ
സ്വർഗ്ഗം വിശുദ്ധസ്ഥലം—നോക്കി മഹാപുരോഹിതൻ— വാന
3. തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നോക്കായി—ഭൂമിവില്ലാത്ത
മന്ദിരമൊരുക്കുവാനായി
എന്നുമവരോടിരിപ്പാനായ്—സത്യംതന്നെ പ
കൻവെക്ക കൊടുപ്പാനായി
ഉന്നതൻ വലഭാഗത്തി-തന്നെ പക്ഷവാദംചെയ്തു
തന്നെയോർക്കും മോചനം—തന്നെ രക്ഷിപ്പതിന്നായി— വാന
4. സേനയിൻകൽത്ത് പരിശുദ്ധൻ—എന്നു സ്വർഗ്ഗീയ
സേനകൾ സ്തുതിച്ചുപാടവെ
വാനമാൻ ശിഷ്യർ മുഖത്തേൽ—തിരുക്കടാക്ഷം
വീണവിടൻ വിളങ്ങവെ
വാനവർ സംക്ഷിപ്തവെ—മനവർ പാപം നീങ്ങവെ
കാണികൾ കഷ്ടയിൽനിന്നു—വാനമേലത്തിൽ മാഞ്ഞു— വാന

ഫാ.ഫ.

ഇംഗ്ലീഷ്

തിരൂരൂ

101.

പല്ലവി.

മഹി-മാപതി മശിഹാ-മേല
വാഹനമതിന്മേൽ
ജയ പ്രഭവത്തോടേറോ
സ്വർഗ്ഗലോകത്തിന്നെന്നന്നാൻ

അനുപല്ലവി.

ബഹുഭൂതസൈന്യങ്ങൾ—ജയഗീതം പാടുന്നു
ചരണങ്ങൾ:

മഹി

1. മഹസ്സരനഭോതലങ്ങൾ—മേല-
വാഹനം കടന്നു

ബഹുനീര ഭൂതഗണങ്ങൾ—പുണ്യ-
പാദം കവിടുന്നു

മഹത്വത്തിൻരാജനും—തൂറുന്നു സ്വർഗ്ഗപാദങ്ങൾ

മഹി

2. എതിരേറ്റ ഭൂതസംഘം—മോടി-

ഏറും വിൻപതിയെ

അതിമേലാക്ഷസവചനം—കീർത്തി

ആത്മ പാടിനിന്നു

പരമസ്ഥലങ്ങളിൽ—പലരംഗം കേൾക്കുന്നു—

മഹി

3. നരലോകരക്ഷകനായ്—ദേവം

നാഥൻ പൂജിതനും

- കരിശിൽതന്നെ ബലിയായ്—നല്ലി
 ഘോഷത്തോടുയിത്തു
 മരണത്തെ പരപത്തെ—സാത്താനെയും വെന്നു— മഹി
4. ഇഹലോകത്തിൽ പരത്തിൽ—എങ്ങും
 ഏകദാ നിറഞ്ഞു
 മഹിമാസനത്തിലങ്ങു—വിണ്ണിൽ
 വാഴുന്നശുരാജൻ
 ഗ്രഹിപ്പാനത്യർത്ഥം!—ജഡം പൂണ്ട ദൈവതപം മഹി
5. ജയിക്കുന്നു രക്ഷകൻ—പാരിൽ
 ജാതികളുഖിലം
 മയക്കങ്ങൾ വിട്ടുതന്നെ—വാഴ്ത്തി
 വന്ദിച്ചിടുവോളം
 വിയത്തിന്നുമേൽ അങ്ങു—വിളങ്ങുന്നു നായകൻ മഹി

EXHORTATION AND WARNING.

പ്രബോധനം.

100. സാവേരി രൂപകം 102.

പല്ലവി.

പുല്ലിനും പുകയ്ക്കും തുല്യമായ മർത്യനേ!—നി
 പുല്ലിൻപൂസമം പൊഴിഞ്ഞുവിഴം ശിശ്രുമേ
 ചരണങ്ങൾ.

1. നല്ല ശക്തനായിത്തീർന്ന ജീവിച്ചിട്ടു—നി
 തെല്ലനേരത്തിന്നകം ഉതി അടയുമെ. പുല്ലി
2. ഭാഗ്യസന്തോഷാദികളാലാനന്ദിക്കും നി—നിർ
 ഭാഗ്യവാനായ്തീരുമല്ലനാഴികയ്ക്കകം— പുല്ലി
3. അല്ലനേരത്തിന്നുൾമാറിപ്പൊകമാവിപോൽ—നിൻ
 സ്വപ്നജീവൻ നിന്നിൽനിന്നകന്നുപോകുമെ— പുല്ലി
4. നാൽവിരലിൽനിളമെ നിന്നായുസ്സുകവെ—നിൻ
 കാലിനടുക്കൽ മരണം കാത്തുനില്ക്കുന്നേ— പുല്ലി
5. കല്ലുപോൽ കടുത്തുവോ നിന്നുള്ളം സ്നേഹിതം!—നി
 നല്ല രക്ഷകൻ ഓതുതള്ളിപോകുന്നോ പുല്ലി
6. ഉന്മൂല ജയിച്ചുയിർന്ന കർത്തനേതുവെ—നി
 ചിത്ത വിശ്വസിക്ക നിത്യജീവൻ ലഭ്യമാം പുല്ലി

Salvation through Blood alone.

൧൦൩. ചെഞ്ചുരുട്ടി രൂപകം 103.
 ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. ലോകധനമാനം—വീഴ്ചപരാക്രമം
 ശക്തികളാൽ സ്വപ്നം—രാജ്യത്തിലെത്തുമോ?
 നില്ക്കുകയില്ലെന്നും നിന്നെക്കൊണ്ട് പോകുമെ
 ശോകം പിടിച്ചെടുത്തു—വെക്കും നശിച്ചിട്ടുമാ— ഹോ! മനു
2. പുണ്യകർമ്മകൃത്യം—ദാനങ്ങൾകൊണ്ടു നി
 പുണ്യലോകത്തെ ക—വൻ പിടിക്കുമോ?
 ക്രിസ്തുനാമം—രക്തംകൂടാതെ നി
 സ്വസ്ഥാനംകണ്ടെത്തുമോ?—ഓ! പാപം വന്നെത്തുമോ?— ഹോ! മനു
3. നാനാവിധാ ചാരം—ജാതിഭേദങ്ങളെ
 കാൽവരിക്കുന്നേൽ ത—കർത്തില്ല ക്രിസ്തുതാൻ?
 പുണ്യരക്തമൊഴി—ചിലെ സർവ്വകാര്യം?
 കാൽകരംതറച്ചില്ലെ?—കരിശിന്മേൽ മരിച്ചില്ലെ?— ഹോ! മനു
4. കള്ളിമകളാൽ—ഉള്ളമരിച്ചു വൻ—
 കള്ള സമാധാനം—കൊണ്ടു നിൻജീവനെ
 പൊള്ളിച്ചു കൊല്ലുന്ന—കള്ളപ്പിശാചിനെ
 ഉള്ളിൽനിന്നു കറുത്തു—ചെല്ലുക യേശു അരികിൽ— ഹോ! മനു
5. ആദിമുതലവൻ—ആളെക്കൊല്ലിയെന്നു
 ആദിനാഥൻ ക്രിസ്തു—താൻ ചൊന്നതൊക്കെക്കൊടു
 ആദം പിഴപെട്ടു—നാളെത്താട്ടിന്നോളം
 അലഞ്ഞു—കൊണ്ടുലകത്തിൽ—ചലനം ചെയ്തുനിത്യം— ഹോ! മനു
6. ആതുനി സൂക്ഷിച്ചു—വെക്കുതെ നിൻപാപം
 യേശുക്രിസ്തുവിനോ—ടോറു ചൊൽ കയെല്ലാം
 പുണ്യതിരക്കുമാം—തീർത്ഥ കളിച്ചെന്നുകിട
 വന്നുപോം മുക്തിയും—ഭക്തിയും ഇതു സത്യം— ഹോ! മനു

൧൦൪. കമാസ് ആദിതാളം 104.
 പല്ലവി.

നോക്കിക്കൊൾവേദസവവേഷമാ? സ്നേഹിതാ!
 കാലം നിഴൽപോലെ പോകുന്നിതാ—
 ചരണങ്ങൾ.

1. വേഷം പല നാൾ ചെയ്തും—വേഷഭേദമൊക്കെവിഴ്.
 വേഷതുല്യനാകാതെ—പാദത്തിൽ വാ

നോക്കി

- വേക്കരം തിരിച്ചുവെച്ചു—ഈക്കുപെനിയെ പിന്നിട്ടു.
 വേക്കരയ്ക്കിവിപ്പുതിന്നാ—ചതു ചിൻരക്കം ചെരിഞ്ഞു— നനം
2. ദൈവജനമെന്നു പറയ—ഓട ചുമ്പിൽ ചന്നിറന്നു
 ദൈവവചനം ശ്രദ്ധയായ്—കേട്ടിട്ടു കിലും
 ജീവനില്ലാതെ ദിനവും—മേയിട്ടു നന്നെത്തുളച്ചം?
 ജീവശക്തിയിൽ വരുകയും നിൽ—ജീവമാകുമോ നിനക്കു?— നനം
3. വെള്ളിയും ശവക്കല്ലറ—കുളിച്ചു ജ്ഞാതുലിപോലെ
 കള്ളം നിന്നുള്ളിൽ നിറഞ്ഞു— പൂർന്നിട്ടു നന്നാ?
 തള്ളിയും മേട്ടുവിൻ ജീവ—നുള്ള വചനങ്ങൾ നിൻ
 ഉള്ളിൽ കൈക്കൊള്ളാതെ എല്ലാം—തള്ളി നിക്കി ജീവിക്കാനാ?—
4. ഭക്തി വേക്കുമെടുത്തതിൻ—ശക്തി തച്ചു ന നിസ്തു
 ശക്തനും ക്രിസ്തു പരമം—പറം വാക്കിൽ
 ഭക്തിയെ ശോധന ചെയ്യും—ചുക്കുമായ് ചിത്രവചനം.
 ഭക്തി ലഭ്യമാകുകെ നിൻ—നഗ്നത വെളിപ്പെടുത്ത— നനം

Repentance.

൧൦൫. ജയനാരായണി

ആദിതാളം 105.

പല്ലവി.

മനം തിരിഞ്ഞിടുക—നി—മനം തിരിഞ്ഞിടുക
 മരിക്കുന്നതെന്തിനു—നി—മനം തിരിഞ്ഞിടുക

അനുപല്ലവി.

വൻകൃപയായി—നിൻ ഗുണം തേടിയ
 അൻപേരും ദൈവവിളി—ദകൾക്കു നി പരചെയ്തി— മനം
 ചരണങ്ങൾ.

1. പക്കമോടെ വിളിക്കുന്നെ—രണ്ടുകൻ നിന്നെ
 നിസ്സാരമാക്കിടരുതെ—സംശയം അരുതെ
 പരിചോടെ കൈക്കൊള്ളും—വരുന്ന ചരേവരേയും.
 ഭയങ്ങിനില്ക്കുന്നതുതാൻ—വരികത്തന്നരികിൽ നീ— മനം
2. വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുഴലാതെ—ശങ്കകൂടാതെ
 തഞ്ചമന്തര പരമോടെ—മേൽകു തൻ പാദം
 നെഞ്ചതിൻ കഠിനം—അന്ധതയെന്നീ പാപ-
 ബന്ധനം തകരേണ്ടതുതാൻ—ചഞ്ചലമെന്നെ യിദനം— മനം
3. അരികുനായ് ജീവിച്ചാൽ നിൻ—പരരിൻ വാസം പിൻ
 , മരിപ്പാൻ നരകംഗി—ക്കിരയായിടാഞ്ഞാൻ

- കുരിശിൽ നിൻപാപ—പരിഹാരയാഗമായ്
 പരിശുദ്ധനിണമേതു—ചൊരിഞ്ഞതോത്തു നന്ദിയായ്— മനം
4. നാശപാതയില്ലാതെ—ക്ലേശമുതാടെ
 അശുദ്ധരായ് ഗമിപ്പോരെ—ആശയരോദരം
 യേശുജലം രക്ഷിക്കും—ഇശാൻ കൃപാകാരുണ്യം
 ലേശവും താമസിയാ—താഴുന്നി തേടിയിന്നേ മനം

ശാന്ത. കിമാസ് ആദിതാളം 106.

പല്ലവി.

കേട്ടുകൊൾവിതക്കുന്നവന്നുപമ—പാരം
 സംരമുണ്ടതിനാൽ കാത്തു—കേട്ടുകൊൾ
 ചരണങ്ങൾ

1. പാരം അദ്ധ്വാനങ്ങൾചെയ്തു—വിതക്കാരൻ വിത്തൊരിയ്ക്ക
 പാമയോരെ പതിച്ചിത—ങ്ങതിൽ ചിലതു
 പാറിവാനത്തുടേ പോകും—പക്ഷിഗണം കണ്ടിറങ്ങി
 നേരമേറെച്ചെല്ലുമുഖം—കൈക്കൊത്തിതിന്നുതീർത്തു— കേട്ടു
1. വേറെചില വിത്തുചെന്നി—ദേവ മണ്ണില്ലാത്തകട്ടും
 പാറനിലം തന്നിൽവീണു—വേഗം മുളച്ചു
 ഘോരശക്തിയോടുവെയിൽ—പാരെങ്ങുംപരന്നനേരം
 വേരില്ലാമുളവെയിൽകൊ—ണ്ടിറമില്ലാതെ കരിഞ്ഞു— കേട്ടു
3. നല്ലവിത്തൊക്കിലുംനിലം—നന്നല്ലാത്താൽ എന്തു ചെയ്യാം
 മുളക്കുമുളക്കുമുള്ളിൽ കുറെ—വീണുകിടന്നു
 മെല്ലെ മുളവന്നോലവി—രിഞ്ഞൊക്കിലും കൂരമേറും
 മുളകൾ വളർന്നു കൃഷി—കൊള്ളരുതാതാക്കികഷ്ടം!— കേട്ടു
4. നല്ലനിലങ്ങളിൽ വീണു—തെല്ലുംമുളപൊട്ടിക്കൊണ്ടു
 നാമ്പുയന്നു കൂമ്പുവന്നി—ട്ടാല വിടൻ
 നീണ്ടുപൊങ്ങിത്തങ്ങുമതിൽ—ഉണ്ടുകുതിരിൽ മണികൾ
 നിറഞ്ഞുതുങ്ങി നൂറു—രൂപതോടുമുപ്പതുമായ്— കേട്ടു
5. എത്രയുംമഹത്തായുള്ള—തത്രേ ഇതിന്നർത്ഥമതും
 കാത്തുനിങ്ങൾകേട്ടുകൊൾവിൻ—കൂട്ടരെയിറപ്പോൾ
 മന്ത്യാഗണങ്ങൾക്കുള്ളതാം—ചിത്തംതന്നെ വയൽഭൂമി
 വിത്തുവൈവമൊഴിമനം—പുത്രനത്രേ വിതയ്ക്കുന്നോൻ— കേട്ടു
6. ഉത്തമവചനം കേട്ടു—സത്തറിയാതിരിയ്ക്കുന്ന
 ചിത്തമുള്ളമന്ത്യാൻ വെറും—വഴിയ്ക്കുസമൻ
 സൂത്രക്കാരനായുദ്യമം—സംതാനടുത്തൊടുത്തുടൻ
 സത്യമൊക്കെ നീക്കിവിടും—കേട്ടതുംമറക്കുമവൻ— കേട്ടു

7. പാറനിലമെന്നുള്ളതിൻ—സാരംകേൾപ്പിൻ അത്തരക്കാർ
സാരമില്ലെങ്കിലും വേദം—കേൾക്കും സരസം
പാരംതപികാട്ടം അവർ—പീഡഉപദേവം വന്നാൽ
തീരെവിടും സത്യവും പിൻ—മാറും മനം കടുത്തീടും— കേട്ടു
8. മുളളുന്നിലമെന്നതി—നുള്ളപൊതു കേൾക്കയവൻ
നല്ലവേദം കേട്ടിട്ടെല്ലാം—മാരംഭിക്കലും
വല്ലാത്ത ലോകബന്ധം—മോഹ ചിന്ത എന്നിത്യംഭി
എല്ലാംകൂടി വന്നുയന്നി—ട്ടുള്ളഗുണങ്ങൾ കെട്ടുപേരും— കേട്ടു
9. ഉത്തമനാം മന്ത്യൻവേദ—സത്യംകേട്ടാൽ ഗ്രമിച്ചീടും
സുസ്ഥിരനായ്നില്ക്കും നല്ല—ഫലവും തരും
കാറുവെയിൽ മഴയെന്നീ—ഉററുമേറും പരീക്ഷകൾ
അത്രയുംസഹിച്ചുഫല—മെത്രയും ധാരാളംതരും— കേട്ടു

൧൦൭. വമാൾ രൂപകതാളം 107.

പല്ലവി.

മാനസാന്തരപ്പെടേണം—ദൈവം കൽപിച്ചിടന്നെ

അനുപല്ലവി.

മോചനം തന്നിട്ടമെ താൻ—ദിവ്യവേദം ചൊല്ലുന്നെ... മാന

ചരണങ്ങൾ.

1. അറിയായ്ക്കയിൻ കാലങ്ങൾ—ലക്ഷ്യമാക്കാതെയിടപ്പാൾ
അറിഞ്ഞവരും തിരിവാൻ—പക്ഷമോടാതിടന്നെ... മാന
2. അതിരറ്റ സ്നേഹമോടെ—നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നെ
ഏതുമെ മടിച്ചിടാതെ—രക്ഷപ്രാപിപ്പാൻ ഇന്നെ... മാന
3. ദീർഘമായ് ക്ഷമിച്ചദൈവ—ദയയെ അഗണ്യമായ്
തള്ളിടാതെ വേഗം വന്നു—അനുതാപമോടിടപ്പാൾ... മാന
4. നിന്റെ പേക്കായേശ്വരവൻ—തിരുവുണ്യയാഗത്താൽ
നിവൃത്തിച്ച രക്ഷയതിൽ—മാത്രം വിശ്വസിച്ചിടപ്പാൾ... മാന
5. ചിന്തയറ്റ ജീവിതത്തിൻ—അന്തം എന്തെന്നാകുവിൻ
സന്താപത്താൽ വെട്ടുനിത്യം—നൊന്തിടാതിരിക്കുവാൻ... മാന

൧൦൮. ആഹിരി ആദിതാളം 108.

പല്ലവി.

ഉത്യവന്നണയും നിനക്കു—നിൻവിട്ടുകാഴ്ചം

കൃത്യമായൊരുക്കുക വേഗം

അനുപല്ലവി.

ഭൃത്യവന്നണയുമയ്യോ!—കർത്തനായിൽനിന്നുമൺ-
കട്ടയാം ശരീരമിതം!—വെട്ടുവാൻ വാളുരിടുന്നു—
ചരണങ്ങൾ.

ഭൃത്യ

1. ഉന്നത ദേവവചനമാ—മിതുനിനക്കു

ഇന്നറിയിച്ചിടുന്നയ്യോ നി

മന്നർ മന്നനാം മശിഹാ—സന്നിധിയിൽ നിന്മരണം

വന്നപിൻ നില്ലേണ്ടതെന്നു—ഉന്നിയുണർന്നുനല്ല—

ഭൃത്യ

2. വെട്ടുവാൻവാൾമിനുക്കുന്നയ്യോ!—നിൻകണ്ണമതിൽ

തിട്ടമായ് വന്നു വീണിട്ടമെ

എത്രയും നിൻനല്ലുമനി—യത്രയും വേഗം പുഴുത്തു

കഷ്ടമഴിയുന്നതിന്ന—ടുത്തിരിക്കുന്നയ്യോ! കാലം—

ഭൃത്യ

3. മെത്തയിൽ കിടന്നനിൻദേഹം—അയ്യോ! നാളെ

വെട്ടിയോർ കഴിയിൽ കിടക്കും

ചത്തനിന്മനിയെതിന്നു—തൃപ്തിവരുത്തുവതിന്നാ-

യ്ക്കുത്തിരിക്കുന്നു പുഴുക്കൾ—ഉറുചിത്തചെങ്കുമർത്യാ—

ഭൃത്യ

4. പുത്രകുളുങ്ങളും നിന്റെ—മിത്രചന്ദ്രവും

ചുറ്റിനിന്നു കണ്ണിർ തൂകവെ

കെട്ടിവലിച്ചിടും കഥം—വട്ടമായുരുട്ടും കണ്ണം

വിട്ടകുന്നു നിന്നിൽനിന്നു—തിട്ടമായ്ക്കായിടും ജീവൻ—

ഭൃത്യ

Where will you be?

എൻ.

ഖരഹരപ്രിയ

ആദിതാളം

109.

പല്ലവി.

ചേരുവതിടം ഏതു? സോദരാ

ചേരുവതിടം ഏതു?

അനുപല്ലവി

ചിന്തചെയ് ജീവിതത്തിൻ—അന്തം അണയുന്നേരം...

ചേരു

ചരണങ്ങൾ.

1. ചാവിൻനിഴൽ പരന്നു—ജീവൻ ഉടൻ പറന്നു

ആയുസ്സിൽ അസ്മനം—ആയപിൻനിന്റെ ആത്മം...

ചേരു

2. ലോകം കടന്നുപോകും—ശോകം മാത്രം ശേഷിക്കും

നൃായവിധി അടുക്കും—ഭീതിയേറും അന്നാളിൽ...

ചേരു

3. കർത്തൻ വെളിപ്പെടുമ്പോൾ—കാഹളം ധ്വനിക്കുമ്പോൾ

മാതേജോമയനപ്പോൾ—മേഘങ്ങളിൽ വരുമ്പോൾ...

ചേരു

4. ഒടിഞ്ഞുകുന്നിടം—തേടി പാപമോചനം

നേടി രക്ഷയിൽ ഭാഗ്യം—പാടി ജീവിച്ചിടങ്ങളിൽ...

മേൽ

മ.മ.

സൗരാഷ്ട്രം

ഏകതാളം

110.

പല്ലവി.

ദേഹംമണ്ണാകും മുമ്പെ—തേടിക്കൊൾ ഒരവതൂപ
അനുപല്ലവി.

ലോകചാഴി ഒട്ടുണ്ടും—കാലം വാഴുവാൻ

ഏകരക്ഷാകരനാം—യേശുവെ ചേൺകൊൾകാ—
ചരണങ്ങൾ.

ദേഹം

1. ബാലതകോമളതപം—വാടും പൂവോടുതുല്യം

ബലവും രക്തത്തിളെപ്പും—സൗഖ്യവുമെല്ലാം

പാരിൽ ആർക്കും ഉറപ്പാൻ—പാടുള്ളതല്ലയല്ലോ—

ദേഹം

2. രോഗങ്ങൾ അങ്ങുമിങ്ങും—ദേഹത്തിൽ പാർത്തിടുന്നു

ഏകൻ കല്പിച്ചിട്ടുമ്പോൾ—ഏകമായവ

വേഗം കൂടിഞ്ഞെങ്ങും—പേരും ജീവൻ അതിനാൽ—

ദേഹം

3. ചുറ്റിലും ആപത്തുകൾ—തുകബഹുവായിങ്ങുണ്ടു

തെറ്റി നില്പാൻ നിനക്കു—ശേഷിയില്ലയ്യോ

പാറിക്കൊൾനിപരനെ—ചേൺകൊൾനേരമെല്ലാം—

ദേഹം

4. കാഴ്ചമങ്ങിടും മുമ്പെ—കാതടച്ചിടും മുമ്പെ

കായമെങ്ങുംതരിച്ചു—മരവികും മുമ്പെ

ബോധം നീങ്ങിടും മുമ്പെ—ഭയങ്കരംപിടിക്കും മുമ്പെ—

ദേഹം

5. ക്രൂരപ്പേരൂട്ടംവന്നു—കൊണ്ടുപോയിടും മുമ്പെ

ഘോരപാതാളത്തിയിൽ—വീണുപോം മുമ്പെ

കാരണുകർത്തനേതു—നാഥനെ ചേൺകൊൾക—

ദേഹം

Hasten Sinner!

മ.മ.

ചെങ്ങുരുട്ടി

ആദിതാളം

111.

പല്ലവി.

കൃപാദിനം വേഗമി—താ പോയിട്ടുനേ!—അയ്യോ
കോപദിനം വേഗം—അണഞ്ഞിട്ടുനേ!

ചരണങ്ങൾ.

1. നിൻ ഒരവവുമായിന്നു—നിന്നുകൊൾ നീയെന്നു

സ്നേഹമോടിതാ ഞങ്ങൾ—ക്ഷണിച്ചിട്ടുനേ.....

കൃപാ

2. കേൾക്കു പാപീ ഇന്നേരം—രക്ഷകന്നുടെ സ്വരം
കൈക്കൊള്ളുമേവരെയും—ഭേദമെന്നിയെ..... കൃപ
3. നിത്യമതാം വേർപാടും—വന്നിടുമതിൻമുന്നം
സത്യമാം രക്ഷാവഴി—തേടി കാട്ടുക..... കൃപ
4. സ്വീകരിക്കു നിന്നുടെ—ഏക രക്ഷകൻ തന്നെ
നീക്കുക സംശയം തൻ—വാക്കു കേട്ടുവാ..... കൃപ
5. ശിക്ഷ വിട്ടൊഴിഞ്ഞിടാൻ—രക്ഷയിൻ കാലമിതിൽ
പക്ഷമായ് വിളിക്കുന്നെ—ഇക്കണ്ണം നീ വാ..... കൃപ

ശ്ലോ. ആനന്ദഭൈരവി അടയാളം 112.

പല്ലവി.

രക്ഷപെടാൻ ഇതേ കാലം!

നല്ല കാലം നല്ല കാലം!

അനുപല്ലവി.

രക്ഷണുസുവിശേഷം—വചനമിതാമെ..... രക്ഷ

ചരണങ്ങൾ.

1. പാരിൻ മാ—യ ഇമ്പ—ത്തിന്നായി—യേതു
പരനിൻ മാ—കൃപയെ ഉ—പേക്ഷിച്ചി—ടാസ്തിൻ..... രക്ഷ
2. ഇഹലോക—സ്നേഹം വി—നാശം—ഇതിൽ
ഇണങ്ങാതെ—മോക്ഷത്തെ—കരുതുവിൻ—വേഗം..... രക്ഷ
3. ഭയവും സ—ന്ദേഹവും—നീക്കിൻ—യേതു
പരൻ രക്ഷി—പ്പാൻ ശക്തി—മാൻ കൃപ—വൃണ്ണൻ..... രക്ഷ
4. നരവരൻ—താനായി—വന്നു—യേതു
നരപാപ—ത്തിന്നു യോഗം—ചെയ്തുതി—ർത്തല്ലോ..... രക്ഷ
5. തിരുരക്തം—നിൻ പാപ—തെയും—നീക്കം
ക്ഷണം തിരു—പുണ്യത്തിൽ—ശരണം വെച്ചിടുകിൽ..... രക്ഷ
6. കൃപയാൽ അ—ല്ലാതാക്കും—മോക്ഷം—കിട്ടാൻ
കഴിവില്ല—തിരുകൃപ—തേടിക്കൊൾ—വേഗം..... രക്ഷ

ശ്ലോ. നാഥനാമക്രിയ ചായ്യാടാളം 113.

പല്ലവി.

മറന്നുപോകാതെ നീ മനമേ!—ജീവൻ

പറന്നുപോകും വേഗം ജഡം മണ്ണായിടുമേ— മറന്ന

ചരണങ്ങൾ.

1. പിന്നന്നേരം മുതൽ നീനെ—എപ്പോൾ
മറിച്ചിടാമോയെന്നു മരണം നീല്ലെന്നു

- കുറഞ്ഞൊന്നും താമസമെന്നു—നിന്നെ
മറുലോകത്താക്കീട്ടുവാനൊരുങ്ങുന്നേ— മറന്നു
2. ശക്തിസുഖംധനം എല്ലാം—സർവ്വ
ശക്തൻ നിന്നെ വിളിച്ചിട്ടുണ്ടു കാലം
മാത്രനേരം ജപം ചൊല്ലാൻ—കൂടെ
ചേർന്നിട്ടുമാ ഇല്ല ഇല്ല ഇതെല്ലാം— മറന്നു
3. ഭൃത്യവന്നിട്ടുണ്ടു കാലം—ബാല്യ
വൃദ്ധപശിശുതപഞ്ചല യൗവ്വനത്തോ
രാത്രിയിലോ പകലത്തോ—എന്തോ
മന്ത്യാരവിയുന്നില്ലന്തു കാലത്തെ— മറന്നു
4. വീട്ടിൽ വെച്ചോ കാട്ടിൽ വെച്ചോ—അതി
കോഷ്ഠമുള്ള സമൃദ്ധത്തിങ്കൽ വെച്ചോ
കട്ടിൽ കിടക്കയിൽവെച്ചോ—ഭൃത്യ
വെട്ടുവാൻ മൂച്ച് കൂട്ടുന്നെടുവെച്ചോ— മറന്നു
5. രോഗം ക്ഷാമം ശൺകൊണ്ടോ—വിഷ
നാഗം ഭൃഷ്ടമൃഗം മിന്നിടിക്കൊണ്ടോ
വേറെവിപത്തുകൾ കൊണ്ടോ—ജീവൻ
മരണം കാര്യം മണ്ണായ് അതിരും നികത്തോ— മറന്നു
6. ഇപ്പോഴൊരുങ്ങണം നെഞ്ചെ! ഇനി
പില്ലാടാകട്ടെന്നു വെക്കതെ നെഞ്ചെ!
തല്പരനേല്പിക്ക നിന്നെ—എന്നാൽ
സ്വപ്നത്തിൽ എന്നും വാണീടാം പിന്നെ— മറന്നു

പ്രമർ. ദൈവവി. ആദിതാളം 114.

പല്ലവി.

നമ്പവേണ്ടാ—ഉലകം നമ്പവേണ്ടാ

അന്നപല്ലവി.

നമ്പിടണ്ടാ ഇതയുലകം—എല്ലാം മായയെന്നു ശ്ലോമോൻ
നല്ലപോൽ അറിഞ്ഞുചൊന്നാൻ—ഇതു ഭൂവി അലഞ്ഞുഴന്നു— നമ്പ
ചരണങ്ങൾ.

1. നന്മ ചെയ്യല്ലാതെ വേറെ—ഒന്നുമുതകാ നിനക്ക
ഇന്നോ എങ്ങനാ ഭൃത്യവരം—എന്നതിനാൽ ഭൂവസ്ഥിരം— നമ്പ
2. മന്നാർ മഹത്തുക്കൾ ബാലർ—ധന്യരുമോർ നിമിഷത്തിൽ
ഇന്നിലും വിളാഴിഞ്ഞുപോം—പിന്നെ വഴക്കൊന്നുമില്ല— നമ്പ
3. കായമതു ജീവൻ വിട്ടു—മാറിയൊരുനാൾ കിടന്നാൽ
മാതാമക്കൾ ഭാര്യ ബന്ധു—വായവരകന്നു നില്ക്കും— നമ്പ

4. വിളി കല്പാവരെയും—പെൺകൊടി വാതിൽ വരെയും
ഇളിടും തോഴർ പൊരുൾ കൈ—ക്കളിവരെയുളു—നീയും— നമ്പ
5. ആശയായ് നിന്റെ സ്വാനത്തിൽ—യേശുവെപ്പതിച്ചുനിത്യം
ഓശയായ് ജപം തുടന്നാൽ—നാശമില്ലാ വേരൊന്നും നീ— നമ്പ

INVITATION TO CHRIST.

ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കുള്ള ക്ഷണനം.

൧൧൫. യമുനാകല്യാണി ചായ്യാതാളം 115.

പല്ലവി

യേശു വിന്നരീകിവാ—പാപി

അനുപല്ലവി

ഈശൻനിൻ ദൂരിതങ്ങൾ—മോചിക്കും വേഗം— യേശു

ചരണങ്ങൾ

1. പാപത്തിൽകിടന്നുനി—നരകത്തിയതിൽവീണ
എരിയാതീ നിമിക്കുന്നീ—വരിക വൈകാതെ— യേശു
2. നിൻപാപമഖിലവും—തൻകണ്ണിന്നുമുന്മാകെ
കാണുന്നായതിനാലെ—താണുനി വേഗം— യേശു
3. പാപിക്കുശ്രയമായി—താനല്ലാതെയില്ലാതും
പാദേ ചെന്നിടുനോരെ—പാലിക്കുന്നോര— യേശു
4. ആണിപ്പാടുകളുള്ള—പാണിനിട്ടിയും കൊണ്ടു
ക്ഷീണരെ വിളിക്കുന്നു—കാണുന്നില്ലേനി— യേശു
5. ഒന്നുകൊണ്ടുമെൻ ചാരെ—വന്നിടുംനരരെത്താൻ
നിന്ദിച്ചു തൃജിക്കയി—ല്ലെന്നു ചൊന്നോര— യേശു
6. നിന്നെന്നോക്കിയുംകൊണ്ടു—കണ്ണനിൻ ചൊരിയുന്നു
പിന്നെയെന്നുനിചിത്തേ—ചിന്തിച്ചിടാതെ— യേശു
7. ഉന്നതൻവിളിക്കേട്ടു—പിന്നാലെ വരികെന്നാൽ
പൊന്നു ലോകത്തിലെന്നും—സാമോദം വാഴാം— യേശു

൧൧൬. ആഹരി അടതാളം 116.

പാപി! ഗോൽഗോഥാ മലമുകളിൽ
പ്രിയനാഥൻ—യേശുക്രിസ്തുൻ
പാപികളുടെ പേക്കായ്
ചാകുന്നിതാ പ്രിയനാഥൻ

ചരണങ്ങൾ.

1. ഭൂവിലുള്ള മന്ത്യരുകെ—ചെയ്യ
പാപം ബഹുതുകയാകെ—ദൈവ
കോപവും തീ സമമാകെ—ജപലി-
ച്ചിവിശ്വവും ഭൂസ്ഥാകെ.
ഏവം ആവതിനെ—യേശു ദൈവസുതൻ
കണ്ടു—തീവ്രമോടിവന്നു കോപം ശമിപ്പിപ്പാൻ— ചാപി
2. കല്പനകൾ പത്തിനേയും—മന്ത്യർ
സ്വപ്നംപോലും ഭയമെന്നേയും—ഛി-
ച്ചുലും നന്മചെയ്യാതെ—നിത്യം
കീഴ്ചോട്ടിറങ്ങുക മൂലം
പേയിൻകൂപമതിൽ—കോടാകോടിവഷം
ആധി—യോടെരിവാൻ വിധി നേടുന്നതു നിന്നാൻ— ചാപി
3. കാലം കയ്യും ശിരം ദേഹം—അടി-
യാലശേഷം മുറിവായി—ഭീതി-
യാലുള്ളിലെ ക്രമം മാറി—നിതി-
യാലെ മാ ശാപങ്ങളേറ്റു
ഇരിമ്പാലും കരം—ദുഷിയാലും അടി
ഇടി—യാലും പരൻ കൊടുംവേദനയേല്ക്കുന്നു— ചാപി
4. സർവ്വശക്തൻ മുഴുശക്തി—തന്മേൽ
നിർമ്മാഹഭാരത്തെ ചേർത്തു—ദിവ്യ
ഗർവ്വഭരത്തിൻ കീഴ്വിണ—ക്രിസ്തു
സർവ്വഭാരം തന്മേൽ ചേർത്തു
തിരുവുവർണ്ണത്തി—യേശു ഏറെ നീക്കി
നര—ദേഹശക്തിയോടതൊക്കെ ചുമക്കുന്നു— ചാപി
5. ചരകൾ തെറിക്കുന്നേ—ഭൂമി
പാരം ഞെട്ടിവിറങ്ങുന്നേ—സൂര്യൻ
കാതടുപ്പിട്ടൊളിക്കുന്നേ—തിര
കീറി വഴിതുറക്കുന്നേ—
കരുണാകരനിൻ—തിരുവുണ്യരക്തം
പര—നോടു നമ്മെ ഒരുമപ്പെടുത്തുന്നിതാ— ചാപി

മമെ.

ഹംസധ്വനി

ഏകതാളം

117.

പല്ലവി

യേശു രാജനുടെ സന്നിധിയിൽ
ആതുരവന്നിടുവിൻ സ്നേഹിതരേ!

ലേശംപാലം—ലേശംപോലം—നിങ്ങൾ
ആശങ്കകൂടാതെ വന്നിടുവിൻ

ചരണങ്ങൾ

1. തേജസ്സെഴുന്നൊരു ജീവനനാ—ഭോജനപ്പന്തിയിലുണ്ടുദൃഢം
സെജന്യമായ്—സെജന്യമായ്—ഇതു
രാജസുതൻ ഇന്നു നൽകിട്ടമെ— യേശു
2. ജീവവെള്ളംകഴുകിട്ടുന്നിതാ—ഏവരുംപാനം ചെയ്യിട്ടുവാനായ്
പാവനമാം—പാവനമാം—ഇതു
ജീവൻ സമൃദ്ധിയായ് നൽകിട്ടമെ— യേശു
3. ദാഹിക്കുന്ന നരരെയവിലം—സ്നേഹത്തോടേതു വിളിച്ചിടുന്നു
ദാഹിക്കുന്ന—ദാഹിക്കുന്ന—നിങ്ങൾ
വേഗംവന്നു ദാഹം തീർത്തുകൊൾവിൻ— യേശു
4. തന്നിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടു നജന-ത്തിനുരേനിന്നുജീവജലം
വൻനദികൾ—വൻനദികൾ—ദാപാലം
നന്നെ നിറഞ്ഞു കയറിത്തൊഴുക— യേശു
4. ഏല്പുകൾദാപാലുണ്ടാജീവരാണ്ടു—ഏല്പുവാജീവനില്ലാതിരിക്കിൽ
വല്ലഭൻ—വല്ലഭൻ—ദിവ്യ
ചൊല്ലിനാലിന്നയിൽ നൽകിട്ടമെ— യേശു
6. ഹല്ലെലൂയാഗീതംപാടിട്ടുവാ—നല്ലചെല്ലാംചെടിക്കൊട്ടിവരിൻ
ഹല്ലെലൂയാ—ഹല്ലെലൂയാ—പാടി
ഏല്പാവരം തന്നെ വാഴ്ത്തിട്ടെ— യേശു

പ്രഥമ. ധീരമതി ഏകതാളം. 118.

1. വന്നിടീൻ പാപികളേ! യേശു—ക്രിസ്തുവിൻ പാത്തരികൽ
വരുവിൻ, വരുവിൻ, വരുവിൻ, ഇറുപ്പാൾ—വാങ്ങുവിൻ പാപക്കുമാ
2. പാപത്തെ കണ്ടുണൻ ഉടൻ—ദുഃഖിക്കും പാപികൾക്കു
പുണ്യ-മായ-രക്ത-ത്തിനാൽ-പാപക്കുമാ ലഭിക്കും.
3. കാൽവരി മലയിറയൽ ഉള്ള—കരിശിങ്കൽ യേശുവിനെ
നോക്ക-നോക്ക-നോക്ക-ഇറുപ്പാൾ-പാപിയെ നിനക്കായി
4. പഞ്ചമുറിവുകളെ കർത്തൻ—അഞ്ചാതെയെററതൊക്ക
പഞ്ച-പാപി-യായ-ദോഷി—നിനക്കും കൂടെയല്ലോ
5. കാലതാമസമെന്നു യേശു—കർത്തൻ മറുപിടത്തിൽ
വരുവിൻ-വരുവിൻ-വരുവിൻ-അറുപ്പാൾ-ശോകമെല്ലാം നീങ്ങിപ്പോ

ഫഹൻ. "Precious promise God has given" 119.
S. S. & S. 128.

1. വേദിക്കുന്ന മാനവർക്ക്—ഭൂതല യഥാർത്ഥം.
ഭാഗ്യമെങ്ങുപ്രാപിച്ചിടാം?—ശാശ്വതമാം സ്വസ്ഥത.
മോക്ഷഭാഗ്യം-മോക്ഷഭാഗ്യം-മോക്ഷഭാഗ്യം-യേശുവിൻ
സന്നിധി പ്രദാനംചെയ്യും—മന്നിലും പിൽ വിണ്ണിലും
2. ക്രൂശിന്മേൽ അപ്പിച്ചതായ—യേശുവിൻ യാഗമതിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും താൻ—മോചനമേകും ഉടൻ— മോ
3. മാനസാന്തരമവർക്ക്—ദാനം ചെയ്യിടുന്നമോ!
തൻവിത്തുലാഭമാവുമൂലം—ഏവർക്കും കൃപാകരൻ— മോ
4. ഇലതയിൽ നാളിൽ നാളിൽ—വലിച്ചുവരാൻസ്വയം
ക്രിസ്തുവോടൊന്നിച്ചുപോഴും—ക്രൂശിന്മേലിരിക്കണം മോ
5. ദൈവപ്രസാദം ലഭിപ്പാൻ—സർവ്വദാനി ജീവിച്ചു;
ദിവ്യസംസ്കൃതമുനാൻ—ജീവശ്വാസമാകുകിൽ— മോ
6. എത്രനല്ല രക്ഷിതാവിൻ—ചിത്രം സുവിശേഷത്തിൻ!
എണ്ണമറ്റ ഇലിമാന്മാർ—ഇന്നും ഭൂവിൻ സംരക്ഷികൾ— മോ
7. സൽഗുണസമ്പൂർണ്ണനേ—രക്ഷകൻ കൃപാനിധി,
സൗമ്യവാൻ-സ്വർഗ്ഗ-പ്രഭുവത്രാപൻ—സുന്ദരൻ-മനോഹരൻ—മോ

ഫഹൻ. നവരോജ് ഏകതാളം 120.
പല്ലവി.

സ്നേഹിതന്മാരേ! പ്രിയ കൂട്ടരേ!
നാശമാറ്റം വിട്ടുനിങ്ങൾ വരികയില്ലയോ?
ചരണങ്ങൾ.

1. പാപജീവിതം—നരക മാർഗ്ഗമേ
പാപമാകെ വിട്ടുവന്നാൽ—രക്ഷ പ്രാപിക്കാം— സ്നേ
2. പാപമാകവെ—ഇന്നേറുചൊല്ലുകിൽ
പാപമോചനം തന്നിട്ടു—മേശ്ശരക്ഷകൻ— സ്നേ
3. ഇലജീവിതം—മോക്ഷമാർഗ്ഗമേ
ഇലിക്കായിനേതൂ പാദം—വന്നുചേരുവിൻ— സ്നേ
4. പാദം ചേരുന്ന—പാതകർക്കുതാൻ
ഭിതിപോക്കി മോദമേകും—ഭേദമെന്നിയെ— സ്നേ
5. സാത്താൻ കാടുന്നു—ക്രിസ്തുർ പാടുന്നു
ശിശുമായ് പുറപ്പെട്ടവിൻ—മാറിപ്പോകാതെ— സ്നേ
6. മദ്യപാനത്തിൽ—അടിമപ്പെട്ടോരെ!
മഹത്വദേവനേതൂരാജ—നടിമയായിവാ— സ്നേ

ഹൃദ. Tune "Jesus is tenderly Calling" 121.

1	പാപഭാരംകൊണ്ടു വന്നിടുക തളുകയില്ല നിന്നെ— നീഇന്നുവരും
മേൽവിട്ടിലേക്കുതു ആദരയായ് വിളിക്കുന്നു—വിളിക്കുന്നു സ്നേഹപ്രകാശം വിതകുന്നൊരായ് ദൂരെപോകുന്നതെന്ത്? നീഇന്നുവരും—നീഇന്നുവരും യേശുതാൻസ്നേഹമായ്വിളിക്കുന്നു —ഇന്നുവരും.	3 കാത്തുനില്ക്കുന്നതു നീഇന്നുവരും നില്ക്കു നിന്ദാ—കാത്തു നിന്നെ പാപവുംകൊണ്ടു തുച്ഛമാക്കി താമസിക്കാതെ നീവരും— നീഇന്നുവരും
2	4 ശ്രദ്ധിക്കുതുവിൻ മദ്ധ്യസ്ഥശബ്ദം ശ്രദ്ധിക്കുനി ശ്രദ്ധിക്കുനി വിശ്വസിച്ചപ്പോഴേക്കു നല്ല മോദം തൽക്ഷണം ചേർന്നുകൊൾക—നീഇന്നുവരും

ഹൃദ. ആനന്ദഭരവി ചായ്യാതാളം 122.

പല്ലവി.

ഇനിയും സ്ഥലമുണ്ടുപാപി! സ്ഥലമുണ്ടാവാ
വന്നു പ്രവേശിക്ക വേഗത്തിൽ
അനുപല്ലവി.

ദൈവകണ്ഠാടായ ക്രിസ്തു—ദൈവദേവനപ്രാമുഖ്യൻ
ജീവദൈവനാകുമിശൻ—മംഗലഗുഹാധാരാളം—
ചരണങ്ങൾ.

ഇനി

1. സ്നേഹഗീതവാദ്യഘോഷങ്ങൾ—ക്രിസ്തുവിൻമുമ്പിൽ
തെന്തൊരുമിച്ചാൽത്തീടുന്നമോ!
ഉത്തമശാലംപുരത്തിൽ—നിത്യവും വസിച്ചിട്ടുവാൻ
കർത്താവുംക്രിസ്തുവിളി—കുന്നു മോപാപി! ശീശും വരും— ഇനി
2. നാളെയൊക്കട്ടെ ചൊല്ലാതെ—വേഗം വരിക
നാളുകൾ ചുരുക്കമല്ലയോ?
ആളുകളെക്കൊണ്ടുശീശും—ശാലനിറഞ്ഞിടുന്നനി
ചേലോടെ വന്നുചേർന്നു സ—നേതാക്കുമായിരു നിടാമ— ഇനി
3. വരിക പാപത്തോടെ നീയും—സ്നേഹത്തിൻ വാതിൽ
തുറന്നതന്നെ കിടക്കുന്നു
പുരുഷാരം വന്നുശാലം—നിറഞ്ഞു നിറഞ്ഞിടുന്നു
വരിക സംശയംവണ്ടും—വരിക വേഗം വരിക— ഇനി
4. സ്നേഹപാത്രം സപാതന്ത്ര്യമാത്രം—വന്നു കടിക്ക
സ്നേഹിതാ! കടന്നു വരിക

ഭാഗ്യസന്തോഷാദികളാൽ—പുണ്യമാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിത്യം
ഭാഗ്യം വേദവുമില്ല—പേഗമാസ്സരിക നീയും—

ഇനി

5. എത്രയും മധുരസ്വരമാം—സ്നേഹവിചിത്രീയിൽ
ശബ്ദമങ്ങയൻ കേൾക്കുന്നു

ഉത്തമ ദേവഭൂതതം—കർത്തനം വിളിച്ചിടുന്നു

ചിത്തത്തിൽ സംശയംവേണ്ട—ബുദ്ധിയോടാലോചിക്കുന്നീ—

ഇനി

6. ഇല്ല ധ്വലമെന്നു കേട്ടിടം—രക്തശകതക

മെല്ലാവ പൂട്ടിടം സമയേ

ചൊല്ലുവാൻ പണി വേദത്തെ—ചാതിലിൽപുറത്തായ്നിന്നാൽ

നല്ലസമയം ഇതിനെ—ലാഭമാക്കി വാ! വരിക!

ഇനി

മുറു.

യമുനാകല്യാണി

ചായ്യാതാളം

123.

പല്ലവി.

അന്തികെ വരിക നീ—പാപി!

ചിന്തിയെന്നുടെ ചോര—നിൻ പാപം തീപ്പാൻ

ചരണങ്ങൾ.

1. സന്തപിക്കലിൽ നീ—നിന്തിയന്തമില്ലാതെ

വെന്തിട്ടമിതിനെ നീ—ചിന്തിച്ചു വേഗം—

അന്തി

2. ഇഷ്ടകാലമിതിനെ—നഷ്ടമാക്കിടാതെ നീ

ദൃഷ്ടമാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം—വിട്ടു വിട്ടോടി—

അന്തി

3. കഷ്ടകാലമിതിൻ പിൻ—പെട്ടെന്നു വരുമപ്പോൾ

പൊട്ടിനി മുറയിട്ടാ—ലൊട്ടും കേട്ടിടാ—

അന്തി

4. ആദിഭൂതങ്ങളെല്ലാം—മൂടാപങ്ങുരുകിടം

ആ നേരം നിനക്കു ന-ല്ലാനന്ദമാവാൻ—

അന്തി

മുറു.

Tune "I left it all with Jesus".

124

1. ഹാ! യേശു മുമ്പിൽ നീ വാ—സോദരാ!—(രീ)

ആശയം മുഴുവൻ ചൊല്ലുക;

നിന്റെ പാപഭാരം ഒക്കെയും

തന്റെ മേൽ ഇടുന്നതും വെക്കുക

നൽകുമേയവൻ തൻ—മോചനം—തൽക്കണം

2. ക്രൂശിന്മേൽ നിന്നുതൻ വിട്ടിയെ കേൾ

യേശു തൂങ്ങുന്നു നിൻ പേർക്കിതാ;

ഈവിധമുള്ളൊരു സ്നേഹത്തെ

ഭൂവിലെങ്ങും കേട്ടിട്ടില്ലാമോ

ഉല്യമില്ലിതിന്നു—മണ്ണിലും—വിണ്ണിലും

3. വാത്സല്യമേറും രക്ഷകനവൻ;
താമസംവിനം തൻ മുന്നിൽ വാ
യേതു സ്നേഹമോടെ നിന്നുടെ
ക്ലേശം സച്ചും മാറ്റി നിന്നെത്തൻ
മാർച്ചിൽ ചേർക്കും; ഇല്ല-സംശയം—ലേശവും.
4. നിന്നാത്മദേഹി ദേഹം പൂർണ്ണമായ്
എന്നും ജീവനുള്ള യോഗമായ്
അപ്പിച്ചിടുവാൻ ദിനംപ്രതി
ഏല്പിക്കിൽ ദൈവാത്മ ശക്തിയാൽ
ആയ്ഭവിക്കും നിന്റെ—ജീവിതം—ശോഭിതം.
5. ഈ സ്നേഹമുള്ള രക്ഷകനുമായ്
സംസർഗ്ഗമുതരും മാധ്യമം
ഉച്ചിയിൽ തൻ മാർച്ചിൽ ചാരിനി
ജീവിക്കിൽ മൗൽ പ്രമോദമേ;
ഇല്ലിതിലും ഭാഗ്യം—ഭൂവിലും ദ്യോവിലും.

൧൨൫. പിറാക ഏകതാളം 125.
പല്ലവി.
അഞ്ചാതെ വാ! പാപിയേ!
കൈയ്യും ശ്രീയേശു പാദത്തിൽ
ചരണങ്ങൾ.

1. യേശുവിൻ പാദം തഞ്ചുമെ—ചിശ്വാസിക്കെത്തു പഞ്ഞമെ
ദോഷമോ മധംഭവഞ്ചന—ലേശമില്ലാതാക്കും നാഥൻ താൻ— അ
2. യേശുവിൻ രക്തം വൻനദി—ഈജിപ്തുകെ നീക്കും സൽനദി
ആശ്വാസമായുള്ള സൽഗതി—ചിശ്വാസം നല്കുന്ന സൽതിഥി— അ
3. ദുഃഖമെല്ലാരെയും തീർത്തിടം—തക്കമെന്നു നിന്നെ ചേർത്തിടം
അക്കന്നാം യേശു കൈ തുക്കിടം—സ്വപ്നഭാഗ്യമതിൽ ചേർത്തിടം— അ
4. കേൾക്കുക ഇതുനേരത്തിൽ—ഓൺ ഈ അന്ധകാരത്തിൽ
കാക്കുക ഇതുദൂരത്തിൽ—നോക്കുകയേതു പാദത്തിൽ— അ
5. അല്ലതാമസമില്ലാതെ—തല്ലരനേത്തുവെ ചേർന്നിടീൽ
അരളതംതൻതിരുജീവനാൽ—സ്വപ്നരംതന്നിൽ വാണിടാം— അ

൧൨൬. തോഡി ആദിതാളം 126.
പല്ലവി.
പാപി! പരന്നരികിൽ വരിക നി
നിന്റെ ദൂരിതമകറ്റുമവൻ—പാപി

അനുപല്ലവി.

ഭിന്നരിൽ മനസ്സലിവുടയവനാമിചനെ (നി)

താണകേണപിഴ—യേറു പറഞ്ഞിടുക—

പാപി

ചരണങ്ങൾ.

1. മഹത്വസിംഹാസനത്തെ—വെടിഞ്ഞു നിൻ പേക്ക്
ബഹുതപസേനകളുടെ—സ്തുതികൾ മാനു
ഇഹത്തിൽ നരവടിവു—ധരിച്ചെളിദേവനായ്
മഹത്വം നിനക്കു വരു—ത്തുവതിന്നിതു നിനച്ചു— പാപി
2. തലചായിച്ചിട്ടുവതി—നിടം കിടയ്ക്കതെ
അലഞ്ഞു നിന്നുടെ പാപ—വല യറുപ്പാനായ്
വലിയ ദൈവം നിന്നോടു—ബലമാശ്വാഭിച്ചിടുന്ന
തലിവുകൊണ്ടല്ലയോ നിൻ—മലിനത നിക്കു മവൻ— പാപി
3. അലഞ്ഞു വഴി വെടിഞ്ഞു—നടന്നുലഞ്ഞോരോ—
ടണഞ്ഞു വരുവതിന്നു—പറഞ്ഞു വൈകാതെ
നിറഞ്ഞ കരുണയോടു—പറഞ്ഞിടുന്നിപ്പോഴും നി
മറഞ്ഞിടത്തോടി വാനിൽ—നിറഞ്ഞ പാപമകരും— പാപി
4. പെരിയ പാടുകൾക്കുറു—കരുണയെ കാട്ടി
തിരുനിന്നും ചൊരിഞ്ഞു നി—ന്നുടെ കടം വീട്ടി
അരികിൽ വരുന്നവരെ—യണപ്പാൻ തുക്കും നീട്ടി
മരുവുന്നാരവിലേശന്നരികിൽ വാതിൽചിട്ടു— പാപി
5. എളിയവരോടു ബഹു—അനുകമ്പയോടെ
തെളിയിച്ചു വിശുദ്ധ വ—ഴിയിന്നു പദം
കളിയല്ലിന്നിതു നിന്റെ—മനതളിരിൽ പതിക്കി—
ലഴിയാ ഭാഗ്യം ലഭിക്ക മതിന്നു സംശയം നന്മി— പാപി

എ.എ. മണിരംഗ ആദിതാളം 127

1. യേശു അല്ലാതെ വേറൊരു രക്ഷകൻ
ഇഹത്തിലുണ്ടോ പറയാൻ?—മനമേ!—തന്നിൽ
ആശ്രയിച്ചിടുന്നവരേവരും—തിരുതുപ
അനുഭവിച്ചിടുന്നവല്ലോ—മനമേ!
2. വല്ലഭ പരൻതാൻ പരിശുദ്ധ പരൻതാൻ
മഹത്വ പരാപരൻതാൻ—മനമേ!—പാപം
ഇല്ല സ്വപ്നവും നരദൈവനും—യേശുവിൽ
ഇവനല്ലോ നമുക്കു ഗുരു—മനമേ!
3. തിരുമൊഴി അനുസരിച്ചിടുന്നതെല്ലാം ശുഭം
തിരുനടപ്പതി ശ്രേഷ്ഠം—മനമേ!—തന്റെ

തിരുവടി പിന്തുടന്നീടുന്നവ—രേവതം
ചേതം മോക്ഷാനന്ദമ—മനമേ!

4. ദയകെട്ടു പേയിട്ടു നരരെ പാതാളത്തിൽ
ചതിച്ചുകൊണ്ടോടുന്നതു—മനമേ!—കണ്ടു
ദയ, കൃപ, സ്നേഹവും നിറഞ്ഞ പ—രൻവന്നു
സത്യവേദം അതളാൻ—മനമേ!
5. പാപികളെ ഏല്പാം നാശം ചെയ്യിടുവാൻ
വല്ലഭ നിതിനില്ലെ—മനമേ!—പരി
താപത്തോടെ അവതാരം ചെയ്യാൻ പരൻ
ശാപംതന്മേൽ ചുമപ്പാൻ—മനമേ!
6. നരകെല്ലാം വേണ്ടിതൻ പരിശുദ്ധ ജഡം രക്തം
ജീവനം ബലികഴിച്ചാൻ—മനമേ!—ചത്തു
തിരിച്ചുയിർത്തഴന്നതൻ തിരുകൃപ—തടുത്തോർ
ചേതം മോക്ഷാനന്ദത്തിൽ—മനമേ!

ഫുവു.

ചെഞ്ചുരുട്ടി

ആദിതാളം

128.

പല്ലവി

യേതു ചെപ്പോലൊരു രക്ഷകൻ—മഹാമഹാമി
യേതു വെപ്പോലൊരു രക്ഷകൻ
ചരണങ്ങൾ.

1. ഏതാമോ പാപങ്ങളും—തിരുട്ടുവെള്ളെല്ലാം
തന്മേൽ വഹിച്ചെന്തിക്കാശ്വാസം—തന്നോരു യേതു
2. കർത്തവ്യനിധിയിലേൻ—ഭാരമുടകളെ
പ്രാർത്ഥന മൂലം വയ്ക്കുതി—നന്നവദിക്കും— യേതു
3. ഏൻപരിക്ഷകളെല്ലാം—തൻ പാദം കൊണ്ടുചെന്നാൽ
അൻപെടുടനെന്നിക്കവയിൽ—ജയം നൽകും— യേതു
4. ആലസ്യമുള്ള ഭാരം—വാഹിയേ! നീ വരിക
പാലിക്കും നിന്നെയുമവൻ—അരുമയോടെ— യേതു
5. ഉത്തമസ്നേഹിതൻ—ചിശ്വസ്യ വഴികൊട്ടി
സത്യത്തിൽ നടത്തിടും നിന്നെ—യെന്നുവൻ— യേതു
6. അൻപുള്ള പുരാഹിതൻ—കാരുണ്യവാനിടയൻ
ജന്മമായ് പാടിപ്പിക്കും നല്ല—ഗുണനാഥൻ— യേതു
7. സ്നേഹസ്വരൂപനാകും—ആത്മവല്ലഭൻ മുഖിൽ
ദാഹത്തോടെയണങ്ങുവ—ന്നീടുക വേഗം— യേതു
8. സന്തോഷമാടെയവൻ—തന്മിരുക്കരങ്ങളിൽ
ഏറ്റാടിടും നിന്നെ വരികിൽ—അരികിലഹോ!— യേതു

9. തന്നുടെ മാർപിതാവൻ—നിന്നെയണമുകൊണ്ടും
പിന്നെ സദാ നിനക്കു—നന്ദാഗ്രഹമല്ലാ—

യേശു

മുൻ. ആനന്ദഭരവി ആദിതാളം 129.

പല്ലവി.

മാനസാന്തരപ്പെടേണം നീ—സപ്തരാജ്യം സ-
മീപമായി വന്നുത്താൽ

അനുപല്ലവി.

മാനസാന്തരപ്പെടേണം—മേദിനിയിലെങ്ങുമുള്ള

മനവക്രമത്തിൽ സർവ്വ—മനജാതി ഭാഷക്കാരും—

മന

ചരണങ്ങൾ.

1. അറിയാത്തയുടെ കാലങ്ങൾ—സർവ്വം പരൻ
കറിക്കൊള്ളാതിരുന്നിട്ടില്ലാ
ധരണിയിലെങ്ങുമുള്ള—നരരെല്ലാവരും മനം
തീരിയേണമെന്നതന്നെ—പരൻ കല്പിക്കുന്നതിനാൽ— മന
2. മാനസാന്തരപ്പെടാതിര—നിന്നു ജന-
മാകെ നശിച്ചിട്ടും നിശ്ചയം
വാനവന്റെ കല്പനയെ—മനസത്തിൽ നീ തൃപ്തിച്ചു
സംനന്ദം ജീവിപ്പിച്ചു—ജ്ഞാനമെന്നോ നടിക്കുന്നു?— മന
3. ഇന്നു ദിവ്യദൂത കേട്ടുനീ—പിന്നെയൊക്കട്ടെ
എന്നു നിനച്ചിടരുതയ്യോ!
ഇന്നു സുപ്രസാദകാലം!—ഇന്നു രക്ഷാദിവസമേ!
ഇന്നു നീ ശിക്ഷാവിധിയിൽ—നിന്നു രക്ഷലഭിച്ചിടാൻ— മന
4. ഇന്നുവരെ മന്നിടത്തിൽതാൻ—കരുണയുടെ
നിന്നെ വെച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ
ഉന്നതന്റെ ദയനിന്നെ—മാനസാന്തരത്തിലേക്കു
ഉന്നി നടത്തുന്നതിനെ—ഇന്നു നീയറിഞ്ഞുണൻ— മന
5. കർത്താന്റെ ദിവ്യകൃപയെ—വെറുത്തു തന്റെ
ശത്രുവായ് നീ ജീവിച്ചിട്ടുകിൽ
കർത്താൻ കരുണയിൽവാതിൽ—ഭ്രമമായടച്ചിട്ടു
മാത്രയിൽ സ്നേഹിതം! നിന—കൈരൂപരിതാ പമയ്യോ!— മന

മുൻ. ഹരികാംബോധി അടതാളചാപ്പുതാളം 130.

പല്ലവി.

മനമേ! മനമേ!—യേശുവെ നോക്ക

അനുപല്ലവി.

ഇവനല്ലോ നിനക്കുള്ള—ദുരിതത്തെ ചുമന്നവൻ— മന
ചരണങ്ങൾ.

1. ഓമനത്തിരുമുഖം—വാടി നിന്റെ പേക്കായി
ആമോദം നിനക്കെന്നും—തരുവാനല്ലയോ പാത്താൽ— മന
2. തിരുമേനിയൊരുപോലെ—മുറിവേറു പരനേളു
തിരുനിണം ചൊരിഞ്ഞുനിൻ—ദുരിതം മാററി നിവ്യാജം— മന
3. ശിരസ്സിൽ മുൾമുടിയുംതൻ—കരമതിലൊരുകോലും
പരിഹാസാത്മമയ്യയോ!—പരനേറത്താൽ നന്ദിയായ്— മന
4. തെരുവെ കൊണ്ടുപോകുന്നു—അറിയ കള്ളിനെപ്പോലെ
പെരിയൊരു കുരിശ്ശൂത—നന്മതിൽ ധരിച്ചുനായ്— മന
5. ഇരുമോഷ്ടാക്കളിൽമദ്ധ്യം—പരനൊരു കുരിശിന്മേൽ
പരമവേദനയേറു—മരിച്ചു നിത്യരക്ഷയ്ക്കായ്— മന
6. തധിരംകൊണ്ടു നിൻപാപം—കഴുകി നിന്നെ വീണ്ടൊരു
പരനെ നിന്മനതാരി—ലൊരുനാളും മറക്കാതെ— മന

൧൩൧. ഹിന്തുസ്ഥാൻ കാപ്പി ആദിതാളം 131.
പല്ലവി.

പാപക്കുലഭിപ്പാൻ—സമയമിതേ—അയ്യോ!
കോപാഗ്നിയിൽനാൾ കൊടുതാമേ.

ചരണങ്ങൾ.

1. ക്ഷണത്തിൽ ഈലോകവും—അതിലുള്ള വസ്തുക്കളും
നീക്കമെന്നു വെന്തുപോകുമേ—പോകുമേ— പാപ
2. ആസ്തിസ്ഥാനമാനങ്ങൾ—നാസ്തിയായിടുമയ്യോ!
ക്രിസ്തുവിൻപാദം ചേരു നി—ചേരു നി— പാപ
3. ജീവന്റെ കൂടു മണ്ണായ്—തീരം മുന്നിതറിഞ്ഞു
തിരിഞ്ഞു രക്ഷയ്ക്കായ് വരിക—വരിക പാപ
4. ഫലംതരാമരങ്ങളെ—മുറിപ്പാൻ കോടലി തന്റെ
കരത്തിലിരിക്കുന്നയ്യോ!—അയ്യയ്യോ!— പാപ

൧൩൨. ആനന്ദഭൈരവി ആദിതാളം 132.
പല്ലവി.

പുത്രനിൽവിശ്വസിക്കുന്നെല്ലാവരും—നിത്യജീവനുണ്ടു
പുത്രനിൽവിശ്വസിക്കുന്നെല്ലാവരും.

അനുപല്ലവി.

സത്യമോ ദൈവത്തിൻ വചനം കേൾക്കുവിൻ
മൺയാം നിങ്ങളെല്ലാവരും ശ്രദ്ധിപ്പിൻ—

പുത്ര

ചരണങ്ങൾ.

1. വിശ്വസിക്കുന്നവൻ പാപത്തിൻ ശാപത്താൽ—അഗ്നിയിൽ വീണു
നശിച്ചുപോകാതെ എന്നും ജീവിപ്പാൻ—ദൈവം സ്നേഹിച്ചു ലോകത്തെ
രക്ഷിപ്പതിന്നായ്തൻ പുത്രനെ അയച്ചു
ശിക്ഷിച്ചു പാപത്തെ അവന്റെ ജഡത്തിൽ—
പുത്ര
2. മരണനിഴലിൽ കിടക്കും ഭൂമിമേൽ—ഒരു വെളിച്ചവുമൊരു
കരയും കണ്ടിടത്തുള്ള മനുഷ്യൻ—ചിന്തും ആശ്വസിപ്പതിന്നായ്
പരമതാതാവു ജീവന്റെ വെളിച്ചം
കരുണപൂർവ്വമായി നമുക്കു—
പുത്ര
3. ഏകമനുഷ്യനാൽ ലോകത്തിൽ പാപവും—പാപകൃപയാം ഉദ്ധര്യവും
ആകെ പകർന്നു എന്നു പോലീതാ—പുണ്യനഗരത്തിൽ
ഏകനാമമേന്മാവിൻ വിശുദ്ധ കരിമിൻ
യാഗത്താൽ തുറന്നു ജീവന്റെ വഴിയെ—
പുത്ര
4. വനത്തിൽ മോശ ഒരു പിള്ളയെപ്പോലെ—ഉയർത്തിയതുപോലെ
മനുഷ്യപുത്രനും ഉയർത്തപ്പെട്ടിതാ—കൂരിൽ നോക്കി വിശ്വാസത്താൽ
അനുസരിച്ചിടം നേരത്തിൽ ഉടനെ
അനുഭവിച്ചിടം ആത്മീകജീവനെ—
പുത്ര
5. കല്ലറയിൽ നിന്നുയിർത്തിയ യേശുവ—നിൻ ഉയിർപ്പിനാൽ എത്ര
നന്മയാർ പ്രത്യേക ഉദിച്ചു എന്നിരിക്ക—നി ജീവിക്കുന്നെന്നേനക്കും
വല്ലഭമുള്ളനിൻ വാഗ്ദത്തത്താൽ ഞാനും
അല്ലലില്ലാതെ നിൻ അരികിൽ ജീവിക്കും—
പുത്ര
6. ദൈവത്തിൻ സ്നേഹത്താൽ പുത്രനിൽ വെളിപ്പെട്ടു—അതിൽനിന്നു വേർപ്പെട്ടു
ഏവൻ വന്നാലും ഇല്ലാതെ സാധ്യവും ഈ ഭൂമിയിൽ നേരിടും
ചാവറയും ആപത്തും കഷ്ടവും നഷ്ടവും
സേവയെ ചെയ്യുന്നു നന്മയ്ക്കായ് മക്കൾക്കു—
പുത്ര
7. മരണമെ നിന്നെ പേടിക്കുന്നില്ല ഞാൻ—നിന്നെ ജയിച്ചു യേശു
ശരണം എന്നിരിക്കും ഹരണം നിനക്കും—അവൻ എന്നിരിക്കു ജീവൻ
തരുവാൻ ദൈവത്തിൻ വലത്തുഭാഗത്തു
ഭരണം ചെയ്യുന്നു സർവ്വാധികാരിയായ്—
പുത്ര

Eternal Life by Faith in Christ.

മനന. ബിലഹരി . രൂപകതാളം 133.

പല്ലവി	രക്ഷിച്ചതത:-സപാതന്ത്ര്യം താൻ
വിശ്വാസം യവ-നന്ദം ക്രിസ്തുവിൽ	പുത്രനിൽവിശ്വസി-ച്ചിട്ടുനവർ
നിത്യംയുസ്സവ-നന്ദ സത്യം	അത്രയുംനിത്യജീ-വൻപ്രാപിച്ചിട്ടും-
അനുപല്ലവി	3
പ്രാപ്തൻ യേശുതൻ-രക്ഷിപ്പാൻ മുറും	പാപി!നിഅനു-താപമോടിപ്പോൾ
പാപശാപങ്ങൾ-പോക്കമവൻ-	ശാപഹരനോ-ടണയുക
ചരണങ്ങൾ	മോചനംതന്നിട്ടും-നിശ്ചയമായ്
1	മോക്ഷരോജ്യമതിൽ-വാണീടം നിത്യം.
ഏകദക്ഷം-ഇല്ലാതാക്കിട്ടും	4
തെല്ലംശങ്കിക്കാ-താശ്രയിച്ചാൽ	ഇപ്പോൾവരിക-ദൈവത്തിൻവിളി
സംശയംകൂടാതെ-വന്നിട്ടവിൻ	കേൾപ്പിൻസോദരാ!-ഇന്നുരത്തിൽ
നിശ്ചയംകർത്തൻവാ-ക്കിന്നില്ലഭേദം-	നിന്നെന്നിൻപാപംക-ണ്ടെത്തുമുൻപെ
2	പിന്നെദൈവകൃപപോയിട്ടും നന്മ-
ശിക്ഷാവിധിയിൽ-നിന്നുപുണ്ണമായ്	

മനർ. സൗരാഷ്ട്രം . ആദിതാളം. 134.

പല്ലവി	
പാപി! ഉണൻകൊറുകനി-നിദ്രയിൽനിന്നു	
പാപി! ഉണൻ കൊറുകനി	
ചരണങ്ങൾ	
1. വലിയനാശംവന്നിട്ടും-കളിപ്പാൻ സമയമല്ല	
ചിലവുചെയ്തതേനി-വിലയില്ലാത്തതിനായി-	പാപി
2. കടലിൻഇരച്ചിൽപോലെ-ഇടിമഴക്കുപോലെയും	
വിധിനാളിൻഭയങ്കരം-അടുത്തടുത്തുവരുന്നു-	പാപി
3. നിൻറവഴികളേയും-അന്തർഭാഗങ്ങളേയും	
തൻറ തുലാസ്സിജ്ജൈവം-സന്തതം തൂക്കിട്ടുനം-	പാപി
4. സത്യമാഗ്നിയിലേക്കും-നിത്യരക്ഷയിലേക്കും	
മന്ത്യാനംകുന്ന നിന്നെ-കർത്തൻ വിളിച്ചിട്ടുനം-	പാപി
5. നരകാഗ്നിയിൻജ്വാലയ്ക്കും-ചുരയായ്പോകാതിരിപ്പാൻ	
പരനോടുയോജിക്കുക-കരുണകണ്ടെത്തുവാനായ്-	പാപി
6. ഉറക്കംതൂക്കരുതിനി-തുറക്കുവേഗംനിൻകൺകൾ	
വെറുതെകളയരുതെ-ചുരുക്കമം രക്ഷാകാലം-	പാപി

1. മൃത്യുവിൻമുതൽ - നിന്നെ വിളിക്കിൽ,
രശ്മിയിൻ മൌനതയിൽ,
പോവത്തുണ്ടാത്തം ഇരുളിലേക്കോ?
ഭംഗ്യപുരത്തിലേക്കോ?
നീകരുങ്ങിയോ? ചൊൽ, കരുങ്ങിയോ?
മൃത്യുമുതൽ വിളിക്കിൽ,
നീകരുങ്ങിയോ? ചൊൽ, കരുങ്ങിയോ?
കാത്തുനിൽക്കുന്നെ കൂവ
2. പോകുന്നനേകാത്മാക്കൾ ഖിന്നരായ്
ഭയശയററിടത്തേക്കായ്;
നാഴികത്തോറും വിധിയുണയ്ക്കും;
പാപി! നീകരുത്തിയോ?...
3. രക്ഷിതരും കരേറുന്നനേകർ
ശോഭ മന്ദിരയവർ;
മോക്ഷത്തിലേക്കു വാദിച്ചിടുന്നു;
രക്ഷിപ്പാൻ ഇന്നു നിന്നെ...

പല്ലവി.
 നില്ക്ക! നില്ക്ക! പാപിയേ! നോക്കുകനിൻ പാപയേ!
 അനുപല്ലവി.
 വെക്കുതതെ—പാദം ഇനി—തക്കവഴി—കേണംമുഖെ— നില്ക്ക
 ചരണങ്ങൾ

1. മുർഖനാംപി-ശാചുശത-ശീശും കൈവി-ട്ടീടുമേ
തക്കവഴി-യല്ലനാശ-വക്കിലല്ലോ-നിന്റെ നില- നില്ല
2. നമുക്കു യാ ഇ-ന്നോ എന്നോ-കാലം ഒട്ട-ങ്ങും എന്നു
വേളയറി-യാതുള്ളനി-പംഴിലഴി-ക്കല്ലെ ഇന്നു- നില്ല
3. കാലിന്നടു-ത്തല്ലയോ കോ-ടാലിയാം മ-രണവും
കാലമുള്ള-കാലം ഭക്തി-കാലിലണി-ഞ്ഞു നടക്ക- നില്ല
4. പെട്ടെന്നു മ-രണം നിന്നെ-വെട്ടുവൻ വ-ന്നീടുമ്പോൾ
ഏഷ്ടനായാൽ-നിന്റെ മുമ്പിൽ-കാട്ടുമെനിൻ-പാപമല്ലോ- നില്ല
5. അന്ത്യവിധി-നാളിൽ ലോകം-വെട്ടുതകി-പ്പോകുമ്പോൾ
എന്തരിഷ്ട-നായിട്ടും നി-സന്തരക്കു-ന്നേടിടാഞ്ഞാൽ- നില്ല
6. നിത്യം അഗ്നി-ശുപത്തിൽ നി-ചത്തിടാതെ-നീറുവാൻ
കർത്തവ്യം വി-ധിക്കുമ്പോൾ നി-എത്രയോ-വേദിക്കുംപോകാൻ- നില്ല

പല്ലവി .
പാപി! പാപി! എന്തിന്നി—നശമകുന്നു?—നിൻ
പാപമെല്ലാം മോചനം ചെയ്യീടാമിന്നു ഞാൻ
ചരണങ്ങൾ

1. കഷ്ടയില്ലാതിരിക്കുന്ന—പരമമെന്നും ഞാൻ—നിൻ
 വേർക്കുഞാനെന്തിനെയെപ്പോഴും—പാപിയായിരാം!— പ.

2. രക്തംബരംപോലെ നിൻപാ-പംചുവന്നാലും-എൻ
രക്തത്തിനാൽ വെണ്മയാക്കാം-പാപിയോടിവാ!- പാ
3. ക്രൂശിൽ നിനക്കായ് ചൊരിഞ്ഞ-ജീവ രക്തത്തെ-നി
ലേശവും നിഷേധിക്കാതെ-പാപിയോടിവാ!- പാ
4. ഇഷ്ടകാലമാമിതിനെ-നഷ്ടമാക്കിയാൽ-മാ
കഷ്ടകാലം പിൻവരുന്ന-പാപിയോടിവാ!- പാ

മനവ്യ. നാഥനാമക്രിയ ചായ്യാതാളം 138.
പല്ലവി.

ഓർന്നി മനമെ! ശ്രീയേശുനിൻ-പേക്ക് ചാവതിനെ
അനുപല്ലവി.

അടികൊണ്ടു തിരുമേനി-അതിമാത്രം മുറിഞ്ഞുവോ
ഇടക്രൂടാതൊലിക്കുന്നു-നിജരക്തമുടലൂടെ- ഓർക്ക
ചരണങ്ങൾ.

1. ഭജപരഞ്ജം-ബലാൽ തൻറെ-ചെളിയുടിച്ചും
മുളിൻമുടി വെച്ചവർ-തല്ലി ശിരസ്സിന്മേൽ
അല്ലലല്ലാമവ-നേറ്റില്ലേ നിൻ പേക്കി-തോക്ക്
2. ഉഗ്രതയോടെ-മുറിച്ചവർ-ഗാത്രം സുശീലം
പിടിച്ചും തളിയുംകൊണ്ട-ങ്ങുതുവിനെ തെരുവുടേ
ഭാരമേറും കുരിശിന്മേൽ-ട്ടടിവെപ്പാനരുതാതെ-നോക്ക
3. കാൽവരി മലയിൽ-കളിപ്പോടേണ്ണ-പ്പെടുവതിനൊരുങ്ങി
കരം കാലും കുരിശിന്മേൽ-തറച്ചു നിന്നുടേ പേക്ക്
പരനേവം തജയേറ്റു-നരരെ വീണ്ടെടുത്തെന്ന-തോക്ക്
4. കുരിശിന്മേൽ കിടന്നും-വേദനയേറ്റും-ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചും
അറിയാതിന്നിവർ ചെയ്യുന്നവയെല്ലാം പൊറുക്കാനായ്
പരമാർത്ഥ്യം നിനക്കായും-പരനോടന്നിരുന്നോനെ-
5. തികഞ്ഞെന്നങ്ങു-തന്നുടെ ജീവൻ-പിതൃകയ്യിൽ കൊടുത്തും
ചതിയനാം പിശാചിന്റെ-തലയേറ്റും ചതച്ചുവം
പരസ്യമാക്കിവച്ചു തി-ന്നതി സ്ഥൈര്യം നിനക്കേകാൻ-

മനൻ. Tune "To pardon a rebel like me". 139

1	പ്രിയരക്ഷകൻതന്നരികിൽ-അരികിൽ
പാപത്തിൻ ഭാരമതാൽ ഞരങ്ങും-അനു	പ്രിയരക്ഷകൻതന്നരികിൽ- അരികിൽ
താപമുളളാരെ! നിങ്ങൾ	വരംഅഗതിയായൊരു-പാപിയുംന
രക്ഷകനേതുവിന്റെ ക്ഷണനസ്തപരം	പ്രിയ രക്ഷകൻ തന്നരികിൽ (ശിക്ക
ഇക്കണ്ണം കേട്ടുകൊൾവിൻ	

<p>2</p> <p>നല്ല രക്ഷാകരൻ യേശുവിന്നു സമൻ ഇല്ലിഹ ഭൂതലത്തിൽ ഒന്നുമേ സംശയമെന്നിയെ വാ തന്റെ മുന്നിൽ നീ ഈ സമയം—</p>	<p>വാനവും ഭൂമിയും മറ്റിപ്പോയിടിലും മാനുവേലേശുപരൻ താനരചെയ്യാത വാക്കിനങ്ങായിടം ഉന്നമൊരിക്കലുമേ—</p>
<p>3</p> <p>തന്നുടെ സന്നിധൗവന്നിട്ടുമാരേയും ഒന്നുകൊണ്ടും അകലെ തള്ളുകയില്ലൊരുനാളും മഹാകനി- വുള്ളൊരു രക്ഷകൻ താൻ —</p>	<p>5</p> <p>പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനുണ്ടിഹ നിത്യമാം ജീവൻ, അവൻ പാർത്തലജീവിതം തിത്തുപിൻചേരും മ- ഹത്വപുരത്തിലഹോ—</p>

മർ. ഹിത്തുസ്ഥാൻ കാപ്പി - ആദിതാളം 140.
പല്ലവി.

വിലയേറിയ കാലം—അഴിക്കരുതേ—	വില
1. വലിയ ധനത്തേക്കാളും—മഹിമ കീർത്തിയെക്കാളും
പല ഭാഗ്യങ്ങളെക്കാളും—പാരിൽ എല്ലാറെറക്കാളും—	വില
2. വിൻതുവ നേടുവാനും—വിനയം സമ്പാദിപ്പാനും
വിൻതുവസാരം ലഭിച്ചു—വിളങ്ങി ശോഭിച്ചിടാനും—	വില
3. മോചനം നിതിമനോ—സ്വസ്ഥത വിശുദ്ധിയും
നീചപരപിലഭിച്ചു—നിരന്തരം പ്രകാശിപ്പാനും—	വില
4. ഉജ്ജ്വലം പുറവും മാറി—ഉന്നത ദിവ്യശോഭ
തെല്ലും സന്ദേഹമെന്നേ—തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങുവാനും—	വില

മർ. “There is life for a look”. 141.

- ജീവനുണ്ടാം ഏക നോട്ടത്താൽ ക്രൂശിങ്കൽ
ജീവനുണ്ടാം ഇപ്പോൾ നിനക്കു
പാപി! നോക്കി നീ രക്ഷ പ്രാപിക്കുക
ജീവനെ തന്നൊരു യേശുവിൽ
നോ—ക്കി—ജീവിക്കു
ജീവനുണ്ടാം ഏക നോട്ടത്താൽ ക്രൂശിങ്കൽ
ജീവനുണ്ടാം ഇപ്പോൾ നിനക്കു.
- യേശുതാൻ നിൻപാപം വഹിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിൽ
എന്തിന്നു പാപവാരകനായി?
തൻ ദൃത്യനിൻകടം വീട്ടാത്തതിനെ
പാപനാശരക്തമൊഴുകി?—

3. പ്രാർത്ഥന കണ്ണിതം ആത്മാവെ രക്ഷിക്കും
രക്തംതാൻ മക്ഷിക്കും ആത്മാവെ
രക്തത്തെ ചിന്തിയോരേശുവിൽ നിൻപാപം
സാദരം വെക്കുക നീ മുദാ— നേക്കി
4. ചെയ്യേണ്ടതായിനി ഒന്നുമില്ലെന്നിശൻ
ചൊന്നതാൽ സംശയം നീക്കുക,
കാലത്തികവികൽ പ്രത്യക്ഷനായവൻ
വേലയെ പൂണ്ണമായ് തികച്ചു— നോക്കി
5. യേശുതാൻ നല്കുന്ന നിത്യമാം ജീവനെ
ആശുനി സാമോദം വാങ്ങുക
നിന്നുടെ നിതിയും യേശു ജീവിക്കയാൽ
വന്നിടം മൃത്യു എന്നറിക— നോക്കി

മർമ.

“ഹേ മൃത്യുവെ ഭയങ്കരങ്ങളിൻ”

142.

1. ഹാ! സോദര! (രീ!) നീ ചിന്തചെയ്യുക ഇഴദിനം—ഇഴദിനം
നിൻപേക്കുചൊ ചൊരിഞ്ഞു രക്ഷകൻ തൻനിന്നും—തൻനിന്നും
രക്ഷാദിനം ദൈവമൊഴി—കേട്ടുകൊൾ നീ ശവക്കുഴി;
നിൻദേഹത്തെ വിഴുങ്ങുവാൻ—കാത്തിരിക്കുന്നു കാൺ—
2. രക്ഷയിൻനാൾകടന്നെന്നെക്കുമായി പോകും മുൻ—പോകും മുൻ:
ഈ സുപ്രസാദകാലംതന്നിൽ നിൻരക്ഷകൻ—രക്ഷകൻ
ആണിപ്പഴുതുളള കരം—ഇതാ നീട്ടുന്നു സാദരം;
തന്നെ നീ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കണം—വാങ്ങുക മോചനം—
3. വാതിൽ അടച്ചശേഷം നിൻവിളി—തജ്ജംതാൻ—തജ്ജംതാൻ;
കൃപയിൻനാൾ നീ തജ്ജഭതവൻ—നിതിമാൻ—നിതിമാൻ—
എത്ര കണ്ണിർചൊരികിലും—ഹാ! നിസ്സുലംനിൻ വ്യാകുലം:
എന്നെക്കുമുള്ള ദണ്ഡനം—എത്ര ഭയങ്കരം!

മർമ.

ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കാപ്പി

ഏകതാളം

143.

പല്ലവി

ആത്മാവിനാൽ ജനനം—മുണ്ടാകവേണം—

ആത്മാവിനാൽ ജനനം

അനുപല്ലവി

ആദം പിതാവിൽനിന്നു—ജാതരായ മന്ത്യർ ദൈവ
അതൻറ മക്കളായി—തൻറ രാജ്യം കാണമതിൻ—

ആ

ചരണങ്ങൾ

1. ആത്മീയ സത്യങ്ങളെ—ഉണയായ് കാണുവാനും
സ്വർഗ്ഗീയ വാസ്യവങ്ങൾ—നി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും— ആ
2. ജന്മം വസ്ഥയിൽനിന്നു—വ്യത്യസ്തമായി ഭവിച്ചു
വാസ്യവ പരപദബോധം—ചിത്തെയുണ്ടാവതിന്നു— ആ
3. ക്രിസ്തുയേശു രക്ഷകൻ—ഗോൽഗോത്താവിൽ ചെരിഞ്ഞ
ശുദ്ധമായ രക്തധാര—തന്നിൽ വിശ്വാസം മൂലം— ആ
4. മനസ്സ് കർമ്മീയമം—ജ്ഞാനമകം വചനം
തേൻ മധുര്യം കവിയും—പാനീയമായ് ഭവിപ്പാൻ— ആ
5. ദൈവ സംസ്കൃതത്തിൽ—സർവ്വദാ സന്തോഷിച്ചു
നിൻ സ്വഭാവം ദിനവും—പാവനമായ് വരുവാൻ— ആ
6. സ്വാർത്ഥമുപേക്ഷിച്ചു പ—രാത്ഥം പ്രവൃത്തിപ്പാനും
മർത്യരവിലും സ്വന്തം—സംഭരണകവാദം— ആ
7. ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പാൻ—ശക്തിലഭിച്ചു ദൈവ
പുത്രരായി സതതം—വർത്തിച്ചിടുന്നതിന്നും— ആ
8. ക്രിസ്തു രക്ഷാകരന്റെ—ദൃഷ്ടാന്തം പിന്തുടൻ
നഷ്ടമായ ലോകത്തിൽ—രക്ഷയ്ക്കായ് യത്നിക്കുവാൻ— ആ
9. എന്തു കഷ്ടങ്ങളെയും—സന്തുഷ്ടരായ് സഹിച്ചു
കർത്താവിൽ സന്തോഷിച്ചു—നിത്യം ജീവിപ്പതിന്നും— ആ
10. ഭൂവിൽ വിശുദ്ധമായ—ജീവിതത്തിന്നു ശേഷം
ദൈവമുമ്പിൽ എന്നേക്കും—നി വസിക്കുവാനിനർക്കു— ആ
11. ഇന്നും ഈ ദിവ്യമാറ്റം—നിന്നിൽ വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ
ചെന്നിട്ടു കയേ ശുവിൻ—സന്നിധിയെ ഈ നിമിഷം— ആ

Regeneration.

മർദ്ദ. കാംബോധി ആദിതാളം 144.

പല്ലവി.

വീണ്ടും നീ ജനിച്ചിടേണം—പ്രിയ സേവര!
കണ്ടിട്ടുവാനായ് സ്വർഗ്ഗം.

അനുപല്ലവി.

അകമെയുള്ള ശുദ്ധമൊ—പുറമെ ചെയ്യും കർമ്മത്താൽ
ശകലം നിങ്ങളുടേതല്ല—നരക നിൻ മനമതിൽ
സകല സൽക്രിയകളും—ജപതപങ്ങളും, പാപം
അകറ്റി രക്ഷിപ്പതിന്നു—ഫലിക്കയില്ലൊട്ടും അതിന്നു.....

വീണ്ടും

ചരണം.

കരുണാകരനും ദൈവം—തിരു സുതനേതുമുലം
 അരുളിയ തിരുവിതം—കരുതി കേട്ടിടുവിൻ
 പെരുതരും പരപത്തിൻ ഫലം—മരണമത്രെയെന്നാപ്പിൻ
 നരകവേണ്ടും മോചനം—തരു നതും ദൈവദാനം
 വെറുത്തേറ്റു പറഞ്ഞിടിൽ—പെറുക്കും നിൻ സർവ്വപരപം
 പരമനേതൃവിൽ മാത്രം—ശരണം പൂർണ്ണമായി വസ്തിൻ
 ജീവിക്കും നിതിമൗൻ എന്നും—തൻ വിശ്വാസമതാൽ അനം
 ഭവിക്കും നിത്യ ജീവനും—ഭാഗ്യവും സംശയമെന്നിയെ.....

വിണ്ടും

ശ്ലോ. കരഞ്ജി ആദിതാളം 145.

1. രക്ഷിതാ—വിനെ കൺ—ക പാപി!
 നിന്റെ പേ—കല്പനയാ—ക്രൂശിന്മേൽ—തുങ്ങുന്നു.
2. കാൽവരി—മലമേൽ—നോക്ക നി
 കാൽകരം—ചെന്റിതാ—ആണിമേൽ—തുങ്ങുന്നു.
3. ധ്യാനപി—രമതിൽ—കയറി
 ഉള്ളിലെ—കണ്ണു ചുൾ—കൊണ്ടു നി—കാണുക
4. പരപത്തിൽ—ജീവിക്ക—നവനേ!
 നിന്റെ പേ—കല്പനയാ—തുങ്ങുന്നി—രക്ഷകൻ
5. തജുക—നിന്റെ പാ—പമെല്ലാം
 കള്ളമേ—തും നിന—യ്ക്കേണ്ട നി—ന്നുള്ളിൽ നി
6. ഉള്ളം നി—മുഴുവൻ—തൂറുന്നു
 തള്ളയാ—മേത്തുവിൻ—കയ്യിലേ—ല്ലിക്ക നി.

ശ്ലോ. കാപി ആദിതാളം 146.

പല്ലവി.

കല്പം അല്ലെടോ!—കായം—മല്ലം അല്ലെടോ! ഇതു
 അനുപല്ലവി.

വെള്ളി പൊൻവിലമതിയം—മുത്തും അ—ല്ലെടോ!
 ചരണങ്ങൾ.

1. വല്ലഭം ചൊല്ലാതെ നാളെ—വരുവതിനെയും—അതാൽ
 നല്ലവഴി തെറ്റി ദേവ—നാമത്തെ രക്ഷ—
2. സൂര്യനകിടുകണ്ടതെല്ലാം—മായ അല്ലെതോ?—ശ്ലോമൗൻ
 കാഴ്ചം ഇതു ചൊന്നതെ നി—പാർത്തിയായോ?

കല്പം

കല്പം

3. കാരാടിക്കും മേലും വുക—യോപ്പമായഹോ!—നരൻ
ഉററം എണ്ണിടുന്ന ജീവൻ—പോയ്ക്കായുമേ— കല്ലം
4. വേഗമായൊഴുകും ആരറിൻ—നിററിനൊപ്പമേ—മായം
ദേഹനരനാൾകളതി—ജവം കഴിയുമേ— കല്ലം
5. രാപ്പകലിരുൾവെളിവും—മാറുംവണ്ണമേ—അയ്യോ!
ഭൂപതികൾ വാഴുകൾക്കും—മാറുപാടുണ്ടേ— കല്ലം
6. പൂമലർച്ചുടേറുപെട്ടാൽ—വാടി ഉതിരും—അതു
പോലെ ഈകായത്തിൻഭംഗി—മങ്ങിമായുമേ— കല്ലം
7. അല്പനാൾ ജയംനടിക്കും—സ്വല്പമാനുഷൻ—അവൻ
അല്പനോവെങ്കിൽകിടക്കും—കെല്പുകെട്ടവൻ— കല്ലം
8. മേലുകിഴാം കിഴമേലാം—വണ്ടിയുരുൾപോൽ—നര
മേനിയും തൽപെരുതക്കവും—മേലുകിഴാമേ— കല്ലം
9. മാനവും ഭൂവാഴ്ചും എന്നും—അതിദരിദ്രനും—സവ്വ
മന്യനും ഭൂപാലനും ചാ—വൊപ്പം അല്ലെയോ? കല്ലം
10. ഓട്ടം ഓട്ടം ജീവൻ ഓട്ടം—സവ്വവും ഓട്ടം—തിട്ടം
ഓട്ടം ഒട്ടുങ്ങുമ്പോൾ ആത്മ—നേട്ടമേ ശിഷ്ടം— കല്ലം
11. ടുഷ്ടജീവാത്മാക്കൾ മരി—യാതെരിയും തീയിൽ—പിന്നെ
ശിഷ്ടനരാത്മാക്കൾ മരിയാ—തിരിക്കും മോക്കെ— കല്ലം

മർദ്ദം. ഹിന്തുസ്ഥാൻ തോഡി ആദിതാളം 147.

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. സ്നേഹിതന്മാരേ! ചതുവിൻ—സ്നേഹമം വിതന്നുണ്ടിതാ
സ്നേഹമായ ഭക്ഷണവും—ഭാരത്തിന്നു പാനീയവും
2. ഉണ്ടു നിങ്ങൾക്കൊരുവിത—ന്നാദിനാഥൻ താനൊരുക്കി—
ട്ടുണ്ടുനിങ്ങൾക്കാവശ്യമായ്—കണ്ട സവ്വവും തൻപക്കൽ
3. യേശുവിൻ ശബ്ദം നിൻ കാതിൽ—ജീവനാദമായ് കേൾക്കവെ
ലേശവും താമസിയാതെ—യേശുപാദെ ചേർന്നിടുക
4. കാൽവരി മലമുകളിൽ—പാപിയാം നിന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ
ദേഹത്തിൽ താനേററുമുറി—വഞ്ചംകൂട്ടി വിളിക്കുന്നാൻ
5. നിന്നെകണ്ടിട്ടുളളതുകി—കർത്തൻ കണ്ണിർ വാർത്തിടുന്നേ
നിന്നെ നേട്ടവാൻ സോദരാ! ജീവൻ നിന്റെപേക്കായ്തന്നേ
6. വെള്ളി പൊൻവിലമതിയാം—യേശുവിന്റെ ജീവരക്തം
കളമെന്നതളളതെ നിൻ—ഉള്ളം ശുദ്ധിയാക്കിടമെ.

മുറു. ചെഞ്ചുരുട്ടി ആദിതാളം 148.

1. നരരേ വന്നിടുവിൻ-പരനോടു യോജിപ്പാൻ
മരണം സഹിച്ചതൻ-പുത്രനാൽ-ഇപ്പോൾ
2. ഗതിയില്ലാ മന്ത്യക്കായ്-ഉദിച്ചുരുണാദയം
അതിക്രമം നീക്കിയ-ക്രിസ്തു-തന്നെ
3. ജപിച്ചാലും നാമങ്ങൾ-തപസ്സോടെ രാപ്പകൽ
ലഭിക്കുകയില്ലതാൽ-രക്ഷയെ-പിറവി!
4. ഒരു നാമമേയുള്ളു-കരുണ കണ്ടെത്തുവാൻ
തിരുവദസാക്ഷ്യങ്ങൾ-കേട്ടിപ്പ-നീങ്ങു
5. കരിശിങ്കൽ നോക്കിയാൽ-ദുരിതങ്ങൾ നീങ്ങിപ്പോം
മുറിവേററ കഞ്ഞാട്ടിൻ-രക്ഷത്താൽ-എല്ലാം.
6. ഹൃദയവിശുദ്ധിയും-കൃപയാലെ പ്രാപിക്കും
സഭയും തൻ ആലയം-ആക്കിട്ടും-ദൈവം
7. വസിക്കുവാൻ ദൈവത്തിൽ-രസിച്ച് ടാൻ സത്യത്തിൽ
നശിക്കാത്തോർ ജീവാന-നൽകും താൻ-ഉള്ളിൽ
8. മരണം വന്നിടുമ്പോൾ-ശരണം ഈ രക്ഷകൻ
പരദീസയിങ്കൽതാൻ വെത്തിട്ടും-അപ്പോൾ
9. ഒടുവിൽ താൻ നീതിയിൽ-വിധിക്കും അതിൻമുമ്പിൽ
എടുപ്പിൽ തൻ സൗജന്യ-രക്ഷയെ-നീങ്ങും.

മുറു. കുരഞ്ചി ആദിതാളം 149.

1	5
പരമാനന്ദമനുഭവിപ്പാൻ വരുവിൻ-നരരേ! വിരങ്ങോ-ടിനീങ്ങും	പരമോന്നതവാക്യമിതം ശരിയായ്-നിന്നോടി-ന്നുരചെയ്യിടുന്നു
2	6
പരമോന്നതനേതൃവിതാം അരികിൽ-വരുവാ-ന്നുരചെയ്യിടുന്നു	വരിക തിരു സന്നിധിയിൽ പരമാ-ർത്ഥമെല്ലാം-പറഞ്ഞി-ടുകനി
3	7
പരിശുദ്ധ മതീവചനം ഒരുകാ-ലത്തിലും-വരികി-ല്ല ഭേദം	ഒരു മാത്രയും പാർത്തിടാതെ വെറുത്തേ-റുപറ-ഞ്ഞൊഴിഞ്ഞി-ട്ട
4	8 (പരപം)
അരികിൽ വരുമാരെയുമെ പിരിയാ-തെയെന്നും-കരുതി-ട്ടമവൻ	തിരുച്ചോര കൊണ്ടാതു നിൻറെ പെരിയോ-രു പാപം-കഴുകി-ട്ടമവൻ

൧൫൦.

കാപ്പി

ആദിതാളം.

150

പല്ലവി.

പാപികളേ! നിങ്ങൾ—യേശുവിന്റെ—തിരു

പാദത്തിൽ വന്നുണെ-ഞ്ഞിടുകിടപ്പാൾ

അനുപല്ലവി.

പാദത്തിലണയുന്ന—പാപികൾക്കു—അവൻ

പാപവിമോചനം—നൽകീടുമെ

ചരണങ്ങൾ.

1. പരമപിതാവിങ്കൽ—നരഗണത്തെ—നിത്യം

നിരപ്പിച്ചിടുന്ന പുരുഷോത്തമനായ്

നരപരമേശ്വര—മേതുവല്ലാതെയി

ധരണിയിലൊരുവൻ—മില്ലതിനാൽ—

പാപി.

2. പാപമില്ലാതെ—ജനിച്ചവനും—പരി

താപമശേഷമൊ—ഴിച്ചവനും.

പാപികളുണ്ടവി—ക്കേണ്ടു ശിക്ഷകൾ സഹി-

ച്ചുപത്തൊഴിച്ചവൻ—മിവൻ താനെ—

പാപി.

3. നല്ലാട്ടിയനും—ആടുകൾക്കായ്—ഭയം

തെല്ലമില്ലാതെ മ—രിച്ചവനും.

കല്ലറയിൽ പതിഞ്ഞു—മൂന്നാം ദിവസമതി

വല്ലഭനായായി—ത്തവനുമിവൻ—

പാപി.

4. ലോകരക്ഷാകര—നേതു തന്നെ—സർവ്വ

ശോകനിവാരണ—നുമിവനെ

ആകലപ്പെടുന്നവ—ക്കാശപാസം നല്കിടുവാൻ

ലോകത്തിലിവനൊഴി—ഞ്ഞൊരുമില്ലേ—

പാപി.

5. വാനപിതാവിൻ—വലമമൻ—സദാ

മാനവക്കായ് ജപി—ച്ചിടുന്നവൻ

വാനിൽ നിന്നതുല പ്ര—ഭാവമാടേഴുന്നള്ളി

സാനന്ദം വരും നിങ്ങൾ—ഉൊരുങ്ങിടുവിൻ—

പാപി

൧൫൧.

മോഹനം

ആദിതാളം

151

1. യേശുക്രിസ്തുൻ തന്നെ—പാപിക്കു ശരണം—പാപിക്കു.....

2. മാനുഷിയെ അവൻ—മനുഷ്യനായ് മറന്നു—മനുഷ്യനായ്...

3. പാടുകൾ ഏറ്റവൻ—കരിശിൽതാൻമരിച്ചു—കരിശിൽ.....

4. പാതാളം പ്രാപിച്ചു—മരണത്തെ ജയിച്ചു—മരണത്തെ.....

5. ഇരിക്കുന്നു മഹിമയിൽ—താതന്റെ വലത്തു—താതന്റെ.....
6. വരുമെഴുത്തുപ്പാടെ—ലോകത്തെ വിധിപ്പാൻ—ലോകത്തെ...
7. യേശുവേ! അടിയക്ഷ—ശരണമായ് വരിക—ശരണമായ്.....

എറു.

1.	ഏകദൈവ പുത്രനാർ?—യേശുരക്ഷിതാവു	
	ഏകമദ്ധ്യസ്ഥനാർ?—യേശുരക്ഷിതാവു	
	യേശുവിനെ തേടുവിൻ—യേശുവിനെ നേടുവിൻ	
	യേശുവെ പിഞ്ചെല്ലവിൻ—യേശുരക്ഷിതാവു	
2.	സ്വർഗ്ഗംവിട്ടു വന്നതാർ? യേശുരക്ഷിതാവു	
	മന്ത്യക്കായ്ചിറന്നതാർ?	യേശു
3.	സത്യമർഗ്ഗ നായകൻ	യേശു
	നിത്യജീവ ദായകൻ	യേശു
4.	പാപം ക്രൂശിൽ വഹിച്ചോൻ	യേശു
	ശാപമെല്ലാം സഹിച്ചോൻ	യേശു
5.	കല്ലറയിൽ ഇറങ്ങി	യേശു
	മല്ലൻവിഷം വിഴങ്ങി	യേശു
6.	ഉയിർത്തവൻ മൂന്നാംനാൾ	യേശു
	ജയിച്ചവൻ ശുദ്ധിയൻ	യേശു
7.	സ്വർഗ്ഗേകേരി വിരനായ്	യേശു
	പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു ഭക്തക്കായ്	യേശു
8.	തേജസ്സിൽ മടങ്ങിട്ടും	യേശു
	രാജാവായി വാണിട്ടും	യേശു
9.	രക്ഷയ്ക്കായിനാമമേ	യേശു
	ശിക്ഷയ്ക്കായും വരുമേ	യേശു
10.	ഏല്ലാനാവും ചൊല്ലിട്ടും	യേശു
	ഹല്ലേലൂയ്യാ നിത്യവും	യേശു

SAVIOUR'S CALL.

രക്ഷകന്റെ വിളി.

ശ്ലോകം. ചെഞ്ചുരുട്ടി “മലയാലൈൻ” ആദിതാളം 153.

പല്ലവി.

നിനക്കായെൻ ജീവനെ മര-ക്കുരിശിൽ വെടിഞ്ഞെൻ മരണം!

അനുപല്ലവി.

ദിനവും ഇതിനെ മറന്നുഭവിനി-വസിപ്പതെന്തുകൺമണിയേ!-നിന
ചരണങ്ങൾ.

1. വെട്ടിത്തൂങ്ങൊന്നെൻ-പരമമോദങ്ങളുവിലവുംനിന്നെ-കരുതി-നിന്റെ-
കഠിനപാപത്തെ-ചുമന്നൊഴിപ്പതി-ന്നടിമവേഷം ഞാ-നെടുത്തു- നിന
2. പരമതാമരൻ-തീരുമുന്മാകെനിൻ ഭൂരിതളാരത്തെ ചുമന്നും-കൊണ്ടു
പരവശനായി തളന്റെൻ വിയപ്പുചാരത്തുള്ളി പോലെയൊഴുകി- നിന
3. പെരിയൊരുക്കരിശെടുത്തുകൊണ്ടുഞാൻകയറികാൽവരിമുകളിൽ-ഉടൻ
കരുത്തുഴന്നവർ പിടിച്ചിഴച്ചെന്നെ കിടത്തിവൻകുരിശതിന്മേൽ- നിന
4. വലിച്ചുകാൽകരംപഴുതിണയാക്കി പിടിച്ചിരുമ്പാണി ചെലുത്തി-ഒട്ടും
അലിവില്ലാ തടിച്ചിറ-ക്കിയെ രക്തം തെറിക്കുന്നെൻ-കൺ മണിയേ!-
5. പരമദാഹവും വിവശതയുകൊ-ണ്ടധികംതളൻയെൻ-നാവു
വരണ്ടു-വെള്ളത്തി-ന്നിരുന്ന നേരത്തും-തരുന്ന-തെന്തു നീ? നോക്ക- നിന
6. കരുണയില്ലാത്ത പടയാളി-യൊരു-പെരിയ കുറുമടൊടുത്തു-കത്തി
തൂരുന്നെൻചകിനെ-യതിൽ നിന്നൊഴുകി-ജലവും രക്തവും-മുടനേ- നിന
7. ഒരിക്കലുംഎൻപരമസ്നേഹത്തെ-മറക്കാമോനിനക്കോത്താൽനി-ന്മേൽ
കരളലിഞ്ഞു-ഞാനിവസകലവും-സഫിച്ചെൻ ജീവനെ വെട്ടുത്തു- നിന

ശ്ലോകം. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ തോടി ആദിതാളം 154.

ദപിപദങ്ങൾ

എൻപ്രിയ!എൻപ്രാവേ!-നീയെഴുന്നവാവരിക
നിന്റെമലൈൻ വാങ്ങയെല്ലാം-നീയെന്നിക്കുസപന്തമല്ലോ
ചരണങ്ങൾ.

1. നിത്യമായസ്നേഹംകൊണ്ടു-നിന്നെസ്നേഹിച്ചില്ലയോഞാൻ
പ്രീതിവാത്സല്യത്തോടിന്നും-ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ടു നിന്നെ- എ
2. പാറയിൽപിളപ്പിലയ്യോ-കാണിയിൽമറവിലുംനി
പാർത്തിട്ടുണ്ടെന്നുമൂലം-പ്രാണസഖെ!നീയിന്നേരം- എ

3. എന്നുയിർവെടിഞ്ഞുനിന്നെ—വിണ്ടെടുത്തൊന്നല്ലയോഞാൻ?
നിന്നുയിരിൽ മേവുവിഷ—നിരൊഴിച്ചുതന്നില്ലയോ?— എ
4. നിന്റെനെറ്റിതന്നിലെന്റെ—നാമപതിഞ്ഞായതിനാൽ
നിന്റെമേലുള്ളിന്റെകൊടി—സ്നേഹംതന്നെആകുന്നല്ലോ— എ
5. എന്തുകൊണ്ടുനിയകുന്നു—ദൂരെ മറ്റി മേവിടുന്നു?
അന്തികെ വരികനിന്റെ—സ്വന്തകാന്തനല്ലയോ ഞാൻ— എ

൧൫൫. “Hark! my soul, it is the Lord” 155.

7s.

1. കേൾക്ക എന്റെ ആത്മാവേ!
യേശു മനസ്സലിഞ്ഞു
ചോദിക്കുന്നു ധേ! പാപി!
സ്നേഹിക്കുന്നോ നി എന്നെ? 2. ആദിയിങ്കൽ ഞാൻ തന്നെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു നിന്നെ
ആദ്യം നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു
പിന്നെ നിന്നെ രക്ഷിച്ചു 8. പെറ്റതുള്ള കഞ്ഞിനെ
മറക്കുന്നതെങ്ങിനെ?
അവൾ മറന്നിടിലും
നിന്നെ എന്നും ഞാൻ കാക്കും | <ol style="list-style-type: none"> 4. നിന്നെ എന്റെ മഹത്വം,
വേഗത്തിൽ ഞാൻ കാണിക്കും.
എന്നാൽ ആയതിൻമുമ്പെ
നിന്നെ ശുദ്ധി ആക്കണം. 5. എൻസിംഹാസനത്തിൻമേൽ
വേഗത്തിൽനി ഇരിക്കും,
ഞാൻ വിണ്ടെടുത്ത പാപി
സ്നേഹിച്ചിടുന്നോ എന്നെ? 6. എന്റെ സ്നേഹം കർത്താവേ!
ഏതുമില്ലയെങ്കിലും
കൃപയാലതിനെ നി
വർദ്ധിപ്പിക്കുമാറാക. |
|--|--|

“അയ്യോ എൻദൈവമെ”

൧൫൬. ചെങ്ങുരുട്ടി ചായ്വതാളം 156.

1. എത്രകാലമായ്നിന്റെ—
ഹൃത്തിൻവാതിലിങ്കൽ ഞാൻ
മുട്ടി വിളിച്ചിടുന്നു? 2. നിയന്തസാക്ഷിമൂലം—
തിന്മയോധം വരുത്താൻ
ഞാൻപ്രയത്നിച്ചില്ലയോ? 3. വേദവചനം നിന്നെ—
ഏതുനേരവും നിതി
പാതകാണിച്ചില്ലയോ? | <ol style="list-style-type: none"> 4. ദൈവദാസൻ നിനക്കു—
ജീവവഴിയെപ്പല-
പ്രാവശ്യം കാട്ടിയല്ലോ 5. ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വാദം—
നിത്യംധിക്കരിച്ചുനി
ശുദ്ധിച്ചില്ലൊട്ടും അതു 6. കഷ്ടതയയെച്ചിട്ടും—
വിട്ടുനി തിരിഞ്ഞില്ല
ദുഷ്ടമാഗ്ഗമൊന്നുമേ |
|--|---|

7. ഉത്യനിന്നരികത്തു—
ഏത്തിപലവട്ടവും
ഓത്തില്ല നീ നിൻമൃതി

8. എന്നിട്ടുമൊരിക്കലും—
തന്നിഷ്ടം വിടാതെ നീ
മുന്നോട്ടു പോയില്ലയോ?

9. മാനസാന്തരത്തിൻനാൾ—
ഞാനനുവദിച്ചല്ലോ
നിന്ദിച്ചുനീയെൻകൂപ

10. അന്തമെന്നിയെ തീയിൽ—
വെണുനീയുതകീടും
ചിന്ദിച്ചു കൊടുകയിതു

11. ദൈവത്തെ എതിരല്ലാൻ—
സർപ്പം ഒരുങ്ങിക്കൊൾ
ജീവനൊരാവിയയോ!—

മറു. കാപ്പി ആദിതാളം 157.

കണ്ണികൾ

1. എന്തുകൊണ്ട് ഞാൻ അയ്യോ! എങ്ങിനെ—നിന്നെ മറന്നതും?
നിന്ദനമെങ്കൽനിന്നു തിരിവാ—നേതൊരു കാരണമോ?
2. മൺമയനായ നിന്നെ യണച്ചി—ട്ടവനം ചെയ്യു സദാ
കൺമണിപോലെ കാവൽ ചെയ്യു—വാസരം ഞാനതിനാൽ
3. എങ്ങിനെ നിന്നെ അറുമായെപ്പോൽ—ആക്കും മമ സുതനേ!
എങ്ങിനെ മന്നിൽ നിന്നെ സെഞ്ചോയി—പോലെ ഞാൻ നിറുത്തും?
4. പാറയിൽവിടവോകോണിയിൽ മറവോ—ഏതിലു നിൻവസതി?
മറിത്തിരിഞ്ഞു നീ പോകാതെന്നുടൈ—മാർപ്പിടം ചേർന്നിടക
5. നിൻമുഖം കാണാൻ മാനമകവാങ്ങ—അല്ലമല്ല മകനേ!
നിൻവചനം മേ മാധുര്യമേയതു—കേൾക്കണമെൻശ്രവണേ
6. രാജപുരോഹിതവംശജനാകിയ—സുന്ദരരൂപമേനേ!
തേജസ്സേഴുന്ന മൽസന്നിധിയും പര—മാനദവും മറന്നോ?
7. എന്നെ വെടിഞ്ഞു വൻകാനനമേറി ന—ടന്നുഴലും മകനേ!
നിന്നെ നിനച്ചുഹോരാത്രമിരിപ്പതു—ഖിന്നതയോടില ഞാൻ.

മറു. ആനന്ദഭൈരവി ആദിതാളം 158.

പല്ലവി

അയ്യോ! പാപി! നീ എൻ—പാട്ടു കാണാക!

അനുപല്ലവി.

പാതകം നീ ചെയ്താൽ ഇ

പാട്ടു ഞാൻ പെട്ടേൻ—

ചരണങ്ങൾ

1. പരമാനന്ദം ഞാൻ—വിട്ടു നിന്മുഖം
പെരുംകാട്ടിന്നുൾ ഞാൻ—വന്നു നിന്മുഖം
കീറിയ വസ്ത്രം പുതച്ചേൻ—പാരിന്നുടയോൻ—

അയ്യോ!

അയ്യോ!

2. നരമാതാവിൻചെൽ—കീഴടങ്ങി ഞാൻ
ഒരു യാചകൻപോൽ—ജീവനംചെയ്യൻ
ഏറെവിശപ്പും ദാഹവും—ഏറ്റുമുട്ടലും— അയ്യോ!
3. ഇടികൊണ്ടെന്റെ മെയ്—നിന്റെ പാപത്താൽ
അടികൊണ്ടെന്റെ ഞാൻ—നിന്റെ ദാഹത്താൽ
കെട്ടുകൾ തൊഴികൾക്കുമോ—അറമില്ലല്ലോ— അയ്യോ!
4. ഇരിമ്പാണിയൻ എൻ—കൈകൾ നോവുന്നേ!
ഇരുപാദങ്ങൾ ഓർ—ആണിമേലായേ!
കരളിലും കീഴും കടന്നു—ചൊരിയുന്ന രക്തം— അയ്യോ!
5. നിന്റെ പാപത്താൽ ഞാൻ—തുടങ്ങുന്നിവണ്ണം
നിന്റെപേർക്കുല്ലാ ഞാൻ—തുടങ്ങുന്നിവണ്ണം
നിന്റെ പാപത്തിനുവേണ്ടി—ഞാൻ അടികൊണ്ടൻ— അയ്യോ!
6. പാറകൾപോലും എൻ—പാട്ടു കാണുന്നേ
പാരം തെട്ടുന്നേ കൺ—നീരാഴിക്കുന്നേ
ധീരനായ് നീ എന്നെന്നേക്കി—തല കലുക്കാതെ— അയ്യോ!
7. കന്നൻപേയോടെ നീ—ചെന്ററില്ലാതെ
എന്നെ ക്രൂശിപ്പൻ നീ—ചീണ്ടു തുക്കതെ
നിന്നുടേപേർക്കു ശിക്ഷ—എന്നിലായിതം അയ്യോ!

മുൻ. സുരട്ടി ചായ്യാതാളം 159.

പല്ലവി.

തനയാ നിന്നുടേപേർക്കായ്—ഒട്ടന്നുടേ ചേര
ബലിചെയ്യാതെനെ ഓക്ക!

അനുപല്ലവി

വിനയൻ നീ നരകത്തി—കനലിൽ വിഴുവാരായി
മനസ്സാലെന്നുടേ ജീവൻ—നിനക്കായ്തന്നു വിങ്ങിപ്പു— നെ

ചരണങ്ങൾ.

1. ഇതിനു തുല്യമായേന്തോ നീ—തന്നിട്ടും പാപി?
കരുതുമോടിയു ചിന്തിക്ക!
അതിമറ്റുള്ളൊരാൾമാരും—അകാമ തന്നതിന്നായി
പതിയൊന്നുടേപാദം—വരിക നീ മടിയതെ— നെ
2. ഭക്തിതം ഞാൻ പലതുമൊറ്റ—നിൻഭക്തിതങ്ങൾ
ശിഷ്യരിൽ ഞാൻ ചുമന്നു തിണ്ണു
കരുതുകിന്നിതിനെ നീ—അതു സ.ശയമേതു.
വിത്തു വാങ്ങുവാനായ് നീ—കരിപ്പുംകൊണ്ടു ശിഷ്യം വാ— നെ

3. വരമൊരോ ഞെതക്കും ഭൂമെ—നിയതിനാലെ
പരിതപിച്ചിരുന്നിടത്തെ
മരണനാഴികയോളം—ഇരി നി വിശ്വസ്യനായി
തെവൻ ജീവകിരിട—മതിന്നു സംശയിക്കണം— തെ
4. ദിനവും നി മരിച്ചിടേണം—എന്നിൽ ജീവിപ്പാൻ
വിനയം നി പരിച്ചിടേണം
അകമേ ഞാൻ വളരേണം—പുറമേ നി കരയേണം
കരയേ ഞാൻ കളയുമ്പോൾ—ഭ്രമിച്ചിടേണ്ട നിയേതും— തെ

THE HOLY SPIRIT. പരിശുദ്ധാത്മാവ്.

ഹൃദയം.

Tune C. M.

160.

1. ശുദ്ധ ശുദ്ധ കർത്താ! ദേവ! ജീവദായകനേ!
ചിത്ത ശുദ്ധി നല്കി എന്നെ രക്ഷിക്കുന്നേരമേ.
2. വാസംചെയ്തെടുത്തിൽ ദേവ! പാപമോഹത്തെതാ
നശമാക്കുംകാഴ്ചയെന്നെ—പാലിച്ചിടേണമേ.
3. സത്യാത്മാവേ! വന്നെടുത്തിൽ—നിത്യവും നി പാർക്കു
ക്രിസ്തുവിൻമുദ്രയെന്നിൽ—പതിക്ക നി ഇപ്പോൾ.
4. സ്നേഹാദിഫലങ്ങൾ എന്നിൽ—ആവാനധികമായ്
സ്നേഹവാനേ! തുണയ്ക്കണം—മീനപാപിയെത്തേർ
5. താതസുതശുദ്ധാത്മാവേ! നാഥൻ ത്രിയേകനേ!
താ നിൻ കൃപാവരങ്ങളെ—നിൻസേവചെയ്യിടാൻ.

ഹൃദയം.

ബിഹാഗ്

ആദിതാളം 161.

പല്ലവി

വേഗമെന്നകമതിൽ—വാ! വിശുദ്ധാത്മാനേ!
ബഹുനാൾ ഞാൻ നിന്നെ—പുറത്തുതള്ളിയപ്പോൾ
ചരണങ്ങൾ

1. വന്നെന്നകമെ—കടിപാർക്കണമേ
എന്നും സംന്നിധ്യം—നിറഞ്ഞു വിലസണം— വേഗ
2. ക്രൂശിൽ മരിച്ച—ജ്ഞാനെ വഹിച്ചു
ആശുവന്നെടുത്തിൽ—ആവസിപ്പിക്കണമേ— വേഗ

3. ഉയിർത്തെഴുന്നീറ്റു-പുരുഷോത്തമനേ!
ഉജ്ജിത്തിലെൻ ജീവ-ശക്തിയാക്കീടുക- വേഗ
4. മഹിമാസനത്തിൽ-വാഴും ദിവേശൻ
മഹിമയോടെന്നുജ്ജിൽ-വാണരുളീടണം- വേഗ
5. തേജോമയനാം-മനുനന്ദനനേ.
ചേതസ്സിലെന്നും-പതിച്ചീടുവാനായ്- വേഗ
6. ദേവശുദ്ധാത്മനേ!-ആവസിക്ക് എൻറെ
ജീവനിലേയ്ക്കുവിൻ-ഭംഗി വിളങ്ങുവാൻ- വേഗ
7. യേശുവിൻജീവൻ-മമ ജീവനത്തിൽ
എന്നും പ്രകാശിപ്പാൻ-തുണയ്ക്കുക ദേവ! വേഗ
8. പരിശുദ്ധനെന്നിൽ-വാസം ചെയ്യിടിലൊ
പാവനജീവിതം-സാധ്യമാകുമേ- വേഗ
9. വാക്മനോകായം-ഒക്കെയെന്നാകവെ
സംജ്ഞിച്ചൊല്ലീടണം-രക്ഷകനെ സദാ- വേഗ

എന്നു.

Come Holy Spirit S. S & S.

162.

1. വാ, വിശുദ്ധാത്മാ! പ്രാവുപാലൊങ്ങൾ മേൽ
ആവസിക്ക്, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നരത്തിൽ;
ജീവനാം ക്രിസ്തുൻ സ്നേഹം പൂണ്ണതയിൽ
നൽവെളിവാൻ കൗണിക്ക് കൃപയാൽ
2. വാ, വിശുദ്ധാത്മാ! കാർമ്മേഘങ്ങൾ നീങ്ങാൻ,
നാവുകൾ കൃപ സുവിശേഷിപ്പാൻ,
നൽവരം തന്നു യേശുജലമിന്നു
പാവനമോദാൽ നിറെങ്ങീടുവാൻ
3. വാ, വിശുദ്ധാത്മാ! താതനയച്ചൊന്നേ!
ആപുൻ, വഴികാട്ടി, സഹായകൻ,
ദീപ്തിതന്നെതു കൂടെ നടന്നീടാൻ,
പ്രാപ്തരാവാൻ, നീ ചിന്തെ വസിപ്പാൻ.

എന്നു.

മുഖാരി

ചായ്യാതാളം

163.

പല്ലവി.

വിശുദ്ധാത്മാവേ! വരിക-ദാക്ഷിണം
എൻ നെഞ്ചിൽ വസിക്ക!

ചരണങ്ങൾ.

1. നിൻ ഹിതം എത്ര അറിഞ്ഞാലും പാപമെ
നിത്യം ചെയ്തിട്ടു ഞാൻ—എന്തേൽ
നി കടാക്ഷിക്കേണം—അല്ലെങ്കിൽ പാപി ഞാൻ
നിത്യം ചാവിന്നിരയാം— വിശു
2. പാപിയെന്റെ മൂലം—പാടുപെട്ടെൻ യേശു
പാരിൽ മരിച്ചതിനെ—പല
പ്രാവശ്യം പാപിമ—റന്നുമാവാവങ്ങൾ
പക്ഷമായ് ചെയ്തുപോയേൻ— വിശു
3. ജീവനുണ്ടെന്നൊരു—നാമമേ ഉള്ളെന്നിൽ
ജീവനില്ലേ പറനേ!—ഭവാൻ
കൈവിട്ടാൽ പാപി ഞാൻ—ചാവാനിടയാമേ
കോപിച്ചു പോകരുതേ— വിശു
4. നിന്നോട് പേക്ഷിച്ചു—വന്ദനം ചെയ്യാനും
നിൻ സത്യം കേൾപ്പതിന്നും—മന്ദം
എന്നിൽ പലപ്പോഴും—വന്നവെക്കു ക്ഷമ
തന്നു നീ വന്നിടുക— വിശു
5. ഈലോകമായയിൽ—കാലം കഴിച്ചു ഞാൻ
മേൽലോകത്തെ മറന്നേൻ—ഇനി
ആലോക കാഴ്ചങ്ങൾ—ചിന്തിപ്പതിന്നു നീ
ആഗ്രഹം തന്നിടുക— വിശു
6. കല്പപോലുള്ള എൻ—വല്ലാത്ത നെഞ്ചിനെ
നല്ലവണ്ണം ഇളക്കി—ഉള്ള
വല്ലാത്ത ചിന്തകൾ—നീക്കി എന്നുള്ളിൽ നീ
പള്ളികൊണ്ടിടണമേ— വിശു

മന്നുർ. ശങ്കരാഭരണം ഏകതാളം 164.

വിശുകൾ വെവാത്താവേ! സ്വർഗ്ഗീയമാം—ആവിനെ വീശണമേ
യേശുവിൻ രക്തത്താൽ ദാസന്മാർക്കു—കാശമായീൻവനേ!

ചരണങ്ങൾ.

1. ദൈവത്തിൻ തോട്ടത്തിന്മേൽ വിശിഷ്ടക—ലാവണ്യനദിമോടെ
ജീവന്റെ വൃക്ഷങ്ങൾ പൂത്തു കാഴ്ച വാൻ—ദൈവത്തിൻ പുകഴ്ത്തായ്
2. സ്നേഹത്തിൻ പാലകനേ! നിൻ കാറ്റിനാൽ—സ്നേഹാഗ്നി ജ്വലിപ്പിക്ക
ഇഹനിൻ ശിഷ്യരിൽ യേശുനാമത്തിൻ—മഹത്വം കണ്ടിടവാൻ
3. പുതിയതാം വീഞ്ഞിനെ നിൻ ശുദ്ധന്മാർ—കടിച്ചാഹ്ളാദിക്കട്ടെ
ഏദയം ആനന്ദം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു—സ്തുതിയാൽ കവിയുവാൻ

4. സ്ഥിരസമധാനവും സമുത്തേരിൻ—തിരപോൽ വർദ്ധിച്ചിട്ടും
കരപ്രദേശങ്ങൾ ദാസർ വിട്ടെന്നും—ആഴത്തിൽ വാസം ചെയ്യാൽ
5. കരറിന്റെ ചിറകിടമൽ സുഗന്ധങ്ങൾ—നാട്ടിൽ പരന്നിട്ടുവേരും
പാട്ടിലും വാക്കിലും ജീവവാസന—പൊങ്ങുവാൻ നല്ലേണമേ
6. യേശുവിൻ വരവിനായ് ഒരുങ്ങിയ—വിശുദ്ധ കന്യകയായ്
ആശയോടിരിപ്പാൻ തന്നിടേണം തൻ—മേശയോടണയുവാൻ
7. വിശ്വസ്യകാർയ്യസ്ഥൻ നീ എന്നേക്കും ന—ല്ലാശപാസപ്രദനം നീ
ശിഷ്യരിൽ മഹത്വത്തിൻ രാജാവിന്റെ—ഇഷ്ടം തികെക്കേണമേ.

രണ്ടാം ഭാഗം.

1. സംതാന്റെ വ്യാജങ്ങളെ അനേകർ ക—ഞ്ഞാടിനാൽ ജയിക്കുവാൻ
നാട്ടിലും കോട്ടിലും ദാസരെ സത്യ—സാക്ഷികൾ ആക്കിടുക
2. ചാവിന്റെ പുത്രന്മാരെ നിൻ ശ്വാസത്താൽ—ജീവിപ്പിച്ചുണർത്തുക
ദൈവത്തിൻ രാജ്യവും നിതിയും സത്യ—സേവയും തേടിടവാൻ
3. യേശുവിൻ വചനവും തൻ വിശുദ്ധ—ക്രൂശിന്റെ രഹസ്യവും
വിശ്വസിപ്പിച്ചുവരും ഉള്ളിൽ ഉടനെ—വിശ്രാമം കണ്ടെത്തുവാൻ
4. ശക്തിയിൻ ആത്മാവും നീ ദൈവികമാം—ഭക്തിയിൻ ദാതാവും നീ
മുക്തി ഈ ഭൂമിയിൽ നൽകുന്നോൻ ക്രിസ്തുൻ—രക്തത്തിൽ ആശ്രയിച്ചാൽ
5. വിശുദ്ധഭൂമി എങ്ങും വരണ്ടതാം—ക്ലേശപ്രദശത്തിലും
നാശത്തിൻപാശങ്ങളാകെനിങ്ങി ദൈ—വാശിസ്സു വാഴുംവരെ.

എൻ. ഹിന്തുസ്താൻ കാപ്പി ഏകതാളം 165.

വാ വാ വിശുദ്ധാത്മാ! എൻ നെഞ്ചകത്തിൽ

ചരണങ്ങൾ.

1. വാ വാ കാരുണ്യവാനേ!—മഹത്വശക്തിയുള്ളോനേ!
നീവാ നിതിസത്യത്തിൻ—ബോധമിനിക്കു തത്വവാൻ— വാ
2. പരപഞ്ചായവും അന്ത—താപവും ഉണ്ടാകാനും
കോപവിധിനാളിനെ—കുറിച്ചുണർച്ച നൽകാനും— വാ
3. ദൈവസ്നേഹം ഭയവും—കടികൊണ്ടിരുന്നിടാനും
സർവ്വകലവും ജപ—തല്പരനായിടാനും— വാ
4. പലവരദാനങ്ങൾ നീ—പണ്ടുപേക്ഷിച്ചവർ
നിലയായി നല്കിയതു—നിമിത്തം യാചിച്ചിട്ടുന്നേൻ— വാ
5. എന്നുള്ള ശുദ്ധമാക്കി—എന്നും വസിച്ചിട്ടുവാൻ
എന്നേശ്വരചാനപാലം—എഴുന്നരുളേണം സ്വാമി— വാ

എന്നു. ദൈരവി തൃശ്ശൂരൂപകം 166.

പല്ലവി.

വരികനൽവരങ്ങളെ നി-
തരിക ആവിരേ!—ഇ
കരുണവാപിയേ!—

ചരണങ്ങൾ.

1. തവജനാഭിഷേകത്തിൻസു-
ഗന്ധതൈലമേ!—ദിവ്യ
സ്നാനതൈലമ!— വരിക
2. പ്രാവുപോലെയോ ദഹന-
ജ്വാലപോലെയോ—കതി
രൊളിവുപോലെയോ— വരിക
3. ചാഴ്കമനസ്സിൽ ഭൂച്ചിചാരം—
ആകെ മാറുവാൻ—ഗുണം
4. ഏറിത്തറുവാൻ— വരിക

4. പാപക്കടലിൽ ആഴംകണ്ടു—
പാപി ഞാനുമ്പോ—എന്നിൽ
കോപിയാതെയും— വരിക
5. ദോഷമുള്ളിയിൽ മുഴുകിവാഴും—
ദോഷിത്താനല്ലോ—ഗുണ
ദോഷിനിയല്ലോ— വരിക
6. പ്രകൃതികൊണ്ടു വികൃതമായ—
ഹൃദയം മാറുവാൻ—നവ
ഹൃദയം ആകുവാൻ വരിക
7. ഇരുൾ അകന്നങ്ങകം അതുകൽ—
വെളിപണയുവാൻ—വേദ
ത്തെളിവുണരുവാൻ— വരിക
- 8 സത്യധർമ്മനിതിമാഗ്ഗ-
മുറകൾ ആകുവാൻ—കൃപ
വളരെ നൽകുവാൻ— വരിക

എന്നു. നാഥനാമകൃിയ ആദിതാളം 167.

പല്ലവി.

വന്നുവസിക്ക! ദേവാത്മാവ നി
വന്നുവസിക്ക!

അനുപല്ലവി.

വന്നുവസിക്കവേഗം—നിന്നുടെ മംഗളപയം
ജനനീയടിയാരിന്മേ—ലുണരത്തികൽനിന്നു—

വന്നു

ചരണങ്ങൾ.

1. കർത്താവിൻ ഭൂതർ പെന്തി കോസ്യപ്പെരുനാളികൽ
ഒത്തങ്ങൊരുമയോടെ—പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നരം
ഏറ്റവും ശക്തിയുള്ള—കാരോട്ടം പോലവർമേൽ
എത്തി ആവസിച്ചുപോ—ലിട്ടാസരിലുമിന്നു— വന്നു
2. കർത്താവരുളിച്ചെയ്യ—വാർത്തകളെല്ലാമവർ-
ക്കൾക്കായികലോർമ്മവ—രുത്തിക്കൊടുത്തുനല്ല
ശക്തിയോടേതുവെ പ്ര—സിദ്ധപ്പെടുത്തുവാനായ്
അഗ്നിനംവംലവർമേ—ലന്നു വന്നുപോലിന്നു— വന്നു
3. അന്നാളിൽ മൂവായിര—മാത്മാക്കളിന്മേൽ ശക്തി
ഒന്നായ്ജപലിപ്പിച്ചു—തൻനാമത്തികൽചെയ്തു

- പിന്നെയങ്ങയായിര—ത്തിന്മേലുമൊരനാളിൽ
 ഒന്നായ് പ്രകാശിച്ചുപോ—ലിന്നിയടിയാർമേലും - വന്നു
4. അക്കാലം തൊട്ടുദിവ്യ—ശക്തിയാൽ തിരുസഭ
 ഉൾക്കാമ്പിൽ ഭക്തിയാജ്ഞ—ലിക്കപ്പെടുന്നതുപോ—
 ലിക്കാലത്തിലും നിന്റെ—പ്രത്യേക ദീപ്തിമൂലം
 ഇക്കൂട്ടത്തേയും പാലി—ച്ചിട്ടുവാനൊക്കെങ്ങിറ്റപ്പാൾ— വന്നു

എന്നുവ. സിന്ധുകന്നഡ ആദിതാളം 168.

പല്ലവി.

മാ പരിശുദ്ധാത്മാവേ!—ശക്തിയേറും ദൈവമേ:

വന്നു രക്ഷിക്കണമേ—വേഗമേ

പരണങ്ങൾ.

1. പാപിയെന്നുള്ളിൽ ന്യായചരം—വാദിച്ചുണർത്തിടുകയെൻ
 പാപവഴികൾ തോന്നിക്കുക—വേഗമേ— 20
2. പാപമോഡം നല്ലകന്നി—നീതിന്യായതീർപ്പിനേയും
 പക്കമോടിങ്ങോർമ്മ നല്ലക—വേഗമേ— 20
3. യേശുവോടുചേരുവാനും—സത്യംഗ്രഹിച്ചിട്ടുവാനും
 എന്നെയാകേക്ഷിച്ചുടുപ്പിക്ക—വേഗമേ— 20
4. നല്ലജീവവിശ്വാസവും—മോക്ഷഭാഗ്യമുദയതും
 നൽകുക വീണ്ടുംജനനവും—വേഗമേ— 20
5. പരിശുദ്ധനാക്കുകെന്നെ—പഠിപ്പിക്ക ദൈവഇഷ്ടം
 പരനേ! വഴിനടത്തെന്നെ—വേഗമേ— 20
6. ബലഹീനത വരുമ്പോൾ—തുണച്ചുശ്വസിപ്പിക്കെന്നെ
 പരലോകാനന്ദം കാട്ടുക—വേഗമേ— 20

എന്നുൻ. കരഞ്ജി ആദിതാളം 169.

1. ഏന്നുള്ളിലെന്നും വ—സിച്ച്ചിട്ടുവാൻ സ്വർഗ്ഗ-
 മണ്ഡപം വിട്ടിറങ്ങി—വന്ന
 ഉന്നതനും തങ്ക—പ്രാവേ! നീ വന്നെന്നിൽ
 എന്നുമധിവസിക്ക.
2. തങ്കച്ചിറകടി—എത്രനാൾ കേട്ടിട്ടും
 ശങ്ക കൂടാതെ നിന്നെ—തള്ളി
 സങ്കേതം ഞാൻ കൊടു—ത്തന്യുക്കെന്നെത്തിതം
 സങ്കടപ്പെട്ടിട്ടുന്നു.

3. കർത്തനേ! എത്ര അനൗപമങ്ങളയ്യോ!
നഷ്ടമാക്കി ഈ വിധം—ഇന്നും
കഷ്ടത തന്നിൽ വ—ലയുന്നു ഞാനിതം
തട്ടിയുണർത്തേണമേ.
4. ശൂന്യവും പാഴുമായ്—തള്ളിയതം മീനിൻ
മന്ദിരം തന്നിലിന്നും—ദേവാ!
വന്നു പാത്തു ശുദ്ധി—ചെയ്യ നിൻ വീട്ടിന്റെ
നിന്ദയകരേണമേ.
5. ജീവിതമിന്നും ശ—രിയായിട്ടില്ലയ്യോ!
ജീവിപ്പിക്കും കർത്തനേ!—വന്നു
ജീവനും ശുദ്ധിയും—സ്നേഹവും തന്നെന്നെ
ജീവിപ്പിച്ചിടേണമേ.
6. ശക്തിയിൻ സിംഹാസനം—ന മതിലേറിയാ
വസിക്കുന്നേശ്വരാജൻ—എന്നിൽ
ശക്തിയോടെ വന്നു—വാണിടും നേരത്തിൽ
ശക്തനായ് ജീവിക്കും ഞാൻ.
7. എന്നലങ്കാരവ—സ്രം ധരിച്ചിടും ഞാൻ
ഇന്നുമുതൽ ദൈവമേ!—മേലാൽ
എന്നിലശുദ്ധനും—ചേലയില്ലാത്തൊന്നും
ചേൻവരികയില്ലാ.
8. ഈ വിധത്തിൽ പരി—പാലിക്കപ്പെട്ടിടാൻ
ദൈവാത്മാവേ! വന്നെന്നിൽ—എന്നും
ആവസിച്ച് തവ—തേജസ്സാലെന്നുടെ
ജീവൻ പ്രശോഭിപ്പിക്ക.

എ. കോപ്പി ഏകതാളം 170.

പല്ലവി.

അഗ്നിയുപാലപോലെ വാനിൽ—നിന്നു വന്ന വിശുദ്ധാത്മാ!
വന്നിറങ്ങി ആവസിക്ക—ഇന്നുനിന്റെ ദാസരിന്മേൽ
ചരണങ്ങൾ.

1. വിടൻമു നാവുപോലെ—ശിഷ്യന്മാർ പ്രത്യക്ഷമായ്
ഉടനെയവർമേൽ പതി—ഞ്ഞ നവോലിന്നേരമതിൽ— അ
2. അഗ്നിയും ആത്മാവായും—എന്നെ സ്നാനം ചെയ്ത ദേവാ!
ഭഗജീവിതമശേഷം—നിങ്ങി ജയം കൊള്ളവന്നായ്— അ
3. സ്വർഗ്ഗീയമാം പുതു വീടാ—ലെന്നെ മത്തനാക്കിടുക
ദൃഢജീവിതം നിങ്ങി—സർഗ്ഗതി തുടന്നിടവാൻ— അ

4. യോർക്കാനിൽ വെച്ചെന്റെ പ്രാണ-നാഥനേചിറങ്ങി വന്ന
ശുദ്ധമുള്ള തങ്കപ്രാദവ!-പറന്നുവസിക്കയെന്നിൽ- അ
5. ദൈവത്തിൻ സിംഹാസനത്തിൽ-നിന്നൊഴുകും ശുഭ്രമായ
ജീവവെള്ളത്തിൻ നദിയ-എന്നിൽകൂടൊഴുകണമേ- അ
6. ശുദ്ധമുള്ള എണ്ണയാലേ-മറുവമാക്കെൻ ശിരം നീ
ബലിയോടെജീവിച്ചനിൽ-വേല ചെയ്താൻ സംഫല്യമായ്- അ

ശ്ലോ. ചെമ്പുരുട്ടി ആദിതാളം 171.

പല്ലവി.

പെന്തിക്കോസ്ടിൽ വല്ലഭന!-എഴുന്നരുൾക

അനുപല്ലവി.

നിൻ ദാനം യാചിക്കുന്ന-നിൻ ദാസരിന്നുള്ളത്തിൽ

ചിത്തം തീജപാല ഭക്ത-തിരു പ്രസന്നതയോടെ- പെന്തി

ചരണങ്ങൾ.

1. വിശ്വാസം സ്നേഹം ആശയം-അഗതികൾക്കു
ദമലിൽനിന്നയയ്ക്കണമേ
നിൻ ശ്വാസം ഇല്ല എങ്കിൽ-നീജ്ജീവരൂപം ഞങ്ങൾ
നീ താമസം ചെയ്യല്ലേ-ശക്തി പകർന്നിടുവാൻ- പെന്തി
2. പേരല്ലാത്തൊന്നുമില്ലയോ!-നീല ചെല്ലൊം
പിഴച്ചപഥാനമായയോ!
കാരോ മനസ്സുകളും-ദാരോ നീലതിരിഞ്ഞ്
ഒരു മനമെന്ന ശക്തി-ഒഴിഞ്ഞുപായല്ലോ സ്വാമി!- പെന്തി
3. കല്ലായനെയുകുളെല്ലാം-ഉടക്കണമേ
കാടല്ലാം വെട്ടിക്കളക
എല്ലാ വഞ്ചനകളും-ഇല്ലാതെയോക്കണമേ
ഏവകും അനുതാപം-അനുഗ്രഹിച്ചിടേണമേ- പെന്തി
4. പാപത്തിന്നുറവകളെ-അടക്കണമേ
പരിശുദ്ധം ജനിപ്പിക്കുക
താല്പര്യത്തോടെ ഞങ്ങൾ-യേശുവേ പിന്തുടരൻ
സത്യക്രിസ്തുവരായി-കാക്കണം അടിയരെ- പെന്തി

ശ്ലോ. മുഖാരി ചാമ്പുതാളം 172.

പല്ലവി.

ആത്മാവേ! വന്നിടക-വിട്ടു-ലാത്മാവേ! വന്നിടക.

ചരണങ്ങൾ.

1. ആത്മാവേ വേഗം വ-ന്നെന്നതി പാപക്കു-
ളാകെനി യോപ്പിക്കുക-ഞാൻ

- ആയവയോളം അ—ലറിക്കരവതി-
ന്നായി തുണച്ചിടുക— ആത്മാ
2. കേൾക്കുവാനുണ്ടു നീ—രേറ്റപ്പൊളം കമെൻ
കണ്ണിൽനിന്നു ദൈവമേ!—നിൻ
തൂറ്റപ്പൊളം പാടി—നിറപ്പൊളം പെക്കിക്ക-
നിപ്പൊളം വിടൊല്ല— ആത്മാ
3. കല്ലും മനസ്സിനെ—തല്ലിക്കൊന്നിൻ
ചൊല്ലും വേഗമേറ്റം!—ദിനം
വെളിക്കഴിയാക്കി—കൊള്ളുകയെന്നിതു
കണ്ണുകളെ വേഗം നി— ആത്മാ
4. യേശു കരിശിൽ മ—രിച്ചു സ്വരൂപമെൻ
മാനസം തന്നിൽ ദിനം—പ്ര-
കാശിപ്പതിൻ തു—ണക്കുക ദൈവമേ!
ലേശവും താമസിയാ— ആത്മാ
5. നിന്നെയത്ര തവ—ണ ടുവിപ്പിച്ചിരി
ക്കുന്നു മഹാ പാപി ഞാൻ—നിന്റെ
പൊന്നുമുപദേശം—തർജ്ജിക്കട്ടെ ഞാൻ
തന്നിപ്പോയ നടുങ്ങൽ— ആത്മാ
6. നിശ്ചിതം ടുമാഹമ—വിശ്വാസം വഞ്ചന
പകയെന്നിവയൊഴിച്ചു—എ-
ന്നകമെ വിശ്വാസം പ്ര—ത്യംഗസ്സഹങ്ങളെ
വേഗം തന്നിടുക നി— ആത്മാ
7. അപ്പൊസ്തലരിചി—റങ്ങിയ വണ്ണമി
പ്പൊളംകാശം പിളർന്നു—നി
ഇപ്പൊഴി മേലിറ—ങ്ങി ഹൃദയം തന്നി
ലൊപ്പൊഴം വാണിടുക— ആത്മാ
8. ജീവജലമേ! ക—നിത്തൻപോടെന്നിൽ നി
മേവംതിരിക്കുമെങ്കിൽ—നിത്യ
ചാവുന്നിരയായി—ടും മഹാ പാപിഞാൻ
ദൈവമേ! കൈ വിടൊല്ലാ— ആത്മാ
9. ചൊല്ലിക്കൂടാത്ത ഞെ—രക്കങ്ങളോടതി
വല്ലഭൻ മുഖപര്യം—ഈ
ചൊല്ലാമിനിക്കായ—പെക്കിപ്പതിന്നു നി
തെല്ലം താമസിക്കൊലാ— ആത്മാ

മെ.

Our blessed Redeemer''

173.

1. ജീവനായോനാകുന്ന—ദൈവത്തിൻ ഭക്തമാവെ!
നിൻ മുമ്പിൽ ഞാൻ വണങ്ങുന്നു—ഇന്നരത്തിൽ.
2. എന്നെ വിത്തുലനാ (യഹ)ക്കുവാൻ—എന്നുമുണ്ടെന്നു ഭൂമിയിൽ
നിൻ പാവനമായുള്ളതാം—വ്യംപാരങ്ങൾ.
3. പ്രശാന്തമായ നിന്നുടെ—ശിക്ഷാക്രമങ്ങളെ
ഞാൻ ഭാനുസരീരക്കണമെ—ജ്ഞാപ്രതി.
4. ദൈവാതളപ്പാടുകളാൽ—നി വെളിച്ചംകൈ
എല്ലാ ദിനവും തൻഹിതം—നല്ലാത്തമാവെ!
5. പുണ്യാനുസരണമതിൻ—പാതയിൽകൂടെ ഞാൻ
പ്രതിദിനം നടന്നടൻ—താനിൽതുപ.
6. എന്റെ സ്വയം ദൈവംദിനം—യേശുരക്ഷിതാവിൻ
ക്രൂശിന്റെ മേൽ ഇരുത്തുക—പ്രതിജ്ഞം.
7. സ്വർഗ്ഗവുമായ് ദിനംപ്രതി—സജീവസംസ്കൃതം
സദാനന്ദപ്രദം എന്നിൽ ജനിപ്പിക്ക.
8. ദൈവാവിധേ! എൻ മാന്ദസ്യം—നി വരുത്തുക നിൻ
വ്യാപാരശക്തിമൂലമായ്—രൂപാന്തരം.
9. എന്നാത്മദേഹി ദേഹവും—നിൻ ഭരണമതിൽ
വരേണമെ ക്രിസ്തു എന്നിൽ—ഉരുവാകാൻ.
10. രക്ഷാകരനെ എന്നുടെ—ഭാഷയ പ്രേമത്തിൻ
ഭാജനമാക്കുക സദാ—നിൻ ശക്തിയാൽ.
11. ജഡത്തിൻ ചിന്ത ചേൾമെൻ—ഏതയെ ഉദിക്കിൽ
തവാഗ്നിജപാലയിലുടൻ—ദഹിപ്പിക്ക.
12. എത്ര കൈടിയംതുലാത—എന്നിലുണ്ടായിട്ടും,
ഇന്നവരെ നിൻ കാരുണ്യം—എന്തുള്ളതേ!

മെ.

മുഖാരി

ചായ്യാതാളം

174.

1. എന്തുനൽസമ്പത്തുണ്ടു—നമുക്കെന്നു
ചിന്തചെയ് ക്രിസ്തുസഭേ!—ദൈവയെ
പെന്തിക്കോസൂൽശക്തി—യെന്നു നാം ചൊല്ലിക്കൊ-
ണ്ടെന്തിനാണെന്നുവോ—അയ്യോ—എന്തിനാണെന്നുവോ
2. വാങ്ങി നമുക്കായിട്ടേതു—പുരോഹിതൻ
വാഗ്ദത്തം തന്തരുടെ—പാപ
വിപ്ലവങ്ങൾ നിങ്ങൾ നാം—ശക്തി ധരിച്ചിടാൻ
വിപ്ലവില്ലെങ്കിലുമേതു!—തീരെ വിപ്ലവില്ലെങ്കിലുമേതു!

3. ഞെട്ടിയുണർന്നുനേരം-ജീവിച്ചിടാം.
കണ്ണിൽ നമിനിമൽ-നന്മിൽ
നഷ്ടമതാം ദൈവ-ശക്തിയെ വഞ്ചിട്ടു
ക്രിസ്തുനിൽ യജിച്ചിടാം-യെളുക്രിസ്തുനിൽ യജിച്ചിടാം.
4. നിമലാം നാം ദൈവനാമ-മഹിമയ്ക്കു
ജീവിച്ചുകൊൾവതിന്നു-പാപ
മോചനംദാപരം വി-ശുദ്ധിവേഷം വിട്ടു-
ലാത്മശക്തിയുംവേഷം-വിട്ടുലാത്മശക്തിയുംദാപരം.
5. ആയവനെന്ന മഹത്വം-പ്പെടുത്തുക.-
നേട്ടുതാൻ ചൊന്നില്ലാ മറ്റു-തന്റെ
മയമില്ലാവാക്കിൻ-സാരമൊത്തു നമു-
ക്കുത്ഥനിറവു നേടാം-വിട്ടുലാത്മനിറവു നേടാം.

൧൭൫. മോഹനം ആദിതാളം 175.

1. പരിശുദ്ധാത്മാവേ! ഇപ്പോൾ-ഇന്നുടിയർമേൽ
കരളലിഞ്ഞു വന്നുവരും-നല്ലീടേണമേ
2. പെന്തിക്കോസ്റ്റിൽനമുളിൽ സ്വന്തം-അപ്പോസ്തലർമേൽ
ചന്തമാടിറങ്ങിവന്നു-പരിശുദ്ധാത്മാവേ!
3. നല്ല ദാനങ്ങൾക്കുടയ-വല്ലഭനേ! നി
സ്വർഗ്ഗോക്തത്തിൽനിന്നിറങ്ങി-വരിക ഞങ്ങൾമേൽ
4. വന്നുവരേണമേ-എല്ലാവർമേലും
തന്നിട്ടശീർഷാദത്തം-നല്ലീടേണമേ.

THE WORD OF GOD

അവവചനം.

൧൭൬. Break 'Thou the Bread of Life 176.

1.

2.

പദവത്തിൻപുതു നാം ക്രിസ്തുശുഭവേ!
ജീവന്റെ വചനം നല്ലേണമേ
ആശ്രിതർ മദ്ധ്യത്തിൽ പാർക്കുന്നേനേ!
ദാസരെ സത്യത്തിൽ നടത്തുക

പണ്ടേർ അഞ്ചുപു. മീൻ രണ്ടു
കണ്ടപ്പോൾ വെളി വെളിപ്പിച്ചുനേ!
ഇങ്ങിളി പ്രാപ്തിയും അത്യല്പമേ
അഞ്ചു തുക്കയും ഏല്പാം വെളി

3.

ജീവനില്ലാത്തവർ ജീവിക്കുവാൻ
ഭൈരവത്തിൻഭക്തർ ശക്തർആയിടാൻ
ഏകക യേശുവേ! നിൻവാക്കിനാൽ
ഏകക കൃപയെ നിൻആത്മാവാൽ

4.

ഭൈരവരഹസ്യങ്ങൾ മിന്നിടുവാൻ
ഏവനും നന്ദിയോടെ വന്ദിപ്പാൻ
മൃദലും മന്ദലും മാറിടുകെ
ദൂതകൾ വെളിച്ചം ആക്കിടുകെ

5.

സത്യത്തിൻസപാതന്ത്ര്യം വിശുദ്ധിയും
നിത്യമം ഐശ്വര്യം സുബുദ്ധിയും
സൽഗുണം കൈയും നല്കിടുകെ
സത്യത്തിൻപാലകനാം യേശുവേ!

6

നിൻസന്നിധാനത്തിൻആശ്വാസങ്ങൾ
നിൻതിരുനാമത്തിൻസുഗന്ധങ്ങൾ
വ്യാപിച്ചുവീശട്ടെ നിൻ ആലയെ
വാഴുക മഹത്വത്തിൻരാജാവേ!

എ. /

Tune "Sing them over again"

177.

1. യേശുവിൻതിരുപാദത്തിൽ—ഇതന്നു കേൾക്ക നാം
തന്റെ വിശുദ്ധവാക്യത്തിൽ—നമ്മുടെ ജീവനാം
യേശുവിൻസുവിശേഷം—ദിവ്യമം ഉപദേശം

കേൾക്കുകനാം—കാക്കുകനാം

ജീവന്റെ വാക്യങ്ങൾ.

2. ഭൈരവചനം ജീവനം—ശക്തിയും ആകയാൽ
ആത്മരക്ഷയുണ്ടേവനും—ഉള്ളത്തിൽ കൈക്കൊണ്ടാൽ
ആത്മമരണം മാറ്റം—നീതിയിൽ അവൻവാഴും—
3. അജ്ഞനെ ജ്ഞാനിയാക്കുവാൻ—വചനം ജ്ഞാനം ആം
സത്യത്തിൽ അതു കാക്കുവാൻ—സ്വർഗ്ഗത്തിൻ ദാനമാം
ഒഴിയാൻ നിത്യനാശം—മാലിന്നൊരു പ്രകാശം—
4. സത്യഭൈരവത്തിൻഭക്തന്മാർ—വചനം കാക്കയാൽ
സൽപ്രവർത്തിക്കു ശക്തന്മാർ—ആകുന്നു നാംകേൾക്കുവാൻ
ഭൈരവമുഖപ്രസാദം—നിത്യം അവർക്കാഹ്ലാദം—
5. ലോകങ്ങൾ അവസാനിക്കും—വാനവും ഇല്ലാതാം
ഭൈരവവാക്കു പ്രമാണിക്കും—ഭക്തനോ നിത്യനാം
വാട്ടം മാലിന്യം നാശം—ഇല്ലാത്തതാവകാശം—

കേൾ

കേൾ

കേൾ

കേൾ

എ.വു.

മണിരങ്ക

ആദിതാളം

178.

1.

പൊന്നിനേക്കാൾ വിലയേറിയതാകും
ഭൈരവചനമതിൻ—സമം

മന്നിലെങ്ങുമില്ലാത്തും—ഭൈരവത്തമാ
സ്വർഗ്ഗനീക്കുപമതു.

(യൊര

2.

ഏദയത്തിൽ വിശു-ലാത്മപ്രകാശമു-
ദിച്ചിട്ടെന്നോരളവിൽ-ശുദ്ധ
വേദപ്രമാണം-തേനിദനക്കുളം
മധ്യമയ്ക്കുവേദിക്കും.

3.

ഭൈവപിതാവിനു-പാപികളോടുള്ള
അരുതരമം സ്നേഹം-അതു
ജീവദായകമം-ദിവ്യവചനത്തിൽ വി-
ളങ്ങുന്നു സ്സഷ്ടമായി.

4.

ജീവമൊഴിയം-വേദപ്രമാണത്തിൽ
പ്രിയപ്പെടുന്നവർ-സദാ
ഭൈവവചനമകം-യേശുരക്ഷകനിൽ
സ്നേഹം വളർന്നുവരും.

5.

പാപത്തിന്മോചനം-ചിത്തവിശുദ്ധി
ആത്മസന്തോഷമതും-സദാ (യം
ആപത്തിലഭയം-ഇതളിൽ പ്രകാശം
നല്കുന്നു തിരുവചനം.

6.

സത്യവിശ്വാസികൾ-ലോകത്തിൽ സ
സർവ്വഭാഷാജിദ്യം-അതു (ഹിക്കും
ഉത്തമാശ്വാസവും-ആത്മീകബലമതും
സർവ്വദാ നൽകീടുന്നു.

7.

ഭൈവവചനമാ-മാത്മവിൻവാളിനെ
കൈക്കൊണ്ടിട്ടുനവർ-ഇഹ
സർവ്വവൈരികളെയും-വെന്നിട്ടുവതിനു
ശക്തി ലഭിക്കുമഹം.

8.

മന്നായാം വചനം-മെന്നും ഭൂജിപ്പവർ
ശുദ്ധതയിൽ വളരും-അവ-
ർക്കുന്നതഭൈവസം-സർഗ്ഗമനുഭവം
ആനന്ദമായ് വന്നിട്ടും.

9.

വേദപ്രമാണത്തെ-സ്നേഹിക്കുന്നോരുടെ
ഭാഗ്യമനന്ദമല്ലോ-അവർ
മോദമായിഹവാസം-ചെയ്യുവിൻവാ
മോക്ഷപുരത്തിലെന്നും. (ണീട്ടും

മുൻ. സഹാന ആദിതാളം 179.

പല്ലവി.

സന്തോഷംതരം സുവിശേഷം-നിത്യ
സന്താപമകറും അശേഷം.

അനുപല്ലവി.

മർത്യം-പാപത്താൽ ഉളവാകും-ശാപമൊഴിച്ചു
നിത്യം-ചാവിൽനിന്നുലരിക്കും-പാത നേരെ കാണിച്ചു..... സ
ചരണങ്ങൾ.

1. സത്യഭക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കും സാക്ഷ്യം
നിത്യജീവൻ നൽകും തിരുവരകൃപ-നിന്നെ
കാക്കും-സത്യമംഗ്ലത്തി-ലാക്കും-നിൻ പാപമൊക്കെ
വേറാക്കും-രക്ഷകൻപാടെ-മാക്കും-നി വിശ്വസിക്കിൽ..... സ
2. എന്നും ചിത്തത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചിട്ടിൽ
നന്നെ ചേർത്തുകൊള്ളും വെളിച്ചത്തിൽ-നിന്നെ

കാവൽ-ചെയ്യുനദിനം-ആപൽ ദുഃഖങ്ങളിലും
ആവ-ലേഖ്യ നിൻമനം-ചാലിച്ചെന്തെന്നരത്തിലും.....

സ

ഛന്ദഃ. പൂണ്ണചന്ദ്രിക ആദിതാളം 180.

പല്ലവി.

പരമാമൃതമാം-ദൈവവചനം-പരമം ദിനമേ

അനുപല്ലവി.

ധരണിയിലുരുതര-ഗുണഗണമരുളം-

പരമാം

ചരണങ്ങൾ.

1. തെളിതെന്നതിലും-വളരെ മധുരം
ഉളവരുളിടം തവ-മനതളിരതിലി- പരമാം
2. മനുജാതികളിൽ-മനുഃവാഞ്ചരിതമാം
അനവധി കനക വി-വിധപണിയതിലും- പരമാം
3. ഇരുളോടിടുവാൻ-അരുണൻ ഇതുതാൻ
തിരുപ്രഭ ദിനംപ്രതി-മതി മതി മഹിയിൽ-- പരമാം
4. പ്രതിവാസരവു-ക്ഷിതിവാസികളിൽ
ദൃതിഹരമിതുതുപ-ജല നിധിയതിനാൽ- പരമാം
5. സഭയിന്നായിരം-പ്രഭയു-ഇതുതാൻ
ശുഭയുഗമണവതു-ചരഭവിനിയതം പരമാം

ഛന്ദഃ. ശങ്കരാഭരണം അടതാളം 181.

പല്ലവി.

തേൻ മധുരമതിലും-സത്യവേദം

ദിവ്യമായ മധുരം

അനുപല്ലവി.

ജ്ഞാനമതിൽ നിറയു-വേദമതിലിനിക്ക

നാഥനേ! അരുളാശ-അനുദിനം രുചിപ്പാൻ-

രേൻ

ചരണങ്ങൾ.

1. കൗതന്യഗുരുവചനം-കളങ്കനി-
വാരണമായോരശനം
പൂരണമായതു-ഞാനറക്കൊണ്ടിടുകിൽ
പരവനാലയത്തിന്നു-ചോദ്യനായിട്ടുമേ- രേൻ
2. ബുദ്ധിയിൻകൺ ഇരുങ്ങു-ബോധമറു
പോയതിനാൽ വിരണ്ടു

- സിദ്ധിലഭിച്ചതിന്നുൾ—അതിശയങ്ങളെക്കണ്ടു
തേരിട്ടുവാനെൻമന—കുഞ്ജരുന്നതുകനി— തേൻ.
3. പാദപയോഗദീപം—നൽകവദം
പറുകിൽ അതിലാഭം
ബാധചെയ്തിട്ടും പല—ശോധനകളും എതിർ
വരികിൽ അഖിലം ചെൽവാൻ—തക്കാരായുരമതു— തേൻ.
4. വിണ്ണലകൊഴിഞ്ഞാലും—അതോടിഹ
മണ്ണലകഴിഞ്ഞാലും
നിണ്ണയമായെന്നും—ശ്രീകരമാകും ജീവ-
തിരുമൊഴി ഏദിതിങ്ങി—ഹചിപ്പാനനുഗ്രഹിക്ക— തേൻ.
5. സകലലോകതം വാഴ്വാൻ—അമ്മാ! ദേവാ!
ഏകാ! നിൻ അറിവുകൊൾവാൻ
ശുദ്ധസുവിദഗ്ദ്ധം—വിളങ്ങി പ്രകാശിപ്പാൻ
ശുദ്ധമാമാത്മാവെ—ല്ലാവർക്കും നല്ലത— തേൻ

പ്രവൃ. ശങ്കരാഭരണം ഏകതാളം 182.

പല്ലവി.

തിരുവേലത്തിൽപൊരുളേ! മമ ഗുരു—വായ മഹേശജനേ!
'അരുളേണമീസമയം തവ പര—മൊളതമാം വചനം.

ചരണങ്ങൾ.

1. പരിശുദ്ധവേദത്തിൽനിന്നുളത—കാളുങ്ങൾ കാണതിനായ്
തൂറക്കേണമേ മമ കൺകൾ നീ കൃപ—യോടു പരാപരനേ!— തിരു
2. പരമാവിധിൻവരമേകണം വിദ—വോടെയി ഭാസന നി
പരമാനന്ദകരമാംമൊഴി പരി—ചോടു ഗ്രഹിപ്പതിനായ്— തിരു
3. ഉലകമതിൻപലചിന്തകൾ ബല—മായിവന്നെന്നസ്സി-
ന്നലമ്പൽചെയ്തതിരിപ്പാനടിയനെ—കാത്തു സൂക്ഷിക്കണമെ—തി.
4. മധുരം തവവചനം ഇനിക്കു തേൻ—കട്ടയെക്കൊളധികം
സതതം മഹാനിധിയാമിതു സദ—യം തരണം പരനേ!— തിരു
5. ഉലകമതിൽ വിലയേറിയ പല—മുത്തുരങ്ങളെക്കൊൾ
അലങ്കാരമായ്വിലസിടുന്നു ബല—മേറിയ നിരമൊഴികൾ—തിരു
6. മറവായുള്ള മഹാമർമ്മങ്ങൾ മന—താരിൽ പതി പതി നായ്
മറക്കാതെ ഞാൻ കരുതീട്ടുവാൻ തര—ന്നുംകൂ പരമയധികം—തിരു

പ്രവൃ. നാഥനാമക്രിയ ആദിതാളം 183.

1. നിൻവചനത്തെ പര—ഞ്ഞിട്ടുവതിന്നു
നിന്നാത്മവരം തരികി—ടന്നതുവേദന!

2. വായോടുക്കൂടെ നീയി-തന്നു ഞങ്ങൾക്കു
മായമില്ലാ മന്നായെ വ-കിച്ചിടേണമേ
3. ഓരോരോ ഉള്ളിലു-ലുള്ള കുള്ളങ്ങൾ
നേരെ കണ്ടുപെന്തിറ്റാൻ കൃ-പചെയ്യേണമേ
4. തിരുവചനത്തിൽപര-മിൽ-തുറന്നെല്ലർക്കും
നിറഞ്ഞിട്ടുവാനാ-നികം-ചൊരിഞ്ഞിട്ടകം.

ഫുൾ. ശങ്കരാഭരണം ഏകതാളം 184.

1. നിറവിരുവചനത്തിൽനി-ന്നരുതകാളുങ്ങൾ
ചന്തമാമഗ്രമിപ്പതിന്നു-നിന്നുനന്നൽകീടശം!
2. അന്ധകാരാജനെന്റെ-ചിന്ത ചലക്കാതെ
കാന്താ! നിൻചിന്തയെന്നിൽ-നാഭ്യന്തം പാലിക്ക
3. സത്യവചനത്തിൽനിന്നു-നിത്യജീവവാക്യം
ചിത്തേ പരിപ്പിച്ചിട്ടക-പ്രലാതമനായകാ!
4. വിശ്വാസമുണ്ടെന്നുള്ളി-നീ-നിശ്വാസമൊഴികൾ
നിശ്ചയമായ് കലർന്നി-ക്കുശ്വാസമുണ്ടൊവാൻ.

ഫുൾ. സിന്ധുകന്നഡ ആദിതാളം 185.

പല്ലവി.

തേജോവ! നിറവിരുവചനമിടറ്റാൻ
ജഗദികമോട്ട നൽകിടേണമേ

അനുപല്ലവി.

മറിയയെറ്റേൽ നിൻ-തിരുവാടത്തിൽ
ഇതന്നുകൊണ്ടാശമിൽ-നിന്നെ നേർക്കുന്നു-
ചരണങ്ങൾ.

യേശു

1. തിരുവെഴുത്തുകൾകൂട-ദിവ്യശക്തിയും
ദേവിയംബരലടിയങ്ങൾ-പിഴച്ചിട്ടമെ
ചരണയോടെ നി-ബുദ്ധിതരന്നു
മറപൊരുളായതു-തെളിയാക്കുക-
2. അനുസരിച്ചിട്ടെന്നൊരു-മനസ്സുള്ളൊരാൾ
മനുജൻറെല്ലിതു-പരൻവചനം
എന്നെല്ലാപേരും-അനുഭവിറ്റാൻ
വന്നു നിൻശക്തിയാ-ലതളിടുക-
3. നിൻതിരുസത്യത്തെ-ചൂടുമതിൻ
പിന്മിമിയാതെ കൈ-കൊണ്ടിടപാൻ

യേശു

യേശു

- ഇന്ദ്രിയങ്ങളെല്ലാം—കുമപ്പെടുത്തി.
നിൻവിശുദ്ധാത്മാവാൽ—ഭരിക്കണമേ— യേശു
4. വേദത്തിൻകാതലാം—നിന്നിൽ ഞങ്ങൾ
ഭേദമില്ലാതെ വ—സിച്ചിട്ടുവാൻ
വേദമുള്ള എല്ലാവഴികളെയും
ബോധം വരുത്തുക—ചരിശുദ്ധനേ!— യേശു
5. വിണ്ണിൽ നിൻതിരുമുഖം—കാണുവരെ
മണ്ണിൽ ജീവിക്കും നന്മ—ഒന്നും ഞങ്ങൾ
കണ്ണാടിയായ നിന്റെ—സുവിശേഷത്തിൽ
നിന്നെക്കണ്ടാശയിൽ—ആനന്ദിപ്പാൻ— യേശു
-

പ്രവൃത്ത. കല്യാണി ആദിതാളം 186.

പല്ലവി.

ദൈവദാനമാം സത്യവേദമെ!—എന്നും ഏവർക്കും ഒരുപോലുള്ള
ദൈവദാനമാം സത്യവേദമെ!

ചരണങ്ങൾ.

1. പൊൻവെളികളെക്കാൾ നല്ല—രത്നങ്ങളെക്കാൾ വിലയം
ഉന്നതജ്ഞാനം അടങ്ങും—സുവിശേഷമെ!
ഹീനചാപികളായിട്ടും—മാനവർക്കു ദൈവഹിതം
ഒന്നുപോൽ എങ്ങും ഏവർക്കും—ഭംഗിയാൽ വെളിപ്പെടുത്തും—ദൈവ
 2. പാതവിട്ടഴിഞ്ഞിട്ടു—ചാപികളെയെല്ലാം സത്യ-
പാതയിലാക്കിട്ടു—തിരുവചനം
കൃത്യമായ ഗുണദോഷം—ചെയ്തു കൃപയാൽ നടത്തും
മൃത്യുവിൻനേരത്തും നമ്മെ—കാത്തിട്ടും ചെയ്തും തന്നിട്ടും—ദൈവ
-

പ്രവൃത്ത. മോഹനം ആദിതാളം 187.

1. നല്ല ദേവനേ! ഞങ്ങൾ—എല്ലാവരെയും
നല്ലതാക്കി നിൻ ഇഷ്ടത്തെ—ചൊല്ലിടേണമേ
2. പച്ചമേച്ചിലിൽ ഞങ്ങൾ—മേഞ്ഞിട്ടുവാനായ്
മെച്ചമായാഹാരത്തെ നി—നല്കിടേണമേ
3. അന്ധകാരമാം ഈ—ലോകയാത്രയിൽ
ബന്ധുവായിരുന്നു വഴി—കാട്ടിടേണമേ
4. ഇമ്പമേറിയ നിൻ—അൻപുള്ള സ്വരം
മുമ്പെ നടന്നു സദാ—കേൾപ്പിക്കേണമേ

5. ദേവവാക്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾ—കാദായമാവാൻ
വേദനാഥനേ! നിന്റെ—ജ്ഞാനം നല്ലുകേ
6. സന്തോഷം സദാ ഞങ്ങൾ—ചിന്തയിൽ വാഴാൻ
സന്തോഷത്തെ ഞങ്ങൾക്കിന്നു—ദാനം ചെയ്യുകേ
7. താതനാത്മനും പ്രിയ—നിത്യപുത്രനും
സാദരം സ്തുതി സ്തോത്രം—എന്നും ചൊല്ലുന്നേൻ—

ആമേൻ.

ഛന്ദഃ. മണിരജ് ചെമ്പടത്താളം 188.

പല്ലവി.

ദൈവവചനമേ—ദിവ്യവിശേഷം
സർവ്വദാ മോദമോടെ—അതിൽ
ദൈവമേ നോക്കുവാൻ—കണ്ണിനിക്ഷേപക
ജീവദയാപരനേ!—

ചരണങ്ങൾ.

1. കൂരിരുളിൽ വഴി—പോക്കു നല്ല പ്ര-
കാശം തെളിച്ചു കാട്ടി—സദാ
നേരെ തൻ വഴി നട—ത്തിടും മണിവിള-
ക്കേതിഹലോകമതിൽ—
2. മേദിനിയിൽ ധന—ധാന്യം നിറഞ്ഞുള്ള
ഭണ്ഡാരശാലയേതു?—ആത്മ
പൈദാഹമേറി വ—ലഞ്ഞിടുന്നോക്കൊരു
ഭേദമെന്നു കൊടുപ്പാൻ—
3. സ്വർഗ്ഗപുരം നേർക്കി—യാത്ര ചെയ്യുന്നവ-
ക്കൊക്കെയുമുള്ള മഹാ—നല്ല
യോഗ്യനാം മിത്രനെ—തെറ്റുകൂടാതെ
കൂട്ടിക്കൊടുപ്പതെന്തു?—
4. ഉണ്ടാരു വൃക്ഷമ—തിൻ ഫലമെപ്പൊഴും
കുഞ്ഞിതനും പാപിയിൻ—മഹാ
ഇണ്ടലകററി സ—ന്തോഷം കൊടുത്തിട-
ന്നേതതു പോകുമിതിൽ?—
5. പാപന്മാർ നൊന്തു വ—ലഞ്ഞിടും രോഗിക്ക
വൈദ്യനാമേശ്വവിനെ—കാട്ടി
രാപ്പകൽ കൂടിത—ന്നാശപാസവാക്കുകൾ
ചൊല്ലിക്കൊടുപ്പതെന്തു?—
6. എൻ വഴിക്കുള്ള മ—ണിവിളക്കും സദാ
ജീവന്റെ ഭോജനവും—നല്ല

ദൈവ

ദൈവ

ദൈവ

ദൈവ

ദൈവ

ജീവതത്തിൽ സുഖം—മേകം ഫലമതു.
നിൻ വചനം പരന്നെ!—

ശൈവ

ഗദ്യൻ. പിന്റാൽ ഏകത്താളം 189.

പല്ലവി	5
നിൻ വചനം—മഹാ മധുരം!	ജീവനമുജ്ജ്വൽ ശക്തി
ചരണങ്ങൾ	ദാനം ചെയ്യുന്നു വേട-
1	മാനീനെറ്റുപാൽ-മാടൻ സതതം—നിൻ
പാപഭാരത്താലേററം	6
താപപ്പെട്ടോർക്കുശാസം	മാധുര്യമുള്ളനേകം
ഏകീടുന്നു—നിൻ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ— നിൻ	വാഗ്ദത്തങ്ങൾ—പ്രാപ്തി
2	ആനന്ദത്തെ—പ്രദാനം ചെയ്യും— നിൻ
ശുദ്ധിയിൽ എന്നും അഭി-	7
വൃദ്ധിയുണ്ടാവൻ ചിത്ത	ദിവ്യസംസ്കൃതം ജയ-
ശക്തിയോടെ—പ്രവർത്തിക്കുന്നു— നിൻ	ജീവിതമതും തിരു-
3	നൃപപ്രമാ—നാലുനന്ദങ്ങൾ— നിൻ
അന്ധകാരത്താൽ പരം	8
നേരത്തു വലയുന്നേക്കു	ബുദ്ധിയെ കവിയുന്ന
ഏകുന്നു സൽ—പ്രകാശമതു— നിൻ	ക്രിസ്തുവിൻ മഹൽ സ്തോത്രം
4	ഹൃദയത്തി—നാഹ് ഹൃദയം— നിൻ
വേദിക്കുന്നോരുള്ളത്തിൽ	9
മോദം നൽകുന്നു ദിവ്യ-	സ്വർഗ്ഗലോകെ ലഭിക്കും
സാക്ഷ്യങ്ങളാൽ—ശുദ്ധാത്മാവെന്നും—	ഭാഗ്യങ്ങളെ കാണിച്ചു
	അന്തരംഗം—സന്തോഷം തരും— നിൻ

ദിവ്യസ്തോത്രം.

ഗദ്യൻ. "I am so glad that our Father in heaven" 190.

10s.

1.	എത്രമോദം—താൻ സ്തോഹിക്കുന്നു
ഹാ! എത്രമോദം! എൻ സ്വർഗ്ഗതാതൻ	സ്തോഹിക്കുന്നു—സ്തോഹിക്കുന്നു
ചൊല്ലുന്നു തൻസ്തോത്രം തൻവേദത്തിൽ	എത്രമോദം—താൻ സ്തോഹിക്കുന്നു
കാണുന്നതിൽ ഞാൻ വിസ്മയകാഴ്ച	സ്തോഹിക്കുന്നെന്നെയും.
യേശുവിൻസ്തോത്രം അതിവിശേഷം!	

2.

തന്നെ ഞാൻ മറന്നു കൂടിയാലും,
എന്നെ താൻ അത്യന്തം സ്നേഹിക്കുന്നു,
തൻസ്നേഹകൈകളിലേക്കു കൂട്ടം ഞാൻ
യേശുതൻസ്നേഹത്തെ കാത്തിട്ടുവേണ്ടി.

3.

യേശു സ്നേഹിക്കുന്നെന്നു എത്രയും
സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ജ്ഞാതം ഞാൻ
സ്വർഗ്ഗംതാൻ വിട്ടിറങ്ങി സ്നേഹത്താൽ
ഭൂമിയിൽ മരിച്ചതും തൻസ്നേഹത്താൽ.

4.

വിശുദ്ധ ഏതൊരു ദൈവത്തിലും
ആശ്ചര്യത്തോലുണ്ടു വാഴ്ചയും തന്നിൽ
യേശു സ്നേഹിക്കുന്നെന്നു ചുരികിൽ
സന്തോഷം ജ്ഞാനിതാ പാങ്ങിട്ടുന്നു

5.

മഹാ രാജസേനയും ഞാൻ കാണാൻ
പാട്ടൊന്നെ പാടാൻ എനിക്കുള്ളിൽ
നിത്യതയിൽ എന്റെ പാട്ടിപ്പോലും
യേശു സ്നേഹിക്കുന്നിതെന്നാശ്ചര്യം!.

മുൻപ. മണിരവ

ചെമ്പട 191.

പല്ലവി.

എന്തിനെയുമേ! ദൈവത്തിൻ സ്നേഹം
എത്രമനോഹരമേ!—അതു
ചിന്തയിലടങ്ങാ—സിന്ധുസമാനമായ്
സന്തതം കാണുന്നു ഞാൻ.

ചരണങ്ങൾ.

1. ദൈവമേ നിൻ മഹാ—സ്നേഹമതിൻ ചിയാം.
ആർക്കു ചിന്തിച്ചറിയാം—എനി
ക്കാവതില്ലെന്തിൻ—ആഴമെന്നിടാൻ
എത്ര ബഹുലമതു—

എന്ത

2. ആയിരമായിരം—നാവുകൾ പതു
വണ്ണിപ്പതിന്നെളുത്താ?—പതി
നായിരത്തിങ്കലോ—മംഗം ചൊല്ലിട്ടവാൻ
പാമിലസംഭവമോ!—

എന്ത

3. മോദമേഴും തിരു—മാർച്ചിലല്ലാസമായ്
സന്തതം വേർതിരു—ഏക
ജാതനാമമുള്ളവെ—പാതകക്കാര്യം തന്ന
സ്നേഹമതിശയമേ!

എന്ത

4. പാപത്താൽ നിന്നെ ഞാൻ—കോപിപ്പിച്ചുള്ളൊരു
കാലത്തിലും ദയവായ്—സ്നേഹ
വാപിയേ! നീയെന്നെ—സ്നേഹിച്ചതോർത്തുനിൽ
ആശ്ചര്യമറിട്ടുന്നു!—

എന്ത

5. ജീവിതത്തിൽ പല-വീഴ്ചകൾ വന്നിട്ടും
 ഒട്ടും നിഷേധിക്കാതെ-എന്ന
 കേവലം സ്നേഹിച്ചു-പാലിച്ചിട്ടും തവ
 സ്നേഹമതുല്യമഹോ!-

എന്ന

112. കല്യാണി

രൂപകതാളം 192.

പല്ലവി.

ഹാ! ദൈവസ്നേഹം-ഹാ! ദൈവസ്നേഹം
 ദരണമേതും.

1. സ്വർഗ്ഗതാതൻ പാപികൾക്കു-സ്വന്തപുത്രൻ തന്നെത്തന്ന
 സ്നേഹബാഹുല്യമുല്യം-സ്നേഹമിതു നിത്യസ്നേഹം... ഹാ!
2. അല്ലലകന്നീടാൻ പാപി-സ്വർഗ്ഗാകത്തിൽ നായകനെ
 സ്നേഹിച്ചെന്നല്ല, സർവ്വേശൻ-സ്നേഹിച്ചുവെന്നത്രെ നമ്മെ... ഹാ!
3. മാനവൻ മഹത്വകിരീ-ടത്തിന്നവകാശിയാവാൻ
 മുൾമുടി സുതൻ ധരിച്ചു-കൊണ്ടിട്ടുവാനിങ്ങയച്ചു... ഹാ!
4. പാപി സന്തോഷിച്ചിട്ടുവാൻ-പുത്രനെത്താൻ ദുഃഖത്തിന്ന-
 ഞ്ഞില്ലിച്ചതിലുള്ള ദേവ-സ്നേഹമെത്ര ചിത്രമോത്താൽ... ഹാ!
5. പാപി ജീവിച്ചിട്ടുവാനായ്-പുത്രനെ ദരണത്തിന്ന-
 ഞ്ഞില്ലിച്ചൊരു ദേവന്തന്റെ-സ്നേഹമതിരാര തത്രെ... ഹാ!
6. ദൈവതപം സംബന്ധമായി-താതതുല്യപുത്രനെ
 താഴ്ന്നി മർത്യനാക്കിയിങ്ങ-തന്നെ നമുക്കായി ദേവൻ... ഹാ!

113.

Tune "Lead me to the Rock"

193.

S. S. & S. No. 60.

“വന്നുകേൾപ്പിൻ”

ആദിതാളം

1. ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രൻ-പാപികളെ രക്ഷിപ്പാൻ
 മനുഷ്യനായ് പാടുപെട്ടു-കരിശിന്മേൽ മരിച്ചു.
 ഇത്ര സ്നേഹം ഇത്ര സ്നേഹം-ഇത്ര സ്നേഹം ഹരിവാൻ
 മനുഷ്യരിലെന്നു നന്മ-കണ്ടു നി രക്ഷകരാ!
2. പാപികളും ദോഷികളും-മായ നരവർഗ്ഗത്തെ
 വീണ്ടെടുപ്പാൻ ഇത്ര കഷ്ടം-സഹിച്ചു നി ശന്നമായ്- ഇത്ര
3. നിമ്ബലന്മാർ ഭുജിക്കുന്ന-പരലോക അപ്പംതാൻ
 പാപികൾക്കു ജീവൻ നൽകി-രക്ഷിക്കുന്നി രക്ഷകൻ- ഇത്ര

4. കൃപയാലെ രക്ഷപെട്ട—പാപിയായ ഞാനിതാ
ഘടയത്തിൽ ദൈവസ്നേഹം—എരിവാൻ വാങ്ങരിക്കുന്നു— ഇത്ര
5. പാപിയിൽ പ്രധാനിയായി—തന്ന എന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ
ശാപമൃത്യുവേറാണെന്നെ—നിത്യകാലം വാഴൂ ഞാൻ— ഇത്ര

മുൻ. ൪.

“ആശിഷമാരി” എന്നപോലെ

194

1. ഇടവിടാതെച്ചീട്ടം—കടൽത്തീരകൾപോലെ
അങ്ങാത്ത ദൈവസ്നേഹം—കിടക്കുന്നെൻഘടയെ
ഹാ! എന്തു മോദം—ഹാ! എന്തു ഭാഗ്യമിതു!
തീർന്നിരിക്ക സർവ്വവദം—യേശുവിൻദാനമിതു
2. ലോകം മുഴുവന്നിതിന്നായ് - ഞാൻ വെറുത്തീടുകിലോ
ശോകപ്പെടുന്നതെന്തിന്നായ്?—യേശു എന്നിരിക്കിയോ?— ഹാ!
3. ലോകത്തിന്നു ഞാനൊരന്യൻ—ദൈവത്തിൻസ്നേഹമെന്നിൽ
പകർന്നിനാലെ ധന്യൻ—ആകുന്നു ഞാൻ അവനിൽ— ഹാ!
4. ക്രിസ്തുവിൻസ്നേഹത്തിൽനിന്നു—എന്നെ വേർതിരിക്കുവാൻ
വസ്തു യാതൊന്നിന്നും ഇന്നു—കഴിവില്ലായതിനാൽ— ഹാ!
5. എന്നെ സ്നേഹിച്ചവനായ—യേശു മുഖാന്തരമായ്
പൂണ്ണജയമുണ്ടായ—ശക്തികളിൽ സ്ഥിരമായ്— ഹാ!

മുൻ. ൫.

മദ്ധ്യമാവതി

ആദിതാളം

195

പല്ലവി.

യേശുരക്ഷിതാവേ! നിൻസ്നേഹം—ചേതോഹരമെ!

യേശുരക്ഷിതാവേ! നിൻസ്നേഹം!

അനുപല്ലവി.

ആശലേശവുമില്ലാതെ—നാശമായോരെ രക്ഷിപ്പാൻ
ക്രൂശിൽ മൃത്യുവേറെൊരു മ—ഹേശന! കൃപക്കടലേ!—

യേശു

ചരണങ്ങൾ.

1. എണ്ണമറ്റ ഭൂതഗണങ്ങൾ—ചുറ്റിലും നിന്നു
നിന്നെ സ്തുതിചെയ്യിരുന്നല്ലോ.
മന്നവർമന്നനായെന്നേക്കും—അഖിലാഞ്ചത്തിൻ
ഉന്നതസിംഹാസനത്തിന്മേൽ
മണ്ണിലെ പുഴുവാമെന്നെ—ഉന്നതമഹാദൈവത്തിൻ
നന്ദനനാക്കിത്തീർക്കുവാൻ—മന്നിടെയെഴുന്നള്ളി നി— യേശു
2. ദാസവേഷം പൂണ്ടിഹത്തിൽ നി—കഷ്ടം സഹിച്ചു
വാസംചെയ്തല്ലോ മനുഷ്യക്കായ്

ക്ഷേമമനുഭവിച്ചു നന്മ—ചെയ്തു സതതം

ദേശമെങ്ങും സഞ്ചരിച്ചല്ലോ.

ഇഴശനിതി നിറുവാരാൻ—കൃശിലെ കൊടുംവേദന

ലേശവും മടികൂടാതെ—നി സഹിച്ചല്ലോ എന്നിങ്ങനെയ്— യേശു

3. അത്ഭുതമായുള്ളൊരിസ്തോത്രം—നിൻദാസർ മൂലം

ഞാൻ പല പ്രാവശ്യം കേട്ടിട്ടും

ചിന്താലശമില്ലാതെത്രനാൾ—തൃണമതുപോൽ

ഏൻപിറകിൽ ഇട്ടുകുത്തേൻ

പിൻതുടന്നെന്നെ നീയെത്ര—അൻപോട്ട യാചകനെപ്പോൽ

കെഞ്ചിയപേക്ഷിച്ചതോത്തേൻ—നെഞ്ചു തകന്നിടുന്നതോ!— യേശു

4. ഇന്നുമെന്റെ സ്തോത്രമോർക്കുമ്പോൾ—ഹാ! എത്രയും അ-

പൂണ്ണമായുള്ളതെൻനാഥനേ!

മന്നവാ! എൻസ്തോത്രം വാങ്ങുമാത്രം—നീയൊ കൽവരി-

കുന്നിലോളം പോയ്നിൻ സ്തോത്രത്താൽ

എന്നെ നി സ്തോമിച്ചതുപോൽ—നിന്നെ ഞാൻ സ്തോമിച്ചതിന്നു

മന്നിടം വിട്ടുമുമ്പിൽ നി—തന്നതൾ കൃപാപൂണ്ണത— യേശു

മുൻപു. "When I survey the Wondrous Cross" 196.

L. M.

1

മഹത്വപ്രഭു മരിച്ചു

ആശ്ചര്യകൃശിൽ നോക്കി ഞാൻ

ഇഴലോകലാഭധംഭങ്ങൾ

നഷ്ടം, നിന്ദ്യം എന്നെണ്ണുന്നേൻ.

2

പ്രശംസ ഒന്നു മാത്രമേ

കൃിസൂത്രവിൻ മൃത്യുതന്നെ

ചിരറിവ കാൽ സർവ്വം

തൻരക്തത്തിന്നുണ്ണിടുന്നേൻ.

3

തൂക്കൽകരം ശിരസ്സിൽ നി(ന്നു)

ഒഴുകുന്ന സ്തോത്രം, ടുഃഖം,

ഇവയിൻ ബന്ധം അത്ഭുതം!

മുറുമുടിയോ അതിശ്രേഷ്ഠം!

4

പ്രപഞ്ചം ആകെ നേടി ഞാൻ

ത്യജിക്കിലും മതിയാകും

ഈ ദിവ്യസ്തോത്രത്തിന്നു ഞാൻ

എന്നെ മുറും നല്ലിടേണം..

മുൻപു.

മഞ്ജരി

ചായ്വുതാളം

197.

1. സ്തോത്രമോ യേശുവേ!—സ്തോത്രമേ! നിറവായ്

സ്തോത്രം നിൻമൊഴികൂടിയയുമെല്ലാം—സ്തോത്രം സർവ്വമേ

സ്തോമിച്ചെത്ര എന്നെ—ചോരയിൽ കഴുകി

സ്തോത്രമോ താതൻ എന്നെ യാചാതു—രാജനാക്കിയല്ലോ

2. ഇയ്യലകാധിപൻ—കൺകുതടാക്കി
ആയതാൽ ഭംഗിരൂപവുമില്ലാ—തായി നീ യെന്നിക്ക
ദൈവാത്മാവെന്നുടൈ—കാഴ്ചയെ നൽകി
ദൈവസുതനപ്പോൾ എന്റെ കണ്ണിനു—കൈതുകമാക്കുന്നു
3. ദാസവേഷം പൂണ്ട—ദേവകുമാരൻ
യേശുദേവാ! വിശ്വാസികൾക്കുനീ—വിലയേറിയവൻ
ആയിരങ്ങളുടെ—ആയിരങ്ങളിൽ
അതിസൗന്ദര്യവാനാകുമേതു—ദേവൻ നീയല്ലയോ?
4. നീയല്ലാതെള്ള?—സപ്തമാം ലോകേ
നീയല്ലാതില്ല ഭൂവിലാതം ഞാൻ—മപ്പിക്കത്തക്കവൻ
ഹാ! മനോഹരൻ നീ—മാധുർയ്വൻ നീ
ഹാ! മഹാശുദ്ധനെന്നുടൈ പാപം—ആകെ നീക്കിയവൻ
5. നിറവായ കൃപ—പുണ്യമാം സ്നേഹം
നിതിയുൽകൃഷ്ടശുദ്ധതകളും—ടുള്ളതതുവേ! നിൻ
എൻ സുഷോവിവൻ താൻ—എൻകർത്താവിവൻ താൻ
എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു രക്ഷിച്ചു നിത്യ—ജീവൻ തന്നതിവൻ
6. സർവ്വനാമങ്ങൾക്കും—സർവ്വ വസ്തുവിന്നും
സർവ്വ സൃഷ്ടിക്കും മേലായ് നിന്നെ ഞാൻ—സ്തോമിച്ചിടും നാഥം!
സ്തോത്രമനുവിന്നും—താതന്നും സ്തോത്രം
സ്തോത്രമെന്നാശപാസപ്രദനമേ—ആമേൻ—ഹല്ലേലൂയ്യാ.

THE NAME OF JESUS. യേശുവിന്റെ നാമം.

ഫൻവ. ധന്യാസി ആദിതാളം 198.

പല്ലവി.

യേശു എന്നുള്ള നാമമേ—ലോകം എങ്ങും വിശേഷനാമമേ.

അനുപല്ലവി.

നാശമുണ്ടാക്കും പാപം—നാശം വരുത്താൻ പര-
മേശൻ ജഗത്തിൽ മർത്യം—വേഷം എടുത്തുവന്ന—

യേശു

ചരണങ്ങൾ.

1. മൂന്നം ഗബ്രിയേൽ വിൻ കൂതൻ—ചൊന്ന
മോക്ഷനിർമ്മിതനാമമേ

- കന്നിമറിയം കേട്ടു-കാത്തിരുന്നു വിളിച്ചു
മന്നിടത്തെയും ഭാഗ്യം-വരുത്തും വല്ലനാമം-
2. ആക്കും ചൊല്ലാകുന്ന നാമം-എങ്ങും
ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള നാമം
പേരും പേരിൽ പടരും-ജീതി ചേർക്കുന്ന നാമം
മൂർഖപരപിതാക്കൾ വി-മോക്ഷം നല്കുന്ന നാമം-
3. മന്നർ ചക്രവർത്തികളും-വാഴ്ത്തി
വന്ദിച്ചിട്ടും മഹാനാമം
വിണ്ണിൽ ഗീതത്തിൽനാമം-വേദാന്തസാരനാമം
പുണ്യം പെരുത്ത നാമം-ഭൂവിൽ പ്രകാശനാമം-
4. വിഷ്ണു മോർത്തിട്ടും നാമം-ജപം
വിണ്ണിൽ കൊണ്ടാടുന്ന നാമം
നന്മനിധിപരനിൽ-ന്യായം നീതി കൃപയും
ഉണ്മയും സംസ്കരിച്ചി-ഉയർന്ന തൂങ്ങിയ നാമം-
5. കൽനെയ്യടയ്ക്കുന്ന നാമം-മന
ക്കാടുകെ വെട്ടുന്ന നാമം
എന്നും പുതിയതു പോൽ-ഏതൊരുനാമം
തന്നിൽ പലസാരങ്ങൾ-ധരിച്ചിരിക്കുന്നനാമം-

യേശു

യേശു

യേശു

യേശു

യേശു

മൻൻ. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ബിഹാഗ്-ആദിതാളം

199.

1. ശ്രീയശു നാമമെ-ജയ നാമം-ഇതു
ഭൂലോകമെങ്ങും മോദം-നൽകും നാമം
2. ആദാമ്യരുടെ പാപ-ഹരനാമം-സുര
ലോകെയാമോദം തിങ്ങും-ജയനാമം
3. പാപികളെ രക്ഷ ചെയ്യും-ദിവ്യനാമം-പരി
താപികൾക്കുശ്വാസം നൽകും-തീരുനാമം
4. പാപജരം നീക്കിട്ടും വി-ശുദ്ധനാമം-പാപ
ബന്ധനം തകർത്തിട്ടുന്ന-സത്യനാമം
5. എന്നിലെ പാപങ്ങളെല്ലാം-തീർത്തനാമം-എന്റെ
മനുഷ്യരേ നീക്കി ശുദ്ധി-ചെയ്യുന്നാമം
6. മല്ലനാം പിശാചിനെ ജ-യിച്ചുനാമം-എന്റെ
അല്ലെല്ലെല്ലാ മില്ലാതാക്കി-തീർത്തനാമം
7. ജീവനെ പാപികൾക്കായ് ചൊ-രിയ്ക്കുന്നാമം-പുതു
ജീവനെ നല്കിയാശ്വസി-പ്പിച്ചു നാമം

8. നിത്യമോക്ഷപാതയെ തുറന്ന നാമം—തന്റെ സത്യഭക്തരിൽപ്രമോദം—നരകം നാമം.
9. അജ്ഞാതമാരി പൊരി—ജീവനാമം—തന്റെ വക്ഷസ്സിൽ പ്രജകളെ ചുരുക്കം നാമം.

൨൦൦. ഹിന്തുസ്ഥാൻ കാപ്പി ഏകതാളം 200.

പല്ലവി.

യേശുവിൻ നാമമല്ലാ—താഴെക്കൊരു നാമമില്ല

അനുപല്ലവി.

നാശകൃശ—മാത്ര നിർമ്മാൻ

ഇശ്ശൻ ദത്തമായാ—കാശത്തിൻ കീഴിൽ.....

യേശു

ചരണങ്ങൾ.

1. ഏകമാം നാമം—യേശുവിൻ നാമമെ
ഏകന്നു രക്ഷപ്ര—ത്യംശയും ജീവനും... .. യേശു
2. മർത്യരക്ഷാകരൻ—ദൈവനിരോധിതൻ
മുക്തിദായകൻ ദൈവത്തിന്നേകജാതൻ..... യേശു
3. വിശ്വാസത്താൽ തന്നിൽ—ആശ്ചര്യിച്ചിടകിൽ
നിശ്ചയം പ്രാപിക്കും—ആശ്വാസം ശാന്തിയും..... യേശു
4. പാപവിമോചനം—ദിവ്യസമാധാനം
താപികൾക്കരുളാൻ—ആപത്തൊഴിച്ചിടാൻ..... യേശു

൨൦൧. ചെഞ്ചുരുട്ടി ആദിതാളം 201.

പല്ലവി.

യേശുവേ! തിരുനാമമെത്രമധുരം

ഭൂമിയിലഗതിക്കുൻ—യേശുവേ!

ചരണങ്ങൾ.

1. ആശ്വാസം യേശുഭവാൻ—ആരോഗ്യം രോഗിക്കുള്ളിൽ
വിശ്വേ ബന്ധുനിയെന്നു—വേദാതം ഇല്ലേ സ്വാമി!— യേശു
2. വേദം ഒഴിക്കും ഭവാൻ—ഭീതി അകറ്റും ഭവാൻ
താതൻ മാതാവു ഭവാൻ—നിത്യം അടിമെക്കല്ലൊ— യേശു
3. മന്നാ! മന്നായും ഭവാൻ—എന്നാ ചാർച്ചൻ രാജൻ നീ
എന്നും സഖി ജീവൻ നീ—എൻ ഭാഗ്യവും നീയല്ലൊ— യേശു
4. സങ്കേതമേ! മലയേ! എൻഭവദയം വഴി നീ
എൻ കർത്താവേ! ഭർത്താവേ!—എൻ ജീവനും ഇടയൻ— യേശു

5. നിരക്ഷരപം ലക്ഷ്യം ഭവാൻ—രക്ഷാസ്ഥാനം ശിരസ്സേ!
രക്ഷാകരൻ ഗുരുവേ!—സാക്ഷിമദ്ധ്യസ്ഥനും നി— യേശു
6. എന്നിൽ നിന്നെ സ്തുതിപ്പാൻ—ഒന്നും ത്രാണിയിങ്ങില്ലേ
നിന്നെ വന്നു കണ്ടെന്നും—നന്നെ പാടും അടിയൻ— യേശു
7. അത്തൽ കൂടാതെ കർത്താ—ചേർത്തിടേണം അങ്ങെന്ന
ഉത്യു പിരിയുവോളം—കാത്തിടേണം പ്രിയൻ— യേശു
8. നിത്യം അഗതി തിരു—സ്തോത്രം സ്വർഗ്ഗേ യപനിപ്പാൻ
സത്യം വിടാതെ ഭാടി—എന്തും തിരുതുപമാൽ— യേശു

൨൦൨.

പുണ്യപത്ര

202.

1. യേശുവെന്ന ദിവ്യനാമം—ഏറ്റവും മഹദ്വർഗ്ഗം;
എത്രയും പാപി—എന്നാലും പോക്കി
മുക്തിതന്നാൻ—ശക്തനും താൻ
അമ്പിൻ അപാംപതി—ചന്ദ്രപയിൻ നിധി
ചിന്തിതൻനിന്നും എൻപ്രതി.
2. ക്രൂശിൽതാൻ സമിച്ചനന്ത—കൂരവേദന;
രക്ഷകൻ തന്റെ—കാൽകൈകളുടെ
പാഞ്ഞുകയ്കും—ആണികളും;
മൃവഞ്ചനാഴിക—ഭൂവിൻരക്ഷാകര!
നോവുചൊൽവാൻ സാദ്ധ്യമാകാ.
3. ഏറ്റവും ഘോരകഷ്ടതയിൻ—പാത്രനായ് അവൻ
എത്രയും ദോഷം—ചെയ്താൽ നാശം
തന്നിൽനിന്നെൻ—ത്രാണംനേടാൻ;
പ്രാണനടയവൻ—ആമെൻ രക്ഷാകരൻ
പ്രേമയോഗ്യനാം കണവൻ.
4. സർവ്വ സൽഗുണസമ്പൂർണ്ണൻ—ദി.ച്യസുന്ദരൻ;
സ്നേഹസ്വരൂപൻ—ഏറ്റവും സൗമ്യൻ,
ത്യാഗരഞ്ജൻ—മാ വിതുലൻ;
മന്നിലെ കന്യമാർ—എന്നും സ്നേഹിക്കുന്നാർ;
എൻപ്രിയനുടെ സമൻ ആർ?
5. എന്നിൽവാസംചെയ്കിടുന്നാൻ—എൻപ്രിയതമൻ;
എന്നകതാരിൽ—മന്നവർമന്നൻ.
എന്നുമേ താൻ—വാണരുളാൻ,
ഏത്തിൻസിംഹാസനം—കർത്തനേകീടണം
നിത്യം ഞാൻ അവന്നു മാത്രം.

6. സ്നേഹിക്കുന്നത് ഉള്ളിനിന്നെ—പ്രേമകാന്തനെ!
മന്നാ! നിൻസ്നേഹം—എന്നന്തരംഗം
തന്നിലെങ്ങും—തിങ്ങിടേണം;
തേനിലും മധുരം—പ്രേമം മനോഹരം.
മന്നിൽവിണ്ണിൽ—ഇല്ല തുല്യം.
7. വേഗമെൻപ്രിയൻവരുന്നെ—മേഘവാഹനെ;
രക്ഷകനെയെൻ—അക്ഷികളാൽ ഞാൻ
അന്നു കാണും—പിന്നെയെന്നും,
വാസംചെയ്യും സദാ—ക്രൈശമെന്നെ മുദാ
യേശുമാർപ്പിൽ ഹല്ലേലൂയാ.

MEDITATION ON CHRIST

ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ധ്യാനം.

“എൻപ്രിയനേശുവിൻ”

൨൦൩. ചെങ്ങുരുട്ടി ചായ്യാതാളം 203.

പല്ലവി.

സുന്ദരനെൻപ്രിയൻ—ഉന്നത ദേ—വകുമാരൻ
അനുപല്ലവി.

ചെണ്ടയും ചുവ—പ്പുറ്റുള്ളിന്ന—തമകാന്തൻ—
ചരണങ്ങൾ.

സുന്ദ

1. തൻതലതങ്കമേ—കുന്തളങ്ങൾ—ചുരുണ്ടേററം
കാകനെപ്പോലെ—കുരതിരു—ണ്ടിരിക്കുന്ന—
സുന്ദ
2. നീന്തോടിനന്തികെ—പാത്തിട്ടും പ്രാ—വുകൾപോൽതൻ
നേത്രങ്ങൾ എത്ര—ഭംഗിതിങ്ങും—ക്ഷീരക്ഷാഭിതം—
സുന്ദ
3. ഗണ്ഡതലമഹോ—സുഗന്ധസ—സ്യുതടമേ
മനോഹരം ത—ന്നധരം താ—മരപ്പുപോൽ—
സുന്ദ
4. കാന്തന്റെ കൈകളോ—ഹന്ത! ഗോമേ—ദക രത്നം
പതിച്ചതും ര—മണിയുസ—ണ്ണനാളങ്ങൾ—
സുന്ദ
5. തൻമുഖരൂപമൊ—വൻമലയാം—ലബാന്നോൻപോൽ
ഉണ്മയിൽ ഉൽകൃ—ഷ്ടദേവതാ—രുതൻ തുല്യം—
സുന്ദ
6. വക്ത്രമൊ ചൊല്ലുകിൽ—എത്രയോ മാ—മധുരമെ
സർവ്വംഗസുന്ദ—രനെൻപ്രിയ—തമൻ നാനം—
സുന്ദ

൨൦൪. ചെഞ്ചുരുട്ടി ആദിതാളം 204.

പദ്യവി.

നിൻതിരുമുഖശോഭയെ ദിനം-തോറുംകെ കറ-രണണമേ
മാരണങ്ങൾ.

1. യേശുവേ! നിൻതരുമുഖം-ഈശ്വരസന്ദനകദമ- ദിനം
2. കണ്ടിടുമ്പോഴുണ്ടെന്നിട-വെണ്ടുവാളുമാശ്രയം- ദിനം
3. എന്നിലുണർവുണ്ടഹോ നിൻ-മണ്ണിൽനേരുകിടന്നുടൻ- ദിനം
4. യേശുജീവിക്കുന്നതാലി-ദാസൻ ജീവിച്ചിട്ടുതെ- ദിനം
5. ശക്തി എന്നിൽ പെരുകുന്നു നിൻ-ശക്തിയുടേ ആവിയാൽ- ദി
6. ആവിയിൽനിന്നുവെന്തുള്ളിൽ-ആഴമാച്ചൊഴുകുമെ- ദിനം
7. ഉള്ളുമെന്നിൽ ജപലിച്ചിടംനിൻ-ഉള്ളിൽസ്നേഹമാർത്തങ്ങ-ദിനം
8. പാപസ്നേഹം പരിത്യജിപ്പാൻ-പാപനാശനാഥനെ- ദിനം
9. ദൈവസ്നേഹം പെരുകിട്ടുവാൻ-ദൈവദാനമാകുക- ദിനം
10. തേജോമയനാകുന്നിന്റെ-തേജസ്സുകിടേണമെ- ദിനം

൨൦൫. ചെഞ്ചുരുട്ടി ചാമ്പുതാളം 205.

1. പ്രാണനാഥന! നിന്റെ-പ്രേമം മാമധുരമെ
ഞാനെത്ര ധന്യനാഹോ!
2. എന്തോട്ടത്തിൻസുഗന്ധം-ചന്ദനമാൽവിചസ്യവാൻ
കറന്നാ! വദനമേയിൽ.
3. പ്രശിക്കപ്പെട്ട ജീവൻ-യേശുരക്ഷകാ!യെന്നും
ഞാൻ ജീവിച്ചിടേണമേ.
4. സ്നേഹമുള്ള രക്ഷകാ!-എൻ ധൃഷ്ടമതിന്റെ
സിംഹാസനേ വാഴുക
5. നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെ-എ നിൽ നി ജപലിപ്പിക്ക
നന്നാൽനിമിക്കംപ്രതി.
6. എൻപ്രിയതമനേ! ഞാൻ-നിന്മാർപ്പിൽ ദിനംതോറും
ഉണ്മയിൽ പാരേണമേ.
7. നിന്നെ പിരിഞ്ഞു വാസം-മന്നിലൊരുനിമിക്കും
എന്നിൽ ഉണ്ടാകരുതേ.
8. നിന്നെ വിശ്വസിച്ചെത്തു-വന്നാലും കരുണാതെ
എന്നും ഞാൻ നിന്നിടേണം.
9. പെൺകുരളിലെനെ-തോങ്ങണം സർവ്വം നി
എൻപ്രിയ സരഭതാമ!

10. പാരിലുള്ള കഷ്ടങ്ങൾ—തീരുവാൻ വരേണമേ
കാരുണ്യ രക്ഷാകരാ!
11. പ്രാണപ്രിയനേ! എന്നു—കാണം നിന്നെയെന്തെങ്കൽ കൾ
പുണ്യമെന്നെൻ ഭാഗ്യമേ!

൨൦൬.

ഭൈരവി

അടതാളം

206.

പല്ലവി.

മാനുവേലിൽ സ്തുതിയെ—പാടിട്ടുവാൻ
നാണിക്കൊലാ മനമേ!

അനുപല്ലവി.

മാനുവേൽ തൻതിരു—മാനസേ ഏറ്റവും
മാനഹാനി നിന—ക്കായി സഹിച്ചല്ലോ—
ചരണങ്ങൾ.

മാനു

1. സേനാമുഖൻ താൻ—സൈന്യാധിപൻ
വാനലോകാധിപൻതാൻ

ഭാനുപാലാകാശ—ത്തിരുമേൽ ലോകത്തിൽ
താനെ ശോഭിച്ചവൻ—താണു നിന്നെപ്രതി—

മാനു

2. ലോകം ലോകങ്ങളിൽതാൻ—വ്യാപിച്ചവൻ
ശോകമില്ലാത്ത പരൻ

ദാഹം ഭുഖങ്ങളും—ഏറെ സഹിച്ചു തൻ
ദേഹം ജീവൻ ബലി—ചെയ്തു നിന്നെപ്രതി—

മാനു

3. ദീപം ജീവൻ വഴിതാൻ—സമ്പാദ്യവും
ഭാവുകവും അവൻതാൻ

താപം പരീക്ഷയും—ശാപം മര ശിക്ഷയും
സർവ്വവിപത്തും സ—ഹിച്ചു നിന്നെപ്രതി—

മാനു

4. അന്യനുടെ സ്തുതി നി—ചൊന്നാലപ—
മാനമല്ലോ മനമേ!

തന്നെത്തന്നെ നിന—ക്കായി തന്നൊന്നെ നി
എന്നും ഭക്ത്യാസ്തുതി—ചൊന്നാലല്ലോ നിതി—

മാനു

൨൦൭.

ചെഞ്ചുരുട്ടി

അടതാളപാസ്സ്

207.

പല്ലവി.

എൻപ്രിയനുള്ളിൽ—ഞാൻ
വസിക്കണമേ എന്നും

അനുപല്ലവി.

കൊമ്പുമുനീറി—വള്ളിയിൽ—എന്നപോലെ

ചരണങ്ങൾ.

1. ക്രിസ്തുവെന്നിച്ഛേമോ—മൃത്യുവരദായത്തിൽ ഞാൻ
നിത്യവും തൻ—കൃപയാൽ ജീ—വനിൽ വാഴ്വാൻ— എൻ
2. ദൈവമിതമതു—സർവ്വകാര്യങ്ങളിലും ഞാൻ
ചെയ്തതിനെ—നേയവന്നു—സമർപ്പിച്ചു— എൻ
3. സർവ്വഭാരങ്ങളും—രക്ഷകൻ തോളുതിരുവറ്റി
സതതമവ—നിൽ പൂർണ്ണ—ശ്രദ്ധത്തോടെ— എൻ
4. കർത്താവിനോടു ഞാൻ—ഏറ്റവും മാനദാനമാടെ
നിത്യസംസ—ർഗ്ഗത്തിൽ ജീ—വനം ചെയ്യാൻ— എൻ
5. ദൈവാത്മരക്തിയാൽ—ഞാൻ നടത്തപ്പെട്ടെന്നോനായ്
ജീവവിശ്വാ—സമതിനാൽ—ദീനം തോറും— എൻ
6. എൻപിതാവിന്നുടേ—നിത്യമഹത്വമതിന്നു
ഇമ്പരലം—വളരെ കം—യ്യതിന്നായി— എൻ

൨൦൮.

“Behold the Lamb of God”

208.

6. 6. 6. 4. 8. 8. 4.

<p>1. ദൈവകുഞ്ഞാടിതാ!
പാപികൾക്കായ് മൃതൻ
ആകരുതെ വൃഥാ
നിൻ മരണം.
നീയെ എനിക്കു രക്ഷകൻ,
മുറിഞ്ഞ നിൻ വിലാവുമെൻ,
സങ്കേതം താൻ</p> <p>2. ദൈവകുഞ്ഞാടിതാ!
എറിഞ്ഞെൻ എന്നാത്മം
ശുദ്ധ പ്രവാഹമം
രക്തമതിൽ—
കഴുകെന്മേലും പാപനം
ആയ് മൃത്യുവോളം കാക്കെന്നെ
പാപമെന്യെ</p> | <p>3. ദൈവകുഞ്ഞാടിതാ!
നിത്യനാം രക്ഷിതാ
മർത്യം വതാരാ! നി
വാഴ്ക സദാ.
വാടാസ്സേമത്താൽ നിറെക്ക
ശുദ്ധ ദൈവങ്ങളെക്കും നൽക
നിത്യ സ്വസ്ഥം.</p> <p>4. ദൈവകുഞ്ഞാടിതാ!
ജരിപ്പാൻ താൻ മാത്രം
യോഗ്യൻ സിംഹാസനെ
അത്യുന്നതെ.
താതൻ ആത്മാക്കളോടൊക്കെയും
സ്നേഹപ്രകാശത്തിൽ നിത്യം
വാണിടവാൻ—</p> |
|--|---|

൨൦൯.

സിന്ധുകന്നഡ

ഏകതാളം

209.

എൻ പ്രിയ രക്ഷാകര! എൻ ഹൃദയമേദോദയം

ചരണങ്ങൾ.

1. മാനവരെ വിണ്ടുകൊൾവാൻ—വാനലോകം തന്നിൽനിന്നു
തണിഹത്തിൽ വന്നവനും—മാനദേവൻ കൃപാകരനേ!—

എ

2. എൻ കടത്തെ തീർത്തിടുവാൻ—ചങ്കിലെത്തൻ ചോരയെല്ലാം
ശങ്കയെന്നിയെ കൊടുത്ത—വൻ കൃപാലുവാം പരമനേ!— എ
3. നിന്റെ സ്നേഹം എന്നുള്ളതെ—മുറും തകർത്തിടേണമേ
വാസ്യവമായ് നിന്നടിമ—യായ് തീരേണം എന്നമെ ഞാൻ— എ
4. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താലെ—നിന്നെ മുഴുവൻ തന്നെനി
നിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ എന്റെ യാതൊന്നുമെ മാറ്റിടരുതേ— എ
5. നിൻപാദമതികലിതാ—അപ്പിക്കുന്നിപ്പൊൾ പ്രിയനേ!
എൻ ഹൃദയത്തിൻ സമസ്തം—പൊൻ നിക്ഷേപങ്ങൾ മുഴുവൻ— എ
6. യേശുവേ! നിന്നോടുകൂടെ—കൂശിക്കപ്പെട്ടു സദാ ഞാൻ
ലേശവും സ്വയംകൂടാതെ—ഇശന്റെ ഹിതം ചെയ്യേണം— എ
7. ദൈവാത്മാവിൻ ശക്തിയെന്നിൽ—ആവശിച്ചു നാളിൽ നാളിൽ
ജീവിപ്പിച്ചിടേണം എന്നെ—സർവ്വദാ എൻ നായകനേ!— എ
8. എന്നിൽ വസിക്കേണമേ നിൻ—സന്നിധിപ്രമോദം മമ
മന്നിടെ മാളാഗ്യം അതിൻ—പിന്നെ നിത്യാനന്ദമഹോ!— എ
9. പ്രാണനാഥാ! നിന്നെവേഗം—കാണുന്നതിനാശിക്കുന്നേൻ
നാണിക്കാതെ കാണേതിന്നു—താ നിന്റെ കൃപാധാനത്തെ— എ

൨൧൦.

മുഖാരി

ആദിതാളം

210.

പല്ലവി.

എൻ കാന്തനിവൻ തന്നെ—ശങ്കയില്ലമോ! നിഷ്ഠയം.

അനുപല്ലവി.

ചെങ്കുതിരവൻപേരൽ ക—ഉങ്കമറ്റിതാ കാണ—ന്നെൻ

ചരണങ്ങൾ.

1. കൂരിരുളിലുദിച്ച കതിരൻ—പാപക്കുറകൾ
തീരുവാനായൊഴിച്ചു തധിരൻ—അനുതപിക്കും
നേരം പാപികൾക്കുറ്റം മധുരൻ—പരിശുദ്ധാർക്കു
നേരുത്തരം കൊടുത്ത ചതുരൻ
കാണാതെ പോയുള്ളൊടുകൾ—തേടി നടന്ന കാലുകൾ
തന്നിലേറാണിപ്പാടുകൾ—കണ്ടിതാ ഞാനിപ്പാടുകൾ
കൈ വിലംവിലം— എൻ
2. മുറുമുടി പൂണ്ടു കോലാലടികൾ—ഏറ്റതാലിതാ
വെണ്മനൈററിമേലുള്ള വടുകൾ—അളവില്ലാത്ത
നന്മ നിമിത്തം ലോകക്കടികൾ—രക്ഷപെടുവാൻ
തന്മൽ കൈരടാവായുള്ളടികൾ
കൊണ്ടു പാടുകളുണ്ടിതാ—ചാവിൻ വിഷമുൾകൊണ്ടു താൻ

പത്തു ജീവിച്ചു കൊണ്ടതാൽ—ചാക്കാത്ത മേനി കണ്ടിതാ
അല്ലയോ സഖീ!—

എൻ

3. എൻ കാന്തനടെ തിരുനാമം—സുഗന്ധം തുക-
ന്നെങ്കലേതു നു തൻറെ ധാമം—അതിനാൽ ഞാനും
തിങ്കൾപാലെ മേവുനു ക്ഷേമം—എനിക്കവൻറെ
ചെങ്കോലിൽ കീഴിൽ പുതുനാമം
തന്നാനെനിക്കു മന്നവൻ—മണ്ണിൽ മനുവായ്നവൻ
വാനലോകത്തെഴുന്നവൻ—എനിക്കു കാഴ്ച തന്നവൻ
ഇതാ കാണുന്നു—

എൻ

4. തങ്കലുള്ള നിറം ചുവപ്പും—വെണ്മയും തല
തങ്കം, കിന്തളമോ, കറുപ്പും—ചുണ്ണി വേരിൽ ക-
ളകമറവൻറെ മതിപ്പും—തനിക്കുണ്ടിതാ
തന്നാൻകൾ പാലിൽ കളിപ്പും
തണ്ണീർ തോട്ടിലിരിപ്പുമാ—യുള്ള പ്രാക്കുളോടൊപ്പമായ്
തൻറെ കവിൾ സൗരഭ്യമാം—വെളുത്തടത്തിന്നൊപ്പമായ്
കാണുന്നു സഖീ!—

എൻ

5. തന്നധര ചെമ്പുവിൽ നിന്നു—നല്ല മൂർച്ച-
കുന്നു രത്നം പതിച്ച പൊന്നിൽ—മോതിര കൈകൾ
തന്നദരമോ നീലരത്നം—അമൃതീയൊപ്പം
നന്നായിട്ടാനദൃതം തന്നെ
തങ്കച്ചോട്ടിൽ നിറുത്തിയ—വെങ്കൽത്തുങ്കാലിങ്ങെ നീയ
നേരത്തു ശുഭലമെത്തിയാം—ഞാൻ വീണു തുക്കാൽ മുന്തിയെ
സദാഹമിപ്പു—

എൻ

6. തന്നടെ രൂപം ലബാണോനെ—ദേവദാരുക്ക-
ളെന്നപോലെ ശുശ്രൂഷുവുമാണെ—വായോ മധുര-
മെന്നുവേണ്ടു തങ്കലെല്ലാമെ—ഭാമനം തന്നെ
തന്നടെ വാക്കെ നീക്കു തേനെ
അതിൽ മൊഴിഞ്ഞുപോലിതാ—കാണുന്നേനിവനെ മൂടാ
എന്നടെ പ്രിയ സ്നേഹിതാ! വന്നാലും വേഗം ഞാനിതാ
സ്നേഹാർത്ഥമെ—

എൻ

“മംഗലാ വരിക”

രചക. ബിഹാഗ്

ആദിതാളം 211.

പല്ലവി

മമ കാന്തനഹോ!—മാ മധുരനാം

അനുപല്ലവി.

മഹിമപതി ക്ഷിതി-വാനിനമധിപൻ-

മമ

ചരണങ്ങൾ

1. ഖണ്ഡാശക്തിയഹം-ഏകിലം തൻ
മഹൽകൃപമൂലമെൻ-മോചനാ തളി- മമ
2. എന്നെപ്രതി താൻ-ഭൂവിൽ വന്നു
തന്നുടെ ജീവനെ-നല്ലിയെൻ ബലിയായ്- മമ
3. പുതുതാം ജനനം-റുഹമൂലം
സദയമരുളിയവൻ-മൃദയേ കൃപാവാൻ- മമ
4. സർവ്വം അവന്നായ്-ഞാനിന്നേരം
അപ്പിച്ചവന്നു പ്ര-സാദമാം ബലിയായ്- മമ
5. രമണീയമതാം-തന്റെ മായ
മമ ഹൃദയെ ദിനം-പ്രതി വളരണം- മമ
6. തൻ സ്നേഹമതെൻ-ഉള്ളത്തിന്നു
തേനിലും മധുരമേ-ഹൃദയപ്രദമാം- മമ
7. തൻസന്നിധിയും-മാനസത്തിൽ
തരുണനിക്കുദിനം-നിർവധി ബലത്തെ- മമ
8. സതതം തന്റെ-സംസർഗ്ഗം ഹാ!
മധുരതമം അതു-ധരണിയിൽ സ്വർഗ്ഗം- മമ
9. തിരികെ വരും താൻ-വേഗം ഭൂമേ
അരുളമന്നെനിക്കുവൻ-അനന്തപ്രദമാം- മമ

ഉ.മ. തോഡി

രൂപകം 212.

1. യേശുവേ! നിന്റെ രൂപമിയെന്റെ-കണ്ണുകൾക്കെത്ര സൗന്ദര്യം
ശിഷ്യനാകുന്നെന്നെയുംനിന്നെ-ദപ്പാലെയൊക്കെണംമുഴുവൻ.
2. സ്നേഹമാംനിന്നെകണ്ടവൻപിന്നെ-സ്നേഹിക്കാതെജീവിക്കുമോ?
ദമിപ്പിക്കണംഎന്നെഅശേഷം-സ്നേഹംനല്കണംഎൻപ്രാഭം!
3. ദിനക്കാരെയുംഹിനന്മാരെയും-ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻവന്നോനേ!
ആനന്ദത്തോടെഞാൻനിന്നെപ്പോലെ-കാരുണ്യംചെയ്യാൻ നൽകുക
4. ദാസനെപ്പോലെസേവയെചെയ്യ-ദൈവത്തിൻഏകജാതനേ!
വാസംചെയ്യേണംഇഹനിൻവിനയം-എന്റെഉള്ളിലുംനാഥനേ!
5. പാപികളുടെവിപരീതത്തെ-ഏല്പാംസഹിച്ചുകൊണ്ടോടേ!
കോപിപ്പാനല്ലക്ഷമിപ്പാൻതല്ല-ശക്തിഎനിക്കുനല്ലകേ
6. തന്റെപിതാവിൻഹിതമെപ്പോഴും-മാദത്താടാൻചെയ്യാനേ!
എന്റെഇഷ്ടവുംദൈവഇഷ്ടത്തി-ന്നനുരൂപമാക്കേണമേ

7. തിരുവെഴുത്തുശൈലംതൊട്ടു-സ്തംഭിപ്പാക്കുകക്കൊടു!
ഗുണിതന്നെവചനംനിന്നെ-ഗ്രഹിപ്പിക്കുനിൻശിഷ്യനെ
8. രാത്രിമുഴുവൻപ്രാർത്ഥിച്ചുനന്-കേതിയുള്ളതായതുവേ!
പ്രാർത്ഥിപ്പാനെയുംഉണരാനെയും-ശക്തിതരണംഎന്നുമെ
9. ധാരാളമാനങ്ങൾസംതാനം-മനങ്ങൾ-വെറുക്കുംചൈവവിമനേ!
ഏകമാംമനംതന്നിട്ടെൻധനം-ദൈവംതാൻഎന്നാപ്പിക്കുക
10. കൈശാലങ്ങളുംഉപായങ്ങളും-പക്ഷെക്കംസത്യരാജാവേ!
ശിശുവിനുള്ളപരമാർത്ഥം-എന്നിലുംനിത്യംകാക്കുക
11. ഇഹലോകത്തിൽചിതകൾക്കു-മില്ലാത്താശ്വിതവസ്തവം!
മഹൽശക്തിയംനിൻദൈവംഗുരം-കൊണ്ടെന്നുള്ളുമാറപ്പിക്ക
12. മനുഷ്യരിലുംദുതന്മാരിലും-അതിസുന്ദരനായോന!
അന്ധനുംനിൻദിവ്യസൗന്ദര്യം-എന്നാമോദമാകേണമേ.

൨൧൩.

"There were ninty and nine"

213.

1.

അ-യോഗ്യനെ(യെ)നെ-സ്തംഭിപ്പിച്ചാ-
ര-ക്കുകര നേതാവേ!
നിൻ-സ്തംഭിപ്പിച്ച-വണ്ണ-മായതു
മം-നവക-ചിന്തയുമേ
അ-രൂപിക-ഉയർന്നു
ഗ്ര-ഹിപ്പത-സംഖ്യ-മേററവു.

2.

നിൻ-ദിവ്യമ-ഹത-മകവെ
ഉ-രിയുക-ഉത്തമം!
മം-നവരിൻ-ദാസൻ-തന്നുടെ
വേ-ക്കത്ത ധ-രിച്ചല്ലേ!
ഇ-പ്പഴവം-മെന്ന-ലോരണം
അ-തല്ലേ ഇ-തിന്റെ-കാരണം!

3.

കൃ-ശിലെ നിൻ-പങ്ക-പ്പാടിനെ
നം-വല്ലഭ-ചെയ്തതാർ?
മം-നസേയ-തിന്റെ-ആഴത്തെ
അ-ഉന്നത-രന്ദമാർ?
ഇ-ച്ചിധം സ-ഹിച്ച-രക്ഷകാ!
നിൻ-സവിധ-വിഴ-നേനിതം.

4.

വൻ-സ്തംഭിപ്പതൽ-എന്റെ-ഗുണനം
(ത-ദന-ദാനി വേ-ദനയിൽതൻ
ദേ-ഹമഖിലം-നിന്നെ-നിന്നി
മ-രിച്ച നി-നക്കു ഞാൻ
എ-ന്നെയും മെൻ പൂർണ്ണസ്തംഭിപ്പവു
ത-രാജിൻ മം-ശാപഗ്രസ്ഥനാം (യം).)

5.

നിൻ-അത്ത-സ്തംഭിപ്പ മറന്നൊരു
മാ-ദോഷി ഞാൻ-കർത്തവ്യം!
അ-ന്നെയുന്നെൻ-ഇന്ന-നിൻ തിരു
പാ-ദേ പ്രിയ-നമനേ!
നിൻ-അനന്ത-മായ-സ്തംഭിപ്പത്തിൻ
നി-റവിനായ്-വഞ്ചി-ച്ചിട്ടുന്നെൻ.

6.

നം-മം നീയെ-ന്നിച്ച-ഞാനെന്നും
കൃ-ശിതനം-യെന്നതു
എൻ-അന്തരം-ഗേ പ്ര-തിദിനം
വം-സുഖ-മാകേണ്ടതു;
ഉ-തിയട-യുന്നോ-മേവയം
ഉ-യിപ്പതിൻ-മക്ക-ഉയ്വയം.

1.
എൻ-അവയ-വെദം-കൈയ്യം
പ്ര-തിഷ്ഠിത-മാകട്ടെ
മൽ-പ്രാണനാ-ത്മാവും-ദേഹവും

സ്വ-ന്ദം നിന-ക്കെന്നുമേ;
നിൻ-പാവനാ-ത്മാഭി-ഷേകത്തെ
എനിക്കു സ-ദാ ത-ദരണമേ.

രചന.

"Jesu, Lover of my soul"

214

1. യേശു! എൻ ആത്മസഖെ! നിന്മാർപ്പിൽ ഞാൻ ചരട്ടെ;
ഈ ലോകമാം വാരിയെ തിരകൾ ഉയരുന്ന
ഘോരമാം കാലം ശാന്തമായി തീരും വരേരക്കുകാ!
എൻ ജീവനെ കാക്കണെ നിൻ അന്തികെട്ടുമായ്.
2. വേറെ സങ്കേതമില്ല, എനിക്കാശ്രയം നിതാൻ
നാഥാ! കൈവെടിയല്ല, കാത്തു രക്ഷിക്കു സദാ
കന്താ! നീ എൻ ആശ്രയം തുല്യാദം എൻ ശരണം
നിൻ ചിറകിൻ കീഴെന്നും ചേർത്തു സൂക്ഷിച്ചിടണം.
3. ക്രിസ്തേ! എൻ ആവശ്യങ്ങൾ നിന്നാൽ നിറവുറന്നു
ഏഴകൾ നിരാശ്രയ (ക്രിസ്തു) ആധാരം നീയൊക്കുന്നു
നിതിമാൻ, നീ നിമ്ലൻ, മഹാമുക്തൻ ഞാൻ മുറ്റം
പാപി ഞാൻ മാ പാപി ഞാൻ, കൃപസത്യം നീ മുറ്റം.
4. കരുണയവരാനിദേ! കരുണ കഴുകുക
നിത്യ ജീവവെള്ളമെൻ ചിത്തം ശുദ്ധമാക്കട്ടെ
ജീവനരവാം നാഥാ! ഞാനെരക്കടിക്കട്ടെ
എന്നുള്ളിൽ ഉയരുക നിത്യ കാലമൊക്കവെ.

രചന.

യമുനാകല്യാണി

ചാമ്പുതാളം

215

പല്ലവി.

യേശു സന്നിധി മമ ഭാഗ്യം

അനുപല്ലവി.

ക്രൈസ്തം മാറ്റി മഹാസന്തോഷം ഏകുന്ന—
ചരണങ്ങൾ.

യേശു

1. ശുദ്ധാത്മാവനുദിനം—എന്നുള്ളിൽ വസിച്ചെന്നെ
പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിക്കും—നേരമെപ്പോഴും—
2. ദൈവവചനമതിൽ—ധ്യാനിച്ചിട്ടു വാനതി
രാവിലെ തൻ പാദം—പൂജിക്കുന്നതും—
3. പാപത്താലുദ്ധനായ്—തീരും സമയമനു-
താപഹൃദയമേടേ—ഞാനെന്നയുമ്പോൾ—

യേശു

യേശു

യേശു

4. ലോക ചിന്ത കളം—ഭാരമുടമതിനാൽ
ആകലപ്പെട്ട തള—നീട്ടുന്നനേരം— യേശു
5. ഭുവനങ്ങൾ ഏദയത്തെ—മറ്റും തകർന്നിട്ടുവോൾ
ഒക്കെയും സഹിച്ചിടാൻ—ശക്തിനല്ലുന്ന— യേശു
6. യാതൊരുസമയമെ—നന്ധനയതുളുപം
പാഥയറിയാതെ—ഞാൻ വലയുമ്പോൾ— യേശു
7. തക്കസമയമെല്ലാ—മുട്ടം പ്രയാസവുംതൻ
മക്കൾക്കു തീത്തുകൊ—ടുത്തിട്ടുന്നോരെൻ— യേശു
8. ശത്രുവിൻപരീക്ഷയെൻ—നേരെ വന്നിട്ടെന്നൊരു
മാത്രയിൽ ജയം നല്കി—രക്ഷിച്ചിട്ടുന്ന— യേശു
9. മന്നിടമതിലെൻറ—കണ്ണടഞ്ഞതിൻശേഷം
പൊന്നുലോകവാസത്തിൽ—എന്നുമെന്നേക്കും— യേശു

“യേശു മഹേശ്വരനേ” എന്നുപോലെ

ഉപന്ന. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കാപ്പി ആദിതാളം 216.

പല്ലവി.

ചുംബനംചെയ്യിട്ടുനേ—പൊന്നേത്തുവേ!

നിൻപദതാരിണ ഞാൻ

ചരണങ്ങൾ

1. വാനസൈന്യങ്ങളിൽ—ഗാനമാദം വിഭാ-
രാനന്ദരൂപനടെ—കഴലിണ—സാനന്ദം ഞാൻ വണങ്ങി— ചും
2. നാശമണഞ്ഞ ഭൂ—വാസികളെപ്രതി
ദാസർവദിവോടിഹ—വന്ന കരു—ണാസനൻ പാദമിതെ— ചും
3. ആണ്ടവനിൽ പ്രിയം—പൂണ്ടതിനാൽ വന്നു
പണ്ടൊരു നാരിരത്നം—തൃപ്താദങ്ങൾ—രണ്ടും ചുംബിച്ചതുപോൽ—
4. ആടുപോലെ ചിന്നി—കാടിയോരോഴയെ
തേടുവാനോടിവന്ന—നല്ലോമന—പാദമത്യോദരവായ്— ചും
5. മാനവശിഷ്യരിൻ—കാൽകഴുകിട്ടവാൻ
മന്ദംമന്ദം നടന്ന—പൊന്നുപാദം—നന്ദിയോടിന്നടിയാൻ— ചും
6. നാശമയനായോർ—ദാസനെ വിണ്ടെടു-
ത്താശങ്കതിത്തു കൃപ—നല്കിട്ടവാൻ—കൃശിൽ പതിഞ്ഞുപദം— ചും
7. പൊൻചുവടുകളിൽ—വെള്ളക്കൽത്തുണകൾ
തഞ്ചുമായ് വെച്ചതിനെ—വെന്നിട്ടുന്നേ—രഞ്ചിതമുള്ളടികൾ— ചും

൨൧൭. “നരരെ വന്നീടുവിൻ പരനോടു യോജിപ്പാൻ” 217.

1. ഈയഖിലാഞ്ചത്തിൻ—നായകം! കൃശോളം
നീയിറങ്ങിവന്നോ? ഈയെന്നിക്കയ്ക്ക്.
2. എന്നെ വീണ്ടുകൊൾവാൻ—തൻനിണം ചിന്തിച്ച
പൊന്നരക്കുക! ഞാൻ—നിന്നടിമ
3. അത്തമമായനിൻ—ഈവിധം സ്നേഹമെൻ
അന്തരംഗം കവ—ന്റെൻപ്രിയനെ!
4. നിന്മഹത്തരം രക്ഷ—ധന്യനാക്കിയെന്നെ
മന്നിലും വിണ്ണിലും—ഇന്നുമെന്നും
5. അന്തരംഗം അതിൽ—നിന്തിരുസാന്നിധ്യം
സന്തതം ഏകുന്നു—മോദമെന്നും
6. നീ വിലയേറിയോൻ—ഭൂവിൽ എല്ലാറ്റിലും:
ജീവനെക്കാൾ പ്രിയൻ—ദൈവസുതാ!
7. നിന്നുടെ സാക്ഷിയായി—മന്നിൽ ഞാൻ ജീവിപ്പാൻ
എന്നും കൃപാകരാ!—നിൻവരം താ.
8. സ്നീഹസ്വരൂപം കണ്ടു—എൻമൊഴി കൈക്കൊൾവാൻ:
നീ പതിക്കേണം നിൻ—മുദ്രയന്മേൽ.
9. ബുദ്ധിമതികളാം—കന്യകമാരുടെ
കൂട്ടമതിലെന്നെ—ചേർക്കണമെ.

൨൧൮. “ശാന്തനാകുമേശ്ശുവെ” എന്ന രീതി 218

1. ദൈവപുത്രനെ കാൺക! ഭൂവിൽ പിന്തുടരുവാൻ
മന്ത്യുക്ക് നല്കിയവൻ—ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തത്തെ
2. ദൈവപുത്രനെ കാൺക! ജീവിച്ചു താൻ നാൾതോറും
ദിവ്യവായ്ഛരച്ചതാം—സർവ്വവചനത്താലും.
3. ദൈവപുത്രനെ കാൺക! രാവു പകലും അവൻ
താതന്റെ സംസർഗ്ഗത്തിൽ—മോദമോടിതന്നഹൊ!
4. ദൈവപുത്രനെ കാൺക! തൻസ്വർഗ്ഗസ്ഥനാം പിതാ
രുന്നിൽ ജീവവിശ്വാസം—എന്നുമുള്ള സ്മരണയ്ക്ക്.
5. ദൈവപുത്രനെ കാൺക! സർവ്വദാ നന്മചെയ്തു
നഷ്ടപ്പെട്ട മന്ത്യരെ—സുഷ്ണവാടടുപ്പിച്ചു.
6. ദൈവപുത്രനെ കാൺക! താഴ്മയറിച്ചുവെക്കും
ദാസനായെന്നേരവും—ശുശ്രൂഷചെയ്തതിനായ്.
7. ദൈവപുത്രനെ കാൺക! തൻദിവ്യദൃഷ്ടാന്തത്താൽ
ശരൂവെ സ്നേഹിച്ചിടാൻ—നിത്യമുപദേശിച്ചു.

8. ദൈവപുത്രനെ കാണുക! തൻസ്വഭാവമായും
ആകർഷിച്ചെല്ലാമെന്നും—തങ്കൾക്കൊന്നരവും.
9. ദൈവപുത്രനെ കാണുക! തൻപിതാവിന്റെ ഹിതം
മാത്രം പ്രവർത്തിച്ചെന്നും—പാപത്തിൽ പാഞ്ഞുതാൻ.
10. ദൈവപുത്രനെ കാണുക! മേ വിശുദ്ധനായ് സഭ
കാലം കഴിച്ചു തന്റെ—ഭൂലോകവാസത്തിൽനാൾ.
11. ദൈവപുത്രനെ കാണുക! കാൽവരി കരിശോളം
മർത്യരെ സ്നേഹിച്ചു തൻ—രക്തത്താൽ വീണ്ടെടുത്തു.
12. ദൈവപുത്രനെ കാണുക! സർവ്വ സർവ്വഗുണപൂർണ്ണൻ
സർവ്വംഗസുന്ദരൻതാൻ—ഏവർക്കും മനോഹരൻ.

രചന.

“My Jesus I love Thee”

219.

1. എൻആത്മാവു സ്നേഹിക്കുന്നെൻ യേശുവേ!
മരണവും പൊന്തെയും നീ മാത്രമേ
എന്നുള്ളിൽ ഇവം ഇന്നും എന്നുമെ
ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നാകിൽ—ഇപ്പോൾ യേശുവേ!
2. നിന്നോടുള്ള സ്നേഹം രാശിമുദ്രമോ?
മുൻസ്നേഹിച്ചതെത്രവേ! നീയല്ലായോ?
എൻപേർക്കു സ്വരകൃതം ചൊരിഞ്ഞവനേ!
ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നാകിൽ—ഇപ്പോൾ യേശുവേ!
3. നിൻനൊറ്റി മുൾമുടിക്കും കൈത്തണിക്കും
വിരോധിച്ചിട്ടില്ല നീ ഇഴക്കുന്നിക്കും
സമ്പാദിപ്പാൻ സൗജന്യമോ രക്ഷയെ
ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നാകിൽ—ഇപ്പോൾ യേശുവേ!
4. ഇപ്പോൾ നീ പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തിൽ
പ്രവേശിച്ചു വേഗമോ മേഘങ്ങളിൽ
ഇറങ്ങിട്ടു നിന്നോടുചേർക്കും എന്നെ
ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നാകിൽ—ഇപ്പോൾ യേശുവേ!
5. നീ നല്ല നഗ്ന ശരീരവും സർവ്വവും ഞാൻ
നിൻനമമഹത്വത്തിനായ് കഴിപ്പാൻ
സ്നേഹംഗിയായ് എന്നെ നിറയ്ക്കണമേ
ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നാകിൽ—ഇപ്പോൾ യേശുവേ!
6. ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നിന്നെ ഞാൻ ജീവിക്കുന്നാൾ
വേർപെടുത്താമോ? നമ്മെ മൃത്യുവിൻവാൾ

നിൻജയം അതെവിടെ ഹേ! മൃത്യുവേ!

ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നാകിൽ—ഇപ്പോൾ യേശുവേ!

1. നിൻദാനമാം സ്വർഗ്ഗമന്തപത്തിലും

നിൻമുഖം ഞാൻ നോക്കിക്കാണുല്ലസിക്കും

നീ ജീവകിരീടം നൽകും സമയേ

ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നാകിൽ—ഇപ്പോൾ യേശുവേ!

൨൨൦.

“യേശു മതിയെന്നി” എന്ന രീതി

220.

1. യേശു രക്ഷിക്കുന്നു—തൻ സർവ്വശക്തിയാൽ
എന്നെ രക്ഷിക്കുന്നു—നാൾതോറും
എൻയേശു സദാ—രക്ഷിക്കുന്നു നാൾതോറും—
2. യേശു ജീവിക്കുന്നു—എന്ന രക്ഷിക്കുന്നു
തൻശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സർവ്വദാ;
എൻയേശു ഏതിൽ ജീവിക്കുന്നു സർവ്വദാ—
3. യേശു പ്രവർത്തിക്കുന്നു—നന്നതു നിമിഷവും;
ആത്മവ്യാപാരം—ലെന്നുള്ളിൽ;
എൻയേശു സർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്നെനുള്ളിൽ—
4. യേശു താങ്ങുന്നെന്നെ—വാസല്യമതോടെ
എൻകുറ്റമില്ലാത്ത സമയേ പൊൻകയ്യൽ;
എൻയേശുവെന്നും—താങ്ങുന്നെന്നെ പൊൻകയ്യൽ—
5. യേശു ശുദ്ധനാക്കുന്നു—നന്നെന്നെ രക്ഷത്തൊലും
തൻവചനത്തൊലും സർവ്വദാ
എൻയേശു ശുദ്ധനാക്കുന്നെന്നെ സർവ്വദാ—
6. യേശു നല്ലിടയൻ—ഏതും മുട്ടുകൂടാ—
തെന്നെ നടത്തിടുന്നു എന്നും
എൻയേശു നല്ലിടയൻ നടത്തുന്നെന്നെ—
7. യേശു മമ വൈദ്യൻ—നൽകുന്നു രോഗത്തിൽ
വേണ്ടുന്നതായ് കാണുന്നാരോഗ്യം
എൻയേശു ദിവ്യവൈദ്യൻ നല്ലുന്നാരോഗ്യം—
8. യേശുവെൻകണവൻ—ഹേ! സുന്ദരതമൻ
മാനസം ഹരിച്ചാൻ ഏന്നേക്കും;
എൻയേശുവരുമക്കണവനെനേക്കും—
9. യേശുഹൃദിരാജൻ—ഞാൻ സകലത്തിലും
തൻഹിതം ചെയ്യണം എപ്പോഴും
എൻയേശുഹൃദി മഹാരാജൻ എപ്പോഴും—

10. യേശുവിൻമൊഴികൾ—തെനിലും മധുരം
ഏറ്റം ബലംതരുമഹാരം
എൻ യേശുവിൻമൊഴിപ്പൾ സ്വർഗ്ഗീയംഹരം—
11. യേശുവിന്റെ രൂപം—ഏകിടുന്നെനിക്കു
ഏതവസ്ഥയിലും ആനന്ദം
എൻയേശുവിന്റെ രൂപം പരമനന്ദം—
12. യേശുവിൻസംസർത്തം—എന്നിലുരുവം
എന്നും വരുത്തുന്ന സ്വർഭാഗ്യം
എൻയേശുവിൻ ദിവ്യസംസർത്തം സ്വർഭാഗ്യം—

൨൨൧. ഗരുഡലപനി ആദിതാളം 221.

പല്ലവി.

നീയല്ലോ ഞങ്ങൾക്കുള്ള—ദിവ്യസമ്പത്തുവേ!
നീയല്ലാതില്ലാട്ടവിൽ—ആഗ്രഹിച്ചുനാരമെ
ചരണങ്ങൾ.

1. നീയല്ലോ ഞങ്ങൾക്കായി—മന്നിടത്തിൽവന്നതും
നീചരാം ഞങ്ങളുടെ—പാപമെല്ലാമേറ്റതും— നീയ
2. കാൽവരി മലമുക—ഭേരി നീ ഞങ്ങൾക്കായി
കാൽകരംചേർന്നു തുങ്ങി—മരിച്ചുയിരുകിയ— നീയ
3. അന്നന്നു ഞങ്ങൾക്കുള്ള—തെല്ലാം തന്നുപോരുന്നേൻ
ഇന്നുമെന്നും കൂടെയുണ്ടെ—ന്നുള്ളപാക്കുതന്നവൻ— നീയ
4. ശത്രുവിന്നഗ്നിയസ്രം—ശക്തിയോടെതുകുന്ന
മാത്രയിൽ ജയംതന്നു—കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിടുന്ന— നീയ
5. ജനകനുടെ വല—മമൻ നീ ഞങ്ങൾക്കായി
ദിനംപ്രതി പക്ഷവാദം—ചെയ്തു ജീവിച്ചിടുന്ന— നീയ
6. ലോകത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള—തെല്ലാം നഷ്ടമാകിലും
ലോകക്കാർ നിത്യം ഭുജി—ച്ചിടിലും പൊന്നേത്തുവേ!— നീയ
7. നിത്യജീവമൊഴികൾ—നിന്നിലുണ്ടു പരനേ!
നിന്നെവിട്ടടിയങ്ങൾ—എങ്ങുപോയി വസിക്കും?— നീയ

൨൨൨. “Knocking, Knocking, who is there?” 222.

P. M.

1. മുട്ടി, മുട്ടി, നില്പതാർ? കാത്തു, പാത്തു, സന്ദർശൻ
പാമ്പൻതൻ രാജകലകാൺ—കണ്ടു ടില്ലിപ്പിതുപോൽ;
ആത്മാവെ! അരുതവാനു ഊളം നി തുറക്കില്ലേ?

2. മുട്ടിക്കൊണ്ടുനില്ക്കുന്നേ, കാത്തുകാത്തു, കോമമുൻ,
വാതിൽതുറപ്പാൻ പ്രയാസം കളകൾ ലതകളും
ചുറ്റിപറിക്കേറി ചുഴിക്കുറി ചുറ്റിടുന്നവോ!
3. മുട്ടുന്നുണ്ടു പോയില്ലേ കാത്തുകൊണ്ടു ആർദ്രവാൻ
ആണിപ്പേൽ കൈമുട്ടുന്നേ—രക്ഷകന്റെ ആർദ്രകൾ
ക്ഷമയോടെ മുടിക്കിഴിൾമിന്നുന്നേ നോക്കിനോക്കി

൨൨൩.

“Tenderly guide us”

223.

<p>1. സ്നേഹത്തിൽഇടയനാം യേശുവേ! വഴിയും സത്യവും നീ മാത്രമേ നിത്യമാം ജീവനും ദൈവപുത്രാ! നീയല്ലാതാരുമില്ല—</p>	<p>4. അറിവാൻസപ്തപിതാവിനേയും പ്രാപിപ്പാൻ വിത്തുലാഭംവിനേയും വേറൊരു മാർഗ്ഗമില്ലെന്നാഥം!— നീയല്ലാതാരുമില്ല— യേശു</p>
<p>യേശുനാഥം!ഞങ്ങൾക്കു നീയല്ലാതാരു യേശുനാഥം!നീയല്ലാതാരുമില്ല.(മില്ല</p>	<p>5. സഹിപ്പാൻ എൻബുദ്ധിഹീനതയും വഹിപ്പാൻ എൻ എല്ലാ ക്ഷീണതയും പാലിപ്പാൻ ലാളിപ്പാൻ ദൈവപുത്രാ!— നീയല്ലാതാരുമില്ല— യേശു</p>
<p>2. സംധരിക്കുകയായ് വലഞ്ഞലഞ്ഞു ആടുകൾക്കായ് ജീവൻ വെടിഞ്ഞു പാടുകൾപെട്ടതും ആർ നായകാ!— നീയല്ലാതാരുമില്ല— യേശു</p>	<p>6. സത്യവിശ്വാസത്തെ കാത്തിട്ടുവാൻ നിത്യം നിൻകീർത്തിയെ പാടിട്ടുവാൻ ഭൃത്യന്മാരിൽ കൃപതന്നിടുക— നീയല്ലാതാരുമില്ല— യേശു</p>
<p>3. നീക്കിട്ടുവാൻ എല്ലാ പാപത്തെയും പോക്കിട്ടുവാൻ സർവ്വപാപത്തെയും കോപംഗിയുംകെട്ടുത്തിടാൻ കർത്താ!— നീയല്ലാതാരുമില്ല— യേശു</p>	<p>7. ദൈവമഹത്വത്തിൽ താൻവരുമ്പോൾ ജീവകിരീടത്തെ താൻതരുമ്പോൾ അപ്പോഴും ഞങ്ങൾ പാടിട്ടും നാഥം!— നീയല്ലാതാരുമില്ല— യേശു</p>

൨൨൪.

S. M.

224.

1. “യേശുവിനെ മാത്രം”—ശിഷ്യന്മാർ കണ്ടുവോ!
തലപൊക്കി മറുപുറം—ചലേ നോക്കിയപ്പോൾ.
2. “യേശുവിനെ മാത്രം”—തൻശിഷ്യർ കാണണം
പ്രാർത്ഥനചെയ്തും വിത്തുല—പൂർത്തത്തിലെന്നും.
3. “യേശുവിനെ മാത്രം”—വിശ്വാസത്താൽ കാണാം
ലോകെനിന്നു തലപൊക്കി—നോക്കുമ്പോൾ ദിനവും.

4. "യേശുവിനെ മാത്രം"—കണ്ണനയ്യപ്പള്ളി
ദൈവമക്കൾ കണ്ണയത്തി-സർവ്വം കാണേണം.
5. "യേശുവിനെ മാത്രം"—ദർശിക്കണം മരഗ-
ശ്വയതിൽ എല്ലാത്തരം—സർവ്വദായകൻതൻ
6. "യേശുവിനെ മാത്രം"—കാണുന്നവർ പാക്കം
ശത്രുക്കൾ മദ്ധ്യേ ക്ഷേമമായ്—തൻ ചിറകിൻകീഴിൽ.
7. "യേശുവിനെ മാത്രം"—ഏതവസ്ഥയിലും
കാണുന്നോക്കെല്ലാം ഭൂതാനു-ആനന്ദമാകും.
8. "യേശുവിനെ മാത്രം"—കാണുന്നാർ പ്രാപിക്കും
ആത്മശക്തി ക്ഷീണതയിൽ—സർവ്വം സമീപം.
9. "യേശുവിനെ മാത്രം"—എന്നിൽ ദൈവംഭിന്നം
ആത്മാവു വെളിപ്പെടുത്താൻ—പ്രസാദിക്കേണമ.
10. "യേശുവിനെ മാത്രം"—വിശുദ്ധ ഏകത്വം
ആത്മാവിൻനിറവിൽ കാണാം—ചാനിൽ മനാക്കുന്നേരം.

൨൨൫. നാഥനാമക്രിയ ആദിതാളം 225.

പല്ലവി.

യേശുയെന്നടിസ്ഥാനം—ആശയവനിലത്രെ
ആശ്വാസത്തിൻപുഷ്പത—യേശുവിൽകണ്ടെൻ ഞാനും
ചരണങ്ങൾ.

1. ഏതു മധുരമവൻ—നാമമെന്നിക്ക പാർത്താൽ
ഓരോ വരുത്തേറുമെൻ—ആത്മി മാഞ്ഞുപോകുന്നു
2. ഭൂഖം ദാരിദ്ര്യമെന്നി—ചങ്ങുണ്ടാ ശക്തിയെന്തേൽ
കൈക്കു പിടിച്ചു നട—ത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നവൻ
3. രോഗമെന്ന പിടിച്ചെൻ—ദേഹം ക്ഷയിച്ചാലുമെ
വേഗം വരുമെൻനാഥൻ—ദേഹം പുതുതാക്കീടാൻ
4. പാപത്താൽ എന്നിൽവന്ന—ശാപക്കൊകൾ മാറ്റി
ശോഭിത നിതിവസ്ത്രം—ആകുന്നമായ് നല്ലം
5. വമ്പിച്ച ലോകത്തിൽ—കമ്പം തീരുവോളവും
മുമ്പും പിമ്പുമായവൻ—അന്യോഭവെന്ന നടത്തും
6. ലോകമെന്നിക്കവെരി—ലോകമെന്നെ തൃപ്തിച്ചാൽ
ശോകമെന്തിനിക്കതി—ലേലം ഭയപ്പെടാത്താൻ
7. വെക്കം തൻമണവാട്ടി—ആക്കീട്ടുമെന്നെയെന്ന
വാക്കുണ്ടെന്നിക്ക തൻറ—നീക്കമില്ലതിനൊട്ടും.

൨൨൩.

“My Jesus I love Thee”

226.

1. എൻയേശു എൻപ്രിയൻ എൻപ്രാണനാഥാ!
എൻപാപഹമ്പംഞാൻ വെടിയുന്നിതാ
എൻകാരുണ്യരക്ഷകനായകനേ!
ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നാകിൽ—ഇപ്പോൾ യേശുവേ!
2. ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു നീ മുൻസ്നേഹിച്ചെന്നെ
നീ കാൽവരിയിൽ വാങ്ങി മോചനത്തെ
ഹാ മുൾമുടിയാൽ മുറിവേറാവനേ!
ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നാകിൽ—ഇപ്പോൾ യേശുവേ!
3. ഞാൻ ജീവമരണത്തിലും സ്നേഹിക്കും
ഞാൻ ജീവനാളെന്നും നിന്നെ വാഴ്ത്തിടും
ഞാൻ പാടുമന്ത്യവായുനേരത്തുമെ
ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നാകിൽ—ഇപ്പോൾ യേശുവേ!
4. അനന്തപ്രമോദമോടെ എന്നെന്നും
ഞാൻ വാനിൽ വണങ്ങിനിന്നെ കൊണ്ടോടും
ഞാൻ പാടും മിന്നുംമുടി വെച്ചവിടെ
ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നാകിൽ—ഇപ്പോൾ യേശുവേ!

൨൨൪.

യമുനാകല്യാണി

രൂപകതാളം

227.

പല്ലവി.

പാദേ വന്ദന—മേ തിരുതുപ—പാപിക്ക ധനമെ

ചരണങ്ങൾ.

1. പാരിതിൽ തിരുവേദം അരുളി—ഭരിക്കും അരുളതനേ!
ദൈവസുതനേ! തൃപാകര—നേ! ക്രിസ്തോ! തിരു— പാദേ
2. വാക്കിനുള്ളടങ്ങാത്ത മഹത്വ—വലിയ രാജാവേ!
ശക്തിമാനേ! ദയവാ—നേ! ക്രിസ്തോ! തിരു— പാദേ
3. മനുഷ്യക്കുയിർനല്ലിയ രക്ഷ—കാ! നയശീലാ!
മനുവേലാ! അനുകൂ—ലാ! ക്രിസ്തോ! തിരു— പാദേ
4. പാപംനീക്കി ശുദ്ധാവിയാൽ ഉപ—ദേശിക്കുന്നനേ!
പുണ്യവാ—നേ! ഗുണവാ—നേ! ക്രിസ്തോ! തിരു— പാദേ
5. പാപത്തിൽപണിഞ്ഞാരെ നിത്യവും—പാലിക്കുന്നനേ!
സത്യവാ—നേ! നിത്യവാ—നേ! ക്രിസ്തോ! തിരു— പാദേ

൨൨൮.

Tune "Abide with me"

228.

'ക്രൂടെ പാക്' എന്ന രീതി.

10s.

1

നീയതി സുന്ദരൻ മനുജരിൽ;
ഈയവിലാഞ്ചത്തിൻ മാരാജൻ നീ;
നാശപാത്രരായ നരരെ നിൻ
ക്രൂശിലെ മൃത്യുവാൽ വീണ്ടെടുത്തു.

2

നീയതി സുന്ദരൻ മനുജരിൽ;
ഈ വിധം പ്രേമം നാസൂി ഭൂവിയിൽ;
"ദൈവം സ്റ്റേഫം" എന്നു ക്രൂശിന്മേൽ നീ
സർവ്വ ലോകത്തിന്നും കാണിച്ചുതന്നോ!

3

നീയതി സുന്ദരൻ മനുജരിൽ;
സീമയില്ലാത്ത ഈ വണ്ണം സ്റ്റേഫം;
ആകർഷിക്കുന്നെല്ലാ ലോകത്തെയും
നീക്കലേക്കു കാലഭേദമെന്നു.

4

നീയതി സുന്ദരൻ മനുജരിൽ;
നിന്നധിവാസമുള്ള ഹൃദയം
നാളിൽ നാളിൽ രൂപാന്തരമതും
പ്രാപിക്കുന്നതെ വ്യാപാരം മൂലം

5

നീയതി സുന്ദരൻ മനുജരിൽ;
ജീവവിശ്വാസത്താൽ നിന്നോടെന്നും
യോജിച്ചു ജീവിക്കും ദൈവമക്കൾ
തേജസ്ക്കരിക്കപ്പെടുന്നു നിത്യം.

6

നീയതി സുന്ദരൻ മനുജരിൽ;
തീരം നിൻ ശിഷ്യരും സുന്ദരരായ്;
സ്വാർത്ഥമഹിതരായ് ദൈവത്തെയും
മർത്യരേയും അവർ സ്റ്റേഫിക്കുന്നു.

7

നീയതി സുന്ദരൻ മനുജരിൽ;
നീതിമാൻ, മാതൃപാല, സൗമ്യവാൻ;
സ്റ്റേഫരൂപൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ;
സർവ്വംഗ സുന്ദരൻ, ചേതോഹരൻ.

8

നീയതി സുന്ദരൻ മനുജരിൽ;
ഇയ്യൊന്റെ യുള്ളിൽ പ്രിയതമൻ;
നിന്നോടു കൂടെ മന്നിട വാസം
ഉന്നതനേദ പ്രദം, മോദാഗ്യം.

9

നീയതി സുന്ദരൻ മനുജരിൽ;
ഈ ദിവ്യസൗന്ദര്യം ക്രൂശിൽ മാത്രം,
ലഭ്യമാകുന്നു നിൻ ശിഷ്യർക്കെല്ലാം
ഈ ഭാഗ്യം നൽകെനിക്കും നാഥനേ!

10

നീയതി സുന്ദരൻ മനുജരിൽ;
ആയിരം ഹൂരഞ്ചിൽ അതിശുശ്രൂഷൻ,
ആയവനെൻ സ്വാന്തര്യത്തീർന്നല്ലോ,
ഞാൻ ധന്യരിൽധന്യൻ (ധന്യ) ഭൂവിൽ
ദേവാധിപ്തി

൨൨൯.

"Blessed Assurance"

229.

1. യേശു എൻ സ്വന്തം ഹല്ലേലൂയ്യം—എന്നുടെ ഭാഗ്യം ചൊല്ലിക്കൂടം
പഴയതെല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോയ്—കണ്ടാലും സർവ്വം പുതിയതായ്
എനിക്കു പാട്ടും പ്രശംസയും
ദൈവകരുണയും തൻ കരിയ്ക്കും

4. യേശു എൻ സ്വന്തം ഹൃദയലുപ്യം—തീൻ എന്നു നീക്കിയെൻ രം
ഇരുട്ടിൽ പാശം അറുത്തു താൻ—ജീവപ്രകാശം കാണുന്നു ഞാൻ
5. യേശു എൻ സ്വന്തം ഹൃദയലുപ്യം—തുറന്ന സ്വർഗ്ഗം കാണുന്നിതാ
പരമ്പ. താൻ നീക്കി രക്തത്തിനാൽ—ദൈവകുഞ്ഞാക്കി ആത്മാവിനാൽ
6. യേശു എൻ സ്വന്തം ഹൃദയലുപ്യം—പാടാൻ എന്നിവം പോരാ എൻ വാ
ജീവന്റെ വെളി. തണുപ്പിനായ്—ജീവന്റെ അപ്പം എൻ ശക്തിക്കായ്
7. യേശു എൻ സ്വന്തം ഹൃദയലുപ്യം—ഈ സ്നേഹബന്ധം നീല്ക്കും സഭാ
മരണത്തോളം സ്നേഹിച്ചു താൻ—നിത്യതയോളം സ്നേഹിക്കും ഞാൻ
8. യേശു എൻ സ്വന്തം ഹൃദയലുപ്യം—നിന്റെ സമ്പാദ്യം ഞാൻ രക്ഷകാ!
നീയെൻ കർത്താവും സ്നേഹിതനും—ജീവദാതാവും സകലവും.

൨൩൦. ഫിത്തുസ്ഥാൻ കാപ്പി ആദിതാളം 230.

പല്ലവി.

യേശു മഹേശനെ ഞാൻ—ചിന്തിപ്പതെൻ—ഉള്ളതിന്നാനന്ദപ്രേ
ചരണങ്ങൾ.

1. ഹൃദയത്തെ തിരു—സന്നിധി ചേർന്നിനി
വിശ്രമം ചെയ്തു തന്റെ—തിരുമുഖം—കാണതത്യാനന്ദമ—
2. വാനസൈന്യങ്ങളും—മനുഷ്യാലവും
ഉന്നമിപ്പാതെ നിന്നെ—ചണ്ഡികിലും—സംഖ്യമതാകയില്ലെ—
3. മനുഷ്യ രക്ഷകാ!—നീനുടെ നാമംപോൽ
വാനിലും ഭൂമിയിലും—ഇല്ലെ ഒരു—നാമം നിറപ്പതിന്നു—
4. ഉള്ളം നറുങ്ങിയോ—കുള്ള പ്രയാശയും
നല്ല പ്രസാദവും നീ—സർവ്വേശ്വരാ!—സൗമ്യതയുളളവെക്ക
5. എത്ര ദയാപരൻ—ചിഴുന്നവർക്കു
എത്ര നല്ല ഗുണവാൻ—ദാടിടുന്ന—മർദ്യഗണങ്ങൾക്കു താൻ
6. കണ്ടിട്ടും മനവ—കുടന്താരാഥ്യാദം നീ
ഉണ്ടോ നാവും പേനയും—ചണ്ഡികുവാൻ—ആ നല്ല സന്ദർഭത്തെ
7. യേശുവിൻ സ്നേഹമ—തെന്തെന്നു ചൊല്ലുവാൻ
ആ സ്വർഗ്ഗമുൾക്കാലതെ—മററാക്കമ—സംഖ്യമറിഞ്ഞിട്ടു പാൻ.

൨൩൧. "Praise Him, praise Him" 231.

P. M.

1. വാഴ്ത്തിൻ, വാഴ്ത്തിൻ, യേശു മഹേശനെ വാഴ്ത്തിൻ
പാടിൻ തന്റെ അത്യന്ത സ്നേഹത്തെ!

ആർത്തിടുന്നു മഹത്വ ദൈവദൂതന്മാർ,
കീർത്തിപ്പിൻ തൻ വിതുല നാമത്തെ;
തൻ മക്കളെ ഇടയൻപോലെ കാക്കും.

തൻ കൈകളിൽ വഹിക്കുന്നു സദാ

വാഴ്ത്തിൻ, വാഴ്ത്തിൻ കർത്തൻ മാമഹത്വം വാഴ്ത്തിൻ
കീർത്തിപ്പിൻ തൻ വിതുല നാമത്തെ.

2. വാഴ്ത്തിൻ, വാഴ്ത്തിൻ, യേശുരക്ഷകനെ വാഴ്ത്തിൻ,
പാപികൾക്കായ് പാടേറു മരിച്ചു.

കർത്തൻ പാറ നിത്യ രക്ഷയിൽ പ്രയാശ

ക്രൂരശരിയ യേശുവെ വാഴ്ത്തിയിട്ടിൻ

ക്ലേശമെല്ലാം സഹിച്ചതോത്തു സ്നേഹം.

ചെമ്പിൻ, തന്റെ അരുത സ്നേഹവും—വാഴ്ത്തിൻ, വാഴ്ത്തിൻ.

3. വാഴ്ത്തിൻ, വാഴ്ത്തിൻ, യേശു രക്ഷകനെ വാഴ്ത്തിൻ
വാനോർ, വാഴ്ത്തിൻ, മോശനാ പാടുവിൻ

വാഴുന്നേതു രക്ഷകനെന്നുമെന്റേക്കും.

വാഴിക്ക പുരോഹിതരാജനായ്

ലോകത്തെയും ജയിച്ചുവരുന്നതു

മാനം ശക്തി കർത്തന്നുളതല്ലൊ—വാഴ്ത്തിൻ, വാഴ്ത്തിൻ

PROVIDENCE.

ദിവ്യസംരക്ഷണ.

൨൩൨.	മണിരംഗ	ആദിതാളം	232
	1	3	
ദൈവദൂത! എത്ര അ—ഗാധമോഹാനിൻ		നിൻ പ്രിയ മക്കൾ—നന്മ നിദലക്കായ്	
ദിവ്യ വിചാരണകൾ—കാർത്തൻ		അൻപിയലും പരനേ!—എല്ലാം	
എപ്പിധമതിലെ—ദിവ്യരഥസ്യുദ്ധർ		ഉന്മൂലമൊന്നായ്—വ്യാപരിച്ചിടുന്നു	
ചൊല്ലാടറിഞ്ഞിടുന്നു		തുന്മവർ വൃഥാ	
	2	4	
വാനവും ഭൂമിയും—മാഴവുമൊരുപോൽ		മൊട്ടിനു കൈപ്പുത—ചിരിക്കുമായതു	
വരണമുള്ള സദാ—മഹാ		പൊട്ടി വിടന്നിടുമ്പോൾ—അതു	
അന്നമോടവയെ—നിന്മഹത്വത്തിന്നും		കാട്ടുമതിൻ മധു—രാത്രിയും തേൻ-	
നി നടത്തിടുന്നവരോ!		(യ്) കട്ടുമുണ്ടകരേ	

5
 റിക്ഷയിലും ബസ്സും-കഷ്ടത തന്നിലും
 രക്ഷയനും പരനേ -നിന്റെ
 ക്ഷയിൻ മറയ്ക്കും-ഭഗവദപദിക്കാമതു
 വിശ്വയമിയെന്നിക്ക
 6
 ധന്തിനപൊങ്ങിവ-തന്നൊരുകാറിനാ
 റിന്തതളുന്ന്ിടുന്നു-വരം (ൽ
 റിന്തിട്ടമാറതു-പൂണ്ണമതോത്താൽ
 പന്തോഷമേയെന്നിക്ക
 7
 ന്കടലിൽ തിര-കൊണ്ടു മറിഞ്ഞാൽ

സങ്കടമെന്തിനതിൽ-എനി
 ക്കെൻ കണവന്നുടൈ-ശക്തിയെകാണാം
 ശങ്ക കൂടാതെടനെ
 8
 എത്ര കരുത്തൊരി-രുട്ടിലു മീ ഞാൻ
 കത്തന നിൻ വലകൈ-കണ്ടെൻ
 അത്തലടക്കിമ-നോസുവമെപ്പൊഴും
 എത്തിടാമെ പരനേ!
 9
 മന്നുന! നിന്നുടൈ-വൻക്രിയയെഞാൻ
 ഒന്നിനെ കണ്ടുടനെ-മഹാ
 മന്നൊണ്ണിയിചെയ്-യുതിരിപ്പ്നായ്
 തന്നിടേണം കൃപയേ.

ന.ന. ആനന്ദഭൈരവി ചാമ്പുതാളം 233.

1. ദൈവമക്കൾ കീഴ്വാസം-ഭുവനമറിയതെന്നാലും
 സർവ്വശക്തനായ സപ്ത-താതൻ-ദിവ്യ
 കാവലിൽ മേവിട്ടുനവർ-ക്ഷേമമായ്.
2. പകൽ നേരത്തു സൂര്യനോ-ശകലം രാത്രി ചന്ദ്രനോ-
 ചെയ്തയില്ലവർ ദോഷം-യാതൊന്നും-പൂണ്ണ
 സുഖത്തിൽ പാർത്തിട്ടുനവർ-അനപമം.
3. ഭയങ്കരങ്ങൾ മലൈ നീ-ർഭയരാകുമവർ നിത്യ
 ഭജങ്ങൾ കീഴിലെപ്പൊഴും-മുണ്ടുവോ!-തൻ
 ദയയുമവരെ ചുറ്റി-ക്കൊള്ളുന്നു.
4. ദൈവത്തെ സ്തോഹിക്കുന്നോർ-ഭൂവിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുന
 സർവ്വവും നന്മയായ് തിര-മെന്നുള്ള-തൻ
 ദിവ്യ വാഗ്ദത്തമേറും വി-ശ്വാസ്യമേ
5. വന്നഭൂമികൾ നിങ്ങൾപ്പൊ-വം നിടവന്നാലും ദിവ്യ
 വാക്കിന്നു നിക്ഷമില്ലൊരു-കാലത്തും-നിത്യ
 നാമമവൻ തൻ ഭക്തർ സ-ങ്കേതമേ
6. തൻ പ്രിയങ്കവനേകുന്നു-അൻപോട്ട ശരണ ശിക്ഷ
 ഇമ്പമം ഫലങ്ങളെ നൽ-കീട്ടുവൻ-തൻ വി-
 ശുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നവർ പിൻ-കാലത്തിൽ
7. നിതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ പ്ര-തിനിമിഷം ജീവിക്കുന്നു
 വേദവാക്യങ്ങൾ തൻ സപ്ത-യംഹാരം-ദിവ്യ
 ശക്തി ലഭിക്കുന്നവൻ-നാൾക്കനാൾ

8. ദൈവം സ്നേഹമെന്ന തത്വം—സർവ്വപ്രധാനമായെന്നും
തൻ വചനമതിൽ ആരംഭം മുതൽ—എന്നും
ദിവ്യമായി വിളങ്ങുന്നു മ—നോഹരം.
9. സ്നേഹമീ ഭൂവിൽ മനുഷ്യ—ദേഹവുമെടുത്തു ക്രിസ്തു
യേശുവെന്ന പേർ ധരിച്ചു—പാർത്തോ!—എന്റെ
പ്രേമഭാജനമാം പ്രാണ—നാഥൻ താൻ.

രമ്പർ.

“Like a River”

234

<p>1</p> <p>ദൈവസമാധാനം ഇമ്പനദിപാൽ
അൻപോടൊഴുകുന്നു ശിശ്രുഹതിയായ്
നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നു ആഴമായെങ്ങും
വിരഞ്ഞതിവേലം എല്ലാ ദിനവും
സ്ഥിരവാസത്താലെ പൂണ്ണാനുഗ്രഹം
തിരുമൊഴിയാലെ സമ്പൂണ്ണാശ്വാസം.</p> <p>2</p> <p>ഉജ്ജം കച്ചിലെന്നെ മറയ്ക്കുന്നു താൻ</p> | <p>ശതഭയം തീരെ ഇല്ലിനിമലാൽ
ചഞ്ചലമെന്നിയെ കാക്കുന്നവിടെ
ഒന്നുമെന്നാത്താവെ തൊടാനില്ലല്ലോ—</p> <p>3</p> <p>സൂര്യഘടികാരം തന്നിൽ തിരിയും
ഛായപോൽ വിചാരം തുറന്നു സർവ്വവും
സ്നേഹസൂര്യനാലെ തോന്നും ഛായയാം
പൂണ്ണമനസ്സാലെ തന്നിൽ ചേർന്നിടം—</p> |
|--|---|

രമ്പർ.

“Blessed assurance”

235

1. നീമതിയായ ദൈവമല്ലോ—നിൻതുപസത്യം നിത്യമല്ലോ
നീ സർവ്വശക്തൻതന്നെപരാ!—നീമതി സാധുവിന്നു സദാ
നീയൊഴിഞ്ഞാരും വേണ്ടേദിക്ക
നിൻതുപയേറെതാപരനേ!
2. നീമതിയായ ദൈവമല്ലോ—സർവ്വംനിന്നാൽ സാധ്യമല്ലോ
നീയെന്നെ വീണ്ടെടുത്തതിനാൽ—നീയെന്റെ ശക്തിയായതിനാൽ
3. നീമതിയായ ദൈവമല്ലോ—നിന്തിരുനാമം ശുദ്ധമല്ലോ
ലജ്ജപെടാത്തോർ സാക്ഷിയായി—ദലകത്തിലെന്നെ കാക്കണംനീ
4. നീമതിയായ ദൈവമല്ലോ—എന്റെ വിശ്വാസം നിന്നിലല്ലോ
നിൻതുപയെന്നിക്ക മതിയേ—എന്തു ചന്നാലും എൻനിധിയേ!—
5. നീമതിയായ ദൈവമല്ലോ—സർവ്വസമ്പൂണ്ണൻ ആകുന്നല്ലോ
നീയെന്നിക്കായി ജീവിക്കുന്നു—നീകലെല്ലാമിന്നേല്പിക്കുന്നു—
6. നീമതിയായ ദൈവമല്ലോ—ജീവമൊഴികൾ നിന്നിലല്ലോ
നീന്നെവിടെങ്ങുപോകുമെങ്ങൾ നിന്നിലുണ്ടെന്നും ആശീർവ്വങ്ങൾ—

REPENTANCE.

അനുതാപം.

പന്ത്ര.	ചെഞ്ചുരുട്ടി	ചായ്വുതാളം	236.
	ചല്ലവി.	ആകെ അശുദ്ധിയല്ലോ—	അയ്യോ
	അയ്യോ! എൻ ദൈവമേ!—	5. കൈകളാൽ ഞാൻ ചെയ്ത—	
	കരുണചെയ്യേണമേ	ദുഷ്ടക്രിയകൾക്കൊരു	
	അയ്യോ! ഞാനെന്തു ചെയ്തു	ചെയ്തും കണക്കുമില്ല—	അയ്യോ
	ചരണങ്ങൾ.	6. കാലുകളോടിയ—	
	. തിന്മയല്ലാതെന്നിൽ—	പാപകളോർക്കകിൽ	
	നന്മയില്ലെന്നുമേ	മാലിന്യം തന്നെയല്ലോ—	അയ്യോ
	എന്തെന്നു നിറുത്തുന്ന—	അയ്യോ 7. സന്തതം ഏന്തെ—	
	. കണ്ണുകൾ കൊണ്ടുഞാൻ—	ചിന്തകളൊക്കെ	
	കണ്ടുമോഹിച്ചവ	ഹന്തമാപാതകമേ!—	അയ്യോ
	എണ്ണിയാൽ എണ്ണമില്ല—	അയ്യോ 8. നിന്നോടു നിന്നോടു—	
	. കാലുകളോ ഏഴ്—	തന്നെ പിഴച്ചുനിൽ	
	ബോധനങ്ങൾക്കായി	സന്നിധേയ പാപം ചെയ്യുൻ—	അ
	സന്ദർശം വിട്ടെന്നയ്യോ!—	അയ്യോ 9. രക്തപ്പകയിൽനി—	
	. വാക്കൊണ്ടുഞാൻ ചെന്ന—	ന്നെന്നെ വിട്ടുവിക്ക	
	വാണികളുടേയും!	ശക്തനേ! നിൻകൃപയാൽ—	അയ്യോ

പന്ത്ര.	"I was a Wandering Sheep"	237.
1.	കാടോടിയോടു ഞാൻ—കൂടും വെറുത്തയ്യോ! ഇടയൻചൊല്ലുപ്രിയമായ് അടങ്ങാതായയ്യോ! മുടിയനായി ഞാൻ—വിട്ടും വെറുത്തവൻ വെട്ടിക്കൊന്നതാൽ ചൊല്ലിനെ കടന്നുപോയവൻ.	
2.	ആടായിടയനും—മകനെ താതനും മലതടം വൻകാടതിൽ മടിയൊതെ തേടി മരണാവസ്ഥയിൽ—മറ ക്ഷീണനായ്ക്കുണ്ടു നൽപ്രേമ പാശംകൊണ്ടവൻ ബന്ധിച്ചുരക്ഷിച്ചു.	
3.	എന്തെന്നു ഇടയൻ—എൻമൃഗമസ്സോഹിതൻ തൻചരയാൽ കഴുകിയവനേകി മര സുഖം കാണാതാടെതേടി—കണ്ടുറി തോളിൽതാൻ കയറി എന്തെങ്കൂടകംതാൻ കാത്തിട്ടുന്നിതം.	

4. കാടേരിയടു ഞാൻ—അടങ്ങാത്തൊന്നരയ്യം!
 ജടയൻചൊൽ നൽകതനിപ്പൊൾ എൻകൂടെനീക്കിയം.
 മുടിയനായീതിൻ—വിട്ടം വെറുത്തവൻ
 എൻതാരുൻചൊൽ നൽകതനിപ്പൊൾ എൻചീടെനീക്കിയം.

2, ൩൮. ചെഞ്ചുരുട്ടി രൂപകതാളം 238.
 പല്ലവി.

നിൻറെ ചാരം—ചിന്തിയെന്നെ—വീണ്ടല്ലോ നീ—രക്ഷകനേ!

അനുപല്ലവി.

അനു മറെറൻ—സപന്തദാക്ഷ—ത്തിന്നു പ്രതി—ശാന്തിയായ്നീ— നി
 ചരണങ്ങൾ.

1. ആശയരം—നാശപാത്രം—ആയയെന്നെ—മായമെന്നേ
 യേശുനാഥാ! നീ സ്നേഹിപ്പാൻ—ഒന്നുമില്ല—എന്നിലോ!—
2. ഭൂതലൈ നീ—ജാതനായ—നാൾമുതൽ നിൻ—മൃത്യുവാളം
 കൽത്തേ! നിൻ—കഷ്ടതകൾ—ചിന്തിച്ചിടിൽ—അന്തമില്ല—
3. കാൽവരിയിൽ—നിൻവിശുദ്ധ—മെയ്തകൻ—മൃദയവും
 ചൊൽവതിന്നു—ആവതല്ലേ—നിൻവേദന—ജീവനാഥാ!—
4. ദൈവപുത്രാ! ജീവനെ നീ—യാഗമായി—ഏകിയല്ലോ
 ഭൂവിലെങ്ങും—ഈവിധത്തിൽ—കാണുന്നില്ലെൻ—പ്രാണനാഥാ!—
5. നിൻറെ പ്രേമം—കാത്തിട്ടുവോൾ—ലജ്ജതിങ്ങ—നെന്മനസ്സിൽ
 എന്നുള്ളത്തിൽ—പുണ്യസ്നേഹം—തന്നില്ലല്ലോ—ഇന്നുതാളം—
6. അൻപുടയ—തമ്പുരാണേ!—കമ്പിട്ടുന്നൻ—മുമ്പിലിപ്പൊൾ
 നിന്നടിമ—തന്നെ ഈ ഞാൻ—ഇന്നുമുതൽ—എന്നെന്നേക്കും—
7. കഷ്ടതയോ—നഷ്ടമതോ—മറ്റു ദൂതർ—മൂലമോ നിൻ—
 ഇഷ്ടമെന്നിൽ—പുഷ്പിയായ്നീ—ടത്തുകയെൻ—രക്ഷാകര!—
8. എന്നിലൂടെ—നിന്നെ മന്ത്യാർ—ഉണ്മയിൽ കാ—ണുന്നതിന്നു
 നിൻപ്രതിമ—നീ പതിക്ക—അൻപോടെനിൽ—എൻപരനേ!—
9. മനുവേദല! എൻകണവാ! മന്നിൽവേഗം—വന്നരുൾക
 എണ്ണയുമായ്—നിൻമുഖം ഞാൻ—കാണമതിന്നു—നിൻകൃപതം—

൨൩൯. 239.
 ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. ജീവനായകനാകമേതുവേ!
 പാപിയൊക്കമെന്യൊചന
 കോപിയൊതെ നീ കേട്ടുള്ളക
 ദാവിദ്രാജൻറെ നന്മനാ!

2. ആദരവര പാപിത്താനേതു
 നാഥനേ!യെൻ സങ്കേതമ!
 ഭൂതലത്തിൽ നീയല്ലാതെനി-
 ക്കാദരവായിട്ടാരുളേ?

3. അപ്പനേ! പാപി വീണ്ടുകുന്നു
 തുപ്പാദം തുണയെന്നയ്യോ!
 ഇപ്പാതകന്റെ സങ്കടം കേൾക്കാ-
 തപ്പൊ തിരിഞ്ഞിടല്ലേ

4. പാപിയെന്നെന്നെ ചൊല്ലുകിൽനി
 പാപിയെ തേടിയല്ലയോ (യം
 ഭൂവിൽവന്നുനിൻ ജീവൻവിട്ടതു
 പാപികളിൻസങ്കേതമേ!

5. ഉള്ളംനിറി വരുന്ന പാപിയെ
 തള്ളുമോ? കൃപാക്കണ്ണനേ!
 ഉള്ളങ്ങുളിഞ്ഞിടുത്താനേയെ-
 ന്നുള്ളനിററലെ കാണുക

6. തള്ളുതാൻ മറന്നിട്ടു് മോ ചെറു-
 പിള്ളയെ കനിവുള്ളോനേ!
 തള്ളയെന്നെ മറക്കിലും പൊന്ന-
 തള്ളയാം നി മറക്കുമോ?

7. പാദത്തിൽവീണ പാപിയെ തിരു-
 പാദത്താൽ മെതിച്ചിട്ടുമോ?
 പാദത്തിൽവീണ പാപിയാം സ്ത്രീക്കു
 മോദത്തെ കൊടുത്തില്ലയോ?

8. സാത്താനായവനുള്ളിൽ തീയമ്പു
 ഏററവും ചൊരിയുന്നതാൽ
 ഏററവും തളന്നിടുന്നനിതാ
 ഏററവും കനിവുള്ളിവാ!

൨൪൦. മലയാമി

പല്ലവി.

ശ്രീദേവം-ട്ടിൻകുട്ടി-യേ! തിരു-
 പാദമെ-ന്റെ ശരണം.

ചരണങ്ങൾ.

1.

ജീവനെ നിന്തിരു-പുണ്യരക്തമെന്നെ
 പാപി ഞാൻ രക്ഷപെടാൻ-വേറെ
 ആവതില്ലായ്കയാൽ-സർവ്വമുപേക്ഷിച്ചു
 പാപിയിതാ വരുന്നേൻ-

2.

ഭാരം ചുമക്കുന്ന-പാപികളെ ഭവാൻ
 ചാരത്തു വന്നിടുവാൻ-തിരു
 കരുണുത്താൽ വിളിച്ചി-ച്ചിടുന്നതോർത്തി
 പാപിയിതാ വരുന്നേൻ- (പ്പോൾ

അടതാളചായ്വു 240.

3.

കഷ്ടതെ ഓടിയ-ആടിനെ നേടുവാൻ
 തേടി നി വന്നതിനാൽ-പാപ
 കാട്ടിൽനിന്നോടി-മോ ശ്രേഷ്ഠനായനേ!
 പാപിയിതാ വരുന്നേൻ-

4.

പാപികളെ രക്ഷ-ചെയ്തതിന്നായി നി
 ശാപമുതൃസഹിച്ച ദിവ്യ
 സ്നേഹകരുണയെ-ചിന്തിച്ചു ധൈര്യ
 പാപിയിതാ വരുന്നേൻ- (മൗ

5.

ഒന്നിനാലും അങ്ങ-ചേർന്നു അടിയൊരെ
 മന്നൻ നി തള്ളുകയി-ല്ലെന്നു
 ചൊന്നതുമൂലമി-തിന്മനിറഞ്ഞ മം-
 പാപിയിതാ വരുന്നേൻ-

൨൪൧.

ഭൈരവി-ആദിതാളം.

241.

പല്ലവി.

യേശുവേ! കരുണാസനം! മഹാ-
 ദോഷി ഞാനയ്യോ!
 കൃപ തോന്നണമയ്യോ!-

ചരണങ്ങൾ.

1. നീചനാമെൻ ദുരിതങ്ങളെ
 നോക്കേണമിതാ-കൂടെ
 പാക്കേണം സദാ-

യേശു

2. പെരിയസാത്താനരിശത്തോടു പെരിയമംഗരിപോൽ-അസ്യ, ചൊരിയുന്നെൻറോൽ- യേശു	6. കരിനാപാപച്ചുമട്ടനിക്കും കരുണയുള്ളവോ!-കൃപ തരണം നല്ലവോ!- യേശു
3. ജഡത്തിൻമോഹം കടുത്ത വൈരി അടുത്തണയുന്നു- കൃപ കൊടുക്കണമിന്നു- യേശു	7. ഓച്ചുരിലമെന്നിൽ നിന്നു വിട്ടകറ്റണം-പുതു പ്രാപ്തിയാക്കണം- യേശു
4. ഓച്ചുലോകം നിന്നിൽ നിന്നു വിട്ടകറ്റണം-കൃപ കിട്ടെണമിന്നു- യേശു	8. പരിതുദ്ധാത്മാവായ ദൈവം വന്നു പാക്കണം-എന്നെ എന്നും കാക്കണം- യേശു
5. ലോകം ജഡം പിശാചുവളരെ കേടു ചെയ്യുന്നു-കൃപ തേടുനേൻ ഇന്നു- യേശു	9. മരണം വരെയും കരുണയേതെ കാത്തതുള്ളണം-കൃപ തന്നുപാറ്റണം- യേശു
	10. നിന്റെ രാജ്യം തന്നിലെന്നെ കാത്തുകൊള്ളണം-എന്നും കാത്തുകൊള്ളണം- യേശു

൨൪൨.

ചെഞ്ചുരുട്ടി-ആദിതാളം

242.

പല്ലവി.

ദേവർ! കരുണയില്ലായോ? യേശു-

ദേവാ! കരുണയില്ലായോ?-

ദേവ

അനുപല്ലവി.

ജീവപരമോന്നതെ-മേവം സർവ്വധാരണ

മൂവരിൽ ഒരുവനാം-വൈവ്യക്തന! യേശു-

ദേവാ

ചരണങ്ങൾ.

1. എല്ലാം അറിയും പൊതു-ഓ! ഞങ്ങൾ-

ക്കില്ലായ്ക്കുന്നീക്കും അരു-ഓ! കരി-

ങ്കല്ലാം മനസ്സടയ-എല്ലാ പാപികളുടെ

അല്ലൽ ഒഴിച്ചുതളും-നല്ല നന്മകൾ യേശു-

ദേവാ

2. എങ്ങും നിറഞ്ഞ ചെളി-വേ! ഇരുൾ

തിങ്ങും നടുവിൽ ഒളി-വേ! അതി-

സങ്കടമാകും നര-പങ്കടശരകങ്ങൾ തീക്കും

തുംഗംധിപതി രക്ഷം-ശുംഗം ദാവീദുപുത്രാ!-

ദേവ

3. വേദവചനമുടി-വേ! ജഡത്തി-

ന്നാധാരം ആയ വടി-വേ! ദേവാ!

താതാവും ഞങ്ങൾക്കുള്ള-മാതാവും നിയമ യേശു

നാഥാ! രക്ഷിക്കുവേറെ-ആധാരം ഞങ്ങൾക്കില്ലേ-

ദേവാ

രർന.

ബിഹാൽ

ആദിതാളം

243.

പല്ലവി.

വഞ്ചക നെഞ്ചെന്നിൽ—നിന്നകറ്റി പുതു-

നെഞ്ചടിയന്നത—മേണമേ വേഗമേ—ദൈവശുദ്ധാത്മാ!

ചരണങ്ങൾ.

1. വഞ്ചക വേ കുടി—കൊണ്ടു ദി.നംപ്രതി
പഞ്ചമ പാതക—ചിന്തയുണ്ടാക്കുന്നാൻ— വഞ്ചക
2. കാമം കോപം പക—ഡംഭം ചരിവെന്നിൽ
താമസിക്കാതെ അ-കറ്റുക വല്ലഭാ!— വഞ്ചക
3. കള്ളസമാധാനം തോന്നാതിരിപ്പാനും
ഉള്ള കുറ്റം തെളി—വായി കണ്ടിടാനും— വഞ്ചക
4. ജഡമോഹങ്ങൾ ജ—യിക്കാതിരിപ്പാനും
അടങ്ങി തോർന്ന—ശിക്കാതിരിപ്പാനും— വഞ്ചക
5. രക്ഷകൻ യേശുവിൻ—ചിന്തയെന്നിൽ തന്നെ
രക്ഷിച്ചെന്നെ ജനി—പ്പിക്കു നീ വീണ്ടുമേ— വഞ്ചക

രർ.

244.

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. അയ്യോ ഞാനൊരു മഹാ—പാപിയാകുന്നു നസർ-
അയ്യനേ! കനിയുക—മനുവേലനേ!
2. കൈകാൽ തളന്നിട്ടെന്നെൻ—ഉള്ള ഉതകിടുന്നു
അയ്യോ! കനിയേണമേ—മനുവേലനേ!
3. കരുണ നിറഞ്ഞവനേ!—കരുണയിൻ കടക്കണ്ണാൽ
തിരിഞ്ഞെന്നെ നോക്കേണമേ—മനുവേലനേ!
4. മുറിയും ചതവുമെന്തിൽ—അഴുകി നാറ്റിടുന്നായും!
തിരുമുന്നിൽ വരുന്നിതാ—മനുവേലനേ!
5. പാതകം ചെയ്തതിന്നു—യോടിയ കാലുളിതം
നാഥാ! മടക്കിടുന്ന—മനുവേലനേ!
6. ഏതും മടി കൂടാതെ—പാതകമാകവെ ഞാൻ
നാഥാ! ചെയ്യുവോയയ്യോ!—മനുവേലനേ!
7. മന്നാ! മറന്നു നിന്നെ—മറിച്ചു നടന്നു ചെയ്യേൻ
ഏണ്ണചില്ല പാപങ്ങൾ—മനുവേലനേ!
8. നിന്നോടു നിന്നോടയ്യോ!—തന്നെ പിഴച്ചു നിന്റെ
കണ്ണിൻ മുൻ ദോഷം ചെയ്യേൻ—മനുവേലനേ!
9. അറേപ്പും വെറുപ്പും മഹാ—അതിക്രമങ്ങളും ചെയ്താൻ
വിരഞ്ഞോടി ദുഗ്ഗംപോലെ—മനുവേലനേ!

10. ഇരുളും മറവിടവു—മിവയെ ചൊഴുതിന്നായി
തിരഞ്ഞു നടന്നെന്നയ്യോ!—മനുവേലനേ!
11. കാവിൽ നീ വിലക്കിയ—കനിയെത്തിന്നു നിന്നെപ്പോ-
ലംവാനോടിയ പാപി—മനുവേലനേ!
12. ഹാജേലാം സോദരനെ—അന്യായമായിക്കൊന്ന
പാപിയും കയിൻ ഞാനേ—മനുവേലനേ!
13. സോദരൻ യോഗസേമിന്റെ—കണ്ണീർ കണ്ടുമവനെ
ഘാതകനായ് വിറോധൻ ഞാൻ—മനുവേലനേ!
14. നല്ലവര! യെറിമോവിൻ—ശപഥസ്തൂക്കൾ കട്ട
കള്ളനാഖനും ഞാനേ—മനുവേലനേ!
15. നിന്നെ കൊൽവതിന്നായി—തന്നെ ശിക്ഷിക്കട്ടെ ഞാൻ
കൊന്ന ഹേരോദാവയ്യോ!—മനുവേലനേ!
16. നിന്നെ തല കീഴായി—തള്ളുവാനായിട്ടയ്യോ!
നന്നായ് മുതിന്നേൻ ഞാനേ—മനുവേലനേ!
17. ഉററ സ്നേഹിതൻ പോലെ—തങ്കമുഖത്തിൽ മുത്തി
ഭൃഷ്ടക്കണ്ണിറോറൻ ഞാനേ—മനുവേലനേ!
18. മൂന്നുവല്ലയെണ്ണ—മില്ലാതവണ്ണമയ്യോ!
നിന്നെ തള്ളിയോൻ ഞാനേ—മനുവേലനേ!
19. മന്നം! ദ്രോഹങ്ങളെല്ലാം—നന്നായ് ചെയ്ത ദ്രോഹി ഞാൻ
നിൻ മുൻ വീണേൻ കനിക—മനുവേലനേ!

—————

൨൪൫.

ഖമാശ്—ആദിതാളം

245.

പല്ലവി.
യേശുവേ! കരുണാസനപ്പതിയേ! നയ്യും
തിരിയും എന്നെ വീണ്ടുകൊൾ
യേശുവേ! കരുണാസനപ്പതിയേ!
ചരണങ്ങൾ.
1. ഭൂതലത്തിൽ നിയോഗിഞ്ഞു
ഭാസൻ എന്നിക്കുദാവു
കണ്ടതില്ലഹം! സകല
മണ്ഡലാധിപാ!
ചേതസ്സിൽ കൃപയുണ്ടായി
നാശം അണയാതെ കാത്തു
ചിത്ത ചഞ്ചലം അടക്കി
ചേർക്കു സൽ ബുദ്ധി വരുത്തി—യേശു

2. വൈരിയും പിശാചിനോടും
കായമോഹാദികളോടും
പേരത്തിൽ മടങ്ങിയടി—
പെട്ടുപറയി ഞാൻ
അടിമയെ ലോകക്കൊഴിച്ചോ—
തടയ തമ്പുരാനേ! നല്ല
ഇടയനേ! ഭദ്രശ്യാടാം
അടിയനെ കൺപറയ്ക്കണമേ— യെ
3. എണ്ണമറ്റ പാപങ്ങൾ ഞാൻ
ചെയ്തവയൊക്കെ പൊറുത്തു
പുണ്യവാൻ ഏകനെ! യെന്നെ
പുണ്യനാക്കണം

നിന്നടിമ ആയിട്ടുമൊ—
 തന്നതി എനിക്കുണ്ടാവൻ
 നിന്നടി വണങ്ങിനിത്യം
 വന്ദനയെ ചെയ്യിട്ടുനേൻ— യേശു
 4. നല്ലവരുലകിൽ ആരും
 ഇല്ല നീയൊഴിഞ്ഞു സർ—

വല്ലഭതപമുള്ളവൻ നി
 അല്ലയോ? ദേവാ!
 കൊള്ളുതതാതുളളതെന്നിൽ
 തള്ളിനീക്കി നിന്നുടയ
 നല്ലനല്ല ദാനങ്ങളാൽ
 ഉള്ളവങ്കരിക്കു എൻറ— യേശു

൨൪൬. മുഖാരി

ചായ്യാതാളം 246.

പല്ലവി.
 വേരൊരാശ്രയമില്ല പാപിക്കി—
 ണ്ടേറെയും ഭയം—യേശുവേ!—നിന്റെ
 കരുണയാൽ എന്നെ—
 തിരിച്ചു രക്ഷിപ്പാൻ
 ശരണം ചൊല്ലുന്നേൻ—യേശുവേ!
 ചരണങ്ങൾ.

1.

ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ—ആദാം തിന്നൊരു
 പഴവഫല—പാതകം
 മേടിനി വിട്ടൊ—ഴിഞ്ഞു പോകുവാൻ
 ഉത്യുവേററ ദ—യാപരാ!—

2.

നിന്ററിവിൽ ചൊ—ഴിച്ചു രക്തത്തിൽ
 കന്മഷം കഴി—കേതുവേ!
 തിന്മയിൽ മൃത—നാം എന്നിക്കു നി
 സന്തതം തുണ—യ്ക്കേണമേ—

3.

സ്വന്തതാതൻ മാ—താവുമന്തികെ
 ഏന്തൊരാശ്രയം—തന്നീടും

അന്ത്യകാലത്തിൽ—നീയല്ലാതൊരു
 ബന്ധുവില്ല ദ—യാപരാ!—

4.

ബന്ധുനീയല്ലാ—തെന്തു മാനുഷൻ
 സ്വന്തമായിട്ടു—കില്ലഹൊ!
 നൊന്തുവെന്തുത—കുന്നു ഞാൻ നീയേ
 സന്തതം തുണ—യ്ക്കേണമേ—

5.

ദോഷിയെങ്കിലും യേശുവേ! നിന—
 ക്കെ സുതൻ അടി—യാനിതാ
 ക്രൂശിൽ നിൻ വല—ഭാഗം തുടങ്ങിയ
 ദുഷ്ടനിൽ കനി—ഞ്ഞില്ലയോ?—

6.

ഭൂരിതകാരണം—മിരുവടിയെന്നെ
 കുരിക്കലും കൈവി—ട്ടീടല്ല
 ഭൂരിതം നീക്കുവാൻ—കുരിശിൽ തുടങ്ങിയ
 സമൃദ്ധിവദ—യാലുവേ —

CHRISTIAN LIFE.

ക്രിസ്തീയജീവിതം.

പ്രതിഷ്ഠ. Consecration.

൨൪൭. Tune "Iam Coming to the Cross" 247.

1. എൻപ്രിയ രക്ഷകനേ!—എൻ ദിവ്യനിർമ്മാപമേ!
എന്നേക്കും എന്നീശനെ!—നിന്നെ ഞാൻ വാഴ്ത്തിട്ടുവെ.
ഞാൻ തന്ന കാഴ്ചയെ—ദാഹിപ്പിക്കുകയോ!
നിൻതിരുവയോലേ—ആശിർവ്വദിക്കയെന്നെ
2. എന്നെ രക്ഷിച്ചതിനായ്—ഉന്നതൻ അതിദൂതം.
മന്നിലോർ മനുഷ്യനായ്—വന്നതെന്തൊരത്ഭുതം!— ഞാൻ
3. വെന്തുരക്കുന്നൊരഗ്നി—സ്സുചിന്തയിൽ നിന്നു
ചന്തമായ് രക്ഷിപ്പതി—നെന്നുഞാൻ ചൊടുക്കേണ്ടു?— ഞാൻ
4. സാധുവാമെന്നുവെ—സാദം തീർത്തൻ ഹൃദയെ
ശരത്ഭക്തിയനിൻപ്ര—സാദമെൻ സമ്പാദ്യമെ— ഞാൻ
5. നിൻ രക്തത്തിൻവില ഞാൻ—എൻരക്ഷകൻ യേശുവ!
എൻരക്തത്തിൻതൂളികൾ—കരുന്നും പാടിടട്ടെ— ഞാൻ
6. എന്നെ ഞാൻ മാറുമിതാ—തന്നിട്ടുനന്നെൻപ്രിയ!
എന്നേക്കും നിന്നടി—തന്നെഞാൻ ഹൃദയമുയ്യാ!— ഞാൻ

൨൪൮. ചെഞ്ചുരുട്ടി രൂപകതാളം 248.

“കമലനയന” എന്ന രീതി.

1. എന്നിക്കവേണ്ടി മൃത്യുശൃംഗിൽ—വരിച്ചെൻ പ്രിയനാഥം!
നിന്നുകായ് തരുന്നെൻ്റെ ആത്മം—പ്രാണൻ ദേഹമൊക്കെ—
2. മമ രക്ഷാകരൻ കനിവുവെടനെ—കാതയരക്കിയതാൻ
ഭൂമിതലേവംസമെന്നിക്ക—ഭാഗ്യം മഹാഭാഗ്യം—
3. പ്രിയതമൻ്റെ തിരുനാമത്തിൻ—ശുദ്ധമതിലെൻ്റെ
ഹൃദയം തുടിക്കുന്നെപ്പോഴും—ഹാ! മനോഹരൻ താൻ—
4. അവൻ്റെ പ്രേമം കവന്നുണ്ടി—ഓതിൽതാൻ വാഴേണം
വാഴേണമംസിംഹാസനം—എന്നുമെന്നെന്നേക്കും.
5. കരിശിലയൻ്റെ കൂടെത്താൻ—മരിച്ചുനമുളവം
ശൃംഗീരഥം സപർജീവിതമാകയെന്നിക്കുന്നു.

6. അരുമനാഥൻ ദിനവുമെന്നിൽ—രണ്ടാം ചെയ്യിടേണം
പുണ്യാനുസരണമെന്നും—ഏകീഭവതിനായ്—
7. അവൻ സ്വരൂപമോടു സതതം—അനുരൂപനായ് (യായ്)വന്നു;
ദൈവമഹത്വം വരേണം—ദൈവം ദിനമൊരേൻ.

൨൪൯.

"I am Coming to the Cross"

249.

1. ഞാൻ വരുന്നു ക്രൂശിൽ സാധു, ക്ഷീണൻ, കരുടൻ
സർവ്വം എന്നിക്കെച്ചിൽ—പുണ്യരക്ഷ കാണും ഞാൻ.
ശരണം എൻകർത്താവേ! ധർമ്മം റ്റുപ്പട്ട കണ്ഠാഭട!
താഴ്മയായ് കമ്പിടുന്നു—രക്ഷിക്ക എന്നെ ഇരപ്പാൾ
2. വാഞ്ചരിച്ചു നിന്നെന്നെയത്ര—ദാഷം വാണെന്നിൽ എത്ര
ഇവയായ് ചൊല്ലുന്നതു—ഞാൻ കഴുകിടം നിന്നെ— ശര
3. മുറുപ്പം ഞാൻ തരുന്നിതം—ഭൂതിരക്ഷപം മുഴുവൻ
ദേഹംദേഹി സമസ്തം—എന്നെപ്പോലും നിന്ദൻറതു ഞാൻ— ശര
4. വാശത്തം എന്നാശ്രയം—രക്ഷണം ഉപയോഗിച്ചു
പുഴിയിൽ താഴുന്നെന്നെ—യത്രയോടു ക്രൂശിച്ചു— ശര
5. യേശുവെന്നെന്നാൽ—രക്ഷണം പുത്തിയായ്
സുഖമെന്നും പുണ്യമായ്—മഹത്വം കണ്ടാട്ടിന്നു— ശര
6. എന്നാശ്രയം യേശുവിൽ—ധർമ്മം റ്റുപ്പട്ട കണ്ഠാഭടിൽ
താഴ്മയായ് കമ്പിടുന്നു—രക്ഷിക്കുന്നിരപ്പാൾ— ശര

൨൫൦.

"I am His"

250.

7s.

1. ഞാൻ കർത്താവിൻ സ്വന്തം—തൻ തങ്ക തുധിരും,
മന്നിൽ മന്നവൻ ചൊരിയുന്നതം—എന്നെ വീണ്ടെടുപ്പാൻ.
2. ഞാൻ കർത്താവിൻ സ്വന്തം—എൻ ഹൃദയസ്തംഭം,
പുണ്യമായവന്നു മാത്രം—ഞാനപ്പിച്ചിടേണം.
3. ഞാൻ കർത്താവിൻ സ്വന്തം—മോശം കായവും,
ഭരതനിക്കായിടേണം—ദൈവകയസ്സിൻ കാലം.
4. ഞാൻ കർത്താവിൻ സ്വന്തം—ദൈവഗുണം (യം) വന്നെന്തും,
ഗർഭസമന കൽവരികൾ—ഉപദേശകണമെന്നിൽ.
5. ഞാൻ കർത്താവിൻ സ്വന്തം—തൻ ക്രൂശിലെ സ്വയം,
ഏകം തരച്ചിരിക്കുന്ന—പുണ്യാഭിവാന്ദനം.
6. ഞാൻ കർത്താവിൻ സ്വന്തം—താൻ അന്നിച്ചു ഞാനും
ക്രൂശിൽ മരിക്കുകിൽ ധർമ്മം—പുണ്യതത്വമാനം.

7. ഞാൻ കർത്താവിൻ സ്വന്തം—ആത്മാഭിഷേകവും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ തന്നെ ഞാനും—ചിന്താദാസനും.
8. ഞാൻ കർത്താവിൻ സ്വന്തം—എന്നിൽ ആത്മജന്യം ക്രൈസ്തവജീവിതം മാത്രം—തൻ മഹത്വമാകും.
9. ഞാൻ കർത്താവിൻ സ്വന്തം—എന്തു ചും സന്തോഷം തന്നുള്ളമതിന്നുണ്ടാകും—മന്നിൽ എന്തുള്ളല്ലാം.
10. ഞാൻ കർത്താവിൻ സ്വന്തം—തൻ കയ്യിൽ മാർക്കുമാൾ ശത്രുക്കളെല്ലാം ലേലം—തത്ര ദിവാനിശം.
11. ഞാൻ കർത്താവിൻ സ്വന്തം—തൻ നാമാവമാനം എന്നാൽ വരുന്നതിലേറ്റം—നല്ലതെൻ മരണം.

൨൫൧.

251.

1. സ്വീകരിക്കെൻ ജീവനെ—നിനക്കായെൻ യേശുവേ! ഓരോ ശ്വാസത്തോടും ഞാൻ—ചൊല്ലട്ടെ ഹല്ലെല്ലയം.
2. സ്വീകരിക്കെൻ കൈകളെ—ചെപ്പാൻ സ്നേഹക്രിയയെ കാലുകളും ഓടണം—നീ വിളിച്ചാൽ തൽക്കണം.
3. സ്വീകരിക്കെൻ നാവിനെ—സ്തുതിപ്പാൻ പിതാവിനെ സ്വരം അധരം സർവ്വം—നില്ക്കുന്നു നിൻ ഭൂതരായ്.
4. സ്വീകരിക്കെൻ കണ്ണത്തെ—ദാർപ്പാൻ നിൻ മർമ്മങ്ങളെ കണ്ണിനായ് പ്രകാശം തെ—നിന്നെ കാണാൻ സർവ്വം.
5. സ്വീകരിക്കെൻ ബുദ്ധിയെ—ഗ്രഹിപ്പാൻ നിൻ ശുദ്ധിയെ മനശ്ശക്തി കേവലം—നിനക്കായെരിയണം.
6. സ്വീകരിക്കെൻ ഹൃദയം—അതു നിൻ സിംഹാസനം ഞാൻ അല്പ എൻ രാജാവേ!—നീ അതിൽ വാഴേണമെ.
7. സ്വീകരിക്കെൻ ഭവനം—നിൻ ആവശ്യം ചൊല്ലണം. ഉപയോഗിച്ചിടുവാൻ—അതു തന്നെ നിരിക്കും.
8. സ്വീകരിക്കെൻ സമ്പത്തും—എന്റെ പൊന്നും വെള്ളിയും വേണ്ടോ ഭൂമിയിൽ ധനം—എൻ നിക്ഷേപം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ.
9. സ്വീകരിക്കെൻ യേശുവേ! മക്കളെയും നിനക്കായ് സ്നേഹിപ്പാൻ നിന്നെയവർ—പഠിച്ചാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവാൻ.
10. സ്വീകരിക്കെൻ യേശുവേ! എന്നത്തന്നെ പ്രിയനേ! എന്നെന്നേക്കും നിനക്കു—എന്നെ ഞാൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.

൨൫൨.

ചെങ്ങുരുട്ടി

രൂപകതാളം

252.

1. എൻ പേർ പ്രാണൻ വെട്ടിത്തൊ—രൻപിയലും രക്ഷകനേ! നിൻ പ്രിയ മുഖം കാണേതിനതി—യായ വാഞ്ചയുണ്ടെന്നിക്ക

2. എന്നുള്ളിൽ വാതിൽക്കൽ!—നിന്നു നീ ബഹു ക്ഷമം
നന്ദിയോടൊന്നിനെ ഞാനുള്ളം—തന്നിൽ സ്വീകരിക്കുന്നെൻ
3. എന്നാൽ ദേഹി ദേഹവും—തന്നിട്ടു ഞാൻ നിനക്കായ്
നിന്തിരുമിതം എന്നാകിലും—ഞാൻ—സന്തതം അനുസരിപ്പാൻ
4. എൻ പ്രാണനാഥനായി നീ—എന്നും ഹൃദയെ പാർത്തു
നിൻ പ്രതിമ ദിനംപ്രതിയെന്നിൽ—അൻപോടെയുള്ളവരേ
5. വിശ്വാസകൺകൾ സന്തതം—മറ്റുവേ! നിങ്കൽ പതിപ്പാൻ
ആശ്വാസപ്രദൻ വിശുദ്ധാത്മാവെനി—ക്കാര്യമതമേണം.
6. ക്രിസ്തുവേ! നീയൊന്നിച്ചിഹ—കൃരികപ്പെട്ട ജീവൻ
വാസ്യവമായെൻ ഹൃദയത്തിൽ നദാ—ഭവിച്ചിടട്ടെ നാദാതാമും.
7. നിൻ സ്നേഹവിത്തൻ ഹൃദയത്തെ—സന്തോഷിപ്പിച്ചതിന്റെ
നിർബന്ധത്തിനാൽ സകല കൃത്യവും—നീവ്വിഹിപ്പിത്തിനതുക
8. നിന്നോടുകൂടെ വസിച്ചു—മന്നിൽ ദിനവും നിന്റെ
സന്നിധിയതിൽ ഉന്നതാനന്ദം—എന്നാ ഹരിയായ് ഭവിക്കും.
9. പാരിൽ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗജീവിതം—ഏതൊരു ജീവിതവതിന്നായ്
കാരുണ്യപരനേതാവേ! എന്മെൻ—ചൊരികനിൻ കൃപ നിറവായ്
10. വേഗം നീ മേഘത്തിൽ ഇഹ—ഏതൊരു മേഘമുറപ്പാക്കെൻ
ഭാഗ്യം അനന്തമാകുമതിന്നായ്—നന്തിരിക്കുന്നെൻ ആമേൻ.

൨൫൩. ബിഹാഗ് ആദിതാളം 253.

പല്ലവി.

വാ രക്ഷകാ! എൻ നെഞ്ചകത്തിൽ

വാ രക്ഷകാ! എൻ നെഞ്ചകത്തിൽ (നീ)

ചരണങ്ങൾ.

1. ആശങ്ക യോഗ്യനെയെൻ—നെഞ്ചിൽ നീ വന്നിറങ്ങി
ആശിഷം താ—യെന്നീശനേ! നീ— വാ രക്ഷകാ
2. പാപമയനാമെന്റെ—താപങ്ങൾ നീക്കിടുവാൻ
പാപഹനേ!—കൃപയോടു നീ— വാ രക്ഷകാ
3. ലോകത്തിൻ വഞ്ചനയാൽ—ബദ്ധപ്പെട്ടിടുന്നൊരെൻ
ശോകങ്ങളെ—നീ തീർത്തതുക— വാ രക്ഷകാ
4. എന്നുടെ യുദ്ധത്തിൽ പ്ര—മോദം നിറഞ്ഞൊഴുകാൻ
ഉന്നതനേ!—നീയീ നിമിഷം— വാ രക്ഷകാ
5. മരണത്തോളമിനിക്കു—ശരണം നീയൊഴിഞ്ഞാതം
ധരണിയതിൽ—ഇല്ലേ പരനേ!— വാ രക്ഷകാ

൨൫൪.

Tune "Pass me not"

254.

“പോകല്ലേ കടന്നെന്നെ” എന്ന രീതി.

8. 5. 8. 5.

1. ദൈവകോപപാത്രമായ്ഞാൻ ജീവിതംചെയ്തേൻ നി സമിച്ചല്ലോയെൻപേക്കാൽ ശ്രീശിരേൽ ഉതി— പാവനാത്മം-വ്യംപാരംമൂലം നി വരുത്തുകയെന്നുള്ളിൽ—ഈ (അനുഭവം)	വൻചതിവതിന്റെറോഹം മോചിച്ചല്ലോ നി— പാവ 7. നിന്മുമ്പിലപ്പിച്ചിടുനേൻ എന്നുടമോനെ! എന്നെയും സ്വന്തവുമെല്ലാം ഇന്നുമെന്നേക്കും— പാവ 8. എന്നവയവങ്ങളൊക്കെ യേശുനാമനേ! സ്വന്തം നീയെടുക്കേണം സ്വന്തമായെന്നും— പാവ 9. നിഷ്ഠുരമാം സ്വഭാവം നേരിൽമാറ്റവും എന്നിൽ കാണുകിൽ നീയേകം ആത്മനിറവും— പാവ 10. ജീവനുളളതാം വിശ്വാസം നീയരുളേണം; നിന്നുടെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഞാൻ എന്നും പ്രാപിപ്പാൻ— പാവ 11. എൻഹൃദയത്തിലുണ്ടാകും വൻരൂപാന്തരം; ജീവിതശാലുവരകം നിന്മഹത്വവും— പാവ 12. സ്നേഹം, സന്തോഷം, വിശുദ്ധി ശക്തിയും ഹൃദി സ്വർഗ്ഗീയരും സമാധാനം എന്നിൽ വാണിടും— പാവ
2. എന്റെറുപക്ഷ നി ആ ശ്രീശിൽ ഏറ്റ ഉത്യുവിൽ ഞാനും ഉതനായ്പോയെന്നു വേദം ചൊല്ലുന്നു— പാവ	
3. നിൻ മഹത്വപുനരുത്ഥാനം തന്നിൽ എൻധ്വാനം മനസത്തിൽ വഹിക്കേണം ഞാൻ സർവ്വനും— പാവ	
4. നി നിത്യനും നിമ്മിതാവും എൻ രക്ഷിതാവും ആകയാൽ ഞാനുമെന്റേറതും നാഥാ! നിൻസ്വന്തം— പാവ	
5. എന്റെ പ്രാണനാത്മന്ദേഹം നിന്റേതെങ്കിലും എന്റേതായുപയോഗിച്ചെ(ന്നു) ഏറ്റുകൊള്ളുന്നേൻ— പാവ	
6. എന്നവിശ്വസ്യതമൂലം വന്ന മരോക്ഷം:	

൨൫൫.

യമുനാകല്യാണി

ചായ്യാതാളം

255.

പല്ലവി.

രക്ഷകൻ രാജാവായ്—വാഴ്.

അനുപല്ലവി.

ഇഷ്ടംമുതൽ എന്നും—എന്റെ ഹൃദയെ

ചരണങ്ങൾ.

1. ആധിപത്യം അചഞ്ചൽ—താളിന്മേൽവഹിച്ചെന്റെ
അന്തർഭാഗത്തിൽ സർവ്വ—കോണുകളിലും— രക്ഷ
2. എന്നെ കീഴ്മത്തു ന—എല്ലാ ചൈരികളേയും
വെണ്ണനിമിഷംതോറും—എന്നിൽ സംനന്ദം— രക്ഷ
3. ചിന്തേച്ഛകൾ അവില്പം—സന്തതം വിശുദ്ധമാം
തന്ത്രിതവിതത്തിൻകീഴ്—കൊണ്ടു ചെന്നെനിൽ— രക്ഷ
4. കേൾക്കുന്നവർക്കു കൃപ—ലഭ്യമായിടാൻ നല്ല
വാക്കുകൾ സദാ നാവിൽ—തന്നെയെന്നു ത്തിൽ— രക്ഷ
5. തന്നുടെ കരിശിൽ—എൻ സ്വയത്തെ തറച്ചു
എന്നുടെ ഹൃദയത്തിൽ—സിംഹാസനത്തിൽ— രക്ഷ
6. പൊൻവെള്ളി മുതലാമൻ—സർവ്വ സ്വത്തുകൊണ്ടുതൻ
പൊന്നിപ്പൂക്കൾക്കൊപ്പം—യെങ്കിലും എപ്പോഴും— രക്ഷ
7. സന്തോഷം സുഖവുമെൻ—അംഗമായിട്ടുവെഴും
സന്താപം സമീകുന്ന—കാല തിലുമെൻ— രക്ഷ

പത്രം.

“I am thine Oh Lord”

256.

<p>1.
രക്ഷകാ എന്നിൽ നിവസിപ്പാനായ്
എൻസ്വയം നിന്നോടൊന്നായ്
ശ്രീശിക്ഷപ്പെട്ടെന്തെത്തേപ്പാഴ്
വാസ്യവമായിത്തീരട്ടെ.
നിന്നിലു-ള്ള-വിശ്വാസംമൂലം
എന്നും ഞാൻ-ജീവിച്ചിടാൻ
തന്നരുൾനിൽ ആത്മ-ദാനം മേൽക്ക
എന്നരുമ-നാഥനേ!
2.
ശ്രീശിതമായ-ജീവിതമെന്നിൽ
ശാശ്വതമായുണ്ടാവാനും
എൻപ്രയത്നത്താൽ യാതൊരിക്കലും
സംശയമല്ലെൻ കർത്താവേ!— നിന്നി
3.
നിൻവചനം എൻ—ആത്മദോഷനും
ആവർത്തി നാൾക്കനാൾ</p> | <p>വിശുദ്ധാത്മാവിൻ-വെളിച്ചം എന്നിൽ
വിളങ്ങിടണമെന്നും— നിന്നി
4.
കർത്തവ്യ! എന്നിൽ-സ്വാതന്ത്ര്യമായ്നി
നിത്യം നിൻവ്യോപാരങ്ങൾ:
ശക്തിയായ്നട-ത്തുന്നതിന്നായി
കാർക്കണം സ്വയം ശ്രീശിൽ— നിന്നി
5.
ഉയർപ്പിൻ ശക്തി-മുഴങ്ങിതമായെൻ
ജീവിതത്തിലുണ്ടാവാനും:
പഴയമർത്യൻ-സതതം ശവ-
ക്കല്ലായിൽ കിടക്കട്ടെ— നിന്നി
6.
കാശിർദിവ്യ-രഹസ്യം എന്റെ
നിമിഷംപ്രതിയുളള
അനുഭവമായ്—ദിനവും തീരൻ
അനുഗ്രഹമേകണം— നിന്നി</p> |
|--|---|

7.
ദിവസേന ഞാൻ-മരിക്കുന്നെന്ന്
ഭിഷ്യവാസ്തവമൊവാൻ:

യേശുവിൽമൃത്യു-എൻശരീരത്തിൽ
ഞാൻ സദാ വഹിക്കട്ടെ- നിന്നി

൨൫൭. ബിഹാഗ് ആദിതാളം 257.

പല്ലവി.

സ്വന്തം നിനക്കിനി ഞാൻ യേശുദേവ!-പാപ
ബന്ധം നിക്കെന്നിൽ നിന്നെൻ പ്രിയനാഥാ!

ചരണങ്ങൾ.

1. സന്തോഷമെന്നു ചേരിൽ-വഴി നടന്നേൻ-അതു
ചതിവെന്നുണൻ നിന്നോ-ടടുത്തുവന്നൻ- സ്വ
2. ഇമ്പം പാപം തരമെ-നഴിഞ്ഞു ചെയ്യുൻ-അതു
തുമ്പം ഏറെ തന്നതാൽ-ഭയന്നു വന്നൻ- സ്വ
3. ലോകം തുണയ്ക്കുമെന്നു-ചേർന്നിടുന്നേൻ-അതിൽ
ഒട്ടും സ്ഥിരതയില്ലാ-ടഞ്ഞാടിവുന്നേൻ- സ്വ
4. കായംബലം സുഖവും-കരുത്തിൽ വെച്ചേൻ-ഇതിൽ
കാഴ്ചയനിത്യമെന്നി-താവരുന്നൻ- സ്വ
5. ദേഹജീവനും നിൻമുൻ-കാഴ്ച വെച്ചേൻ-ഇനി
ചെയ്തേൻ നിൻതിരുമനം-പോലെ എന്നും- സ്വ
6. ശക്തിപ്രാപ്തിധനവും-കാഴ്ച വെച്ചേൻ-തിരു
സന്തോഷം നേടുവാൻ ഞാൻ-അടുത്തുവന്നേൻ- സ്വ
7. താങ്ങിനടത്തേണമെ-ന്നേ തുരാജാ! പാരം
തളർന്നിതാ വന്നിടുന്നേൻ-ദേവാനി- സ്വ

൨൫൮. ചെഞ്ചുരുട്ടി ആദിതാളം 258.

പല്ലവി.

എന്നെ ഞാൻ ബലി തരുന്നു-മന്നനേയ്ക്ക!

ചരണങ്ങൾ

1. പാപത്തിൽ കിടന്നു ഞാൻ-താപത്താലുഴലുഴലാൻ
നി ചിത്തം കനിഞ്ഞെൻറെമൽ-അതിനായി- എന്നെ
2. എൻചാപങ്ങളെയെല്ലാം-നിന്മൽ നി ചുമന്നെന്നെ
അൻപോടാശ്വസിപ്പിച്ചുതോ-ത്തടിചണങ്ങി- എന്നെ
3. എന്നെ രക്ഷിപ്പതിനായി-നിന്നുടെ പൊൻശരീരം
മന്നാ! നൂങ്ങിയതിനെ-നിനച്ചുകൊണ്ടു- എന്നെ
4. പൊൻകുരുതിയാലെൻറെ-ചന്ദ്രിതം കഴുകി
നികലണച്ചതോർത്തിതം-മരിതെളിഞ്ഞു- എന്നെ

5. ബുദ്ധിവിചാരമെന്റേ—വസ്തു സമ്പത്തുകൂടും
കർത്തനേ! നിന്നരികിൽ ഞാ—നല്പിച്ചുകൊണ്ടു— എന്നെ
6. പാപത്തെയും ജഡത്തിൻ—മോഹവികാരത്തെയും
ലോകയിമ്പങ്ങളെയും ഞാൻ—വെറുത്തു കൊണ്ടു— എന്നെ
7. നിന്നുടെ ദിവ്യജീവ—നെന്തിൽ പകർന്നിട്ടുവാൻ
എന്നെ ഭരിപ്പിക്കണമേ—വാന്തീയതാൽ— എന്നെ

൨൫൯. ചെഞ്ചുരുട്ടി ആദിതാളം 259.

പല്ലവി.

യേശുവിൻ സ്വന്തമത്രെ ഞാൻ—ഇന്നുമെന്നും.

യേശുവിൻ സ്വന്തമത്രെ ഞാൻ.

ചരണങ്ങൾ.

1. നാഴിക ഇതു മുതൽ—നാഥാ! നിൻ കനിവിലെ
നാശകവഴി വെട്ടിത്തെൻ യേശുനാഥാ!— യേശു
2. പുത്തൻജീവനെനിക്കു—ദത്തമായെൻ നാഥനാൽ
നിത്യമെന്നിക്കു സുഖമെ—തുപയാലെ— യേശു
3. ശാന്തമാമെന്നാത്മാവെ!—കൊത്തനാം നിന്നിൽ നിന്നു
ഘൃത! പിരിപ്പാനെന്നിന്നും—കഴിയില്ല— യേശു
4. എന്നുടെ ഗാനമിനി—മനവമെന്നനിശാ.
നിന്നുടെ മഹത്വത്തിനായ്—മാത്രമെന്നും— യേശു
5. സ്വർഗ്ഗമെന്നിക്കുള്ളതു—ഭാഗ്യമെന്നിക്കു നിത്യം
സ്വർഗ്ഗഭൂതരെൻ സ്നേഹിതർ—തുപയാലെ— യേശു
6. നിത്യസമാധാനമെ—നിത്യം നോക്കുമല്ലോ
കർത്തനെന്നിക്കു സ്വന്തമെ—തുപയാലെ— യേശു
7. പുത്തൻജീവനെനേതു—കർത്തനോടു ചോദിച്ചേൻ
ദത്തമായല്ലോ എന്നിക്കു—തുപയാലെ— യേശു
8. എന്റെ ഹൃദയമിതാ—നിന്റെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നേൻ
നിന്റെ ചിന്തയെന്നിക്കതാ—തുപയാലെ— യേശു

൨൬൦. ബിഹാൽ ആദിതാളം 260.

പല്ലവി.

അടിയറനിൽ ചാണിടുക

അരുമരക്ഷകനേ!

അനുപല്ലവി.

കുറിപരപിയാം എന്നിൽ

കരുണ നിറഞ്ഞവനേ!

അടി

ചരണങ്ങൾ.

1. അനുതാപത്താൽ എന്നുള്ളും
ആകെ നന്നായിരിക്കി
കനിവേറും നിന്നാത്മാവാൽ
കളങ്കം മോശമുണ്ടാക്കി— അടി

2. തിരകഷ്ടപ്പാടാൽ എന്റെ
ചിത്തം നന്നായിക്കി
തിരക്കത്താൽ എന്നുള്ള
ചെമ്മ ശുദ്ധിവരുത്തി—

അടി

3. ചതിയരാം വേകൂട്ടൊ
തൽക്കണം ദൂരത്താക്കി
അതിവിളാസമൻ നെഞ്ചിൽ
അകലാതെ വാസമാക്കി—

അടി

൨൬൧. ഹരികാംബോജി

ചായ്യാതാളം

261.

പല്ലവി.

3

എന്നകമേ വരിക ശ്രീമനുഭവലാ!

അനുപല്ലവി.

നിന്മൊഴിപോലെ-മന്നവനേ!നി— എ

ചരണങ്ങൾ.

1

നിൻവിളികേട്ടു—വാതിലിൽ പൂട്ടം
ഞാൻതുറന്നെഴുന്നള്ളിടുകവഗം—

2

നിന്നധികാരം—എന്നിലെന്നക്കും
മന്നവനേ! നടത്തേണ്ടുന്നതിനായി—

എന്നോടുകൂടെ—നി വസിക്കാമെ-

ന്നാമയാം വാക്കുനി തന്നായതുപോലെ

4

എന്നിൽ നീയെന്നും—രാജനായ് വാങ്ങ
നിന്നുടെജീവനിലെന്നെ വളർത്താനായ്

5

എൻ വലക്കൈമേൽ—നി പിടിച്ചെന്ന
ഉന്നതനാടതിനോളം നടത്താനും— എ

൨൬൨. ചെഞ്ചുരുട്ടി

രൂപകം

262.

പല്ലവി.

വന്നതുക—എന്നുള്ളിൽ നി—മ നവനായ്—എൻ കണയാ!

അനുപല്ലവി.

ചിന്തിച്ചല്ലോ—എന്നെപ്രതി—നിൻ തധിരം—ചൻ കുരിശിൽ

ചരണങ്ങൾ.

1. ദീപ്കാലം—കാത്തുനിന്നെൻ—മുദയത്തിൻ—വാതിൽക്കൽ നി-
ന്നത്തുതരാം—നിൻ പ്രേമത്തിൻ—മാധുര്യം ഞാൻ—ആസ്വദിപ്പാൻ— വ

2. കൽത്തന! ഞാൻ—ദൃഢസ്വയം—തന്നടിമ—പ്പാടിക മഹാ
കഷ്ടതയിൻ—കെട്ടിൽ അക—പ്പെട്ടുഴന്നൻ—ഒട്ടകാലം— വ

3. എന്നെയിതം—തന്നിട്ടുനേൻ—എന്നേക്കും ഞാൻ—നിന്നടിമ
എന്നിൽ നിന്റെ—പൂണ്ണമായ—നിന്നുവിയൽ—നിർമ്മിക്കുവാൻ— വ

4. യേശുവേ ഞാൻ—കൃശിതനെ—എപ്പോഴും പാ—പ്പാനതുക
രക്ഷകാ! നി—എൻ സ്വയത്തിൻ—സ്ഥാനത്തെന്നും—വാണിടവാൻ— വ

5. ആത്മാവിനാൽ—ജീവിച്ചെന്റെ—ശരീരത്തിൻ—പ്രവൃത്തികൾ
മരിപ്പിപ്പാൻ—വിരവിൽ നിൻ—വരം സദാ—തരേണമ— വ

6. എന്നിൽ നിന്റെ-പൊന്നുരൂപം-എന്നും വള-ൻവിളങ്ങി
നിന്നെയെന്നിൽ-കാണുവാളും-ചെയ്യിടണം-ശോധനനി- വ
7. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിൻ-മക്കൾക്കുണ്ടാം-ഭാഗ്യം ഞാൻ ഇത-ദലകെ തന്നെ
ആരംഭിപ്പാൻ-കാരുണ്യം-ടക്കണം നിൻ-വൻകൃപയെ- വ
8. സന്തോഷമേ-സന്തോഷമേ-അന്തരംഗേ-സന്തതം നി
വാണിട്ടുമ്പോൾ-പ്രാണനാഥ! നിൻ ഭരണം-ഇവതമം. വ

൨൬൩. സിന്ധുകന്നഡ ഏകതാളം 263.

പല്ലവി.

രക്ഷകനേശുവേ-വന്നു എന്നുള്ളിൽ നി-വാഴ്ക എന്നും വാഴ്ക
ഇക്കിതിയിൽ നര-രക്ഷകൻ നീയൊഴി-ഞ്ഞാരുമില്ല നാഥം!

ചരണങ്ങൾ.

1. പാപയിരൾ കേറി-മുടിയിരുന്നതെൻ-ഉള്ളും ശുദ്ധമാക്കുൻ
ശാപക്കുരിശിൽ വി-ശുദ്ധതം ചിന്തി-യോരു ജീവനാഥം!- ര
2. എന്നുടെ ചിത്തം വി-ശുദ്ധമാക്കി അതിൽ-വാഴ്ക എന്നും വാഴ്ക
നിന്നയിരെന്നിൽ നി-തന്നു ദിനംപ്രതി-കാവൽചെയ്യ നാഥം!- ര
3. മണ്ഡനമെന്നിൽ-ചിന്തയാ! നി വന്നു-വാഴ്ക എന്നും വാഴ്ക
നന്മഫലങ്ങളാൽ-എന്നെ നിറയ്ക്കുവാൻ-ഇന്നുമുതലെന്നും- ര
4. രാജചെങ്കോൽമുടി-വെച്ചു ചിഹ്നങ്ങളും-മേറ്റ മഹാരാജാ!
തേജസ്സഴുന്ന സിം-ഹാസന രക്ഷയെൻ-ഉള്ളമിനിയെന്നും- ര
5. നിന്നധികാരത്തോ-ടെന്നകശാരിൽ നി-വാഴ്ക എന്നും വാഴ്ക
നിന്നടിമളവി-സതതം ഞാനിനി-യെന്നും മാർപ്പല്ലയ്യം!- ര

൨൬൪. ചെങ്ങുരുട്ടി രൂപകം 264.

പല്ലവി.

യേശുരാജാവേ!യെന്നുള്ളിൽ-വാഴ്കയെന്നേക്കും

അനുപല്ലവി.

യേശുവേ! നിൻരാജരൂപമേ-നുള്ളിൽ സ്ഥാപിക്ക- യേശു

ചരണങ്ങൾ.

1. എത്രനാൾ ഞാൻ നിന്നെ പുറ-ത്തു തള്ളിനിന്നു-അയ്യോ!
അത്രനാളുമെൻ സ്വയമെ-നുള്ളിൽ വാണുറ്റും- യേശു
2. അക്രമിക്കൊഴിഞ്ഞു കൊടു-ത്തതാലെനുള്ളിൽ-മഹാ
അക്രമം പലതുമയ്യോ-നന്നെ നടന്നു- യേശു
3. ആധിപത്യം തോളിലുള്ള-നാഥനല്ലാതെൻ-സർവ്വ
ആധികമുകറ്റിവാഴും-നില്ലുവരാതും- യേശു

4. നംശത്തിൽനിന്നെന്നെ വീണ്ടു—കൊണ്ടവൻ നീയെ—പൊന്നേശുവേ! നീതന്നെൻ രാജം—വെണമെന്നേക്കും— യേശു
5. ശുദ്ധൻനിയതലെന്നുള്ളം—ശുദ്ധമാക്കുക—ദൈവശക്തിയുമപ്പോളെന്നില—ധിവസിച്ചിടം— യേശു

൨൬൫. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കാപ്പി—ആദിതാളം 265.

<p>പല്ലവി. യേശുവിൻ ദിവ്യഹിതം-പ്രസാദമെൻ മാനസമേ-സതതം.</p> <p>ചരണങ്ങൾ.</p> <p>1. ഈശനവനെൻറ-പാപമശേഷവും മോചനം ചെയ്തതിനാൽ-പ്രസാദമെൻ മാനസമേ സതതം—</p> <p>2. ഞാനവനോടനു-രൂപനാവാനെൻറ</p>	<p>ഈനമെല്ലമേകറി-ദിനം തോറും വാണീടുന്നെന്നിലതാൻ—</p> <p>3. ലോകമശേഷവും-നീക്കിദിനംപ്രതി ലോകത്തിൽ നിന്നകറ്റി-യനാരതം കാത്തുപോരുന്നവനും—</p> <p>4. ജീവനവനിനി-ക്കവിയിനാൽ നല്ലി ചവിൻ ശരീരമതിൽ-പ്രതിദിനം മേവും സർവ്വപരനും—</p>
---	--

൨൬൬. “My hope is built” Sankey No. 201 266.

യേശുവിന്റെ രക്തം.

1. എൻ നീതിയും വിശുദ്ധിയും—എൻ യേശുവും തൻ രക്തവും വേറില്ല ആത്മശരണം—വേറില്ല പാപഹരണം
 എൻ യേശു എൻ ഇമ്മാനുവേൽ
 ഞാൻ നില്ക്കുന്ന തീ പാറമേൽ
2. വൃഥാവിൽ സ്വയനീതികൾ—വൃഥാവിൽ ചത്ത രീതികൾ ദൈവത്തിൻ മുമ്പിൽ നില്ക്കുവാൻ രക്തത്താലത്രെ പ്രാപ്തൻ ഞാൻ
3. ഈ രക്തത്തിലെൻ ഹൃദയം—ഹിമത്തേക്കുള്ളം നിമ്ബലം
 എന്നരെക്കുന്ന വചനം—തീർക്കുന്നു സർവ്വസംശയം—
4. ആർ എന്നെ കുറും ചുമത്തും? ആർ ശിക്ഷയ്ക്കുന്നെ വിധിക്കും?
 ഞാൻ ദൈവനീതി ആകുവാൻ—പാപമായ്ക്കിണിൻറരക്ഷകൻ—
5. സംഹാരഭൂതൻ അടുത്താൽ—ഈ രക്തം എന്മേൽ കാണുകയാൽ
 താൻ കടന്നുപോം ഉടനെ—എൻ വിട്ട ദൈവസുതനെ—
6. വന്ദശ്ചെയ്യും നേരത്തും—ഞാൻ നിർഭയമായിരിക്കും
 കാറ്റടിച്ചാലും ഉച്ചത്തിൽ—പാടിട്ടും ഞാൻ എൻ കോട്ടയിൽ—

7. വിന്നാലും പച്ചതളളും—മോത്താലും ആകാശങ്ങളും,
 ക്രിസ്തുവിൻ രക്തനിയമം—മറാതെ നില്ക്കും നിശ്ചയം—

൨൬൭.

Tune "Come Thou Fount"

൨൬൭.

1. മരണം ജയിച്ചുവീരം—എൻകർത്തവ്യം യേശുവേ!
 എന്റെ മരണവും തീരെ—വിഴങ്ങിയ ജീവനേ!
 നിന്റെ ജീവൻ എന്നിൽവേണം—വേണ്ടുപന്ത ജീവിതം.
 നീഎന്നുള്ളിൽ വസിക്കണം—എന്നത്ര എൻതാല്പ്യം.
2. ലോകത്തിനും—പാപത്തിനും—കൃശിദന്മൽ ഞാൻ മരിച്ചു
 ജീവന്റെ പുതുക്കത്തിനും—ഉടൻ നിന്നെ ധരിച്ചു
 സ്വർഗ്ഗത്തിലിറപ്പാക്കുൻജീവൻ—യേശുതാനെൻപാപ്പിടം.
 ഉന്നതങ്ങളിൽ ഈ ഹീനൻ—വാഴുന്നദാസനാശ്ചയും.
3. ജീവവെള്ളം ഒഴുകുന്നു—നനയ്ക്കുന്നെൻ ഹൃദയം.
 പുഷ്പമുയർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു—ശാന്തിസ്സേവം ആനന്ദം.
 ഇതെൻപ്രിയനുള്ളിടത്തും—ഇതിൽ നടക്കുന്നു ഞാൻ
 രാവ്യം പകല്യം തൻനോട്ടം—ഉണ്ടിതിന്മേൽ കാക്കുവാൻ.
4. നിന്റെ ശക്തി എന്റെ ശക്തി—എല്ലാറ്റിനും മതി ഞാൻ
 നിന്റെ ഭക്തി എന്റെ ഭക്തി—മാ! നിന്നിൽ ഞാൻ ധനവാൻ
 എന്റെ പ്രിയനിനിക്കുള്ളിടം—അവനുള്ളിടം ഞാനുമായ്
 കൃശിൽ സ്വന്തരക്തം തന്നാൻ—എന്നെ വാങ്ങി തനിക്കായ്.
5. യേശു എൻവിശ്വാസക്കണ്ണു—കാത്തു സൂക്ഷിക്കേണമേ
 അതിൽ ഇഹലോകമണ്ണു—വീണു മയങ്ങരുതേ
 സാത്താൻ ഭാഷാ ചിന്തകളെ—ഇവയെല്ലാം എന്നുപോൽ
 അയച്ചാൽ കുൻപോളകളെ—ഉടൻ നീ അടച്ചുകൊൾ.
6. ലോകംവേണ്ടു ഒന്നുംവേണ്ടു—മതിയേതു എനിക്കു
 സാത്താനേ! നീ ആശിക്കണ്ടു—കൊണ്ടുപോ നിൻചരക്കു
 കഴുപോലെ പറക്കുന്നു—മലോട്ടു എൻഹൃദയം.
 ഭൂമിതാഴെ കിടക്കുന്നു—ഭൂമി പാരിൻ അതുലം.
7. യേശുവേ നീ ജീവിക്കുന്നു—ഞാനും എന്നും ജീവിക്കും.
 നിത്യജീവൻ നിന്നിൽനിന്നു—എന്നിൽ എന്നും ഒഴുകും.
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നീ ഇരിക്കുന്നു—വേഗം ഞാനും ഇരിക്കും.
 സ്നേഹത്തിൽസംസർത്തിക്കുന്നു—നിന്റെകൂടെ വസിക്കും.

FAITH

വിശ്വാസം.

പുറം. കാഴ്ച രൂപകതാളം 268.
 പല്ലവി.

കർത്താവേ! വിശ്വ-സിക്കുന്ന നവി-
 ശ്വാസത്തിന്നു-സഹായിക്ക

അനുപല്ലവി.

ചിത്തം തെല്ലലി-ഞ്ഞിത്തിരി കൃപ
 ചത്തതാമെന്നു-ള്ളത്തിൽകാണിക്ക- ക
 ചരണങ്ങൾ.

1

യേശുവേ! പാപനാശനാ!-നസ-
 രേണനേ! കരുണാസനാ!
 നീചനം ഞാൻ വി-ശ്വ ചിന്താലവി-
 ശ്വാസിയായ് മുഴ-ങ്ങാക്കിയായിരപ്പോൾ

2

ചെറും നിൻ വചനത്തിലി-മമാ
 ഭയം മനസ്സറില്ല
 ഉറക്കനോക്കി നിൻ-ശക്തിയെ കണ്ടും
 ഭയം വിശ്വസി-ച്ചിട്ടില്ലാ യിരപ്പോൾ-

3

ഭൂതത്താനെന്നെ ബാധിച്ചെ-ന്നാത്മ-
 ബോധത്തെ കെട്ടുതീടിനാൻ
 പാതകൻ ചതി-ചെയ്തതിലറി-
 യാതെ ഞാനക-പ്പെട്ടുപോയിരപ്പോൾ-

4

തീയതാം തിന്മത്തിയിൽ വി-ണെന്റെ
 മെയ്യല്ലാം വെട്ടു പോയല്ലോ

അയ്യയ്യോ ചെറും-വയറായെ കൃപ
 ചെയ്യണേ നസ-രേണനേ!-ഇരപ്പോൾ-

5

കർത്തനേ! ഞാൻവെള്ളത്തിൽവി-
 ണേനാ
 ശ്വത്തിൽ താണു യിരറുപോ-മീയാ-
 പത്തിൽ നിന്നെന്നെ-യുദ്ധരിക്ക വേ-
 ഗത്തിൽരക്ഷക-ന്മാരില്ലാ-യിരപ്പോൾ-

6

പാപത്തിൽ ജനിച്ചാപത്തിൽ-വിണ
 കോപത്തിൽ മകനില്ലാ പി
 നാവില്ലാ ചെങ്കി-ടൻ വല്ലാത്ത ആ-
 ത്മാവുടള്ളാൻ മന-നോവുടള്ളാൻ-
 ഇരപ്പോൾ-

7

വിച്ചും പേയും പിടിച്ചവൻ-വാന-
 രച്ചവൻമെയ് തെരിച്ചവൻ-എന്നെ
 അപ്പനാം നി സൃ-ഷ്ടിച്ചില്ലെങ്കിൽ മ-
 രിച്ചുപോയേനേ-നിശ്ചയം ഇരപ്പോൾ

8

നീചൻ ഞാൻ അവിശ്വാസി ഞാൻ-
 അവി-
 ശ്വാസി ഞാൻ അവിശ്വാസി ഞാൻ
 ദോഷിയിന്നവി-ശ്വാസത്തെ മൂല-
 നാശമാക്കുക-യേശുവേ!-ഇരപ്പോൾ-

പുറം. "I am so glad that our Father in Heaven" 269.

1.

നീതിമാൻ ജീവിക്കുംവിശ്വാസത്താൽ:
 വേദമതജിതന്നിവിധത്തിൽ;
 ആകാശഭൂമികൾ മാറിപോകും;

എങ്കിലും ദൈവത്തിൻ വാക്കുനില്ക്കും.
 വിശ്വാസംമൂലം ജീവിക്കുന്നു:
 ജീവിക്കുന്നു-ജീവിക്കുന്നു;

വിശ്വാസം മൂലം ജീവിക്കുന്നു;
നിതിമാൻ സർവ്വം.

2.

നിതിമാൻ ജീവിക്കും വിശ്വാസത്താൽ;
നൃപായത്താൽ ഏൻസ്വയം ക്രൂശതിരേൽ;
ക്രിസ്തുവിൻ ദൃത്യവിൽ ഞാൻ മരിച്ചു;
കർമ്മനാനിച്ഛത്താനം ഉയിർത്തു—

3.

നിതിമാൻ ജീവിക്കും വിശ്വാസത്താൽ;
ക്രിസ്തു ജീവിക്കുന്നു എന്നിൽ ഇരപ്പേറ്റം;
താൻ ഏൻസ്വയമതിൻ സ്ഥാനത്തെന്നും
മന്നവനായുള്ളിൽ വാണിടേണം—

4.

നിതിമാൻ ജീവിക്കും വിശ്വാസത്താൽ;

സ്നേഹം രക്ഷകനേതു തന്നിൽ
ജീവവിശ്വാസത്താൽ ക്രൂശിതമം
ജീവിതം സാധ്യമം സർവ്വനാളും—

5

നിതിമാൻ ജീവിക്കും വിശ്വാസത്താൽ;
നാൾതോറും ആത്മവ്യാപാരമതാൽ
ശക്തിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ
അപ്പിതനാകേണം പൂർണ്ണമായ് ഞാൻ—

6.

നിതിമാൻ ജീവിക്കും വിശ്വാസത്താൽ;
ക്രിസ്തു സഭാ പ്രവർത്തിക്കുന്നതാൽ;
നിത്യം തൻ ശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കിൽ
പൂർത്തിയാക്കും അപൻ ഏല്പാം എന്നിൽ—

൨൭൦.

മോഹനകല്യാണി

ആദിതാളം

270.

പല്ലവി.

എനിക്കു ദൈവം തുണ
അനന്തമെന്നും വരാ—

തന്മതിനും തന്നെനെ—കരളെങ്കിൽ പാലിക്കും.

ചരണങ്ങൾ.

1. സമസ്തവും ദൈവമേ!—നിൻ മിതം പോലത്രേ
തലയിലെ രോമവും—നീ അറിഞ്ഞു വീഴ്.
2. ചുറ്റിലും ശത്രുക്കൾ—കൂട്ടമായ് നിന്നിടിക
കാവലായ് ഭൂതന്മാർ—വന്നെന്നെ താങ്ങിട്ടും.
3. കവിൾകളിൽ ഭയന്മാർ—അടിച്ചെന്നെ ദ്രോഹിച്ചാൽ
കർമ്മനേതു മൂലം—സൗമ്യനായ് നിന്നിട്ടും.
4. കവച്ചുകാർ വന്നെൻ്റെ—വസ്യമെടുത്തിടിക
പുതപ്പുകൂടെ കൊടു—ത്തവൽ സലാം ചൊല്ലും.
5. വീട്ടുകാർ ഭയ്ക്കര—യാട്ടി കാടിച്ചെന്നാൽ
വീട്ടും വിരട്ടാടി ഞാൻ—യേശുവേ പിഞ്ചെല്ലും.
6. ഭക്തനും പാനിയം—വസ്യവുമില്ലാതായ്
കഷ്ടത ഞാനേല്പിൽ—യേശുവേ നിിക്കുണ്ടു്.
7. മരണമുതൻ വന്നെൻ്റെ—ദേഹിയെ ചൊരിക്കിൽ
സ്നേഹസലാം ചൊല്ലി—കൂടെ ഞാൻ പോയിട്ടും.

8. സ്വർഗ്ഗസിംഹാസനം-വിട്ടിറങ്ങിത്തന്ന
ഭാഗ്യവാനാക്കിയെൻ-യേശു മാത്രം മതി.

൨൭൧. "Yield not to temptation" 271.

1	നീ അവിശ്വസിച്ചാലും മാറിടാ താൻ
ദൈവത്തിൽ ഏറ്റവും വിശ്വാസ	നിഷേധിക്കും തൻ സ്വഭാവത്തെയവൻ
മുണ്ടായി	യേശു അതൾചെയ്യവാക്കേത്തുകൊൾക
ജീവിച്ചിട്ടും മന്ത്രി-മാധന്യരത്രേ	3
ഏതുനിലയിലും ഇതൾ വെളിവിൽ	നിൻ ആശ നശിച്ചുപോയിട്ടകിലും
യേശു അതൾചെയ്യ-വാക്കേത്തുകൊൾക	തന്നിൽ സദാ നാളും നീ വിശ്വസിക്ക
ചൊൾക	മാശക്കുതനവൻ; തൻ ജ്ഞാനമെന്നും
ആകാശമതും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോ	യേശു അതൾചെയ്യവാക്കേത്തുകൊൾക
യിട്ടും	4
ഏകിലും മമ വാക്യംനിൽക്കുമെന്നു	തന്നിലിടറാത്തവർ ധന്യരെന്നും
മഹോ!	സന്തതം നിനക്കു തൻകൃപമതി
2	വിശ്വസിക്കിൽ-കാണം ദൈവമഹത്വം
ദൈവം സദാകാലം വിശ്വസ്തനത്രേ	യേശു അതൾചെയ്യവാക്കേത്തുകൊൾക

൨൭൨. സഹാനാ ആദിതാളം 272.

പല്ലവി.

വിശ്വാസം നൽകിടേണമെ-ദേവേശനേ! നീ
വിശ്വാസം നൽകിടേണമെ.

അനുപല്ലവി.

ക്ലേശം തരും സമരേ-ഉത്സാഹത്താൽ മുതിരും

ആശ തന്നിൽ മോദിച്ചും-ക്രൂശത്തെ പോർ തുടരും.....

വിശ്വാ

ചരണങ്ങൾ.

1. ലോകം ജഡം പിശാചുമായി-പോർ ചെയ്യുന്നേരം

ഉഗ്രമതായെതിർത്തീടും-

ശോകകഷ്ടങ്ങളിലും-ഏകം ആശ്വാസം ധൈര്യം

ലോകത്തെ ജയിച്ചീടും-ശക്തിയിൽ നടത്തീടും.....

വിശ്വാ

2. മന്നിടെ വസിക്കുംകാലം-തന്നിഷ്ടമതാൽ

ചേർന്നൊൻ നടന്നീടാത്താൻ

സന്നിധി ബോധമെന്നെ-നിന്നെ മറന്നതാലെൻ

മനോവാക്കായങ്ങളാൽ-തോന്നുംപോൽ ജീവിക്കാത്താൻ..... വിശ്വാ

3. നിശ്ചഞ്ചല ചിത്തമതാൽ-ചന്ദ്രശോധനയിൽ
നിൻ സ്നേഹകാരണ്യമോത്തും,
ആശ കൈ വെടിയാതെ-നാശവഴി പോകാതെ
ഊശൻ തൻ വചനത്തെ-ലേശം സംശയിക്കാത്ത..... വിശ്വാ
4. ശാസനയതികലോട്ടം-വിദൂഷിപ്പിക്കാ-
താശ്രയമോടെ ജീവിക്കും
ശത്രുക്കൾ ഞ്ഞെക്കിലും-മിത്രങ്ങൾ ദേഹിക്കിലും
ഏത കഷ്ടതയിലും-വിദ്വേഷിക്കാതെ നിൽക്കും..... വിശ്വാ
5. കൊടുങ്കാറ്റാടിയിടിലും-കാർ മുട്ടുകിലും
കൂട്ടതലയ്ക്ക് പ്രകാശിക്കും
ഒട്ടും ഭീതികൂടാതി-രുട്ടിലും രക്ഷകൻ തൻ
ഇഷ്ടം മാത്രം കരുതും-വാട്ടം ചെറുതും തട്ടാതാം..... വിശ്വാ

HOLINESS. വിശുദ്ധി.

എന്മ.	കമാസ്	വിശുദ്ധി	273.
പല്ലവി.			
ഓടിവാ കൃപയാം നദിയരികിൽ- നിന്റെ		കുടിച്ചിടിൽ തടിച്ചു നി വിശുദ്ധനായ്ക്കുന്റേ- 3	ഓടി
മലിനത നിന്നാൻ പാപി-ഓടിവാ- ചരണങ്ങൾ.		പരിശുദ്ധാത്മാവു നിന്റെ മരണാവസ്ഥയെ കണ്ടു കരളലിഞ്ഞരികിൽ വ-ന്നടുത്തുനിന്നെ തിരു ജീവൻ ഊതി നിന്നിൽ മറുപ്രമാക്കി നിന്നെ തിരുസ്നാനം നൽകിയവൻ പരിശുദ്ധനായ് നടത്തും- 4	ഓടി
തേടി നിന്നെ കാണാനൊരം വാടിമലൻവന്നുള്ളം ഓടിവന്നു പാടുകൾ-ങ്ങൊരു കുരിശിൽ നേടി നിന്റെ രക്ഷ യേശു മോടിയാട്ടയയ്ക്കു പിതാ- വോടിതന്നു മദ്ധ്യസ്ഥനാ- യ്ക്കുണപേക്ഷിക്കുന്നു വേഗം- 2	ഓടി	സത്യമാം തിരുവചനം ശുദ്ധി വരുത്തിട്ടും നിന്നെ ശുദ്ധിയിൻ വഴിയതിൽ ന-ടത്തും വച നിത്യം നിന്റെ പാദങ്ങൾക്കു (നം സത്യവെളിച്ചം തന്നിട്ടു ശുദ്ധതയിൻ ശുദ്ധസ്ഥല- ത്തെത്തുവാളും തുണച്ചിട്ടും- ഓടി	
അശുദ്ധികളൊഴിച്ചു നിൻ അകൃത്യങ്ങളുൾക്കൊണ്ടു വിശുദ്ധിയിന്നുവയെ-തന്ന മാർച്ചിൽ കുളിച്ചു നീയനുദിനം വെളുപ്പിച്ചുകിയെ പിന്നെ			

5	നിത്യം നിത്യം വളൻ നാം	
ശുദ്ധിയിന്നലങ്കാരത്തിൽ	ശുദ്ധതയിൽ മുതിൻ പാ-	
ശുദ്ധിമാന്മാരെ സ്തുതിപ്പിൽ	പത്തെ നശിപ്പിച്ചിടകിൽ	
ശുദ്ധതയിൽ വസിക്കും യ-ഹോവയെ	ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിച്ചിടം നാം—	ഭാഗി
(നിങ്ങൾ)		

൨൭൪. തോഡി ഏകതാളം 274.
 ഖണ്ഡങ്ങൾ.

1. മുറിവേററ കണ്ണാടേ! നിൻ—തധിരമൊഴുകുന്നൊരു
 ഉറവയതിൽ നീയെന്നെ—കഴുകേണമേ.
2. പാപക്കുറയെ നീക്കുൻ—തുറന്ന ഉറവയിലെൻ
 പാപമഖിലം വേർക്കി—കഴുകേണമേ
3. നിന്ററിവിൽ മറഞ്ഞു—പാക്കിലെൻ വേദനകൾ
 നീങ്ങി സുഖമാകും നീ—കഴുകേണമേ
4. കൂടെക്കൂടെ പാപത്തിൽ—വിഴുന്നു ക്ഷീണതയാൽ
 പാടുപെടുന്നു ശക്തി—നല്ലേണമേ
5. ശക്തനാകും കർത്തനേ!—നീയെന്നുള്ളിൽവന്നെന്റെ
 ശക്തിഹീനത നീക്കി—വാണിടുക
6. അടവാക്കുന്നള്ളമതിൽ—വേദാതം നീയെന്നിയെ
 കടക്കുതാക്കി നീ മുദ്ര—പതിക്കേണമേ.
7. നിന്നുടെ സ്നേഹവട്ടം—കെരളം പതിഞ്ഞതങ്ങ
 നന്നാസ്തിമുണ്ടുവാൻ നീ—തുണയ്ക്കേണമേ.
8. ജീവൻ സുഖം ബലവു.—നന്നായ് ലഭിക്കുമെ നിൻ
 മാർപ്പിൽ വാസം ചെയ്യുന്നോ—ക്കേണേക്കുമേ.

൨൭൫. "Have you been to Jesus" 275.

1	2
ശുദ്ധിക്കായ് നീ യേശു സമീപെ	അനുദിനം രക്ഷകൻ പക്കുത്തൊ നീ
പോയോ?	ശുദ്ധിയായ് നടന്നിടുന്നതു?
കുളിപ്പോ കണ്ണാട്ടിൽ രക്തത്തിൽ?	കൃശരീയ കർത്തനിൽ നിനക്കുണ്ടോ
പുണ്യശ്രായം ഇവ നിമിഷം തൻകൂപ	വിശ്രമം നാഴികതോറുമോ?— കുളിപ്പോ
തന്നിൽവെച്ചോ ശുദ്ധിയായോ നീ?	3
കുളിപ്പോ കണ്ണാട്ടിൽ	കർത്തൻവരവിൽ നിൻ അങ്കിശുദ്ധമോ?
ആത്മശുദ്ധി നൽകും രക്തത്തിൽ?	ശുദ്ധമെ വെണ്മയൊക്കുന്നുമോ?
ഹിമംപോൽനിഷ്കൃഷ്ടമോ നിൻ അങ്കി	സ്വപർവ്വരത്തിൽ വാസം ചെയ്യിടാൻ
കുളിപ്പോ കണ്ണാട്ടിൽ രക്തത്തിൽ?	യോഗ്യ-
	പാരം ആയീതിയുമോ അന്നുണ്ടിട്?—

4

പാപക്കരയേറെ അങ്കി നി നീക്കി
കുഞ്ഞാട്ടിൻ രക്തത്തിൽ കുളിക്ക

ജീവനിൽ ഒഴുകുന്നു അശുദ്ധക്കായ്
കുളിച്ചശുദ്ധിയായിടുക— കുളിച്ചു

൨൭൬. ഹിന്തുസ്ഥാൻകാപ്പി ആദിതാളം 276.
പല്ലവി
നൽഘോഷയംതരണമെ—നിക്കു സദയം
ചരണങ്ങൾ.

1. തിരുതധിരമതിൽ—കുളിച്ചുപാപത്തിന്റെ
കരയിൽനിന്നു വിടുതൽ—ലഭിച്ചു സ്വതന്ത്രമാം— നൽ
2. പരമരക്ഷക നിൻ—ഭരണമതിനുകീഴ്
പരിചിൽ നിമിഷംപ്രതി—കുമപ്പെടുത്തിയതാം— നൽ
3. ദിനവും നിൻവചന—മരുളും നിൻഹിതത്തെ
മനഃപൂർവ്വമനുസരി—പ്പതിനൊരുങ്ങിയതാം— നൽ
4. പരനേ! നിന്നേ സദാ—മുഴുമാനുസ്സോടും ഞാൻ
നരരെയെല്ലാമെന്നിക്കു—സമമായുംസ്സേചിപ്പാൻ— നൽ
5. വിനയമുള്ളവനാം—മമ രക്ഷകനെ! നിൻ
മനത്താഴ്ചയെ സ്വതതം—അനുകരിപ്പതിന്നു— നൽ
6. അശുദ്ധതയെ സദാ—വെറുത്തിടുന്നതും നിൻ
വിശുദ്ധതയതിനെന്നും—കൊതിച്ചിടുന്നതുമാം— നൽ
7. അരുമരക്ഷകനേ!—തവ സംസ്കൃതമതിൽ
പരമാനന്ദമെപ്പോഴും—അനുഭവിക്കുന്നതാം— നൽ
8. ഇരുൾവെളിച്ച കളിൽ—തിരുവിശ്വസ്യതയിൽ
മരണംവരെയും മുററും—ശരണപ്പെട്ടിരിക്കും— നൽ

൨൭൭. കാപ്പി ആദിതാളം 277

1. ഇനിക്കായ്—പിളർന്ന പാറ—യായേനേ!
ഹീനപാപി—നിന്നിൽ മറഞ്ഞു—പാർത്തിടട്ടെ
കുന്ദം ഏ—റെ നിൻവിലാവിൽ—നിന്നൊലിച്ച
ഗുണം ഏറും—രക്തവും വിസ്മയ ജലവും
കുടതം—യ പാപകരം—ശക്തിയേയും
കഴുകേണം—അശേഷം ശുദ്ധം—അരുളേണം— ഇനി
2. തിരുന്ദം—യ കല്പനകൾ—ക്കു നിവൃത്തി
ചെയ്തെന്നൊൽ—അസംഖ്യം അടി—യൻ പാപി
നിമിത്തം—വൈരാഗ്യഭക്തി—പൂണ്ടാലും
നില്പാതെ—കണ്ണനിർ പാപി—ചൊരിഞ്ഞാലും

- ഒരു പാ—ചത്തിനും ഉപ—ശാന്തിചെയ്താൻ
 ഉപയോഗം—അല്ലിവ നീയെ—രക്ഷ ചെയ്ത— ഇനി.
3. കച്ചിൽ ഒ—ന്നുമില്ല വെറു—തെ വരുന്നേൻ
 കത്തനേ! നിൻ—കരിശിലഭയം—പിടിമുൻ
 നഗ്നൻഞാൻ—വന്നേൻ—ഉടുപ്പു—തന്നരുൾക
 നാശപാപി—നിൻകൃപയ്ക്കത്രെ—കാത്തിട്ടുനന്നൻ
 ശുദ്ധിഹി—നൻ ഞാൻ, നീ കഴു—കേണം എന്നെ
 സുഖം ജീവൻ—തരേണം പ്രിയ—രക്ഷകനേ!— ഇനി
4. ഇഹത്തിൽ—അടിയൻ ശപഥ—ത്തോടിരിക്കെ
 ഇനി ലോകം—വെടിഞ്ഞു വിണ്ണി—ന തിരിക്കെ
 അരിയം—ത്ത ലോകങ്ങളെ—ഞാൻ കടക്കെ
 അൻപുതിങ്ങും—നിന്തിരുമുഖിൽ—വന്നുനില്ലെ
 ഇനിയ്ക്കായ്—പിളൻ പാറ—യായോനേ!
 ഹിനപാപി—നിനൽ മറഞ്ഞു—പാത്തിടട്ടെ— ഇനി

M V.

൨൭൮.

Tune "Down in the Valley"
 S. S. & S.

278.

1. തെറ്റിത്താൻ കാണാതെപോയൊ—രാടുപാലയൊ!
 ചുറ്റിപരം കാടാകെ—നാഥനില്ലാതെ
 വീട്ടുനിൻവഴികൾ കല്പ—നകൾ എന്നിവ
 പട്ടു നിൻഹൃദയം ഘോര—കൃത്യത്താൽ
 ശുദ്ധമാക്ക എന്നെ ആകമാനം
 ശുദ്ധനും യേശുവേ! നിന്റെ രക്തത്താൽ
2. ദുഷ്ടരായ കള്ളർകൈയിൽ—പെട്ടവനെപ്പോൽ
 ദുഷ്ടരും പേയ്ഗണത്താൽ—ചുറ്റപ്പെട്ടൊ!
 കഷ്ടതയിൽവിണഴലും—ഏഴു യാമെന്നെ
 തൂക്കരത്തിൽ ഏന്തി സ്വന്തം—നൽകുകെ— ശുദ്ധ
3. നല്ലിടയനാകും എന്റെ—പൊന്നുനാഥാ! നിൻ
 വല്ലഭത്താൽ ഉള്ളിലിഞ്ഞു—തേടുക എന്നെ
 ശക്തനാക്കുകാകമാനം—ക്ഷീണനാം എന്നെ
 കെട്ടുക എൻപാപമുറി—വൃക്ഷമെ— ശുദ്ധ
4. എൻആത്മാവേ! ഉള്ളിൽ വേദി—ക്കുന്നതെന്തിനാ?
 തന്റെ ജീവൻ തന്നിടയൻ—നിന്നെ വിട്ടൊ?
 താൻ ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകും—സ്വർഗ്ഗസീദയംനിൽ
 തൻവിളിപ്പേട്ടു സന്നിധൗ—ചെല്ലുകിൽ— ശുദ്ധ

PRAYER

പ്രാർത്ഥന.

൨൭൯.ബിഹാഗ്ആദിതാളം279.

പല്ലവി.

വാനം തുറന്നിടുക സർവ്വശക്തം!—ഇപ്പോൾ
ഹിനരാം ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിപ്പാൻ
ചരണങ്ങൾ.

1. നിന്നാലല്ലാതെ ദാസ—കൊന്നുമില്ല—ദേവം!
നിന്നോടണച്ചനുഗ്രഹിക്കണമേ— വാനം
2. പൊൻകുരുതിചൊരിഞ്ഞൊ—രൻപനേ! നിൻതീര
തങ്കക്കരം ശിരസ്സിൽ വെക്കണമേ— വാനം
3. ദാനംചെയ്യണം നിന്റെ—ആത്മാവിനെ—ഞങ്ങൾ
ആനന്ദമോടെ നിന്നെ സേവചെയ്യാൻ— വാനം
4. വന്ദനം നിനക്കെന്നും—താതനേ! നിൻ—പ്രിയ
നന്ദനനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും— വാനം

൨൮൦.കല്യാണിഏകതാളം280.

പല്ലവി.

സ്മാരം യേശുനാഥനേ! മനുവേലനേ! മനുവേലനേ!
ചരണങ്ങൾ.

1. പാത്രഹീന—നാകമെന്നെ—പാത്ര നിൻക—ശുദ്ധണച്ച
ചേർത്തുകൊണ്ടെ—ന്റെ ദൂരിതം—തീർത്തു രക്ഷി—ക്കേണമേ— സ്മാ
2. വിണ്ണിലുമി—മണ്ണിലും നി—യെന്നപോലം—തള്ളമോ
ഉന്നതനാ—കുന്ന യേശു—മന്നവരിൽ—മന്നനേ! സ്മാ
3. പൊന്നുലോകം—തന്നിൽനിന്നു—വന്ന ജീവ—നാഥനേ!
എന്നപേക്ഷ—യ്ക്കിന്നു ചെവി—തന്നുകേട്ടി—ടേണമേ— സ്മാ
4. പാരമഴ—ലോടുഴലും—പാപി യാമെ—ന്നെവെടിഞ്ഞു
ഭൂരവേ പോ—യിടരുതേ—ദാവിദിൻക—മാരനേ!— സ്മാ
5. താതനേ! എൻ—നാഥനേ!—പാതകർ സ—ങ്കേതമേ!
നിതിയോടെ—ഭൂതലം വാ—ണിടുവാൻ വ—രേണമേ— സ്മാ

൨൮൧.ചെഞ്ചുരുട്ടിആദിതാളം281.

പല്ലവി.

ഇന്നേരം പ്രിയദൈവമേ! നിന്നാത്മദാനം
തന്നാലും പ്രാർത്ഥിച്ചിടുവാൻ

അനുപല്ലവി.

നിദന്നാടു പ്രാർത്ഥിച്ചിടേൻ—നിന്നടിയങ്ങൾ നിന്റെ
സന്നിധാനത്തിൽവന്നു—ചെന്റിരിക്കുന്നു നാഥാ!—
ചരണങ്ങൾ.

1. നിന്തിരുവാദപീഠത്തിൽ—അണയുവതി—
നെന്തുജ്ഞ ഞങ്ങളുറ്റേനേ!
നിൻതിരുസുതനേതു—വിൻ തിരുജഡം ഭൂവി
ചിന്തിയോർ പുതുവഴി—തുറന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ചതാക—
മന്ദതയെല്ലാം നിക്കുകെ—നിന്നടിയംരിൽ
തന്നരുൾ നല്ലുണ്മുളയെ
വന്നിടുന്നൊരു ക്ഷീണം—നിദമയക്കുമിവ
യൊന്നൊക്കെ നീയകറ്റി—തന്നിടുകാത്മശക്തി—
2. ഓരോ ചിന്തകൾ ഞങ്ങളിൽ—വരുത്തുന്ന മന-
സ്സോരോന്നും പതറിടുന്നേ
ഘോരവൈരിയോടു നീ—പോരാടിയടിയൊക്ക
ചോരയൊൽ ജയം നല്കി—ഭടണം പരമനാഥാ!—
4. നിന്തിരുവാദത്തങ്ങളെ—മനതളിരിൽ
ചിന്തിച്ചു നല്ല ധൈര്യമായ്
ശാന്തതയോടും ഭവാനെ—സന്നിധി ജ്ഞാപത്തോടും
സ്തുതതം പ്രാർത്ഥിച്ചിടേൻ—നീതുണ നല്കിഭടണം—
5. നീയല്ലാതാരുമില്ലയോ!—ഞങ്ങൾക്കുളയം
നീയല്ലോ പ്രാണനാഥനേ!
നീ യാചന കേട്ടിടേ—തായൽ പിശാചിന്നുടെ
മായംപലയിൽ നാശം—മായിട്ടുമായതിനാൽ—

ഇന്നേ

ഇന്നേ

ഇന്നേ

ഇന്നേ

ഇന്നേ

ഇന്നേ

൨൮൨. ഹിന്തുസ്ഥാൻകാപ്പി ആദിതാളം 282.

പല്ലവി.

പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമേ—കർത്താവേ!യെൻ
യാചന നൽകണമേ
ചരണങ്ങൾ.

1. പുത്രന്റെ നാമനേരിൽ—ചാദിക്കും കാഴ്ചങ്ങൾ—
ക്കത്തരംതന്നതളം—മെന്നെജ്ജിതം—വാദത്തംപോൽ മയവാഞ്
2. താതനും മാതാവും—നീയെന്നിക്കല്ലാതെ
ഭൂതലം തന്നിലില്ലേ—വേദാദമെൻ—ആതങ്കം നീക്കിട്ടുവാൻ—
3. നിത്യതയിൽനിന്നു—ജ്ജിത്യന്ത സ്തോമത്താൽ
ശക്തയേയകറ്റി—എനിക്കു നീ—പുത്രതപം തന്നതിനാൽ—

4. സ്വന്തകുമാരനെ—ആദരിയാതെമേൽ
സിന്ധുസമം കനിഞ്ഞ—സംപ്രീതിയോ—ത്തന്തികെട ചന്ദ്രിരുന്നെൻ—
5. ഭൃത്യരനേകരിൻ—പ്രാർത്ഥന കേട്ടു നീ
ഉത്തരം നൽകിയതോ—ത്തത്യാദരം—തൃപ്താദം തേടിടുണെൻ—
6. കള്ളന്റെയൊ ചന്ദനം—കേട്ടുള്ളിലിഞ്ഞ നിൻ
തുല്യമില്ലാ ദയയോ—ത്തിതാവുന്നെൻ—നല്ലവാന! സദയം—
7. യേശുവിൻമുലമെൻ—യൊ ചന്ദനം നൽകുമെ—
നാശയിൽക്കെഞ്ചിടുണെ—നല്ലതെന്നിൽ—ലേശവും നന്മയില്ലേ—

പുറം.

“Sweet hour of prayer”

283.

D. L. M.

1. പ്രാർത്ഥനയിൽ നൽനേരമെ!
ലോകചിന്തകളുകൊറി
എന്നാഗ്രഹാവശ്യങ്ങളെ
വിതാമുഖിൽ കേൾപ്പിക്കും നീ
ആപൽദുഃഖകാലങ്ങളിൽ
ആശ്വാസം കണ്ടതും ആത്മം
പേക്കണിയിൽ വീഴാഞ്ഞതും
ഇവസവീ! നിന്നാൽതന്നെ
2. പ്രാർത്ഥനയിൽ നൽനേരമെ!
കാത്തിടുന്നാത്മവേ വാഴ്ത്താൻ
നിത്യം കാത്തിരിപ്പോൻമുഖിൽ
എത്തിക്കുമെന്നാഗ്രഹം നീ

- തന്മുഖം തേടി വചനം
വിശ്വസിപ്പാൻ താൻചൊന്നതാൽ
തന്നിൽ മുറുമാശ്രയിച്ചു
നിന്നെ കേൾപ്പാൻ നൽനേരമെ
3. പ്രാർത്ഥനയിൽ നൽനേരമെ!
പിസ്താമേൽനിന്നെൻവിടിയെ
നോക്കി ഞാൻ പറക്കുംവരെ
താ, നിന്നാശ്വാസപ്പെടിയെ
ഇജ്ജഡവസ്യം വിട്ടു ഞാൻ
ലാക്കിനായ് പറന്നുയൻ,
വാനം കടക്കുമ്പോൾ നിന്നെ
വിട്ടുപോകും, നൽനേരമെ!

പുറം.

ആഹിരി

ചായ്ക്കുതാളം

284.

1. നിന്നോടുപ്രാർത്ഥിപ്പാൻ—
പ്രിയപിതാവേ!
വന്നനിൽമക്കളെ—
ചെവിക്കൊള്ളേണമെ
2. യേശുവിൻനാമത്തിൽ—
വന്നിതാങ്ങെടൾ
ആശിഷംതരികനിൻ—
മാദന്തംപാലെ

3. പരിശുദ്ധാത്മാവിൻസ-
ഹായത്തെനൽകി
ശരിയായിപ്രാർത്ഥിപ്പാ-
നഭ്യസിപ്പിക്ക
4. ലോകത്തിൻ ചിന്തകൾ—
ലേശമില്ലാത്ത
ഏകമം മാനസം—
തന്നരുളണം

5. വിശുദ്ധരും കൈകളെ-

ഉയർത്തുവാനായി

വിശുദ്ധനാകുന്നനി-

കൃപ ചെയ്യരുതുക

6. ചോദിപ്പിൻ നൽകുംതാൻ-

എന്നനിൻ വാക്കിൽ

മോദമോടാശ്രയം-

വെച്ചുനിൻ മക്കൾ

7. എണ്ണമില്ലാത്തനിൻ-

വൻകൃപകൾക്കായ്

നന്ദിയും സ്നേഹവും-

എന്ദേ നങ്കും ആമേൻ.

പുറം. ദൈവവി

ചായ്യാതാളം

285.

1. പരനേ! നിന്തിരുമുഖിൽ-

വരുന്തോരി സമയേ

ശരിയായ്പ്രാർത്ഥനചെയ്യാൻ-

കൃപയെന്നരുതുക

2. ഉരുകിയിന്നടിയർ നി-

ന്നോടു യോജിച്ചിടുവാൻ

തരികനിൻ പരമത്വ-

പുതുമാരി പോലെ

3. ഞങ്ങളെ ഞങ്ങളിൻപേക്കും-

യിരുന്നിടം പരമന!

വരികിന്നിങ്ങടിയായിൽ-

ചൊരിക നിൻവരങ്ങൾ

4. അനുഗ്രഹ മുറിയിൻപു-

ട്ടുകൾ താനെതുറപ്പാൻ

മനസ്സിന്നേതുവിന്നോടു-

ലയിപ്പാനായരുതുക

5. ഉണർത്തിക്കും വരമെല്ലാം-

ക്കണം തന്നീടണമ

തുണനിയെന്നിയെ വേറി-

ല്ലറിഞ്ഞു നൽകണമ

6. പരമാനന്ദമോദം വ-

ന്നകമെ തിങ്ങണമേ

പരനാം നിന്നോടാനന്ദി-

ച്ചിടുവാൻ നൽകണമേ

പുറം “എന്യേശു എൻപ്രിയൻ”—എന്നപോലെ

286

1. എൻ—യേശുവിൻ മാർച്ചിൽ ഞാൻ ചാരിക്കൊണ്ടു

എൻ—തലതൻതോളിൽ ഞാൻ ചായ്ച്ചുവെച്ചു

ഞാൻ—ചന്തമോടെ കിടന്നിടുവന്നും

എൻ—ഭാഗ്യമനസ്സല്ലോ മനമെ

2. എൻ—യേശുവിൻ മാർച്ചിൽ ഞാൻ ചാരിക്കൊണ്ടു

തൻ—കാതിലെൻ യാചന കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ

തൻ—വായിൽനിന്നുവിഴും തേന്മൊഴികൾ

എൻ—ജീവനല്ലയോ യെന്നും മനമെ

3. എൻ—യേശുവിൻ മാർച്ചിൽ ഞാൻ ചാരിക്കൊണ്ടു

എൻ—ക്കീണം തീർത്താനന്ദിക്കും നേരത്തിൽ

തൻ—ചാണികളാൽ തഴുകിടുമെന്നെ

എൻ—ഭാഗ്യമനസ്സല്ലോ മനമെ

4. എൻ—യേശുവിൻ മാർച്ചിൽ ഞാൻ ചാരിക്കൊണ്ടു
തൻ—ജീവവചനത്തെ സംക്ഷിക്കുമ്പോൾ
എൻ—സ്നേഹിതർ ചാർച്ചക്കാർ ആസകലം
തൻ—പാദത്തിൽവീഴും സന്ദേശമെന്നേ
5. എൻ—യേശുവിൻ മാർച്ചിൽ ഞാൻ ചാരിക്കൊണ്ടു
തൻ—നാമത്തിനാൽ ജയം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ
എൻ—ശത്രുക്കൾ നാണിച്ചു പിന്തിരിയും
എൻ—ഭാഗ്യമിതല്ലോ കാലാന്ത്യത്തോളം.

—————

൨൮൭.

ധന്യാസി

ചെമ്പട

287.

പല്ലവി

നിൻ സന്നിധിയിൽ ദൈവമേ!—പൂണ്ണ
സന്തോഷം പൂണ്ണഭാഗ്യമേ

അനുപല്ലവി

നിന്മക്കൾക്കുറ്റപ്പാഴും സമ്മോദം ലഭിപ്പാനായി
ഉണ്മയായന്തമില്ലാ—നന്മകൾ നിറഞ്ഞുള്ള—

നിൻ

ചരണങ്ങൾ

1. വൈരികളാൽ നിറഞ്ഞതാം—മഹാ
ഘോരവിപിനമം ഭൂവി
സൈപരമായ് നിൻ മക്കൾ സ-ഞ്ചരം ചെയ്യിടാനായ് നിൻ
ചാരത്തു ചേർത്തു ധൈര്യ-ത്തോടെ നടത്തിടുന്ന— നിൻ
2. ഉല്ലാസങ്ങൾ വൃഥാലാപം—പല
വല്ലാത്ത നിന്ദാവചനം
ചൊല്ലാനുതതുള്ള—ഭേദമൂർഛ വചനങ്ങൾ—
ഉല്ലാസം അല്ലാതെ കേൾപ്പാൻ—ഇല്ല ലോകമക്കളിൽ— നിൻ
3. ആധി സംശയങ്ങൾകൊണ്ടും—മഹാ
വ്യാധി ചിന്താകലംകൊണ്ടും
ഭീതിവളൻ മന—മാകെ വിരണ്ടുഞാൻ സ—
ങ്കേതം നാമനേ! നിൻ തു—പ്പാദം പ്രാപിച്ചിട്ടുമ്പോൾ— നിൻ
4. വാനസേനകളുറ്റപ്പാഴും—സ്മാത്രം—
ഗാനങ്ങളാൽ നിൻ സന്നിധി
ഉന്നമില്ലാതെ മന-താരിൽ നിറഞ്ഞ ഭക്തി
ആനന്ദങ്ങളോടെനും—പാടി സ്തുതിച്ചിടുന്ന— നിൻ

—————

പല്ലവി

കാതണ്യസംഗരമി-ദേവം! നിൻ
കരുണാസനേ വരണമേ

അനുപല്ലവി

ആരുവം-നിരുവരം-

മുവരം-എൻ നാമത്തിൽ

ചേരുമോ-അവിടെ ഞാൻ

ചേരുമെന്നു-ചൊന്നുപാലെ- കാ

ചരണങ്ങൾ

1. തിരുനാമം-ഉരച്ചിടുവാൻ

ഞങ്ങളിൽ യോഗ്യം

കുലധി-ത്തിച്ചമില്ലയോ!

തിരുസുതൻ-യേശുമൂലം

പരിശുദ്ധം-വിയെ തന്നു

നരപാപി-കളാമെങ്ങൾ

മനസ്സുകൾ-തുലമാക്കി-

കാ

2. ലോകചി-ന്തകളിനാലും

പലവിധമാം

ദേഹചി-ന്തകളിനാലും

ലോക പ്രഭുവാം രചയിൻ

മറയത-ആന്തരമേ

ആകല-പ്പെട്ടും ഞങ്ങൾ

ശോകം തിപ്പിതിനായി-

കാ

3. കായെൻ-ബലിയെപ്പാലെ

ഞങ്ങളും നിന്നെ

വായാൽ മാത്രം വന്നൊരുതെ

മായമി-ല്ലാതെ ഹാമുൽ

ചെയ്യ ബ-ലിപോൽതന്നെ

ഈയടി-യരും ചെയ്തും-

നിരപ്പാള-നഗ്രമിപ്പാൻ-

കാ

ഓവുവു.

Tune "Ring the Bells"

289.

1

പ്രാർത്ഥനയിൽനേരം-ഹാ! മനോഹരം

കർത്തൃ മുമ്പിൽ ഞാൻ-പ്രതിദിനം

വന്നു തന്റെ ആനന്ദത്തിൽ ദർശനം

എന്നുമുള്ളിൽ ആനന്ദപ്രഭം

സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യം ദൈവ. കണ്ഠങ്ങൾ

പാർത്ഥലേ രുചിച്ചിട്ടുണ്ടപ്പോൾ

ആശിസ്സിൻ ഭണ്ഡാരം-ഹാ! മനോഹരം

താൻ തുറന്നിടുന്നവസരം

2

പ്രാർത്ഥനയിൽനേരം ഹാ! മനോഹരം

കാത്തിരിക്കുന്നൊക്കെനഗ്രഹം;

ആത്മപ്രേരിതമായുള്ള യാചന

താൻ സ്വീകരിക്കുന്നു സദാ- സ്വർഗ്ഗ

3

പ്രാർത്ഥനയിൽ നേരം-ഹാ! മനോഹരം;

പ്രാർത്ഥനയിൽനേരം രൂപാന്തരം

ദൈവമക്കൾക്കെന്നും തൻ മുഖപ്രഭം

ഏകീകൃതം വേണ്ടതാം കൃപ- സ്വർഗ്ഗ

4

പ്രാർത്ഥനയിൽനേരം-ഹാ! മനോഹരം;

ശരൂവിന്നുപദവം ഹരം

സമുദായത്തൊന്നെങ്ങുമിവിധം

ഉച്ചിയിൽ നഹിക്കുകയും- സ്വർഗ്ഗ

5

പ്രാർത്ഥനയിൽ നേരം-ഹാ! മനോഹരം;

നിഷ്ഠുരമായ ഹൃദയം

തന്നിൽനിന്നു വന്നിടുന്നപക്ഷകൾ

തന്നരപ്പുംദൈവം നാൾക്കുനാൾ-സ്വർഗ്ഗ

6

പ്രാർത്ഥനയിൽനേരം ഹാ! മനോഹരം

വാസുവ വിശ്വാസ ജന്യമം

തല്ലയുസമേതം ഉജ്ജി യാചന
നല്ലിടുന്നു കർത്തൻ സർവ്വദാ—

7

സ്വപ്ന

ക്രിസ്തുനാമത്തിൽ സദാ വരും

ഏതപേക്ഷയും താൻ എന്നും സംഭരം

പ്രാർത്ഥനയിൻനേരം-ഹാ! മനോഹരം;

താതമഹത്വപരീതിന്നായ്ത്തരം— സ്വപ്ന

൨൯൦. വരഹരപ്രിയ ഏകതാളം 290.

1. എന്റെ ജീവനാമേതുവേ!—നിന്റെ തിരുരക്തംകൊണ്ടു
വീണ്ടെടുത്ത ഈ നിൻ വിശ്വാസിയെ—നീ കാക്കേണമേ
2. ശിഷ്ടമം നാളുകളിൽ നിൻ—ഇഷ്ടത്തിന്നു ഞാൻ ജീവിപ്പാൻ
ദൃഷ്ടന്മാരിൻ ആലോചനയ്ക്കെന്നെ—ഏല്പിക്കരുതേ
3. ലോകം തൻ വന്ദായകളാൽ—ആകർഷിച്ചുടുത്തിട്ടുമ്പോൾ
ഏകാഗ്രതയോടു എൻ മാനസം—കാത്തിടേണമേ—
4. ജഡബലഹീനതയിൽ—വിടരുതേ ദാസനെ നീ
ഇടവിടാതുണൻ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ—തുണയ്ക്കേണമേ.
5. തീയമ്പുകളെ എന്റെ മേൽ—എയ്യുമ്പോൾ പിശാചായവൻ
നീയൻപോടു—നിൻ—ചിറകിൻ കീഴിൽ—മറയ്ക്കയെന്നെ—
6. എല്ലാ ആകുല ചിന്തയും വല്ലഭനാം നിന്മേൽ ആക്കി
നല്ല പോർ വിശ്വാസത്തിൽ പൊരുവാൻ—സഹായിക്കുക
7. സത്യമറിയാതെ എന്നെ—മർത്യർ തെരുക്കുന്ന നേരം
ഗത്യന്തരം യേശുവേ! നീ മാത്രം—നിൻ സംധുവിന്നു—
8. സ്വപ്നം തീയിൽ സ്നേഹംചെയ്യും—വണ്ണം നീ പരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ
പൂണ്ണമാം വിശ്വാസവും ക്ഷമയും—നൽകിടേണമേ—
9. ഹൃദയമം ആലയത്തിൽ—അളതമം നിൻ സ്നേഹത്തിൻ
ളളസ്വരം കർത്താ! സദാ എന്നെ—കേൾപ്പിക്കേണമേ
10. മരുഭൂമിയിൽ നാൾക്കുനാൾ—കരുണയിൻ സമ്പന്നനേ!
അരുൾക നിൻ മന്നയും വെളിച്ചവും—എൻ ആത്മാവിന്നു
11. മരണം വരെ എന്നിക്കു—തരണം നൽ വിശ്വസ്യത
ശരണം അർപ്പാൾ അടിയറനു താ—നിൻ മറുവിടത്തിൽ.

൨൯൧. Tune "We speak of the realms" 291.

1.

എന്റെ പ്രാണസഖി യേശുവേ!

എന്റെ ഉജ്ജിത്തിന്നാനന്ദമേ!

എന്നെ നിൻമാർച്ചിക്കൽചെപ്പൊന്നായ്

വന്നിതാ ഇപ്പോൾ നിൻപാദത്തിൽ

അരുൾക-അരുൾക ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്ക

കർത്തനെഏഴയാമെന്നിക്ക (മ്പോൾ

തിരുവിതത്തെ നീ കാട്ടുക—

2.

നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന മക്കൾക്കു
ഉജ്ജിതം പദവികളെല്ലാം
അടിയന്തരം തിരിച്ചറിവാൻ
അപ്പനേ! ബുദ്ധിയെ തെളിക്ക—

3.

പ്രളയിയാഘ്രലിശാപ്രവരർ
മലമായ് ചെയ്യവകാണുവാൻ
ഘോരഹിംഘനെയുംകാക്കുക
വേലത്താൻ നിനക്കായ് ചെയ്യുവാൻ—

4.

പാപികൾക്കു നിന്റെ സ്നേഹത്തെ
കാൽവരി ക്രൂശിൽ കാണിച്ചുപോൽ
ജീവിതംമൂലം ഞാൻ കാണിപ്പാൻ
അൻപേരും ഹൃദയം തരിക—

5.

എന്റെ ആയുസ്സിന്റെ നാളെല്ലാം
നി പോയവഴിയെ പോകുവാൻ
ആശയോദേശവേ! എന്നെ ഞാൻ
ജീവബലിയായ് നൽകുന്നിതാ—

൨൯൨.

കാപ്പി

ആദിതാളം

292.

പല്ലവി.

കരുണയിൻവരവിധി—യേശുപരം!—എന്നിൽ
കരളലിഞ്ഞിടേണ—മേ ദയവായ്

അനുപല്ലവി.

ധരണിയിലവതരി—ചുനവധി ഭൂരിതങ്ങൾ
നിരന്തരം സഹിച്ച എൻ—മനുവേലാ!—

കരു

ചരണങ്ങൾ.

2. ശരണം നീയൊഴി—ഞ്ഞാരുമില്ല—തിരു

ചരണം മമ ഗതി—യനുദിനവും

വരണമെന്നരികണ—ഞ്ഞിരിക്കണമേ—കൃപ

തരണമേ സകലവും—സഹിപ്പതിന്നു—

കരു

2. കരുണയാതെന്നെ നീ—ശാസിക്കുമ്പോൾ—അതു

ഞെരുക്കമെന്നൊരിക്കലും—കരുതാതെ

തിരുഹിതമഖിലവും—മനുസരിപ്പാൻ—എനി

ക്കൊരുക്കമുള്ളൊരു മന—സ്സുതളുണമേ—

കരു

3. പിറുപിറുപ്പേതുമി—ല്ലാതടിയൻ—സമൃം

പൊരുപ്പതിന്നനുഗ്രഹി—ച്ചിടേണമെ

കറകൾ അകറ്റുവതി—അരുക്കിടുന്നെന്നെ നീയെ—

ന്നറിഞ്ഞുനിൻനാമത്തെ—സ്തുതിപ്പതിന്നായ്—

കരു

4. പലവിധമായുള്ള—പീഡകളാൽ—നിത്യം

വലഞ്ഞിടുന്നവരിൽ—കരളലിഞ്ഞു

ബലമുള്ള തിരുക്കരം—നീട്ടി അവർക്കു പരി-

പാലകൻ നീ ശുഭ—മേകിയപോൽ—

കരു

5. പരവനവാരിയോ! ദേവസുതാ!—ഭൂപി
ഭാവുകജീവിതം—തന്ന പിതാ!
ചാവിനെ ജയിച്ചെന്നിൽ—മേവം ജയ വരദാ!
കാവൽചെയ്തിടേണ—മെന്നെ സദാ—

കുറു

൨൯൩. ശങ്കരാഭരണം ഏകതാളം 293.

പല്ലവി

എന്നെ അനുഗ്രഹിക്ക-ദേവാ ! ഇപ്പോൾ-എന്നെ അനുഗ്രഹിക്ക
എന്നെ അനുഗ്രഹി-ച്ചല്ലാതെ ഞാനിന്ന-നിന്നെ വിട്ടുകയില്ല
പരണങ്ങൾ

1. ഏശാവിനെ ജയിപ്പാൻ-യാക്കോബിനെ-ആശീർവ്വിച്ചവനേ!
യേശുവേ! നീയെന്നെ-ആശീർവ്വിക്ക പി-ശാചിനെ ഞാൻ ജയിപ്പാൻ
2. മല്ലനാം ഗോലിയാഥെ-കല്ലുകൊണ്ടു-കൊല്ലുവാൻ ദാവീദിനെ
വല്ലഭനാക്കിയോനെ! ഞാൻ ലോകത്തെ-വെല്ലുവാൻ തക്കവേലം
3. ഫൊത്തിയേറീന്റെ വീട്ടിൽ-യോസേഫിനെ-കാത്തൂസു ക്ഷിച്ചവനേ!
ഇലദൈവഭയത്തിൽ-ഞാനുമെന്നെ-കാത്തിടാൻ തക്കവേലം
4. അബ്രാഹിൻ അനുഗ്രഹം-ക്രിസ്തുവിൽ-ജാതികൾക്കു വരുവാൻ
നിൻ പരമാവിയെ ഞാൻ-വിശ്വാസത്താൽ-പ്രാപിച്ചിട്ടു ചതിന്നായ്
5. ഞാനൊരു അനുഗ്രഹം-യിരിപ്പാൻ നീ-എന്നെ അനുഗ്രഹിക്ക
വാനുലോകത്തിലു-ള്ളാത്മീയാനുഗ്രഹ-ഭണ്ഡാരമായവനേ!
6. ലോകം ജഡം പിശാചു-എന്നെ പോരിൽ-വ്യാകുലനാക്കിട്ടു
ലോകംവരെ ജയത്തോ-ടു ജീവിപ്പാൻ-നിത്യ പ ചെയ്യണമേ.

൨൯൪. ആഹരി ആദിതാളം 294.

പല്ലവി

ആത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിപ്പാ-നീസമയത്തിൽ
ആത്മീയ ശക്തിയ-രുളേണം ദേവാ!

പരണങ്ങൾ

1. ജീവാത്മാവിൻ മാരി-ഞങ്ങൾക്കു യച്ച
ജീവ ജപം ചെയ്യാൻ-നീ കൃപ ചെയ്ക— ആത്മാ
2. ബലഹീന ദാസർ-ബലം നൽകിടേണം
ബലഹീനനാവെ നീ-മാറേണം നാഥാ!— ആത്മാ
3. വാനം തുറന്നു-നാഥനേ! യിദപ്പാൾ
മനമേറും കയ്യും-ലാശീർവ്വിക്ക— ആത്മാ

4. പ്രാർത്ഥിക്കും വായെ നീ—തൊട്ടടിയാക്കും
പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ വാ രക്ഷകൻ—നല്ലേണം നാഥാ!— ആത്മാ
5. യേശുവിൻ രക്തത്തിൽ—ശുദ്ധീകരിക്ക
ആശയോടേകമായ്—പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുവാൻ— ആത്മാ

൨൯൫.

“Nearer, My God, to Thee”

295.

1. നിന്നോടെൻ ദൈവമേ! ഞാൻ ചേരട്ടേ
നിൻകൂട്ടം ഞാൻ വാമിക്കെന്നാലുമേ
എൻഗീതം എന്നുമേ, നിന്നോടെൻ ദൈവമേ!
നിന്നോടെൻ ദൈവമേ! ഞാൻ ചേരട്ടേ
2. ദാസൻ യാക്കോബെപ്പോൽ രാകാലത്തിൽ
വക്കാട്ടിൽ കല്ലിന്മേൽ ഉറങ്ങുകിൽ
എൻ സ്വപ്നത്തിലുമേ, നിന്നോടെൻ ദൈവമേ!
നിന്നോടെൻ ദൈവമേ! ഞാൻ ചേരട്ടേ
3. നീ എന്നെ നടത്തും പാത എല്ലാം
വിൻ എത്തും ഏണിപോൽ പ്രകാശമാം
ദൂതർ വിളിക്കുന്നേ! നിന്നോടെൻ ദൈവമേ!
നിന്നോടെൻ ദൈവമേ! ഞാൻ ചേരട്ടേ
4. ഉണൻ ഞാൻ നിന്നെ സ്തുതിച്ചിട്ടും
കൽ തലയിണയേ ബെതേലാക്കും
എൻ തുവത്താലുമേ, നിന്നോടെൻ ദൈവമേ!
നിന്നോടെൻ ദൈവമേ ഞാൻ ചേർന്നിട്ടും
5. ആകാശമാർഗ്ഗമായ് മോന്നതുന്ന
പറന്നുപോകിലും സന്തോഷമേ
എൻഗീതമെന്നുമേ നിന്നോടെൻ ദൈവമേ!
നിന്നോടെൻ ദൈവമേ! ഞാൻ ചേർന്നിട്ടും

SERVICE

സേവ.

൨൯൬.

ദൈരവി

ചായ്യാതാളം

296.

പല്ലവി.

രക്ഷകാ! നിന്റെ പി—ന്നാലെ വരുന്നേൻ
പക്ഷമോടെന്നെ നീ—താങ്ങിക്കൊണ്ടാലും
ചരണങ്ങൾ.

1. ലോകം ജഡം സാത്താൻ—വലവിശിയാലും
നിൻബലംകൊണ്ടു ഞാൻ—ചാടിമാറിട്ടും—

രക്ഷകാ!

2. സങ്കടങ്ങൾ ഹന്നെ—ന്നെ ചുറ്റിയൊലും
ശങ്കയില്ലാതെ ഞാൻ—നിന്നെ വാഴ്ത്തിട്ടും— രക്ഷകാ!
3. സ്നേഹിതർ ചേർന്നെ—പരിഹസിച്ചൊലും
സ്നേഹിതൻ കർത്താവിൽ—ശരണപ്പെട്ടും ഞാൻ രക്ഷകാ!
4. ആയിരമായിരം—ആത്മാക്കൾക്കായി
ആശയായ് യുദ്ധത്തിൽ—മരിപ്പാനരുൾ— രക്ഷകാ!
5. ഇനിക്കായി വേദന—പ്പെട്ട എൻനാഥം!
നിനക്കായി ഞാനെൻറ—ജീവനെ വെറുപ്പൻ— രക്ഷകാ!
6. പാപികളെ തിരു—പാദത്തിൽ ചേർപ്പാൻ
പാപവിനാശകാ!—നീ കൃപചെയ്ത— രക്ഷകാ!

൨൯൭.

കാപ്പി

ചായ്വുതാളം

297.

പല്ലവി.

സ്നേഹിച്ചിട്ടും നിന്നെ ഞാൻ—ക്രിസ്തുവേ!
സേവിച്ചിട്ടും നിന്നെ ഞാൻ

അനുപല്ലവി.

സേവിക്കും ഞാനെൻറ—ജീവകാലമെല്ലാം
ജീവൻ വെടിഞ്ഞെന്നെ—സ്നേഹിച്ച നാഥന!

ചരണങ്ങൾ

1. ഇന്നുമുതൽ ഞാനുമെൻ—കുടുംബവും
നിന്നെ മാത്രം സേവിക്കും
നിന്നെ സേവിക്കുമ്പോൾ—നരകവും കഷ്ടതയും
എന്നും ക്ഷമയോടെ—എല്ലാം സഹിക്കും ഞാൻ— സ്നേഹി
2. ബന്ധുജനങ്ങളെന്നെ—വെടിഞ്ഞൊലും
സന്തതം സേവിക്കും ഞാൻ
ബന്ധുവെപ്പോലെനെ—സന്ധിച്ചു കാക്കുന്ന
സ്വന്തമാമേശ്വരവേ!—സന്തോഷമോടെ ഞാൻ— സ്നേഹി
3. ലോകം ദേഹിച്ചിടിലും—മരണമേ
ശോകപ്പെട്ടുകയില്ല
ലോകത്തിൽനിന്നെന്നെ—നിത്യമുയർത്തി സ്വർ-
ലോകത്തിൽചേർക്കും ശ്രീ—യേശു രക്ഷകനേ!— സ്നേഹി
4. സർവ്വലോകങ്ങളെക്കൊൾ—വലിയവൻ
ഉച്ചിയിൽനിയെന്നിക്ക
സർവ്വജനങ്ങളും—നിന്നെ വെടിഞ്ഞൊലും
സർവ്വാ ഞാൻ നിന്നെ—സേവിച്ചിട്ടും മദം— സ്നേഹി

5. വക്ത്രയുജ്ജിതവരിൻ—മദ്ധ്യേ ദിനം
 സൽക്രമമായ് ചിഹ്നിച്ചാൻ
 ഈ കൃമിദൂഷകം ക-ഴിവില്ല ദേവം! നിൻ
 ഉൽകൃഷ്ടമാം കൃപ-യേറെ നൽകീടേണം—

സ്തോമി

രൻവ. ബിഹാഗ് ആദിതാളം 298.

1. ഇനിമേൽ എനിക്കില്ലാർഭയം
 വിശ്വാസക്കുപ്പലിൽ
 കാരകളടിച്ചാൽ തിരകൾമേലലഞ്ഞാൽ
 നാശത്തിൻ പാറമേൽതട്ടിട്ടുടയാതേശുവെൻപ്രിയനെ കാണുമേ ഞാൻ
 കാണുമേ ഞാൻ കാണുമേ ഞാൻ
 സ്വർഗ്ഗസീയോൻപുരി അവിടെ എത്തി-
 ടേശുവെൻപ്രിയനെ കാണുമേ ഞാൻ.
2. ഉണ്ടൊരു തിരശീല എന്റെ മുമ്പിൽ
 അതിവിശുദ്ധസ്ഥലമവിടെയത്രെ
 എനിക്കുവേണ്ടി വന്നുമരിച്ച പ്രിയൻ
 എനിക്കൊരു പാപ്പിടമൊരുക്കുവാൻപോയ്
 ഹാലേലൂയ്യാ ഹാലേലൂയ്യാ
 എനിക്കുവേണ്ടി വന്നുമരിച്ച പ്രിയൻ
 എനിക്കൊരു പാപ്പിടമൊരുക്കുവാൻ പോയ്.
3. ഞാനിവിടെ അല്പം താമസിക്ക-
 നവനുവേണ്ടി പല വേലകൾക്കായ്
 ദൈവമേ! ആയിരമായിരങ്ങൾ
 നിന്നെ മറന്നിങ്ങുവസിച്ചിട്ടുനേ
 ആയിരങ്ങൾ പതിനായിരങ്ങൾ
 നിന്നെ മറന്നിങ്ങുവസിച്ചിട്ടുന്വരൾ
 ഞാനിവിടെങ്ങനെ വിശ്രമിക്കും
4. ദൈവമേ! തിരുമുഖശോഭയെന്റെ
 ദേഹദേഹി ആത്മജീവനായാൽ
 ഭിത്തിയില്ലെന്നിക്കൊരു മടിയുമില്ല
 പരമരാജാവിന്റെ വേല ചെപ്പാൻ
 ഞാനിനിമേൽ ഞാനിനിമേൽ
 യേശുരാജാവിന്റെ എഴുന്നള്ളത്തിൻ
 ഭൂതകുളിയിച്ചു നടന്നുകൊള്ളും.

5. ശോധന വളരെയുണ്ടെന്നിരിക്കെ നമം!
 പരിശോധന നരകനരകം പുതുകുന്നപ്പോ!
 പാർസിദേശപ്രഭു തടസ്സംചെയ്തും-
 നോരണിമിക്രംവിടാതെന്നുന്നിഹേ.
 പേരുക സാത്താൻ പേരുക സാത്താൻ
 ഇരുട്ടിന്റെ ദൂതൻ നീ പൊയ്ക്കൊരുക നീ
 സമുദ്രത്തൻചെയ്തലുരച്ചിടുന്നു
6. അക്കരെ കേറിയ വിശുദ്ധന്മാരായ്
 കാണുന്നു ഞാനൊരു വചിയ സംഘം
 ക്രൂശിന്റെ താഴ്വരയതിൽനടന്നു
 മഹാഭാരം പ്രയാസങ്ങളവർ സഹിച്ചു
 പരിശുദ്ധന! പരിശുദ്ധന!
 കരിശിന്റെ പരമചിപ്രതിനിന്നെ
 പിന്തുടന്നിടവൻ മടിക്കുന്നില്ല
7. ലോകംതരം സുഖമെന്നിക്കാണാം
 കേമന്മാർ ലിസ്സിലെൻപേരുംവേണ്ടാ
 യേശുവിനെപ്രതി സങ്കടങ്ങൾ
 ഖജ നിന്ദകൾ സഹിക്കുന്ന ജീവൻ മതി
 കരുണയുജ്ജ്വൽ കരുണയുജ്ജ്വൽ
 അക്കരണിന്നെന്നെ വിളിച്ചിടുന്ന
 പരമവിളിയാർത്തിദാത്തൻ ഞാൻ.

ഉൾൻ. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കാപ്പി ആദിതാളം 299.

1. അരുമയുജ്ജ്വലവേ! കരിശിക്മരിച്ചെൻ
 ജീവനെ വിണ്ട-രക്ഷിതാവേ!
 സകലവും മറന്ന ഞാൻ-സകലവും വെട്ടിത്തു ഞാൻ
 ദുർഷ്ടമലകൾ-കടന്നുവരുന്ന
2. വിട്ടും മറന്ന ഞാൻ-നാട്ടും മറന്ന ഞാൻ
 ഉടയവനെ! നിന്റെ-തിരുമുഖം കാണാൻ
 അടിയനെ വഴിയിൽ-പലവിധയാപത്തിൻ
 നടുവിൽ നി നടത്തി-പരിപാലിച്ചു
3. അപ്പനേക്കുളമേ-നാമ്മയെക്കുളം
 മാനയുജ്ജ്വൽ-രക്ഷിതാവേ!
 സകലവും മറന്ന ഞാൻ-സകലവും വെട്ടിത്തു ഞാൻ
 അരുമയുജ്ജ്വലവേ! നിന്നെ മതിയ

4. സ്വർഗ്ഗമല്ല നിനക്കൊരു-വാഴ്ചയുമില്ല-
 ന്നതുമയുള്ളശുവിൻ-വാത്സല്യം മതിയേ
 ജീവനക്കൊളെനി-ഷ്ടതിനക്കൊളം
 കാരുണ്യവാനേ! നിൻ-വാത്സല്യം മതിയേ
5. അതുമയുള്ളശുവേ! നിന്നുടെ പേക്കായ്.
 തീയുടെ നടുവിൽ-ചൂടു ഞാൻ സഹിക്കാം
 കാരുണ്യവാനേ! നിൻ-നാമമഹിമയ്ക്കായ്
 പുറകടലിൽ ഞാൻ-അലഞ്ഞു വസിക്കാം
6. കീറിയ വസ്ത്രവും-നാറുന്ന ദേഹവും
 പൊഴിയുന്ന കഷണവും-എന്നുടെ പ്രിയനേ!
 ലാസരപ്പൊലേനി-ക്കിദ്ധരയേകിലും
 അതുമയുള്ളശുവേ! നിന്നെ മതിയേ
7. വാളാൽ മരിക്കിലും-പഞ്ഞത്താൽ ചാകിലും
 സിംഹങ്ങൾ ചീന്തി-കഴുകന്മാർ പഠിക്കിലും
 രക്ഷകനേശുവേ! കാരുണ്യവാനേ!
 നിശ്ചയമായെന്നി-ക്കവിടത്തെ മതിയേ
8. വീട്ടിൽ മരിക്കയോ-കാട്ടിൽപോയി ചാകയോ
 രോമയിൽ പോകയോ-തടവിൽ ഞാനാകയോ
 അടികളും ഇടികളും-പഴികളും ഭുജികളും
 അതുമയുള്ളശുവിൻ-പേരിൽ ഞാൻ സഹിക്കാം.

൩൦൦. ചെഞ്ചുരുട്ടി ആദിതാളം 300.

പല്ലവി.

പിന്നാലെ വരിക-കുരിശെടുത്തേൻ
 പിന്നാലെ നീ വരിക-നിന്നെ വെറുത്തേൻ
 പിന്നാലെ നീ വരിക.

അനുപല്ലവി.

പിന്നാലെ നീ വരിക-പേയം ചന്ത വിട്ടും
 ഇന്നരം മായലാം-എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു നീ-
 ചരണങ്ങൾ.

പിന്നാ

1. എന്നിൽ ആശ്രയിക്ക-എന്നിൽ അന്യ വെക്ക
 എന്നുടെ ആത്മസ-ഹായം കേട്ടുകൊൾക
 മന്നിൽ ഗുരുവായ്ക്കുനേൻ മഹത്വ കർത്തവ്യ ഞാനെ
 ഒന്നും വിടാതെ തടം കാരോന്നം നോക്കിക്കൊണ്ടേൻ-

പിന്നാ

2. പാപചരീക്കു-ഭയമെന്നു ജയിക്ക
താപം നിന്ദ ഹിംസകൾ-സർവ്വം സഹിക്ക
രാപ്പകൽ പരദനാടു രമിച്ചു ജപിച്ചുകൊൾക
കോപം വെടിഞ്ഞല്ലാക്കും ഗുണം ചെയ്തു തുനിവായ്-- പിന്നെ
3. ചിന്ത നീയെന്നുടതു-ചേതസി ധരിക്ക
സപന്ത ജഡ ഇപ്പുൾ-ജയിച്ചൊഴിച്ചീടുക
അന്തം ചിന്തിച്ചു നിന്നെ അവിചം വെറുത്തിരിക്ക
സന്തതം തുടൻ വാ-സകല തലങ്ങിലും- പിന്നെ
4. സുഖമില്ലാത്തതിടത്തും-ദുർഘടതലത്തും
അകത്തു വേദിപ്പാൻ ഏകനായ് നി നിന്നിടിലും
പക്ഷുഭി വെളിച്ചത്തും-ഭ്രമമുള്ള ഇരുട്ടിലും
തുകമോടെൻ തടം കണ്ടു സൂക്ഷിച്ചു നടന്നെൻ- പിന്നെ
5. ധീരനാസ്ത്രിക-ചേൻ പിൻ വരിക
പാരം സത്തുഷ്ടനായി-പരസ്യമാസ്ത്രിക
വേറെ കാണുന്നവരെ-വിളിച്ചു കൂട്ടി വരിക
നേരെ കൂട്ടരോടെല്ലാം സ്നേഹം കാണിച്ചുകൊണ്ടെൻ- പിന്നെ
6. പാപിയായാലും-പകടുത്താനാലും
താപിയാകാതെ നി വാ ദയയോടു വിളിച്ചു
പാപികളെ രക്ഷിപ്പാൻ പരമ കനാനിൽ ചേപ്പാൻ
ശാപം ചുമന്നു തീർത്തൻ സമയം പോയിട്ടും മുൻ- പിന്നെ

(കാണാമിനി നമുക്കു കാണാമിനി)

നം. ബിലഹരി	ഏകതാളം	301.
പല്ലവി.	2	
കുഞ്ഞാടിനെയെന്നും-അനുഗമിപ്പാൻ തന്നതൾ നിൻ കൃപയിൽ നിറവെ അനുപല്ലവി.	2	സുഷോവാം ദൈവത്തെ അധർമ്മം മൂലം വിട്ടുകുന്നു നഷ്ടരായവരാം മന്ത്യരെ വീണ്ടും ദൈവത്തോടു
മന്നിൽ മനുജതനയനായ് വന്നോരു ഉന്നതദൈവകുമാരൻ ശ്രീയേശുവാം ചരണങ്ങൾ	3	പിപ്പാൻ നിത്യം പ്രയത്നിച്ച ക്രിസ്തു രക്ഷകൻ
1	3	
സൗമ്യത താഴ്മയും ധരിച്ചവനായ് ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിച്ചു ഗുഹ്വരൻ തന്മഹത്മാകെ മാറ്റിയെല്ലാവർക്കും ഉണ്മയിൽ ദാസനായ് ചെയ്ത	3	'ദൈവസ്നേഹം' എന്ന മഹൽസത്യത്തെ ജീവിതമാഹാത്മ്യത്താൽ തെളിവാൻ ഏവർക്കും കാണിച്ചു സർവ്വ ലോകത്തിന്നും ജീവൻ പാപപ്രതിരോധിതയായ് നല്കിയ

4
ദൈവവംശാനന്തിൽ ശാണംചെയ്തു
ഉദ്യോഗാത്രത്തിൽ കാലമെല്ലാം
ദൈവവിശ്വാസത്താൽജീവിക്കേണ്ടും
വിധം
തൻവിശുദ്ധ നട്ടപ്പിൽ തെളിവെക്കിയ
5
ദൈവംസംസർഗ്ഗത്തിൽ വസിച്ചപ്പോഴും
ഭൂവിൽ സ്വർഗ്ഗാഗമനമെങ്കിലും
ദിവ്യഭൂമിത്തന്നെ സമുദായമകിയ
മം വിശുദ്ധൻ ദൈവത്തിൽനിന്നക
ജാതൻ
6
മന്ത്രികലത്തിൽ ഉജ്ജ്വലരാലെല്ലാം
വംശവരം സംഭവപരിലയിൽ
സ്വാത്മം വെടിഞ്ഞു പരമമായ്
സ്നേഹത്തിൽ
വർത്തിച്ചോരു സത്യസ്നേഹസ്വരൂപനും
7
ശതകളെ സ്നേഹിപ്പതിന്നുമെന്നും

ഉത്സൃതശാകരൻ തന്നാത്താവിൽ
നിത്യംനന്മചെയ്തു ചിത്തം മററിക്കൈവ-
പുത്രാക്കിടാനും ശക്തിയകുന്നത
8
എല്ലാരോടും ദീപ്തമാ കാണിച്ചു
നല്ലവരോടും അല്ലാത്തവരോടും
എല്ലാസമയത്തും നല്ല വാക്കുചൊല്ലി
ഉജ്ജിൻ ആഴത്തിൽ നിന്നുജ്ജ്വല സ്നേഹ
ത്തിൽ
9
മറ്റുള്ളവർ രക്ഷപ്പെട്ടു നതിന
മറ്റും സ്വയത്യാഗത്തോടുകൂടെ
അന്തരംഗം തന്നിൽനൊന്മവർക്കുവേണ്ടി
സന്തതം മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയും ചെയ്തു
10
സ്വഗ്ഗതന്മതമെവിതമഖിലം
സമുദാനിപ്പിച്ചിരിക്കും സുതനായ്
ജീവിച്ചുതന്നിപ്പുത്തി വരുത്തുവാനായ്
കാൽവരിയോ മാളംപോയൊരുതവാനാകും

“എന്റെ ദൈവം സ്വർഗ്ഗ” എന്നപോലെ

൩൦൨. ചെഞ്ചുരുട്ടി ആദിതാളം 3024
- ജിബ്രാൾട്ടർ പാർമേൽ—തട്ടം തിരചോലി-
ക്ഷേണിതലത്തിലെ—പരിഷ്കരം
1. പകലിലും രാവിലും—പരിഷ്കരം വരും
ഉറങ്ങി കിടന്നാലും—പരിഷ്കരിക്കും
കന്താവേ! ശോധന—തെരുതെരെ വന്നാലും
ജിബ്രാൾട്ടർ പോലെന്നെ—പഠിക്കുന്നേ
 2. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ—സഹായം കൂടാതെ
പരിശുദ്ധജീവിതം—സാധ്യമല്ല
പരചോകം പുകുന്ന—നേരംവരെ എന്നെ
പരിപാലിക്കേണമെ—ചവിത്രാത്മാന!
 3. പാപം പരിഷ്കരിക്കും—ലോകം പരിഷ്കരിക്കും
സാത്താൻ ഐസ്യവും താൻ—മന്ത്രി ജഡം
ദൈവാത്മശക്തിയാ—ചെല്ലാം തകർക്കാൻ
നന്ദിയ വീരൻ തൻ—സഹായിക്കും

4. ആപത്തുകാലത്തും—ആശ്വാസകാലത്തും
അടിയറക്കു സങ്കേതം—ദൈവംതന്നെ
ഭൂലോകമാകവെ—മാറിമറിഞ്ഞാലും
എല്ലാം വെടിഞ്ഞവ—കുല്ലംസമെ
5. മക്കൾ മരിച്ചാലും—അപ്പൻ മരിച്ചാലും
പരിതാപമോതിടാ—നില്ലാവശ്യം
അമ്മയ്ക്കു മക്കളോ—ടുള്ളൊരുപ്രീതിയിൽ
പതിനായിരം മട—ങ്ങുടയോനാണ്ടു്
6. ആത്മാവേ! ഉള്ളിൽ നീ—ക്ഷിണം നിനയ്ക്കതെ
ഹല്ലേലുയ്യജയം—പാടിടണം
ഏല്ലാക്കും നല്ലൊരു—ദൈവം നമുക്കായി
വല്ലൊരു ദോഷവും—ചെയ്തിട്ടുമാ?
7. തിരുവാക്യമോത്തൂ നാം—സന്തോഷമാവുക
നമ്മൾക്കു നന്മയാ—യെല്ലാം തീരും
ദോഷം നമ്മൾക്കൊന്നും—ചെയ്തില്ല ദൈവം തൻ
സ്നേഹം നിറഞ്ഞകൈ—മാറിട്ടുമാ?
8. വരുവാനുള്ളൊയ്യസ്തിൽ—നമ്മൾക്കുനഗ്രഹം
തരുവാനും ദൈവം താൻ—കരുതിട്ടുന്നു
പരമൊയ്യസ്തിൽ നമ്മൾ—പങ്കുള്ളൊരാകയാൽ
പറഞ്ഞാൽ തിരാഞ്ഞൊരു—സെല്ലൊഗ്യമേ!

നവം.

കാമോദരി

ആദിതാളം

303.

പല്ലവി

കഴലിന്ന കൈ തൊഴുന്നിതാ

കാരുണ്യമുന്തേ!—കഴലിന്നകൈതൊഴുന്നിതാ

അനുപല്ലവി

തഴുകിയെന്നെ കരളും—ലഴലൊഴിക്കുക പരാ പരാ!— കഴ

ചരണങ്ങൾ

1. വരുന്നിതാ ഭൃതങ്ങളത്രയും—അസൂരിയരിൻ
പെരുപടകൾ വന്നങ്ങത്രയും—വേഗത്തിങ്കലി-
ങ്ങെരുശലേം പട്ടണം ചുറ്റിയും—കൊണ്ടുയുദ്ധത്തി-
ന്നൊരുങ്ങിയപോലെയങ്ങത്രയും—കോപത്തോടെന്നിൽ
ശരങ്ങൾ മഴനീകർ—പൊഴിഞ്ഞിതാ
അണഞ്ഞു അരികിൽ—വരുന്നിതാ
കരഞ്ഞടിയനഴൽ—കലർന്നിതാ
വരുന്നു വരമതു—കനിഞ്ഞുതാ—

കഴ

2. ഉന്നതനാമേശ്വരവനേ!—ഭൂതലത്തുകൾ
 വന്നു പിറന്നു പിശാചിനെ—മുറും ജയിച്ചു—
 വന്നുതെ തല ചതച്ചോനേ!—അവന്റെ പേരിൽ
 നിന്നു വീണ്ടുകൊണ്ടുവന്നെ—ജയിപ്പാനെന്നിൽ
 കനിഞ്ഞുകരളലി—ഞ്ഞിടേണമേ
 അണഞ്ഞു അരികിൽ—വരേണമേ
 ഇടിഞ്ഞ മനമതു—തൊടേണമേ
 വിരഞ്ഞു ചരമതു—തരേണമേ—

കഴ

3. സത്യമാം അരക്കെട്ടുതന്നു—നൽനിതികര-
 ണത്തിൻ മൗർകവചവും തന്നു—സുവിശേഷയ-
 ത്തത്തിന്റെ ചെരിപ്പും തന്നു—എല്ലാറ്റിൻമീതെ
 സത്യവിശ്വാസ വേടം തന്നു—ധരിപ്പിച്ചെന്നിൽ
 സുരക്ഷയംകം—ശിരസ്സവും
 ശിരസ്സിൽ വെക്കുക—കരത്തിലും
 വിശുദ്ധവേഷാം—സുരസ്സവും
 വിശുദ്ധനേ! ത-നടുത്തുവര നിൻ—

കഴ

4. പാർത്ഥിവേന്ദ്രാ! സമീപനെന്നു—പിശാചിന്റെ
 ക്രൂർത്തരം ശരങ്ങളിൽനിന്നു—സദാ നിദ്രയെന്ന
 കാത്തു സർവ്വയുദ്ധങ്ങളിന്നു—ധരിപ്പിച്ചുപാപയ്
 പാത്തുകണ്മണിപോലെയിന്നു—സൂക്ഷിച്ചെന്നെനി
 തടുത്തു ശരമഴ—കെടുത്തുവാൻ
 കടുത്ത രിപുബല—മൊടുക്കുവാൻ
 കനത്ത ഭൂരിതമ—തകരുവിൻ
 മഹത്പനഗരിയിൽ—കടത്തുവാൻ—

കഴ

SPIRITUAL WARFARE & TEMPTATION.

ജ്ഞാനയുദ്ധവും പരീക്ഷയും.

നമ്പർ. ആനന്ദഭൈരവി ത്രിപുടതാളം 304.

പല്ലവി

ധരിപ്പിൻ-ആയുധങ്ങൾ ധരിപ്പിൻ മന്ദതവി-
 ടിരിപ്പിൻ-ദിവ്യവിളി-ശ്രവിപ്പിൻ-നിദ്രാഭാരം
 ഒഴിപ്പിൻ-ഉള്ളിലുണ്ണു ധരിപ്പിൻ-കാത്തുപോരി-
 ന്നൊരുങ്ങിൻ-ക്രിസ്ത്യനികരേ!

അനുപല്ലവി

തിരിയിൻ-പോക്കുത്തിൽ നിരക്കിൻ-ഓടിച്ചുണ്ടി
 പരക്കിൻ-വിരപംസദുപ്പാർ-മുറക്കിൻ-കൂടെക്കൂടെ
 വെറുക്കിൻ-ഉല്ലാസങ്ങൾ-പൊറുക്കിൻ-ദവനകരം
 നറുക്കിൻ-ദപയിൻതല-അറുക്കിൻ-ദസവകരം!—

ധരി

ചരണങ്ങൾ

1. നിരപ്പും-അല്ലവഴി-മുതക്കും-അല്ലഭൂരം
 നിരക്കും-കല്പംകുന്നും-കുറക്കും-ചല്ലടൈപ്പും
 ഒഴക്കും-കൂപങ്ങളും-വഴക്കും-പാറകളും
 മുഴിപ്പും-ബഹുതപ-മുണ്ട
 തിരക്കും-കടലിന്നും-ചരയം-ചിലദനരം
 ഇരിപ്പാൻ-മാടല്ലാതെ-ഇരിക്കാ-ചിലപടത്തിൽ
 നിരക്കും-ശുചി-ഇരിക്കും-മധ്യത്തിൽനാം
 ഇരിപ്പാൻ-സംഗതിക-ചിരിക്കും-ദസവകരം!—
2. എടുപ്പിൻ-വാളുക്കനും-എടുപ്പിൻ-ക്കീനമെന്നേ
 പിടിപ്പിൻ-ഓടിപട്ടി-പൊടിപ്പിൻ-നായകനോ-
 ടടുപ്പിൻ-വാക്കുചെയ്തി-കൊടുപ്പിൻ-മുമ്പെചാടി
 അടുപ്പിൻ-ഭക്തിധരിപ്പിൻ!
 പഠിച്ച-വിദ്യയൊന്നും-അടുക്കും-തല്ലാപേയിൻ
 പടകരും-വന്നുനിര-ന്നിടുന്നു-അന്ധകരം-
 തടത്തിൻ-ശക്തികളും-തടിച്ചു-വന്നിടുന്നു
 വിടല്ല-ധീരത-കൈ-വിടല്ല-സേവകരം!—
3. പൊരുതാൽ-ജയംതിട്ടും-പൊരുതാൻ-ന്യായംന്യായം
 പരമാ-യുദ്ധമുണ്ടു-അരികെ-കാവൽഭൂതർ
 പൊരുതു-ജയിച്ചവർ-പെരികെ-പുണ്യപാതാർ
 പെരുമാൾ-(കിടന്നുതുറന്ന)
 തിരഞ്ഞി-ടാങ്ങിൻകൂടും-അറച്ചി-ടാങ്ങിൻവരി
 മുറിക്കി-ടാങ്ങിൻവാക്കും-മറന്നി-ടാങ്ങിൻപേയെ
 മുറിക്കി-ടിവുബലം-മറന്നി-ടാങ്ങിൻപേയെനോക്കാ-
 തിരിപ്പിൻ-ഭാഗ്യംവിടും-തിരിപ്പിൻ-ദസവകരം!—
4. ജയിക്കും-ചിരമുദ്ര-ലഭിക്കും-രാജപ്രീതി
 ലഭിക്കും-സ്ഥാനമൊന്നും-ലഭിക്കും-കുന്നൻനന്ദിൽ
 വസിക്കും-സന്മാനമിപ്പു-ജയിക്കും-മാനിക്കല്ലെ-
 ള്ളിരിക്കും-പരമപുരം-വിവിധപു-ഓട്ടമൊട്ടും

ധരി

ധരി

ധരി

പിമ്പിടല്ല—പാട്ടും കുന്നും—പിമ്പിളെ—പാട്ടും ചൂട്ടും
 പിമ്പിളെ—ഏതും പോരും—പിമ്പിളെ—ആർക്കും ശബ്ദം
 പിമ്പിളെ—നിത്യജീവൻ—പിമ്പിളെ—സ്തുത്യഗീതം
 പാട്ടും നാം—വീരന്മാരും—

ധരി

നംഭ. “Sound the battle cry” S. S. & S. 305.

1	1
സേനാപതിയിൽ ശബ്ദം കേൾക്കുവിൻ വന്നൊരങ്ങുവിൻ പോരിനായ് ക്രിസ്തുനാമത്തിൽ കൊടിയുറുവിൻ സർവ്വ ജാതികളിൽ രക്ഷയ്ക്കായ് വീരർ, ധീരരായി കൊടിക്കീഴിൽ കൂടിൻ, ഉഴുതിൻ വെള്ളിക്കൊമ്പും സൈന്യനാഥൻ യുദ്ധയിലെ സിംഹം ഹല്ലേലൂയ്യ! ജയം നിശ്ചയം.	ലജ്ജിക്കാതെ നാം ദൈവശക്തിയാം കൂശിൽ വചനം പ്രഘോഷിക്കാം കഷ്ടങ്ങളിലും നഷ്ടങ്ങളിലും ദ്രഷ്ടങ്ങളിലും സന്തോഷിക്കാം—
2	5
ലോകയുദ്ധങ്ങളാൽ അശുദ്ധങ്ങൾ രക്തപാതകം ഏറുന്നു നാമോകൊല്ലുവാൻ അല്ല രക്ഷിപ്പാൻ ക്രിസ്തുൻപോരിടനാട്ടു ചേരുന്നു— വീരർ	ക്രിസ്തുൻ സ്നേഹവും തൻ സൈന്യത്തെയും എല്ലായിടത്തും കാക്കുവാൻ ദൈവശാസന ജീവവാസന ഭൂനിവാസികൾക്കായിട്ടുവാൻ—
3	6
അന്ധകാരത്തിൽ ബന്ധം വെട്ടുവിൻ സുവിശേഷത്തിൽ വാളിനാൽ വായും ജ്ഞാനവും കർത്തൻ അരുളും ശക്തനാകും തൻ ആത്മവിനാൽ—	7
	8
	9
	10
	11
	12
	13
	14
	15
	16
	17
	18
	19
	20
	21
	22
	23
	24
	25
	26
	27
	28
	29
	30
	31
	32
	33
	34
	35
	36
	37
	38
	39
	40
	41
	42
	43
	44
	45
	46
	47
	48
	49
	50
	51
	52
	53
	54
	55
	56
	57
	58
	59
	60
	61
	62
	63
	64
	65
	66
	67
	68
	69
	70
	71
	72
	73
	74
	75
	76
	77
	78
	79
	80
	81
	82
	83
	84
	85
	86
	87
	88
	89
	90
	91
	92
	93
	94
	95
	96
	97
	98
	99
	100

“നീയല്ലോ ഞങ്ങൾക്കുള്ള” എന്നപോലെ

നംമ്പ. ഗരുഡധപനി ആദിതാളം 306.

പല്ലവി.

യേശുവിൻ വീരന്മാരെ! ധൈര്യത്തോടെ നടപ്പിൽ
 ആശു നമുക്കുണ്ടു ജയം—വൈരിയോടു പൊരുതാൻ
 ചരണങ്ങൾ.

1. ലേശവും ഭയം വെണ്ട—നമുക്കിന്നു ജയിക്കാം

യേശുതാൻ കൂടെയുണ്ടു—നായകനായെ ധ്വജം—

യേശു

2. സ്നേഹത്തിൻ കൊടി പിടി—ചെല്ലാടവും ചുറ്റി നാം
കാഹളങ്ങൾ ഉഴതുക വൻ—കോട്ടകൾ ഇടിയുമേ— യേശു
3. ശത്രുതപം എന്ന നട്ട-മതിലവൻ ഇടിച്ചു
പുത്രതപത്തിൻ ആവിയെ—തന്നു നമുക്കതിനാൽ— യേശു
4. സുവിശേഷക്കൊടിയെ—പിടിച്ചുയർത്തിടുക
സുവിശേഷം വിവരിക്ക—കരിശിന്റെ രഥസ്യം— യേശു
5. സത്യമാം അരക്കെട്ടും—നീതിയെന്ന കവചം
സത്യസുവിശേഷയത്ന—ചെരുപ്പതും ധരിച്ചു— യേശു
6. രക്ഷയിൻകൊടി നമു—ക്കിടക്കണമുയർത്തണം
രക്ഷപ്പെട്ട ജനത്തിന്റെ—ധൈര്യമവർ കാണുവാൻ— യേശു
7. രണ്ടിൻ ശിരസ്സും വി—ശ്വാസമെന്ന പരിച
രക്ഷകന്റെ വചനമാം—ആത്മവാഴ്ചം ധരിച്ചു— യേശു
8. ജയത്തിൻകൊടിയുണ്ടു—നമുക്കിന്നു പിടിപ്പാൻ
ജയപ്പെടാൻ അടിമയിൻ—ആവിയല്ല നമുക്കു— യേശു
9. വീരന്മാക്കാവശ്യം നൽ—ധീരനായതല്ലയോ?
ഭീരുതപം നമുക്കിനി—തീരെ വേണ്ട നിശ്ചയം— യേശു
10. ജയത്തെ നമുക്കേതു—മൂലം തരുന്നവന്നു
ജയം ജയം ഫല്ലേലുച്ചാ—ഫല്ലേലുച്ചാ നിരന്തരം— യേശു

൩൦൭.

Tune "Ho' my comrades"

307.

1. യുദ്ധത്തിന്നു യുദ്ധത്തിന്നു—കേൾക്ക കാഹളം
ശക്തിയുടെ ധ്വനിക്കുന്നു—സൈന്യം കൂടേണം
യേശുക്രിസ്തു രാജാവായും—സർവ്വ ഭൂമിയിൽ
സേവകരും നാമും കൂടെ—വാഴും തേജസ്സിൽ
2. ക്രൂശിൻ കൊടിക്കീഴിൽ എങ്ങും—ജയം കൊള്ളും നാം
വാശിയിൽ എഴുന്നള്ളുന്നവൻ—വീഴും നിശ്ചയം— യേശു
3. സാത്താൻ തൻ മംഗസൈന്യവുമായ്—നീക്കുന്നതിർക്കുമൊ?
യേശുനാമം കേട്ടിട്ടവർ—ഓടിയില്ലയോ?— യേശു
4. മായഭക്തി ലോകയുക്തി—അല്ല ആശ്രയം
ദൈവാരാധനയും ദൈവവാക്കും—അത്രെ ആ യുദ്ധം— യേശു
5. കാഹളങ്ങൾ നാമും ഉഴതി—അട്ടഹാസിക്കും
അപ്പോൾ ഇരുട്ടിന്റെ കോട്ട—തന്നെ വീണിടും— യേശു
6. നീതിസൂര്യൻ ശോഭയോടു—മിക്കും ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കും
പാട്ടുമായനേകർ കൂടും—ജീവവഴിയിൽ— യേശു

1. ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളം—സർവ്വ സൃഷ്ടിയും
ദൈവത്തിൻ മഹത്വം കണ്ടു—വീണ്ടു കമ്പിടും— യേശു
8. ഹല്ലെല്ലൂയ്യ ഫല്ലേലൂയ്യം—ഋഗ്വേദം സ്തുതിയും
എന്നെന്നേക്കും ദൈവത്തിന്നും—പുത്രനാത്മനും— യേശു

നമ്പ. മോഹനം ആദിതാളം 308.
പല്ലവി.

ജയം ജയം കൊള്ളം നാം—ജയം കൊള്ളം നാം
യേശുവിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ—ജയം കൊള്ളം നാം

ചരണങ്ങൾ.

1. നായകനായ് യേശു തന്നെ—നടത്തുന്ന സൈന്യം
മായലോകം വേടിടേണ്ട—ജയം കൊള്ളം നാം
2. സർവ്വലോകസൈന്യങ്ങളെ—സംതാനു കൂട്ടിയാലും
സ്വർഗ്ഗനാഥൻ ചിരിക്കുന്നു—ജയം കൊള്ളം നാം— ജയം
3. കൗശലങ്ങൾ തത്പരജ്ഞാനം—യേശു ചിന്ത വേണ്ട
വചനത്തിൻ ശക്തിമതി—ജയം കൊള്ളം നാം— ജയം
4. ക്രിസ്തുൻകൃശിൻ രക്തത്താലും—നിത്യജീവനാലും
വിശുദ്ധാത്മശക്തിയാലും—ജയം കൊള്ളം നാം— ജയം
5. ക്ലേശിക്കേണ്ട ഫല്ലേലൂയ്യം—ദൈവത്തിന്നു ഋഗ്വേദം
യേശുകൊണ്ടു ജയത്താലെ—ജയം കൊള്ളം നാം— ജയം

നമ്പ. “Am I a soldier of the Cross” 309.

1. എൻ ക്രിസ്തുൻ യോദ്ധാവോകവാൻ—ചന്ദനൻ തൻ സൈന്യത്തിൽ
തൻ ദിവ്യവിളികേട്ടു ഞാൻ—ദൈവാത്മ ശക്തിയിൽ
നല്ല പോർ പൊരുതും ഞാൻ—എൻ ക്രിസ്തുൻ നാമത്തിൽ
വാടാ കിരീടം പ്രാപിപ്പാൻ—തൻ നിത്യരാജ്യത്തിൽ
2. തൻ ക്രൂശ ചുമന്നിടവാൻ—ഇല്ലൊരു ലജ്ജയും
എൻ പേർ കഷ്ടപ്പെട്ടു താൻ—എന്നെന്നും ഭരന്തിടും— നല്ല
3. പിശാചിനോടു ലോകവും—ചേർന്നിടും വഞ്ചിപ്പാൻ
വേണ്ട നിൻ ചപ്പം കപ്പയും—എന്നു രാജിടും ഞാൻ— നല്ല
4. ഓർ മുറിക്കിരീടം അല്ലയോ—എൻ നാമൻ ലജ്ജണം?
തൻ യോദ്ധാവംഗ്രാഹിക്കുമാ—ഈ ലോകാധിപന്മാരും?— നല്ല
5. ഞാൻ കണ്ടു വലുതെന്തുമോ—വിശ്വാസവിരരെ
പിഞ്ചെല്ലം ഞാനും നിശ്ചയം—ഈ ദൈവധീരരെ— നല്ല

6. കണ്ണാട്ടിൽ തിരുക്കുത്താൽ—എനിക്കും ജയിക്കും
തൻ സർവ്വായുധവർഗ്ഗത്താൽ—എല്ലാം സമാപിക്കും— നല്ല
7. വല്ലോരു മുറിവെല്ലുകിൽ—നശിക്കയില്ലൊൻ
തൻ ശത്രുവിന്റെ കൈകളിൽ—ഏല്പിക്കയില്ലതാൻ— നല്ല
8. എൻ ജീവനേയും വെക്കുവാൻ—എൻ നാഥൻ കല്പിക്കിൽ
സന്തോഷത്തോടൊരുങ്ങും ഞാൻ—തൻ ക്രൂശിൻ ശക്തിയാൽ— നല്ല
9. വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകാ!—ഈ നിന്റെ യോദ്ധാവെ
വിശ്വസനായി കാക്കുക—നൽ അന്തത്തോളമേ— നല്ല

നൂ. ശങ്കരാഭരണം ആദിതാളം 310.

പല്ലവി.

ലോകത്തിൽ കഷ്ടതകൾ—ദൈവം—ദാസരേ! വന്നിടുമ്പോൾ
ആകലമെന്നിയെ യേശുവിൻ നാമത്തി—ലാശ്രയിച്ചാനന്ദിപ്പിൻ
പാണങ്ങൾ.

1. ലോകമുപദ്രവിക്കും—നമ്മെ—സ്നേഹിതർ പരിഹസിക്കും
ലോകത്തിൽ രോഗമിത്യാദി മഹാദുഃഖം—ദാരിദ്ര്യവും വരുമെ—
2. യേശുവെ പിന്തുടരാൻ—ആശി—ച്ചിട്ടുകിൽ സ്വയം വെറുത്തു
ശൂശ്രൂഷത്തുടങ്ങിനും യേശുവിൻ കാലിണ—ചേൻ നടന്നിടണം—
3. ക്രിസ്തുവിൻ നാമമതിൽ—കഷ്ടം—സഹിക്കിൽ നാം ഭാഗ്യവാന്മാർ
തേജസ്സിനാത്മാവനുദിനം നമ്മില—ങ്ങാവസിച്ച്ചിട്ടമുമാ!—
4. കഷ്ടതകൾ സഹിപ്പാൻ—നമ്മെ—കർത്താൻ വിളിച്ചതിനാൽ
കഷ്ടത നമ്മുടെ പദവിയെന്നാൽ സ—ത്തുഷ്ടിയോടെ സഹിക്കും
5. പാപമൊഴികെയുള്ള—ബല—ഹീനതകളിൽ സതതം
പാപമില്ലാത്തതു സഹതപിച്ചിട്ടു—ശ്രേഷ്ഠപുരോഹിതൻതാൻ
6. ഓത്തുകൊൾ യേശുവിനെ—മന—താരതിൽ പ്രതിനിമിഷം
പാർത്തലമതിൽ ബഹു പീഡകളാൽ പരി—പൂർണ്ണനായ് താനതിനാൽ.

നൂ. Tune "my Life flows on" 311.

S. S. 5. No. 356.

<p>1. എൻ ജീവിതം നിത്യഗീതം
ഭൂതകൃതങ്ങൾക്കുമീതെ
ഭൂത കേൾക്കുന്നിമ്പഗാനം
പുതു സൃഷ്ടിയിൻ യാനം
വൻകലഹപരീൻമദ്ധ്യേ
മുഴങ്ങുന്ന സംഗീതം</p> | <p>കൊള്ളുന്നുള്ളിൽ മാരൊലിതാൻ
പാടാതിരിക്കുമൊ ഞാൻ?
2. മോദം ആശ്വാസം പോകിലും
രക്ഷകൻ ജീവിക്കുന്നേൻ
ചുറ്റുമിരുൾ പെരുകിലും
തൻദാനം രാവിൻഗാനം</p> |
|--|--|

ഒന്നുമെൻ ശാന്തം ഇരിക്കും
സംകേതം ഞാൻ വിട്ടീടും
ഭൂസപ്തങ്ങൾക്കീശൻ ക്രിസ്തുൻ
പാടാതിരിക്കുമൊ ഞാൻ?
3. കൺ ഉയർത്തും മേഘം മാറും
മീതെ നീലിയാ കറുത്തും

തെളിയും പാത നാൾതോറും
സ്നേഹിച്ചുനതൊട്ടെന്നും
ശാന്തി പുതുകുന്നുള്ളതെ
പൊങ്ങുന്നവയുതാൻ
എല്ലാമെന്റെ ഞാനവന്റെ
പാടാതിരിക്കുമൊ ഞാൻ?

നമു.

“Yield not to temptation”

312.

1. ശോധനയിൽ വിഴുല്ല: വിഴുപാപം
വേറെജയം ഉണ്ടാം ഓരോ ജയത്താൽ
നന്നായ് പൊരുതി രാഗാദി അർക്ക
യേശു വെനോക്കെന്നും താൻ നടത്തി
യം ചിത്തേതു സഹായം (ടം
ആശ്വാസം ബലം കാവൽ
യേശു മനസ്സുള്ളെന്നും
താൻ നിന്നെ നടത്തും

2. ദൃഷ്ടസഖിയും ദുർവ്വംശം ത്യജിക്ക:
ദൈവതിരുനാമം ചൊൽ ഭക്തി

യേശുടെ

വിവേകം ഹരിവു നേർ ദയ കൊൾക
യേശു വെനോക്കെന്നും താൻ
നടത്തിടും—

3. ദൈവം കീരീടം നല്ല വിജയിക്ക
വിശ്വാസം ജയിക്കും തോൽവി
വന്നേക്കും

രക്ഷകൻ ഏകം നൽ ബലം നമുക്കു
യേശു വെനോക്കെന്നും താൻ
നടത്തിടും—

LONGING FOR CHRIST'S COMING. ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനായി വാങ്ങൂ.

നമു. ബിലഹരി

ഏകതാളം 313.

പല്ലവി
മനുവേലാ! നീയെന്തിത്ര
വരുവാൻ താമസിക്കുന്നു
അനുപല്ലവി
വരവോത്താനന്ദിച്ചിതാ
ദിനവും കാത്തിരിക്കുന്നു
ചരണങ്ങൾ

1. വരുവേൻ വേഗമായ് ഞാനെ-
ന്നരുമ രക്ഷകനേ! നിൻ
തിരുവായാലൂര ചെയ്യ-
തൊരു നാളും നീക്കം വരും—

2. വരുവാൻ താമസമെന്തെ-
ന്നറിഞ്ഞിടാഞ്ഞു നിന്നുടെ
തിരുചചനങ്ങളേറെ
തിരഞ്ഞു നോക്കിയന്നേരം—

3. ഒരു പാപി മരിക്കാതെ
വരണം രക്ഷയിലെന്നു
പരനേ! നീ നിരൂപിച്ചു
കരുതി കാത്തിരിക്കുന്നു—

4. ഇതിനെ ഞാനറിഞ്ഞു പൊ-
മതിനന്നായെളിഞ്ഞു ഞാൻ

ദിനവും നിൻ വരവിനെ-
യൊരുക്കുന്നൊഗ്രഹിക്കുന്നു—
5. ഏതുക നിന്നുടെ തിരു-
ക്കുഞ്ഞിടലഴയൊമെന്നെ
നടക്കാം ഏതിടത്തിലും
നിനക്കായ് വേല ചെയ്യിടാൻ—
6. വരുവേൻ കള്ളനെപ്പോലെ-

ന്നുചെയ്തയതുപോലെ
പരനേ! നി വരികെന്റേ
ഭരിതം മററുവാനായി—
7. എനിക്കുള്ള സകലവും
നിനക്കയുന്നീടുന്നു ഞാൻ
മനുവേലാ! നീയിന്നെന്റെ
ബലിയെ കൈക്കൊണ്ടിടണം—

നമുൾ. മുഖാരി ഏകതാളം 314.

1. മനവാന! മശിഹായേ!—എന്നു നിന്നെ കാണാം ദാസൻ
എന്നു കാണാം എന്നു കാണാം—പൊന്നുന്നാഥാ! എന്നു കാണാം?
2. നീയെന്നിക്കുള്ളൊരുത്തർത്തം—വായി വാനിൽ വാണീടുന്നു
എന്നുവരും എന്നുവരും—എന്നെ നിന്നിൽ ചേർത്തിട്ടുവാൻ?
3. ശുഭവെന്നെ വലയ്ക്കുവാ—നെത്രനാശം ചെയ്യിടുന്നു
തീർക്കണമ തീർക്കണമേ—നാശം ഏല്പാം പൊന്നുന്നാഥാ!
4. ലോകെയെന്നിക്കെന്തുഭാരം—വന്നീടുന്നെൻ പൊന്നുന്നാഥാ!
എന്നുതീരും എന്നുതീരും ഭാരമെല്ലാം പൊന്നുന്നാഥാ!
5. ഞാൻ നി നക്കയെന്തു ചെയ്യാൻ എന്റെ നേരെ നിന്റെ വിളി
എന്തു വേണം എന്തു വേണം എന്റെ യാത്ര തീർന്നിട്ടുവാൻ?
6. ആത്മക്കൊന്നും നല്ലിയെന്നെ—ആത്മവഴിക്കാക്കിട്ടുക
ആത്മവഴി ആത്മവഴി—കാണം കാഴ്ച തന്നിട്ടുക.
7. നി വരുന്നാഥ സതുഷ്ടനായ്—നിന്മുഖം ഞാൻ കണ്ടിട്ടുവാൻ
എൻ പ്രിയനേ! എൻ പ്രിയനേ! എന്നെ നിന്നിൽ പാലിക്കുക.

നമുൾ. ചെഞ്ചുരുട്ടി ആദിതാളം 315.

പല്ലവി.

എഴുന്നരുളണം യേശു മഹേശ്വര!—ഭവാൻ
വചിച്ചുതളിയ വണ്ണം—വന്നരുൾ ഈശ്വര!—
ചരണങ്ങൾ.

1. തെഴുതു നിൻ തിരുസഭ മുഴുവു ധരിച്ചു നി
വഴികൊണ്ടിങ്ങുന്നിടാൻ വരവു കാത്തിടുന്നു
കഴിയുന്നു കാലങ്ങൾ കഴിയുന്നു ദിവസങ്ങൾ
പിഴയെന്നും നിന്നെക്കൊരു വഴികൊണ്ടു വേഗം— എഴു
2. പെരുകുന്നു മതഭേദം കരകാണി ഹരിയുന്നു
മുറകുന്നു ജീവിവാദം കുറയുന്നു സ്നേഹവും

- ഞരങ്ങുന്നു തിരക്കൂട്ടം കരയുന്നു തപശ്ശുഷ്വർ
തിരിയേണം തിരുന്നീതി ചൊരിയേണം വേഗം— എഴ്
3. അതി ഇമ്പം തിരശബ്ദം അതുകേൾപ്പിക്കേണമിശേം!
മതിമോദം ഉദിപ്പിക്കും മഹത്വം കാട്ടിടേണം
അതിനോടെ ഉയിർമുദ പുതുദാനം തരുവാനും
സ്തുതിപൂജ നിരന്തരം വദിച്ചു കാത്തിട്ടുനന്ദം— എഴ്
4. സകല സൃഷ്ടികളിങ്ങു സഹിക്കുന്നു മഹാഭവദം
മഹത്തേരും ദിനത്തിന്നു തവിച്ചു കാത്തിട്ടുനന്ദം
പകൽ കൃഷികാലങ്ങൾ തികവായി വരുന്നല്ലോ
ഭഗവാനേ! മശിഹായേ! വഴികൊണ്ടു വേഗം— എഴ്

നമ്പ്. ആഹിരി ആദിതാളം 316.

<p>പല്ലവി എന്നു ഞാൻ കണ്ടുകൊണ്ടിട്ടും എമ്മാനുവേലെ..... എന്നു എൻ യേശുവിനെ..... എന്നു എൻ രക്ഷകനെ..... എന്നു</p>	<p>4. വാനിൽ പിതാവിൻ വല- ഭാഗത്തിങ്കലിരുന്നു ഹീനനാമെന്നിക്കായി കേണപേക്ഷിക്കുന്നേനെ— എന്നു</p>
<p>ചരണങ്ങൾ 1. ഇന്നും ഞാൻ ഉഴഴിയിൽ കി- ടന്നു വലയുന്നയ്യോ! നിന്നെ കാത്തിരുന്നെന്റെ കണ്ണുകൾ മങ്ങിട്ടു— എന്നു</p>	<p>5. മന്നവാ മശിഹായേ! എന്നു നീ വന്നിട്ടുമോ? നിന്നെ കാണുന്നിനെന്റെ കണ്ണുകൾ കൊതിക്കുന്നു— എന്നു</p>
<p>2. പാപത്തിൽ കിടന്നു ഞാൻ താപപ്പെട്ടുഴലുമ്പോൾ ആപത്തൊഴിച്ചോരെന്റെ ആത്മമണവാളനെ— എന്നു</p>	<p>6. വേഗം വരുമെന്നു നീ ലേഖനം തന്നില്ലയോ? കാമളം കേൾപ്പതിന്നും- യ്ക്കൊരു കൾ കൊതിക്കുന്നു— എന്നു</p>
<p>3. തെറ്റിയ ആടാമെന്നെ തേടിട്ടുവാനായിക്കൈ ഏറ്റുവന്നു മരിച്ചു- യിത്തു വാനിൽ പോയോനെ—എന്നു</p>	<p>7. കർത്താവേ! വരേണമേ ഭർത്താവേ! വരേണമേ കാത്തിരുന്നിട്ടു ഞാൻ കാവല്ലാരൻ പോലയ്യോ!— എന്നു</p>

നമ്പ്. Tune "I've reached the land" 317.
S. S. & S. 277.

1. കാൽവരിയിൽ എൻപേക്കുമോ! ജീവൻകൊടുത്തെൻരക്ഷകൻ
മഹത്വത്തിൽ ഭൂതമായ് ഇഹത്തിൽ വീണ്ടും വന്നിട്ടും
യേശുവരും വേഗംവരും—തൻശുദ്ധരെ ചെത്തുകൊൾവാൻ

ആകാശമണ്ഡലമതിൽ മേഘങ്ങളിൽ ആഘോഷമായി
ആനന്ദമേ! ഹാ! എന്നുമെ—മാനുവലിന്നല്ലെല്ലാം!

2. ലോകത്തിൽ നന്നാലാഗത്തും കേൾക്കുന്നിതാ അത്യുച്ചത്തിൽ
ആഗമനംയംഗ്വിവിളി ഏവരും കേട്ടുണരുവിൻ— യേശു
3. കാത്തും വിളിക്കേട്ടും അരക്കെട്ടിയും തന്നെ കാക്കവിൻ
അല്ലാക്കി നീങ്ങി ഏവരും തള്ളിപ്പൊട്ടും പുറത്തുവോ!— യേശു
4. വാതിൽ അടച്ചശേഷം ഈ ഭൂതലയുണ്ടാമേവകം;
അത്യന്തകഷ്ടങ്ങൾ അവ തെറ്റി ഒഴിവിൻ ഇപ്പൊഴേ— യേശു

11 ഫു. തോടി ആദിതാളം 318.

പല്ലവി

കാണാ! ഏന്തിനി താമസമൊ?
കരൾക്കുനിവുനിറങ്ങ പ്രിയ—

കാണാ

അനുപല്ലവി

നന്മതം നിജപ്രിയ—കാണയോടൊരുമിച്ചു—
നന്മ മോദമോ—ടു വാണിടുന്നതിന്നു—

കാണാ

ചരണങ്ങൾ

1. എന്തുകൊണ്ടു വന്നിടവാൻ—താമസിച്ച്നിടുന്നു
അന്തരംഗം വെന്തുന്നൊതു—സംഭ്രമിച്ചിടുന്നു
സ്വന്ത ജീവനായ നീയെൻ—കാണനായ് വരുന്നതിനി-
യന്ധകാരലോകത്തെ വി-ദ്രാശയിൽ കാത്തിരിക്കുന്നു— കാണാ
2. അജ്ഞസാവരണം ഞാനെ—നല്ലയൊ പറഞ്ഞു
നെന്തിലേയ്ക്കിരുന്നു കാണാ—അങ്ങനെയും വലഞ്ഞു
വിജ്ഞാനപരയോയേ! തിരു—സന്നിധിയിൽ വന്നുണ്ടെന്നു
നിൻജീവാഗമമാംസ്വരം—കേൾപ്പാനും കൊതിനിറഞ്ഞു—കാണാ
3. അന്ധതകളാകെ മാഞ്ഞു—മന്ത്രി ദേവത്തോടും
ചന്ദ്രമോടുപറിയായ—നന്മ സൈന്യംകൂടി
സന്മതം നിന്നോടു ചേർന്നി—ട്ടുനമെന്തേ ഗാനത്തോട-
നന്മകലം വാണിടവാ—നെന്നിനി സംഗതി കൂട്ടം?— കാണാ

12 ഫു. ആനന്ദഭൈരവി ചായ്യാതാളം 319.

1. ഏൻ പ്രിയൻ പൊൻമുഖം ഞാൻ—കാണുന്നേരം വന്നിടുന്നി-
ക്കോണിത നിൽ വരുന്നെല്ലാ—സങ്കടവും വേഗം തീരും
2. കൈസരക്കിസംഖമന്നാൾ—ഓടികൂടി ഗാനം പാട്ടു—
നേരത്തുഞാനവർപ്പിനിൽ—കണ്ണിൽനിന്നിനിട്ടുമെ

<p>പല്ലവി.</p> <p>നേരമാകുമുണന്നിൽ വരിക വരിക എൻപ്രിയം! വന്നെൻദൂരിതം മാറുക—നാമനേ!</p> <p>ചരണങ്ങൾ.</p> <p>1. പാരിടത്തിൽ മനുഷ്യാവ- താരം ചെയ്യാരേതുവേ! ഞാൻ പാരം പരിശ്രമപ്പെടുനേൻ, എൻനാമനേ!— നേര</p> <p>2. അന്തികെ വേഗം വന്നുയെൻ വെത്തുകും മനമാത്മ- ബന്ധുവേ! തണുപ്പിച്ചീടുക, എൻനാമനേ!— നേര</p>		<p>3. ലോകചിന്തയെൻമന- മാകെയഴലായിടുന്നു മാനുവേലേ! വേഗം വരിക, എൻനാമനേ! നേര</p> <p>4. കാന്തം! വന്നീടുക മന- ക്കാടുകൾ വെട്ടിയകറ്റി ചന്തമോടെന്നിൽ വസിക്കുക, എൻനാമനേ!— നേര</p> <p>5. ചത്തചെളിമെന്ന നിന്റെ ചിത്തത്തിലോർത്താലറജ്ജം കത്താവേ! കൈവിടരുതയ്യോ, എൻനാമനേ!— നേര</p>
--	--	--

6. നീതിയിൽ സൂക്ഷിക്ക! യെന്ന-
നീതിയുടേതാകുക
മോദമോടെ വേഗം വാഴുക,
എൻ നാമനേ!—

നേര

7. നീന്നെ ഞാൻ വിട്ടിട്ടു മോ? നീ-
യെന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചല്ലോ-
തെങ്ങും പോയിടത്തെയ്യോ,
എൻ നാമനേ!—

നേര

“കഴുത്തിൽ വീഴുന്ന മാലൈ”

൩൨൨.

കാപ്പി

ഏകതാളം

322.

1. കണ്ടിട്ടും പരന്നു—തിരുമുഖമടിയനും
ആനന്ദമോടന്നു—വാനമദ്ധ്യേ
ചേർത്തിട്ടു മെൻ പ്രിയൻ—ശുദ്ധരോടൊരുമിച്ചു
വാനമതിൽ തന്നെ—എതിരേല്പാൻ
2. നീക്കിട്ടും ഭൂരിതങ്ങ—ഉഖിലവുമുദിച്ചിനെ
നൽകിട്ടുമേശുവി—ന്നാമോദം
പാടിട്ടും പരിശുദ്ധ—നാമം കൊണ്ടാടിട്ടും
കൂടിട്ടും വിശുദ്ധ—സംഘമതിൽ
3. അനവധി സുരവരൻ—തിരുനാമസ്തുതിപാടി
കാമധുപനികളായ്—പുറപ്പെട്ടു മെ
ആകാശവും കൊട്ടും—മഴക്കുമോടൊഴിഞ്ഞിട്ടും
ആകാശശക്തിയു—മിളകിട്ടും
4. വാണിട്ടും സുഖമോട—ങ്ങായിരമാണ്ടുവോ
യേശുവും തൻസർവ്വ—വിശുദ്ധരുമായ്
എന്തൊരാന്നമെ—തൻ തിരുസഭയുമായ്
വാണിട്ടും സാമോദ—വാഴ്ചയിൽ നാൾ
5. ഭക്തരിൻ ഗണം പാട്ടും—സ്തുതി ജയ ഗീതങ്ങൾ
തൻ വലഭാഗത്തിൽ—ചേർന്നു കൊണ്ടു
മുക്തിയേറും തന്നി—ക്കു നവധി ഹംഭലച്ചു
ആനന്ദമോടന്നു പാടിട്ടും നാൾ.

“സീയോൻ മലമുകളിൽ”

൩൨൩.

ശങ്കരാഭരണം

ചാപ്പുതാളം

323.

പല്ലവി.

എന്നുള്ളിനന്നോടും—പ്രിയതമൻ
വന്നതളും വേഗത്തിൽ

അനുപല്ലവി.

മന്നിലെങ്ങും മുമ്പിൽ—കാണാത്തൊരു ദിവ്യ-
സുന്ദരരും മുഖം—അന്നെൻ്റെ ഞ്കൾ കാണും.

ചരണങ്ങൾ.

1. ഏന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ—ധരണിയിൽ
വന്നെന്നെ ഉദ്ധരിപ്പാൻ
തൻനിന്നും കാൽവരി—കുന്നിൽ ചൊരിഞ്ഞൊരൻ
കാത്തനെ കാണും ക—ലുണർന്നൊരമനാളിൽ എൻ
2. മന്നിൽദശക്കുന്നെയെൻ—ജീവകാലം
എന്നും തിരുമഹത്വം
ഒന്നു മന്ത്രമെൻ്റെ—ഉന്നമായീതിൻ്റെ
തൻനാമത്തിൻ തിരു—മുന്നിൽ ജീവിക്കേണം— എൻ
3. തൻസ്വരൂപത്തൊടൊന്നും—നാളിൽ നാളിൽ
ഞാൻ അനുരൂപനും (യം) വാൻ;
യേശുവോടൊന്നിച്ചു—എൻസ്വയം അഹം
ശ്രീശിതമായതു—വസുവരംകട്ടെ— എൻ
4. താമസമെന്നുയവൻ—ഭൂതരുമായീ
മാമഹത്വത്തിൽവരും
ആ മഹാനാൾ ഭൂത—രും ശുദ്ധർ ജീവിക്കും
പ്രാപിച്ചിട്ടും വൃതർ—രൂപാന്തരമറ്റൊരും— എൻ
5. വേദത്താൽ ബാധിതനും (യം) യീ—ചിലപ്പോൾ ഞാൻ
ഭൂതലെ ജീവിക്കുന്നൻ;
ആദിനും ഉള്ളും പ്ര—മോദസമ്പൂർണ്ണമൻ
കാത്തൻ മുഖപ്രേമ—കാത്തികാണും എന്മൽ— എൻ

നമർ. ദ്വിജാവന്തി ആദിതാളം 324.

പല്ലവി.

കാത്താ! താമസമെന്തഹോ?—വടവാനേശ്വര
കാത്താ! താമസമെന്തഹോ?

അനുപല്ലവി.

കാത്താ! നിൻ വരവിനായീ—കാത്തിരുന്നെൻ്റെ നാമം
വെണ്ടുതന്നെ കണ്ണും—മങ്ങുന്നമ്മാനുവേദല!— കുറ

ചരണങ്ങൾ.

1. വേഗത്തിൽ ഞാൻ വരുന്നെന്നു—പറഞ്ഞിട്ടെത്ര
വക്രതരായിരിക്കുന്നു

- മേലുള്ളിൽ വരുന്നെന്ന്—പറഞ്ഞതാണു്
ദാഹത്തോടെയിരിക്കുന്നു
ഏക വല്ലഭനാകും—യേശുവേ! നിന്റെ നല്ല
ആഗമനം ഞാൻ നോക്കി—ആശയോടിരിക്കുകയും— കൂ
2. ജാതികൾ തികവതിനോ?—ആയവർ നിന്റെ
പാദത്തെ ചേരുവതിനോ?
യുദ്ധമർ കൂട്ടുവതിനോ? കനാനിലവർ
കടികൊണ്ടു വാഴുവതിനോ?
ഏതു കാരണത്താൽ നി—ഇതുവരെ ഇഹത്തിൽ വ-
രാതിരിക്കുന്നു? നിതി—സൂചനാകുന്ന യേശു— കാ
3. എത്ര നാൾ ഭരിച്ചുകൊള്ളും?—പിശാ ചിലോകം
എത്ര നാൾ ചരിച്ചുകൊള്ളും?
എത്ര നാൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളും?—അപവാദങ്ങൾ
ശുദ്ധിമാന്മാരുടെ മേലും
കർത്താവേ നോക്കിക്കൊണ്ടു—പാർത്തലത്തിൻ ദൂരിതം
സാത്താന്റെ ധിക്കാരത്തെ—നീക്കുവാനായി പ്രിയ— കര
4. ടുഖം നി നോക്കുന്നില്ലയോ?—എന്റെ വിലാപ
ശബ്ദം നി കേൾക്കുന്നില്ലയോ?
തക്കം നോക്കിപ്പിടുന്നില്ലയോ?—പിശാ ചെന്മനം
വെക്കും ഹനിപ്പുന്നതുമായോ!
തൃക്കണ്ണാലെനെ നോക്കി—ദൂരിതങ്ങളാകെ പോക്കി
വെക്കും നിൻമണവാട്ടി—ആക്കിക്കൊള്ളുവാൻ പ്രിയ— കര

൩൨൫. യമുനാകല്യാണി ചാമ്പുതാളം 325.

പല്ലവി.

കാന്താ! നിന്നെഞാനെന്നു—കാണം

അനുപല്ലവി.

ചന്ദം ചിത്തന്ന പ്രിയ—നാഥാ! മരോശം!—

കാന്താ!

ചരണങ്ങൾ

1. മിന്നും പ്രഭയേറും നിൻ—പൊന്നുമുഖത്തെ കണ്ടു
കുന്നത്തിൽ മുത്തം ചെല്ലാൻ—ഉന്നതനാഥാ!— കാന്താ!
2. വെണ്മയും ചുവപ്പുമം—വിൻമണി നിൻ ശരീരം
കാണമതിനായെൻ കണ്ടു—കാത്തിരിക്കുന്നേ— കാന്താ!
3. കോമളഗന്ത്രൻ സ്വർഗ്ഗ—ശേഖരവസ്ത്രമണിഞ്ഞു
കാമനയോടെ കാണാൻ—വാങ്ങരിച്ചിടുന്നേ— കാന്താ!

4. ചോര ചിന്തിയെന്നിക്കായ്—പാരം തളൻ വാ! നിൻ
ചാരെയണഞ്ഞു നിന്നെ—ആശ്ലേഷം ചെയ്യാൻ— കാന്താ!
5. മര്യ്യിലണഞ്ഞു തിരു—അന്താളിലെൻ തല ചായ്ച്ചു
സർപ്പം നിന്നെ മോദാൽ—ചുംബനം ചെയ്യാൻ— കാന്താ!
6. സർപ്പശക്തിയിൽ ഭൂത—സൈന്യഗണങ്ങളുമായ്
ജപാലാഗ്നിയിൻപ്രഭാവ—മോടൈഴന്നെങ്കും— കാന്താ!
7. താമസമെന്ന ചിലർ—താനെ നിന്നെക്കുംപാലെ
താമസിക്കയില്ലെന്നു—വാഴ്ത്താഴി തന്ന— കാന്താ!

൩൨൩. “And I shall See Him face to face” 326.
Sankey's No. 978.

1. എൻ ആന്താവേ! ചിന്തിക്കുക—നിൻ മണവാളൻ വരവെ
നിൻ രക്ഷകൻ പ്രത്യക്ഷത—ഉള്ളിൽ പ്രത്യംഗ ആക്കുക.
എൻ പ്രിയൻ മുഖം കാണും ഞാൻ
തൻ കീർത്തി നിത്യം പാട്ടുവാൻ
2. ധ്വനിക്കുമേ തൻ കാമളം—ഉയിർക്കും എല്ലാ ശുദ്ധതം
മിന്നിടും മേഘവാരാഹം—ലക്ഷ്മീലക്ഷം ഭൂതന്മാരും—
3. ഞാൻ ക്രിസ്തുൻ ക്രൂശിൻരക്തത്താൽ—തന്മുഖിൽ നിഷ്ഠുരനായ്
സ്നേഹത്തിൽ വാഴും കൃപയാൽ—സർപ്പ വിശുദ്ധന്മാരായ്—
4. എന്നിക്കായ് കണ്ണിൻ ഒഴിച്ചു—തൂക്കണ്ണിൻ സ്നേഹശോഭയും
ആണികളാലെ തുളച്ചു—തൂക്കൈകളേയും കണ്ടിടും—
5. എൻ കാന്തനേ! എൻ ഹൃദയം—നിൻ സ്നേഹത്താലെ കാക്കുക
പ്രപഞ്ചത്തിൻ ആകർഷണം—എന്നിൽനിന്നകറ്റിടുക—
6. നിൻ സന്നിധാനബോധത്തിൽ—എൻ സ്ഥിരവാസം ആക്കുക
നിൻ വരവിന്റെ തേജസ്സിൽ—ഉൾക്കണ്ണിൻ മുഖിൽ നില്ക്കുക
7. ഓർ ആയിരം സംവത്സരം—നിൻ മുഖിൽ ഒരു ദിനംപോൽ
അതാൽ എൻ ഉള്ളം താമസം—എന്നെണ്ണാതെന്ന കാത്തുകൊൾ.

SECOND COMING OF CHRIST

ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ്.

൩൨൪. ആരഭി
ആദിതാളം 327.

പല്ലവി
യേശു രാജൻ വരമേ സീദയാനേ!
നിന്റെ ക്ലേശമൊക്കെയും തീരുമേ

അനുപല്ലവി

യേശുരാജൻ വർവ്വ-ഓഷാഷം കോടി സൂർവ്വ-
കാശം പോലിരിക്കമാ-കാശമണ്ഡലത്തിൽ-

യേശു

ചരണങ്ങൾ

1. മന്നവമന്നൻ മനു-നന്ദനരേക്കുള്ളതി-

സുന്ദര രൂപമുള്ളവൻ-തുച

തന്നധരങ്ങളിൽ ച-കന്താലനഗ്രഹ-

മെന്നുമേററിരിക്കുന്നവൻ-ശക്തൻ

ഉന്നത തേജസ്സോടും-മിന്നും പ്രഭാവത്തോടും

തന്നുടെ വാളുതുട-തന്നിൽ തിളങ്ങിടവേ-

യേശു

2. സത്യം സൗമ്യതനിതി-നിത്യം തനിക്കുള്ളതാ-

ലേത്രയും മഹത്വത്തോടും-അവി-

ശക്തിയോടും പ്രബല-പ്പെട്ട വാഹനമേറും

കർത്തൻ വലക്കെ തന്നോടും-ഭയം-

തട്ടും കാൽക്കളമേറും-ശതക്കുളിയിൽ തന്റെ

അസ്ത്രങ്ങൾ പാഞ്ഞുകേറി-ദൃഢലോടവർ വീഴും-

യേശു

3. പുത്രീ ചെവിടക്കാണ്ടങ്ങു-ജ്ജ്ഞയിൽ വിചാരിക്കുന്നിൻ

ശ്രോത്രത്തെ ചായിച്ചീടുക-സപജ-

നത്തെയും നിൻ പിതൃഗൃഹത്തെയും മറക്കുന്നീ

പാർവ്വിയനപ്പോൾ നിന്നുടെ-അഴ-

കേരം കൊതിക്കും പ്രാണ-നാഥനവനുകയാൽ

കാൽത്തളിരിൽവീണു കൈ-കുപ്പി വന്ദിച്ചീടുക-

യേശു

വർവ്വ.

ശ്രീരാഗം

ചായ്യാതാളം

328.

പല്ലവി

യേശുരാജന്റെഴന്നെജ്ജ്ഞയിൽ-മുൻ ഭൂതകളി-
താ നടന്നു കൊണ്ടുവരുന്നു

അനുപല്ലവി

യേശുരാജനാകം നസ-രോസനാം മശിഹാ ദേവൻ

ഭൂതലത്തിലേക്കുഴന്നെ-ജ്ജ്ഞയിൽ വന്നു കാലം-

യേശു

ചരണങ്ങൾ

1. കന്യകമകനായി വന്നവൻ-മനുജകായി

ഭണ്ഡാമര ചത്തുയിടുന്നവൻ-മഹിമയോടും

ഉന്നതൻ വലത്തുഭാഗ-ത്തിങ്കലിരിക്കുന്ന രാജ-

നന്നത പ്രതാപമോടി-മണ്ണിക്വാവഗം വരുവതാക-

യേശു

2. രാജ്യസുവിശേഷമം കൊടി-പിടിച്ചു സ്വർഗ്ഗ-
രാജ്യമക്കൾ ചുറ്റി നടന്നു-പ്രിയരേ! നിങ്ങൾ
രാജരാജനാകുമേ-നാഥനെഴുന്നള്ള ചതി-
ന്നായൊരുങ്ങി നില്പിനോയെ-നട്ടമാസിപ്പുരയ്ക്കു- യേശു
3. അണ്ടർകോനിതാ അയയ്ക്കുന്നു-തന്റെ ആത്മാവെ
പണ്ടുതാനുവർക്കുപോ-ലതാൽ കഠിന
കണ്ണർ പലർചെയ്തു ദ്രോഹം-കണ്ടു നടുങ്ങിയലറി-
ക്കൊണ്ടുവിന്നു യേശുപാദം-രണ്ടുമങ്ങിതൊഴുന്നു- യേശു
4. ദാവീദിന്റെ വീണപോയൊരു-കൂടാരം ദേവം-
ത്മാവിതാ പണിനടത്തുന്നു-അതിന്റെ കേട്ട-
പാട്ടുകളൊഴിഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു-പോയിട്ടു നതാൽപുതിയ-
തായിട്ടുനല്ലമല്ലം നി-വിന്നിട്ടുനിതാമശിഹാ- യേശു
5. നിയമിതന്മാരുടെ കൂട്ടങ്ങൾ-കൂടിവരുന്നു
നിയമിതരല്ലാത്തവർകളും-കഠിനംപൂണ്ടു
അവിശ്വസിപ്പിച്ചുവിശ്വസിപ്പിച്ചു-പരിഹസിപ്പിച്ചുപരിഹസിപ്പിച്ചു
കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടുനിൽക്കുന്നതിനിന്നുവിന്നായ്- യേശു
6. രാജരാജന്റെ യാത്രയ്ക്കിതാ-അവന്റെ വഴി-
യാകവെ നന്നാക്കിവരുന്നു-നമ്മുടെ നാഥ-
ന്നായൊരുപെരുവഴി വനത്തിലൊരുക്കിവരുന്നു
താണപ്രദേശങ്ങളുമു-യന്യന്യനിതാവരുന്നു- യേശു

ഇവൻ. ബിഹാർ ആദിതാളം 329.

പല്ലവി

- യേശുവരും വേഗത്തിൽ-ആശ്വാസമേ
യേശുവരും വേഗത്തിൽ-ക്രിസ്തു-
1. മേഘം തൻതേരും അ-നേകരും ഭൂതരും
ശേഖരിപ്പാൻ തന്നി-ലേക്കെല്ലാശുദ്ധരെ- യേശു
 2. ദൈവത്തെ സത്യത്തിൽ-സുഖ ചെയ്യുവർ
ചാവിനെ ജയിച്ചുതൻ-ജീവനെ കൊടുപ്പാൻ- യേശു
 3. തന്തിരുവരവിന്നായ്-സന്ദതം കരഞ്ഞവർ
അന്തമില്ലാത്തൊരു-സന്തോഷം ലഭിപ്പാൻ- യേശു
 4. ഭൂതന്മാർ താൻചെയ്തു-സത്യപ്രകാരം
നിത്യമഹത്വത്തിൽ-രാജ്യത്തിൽ വാഴാൻ- യേശു
 5. തൻജനത്തിന്റെല്ലം-നിന്ദയെ നീക്കി
അൻപുള്ളികൈകൊണ്ടു-കണ്ണനിർ തുടപ്പാൻ- യേശു

6. തൻതിരുമുഖത്തെ നാം—കൺകൊണ്ടുകണ്ടു
സത്തുഷ്ടരായെന്നും—തൻനാമം സ്തുതിപ്പാൻ—

യേശു

നമ്പര.

Tune "Who who are these"

330.

1. മാനവരെ രക്ഷിച്ചിട്ടുവാനായ് വാനത്തിൽനിന്നിറങ്ങിയിരുന്നതൻ
ജീവനേകിയായോരോളം—ഭൂവിൽ തിരികെ വരും
വേഗമേതു രക്ഷകനാഗമിച്ചിടം
മോഹമതാം വാഹനം
2. തൻശുദ്ധരെ യാകാശെകൂട്ടുവാൻ—യേശുവരുന്നതാമസംവിനമ
പാർത്തലത്തിൽ നിന്നവൻ—ചേർത്തിടംതൻസന്നിധിയിൽ
3. നിങ്ങളുടെയരകൾ കെട്ടിയും—ഭംഗിയോടെ ദീപം വിളങ്ങിയും
കർത്താവിൻ വരവിന്നായ്—കർത്തിട്ടുവിൻ സർവ്വദാ
4. കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണംവന്നിതാ—കന്യായലംകൃതമനോഹരി
ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടൊരല്ലാം—ധന്യരോമാ! എന്നുമേ

നമ്പര.

പത്തുവരാളി

അടതാളം

331.

പല്ലവി

ത്രിലോകരാജൻ യേശു—ഈ ലോകംതൃകുലവരുന്ന ഭദ്രം
അനുപല്ലവി

കാലം ഇല്ലതിൽ പിന്നെ—കരുണയില്ലതിൽ പിന്നെ
ഭൂലോകം വിയലോകം—ഭൂതങ്ങളും നശിക്കും—
ചരണങ്ങൾ

തി

1. മേലെ ഭൂതർ പറക്കും—കാമളം ഉറുതും—ഭൂലോകവും വിറയ്ക്കും
ഏലോഹിമിഹതിരിക്കും—ആകാശത്തിൽ—ഏഴിടികൾ മുഴക്കും
കാലനാഴികപോലും—കാലം താമസിയാതെ
മേലും കീഴിലും ബഹു—ചേലുകൂട്ട ഭവിക്കും
മേലവും ആകാശവും ചുറ്റും—തിരയ്ക്കു തുലയും
ഏകമായ് പറന്നു ഗമിക്കും

അക്കനം അന്ധതചേരം—യുക്തരോ ചന്ദ്രപ്രകാശം
തക്കമെന്നെ ലജ്ജയോടെ—ശീശ്രമങ്ങുമാഞ്ഞിടം—

തി

2. അന്ധകാരം ഭയവും—മിന്നൽ ഇടി—ഗംഭീര ശബ്ദങ്ങളും
സിന്ധുവിൻഗർജ്ജനംപോൽ—മന്നനാടെ—സംസാരശബ്ദങ്ങളും
സ്വപ്നത്തിലുദിക്കാത്ത—സാദൃശ്യത്തിലുള്ളതെ
മണ്ഡലങ്ങളും വെട്ടു—നിങ്ങളുപോയിടം ഹാ! ഹാ!

സംഖ്യയില്ലാത്ത ദൂതന്മാർ—ശോഭിപ്പിക്കുന്ന
സംഖ്യനക്കുറവു ഗ്രഹങ്ങൾ

ഹന്ത! മുമ്പിതിരേൽ അ—ത്യന്ത തീവ്രത്തോടു വിഴം
എന്നു ഭയങ്കര കാഴ്ച—ചിന്ത ചെയ്യുന്ന മർദ്ദ്യം—

തി.

8. പവ്തങ്ങൾ മലകൾ—സർവ്വം തിരു-ഗർവ്വത്തിൽ വിഭ്രമിക്കും
ഉദ്വിതകൾ കലങ്ങും—നിർവ്വാണമം—സർവ്വ പസ്തു നശിക്കും,
പൂർവ്വശക്തികളോടും—ഉദ്വിരക്തകൻ യേശു
സർവ്വം തെളിവാക്കി—മഹത്തീലിതന്നിട്ടും
ശോഭയുള്ള അങ്കി അരയിൽ—പൊൻനടുക്കെട്ടും
സൂര്യശോഭാപാലെ മുഖവും

തീയുടെ ജ്വാലപോലുള്ള—കൺകളും പഞ്ഞിപോൽ കേൾ
തീയിലെ പിശുഭപാലെ—പാദശോഭയോടു ടമെ—

തി.

നന്മ. പൂണ്ണപത്രിക

രൂപകതാളം 332.

1.

കുഞ്ഞിന്റെ കല്യാണം വരുന്ന
കാലതാമസമില്ലെന്നറിവിൻ
കാത്തിരുന്ന-കാത്തിരുന്ന-പത്തു
കന്നിമാരെ നിങ്ങൾ കാത്തു കൊൾവിൻ

2.

താമസംമൂലമക്കന്യകമാർ
പാതിരായോളം ഉറങ്ങിയപ്പോൾ
കേട്ടുണൻ-കേട്ടുണൻ-മണ-
വരളൻവരണെന്നൊരപ്പവിളി

കാത്ത കന്നിമാരിൽ ബുദ്ധിയുള്ളോർ
കൈകളിൽ എണ്ണയും സംഭരിച്ചു
ബുദ്ധികെട്ടോർ-ബുദ്ധികെട്ടോർ-അയ്യ
കന്നിമാരെണ്ണയ്ക്കായ്പോയി കഷ്ടം!

4.

ബുദ്ധിയുള്ളോർ തെളിയിച്ച ദീപം
കർത്തവ്യംവന്നുണർന്നു കണ്ണത്തിൽ
സന്നാഹമായ്—സന്നാഹമായ്—അവർ
ചെന്നുകടന്നു മണിയറയിൽ

5.

എണ്ണതടിപ്പോയ കന്യകമാർ
വന്നുചെന്ന്പോൾ കതകടച്ചു
ഭുവമോടെ-ഭുവമോടെ-അവർ
മുട്ടിവിളിച്ചുവാതിലിങ്കൽ

3.

കർത്താ! ഞങ്ങൾക്കു തുറക്കയെന്നു
കെഞ്ചിയയറം അയ്യ ബുദ്ധിഹീനർ
ചൊന്നിതപ്പോൾ-ചൊന്നിതപ്പോൾ-
നാഥൻ
പോകവിൻ നിങ്ങളെവിടത്തുകാർ?

“സരസ സാമദാന”

നന്മ. കാപ്പിനാരായണി
പല്ലവി.

ആദിതാളം 333.

മശിഹദേവൻവരം—മഹത്വമേറുംഭിന

മിന്നിട്ടും ദൂതരും—മേഘങ്ങളിൽ (ത്തിൽ)
മശിഹദേവൻവരം

<p>അനുപല്ലവി. പരമൻ ശംഭീയ—നാദമായതോടും സുരരിൽപ്രവരൻതൻ - വിരനാദമൊട്ടും— ചരണങ്ങൾ.</p>	<p>ഭക്തരൂപംപ്രാപ്തം—പ്രാപിച്ചയന്നിടം— 2. തിരുവചനമതിൻ—പരമാശ്വാസ ത്താൽ</p>
<p>1. ജഗദീശൻ കാഹളം—ദീർഘമായ്മുഴങ്ങും സ്വർഗ്ഗലോകേനീന—ആഗമിച്ചിടം ക്രിസ്തുവിൽ മുതരെല്ലാം—ആദ്യം ഉയി ർത്തിടം</p>	<p>സ്ഥിരവിശ്വാസം പൂണ്ടു—ധീരരായ്പര ത്താൽ അതളും നിത്യജീവൻ—പരദീസയതിൻ പെരുകും മോക്ഷഭാഗ്യം—കാത്തൊരുങ്ങി നില്പിൻ—</p>

“കുഞ്ഞാട്ടിന്റെ കല്യാണം” എന്നപോലെ

<p>നന്മർ. പൂണ്ണചന്ദ്രിക 1.</p>	<p>രൂപകതാളം 334. 4.</p>
<p>അർദ്ധരാത്രികിതാകേട്ടിടുന്നു സ്വർഗ്ഗീയനാം മണവാളൻ തന്റെ ആഗമനം—ആഗമനമതിൻ ആപ്തവിളി അത്യുച്ചത്തിൽ എങ്ങും</p>	<p>വന്നാനന്നേരത്തു വന്നിടുന്നിന്ന മിന്നൽപോലെ മണവാളനാമോ! ബുദ്ധിയുളളോർ—ബുദ്ധിയുളളോർ—ഉടൻ സദ്യജ്ഞചെന്നവരനാടുക്കൂടെ</p>
<p>2. ബുദ്ധിയില്ലാത്തതു കന്യകമാർ ബുദ്ധിപ്പാടോടുന്നൻവിളിക്കിൽ എണ്ണയില്ലാ—എണ്ണയില്ലാ—എന്നു വിന്നരായ്കണ്ടു പരിഭ്രമിച്ചോർ</p>	<p>5. വരതിൽഅടച്ച പിൻബുദ്ധിഹീനർ നാഥാ! ഞങ്ങൾക്കു തുറക്കിയെന്നു വേദമോടെ—വേദമേടൊടെ—കര- ഞ്ഞാധിപിടിച്ചു നിലവിളിച്ചു.</p>
<p>3. അന്നേരമെങ്കിലും കർത്തനടെ സന്നിധൗ എണ്ണയ്ക്കായ് ചെന്നിടാതെ വാങ്ങുവാനായ്—വാങ്ങുവാനായ്—അവർ വില്ലെന്നു:രെയനേപകിച്ചുപോയി</p>	<p>6. സതപരം ശാലയകത്തുനിന്നു ഉത്തരം കേട്ടു ഭയങ്കരമെ ന്നിങ്ങളെ ഞാൻ—നിങ്ങളെ ഞാൻ— അറി- യുന്നില്ല എന്നവൻ ചൊന്നാനന്ദപ്പോൾ</p>

<p>നന്മർ. ബിഹാഗ്</p>	<p>ആദിതാളം 335.</p>
----------------------	---------------------

പല്ലവി.

വന്നിടം പരമഭവ—നന്മനനിശം

അനുപല്ലവി.

മു.നം വന്ന ഭാവം മറു—മേഘവാരനത്തിൽ കേറി

വിണ്ണം മണ്ണ് ഞെട്ടുങ്ങിടാൻ—വിക്രമം മർത്യർ കണ്ടിടാൻ—വന്നി

ചരണങ്ങൾ.

1. കണ്ണിനെ മയക്കും പ്രഭ-യന്നു വിളക്കും
കണ്ടവകെല്ലാവർക്കും മഹാ-അത്ഭുതം തിങ്ങും
സ്വപ്നമയമാം ഖേരത്തിൽ സിംഹാസനത്തിലിറങ്ങും
സത്യഭൈവപുത്രനായ സ്വപ്നനാഥൻ യൗതുകദേവൻ— വന്നി
2. കംചിയ വിചുളാപംലൈ-കാലുര മിന്നങ്ങും
കരത്തിലവഴിക്കരകൾക്കും-കാത്തിയിൽ തിങ്ങും
മേലും കടൽമുഴക്കും ഒത്തു ഭീതിയോടെ മുഴങ്ങും
ഉന്നതകാഹളം ദൂതർ ഉത്തമേ ഭൂമി കയ്യങ്ങും— വന്നി
3. അഗ്നിപാലിതകണ്ണുകൾ-അന്നു ജ്വലിക്കും
ആദിത്യനതുല്യം മുഖം-ദശാക്ഷ ഫലിക്കും
അന്നു തിരു കേശം ഹിമം-എന്നപോൽ ശോഭിച്ചിരിക്കും
അത്ഭുതം ഇരുമുനചരം-ഒത്തിട്ടും കൽത നിൻവാക്കും— വന്നി
4. ആരവം ചെങ്ങുരെ ദൂതർ-അങ്ങു കൂടിട്ടും
ആ വലിയ നാളിൽ കൽതൻ-ആജ്ഞ തന്നിട്ടും
ആയിരം കോടിയാൽ നരർ അങ്ങുതന്മുഖിൽ നിന്നിട്ടും
ആവലാധിദയരും ഭൃഷ്ടർ ഏറെ പ്രചാപം ചെയ്തിട്ടും— വന്നി

൩൩൬. സൗരാഷ്ട്രം ത്രിപുടതാളം 336.

പല്ലവി.

വരമേ ഉണർന്നിരിപ്പിൽ-യൗതുകനാഥൻ
വരമേ ഉണർന്നിരിപ്പിൽ.

അനുപല്ലവി.

വലിയോർക്കും ചെറിയോർക്കും മാനുഷം ഹീനകം
അഖിലകം വിധി നല്ലി തക്ക ഫലം കൊടുപ്പാൻ— വര
ചരണങ്ങൾ.

1. ഭേരിയാൽ ബ്രഹ്മാണ-ഭിത്തികൾ കലുങ്ങുവാൻ
പെരു കാഹളധ്വനിയോൽ-ദാസനം കലുങ്ങുവാൻ
അരിഗണം ചുളുങ്ങുവാൻ-തന്നിൽ ആശ്രിതന്മാരും
നിരയണി ദൂതരും-ചേൻ തുടങ്ങിട്ടുവാൻ— വര
2. വാനം ഭടഭടനും-ഭൂവനം കിടുകിടങ്ങി
ഹീനരൂപയെ ചേൻ-ഏവരും നടുനടുങ്ങി
മാനം ഇല്ലാതെ വാണ-പാതകരോടുവാൻ
ജ്ഞാനഗണം പാടി-നൽ സഭ തുടങ്ങുവാൻ— വര
3. തുയപ്പെട്ടാളാറെ ജീവ-ഇമ്പ കനികളുട്ടി
തൻപ്രസാദപാത്രം-പെൻമുടികൾ ചൂട്ടി

- അൻപറ്റൊരെ നരകം—വൻപാകവെകാട്ടി
 അൻപുള്ള ദാസകൾ—സമ്പൽഗതി കൂട്ടുവാൻ വരു
4. വിശ്വാസികളെ താൻ—ഉയർത്തി പുകഴ്ത്തതിന്നും
 മേലാം മോക്ഷവാസികൾ—ചാലെ മോക്ഷിപ്പതിന്നും
 വിശ്വാസഹീനരെ—നിരസിച്ച് കരറുവാൻ
 വിൻപരിവാരം ചൂഴ്ന്നു—അൻപൻ യേശുമഹേശൻ— വരു
-

‘നന്നെ മുലനേ’ എന്നപോലെ.

- നന്നെ. ചെങ്ങുരുട്ടി ഏകതാളം 337.
1. വന്നിടേണമേ—പൊന്നെണ്ണ രാജന!—നി
 വന്നിടാഞ്ഞു ഞങ്ങളേറ്റം—വിന്നരാകുന്നെ
 2. വേഗമോട്ടു നീ—ഭൂമെ വന്നിടാമെന്നു
 ലോകപാലകാ! നിൻവാണി—പോലെ ശിശ്രുമായ്
 3. കാന്തനായ നീ—വേഗ മന്തികെ വന്നു
 കണ്ടിടാഞ്ഞെങ്ങിങ്ങലേറ്റം—മുണ്ടു മാനസേ
 4. വരുവതിന്നി നീ—ഏതും അതതു താമസം
 ജനത്തിനുള്ള പെരുത്ത ശാപം—അകരൂവാൻ ജവാൻ
 5. ചതിയനാം പിശാ—ചേറ്റം മതിമയക്കുന്നു
 അതിക്രമങ്ങൾ പെരുത്തനേകർ—തണുത്തുപോകുന്നു
 6. ഇതുകലുവാൻ—ദിവ്യ വെളിപ്പുണ്ടാകുവാൻ
 കുരളലിഞ്ഞി ഗരണിയിൽ നീ—ഭരണം ചെയ്യുവാൻ
-

- നന്നു. ബിലഹരി രൂപകം 338.

പല്ലവി.

വരുവീനേളുരാജനെ—എതിരേല്പുംനൊരുങ്ങുവിൻ
 അനുപല്ലവി.

പരൻ എന്നേരവും വരാ—മതിനേതും തടയില്ലം— വരു
 ചരണങ്ങൾ.

1. വരുവാനുള്ളൊരു നേരം—വിരവോടിക്കണയുന്നു
 ഒരു മന്ത്രയിളവെന്യേ—പരനെ കാത്തിരിക്കേണം— വരു
2. തിരുമണവാട്ടിയായൊ—നൊരുങ്ങീടുന്നവരെല്ലാം
 പരനോടെല്ലാ നേരവും—ഒരുമിച്ചു വസിക്കേണം— വരു
3. മണവാളൻ തന്നെ കാണാം—നധികം കൗതുകത്തോടു
 തുണനിയെന്നവ നില—ങ്ങഭയം വീണുകൊള്ളേണം— വരു

4. പുതിയ ചുറ്റുപാടുകൾ—ഒന്നൊരു സ്നേഹക്കുറി തെളി
കുറുപ്പു മോടവരുടെ—പുറകെ പോയിട്ടുണ്ട്. നാം— വരു
5. തിരുമുമ്പിൽ നമെല്ലാത്തും—ഒരുപോൽ കണ്ടിട്ടുമാറ്റുപാട്
കരയതു മില്ലെന്നാലോ—പരമഭാഗ്യമായി വാഴാം— വരു

“ശുഭലേഖനം പ്രേമകാന്തേ എന്ന രീതി”

നമ്പൻ. ആനന്ദദൈവവി ചായ്യാതാളം 339.

1. ലക്ഷ്മണൻ സുന്ദരനാം—ശുഭലേ. നന്ദി മണവർണ്ണൻ
ഇക്കിതിയിൽ വാഴവാനായി വന്നിട്ടും—മോക്ഷ
മംഗ്ലമേകുവാൻ രക്ഷകൻ തിരു—മനി പുണ്ടുപിറന്നുളവിൽ
രാജരാജനായി വാഴാനായവൻ—ശീഘ്രം
കോടി സൂര്യകാന്തിപുണ്ടു വന്നിട്ടും—മഹാ
ഭാഗ്യകാലം നമുക്കേകി വാണിട്ടും
2. കണ്ണനിരിൻ താഴ്വരയിൽ—കാലടികൾ പതിച്ചവർ
പശുക്കിടാക്കൾ തുല്യരായി മോദിക്കും—പറ
ഭീസവാസമവർണ്ണനാം—യെന്നുനാഥൻ നിതിസൂര്യൻ
തൻജനത്തെ കടാക്ഷിക്കും കാലത്തിൽ—സർവ്വ
ഭവദവം ഞാൻ മറന്നങ്ങു വാണിട്ടും—എന്നി
മാനുവേലിൻ ചിറകിൽ ഞാനേറുടീട്ടും
3. യതശുഭലേഖനംതെളിയിച്ചു—കരഞ്ഞു കൂട്ടം ചുമന്നവൻ
തിരിച്ചുവരുംകാഴ്ചകാണാൻ കാലങ്ങൾ—പാരം
തെളിയിപ്പാരിൽവസിച്ച സൂര്യജനത്തിൻനിന്ദയൊഴിച്ചവൻ
രാജ്യമവർണ്ണനായി വീതിച്ചിട്ടുണ്ട്—കാരോ
രാജാക്കളായി ക്രിസ്തുരല്ലാം തീരുന്നു—ബഹു
മോദമോടെ നമ്മളെല്ലാം വാഴുന്നു.
4. കന്താവേ! ഞാനവിടെ നിൻറെ—തിരുമുഖത്തിൻ ശോഭ
പുണ്ടു ദൈവദൂതതുല്യനായി വാഴുവാൻ—എന്നിൽ
കനിഞ്ഞുനീന്ദയെ തങ്കമേനിയെൻ—പങ്കശാപം ഹനിച്ചിടാൻ
ദൈവകോപത്തിയിൽ വെന്തതാക്കുമ്പോൾ—മഹാ
കൃപ കൃപ എന്നു ദാസൻ ചൊല്ലുന്നെ—അതാൽ
ദൈവമേ! ഈ കൃപയിൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടാം!
5. കന്താവേ! നി വരണമെൻകണ്ണനിർകൾ തുടച്ചിടാൻ
കാലം എത്ര കടന്നെൻറെ കന്താനി—നിൻറെ
പൊൻമുഖത്തിലൊർ ചുംബനത്തിനി—സൂര്യ പാരം കൊതിക്കുന്നു
പ്രേമമേറും മൗനത്തിൽ ഞാനൊക്കുവാൻ—ബഹു

മോദമരും സപർപ്പരത്തിൽ പുകവാൻ—ഇനി
താമസം നീ വരുത്തല്ലെ ദൈവമേ!

നൂ. സിന്ധുകന്നട ഏകതാളം 340.

1. യേശുരാജൻ വരുന്നിതാ—വിതുലരേത്തന്നരികത്തു
ചേർത്ത സഹസ്ര വാഴ്ച തപരിതം—പാൽപ്പത്തിൽ തുടങ്ങുവാൻ
2. മണ്ണിൽ ഉറങ്ങിയിരുന്നവർ—ഉണരും ഇമയിൻ അളവതിൽ
എണ്ണസഹിതം കാത്തവർക്കു—വന്നിടം മരുപ്രപവം
3. ഇരുകുറ്റികളും വിയമതിൽ—ഒരുമിച്ചുടനെ കയറിടും
അരുമകണവൻ തിരുമുഖം ക—ണ്ടരികെ അണയുമേവതും
4. ഭരണം ചെയ്യുമൊരുമിച്ചോ—രായിരം സംവത്സരം
നരപതിപദം അന്നവർക്കു—കരസ്ഥമാകുമേവർക്കും
5. യേശുരക്ഷിതാവിനെ—വിശ്വപ്രസൂതയിൽ അനുദിനം
സേവിച്ചിരുന്ന ദാസർക്കു—ഏകംകുത്തൻപ്രതിരോധം
6. ജീവമഹത്വമുടികളായ്—ഏവം വിചിന്തമുടങ്ങും
ഉച്ചിന്നാഥൻ നല്ലം തന്റെ—സർവ്വ ദാസർക്കും അഹോ
7. ഭാഗ്യയുഗമടുത്തുവോ—ആത്മനിറവെന്നുള്ളൊരു
യോഗ്യത നിനക്കുണ്ടായോ?—ശീശ്രൂം നീയും ഒരുങ്ങുക.

“കാണാമിനി നമുക്കു”

നൂ. മ. ബിഹാഗ് ഏകതാളം 341.

പല്ലവി.

കാണംവേഗം പ്രിയ രക്ഷകനെ
വാനമേഘങ്ങളിൽ—ഹല്ലെപ്പായാ—
അനുപല്ലവി.

പ്രാണൻകൊടുത്തെന്നെ—ത്രാണം ചെയ്യാനവൻ
ആനന്ദമേകും തൻ—ആനന്ദർഗ്ഗം—
ചരണങ്ങൾ.

കാണം

1. തന്നുടേപേർക്കുവ്യാ—പാരം ചെയ്യാൻ
എന്നെയെല്ലിച്ചു തൻ—താലന്തിനെ
നന്നായുപയോഗി—ച്ചെന്നുകിലുണ്ടാകും
ഉന്നതമോദം തൻ—സന്നിധൗ അന്നേരം—
2. യേശുക്രിസ്തു വാ മ—ടിസ്ഥാനത്തിൽ
നാശം വരുത്തുവാൻ വെള്ളി കല്ലെ

കാണം

- ചേരും വിലയില്ലാ—പുൽമരം വൈക്കോലൊ
തിശ്ശാധന ചെയ്യും—ആ സമയം പണി— കാണം
3. നിൻ സ്വയം കൃശിച്ചു—രക്ഷകനാം
യേതുവിന്റെ ഹിതം—ചെയ്തുവിനായി
തൻ ശുദ്ധാത്മാവിൻ മാ—ശ്ലാഘിതരിൽ സർവ്വദാ
ആശ്രയിച്ചു ജീവി—ക്കിൽ സന്തോഷത്തോടെ— കാണം
4. ആത്മാക്കളെ നേടി—ടുന്നതിന്നു
നിന്നെയുണ്ണിനെ പ്ര—തിഷ്ഠിക്കുകിൽ
നന്മലഭിക്ക മ—നേ കൽ. നി മൂലം
വൻപ്രദമാദമുണ്ടാം—തന്മയിൽ ഒരു നാളിൽ— കാണം
5. ജീവമുടി മഹ—ത്വ മകടം
ഏവം കിരീടങ്ങൾ—രാജരാജൻ?
തൻ വിശ്വസ്ത ഭംഗം—ക്കായ് വെച്ചിട്ടുള്ളതു
എവർക്കും നല്ലം അ—വൻ ആ സന്ദർഭത്തിൽ— കാണം

൧൪൨. ഇംഗ്ലീഷ് 'മഹിമാപതി' ആദിതാളം 342.

പല്ലവി.

നരരെ വിധിപ്പതിനായ്—യേശ്വരജൻ ഇലരയിൽ
വരമന്യനാളിൽതൻ—ദിവ്യതേജസ്സോടുകൂടെ

അനു പല്ലവി

ബഹുസ്തുതശോഭയെ—കവിയുന്ന കാന്തിയിൽ—നരരെ

ചരണങ്ങൾ.

1. നരരാസകലമദുപ്പാൾ—രാജരാജസന്നിധിയിൽ
വരം ജീവിക്കുന്നവരും—മണ്ണിൽനിന്നുയിർത്തവരും
വിധിചൊല്ലുമേ പരൻ—അഖിലർക്കു മോദിനും— നരരെ
2. ധരണിപതിഗണങ്ങൾ—സൈന്യങ്ങൾക്കുധിപതികൾ
പെരുത്ത ബലമുടയോർ—ഏറ്റവും ധനികരുമേ
ഭ്രമിക്കും ക്രിസ്തുശുവിൻ—തിരുമുമ്പിലന്നഹോ!— നരരെ
3. മനഃപൂർവ്വമായ് പരനിൻ—ശുദ്ധകല്പനകളെല്ലാം
ഭിന്നംതോറും ലംഘനംചെയ്തീടിന നരർക്കുവിലം
കൊടുക്കുമവൻ മഹാ—കൊടിമുതൽ ശിക്ഷയെ— നരരെ
4. ഭാഗ്യരങ്ങൾക്കൊണ്ടു മാത്രം—തന്നെ സേവചെയ്യവരും
സതതം പരംപരനെ—വ്യത്ഥമായ്ജീച്ചവരും
എറിയുന്ന ചൂഴ്ചയിൻ—ഇരയാകുമെന്നുമേ— നരരെ

5. പരനേശുവിൻവിളിയെ—ചേട്ട പിൻമാറിയവരും
തിരുസ്സഹത്തെ തൃജിച്ചു—പോയ്ക്കുളഞ്ഞവരുമെല്ലാം
തിരുമുമ്പിൽ കണ്ണുനീർ—ചൊരിയും അനന്തമായ്— നരരെ
6. കരുണാസനമതിന്മേൽ—ഇന്നു മേയ്ക്കുരക്ഷകൻതാൻ
ഇതന്നു മാസ്സേഹമോടെ—നിന്നെയും വിളിച്ചിടുന്നു
ഇതു രക്ഷയിൻദിനം—വിധിനാൾ സമീപമെ— നരരെ

നരന. ഇംഗ്ലീഷ് “ആശീഷമാറി” 343

1. ക്രിസ്തുരാജ മണവാളൻ—ഇലരണിയിലെത്തൻ
ശുദ്ധരെ ചേർത്തുകൊൾവാനായ്—സത്പരം വന്നിടമെ
യേശു വരുന്നു—യേശു ഹൃദയം വരുന്നു
ആശു തൻ ശുദ്ധരെല്ലാം—
കാശത്തിൽ ചേരുമോ
2. തന്നുടെ ആഗമനത്തിൻ—മുന്നിലെ ആപ്തവിളി
മന്നിടം തന്നിലെങ്ങും നാം—ഉന്നിതാ ചേട്ടിടുന്നു— യേശു
3. കാമളത്തിൻ ധ്വനികേൾപ്പിൻ—ആഹ്ലാദപ്രദമതു
വേഗത്തിൽ പ്രാപിക്കും ശുദ്ധർ—ദേഹരൂപാന്തരത്തെ— യേശു
4. സ്വർഗ്ഗീയനാം മണവാളൻ—വേഗത്തിൽ ആഗമിക്കും
എണ്ണയുള്ള വിളക്കോടെ—തന്നെനോക്കിയിരിപ്പിൻ— യേശു
5. വാതിൽ അടച്ചതിൻശേഷം—ഖേദിച്ചാൽ നിസ്സലമേ
ഇന്നു പ്രസാദത്തിൻകാലം—ഇന്നുവോ രക്ഷയിൻനാൾ— യേശു

നരന. “We shall stand before the King” 344

1. രാജൻ മുമ്പിൽനിന്നുനാം—കണ്ടിടുംതൻ സെന്ററും ഹല്ലേലൂയും!—ഹല്ലേലൂയും
ഓതന്മാർക്കുതുല്യരായ്—വാഴും നാം സന്തുഷ്ടരായ് ഹല്ലേലൂയും!—ഹല്ലേലൂയും!
രാജൻ മുമ്പിൽനിന്നു നാം—കണ്ടിടും തൻസെന്ററും
കീർത്തിക്കും തൻമഹത്വം—ഹല്ലേലൂയും! വേഗത്തിൽ
രാജൻ മുമ്പിൽ നില്ക്കും നാം
2. രാജൻമുമ്പിൽനിന്നുനാം—നീക്കംപോരിൽആയുധം ഹല്ലേലൂയും!—ഹല്ലേലൂയും
തീൻ യുദ്ധാഭ്യാസവും—തീൻപ്രാപ്തപ്രയത്നവും ”
3. രാജൻമുമ്പിൽനിന്നു നാം—പ്രാപിക്കും തൻവാഗ്ദത്തം ”
നാം പിതാവിൻരാജ്യത്തിൽ—വാഴും നിത്യതേജസ്സിൽ ”
4. രാജൻ മുമ്പിൽനിന്നു നാം—ശോഭിക്കും നിരന്തരം ”
തീൻ ബലഹീനത—തീൻ എല്ലാ ക്ഷീണത ”
5. രാജൻ മുമ്പിൽനിന്നു നാം—പ്രാപിക്കും നിത്യാനന്ദം ”
നിത്യജീവൻ ഇമ്പങ്ങൽ—തേജസ്സിൽകിരീടങ്ങൾ ”

മർമ. ശങ്കരാഭരണം ഏകതാളം 345.

1. പർവ്വതരണ്ടക നി-ധരണിയ-തിൻ മഹാമരജനായി
വരന്നു അതു നരർ ആ-സമവ്യം-അരിയുകൊൾവിനിപ്പൊൾ
2. നരനായ്പണ്ടു ചരിച്ച-ഫലസ്സുനിൽ-യുദ്ധമചനായ്താൻ
കരിച്ചു കൊടുത്താവർ സ്തേ-ഹരൂപനം-പരമരക്ഷകനു
3. ധരണിയിൽ ദൈവരാജ്യം-സ്ഥാപിപ്പതി-ന്നൊരുങ്ങിവന്ന കർമ്മൻ
അരുളി ശിഷ്യർ സുവിശേഷം-കും ഭൂമിയിൽ-എങ്ങും ഘോഷിപ്പതിന്നു
4. മണവാട്ടിയാം സഭയെ-സമല ഇ-ടങ്ങുളിൽനിന്നുമവർ
ക്കുണിച്ചുകൂട്ടി മണവാ-ളൻതന്നുടെ-വരവു കാത്തിരിപ്പാൻ
5. മഹാപത്തിൽതാൻ തിരികെ-വരുന്നിതാ-തൻമണവാട്ടി സഭ
മണവാളനായൊരുങ്ങി-വിളക്കിൽ എ-ണ്ണയുമായ് കാത്തിടട്ടെ
6. വരുന്ന സമയമുണ-ന്നിരിക്കേനാർ-ഏറ്റവും ധന്യരവർ
അരുമനാഥനോടുകൂ-ടെ ചൊല്ലും മ-ണിയരയിൽ ഉടനെ
7. ധരണിയതിന്നു ച-നായ മണ-വാളനെന്നിച്ചിഹത്തിൽ
രേണംചെയ്യും ചിരകാ-ലം പരമ-ഭാഗ്യത്തിൽ അന്നവരും

കുഴമ്പ. ഹൃദയേനി ആദിതാളം 346.

പല്ലവി.

സന്തോഷമേ! പരമ-സാന്താഷമ!-യേതു
തവ്യരാനിൽ ഭക്തിയുജ്ജ്വലം-കൊന്നുകൂടമ.

ചരണങ്ങൾ.

1. സന്തതവും തൻ തിരുമ-ഹി പൂരത്തിൽ തിരു-
സന്നിധിയിൽ കൂടിപ്പാടി-വാണിരിക്കാം
ചന്തമുള്ള സ്വസ്തമുടി-ശ്രേഷ്ഠ ചന്ദ്രം കിട്ടും
തവ്യരാനേശുവിൻപുണ്യം-ലഭിച്ചവരേ-എന്നും- സന്തോ
2. നേരെ പരമ താത-നടെ പ്രഭുക്കൾ-കണ്ടു
നിത്യവും അരികിൽ മക്ക-ളായിരിക്കും
ആരും ശത്രുക്കളില്ല-അവർക്കിനിമേൽ-ജയം
ആഘോഷിക്കാം യേശുവിൻകൃപ ലഭിച്ചാർ-എന്നും- സന്തോ
3. ഇങ്ങുപെട്ട കഷ്ടതകൾ-മറന്നിടം-വിണ്ണിൽ
ഏതുമില്ല സങ്കടങ്ങൾ-ദകൾപ്പതിന്നും
സംഗതിയുള്ളതെല്ലാം-പാടിട്ടവൻ-എന്നിൽ
ശക്തിയില്ല വാക്കുമില്ല-അതിവിപുലം-എന്നും- സന്തോ
4. കിത്തനങ്ങൾ പാടി നമ്മൾ-വാണിരിക്കാം-അങ്ങു
തെല്ലമൊരു ശങ്കയെന്നു-സേവ ചെയ്യും

ആത്തു ഭൂതഗായകരിൻ—പാട്ടുകൾക്കു—നമ്മൾ

അടുത്തു സപരമണ്ഡലം—മുഴക്കി നില്ക്കും—എന്നും—

സന്തോ

5. ജീവതത്വവിൻ ഫലങ്ങൾ—ഭജിച്ചുകൊള്ളാം—നമ്മൾ

ജീവതോയം പാനം ചെയ്യു—സുഖിച്ചിരിക്കാം?

ഭൂവിലെ കഷ്ടം മറ്റന്നു വസിച്ചുകൊള്ളാം—പരി-

പൂണ്ണഭാഗ്യം ലഭിച്ചുണ്ടു—വാണിരിക്കാം—എന്നും—

സന്തോ

നൂർ.

ഭൈരവി

ആദിതാളം

347

പല്ലവി

മോദമതി മോദം മോദം മോ!-വാദത്തകാലം

സാദരം—മണഞ്ഞിടുന്നമോ!

അനുപല്ലവി

ജാതിഭേദം വാദത്തിൻ—ജാതികളൊന്നായിട്ടു

യുദജാതിയും മുതിൻ—ജാതമോദം പാടിട്ടു—

മോദം

ചരണങ്ങൾ

1. അന്നു കാണുന്നങ്ങൾ പൂക്കുമേ—സീയോന്റെ മക്കൾ

നന്ദിയോടു പാടിയാക്കുമേ.

അന്നു സുവിശേഷക്കൊടി—മന്നിടെ ജനം കൊണ്ടൊടി

ഉന്നതമായ്മിന്നും ജനം—സന്നതി പാടി വസിക്കും—

മോദം

2. അന്നു സീയോനിൽനിന്നുണ്ടാകും—ആജ്ഞാവിശേഷം

മന്നിടമെല്ലാ—മതുകേൾക്കും

മന്നവർ മന്ത്രി പ്രജകൾ—എന്നിവരെല്ലാവരിലും

ഒന്നുപോലാവസിച്ചിടും—വന്നു സത്യംനഗ്രഹങ്ങൾ—

മോദം

3. കാട്ടുപാമ്പോടൊത്തു മേളിക്കും—കട്ടികളെന്നാൽ

വാട്ടുമുണ്ടാകയില്ലേതുമേ

കാട്ടുപുലികളുമൊട്ടിൽ—കൂട്ടവുമൊന്നിച്ചുമേയും

നാട്ടിലെല്ലാനരകളും—പുഷ്പിയായി വർച്ചിച്ചിടും—

മോദം

4. വാളകുന്തങ്ങൾക്കില്ലാവശ്യം—കൊഴുക്കുളാക്കി

ചാലുപോക്കാനാകുമായവ

നാലുദിക്കും സമാധാനം—ചാലവെ പരന്നിരിക്കും

വാളെടുക്കയില്ലാതുമേ—ചാലുകെടില്ലെന്നിനുമേ—

മോദം

5. ആലേലയ്ക്കു ഗീതം പാട്ടുമേ—യതശലേമു

ആലേലയ്ക്കു രാഗം പാട്ടുമേ

ആലേലയ്ക്കു വാനത്തിലും—ആലേലയ്ക്കു ഭൂമിയിലും

ആലേലയ്ക്കു മാലാഹാമാർ—ചൊല്ലുമേ മാനുഷരെല്ലാം—

മോദം

WORSHIP AND ORDINANCES.

ശുശ്രൂഷയും വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങളും.

Beginning of Service.

ശുശ്രൂഷാരംഭം.

പ്രവൃ. ദൈരവി ആദിതാളം 348.

പല്ലവി.

യേശുവേ! ഈ സഭയ്ക്കൽ
ആശുവന്നാശിഷം താ-ബഹു
അനുപല്ലവി.

ആശയോടി-ദാസർ ചെയ്യും

യഥാ ന കേൾക്കണമേ-

യേശു

ചരണങ്ങൾ.

1. നിന്തിരുവാക്യമെങ്ങും-നൽവെളിവു കാട്ടിടുന്നു
സന്തതം കേൾപ്പവർക്കും-സംരക്ഷണവുമതായ്-പിന്നെ
എന്തുകൊണ്ടു പാപശീല-ഞങ്ങളിൽ നിക്ഷമിപ്പു- യേശു
2. നിന്നുടെ പാടുകളെ-നീ നിന്നെച്ചെങ്ങളുടെ
മന്നവര! കേൾക്കുക-മായച്ചുരുളിടെ നമേ-തുകുഞ്ഞ്
ഒന്നുകൂടെ നോക്കുമാകിൽ-ഉയർ ഗുണരം ഞങ്ങൾ- യേശു
3. പാപമോ അല്ല നിന്റെ-ബലിയതു താൻ വലിപ്പം
കോപമോ അല്ല നിന്റെ-ഗുണം കൃപതാൻ വലിപ്പം-മന-
സ്സുപമുള്ള രക്ഷകനെ-തളിരുതെങ്ങളെ നീ- യേശു
4. താതനും ഞങ്ങളുടെ-തായയും നീയല്ലയോ?
വേദവും ഞങ്ങളുടെ-ബോധവും അങ്ങനെ താൻ-ഇപ്പോൾ
മോദമായ് നീ താതൻ മുമ്പിൽ-ചാദിച്ചുതരൂ തരിക- യേശു
5. മക്കളാം ഞങ്ങളിന്നും-മധുരമോടെ കൂടി
തക്കമേനിന്നു നിന്റെ-ശരണം തേടുകയാൽ-ഇനി
ഇക്കരെ നിന്നുകരയി-ലെത്തുവോളം തുണയ്ക്ക- യേശു

പ്രവൃ. ശങ്കരാഭരണം ഏകതാളം 349.

പല്ലവി.

വന്ദനം യേശുപര! നിനക്കെന്നും-വന്ദനം യേശുപര!

വന്ദനം ചെയ്യുന്നു നിന്നടിയർ തിരു-നാമത്തിന്നാദരവായ്

ചിന്താശാസ്ത്രം.

1. ഇന്നിൻ സന്നിധിയിൽ—അടിയുക്തം—വന്നുചേരുവതിനായ്
തന്നനിന്നുനന്ദമാം—കൃപയുക്തം—വീണ്ടും ചെയ്യിട്ടുനേ— വന്നു!
2. നിൻതധിരമതിനാൽ—പ്രതിഷ്ഠിച്ച—ജീവപുതുവഴിയായ്
നിന്നടിയുക്തംപിതാ—വൻ സന്നിധിയെ—വന്നിടമെ സതതം.
3. ഇത്രമഹത്വമുള്ള—പദവിയെ—ഇപ്പഴക്കുകൾക്കുളൊൻ
പാത്രതയേതുമില്ലാ—നിന്റെ കൃപ—യെത്രവിചിത്രമഹേ!
4. വാനദൂതഗണങ്ങൾ—മനോഹര—ഗാനങ്ങൾക്കുൾ സതതം
ഉന്നമെന്നു പുകഴ്ത്തി—സ്തുതിക്കുന്ന—വാനവനേ! നിനക്കു—
5. മന്നരിൽ മന്നവൻ നീ—മനുഷ്യ—അറിഞ്ഞു രക്ഷാകരൻ നീ
മിന്നംപ്രഭാവമുദയ്ക്കുൾ—പിതാവിൻ—സന്നിധിൻ നീയല്ലയോ?
6. നീയൊഴികെ ഞങ്ങൾക്കു—സുരപാകം—യരുളജീവനാഥാ!
നീയൊഴികെ ഇഹത്തിൽ—മറ്റൊരുമില്ലാശ്രമിപ്പാൻ പരനേ!

നമു. ബിഹാഗ് ആദിതാളം 350.
പല്ലവി.

വരിക നാഥാ! ഈ യോഗത്തിൽ
 വരിക നാഥാ! ഈ യോഗത്തിൽ—നീ
 ചരണങ്ങൾ.

1. മനുഷ്യലിംഗോദിതം—സംസാരം വന്നിടുന്ന
തരികനാഥം!—സൽ ബുദ്ധി യ്ക്കു പാതം— വരിക
2. മണ്ണുമയമാം ഞങ്ങൾ—മദ്ധ്യത്തിൽ വന്നിറങ്ങി
നിറയ്ക്കു നാഥം—നിന്നുത്തരവിനാൽ— വരിക
3. ആശയോദിതം ഞങ്ങൾ—സാഷ്ടാംഗം വീണിടുന്ന
മൃഗശിഷ്യം തം—മഴ പെയ്യുമ്പോലെ— വരിക
4. ഹല്ലേലൂഹല്ലേലൂയും—പാട്ടുചിർത്തേക്കുവിന
കൊടുപ്പിൽ സദം—സ്തുതിസ്സാഗ്രഹം— വരിക
5. താതസുതാത്മാവിനും—വന്ദനം ചൂന്നമെന്നും.
ആകസദം—കാലാന്ത്യത്തോളം— വരിക

൩൫൧. **ശങ്കരാഭരണം** **ആദിതാളം** **351.**

പല്ലവി.

വാ പരയോഗമദ്ധ്യം-നീ കൂ പ ക്ഷയിക്കുന്നു-നിൻ ശു-
ഭാനുപലവി.

കേരളീയനായല്ലാതെ അസം-കേരളീയനായല്ലാതെ -

ചരണങ്ങൾ.

1. ആരുനിന്നോടിരറ്റാ-നായണങ്ങിടകിലും
ചാരവെ ചേരുമെന്നു-പൊയ്ക്കു വായ്ക്കുഴിപോൽ-നിന്റെ
സാരമായൊരു സന്നിധിയി-ദാസരിൽ ചേർത്തിടുക- വാ
2. നിന്നുടെ പൊന്നു പദ-ശങ്കളിലുളളവണ്ണം
മന്നവര! ഞങ്ങളിൽ പതി- പാൽ കൃപ ചെച്ചുണമേ-തിരു
സന്നിധിക്കുസമം നിനക്കുപി-ന്നേതുമില്ലയതിനാൽ- വാ
3. പാപിയോടേറെയുള്ളിൽ-പ്രീതിയല്ലാ നിനക്കു
കോപിയതിന്നു ഞങ്ങളെ-യാചന കേൾക്കണമ-മന-
സ്സാപമെല്ലാം പോക്കി നൽകാ-മിന്നു നിനക്കിടവേൻ- വാ
4. ദിവനിലുതിരിക്കുമി-ദാസരിലാകെയും നി
ജീവവെള്ളം ചൊരിഞ്ഞുനിൻ-ജീവന നല്കിടുക-നിന്റെ
ആവി ഞങ്ങളിലുപിടാ-രാന്നുരചെയ്താമെ- വാ

൧൫൨. തോടി ഏകതാളം 352.

വണ്ഡങ്ങൾ.

1. വന്നിടേണം യേശുനാഥാ! ഇന്നുയോഗമധ്യേ നി
തന്നരുൾ നിൻവരങ്ങൾ-നിൻ സ്തുതികൊണ്ടൊടുവേൻ
2. മന്നിടത്തിൽ വന്ന നാഥാ! പൊന്നുതിരുമേനിയെ!
നന്ദിയോടിതനിൻ ദാസർ-വന്നു നിന്നെ കമ്പിടേൻ
3. ആണിയേറ്റ പാടുകളെ കാണിച്ചിന്നി ദാസരെ
നാണിക്കാത്ത സംക്കികളായ്-തീർക്കണം എന്നേതുവെ!
4. താതനാമെൻ ദൈവമേ! ശ്രീയേശുനാഥം മൂലമെ
തന്നിടേണമൊരുദാനം-പ്രാർത്ഥന ചെയ്തൊടുവേൻ
5. വൈരിയും ജഡം പിശാചു-ചോകമെന്നിവയിതാ
ഘോരസേനയോടുവന്നു-പോരിനായ് മുതിൻമഹാ
6. വിജ്ഞാനം മോശയെ നീ-വാക്കിലേറ്റം ശൂരനായ്
ആക്കിയല്ലോ നിൻകൃപാവ-ശങ്കളാലേൻ ദൈവമേ!
7. ഹല്ലേലൂയ്യ യേശുവിന്നും-താതനാമെന്നെന്നുമേ
ഹല്ലേലൂയ്യ നിത്യകാലം-നിത്യഗാനം പാടുവേൻ.

൧൫൩. മുഖാരി വണ്ഡങ്ങൾ രൂപകം 353.

1. ഞങ്ങൾ മദ്ധ്യ-വന്നിടേണം-പൊന്നേതു കൽക്കവെ!
തിങ്ങും ഭക്ത്യാ-വന്ദിച്ചിടേൻ-നിന്നരുൾതാ-ദേവാ!
2. വിനയമായ്-നിന്നെഞങ്ങൾ-ഇന്നുരോധി-പ്പാനും
ആനന്ദമായ്-നിൻനന്മകൾ-വണ്ണിച്ചിട-വാനും.

3. വെളിവാക്കെ-നുള്ളമതിൻ-കളങ്കം മുഴുവൻ
തളിക്കു നിൻ-രക്തമതാൽ-വെളുപ്പിക്കു-വേണം
4. കാത്തിരുന്നു-പ്രാർത്ഥിച്ചീടാൻ-പ്രീതിയായ്നൽ-കേണം
ചിത്തം നിന്നിൽ-പതിച്ചീടാൻ-ശുദ്ധാത്മാവിൻ-ദാനം
5. വണക്കമോ-ടിനു കേട്ടുൾ-ക്കൊൾവാനുതിരു-വാക്യം
നാണിക്കുണ്ഡൻ-തന്നരുനീൻ-കാരുണ്യമാം-സംക്ഷ്യം

൩൫൪. പുനാഗവരാളി ആദിതാളം 354

പല്ലവി

സേനയിൻ യഹോവായേ! നീ-വാസനസേനയോടെഴ
ന്നെള്ളിണമേ സാലമിതിൽ

അനുപല്ലവി

സീനായെന്ന മംഗലയിൽ-വാസനസേനയോടെഴുന്ന-
ചരണങ്ങൾ

സേ

1. ഹിനരാമി മാനവരിൽ-മാനസം കന്നിത്തമോ
മാനുവേലനെ തന്നോരു-പ്രാണനായകാ! ധനേനരം- സേ
2. ശാലമോൻ പണിത്തതാം-ദേവാലയത്തിലന്നര-
കൂല മോടെഴുന്ന യിസ്ര-യേലിൻ ദൈവമേ! യിന്നേരം- സേ
3. നാലു ജീവികളോടാറു-നാലു മൂപ്പന്മാർ മദ്ധ്യേ
മാമഹത്വ മോടഹോ! സിം-ഹാസനസ്ഥനായി വാഴും- സേ
4. ഏഴായ പ്രവാചകൻ ക-ണ്ടാലയത്തിലുള്ളതായ
മെച്ചമോടുയന്നതാം സിം-ഹാസനസ്ഥനേ! യിന്നേരം- സേ
5. ആറുചിറകുള്ള സ്രാഫ-ദൂതസംഘമാകവെയ-
ങ്ങാത്തു പാട്ടുചൊല്ലി സർവ്വ-നാളിലും സ്തുതിക്കുന്നൊരു- സേ
6. നേരായ്നിന്നാത്മാവുരച്ച-കൂറുള്ളൊരു ചൊല്ലുമാൽ നിൻ
ആലയം ചേർന്നുണ്ടു പാട്ടു-പാട്ടും കേട്ടനുഗ്രഹിപ്പാൻ- സേ

൩൫൫. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കാപ്പി ആദിതാളം 355.

പല്ലവി

ആശിഷം നല്ലേണമേ-മരിയായേ!-ആശിഷം നല്ലേണമേ
ചരണൾ

1. ഈശനേ! നിയെന്ത്യ-ആശ്രയമാരുളു?
ആശ്രിത വത്സലനേ!-അനുഗ്രഹ-മാരിയയക്കണമേ- ആ
2. ആഗ്രഹിക്കുന്നവ-ക്കായി നിന്നെത്തന്നെ
ശിശുനീ നല്ലീടുമെ-സന്ദേശമി-ദ്വ്യാർത്തിതാ കെഞ്ചിടുന്നേ- ആ

3. ആശുപത്രി നിന്നെക്കൊണ്ടും ഞങ്ങളെ
വിശ്വസ്ത വരികനേ!-നിന്നെക്കൊണ്ടും-ശിശു-നിന്നെക്കൊണ്ടും-ആ
4. കശിനപോലുമി-സംസകി-വില
മംശി-വല്ലഭന!-നിൻ നാമത്തിൽ-ദാസരമകേരളക്കൊണ്ടും-ആ
5. രാജകുമാരന!-പുജിത പുണ്യന!
സർവ്വജനേശ്വരനേ!-യന്നാരതം-ദാസരമകേരളക്കൊണ്ടും-ആ
6. തേജസ്സിനാൽ നിന്റെ-ദാസരമയാകെനി
ആശുപത്രിയായിനിറയ്ക്ക-നിൻനാമത്തെ-ചാഴിപ്പുകഴിയിട്ടവൻ-ആ

൩൫൬. ആനന്ദദൈവവി ചായ്യാതാളം. 356.

പല്ലവി

യേശുനാഥാ! നിതിസൂത്രാ! ഏകനം നിന്നുണ്ടാതം
ദാസരിലി സമയത്തിൽ നാമമന!-സർവ്വ
മാലംഗിച്ച ദിവ്യദാതം-നല്ലക

ചരണങ്ങൾ

1. ഇന്നു നിന്റെ സന്നിധിയിൽ-വന്നിരിക്കും ഞങ്ങളെ നി
നിന്റെ ദിവ്യാശിഷ്യം നല്ലിപ്പാലിക്ക-സർവ്വ
മായചിന്ത ഭൂത നിക്ഷിപ്തക
2. ആത്മദാതാവായ നിന്നെ-സ്വപന്തമാക്കി തിരിച്ചിട്ടവൻ
ആത്മദാതം ഞങ്ങളിൽ നിന്നെക്ക-സർവ്വ
സ്വപന്തചിന്തം ഭൂത നിക്ഷിപ്തക
3. നിന്റെ സ്നേഹമറിഞ്ഞിട്ടു-നിന്നെ സ്നേഹിപ്പതിനായി
സ്നേഹ ഹീനരായവരിൽ ദൈവദാതം-നിത്യ
സ്നേഹരൂപനായ നിന്നെ കണ്ടുക
4. നിപോഷിക്കു തേജോശികൾ-ഞങ്ങളെ ജീവിക്കിട്ടവൻ
പരം കൊതി നല്ലിടേണം ദൈവദാതം!-എല്ലാം
ചെയ്തു നല്ല ദാസരായി തിരുവാൻ
5. നല്ലപങ്കായുള്ളതിന്നു-ഞങ്ങളെല്ലാമെടുത്തിടാൻ
നല്ലതെല്ലാമടിയൻ നല്ലനം-ആരും
വ്യർത്ഥമായി പോയിട്ടല്ല ദൈവദാതം!

൩൫൭. ആനന്ദദൈവവി ചായ്യാതാളം 357.

1. മന്നവനേ! മഹാനാഥാ! നിന്നെ ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്നു
ഇലോരയിൽ നിന്ദയോഴിക്കുതില്ലാതമെ-ഞങ്ങൾ-
കാശ്യമായുമേലിലും നിന്നാശ്രയം.

2. ദൈവദൂത സൈന്യം നിന്നെ—നമിക്കുന്നു പരിശുദ്ധാഃ
ദോഷികളാം ഞങ്ങളിതിനെത്തുടർച്ച?—ഓർത്താൽ
നിന്റെ നാമം ചൊല്ലിടാനും പോരായെ
3. മഹാദേവ! മക്കൾ ഞങ്ങൾ—തിരുമുമ്പിൽ വണങ്ങുന്നു
മാരിപോലുന്നനശ്ശാഹം നൽകണം—സർവ്വ
വേദവും തിന്തുനി ഞങ്ങൾക്കൊക്കണം
4. നിന്നെപ്പോലോർ ധനമില്ല—നിന്നെപ്പോലോർ സുഖമില്ല
എന്നെന്നേക്കും നിൻ മുമ്പിൽ വാഴുവാൻ—ദാസർ-
ക്കുവാരുംതന്നെ മാർച്ചിൽ ചേർക്കണം
5. പൊന്നുനാഥ! പൊന്നുനാഥ! നിൻമുമ്പാകെനന്ദിപ്പാൻ
സ്വർഗ്ഗ ദേശത്തെന്നു വന്നു ചെന്നിടും—ലോക
സകലങ്ങളൊഴിഞ്ഞുവാഴുവാൻ

൩൫൮. ഇംഗ്ലീഷ് രാഗം ഏകതാളം 358.

“മഹിമാപതി മശിഹാ” എന്ന രീതി
പല്ലവി

കരുണാസനാപ്പതിയ!—ദേവദാസരിൻ നിധിയേ!
വരികാശിക്കും തരുവാൻ—നിന്റെ ദാസരിൻ നടുവിൽ

അനുപല്ലവി

തിരുസന്നിധി സദാ—പരമാലങ്കാരമേ—

കരു

ചരണങ്ങൾ

1. തിരുനാമത്തിലിരുവർ—മൂവർ ചേരുന്ന സഭയിൽ
വരുമെന്നനിൻമൊഴിയെ—ഞങ്ങൾ ആശ്രയിച്ചിവിടെ
ഇരിക്കുന്നു രക്ഷകാ!—വരികാത്മ ദയകാ!— കരു
2. പരിശുദ്ധ സന്നിധിയിൽ—ബോധമാഴമയ്തരിക
പരിചോടിയരിപ്പോൾ—ഭയഭക്തിയോടിരിപ്പാൻ
പരമാവി ഞങ്ങളെ—ഭരണം ചെയ്യേണമേ— കരു
3. പരമാമൃതമൊഴിയിൽ—മർമ്മിനറിവതിനും
പരമാവിയിൽ നിറയെ—വീണ്ടും പ്രാപിക്കുന്നതിനും
വരമേകകാപരാ!—അടിച്ചാക്കിന്നുംബരാ!— കരു
4. സുരലോകമായതിലെ—ആത്മീയാശിഷ്ടകളെല്ലാം
പരിപൂർണ്ണമായ്നിറഞ്ഞു—നിന്നിൽ മേവിടുന്നതിനാൽ
ചൊരിക വന്മാരിപോൽ—എളിയ നിൻ ദാസർമേൽ— കരു
5. ബലഹീനരാമടിയോർ—ബഹു മന്ദത മയക്കും
പല വീഴ്ചകൾ ഭവിച്ചു—ജീവൻ താണുപോയതിനാൽ
വിലയേറും രക്തത്താൽ—നിലമാറി കക്കുവാൻ— കരു

൧൫൯. പോതുഗീസ് ഏകതാളം 359.

1. വരസുന്ദര!—പരമണ്ഡല!		5. നരകായാത—ബലിയായ ദേ-	
പരനേതൃനാഥനേ! വന്നതരസപാമി		വനേ! പ്രിയ കർത്തനേ!	
സ്തുതിമംഗളം ജയമംഗളം (ൻ!		വന്നതര സപാമിൻ!—	സ്തുതി
നിനക്കേ യമോവദയ!—		6. മുറിവഞ്ചിനാൽ—നര പഞ്ചപം-	
1. ധരമണ്ഡലം—പരമണ്ഡലം		തം തിർത്തകർത്തനേ!	
സൃഷ്ടിച്ചെയ്ത ദേവനേ!		വന്നതര സപാമിൻ!—	സ്തുതി
വന്നതര സപാമിൻ!—	സ്തുതി	7. തവ ഭക്തരിൻ—ജപം താതൻമുൻ	
2. നരദേവനേ!—ഗുരുനാഥനേ!		ഇഭമാക്കും കർത്തനേ!	
നര രക്ഷ കർത്തനേ!		വന്നതര സപാമിൻ!—	സ്തുതി
വന്നതര സപാമിൻ!—	സ്തുതി	3. പരമാസനം—കരുണാസനം	
3. പശുക്കൂടതിൽ—മുഴുക്കാടതിൽ		വഴിനിർ സഭയിതിൽ	
നരനായ കർത്തനേ!		വന്നതര സപാമിൻ!—	സ്തുതി
വന്നതര സപാമിൻ!—	സ്തുതി		

൧൬൦. ശങ്കരാഭരണം ഏകതാളം 360.

പല്ലവി.

ഞങ്ങൾക്കല്ല യമോവാദയ—ഞങ്ങൾക്കല്ല നാഥാ!
മംഗലൻ നിനക്കുതന്നെ—സർവ്വ ബഹുമാനം

ചരണങ്ങൾ.

1. മണ്ണാകുന്ന ഞങ്ങൾക്കൊന്നും—ചാസ്താൻ ശക്തിയില്ലേ
വിണ്ണിന്നധിപൻ നീയല്ലാം—തന്നിടുന്നതിന്നായ്— ഞങ്ങൾ
2. നിന്റെ സർവ്വ കൃപകൾക്കും—വഞ്ചി ജീവനാഥാ!
സന്തതം നിൻനാമത്തിന്നു—തേജസ്സുണ്ടാകട്ടെ— ഞങ്ങൾ
3. ഇന്നും എന്നും മന്നിലെപ്പോഴും—നിന്റെ ദിവ്യനാഥം
വന്ദനീയംതന്നെ സദാ—വന്ദനം നിനക്കു— ഞങ്ങൾ

൧൬൧. ശങ്കരാഭരണം ആദിതാളം 361.

1.	ചരണം—ഏ-ല്ലാജ്ഞാഴം ഇരിക്കണം രാപ്പ	
അനുഗ്രഹം—തോടെ ഇപ്പോൾ—അയയ്ക്ക	വന്ദനം നിനക്കുതമൻ.	(കൽ
അടിയൊരെ—യമോവാദയ!	3	
മനസ്സലിവുടയ മഹോന്നത പരനേ!	തിരുസമാ—ധാനവാക്യം—ദാസരിൽ	
വന്ദനം നിനക്കുതമൻ	ധ്വനിയെപ്പോൾ അരുൾക ഇപ്പോൾ	
2.	അരുള നിൻ—ദേവദൈത അരുളിയപര	
കരുണയിൻ—ആസനത്തിൽനിന്നു	മല്ലെല്ലയ്ക്കു ഏതമൻ.	(രേ!
കീഴ അടി—യങ്ങൾ മേൽ		

LORD'S DAY

കർത്താവിനോടു

നമ്പര. കാമോദി ആദിതാളം 362

പല്ലവി.

കർത്താ! ഈ ദിനം നിന്റെ—ഉത്തമമണവാട്ടിയും
സത്യസന്ദേശം വന്നിടത്തു കേവലം

അനുപല്ലവി.

മൃത്യുവെ ഇന്നുളിർ വെണയിന്റെഴന്നാദിസപ്പത്തിൻ
മന്യം തകർത്ത യുദ്ധം—ഗോത്രസിംഹാധിപനാക—
ചരണങ്ങൾ.

കർത്താ

1. ആദിനങ്ങൾ കൊണ്ടു—കാരവചനത്താലെല്ലാം

പാടിമതികൾ പട—ചൊരു നാമം ന!

കാരണഭൂതനും നിന്നെ—നേരേട്ട നരർ സേവിപ്പാൻ

ചാരുതരമഴം—പൂർണ്ണമായി ശുദ്ധിച്ചൊരു—

കർത്താ

2. അപ്പൻ! നിന്റെ വേഷത്തിൽ—ചൊല്ലിപ്പുകാരമിന്നും

എപ്പോഴും നടന്നു ധ്യാനം—നിപ്പതിന്നായി

ഉൾപരിതാപങ്ങൾ നീക്കി—സൽപ്രഭോഭജിച്ചാൽ

അല്ലാത്തവർക്കു—കൈപ്പുതന്നിട്ടവാനായി—

കർത്താ

3. നിന്നുടെ ദാസർ പ്രാർത്ഥിച്ചി—ടുന്നതിന്നും പ്രസംഗിച്ചി—

ടുന്നതിന്നും നിന്നാത്മാവെ—ഇന്നു നല്ലക

ഇന്നവരുടെ സേവ നി—രൂപീകരിച്ചിരുന്നെ—

ളഭ്യവതിന്നു തുണപ്പം—നന്നതങ്ങളിൽനിന്നുമാ!—

കർത്താ

“ഹാ! എന്താനന്ദം” എന്ന പോലെ.

നമ്പര. ചെങ്ങുരുട്ടി രൂപകം 363

പല്ലവി.

എത്ര സന്തോഷമിതെത്രസന്തോഷമി—സപ്രസാദിനം നമുക്കു

മന്യനാവാൻ വഴിയിട്ടിടാനാവതാളം—രാത്രിമോദം—നമുക്കു

ചരണങ്ങൾ.

1. ആനന്ദം വേലചെയ്യാലസ്യരം നമു—കൈകൾമിടുന്നതെ

തിരുവോലെ പൂർണ്ണസപര്യമായു—ഭവദത്തം നിന്നെക്കിട—

എ

2. ആത്മസന്തോഷത്തോടൊത്തുപാടിട്ടാ—നേക്കുവേ! നിൻവിശുദ്ധ

ആത്മാവിനെ ഇന്നു ധാരാളമായി രൂപ—യോടെ നല്ലിടണമ—

എ

3. കർതൃഭാവനയിലൊരുകാരും മോശം-ടാത്തുപാടിട്ടവനായ്
കർതൃഭാവന! നി ചെല്ല വൻകൃപയ്ക്കായ് നിന-കൊപ്പം ഹല്ലെലൂ- എ
4. സ്വർഗ്ഗഭാവനാത്തൊരമിച്ച് പാ-ടുന്നതിൻ മുൻകറിയായ്
സ്വർഗ്ഗഭാവനയിലൊരംശമി ഭൂമിയിൽ-തന്നതിന്നൊങ്ങിട്ടകിൽ- എ
5. മന്നവനേഴുവിൻ ഭൂതാരാടാനിച്ച്-കർതൃഭാവന പാടിട്ടവൻ
എന്നു ഞങ്ങൾക്കു സംധിക്കുമൊന്നൊങ്ങി-വാങ്ങുമായ് കാണിട്ടാന- എ

“എൻപ്രിയൻ യേശുവിൽ” എന്ന രീതി.

൨൬൪. ചെഞ്ചുരുട്ടി ചായ്യാതാളം 364.

ശാഖയുനംമുറം! എൻപ്രിയൻ മോശം
സ്വർഗ്ഗഭാവനാത്തൊരമിച്ച് പാ-ടുന്നതിൻ മുൻകറിയായ്

1. ശുദ്ധമായ് ശാഖയു-കൊപ്പം തിന്നൊങ്ങിട്ടാനൊക്കെ
കർതൃഭാവനയിൽ അടുത്തുചെ-ന്നിടാമനു- ശാഖ
2. ദേവമനസ്സുകൾ-കീഴെ നഗ്രഹമുള്ളനാൾ
ഏകീഭവിക്കും വിശിഷ്ട വി-ശുദ്ധതയ്ക്കും- ശാഖ
3. ലോകവിചാരം-ഭാരമെല്ലാമകന്നുപായ്
സ്വർഗ്ഗീയവായു ശ്വസിക്കാമ-ദിനംതന്നിൽ- ശാഖ
4. ആദ്യഫലമതു-കർതൃഭാവന കാഴ്ചവെച്ചെന്നാൽ
ആഴ്ച മുഴുവൻ അനുഗ്രഹം-വരും നന്നും- ശാഖ
5. നിത്യമായ് സ്വർഗ്ഗഭാവന-ഭാവനാത്തൊരമിച്ച് പാ-ടുന്നതിൻ
സ്വർഗ്ഗഭാവനയിൽ അടുത്തുചെ-ന്നിടാമനു- ശാഖ

൨൬൫. മോഹനം ആദിതാളം 365.

1. വിശുദ്ധാത്മാവേ! ശുദ്ധി-കരിക്കും ദേവ!
അശുദ്ധി നീക്കുവതിനായ്-വരണമിപ്പോൾ
2. അശുദ്ധി നീങ്ങുവണ്ണം-കളിപ്പിക്കുവൻ
വിശുദ്ധാത്മാം നിനക്കത്രേ-കഴിഞ്ഞിട്ടനു.
3. ശിശുക്കളോടലിവുള്ള-പരമനേ! യി
ശിശുക്കളെ കൊണ്ടുവര-ന്നു നിന്നരികെ.
4. ശിശുക്കളെ നിനക്കുള്ള-വകയായിട്ടു
പതിക്കുന്നിടത്തു-മതിരഹസ്യം.
5. യേശുവിന്റെ തിരു പങ്കു-തുറന്നൊഴുകും
വിശുദ്ധാത്മാക്കൾക്കൊണ്ടു-തളിച്ചിടണം.
6. പിതാസുതാവിധം ദൈവ-മിതുസമയം
ശിശുക്കളെ വിശുദ്ധീക-രിച്ചിടണമെ.

7. ജനിപ്പിക്കു പുതുതായി—ശിശുക്കളെ നീ
ജപലിപ്പിക്കു തവ സ്നേഹം—മിവാലിപ്പോൾ.
8. ഇഹത്തിലിവരെ കാത്തു—പരിപാലിച്ചു
മഹത്വദേശത്തിലിടം—കൊടുക്കണമേ.

യന്നു.

കാപ്പി

ആദിതാളം

366

പല്ലവി.

ഈ ചെറുചൈത(ങ്ങളെ)ലിനെ ഏറ്റുകൊൾകീടശാ!—

അനുപല്ലവി.

ചാരിൽ ശിശുവാസ്തന്ന പരനേ! രക്ഷാകരനേ!.....

ചരണങ്ങൾ.

1. പണ്ടു ബാലരെ കൈയി-ലെടുത്തനുഗ്രഹിച്ചോടന!
'ചൈതങ്ങൾ ഏന്മൻ വരാൻ വിടുവിൻ? എന്നുരച്ചോനേ!—
2. ബാലകരോടു സ്നേഹം ഏറിയ നൽപിതംവേ
പക്കത്തോടി ബാലരെ (നെ,യെ) തിരുപുത്രരാ(നാ,ത്രിയാ)ക്കേണമ
3. ബാലർക്കും മോക്ഷഭാഗ്യം ഒരുക്കിയ രക്ഷകനേ!
ബലിചെയ്തു ബാലർക്കും മരിച്ച ദൈവകുഞ്ഞോടി—
4. സ്നാനത്തോടെ വിശുദ്ധം-ത്ഥാവെ അരുളേണമ
നല്ല നിൻമക്കളാ(കനം, കളാ)യി വളർത്തി പാലിക്കേണമ—

LORD'S SUPPER.

തീരുവത്താഴം.

“എന്തതിശയമേ” എന്നുപോലെ.

യന്നു.

മണിരംഗ

ആദിതാളം

367

പല്ലവി.

മന്നവനേശ്വരം-നന്നത ബലിയായ് രീന്തിനെ നിനെപ്പാൻ-മന്നിൽ

തന്നൊരു നിയമം-ഇന്നിഹനംമനു-വർത്തിക്കുന്നുദൈവായ്

ചരണങ്ങൾ.

1. അപ്പമെടുത്തവൻ-വാഴ്ത്തി നറുക്കിത്തൻ അപ്പാസുലക്കുളി-ചൊല്ലി
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ന-റുങ്ങും തരുവിതൻ വാങ്ങിളജിപ്പിനെന്നു— മന്ന
2. മന്നപൊഴിക്കുതു-തിന്നതിനാൽ ജനം അന്നയിരോടിയന്ന-എന്നാൽ
എന്നെ ഭജിപ്പവ-മെല്ലാമന്നുരതം ജീവിക്കുമെന്നാച്ച്—
3. പാനപാത്രത്തെയെ-ടുത്തവൻചൊന്നിതൻ രക്തത്തിൽ പുതുനിയമം-ഇ
പാനംചെയ്യിട്ടാമ്പം-ഛൊക്കെയും നിങ്ങളെൻ രക്തത്തായ് ചെയ്യുകൊൾവി

4. തേനും വിശേഷമം-പാലമൊഴുകിടും ദേശം കന്നനതിങ്കൽ-ഉള്ള
പാനത്തക്കാരും തചി-യേറുന്നോരത്തിയ-പാനമുണ്ടു നമുക്കു- മന്നവ
6. പൊന്നതിരുമേനി-യാകെ അടികളാൽ നൊന്തു നറുങ്ങിയതും-രക്തം
ചിന്തി മരിച്ചയി-രേകിയതും ഇപ്പോൾ ചിന്തിച്ചു നന്ദിയോടെ- മന്നവ

മന്നവ. ചെങ്ങുരുട്ടി ആദിതാളം 368.

പല്ലവി.

മന്നായെ ഭജിക്കു-ജീവ അപ്പമം

മന്നായെ നാം ഭജിക്കു ദിവ്യമൊഴിയും

മന്നായെ നാം ഭജിക്കു

അനുപല്ലവി.

മന്നായാം യേശുവെ നാം-മോദമോടെ ഭജിക്കു

എന്നേക്കും ജീവിച്ചു നി-ത്യംനന്ദം ലഭ്യമാകാൻ- മന്നം

ചരണങ്ങൾ.

1. നാശവലയിൽ നാം-ആശയരോദാരായ്
വാസംചെയ്തതെ ശ്രീ-യേശുവെ നമുക്കു
ശ്രീശിൽപതിക്കു കൺകൾ-കാരുണ്യവാനെ കാണാൻ
മംഗലപമെല്ലാമോര-മനുഭവൽ ചെയ്തപോലെ- മന്നം
2. എന്നെ തിന്നുന്നവൻ-എന്നാലെ ജീവിക്കും
എന്നിലോർ പാപി വി-ശ്വാസം വെച്ചിടുകിൽ
എന്നും ജീവിക്കുമവ-ന്നെന്നും വിശക്കയില്ല
എന്നും ദാഹിക്കയില്ല-എന്നുചൊന്ന യേശുവാം- മന്നം
3. ജീവപിതാവെന്നെ-ഭൂവികലയച്ചു
ജീവിച്ചിടുന്നതും-താതൻ മൂലമല്ലാം
എന്നെ ഭജിപ്പവനും-അവുണ്ണം ഞാൻ മൂലമായ്
ഉന്നത ജീവനാണ്ടാം-എന്നുചൊന്ന നാഥനാം- മന്നം
4. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കു-എന്നിൽ, നീ ജീവിക്കു
എന്നുടെ ആത്മപ്ര-കാശം കൈക്കൊള്ളുക
ഇതളിൽ നടക്കയില്ല-ഇടറി വിഴുകയില്ല
മരിക്കിലും ജീവിച്ചിടും-എന്നിത് വിശ്വസിച്ചവൻ- മന്നം

മന്നൻ. ബിഹാൽ ഏകതാളം 369.

പല്ലവി

സ്നേഹവിതന്നനുഭവിപ്പാൻ

സ്നേഹ ദൈവമക്കളെല്ലാതും കൂട്ടവിൻ

ജയം ജയം നമുക്കു

അനുപല്ലവി

പക തിങ്ങി ലോക മക്കൾ

പലകലം ജാതികളായ് പിരിഞ്ഞു നാറുകുന്നാൾ

പരനോടെതുകുന്നു

ചരണങ്ങൾ

1. നമുക്കൊരു പിതാവുതന്നെ-നമുക്കുവെക്കും ജീവൻ അതജീടുന്നതും
ദൈവാത്മാവുതന്നെ-നമുക്കുക രക്ഷ കനാം
നമുക്കുവെക്കും കുടിയിരിപ്പതിനിനി-സ്വർഗ്ഗം ഒന്നുതന്നെ- സ്തേ
2. നമുക്കുക ഭോജനമെ നമുക്കുവെക്കും നിഴൽ വെച്ചിച്ചുത്തുണതും
യേശുനായകനെ-വഴിവാതിൽ സ്നാനമൊന്നേ
ക്രിസ്തുവിധിചൊല്ലുന്നേരം-നമുക്കുല്ലാവർക്കും വലത്തുഭാഗമൊന്നേ-സ്തേ
3. സ്തേഹക്കുറിതൊട്ടിടണം-നാം നിയമമിതേശുവിൻ ജനങ്ങൾക്കുവെക്കും
നിയമിച്ചുശുപരൻ പകരപയുടെ കുറിയാം
പരനറെസങ്കടംകോപവുംവരും പിണങ്ങും ലോകരോടു- സ്തേ
4. ക്രിസ്തുൻതിരുചിന്തധരിപ്പിൻ കുരിശെടുത്തു താഴ്ന്നുയോടവൻ
തിരുക്രൂപലഭിപ്പാൻ ഏകമനസ്സോടെ ജപിപ്പിൻ (പിഞ്ചെല്ലുവിൻ
അവസാനത്തോളവും നിലനിന്നിടുവിൻ വരുംഭാഗ്യംനമുക്കു- സ്തേ

൩൭൦. കാപ്പി ആദിതാളം 370.

1. പൊന്നേതു നരർ തിരു-ബലി മരണം നിനെപ്പാൻ
തന്നാനൊരു നിയമം-അതിശയമേ
2. പൊന്നായ തിരുജഡം-നരർക്കുവേണ്ടി നറുങ്ങി
ഒന്നോടെ തിരുരക്തം-ചൊരിക്കുമെന്നും
3. അപ്പം ഒന്നെടുത്തവൻ-ജപിച്ചു നറുക്കി നല്ലി
തൃപ്പാദം തൊഴുന്ന ത-ന്നുടെ ശിഷ്യൻ
4. കൗസായിൽ ദ്രാക്ഷാരസം-പകർന്നയർത്തിയതളി
ഈശ്വര തൻരക്തമതെ-ന്നകത്തിരിപ്പാൻ
5. മാഹാത്മ്യം അതിന്ന-വധിയുണ്ടു രഹസ്യമെ
ഏകൻപോകുന്നു ബലി-കഴിവതിനായ്.

MARRIAGE വിവാഹം.

൩൭൧. സിന്ധുകന്നഡ ഏകതാളം 371.

പല്ലവി.

ആശീർവ്വിതർക്കു സ്തേഹ-ബന്ധിമാരെ

മഹേശ്വര!-ആശീർവ്വിതർക്കു

ചരണങ്ങൾ.

1. ആത്മമണവാളാ! നിൻ-തൃപ്പാദ ചെന്ന്ീട്ടന്ന
സ്തേഹസുതകർത്തരക-നിൻ ദിവ്യ ആശിക്കങ്ങൾ- ആശീ
2. ഏദനീകനിന്നുദിച്ച-സ്തേഹമംഗല്യപ്രഭ
മേദിനിതന്നിലെന്നും-കത്തിവിളങ്ങിപ്പോവാൻ- ആശീ
3. വാരിയെല്ലിനിന്നു നി-നാരിയെ നൽകിപ്പന്നം
പാരിൽപുരക്കുന്നക-പതിയായ് വാണിപ്പോവാൻ- അശീ
4. വിശുദ്ധകൃതമതായ്-പെട്ടകത്തിൽ ജോടിയായ്
വിശേഷകരോരിയതും-ജനനരമോത്തു നാഥാ!- ആശീ
5. ക്രിസ്തുവംപെട്ടകത്തിൽ-ദമ്പതിമാരാശപസിപ്പാൻ
അഗ്ന പ്രളയേനിന്നു-ദാസർരക്ഷപ്പെടുവാൻ- ആശീ
6. പുത്രസമ്പത്തു, കീർത്തി-ജ്ഞാനം, സ്തേഹം ഇവയൊക്കെ
പാർത്തലെന്നിന്നിലിവർ-മോദാൽ ചിരം വാഴുവാൻ- ആശീ

൩൭൨. ആനന്ദദൈവവി ആദിതാളം 372..

പല്ലവി.

ഇന്നീമംഗലം ശോഭിക്കുവാൻ-കരുണ ചെയ്തു
എന്നും കനിവുള്ള ദൈവഭവമ!

അനുപല്ലവി.

നിന്നടി കാണുവിൽ മണ-പ്പന്തൽപണ്ടലങ്കരിച്ചു
അന്നു രസവീഞ്ഞുണ്ടാക്കി-ചൂന്നപോലീനെന്നും വന്നു- ഇ

ചരണങ്ങൾ.

1. ആദിമുതൽക്കുൻപെ ധരിച്ചാൻ-നരകലത്തെ
ആണും പെണ്ണുമായി നിർമ്മിച്ചാൻ
നീതിവരം നാലും ഉരച്ചാൻ-പെറ്റുപെരുക്കി
മന്നിടം വാഴ്കുന്നതരം വച്ചാൻ
ആദമാദികൾക്കു മനു-വാദമേകിയൊരു ദേവാ!
നീതി പരിപാലിച്ചുതു-നാഥനെന്നു മാനിച്ചാരു- ഇ
2. സത്യസജ്ജന ശുഭനേ!-സുന്ദരിപദ
ജ്ഞാതമനം മണവാളനേ!
ചിത്തനാഥനാണു ബാലനേ!-പഴുതണവും
അററ ദേവനേതു പാലനേ!
കത്തപോൽ ഗുണധികാരം-എത്തി മോദമായ് സുവിച്ചു
പുത്രഭാഗ്യമോടുപാപ-മുക്തിയും കൊടുക്കുമോ- ഇ
3. ഉത്തമസ്രീ ആയ ബാലയെ-തിരഞ്ഞ ബ്രാഹ്മിൻ
ഭൂതൃവരൻ ചെയ്തു വേലയെ

തപൽ തുണ തുടൻപോലയെ—ഇവിടെയും നി
ചേർത്തതും കല്യാണ മലയെ
നല്ല മണവാളൻ തനി—ക്കുള്ള മണവാളിയുമായ്
കല്യാമോദം ചേർന്ന സുഖി—ചുല്ലൽ വെടിഞ്ഞിട്ടുവാനും—

ഇ

നമെ.

ബീമാഗ്

ഏകതാളം

373.

പല്ലവി.

ഇന്നി ദമ്പതികൾക്കുള്ള—നല്ലിട്ടവതിനായ് സദയം—ക്ഷണം

അനുപല്ലവി

വന്നതും കല്യാണമന്ദിരത്തിൽ പര—മോന്നതദൈവസുതാ!— ഇന്നി

ചരണങ്ങൾ.

1. കാനവൂരിൽ കല്യാണത്തിന്നു—ചാനദ്രവ്യം കുറഞ്ഞതിനാൽ—ഉടൻ
ജ്ഞാനശിവാമണി മാനവസ്തേഹിതൻ—സാനന്ദം നല്ലിയപോൽ—
2. ആറു കൽ ഭരണികളിലെ—നിറച്ച പുതു വീഞ്ഞുപോലെ—ഇപ്പോൾ
നിറയ്ക്കണം നിന്റെ പരമം അവിനെ—കരുണയോടിവർമേൽ—
3. സ്വന്ത ജീവനേയും വെടിഞ്ഞു—മന്ത കുരിശിൽ പതിഞ്ഞു—ചന്തം
ചിത്തം തിരുമേനി നൊത്തുനടുങ്ങി തൻ—കുന്തയെ വീണ്ടുവനെ!
4. മണവാളനനുദിനവും—മണവാളിയെ സ്തേഹിക്കയും—തന്റെ
പ്രാണനാഥൻ മുമ്പിൽ താണജീവിക്കയും—വേണം സന്ദേഹമെന്നേ—
5. മണവാളിയുംകുമിൾ തൻ—മണവാളനെ പ്രീതിയോടെ—പ്രതി
ക്ഷണം ശുശ്രൂഷിക്കും ഗുണമുള്ളനല്ലോ—രിണയായ് ചേർന്നിരിപ്പാൻ
6. ലോകമതിലിവർ വരും—പല കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളിലും—ഒരു
പോലെ സഹിച്ചുനിൽ കാലിണയിൻഗതി—യാലിവരും സുഖിപ്പാൻ—

നമെ.

ശങ്കരാഭരണം

ഏകതാളം

374.

പല്ലവി

പരനേശുവേ! കരുണാനിധാവര—മേകുകദമ്പതികൾ—

ക്കരുളേണമേ കൃപയെ ദിനംപ്രതി—മരവിപോൽ ദൈവജാതാ!

ചരണങ്ങൾ

1. ഏദൻകാവിലാഭംമയ്യായെ വാഴ്ത്തിയ—ദൈവമേ!യിസമയം
ജ്ഞാനശിഖരത്തിൽ കൈകളെ തമ്മിൽ—ചേർത്തു ചാഴ്ത്തിടേണമെ—
2. തവദാസരാമിവിരെ—കമത്യമോ—ടെ വസിച്ചിട്ടുവാനും
അവസാനകാലമണഞ്ഞിട്ടും വരെ—പ്രീതിയിൽ മേവതിനും—
3. പരമാവിയാലിവിരെ നിറയ്ക്ക മ—മോന്നതനേ! ദിനവും
തിരുനാമകീർത്തിസദാനിന ചു ത—ങ്ങൾ വസിച്ചിട്ടുവാനും—

4. പരനേതൃതൻ പ്രിയയായ്ക്കിടന്നു-യെ വരിച്ചുയതിന്നായ്
മരണം സഹിച്ചതുപോ-ലീദാസൻതൻ-പതിയെ ചേർത്തുകൊൾവാൻ-
5. തവദാസിയാമിവളും അനുസരി-ച്ചിടേണം നിത്യവും തൻ
ധവനബ്രഹ്മാമിനെ സാരയുപുരം-ചെയ്തേ പാൽ ദമദമോടെ
6. പലമരറവും മറിയും നിറഞ്ഞലോ-കെ ഇവർ നിത്യവുമനിൻ
അലിവേററമുള്ളവനും ചിറകിന്ന-കീഴിൽ സുഖിപ്പതിന്നും-

൩൭൫. അമീർ കല്യാണി രൂപകം 375.

പല്ലവി

നൽക നിൻ വരങ്ങൾ

അനുപല്ലവി

ഈ ദമ്പതികൾ-കീമ്പുമാടെ - നൽക

ചരണങ്ങൾ

1. നീതിസൂര്യനാകംനിന്റെ-സ്നേഹമാകും നൽകവരങ്ങൾ
ഇന്നിദാസർമേലുദിപ്പാൻ-നൽക-നാഥാ!-നിൻകൃപകൾ- നൽക
2. ആദിയിൽനി ആദാമേയും-ഹവ്വായേയും വാഴ്ത്തിയപോൽ
മോദാലാശീർവാദമേകി-ചേർത്തു-കാത്തു-പാർത്തതുപോൽ- നൽക
3. ചന്ദ്രശേഖരയെവെന്നീടും-പ്രിയകാന്തൻ തൻമുഖത്തെ
ഇന്നിലത്തിലെന്നും കാണാൻ-നാഥാ!- തര നിന്നാത്മദാനം- നൽക
4. മലന്താഴ്വരെ വളരും-ഭംഗിയേറും ലില്ലി തുച്ഛം
വല്ലഭാ! നിൻപൂവനത്തിൽ-ഭംഗി തിരിച്ചി-യിന്നു കാണാൻ- നൽക

൩൭൬ ഹരികാംബോജി ചായ്യാതാളം 376.

പല്ലവി

ത്രിഭുവനേശാ!-ദമ്പതികൾ-കുരുനീ-ചെരിക-ത്രി

ചരണങ്ങൾ

1. ആദിയിലേദനിൽ വെ-ച്ചാദാമിന്നു ഹവ്വായെ
മോദമോടിണയായി-കൊടുത്ത-പരമേ-ശ്വരനേ!- ത്രി
2. അവരിരുവരുമൊരു-ജഡമായിരിക്കുമെന്നു
തിരുവായുരച്ചുപോലെ-പരനേ!-ഇവരായ്-വരുവാൻ- ത്രി
3. ധരണിയിലിവരൊന്നായ്-മരുവും ജീവനാളെല്ലാം
ഒരുമയോടനുദിനം-വസിപ്പാൻ-കൃപ ചെ-യ്ക്കണമേ- ത്രി
4. സന്തതം ഫലം ഭവ-നാന്തികെ തരും നല്ല
മുന്തിരിപോലെ കാന്ത ഭവിക്കും-ഇതി ചൊ-ന്നവനേ!- ത്രി
5. നിന്മക്കളെല്ലാവിന്റെ-തൈകൾ പോലനുദിനം
നിന്മേശങ്കുചുറ്റും വെ-ണിട്ടമെ-ന്നര ചെ-യ്ക്കതുപോൽ- ത്രി

PRAYER IN AFFICTION

ദുഃഖസമയത്തേക്കുള്ള പ്രാർത്ഥന.

“സ്തുതിപ്പിൽ സ്തുതിപ്പിൽ” എന്നപോലെ
 ന.യെ. ദൈരവി ആദിതാളം 377.

പല്ലവി

കരുണനിറഞ്ഞ ദൈവജാതനേ!—ഇശരോഗിയിൽനി
 കരളലിയുക ജീവ നാഥന!

അനുപല്ലവി

ശരണം നിന്തിരു—ചരണമെന്നിയെ
 ധരണിയിലെത്തു—ജ്ജിതമ രക്ഷകാ!—

കരു

ചരണങ്ങൾ

1. ധരണിയിൽ നരനായിവന്ന വാ!—നർന്നഭവിക്കുന്ന
 ഭൂരിതം കണ്ടുകരളലിഞ്ഞവ!—പല രോഗികളെനിൽ
 അരികിലണച്ചു—സുഖപ്പെടുത്തിയ
 പരമവൈദ്യനും—മരുന്ന്മായ ജി— കരു
2. മനസ്സലിവുകളിൽ പിതാവുനി—സകലശ്വാസവുംതൻ
 ജനങ്ങൾക്കുതളിപ്പുന്ന ദൈവം നി—നിന്നുവരുകൾ
 കനിവിനാലെയി—രാഗിയെ ദർശിച്ചു
 ദിനത്തെയൊഴിച്ചു—സുഖമൊക്കേണമേ— കരു
3. തിരുവിതമെങ്കിൽ സൈവ്യമാക്കുവാൻ—ഇന്നു നിന്നു കഴിയും
 കരളലിഞ്ഞൊരു വാക്കു കല്പിച്ചാൽ—മതി എന്നാലുടനെ
 വരും സുഖമായി—നൊന്തടവില്ലെ-
 ന്നറിഞ്ഞടിയെ—ജിര ക്ഷന്നശയം— കരു
4. കറവുകളെല്ലാം ക്ഷമിക്കുതാനേ!—തിരു സന്നിധിയിൽനിന്നു
 മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ലൊന്നും നാഥന!—നിന്നതിരറ്റുപ
 നിറവിലഭയം—ചിങ്ങിരുന്നിടന്നേ
 മരംകുരുതേ നിൽ—തിരുമുഖമിന്നു— കരു

“ക്രിസ്തുമുഖിൽ” എന്നപോലെ

ന.യെ. ശങ്കരാഭരണം ചായ്യാതാളം 378.

പല്ലവി

രോഗികൾക്കു നല്ലവൈദ്യ—നംകുന്നതുതൻ—പല
 രോഗികൾക്കു നാമത്തിലും—ശ്വാസം പ്രാപിച്ചു

ചരണങ്ങൾ

1. വ്യാധി പീഡയാൽ വലയും—മർത്യഗണത്തിൻ—സർവ്വ
വ്യാധിയും ചുമന്നൊഴിച്ചു—നാഥനിവൻ താൻ— രോഗി
2. എന്തുമാത്രം വേദനകൾ—സ്വപ്നമേനിയിൽ—യെപ്പോ
ശാന്തമായി സഹിച്ചു മനം—നൊന്തെനിക്കായി— രോഗി
3. തന്റെ പാപപീഠമെന്റെ—വൈദ്യശാലയാം—അതി
ലുണ്ടനേകം ഔഷധങ്ങൾ—ദരോഗശാന്തിക്കായ്— രോഗി
4. ഔഷധം എന്നിക്കുവന്റെ—ദിവ്യ വചനം—ഈ സി-
ദ്ധൗഷധംതന്നെ വിമ—ലാത്മനിവമായ്— രോഗി
5. വ്യാധിയിലെന്റെ കിടക്ക—താൻ വിരിക്കുന്നു—ബഹു
മോദമായെന്നിക്കു താൻ ഹൃ—സ്തൃഷ്ട ചെയ്യുന്നു— രോഗി
6. യേശുവിൻ കയ്യിൽ ശിരസ്സിൽ—കീഴിരിക്കുന്നു—എന്നെ
യേശു ആശ്ലേഷിച്ചിടുന്നു—തൻ വലകയ്യിൽ— രോഗി
7. എന്റെ മാംസം ചിത്തവും ക്ഷ—യിച്ചുപാകുമ്പോൾ—ദൈവം
എന്റെ ചിത്തത്തിൻ ബലം നി—ത്യോഹരിയുമാം— രോഗി

നമുൻ. ചെഞ്ചുരുട്ടി ആദിതാളം 379.

പല്ലവി

താതാ സുഖം പരമനേ!—നിൻ ദാസൻ (സിക്ക) നി

അനുപല്ലവി

നാഥാ! ദാസൻ നിത്യം—നന്മ രക്ഷകൾ തന്നെ

വേദം ഒഴിച്ചു കാത്തു—കൃപയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു— താ

ചരണങ്ങൾ

1. നീയല്ലാതാരുശരണം—നിൻ മക്കൾക്കു നി
നേരെ വന്നെങ്കു കരുണ—താമസിപ്പിക്കു
കായം ധരിച്ചുഭൂവിൻ—കഷ്ടങ്ങളെ വഹിച്ചു
ശ്രുതിയിൽ മരിച്ചുയിർത്തു—മേവം കാരുണ്യവാനേ!— താ
2. ദോഷം ക്ഷമിക്കു നാഥനേ!—പാപികൾക്കുള്ള
വേദം ഒഴിക്കു നാഥനേ!—ഇങ്ങനെയൊരു തിരു
തോഷം അരുളും കൃപ—സൂക്ഷം അടിയൻ കാണാൻ
സുഖം കല്പിച്ചിടണമേ—സന്തോഷകരണനേ!— താ
3. ഭാഗ്യം തരും പരമനേ!—അനുഗ്രഹങ്ങൾ
ഭാഗം ചെയ്യണമിങ്ങമേ—സ്തുതി നിനക്കു
യോഗ്യം ഇന്നും എന്നേക്കും—യോഗ്യം നിൻ കൃപ മൂലം—
യോഗ്യം കീർത്തനം ചൊൽവാൻ—ഇമ്മാനുവേലേ! ഇപ്പോൾ— താ

നവം. "Draw me nearer" 380.

1.
 എന്നെ ക്ഷിപ്തൻ ഉന്നതം വിട്ടു
 മന്നിൽവന്ന കർത്താവേ!
 നിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിഹ കൊണ്ടു-
 വന്നതു നിൻസ്നേഹമേ;
 ആകർഷി-ക-പ്രിയരക്ഷകാ!
 നീ മരിച്ച ശ്രുശിക്കൽ:
 ആകർഷിക്ക എന്നെ പ്രിയരക്ഷകാ!
 നിൻമുറിഞ്ഞ മാർച്ചികൽ

2.
 നിങ്കലേക്കെന്നെ-ആകർഷിപ്പാനായ്
 രോഗമം നിൻദൂതനെ:
 നിൻകരത്താൽ നീ ഏകൽ അയച്ചു
 നിൻകൃപയ്ക്കായ് സ്മാരകമേ:

3.
 നിൻസ്വരൂപത്തോടനുരൂപമായ്
 വരുവാൻ നാളിൽ നാളിൽ:
 ചെറികാത്മാവിൻവരങ്ങൾ എന്നും
 നിറവായ് നീയെന്നുള്ളിൽ.

4.
 കഷ്ടതകൾക്കും നഷ്ടം ഈനിൻപേർ
 കേട്ട ദൂതർ മൂലം ഞാൻ
 രക്ഷകാ! നിൻ ഉൽകൃഷ്ടസ്നേഹത്തെ
 സ്പഷ്ടമായറിഞ്ഞിടാൻ.

5.
 ഉന്നതത്തിൽ നിൻസന്നിധിയെവെന്നു
 നിന്നെ ഞാൻ കാണുന്നേരം;
 എന്നിൽ ഉണ്ടാമാനന്ദമവർണ്യം
 എന്നുമെന്നേക്കും ഭാഗ്യം.

നവം. ശങ്കരാഭരണം ചായ്യാതാളം 381.

പല്ലവി.

സർവ്വം സഹിപ്പതിന്നു-ശക്തിനൽകുക-എന്റെ
 ജീവകാലം മുഴുവനെൻ-പ്രിയനാഥനേ!
 ചരണങ്ങൾ.

1.	വീട്ടുകാരെനിക്കു ദ്രോഹം--ചെയ്യുന്നെങ്കിലെൻ-സ്വർഗ്ഗ	
	വീട്ടിലുണ്ടനേക പാപ്പി-ടങ്ങുതിന്നാൽ-	സർവ്വ
2.	സ്നേഹിതരൊരുമിച്ചെന്നെ-നിന്ദിച്ചീടുകിൽ-എന്റെ	
	സ്നേഹമുള്ള രക്ഷകനെ-കൊണ്ടു സഹിപ്പാൻ-	സർവ്വ
3.	ദാരിദ്ര്യത്താൽ ഞാൻ വലഞ്ഞു-കഷ്ടപ്പെട്ടാലും-എന്റെ	
	ദിവ്യനിഷേധം സ്വർഗ്ഗത്തി-ലുണ്ടെന്നിടത്താൽ-	സർവ്വ
4.	നാശലോകമേറെ ദ്രോഹം-ചെയ്യുന്നെങ്കിലും-ഒട്ടും	
	ശ്രമലെന്നിയെ സഹിച്ചു-ജീവിച്ചീടുവാൻ-	സർവ്വ
5.	വ്യാധി ആപത്തുലാഭം പ്രിയർ-പെട്ടുപോയാലും-അതു	
	നിതിമാനം യോജിപ്പൊ-ലെ സഹിക്കുവാൻ-	സർവ്വ
6.	ദേവസുതൻ നീ വളരെ-കഷ്ടം സഹിച്ചു-പുതു	
	ജീവനെങ്ങനിക്കു തന്ന-തോർത്തുകൊണ്ടു ഞാൻ-	സർവ്വ
7.	യേശുവെന്റെ ശരണമല്ലാം-തീർക്കും വേഗത്തിൽ-അപ്പോൾ	
	ആശ്വസിപ്പിക്കും നിത്യകാലം-സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഞാൻ.	സർവ്വ

നവ്യമ. സിന്ധുകന്നഡ രൂപകം 382.

1. സങ്കടത്താൽ ഞാൻ തളൻ—സങ്കേതം തേടി നടന്നു
തങ്ക തധിരം പകൻ—ചങ്കു രക്ഷകൻ തുറന്നു.
2. പാപഭാരം നീക്കിത്തന്നു—ശരപവുമെല്ലാമകന്നു
പാവനാത്മാവെ പകൻ—ദൈവദൃഷ്ടി ഏകിൽ തന്നു.
3. ഉജ്ജ്വലമതിലൊന്നു ദൈവംതാൻ—പള്ളികൊണ്ടു വാണീടുവാൻ
വല്ലഭൻ ഏഴുനെച്ചിയാൻ—കൽനെയിനെ മംസമാക്കാൻ
4. കല്പനകൾ കാക്കാൻ ശാസ്തി—അല്ലമില്ലാഞ്ഞെന്നിൽപ്രാപ്തി
അപ്പനനഗ്രഹിച്ചുണ്ടു—കെൽപ്പതാനങ്ങുണ്ടെന്നു.
5. പാപശക്തികളകുന്നു—ദൈവശക്തിയുള്ളിൽവന്നു
ദൈവഭവനമതാക്കി—ദൈവവാസമുള്ളിലാക്കി.
6. ഇത്തരമനുഗ്രഹങ്ങൾ—കൈരൂപം അപരാനന്ദം
ചത്തനായിതാ നിൻ പാദം—മുത്തി വണങ്ങി പാടുനേൻ.

COMFORT ആശ്വാസം.

നവ്യമ. ശങ്കരാഭരണം ആദിതാളം 383.

പല്ലവി.

ആശ്വാസമെ ഏനി—കേരള തിങ്ങിപ്പുറം
വിശ്വാസക്കണ്ണാൽ ഞാൻ—നോക്കിപ്പുറം
അനുപല്ലവി.
സ്നേഹമേറീടുമെൻ—രക്ഷകൻ സന്നിധി
ആനന്ദകൂട്ടരെ—കാണുന്നല്ലോ
ചരണങ്ങൾ.

1. ആമോദത്താൽ തിങ്ങി—ആശ്ചര്യമോടവർ
ചുറ്റും നിന്നു സ്തുതി—ചെയ്യിപ്പുറം
തങ്കത്തിരുമുഖം—കാണാൻ കൊതിച്ചവർ
ഉല്ലാസമോടിതാ—നോക്കിപ്പുറം—
2. തൻമക്കളിൽ കണ്ണു—നീരെല്ലാം താതൻതാൻ
എന്നേക്കുമായി തു—ടച്ചിതല്ലോ
പൊൻവീണകൾ ധരി—ചുറ്റുമോദപൂർണ്ണരായ്
കത്താവിനെ സ്തുതി—ചെയ്തവർ—
3. കണ്ണാട്ടിന്റെ രക്തം—തന്നിൽ തങ്ങു അങ്കി
നന്നായ് വെളുപ്പിച്ചു—കൂട്ടരിവർ

പൂണ്ണ വിശുദ്ധരായ്-തീർവരേശ്വരിൻ
തങ്ക തടീരത്തിൻ-ശക്തിയാലെ.

4. തങ്കക്കിരീടങ്ങൾ-തങ്ങൾ ശിരസ്സിന്മേൽ
വെൺനിലയങ്കി ധ-രിച്ചോരിചർ
കയ്യിൽ കുരുത്തോല-ഏന്തിട്ടവർ സ്തുതി
പാടിട്ടാനന്ദമോ-ടാർത്തിടുന്നു-
5. ചെന്തിട്ടമേ വേഗം-ഞാനും ആ കൂട്ടത്തിൽ
ശുദ്ധരോടൊന്നിച്ചു-ങ്ങാനന്ദിപ്പാൻ
ലോകം വേണ്ടാ എന്നി-ക്കൊന്നും വേണ്ടായെന്റെ
നാമന്റെ സന്നിധൗ-ചെന്താൽ മതി.
6. കത്താവേ! വിശ്വാസം-പ്പോരിൽ തോല്ക്കുതെന്നെ
അവസാനത്തോളം നീ-നിന്ദേത്തണമേ
ആകാശമേഘത്തിൽ-കാഹള നാദത്തിൽ
അടിയനും നിന്ദുന്നിൽ-കാണേണമേ-

നവ്യർ. ശങ്കരാഭരണം ഏകതാളം 384.

പല്ലവി.

ആശ്വസിക്ക് മനമേ!-ക്രിഷ്ണതൂവിൽ-ആശ്രയിക്ക ദിനവും
വിശ്വസിക്ക് പരനേ!-തൻനാമത്തിൽ-ചിത്രമിക്ക് സതതം.

ചരണങ്ങൾ.

1. എന്തിനു വേദിക്കുന്നു?- വിശ്വാസി നീ-എന്തിനു ക്ഷീണിക്കുന്നു?
എന്തിനു നിന്ദനസ്സിൽ-പലവിധ-ചിന്തകൾ-പൊങ്ങിടുന്നു?-ആ
2. ലോകാവസാനത്തോളം-നിന്ദ കൂടെയു-ണ്ടാകുമെന്നൊഴിഞ്ഞു
ഏകരക്ഷാകരൻതാ-നല്ലേ തുണ-യാകുന്നതു നിനക്കു- ആ
3. മന്നിലനാഥരായി-വിട്ടുകയ്യി-ല്ലെന്നുരചെയ്തു പരൻ
ഇന്നും ജീവിപ്പതിനാൽ-ഉളകാതെ-നിന്നു തന്നെ സ്തുതിക്കും-ആ
4. തന്നിലൻപുജ്ജവകു-ചരുന്നവ-യൊന്നൊഴിയാതെവിലം
ഏന്നും വിലസിടുന്നു-നമക്കായി-തെന്നറിയുന്നതിനാൽ- ആ
5. കാത്തിരിക്ക പരനേ!-തൻവാഗ്ദത്തം-കാത്തിരിക്ക മനമേ!
പാത്തിരിക്കുന്നു പരൻ-ദാനഗ്രഹം-ചെത്തിരിക്കുന്നു വരൻ- ആ

നവ്യർ. ചെഞ്ചുരുട്ടി ആദിതാളം 385.

പല്ലവി.

ആനന്ദമുണ്ടെനി-ക്കാനന്ദമുണ്ടെനി-
ക്കേഴൂ മഹാരാജ-സന്നിധിയിൽ

ചരണങ്ങൾ.

1. ലോകം എന്നിങ്ങനെ—ശാശ്വതമല്ലെന്നെൻ
സ്നേഹം നിറഞ്ഞെ—ചൊല്ലിട്ടുണ്ട്
സ്വർലോകനാട്ടുകാ—കിഷ്കിതിയിൽ പല
കഷ്ടസങ്കടങ്ങൾ—വന്നിട്ടുണ്ട്.
2. കർത്താവേ! നീയെന്റെ—സങ്കേതമാകയാൽ
ഉള്ളിൽ മനഃക്ലേശം—ലേശമില്ലാ
വിശ്വാസക്കപ്പലിൽ—സ്വർപുരം ചേരുവാൻ
ചുക്കാൻ പിടിക്കണ—പൊന്നുനാഥാ!
3. എന്നാത്താവേ! നിന്നിൽ—ചാഞ്ചല്യമെന്തിന്?
ബാബായിൻ താഴ്വര—യത്രേയിതു
സീയോൻ പുരിതന്നിൽ—വേഗം നമുക്കെത്തി-
ട്ടാനന്ദക്കണ്ണനിർ—വിഴിപ്പിടാമേ.
4. കൂടാരവാസിക—ഉദകം നമുക്കിന്നു
വിടെന്നോ നാടെന്നോ—ചെൽവാനെന്ത്?
കൈകളാൽ തീർക്കാത്ത—വിടേണു താതൻതാൻ
മിതെ നമുക്കായി—വെച്ചിട്ടുണ്ട്.
5. ഭാരം പ്രയാസങ്ങൾ—മുറം വനമര-
ത്താകലമാത്മാവിൽ—വന്നിട്ടുകിൽ
പാരം കരുണയു—ള്ളിശൻ നമുക്കായി-
ട്ടേറ്റം കൃപനല്കി—പാലിച്ചിട്ടും.
6. കർത്താവേ! നീ വേഗം—വന്നിടണേ ഞങ്ങൾ—
ക്കേന്താലിഷ്കാണിയിൽ—മഹാഭൂഖം
എന്നാലും നിൻമുഖ—ശോഭയതിൻമുഖം
സന്തോഷകാന്തിപൂ—ണ്ടാനന്ദിക്കും.

നവ്യനൃ.

Tune "Showers of Blessing"

386.

1. ദൈവത്തിൻപൈതൃല! നീന്റെ—ജീവിതകാലം അതിൽ
കുടരാദോ ഭാരങ്ങളാലെ—പാരം വലഞ്ഞിട്ടുമ്പോൾ
ചിന്താകലങ്ങൾ—ചിന്താകലങ്ങളെല്ലാം
ഇട്ടുകൊൾയെത്തുമേൽ നിൻപേ—ക്കായ്ക്കരുതുന്നുണ്ടവൻ
2. ലോകത്തിൻ ചിന്തകളാലും—രോഗപീഡകളാലും
മറ്റു പ്രയാസങ്ങളാലും—മറ്റും തളന്നിട്ടുമ്പോൾ—
3. കർത്താവിന്നിഷ്ടമാംവണ്ണം—നിത്യം ജീവിച്ചിട്ടുവാൻ
നിൻപ്രയത്നങ്ങൾ എപ്പോഴും—നിഷ്പലമാക്കരുതുമ്പോൾ—

ചി

ചി

4. ദൈവം നിന്നെ നടുത്തുനിൽക്കും—നിൻ വഴിയിൽ മുഴുവൻ
അന്ധകാരം വരുമ്പോഴും—അന്ധരംഗത്തിലെ നിൻ— .ചി
5. നിന്നുടെ പേർക്കിടലോകം—വന്നു മരിച്ചവനും
യേശുവിൻ വാക്കുകളെ നീ—വിശ്വസിച്ചു സതതം— ചി

നവ്യ. “Near My God to Thee” 387.

1. കണ്ണിരിൽ താഴ്വര-യാം ഇലാ-തന്നിൽ എന്നായുസ്സിൻ-കാലമതിൽ
പാരം തളരും നാൾ-മാ രക്ഷിതാവേ! ഞാൻ ചാരേണമെ തവ-മാർച്ചിൽ സദാ.
2. ഏകാന്തജീവിതം-ആം സങ്കടം ലോകേയനഭവം-ആയിടിലും
എൻ വേദഭാരം നിൻ-മുമ്പിൽ ഇറക്കിഞാൻ ചാരേണമെ തവ-മാർച്ചിൽ സദാ.
3. ഗാഢതമസ്സതിൽ-താഴ്വരയിൽ കൂടെ നടന്നിടം-നേരത്തിലും
എന്നോടുകൂടെ നിൻ-സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടു, ഞാൻ ചാരേണമെ തവ-മാർച്ചിൽ സദാ.
4. ലോകത്തിലൂടെയും-ജൈൻ യാത്രയിൽ ശോകത്തിൻ ഭാരത്താൽ-താണിടുകിൽ
നിന്നോടണങ്ങുഞാൻ-കണ്ണിർചൊരിയുവാൻ ചാരേണമെ തവ-മാർച്ചിൽ സദാ.
5. സർവ്വംഗസുന്ദരൻ-രക്ഷാകരൻ ഏറ്റം മനോഹരൻ-മാ എൻ വരൻ
എൻ ജീവനാമനെ!-ആജീവനാന്തമെ ചാരേണമെ തവ-മാർച്ചിൽ സദാ.
6. നിത്യമാം വിണ്ണിലെ-ഭാഗ്യതലേ എത്തിയതിന്നു ചിൻ-കർത്തനെ! നിൻ
സ്നേഹനിറവിന്നു-ദാഹിക്കുന്നോരു ഞാൻ ചാരേണമെ തവ-മാർച്ചിൽ സദാ.

നവ്യ. ബിലഹരി ഏകതാളം 388.

പല്ലവി.

യാക്കോബേ! നീ എന്തി-നീവിധത്തിൽ ചിന്ത-
ഭാരങ്ങൾകൊണ്ടുള്ളി-ലന്ധനായ് തീരുന്നു

അനുപല്ലവി.

മിശ്രമിൽ വന്നുനിൻ-ഭാരമൊഴിച്ചുവൻ
ചെങ്കടൽ വറ്റിപ്പോൻ-നിൻ മുന്നിലുണ്ടിനി
ചരണങ്ങൾ.

1. പെരുവെള്ളം കണ്ടാൽ നീ-ലേശം കലങ്ങേണ്ട
അഗ്നിയിൽ നീ വേകും-തെന്നും ഞാൻ കാത്തിടും
നിൻമുഖമെന്തിനി-ക്ഷോണിയിൽ വിളരുന്നു?
എന്തിനു നിന്മനം-ചിന്തയിൽ വാടുന്നു?
2. ആവർത്തനം ശക്തി-എന്തുകൊണ്ടേകും ഞാൻ
കാത്തിരുന്നിടുകിൽ-ശക്തനായ് തീരും നീ
കഴുകൽപോൽ നീ പര-ന്നത്യുന്നതത്തിലായ്
സ്വർഗ്ഗസ്ഥലങ്ങളിൽ-ജീവിച്ചു വാഴും നീ

3. ഏല്പാഴം സന്തോഷം-പുണ്യനായ് നിന്നെ ഞാൻ
ഇപ്പോൾ പാലിച്ചെൻ-കൈകളിൽ സൂക്ഷിക്കും.
കുണ്ഡിൻമണിപോലെ-നിന്നെ നിറച്ചു ഞാൻ
ഏൻമാർച്ചിലെപ്പോഴും-നിന്നെ വഹിച്ചിട്ടും.
4. അലയുന്നീലോകത്തി-നോളക്കൾ കണ്ടുനി
വലയുന്നതെന്തിനെ-നോമനപ്പെട്ടതലേ!
വിശ്വാസക്കുപ്പലിൽ-മോക്ഷപുരം നോക്കി
യംഗമെയ്യംകുത്ത-ക്കീലോകമെന്തിന്?
5. പരിമളകുന്തിരേൽ-കാമാദിനം ദിനം
വീരുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ-ഗന്ധം ഗ്രഹിക്കുനി
മേലുള്ളിരശാലം-അപ്പോഴാ സിയായ്
കലാനന്ദമില്ലാതെ-വാഴുന്നോർ സാധുനി

നവുൻ. ദൈരവി ചായ്യാതാളം 389.

പല്ലവി

തീരാപടി വീന്നാലും-ചിറാതെ മനദമ!

പല്ലഭനശൂനിൻ-നല്ല താരകദമ
ചരണങ്ങൾ.

1. നരകപ്പേയലറിടക്ക-സമീപം വന്നാലും
നരകപാവാവരണം-സ്മരണം ചെയ്യാലും- തീരം
2. മരണം നേക്കെത്തുന്ന-തരണം വന്നാലും
മരണം വെടുന്നെന്നീ-ശരണം കൊണ്ടാലും- തീരം
3. ഇക്കോണിജനംനിന്നെ-തുച്ഛീകരിക്കിലും
രക്ഷകനൊരുവൻ-പക്ഷം വിടാതെ- തീരം
4. പെറ്റ മാതാന്നിൻ-കുറ്റം എണ്ണമോ?
ഇഷ്ടനായാൽ നിന്നെ-വിട്ടുവിട്ടാമോ?- തീരം
5. നല്ലൊട്ടിയൻ-ചാൽ കേട്ടുചൊണ്ടാൽ
അല്ലലല്ലാം തീൻ-സ്വർഗ്ഗലോക വാഴാം- തീരം
6. കണവനെപ്പോൽ നിൻ-തൂണയചനാകം
പ്രണയിനിയിൽ നാഥൻ-ദയമീനനാമോ?- തീരം
7. പ്രാണൻ കൊടുത്താമ-കരണം ചെയ്യാമെന്ന
താണതൊഴുതു സേ-വിക്ക ദിനവും- തീരം

നവുൻ. സിന്ധുകന്നഡ രൂപകം 390.

1. ഭുവത്തിൻപാന പാത്രം-കൽതാവെൻ കച്ചിൽ തന്നാൽ
സന്തോഷത്തോടതു വാങ്ങി-അർദ്ധലൂച്ച പാടിട്ടും ഞാൻ

2. ദോഷമായിട്ടൊന്നും എന്നോ—ടെൻറ താതൻ ചെയ്തയില്ല എന്നു അവൻ അടിച്ചാലും—അവനെനെ സ്നേഹിക്കുന്നു.
3. കഷ്ടനഷ്ടമേറിവന്നാൽ—ഭാഗ്യവാനായ് തീരുന്നു ഞാൻ കഷ്ടമേററ കർത്താവോടു—കൂട്ടാച്ചിയായ് തീരുന്നു ഞാൻ
4. ലോകസൗഖ്യമെന്തു നന്മ—ആത്മക്ഷേമത്തിൻഫലം സൗഖ്യഭാഗ്യമു ജ്ഞാതജീവൻ—കഷ്ടതയാൽ വർദ്ധിക്കുന്നു.
5. ജീവനത്തിൻ വന്യവേഷം—കാഴ്ചയുടെ ശോഭവേഷം കൂടാരത്തിനകത്തുണ്ടു—ഷെക്കയ്നായും ഉണ്ടവിടെ
6. ഭക്തന്മാരാം സമോദരർ—വിളക്കുപോൽ കൂടെയുണ്ടു പ്രാർത്ഥനയിൻ ധൂപമുണ്ടു—മേശയിലെൻറപ്പമുണ്ടു.
7. പ്രാകാരത്തിലെൻറ മുഖിൽ—യേശുവിനെ കാണുന്നു ഞാൻ യോഗപീഠമവനത്രെ—എന്നുമെൻറ രക്ഷയവൻ
8. ദിനംതോറും പുതുകുന്ന—ശക്തിയെന്നിൽ പകരുവാൻ സ്വസ്ഥജലം വെച്ചിട്ടുള്ളു—പിച്ചുളഞ്ഞൊട്ടിയുമുണ്ടു.
9. ലോകത്തെ ഞാനോർക്കുന്നില്ല—കഷ്ടനഷ്ടമോർക്കുന്നില്ല എപ്പോഴെൻറ കർത്താവിനെ—ഒന്നുകാണാമെന്നെയുള്ളു.

5. *കൂടാരത്തിലെ മുഖിലെ യേശുവിനെ കാണുന്നു*
** ഉള്ളിലെ മുഖം സുഖം കാണുന്നതല്ല*
DEATH *മരണം*
മരണം.

നമ്പ. Tune "I am coming to the Cross" 391.

1. ഞാൻ വിടറായ് ലോകത്തെ—എൻ ദുഃഖങ്ങൾ തീരുമെ വേഗം താതൻറ ഗൃഹം—ചെന്നു ഞാൻ ചെന്ന്ിട്ടമെ.
 ഹാ! എന്നോമോദമുള്ളിൽ—ധന്യൻ ഞാനിന്നു മന്നിൽ
 യേശുതാനുണ്ടെന്നുള്ളിൽ—ഓഴം ഞാൻ സ്വർഗ്ഗം തന്നിൽ
2. മോദമെൻ വഴിയെല്ലാം—യേശു എൻ രക്ഷയെല്ലാം പാടുന്നെന്നുള്ളമെല്ലാം—സ്വർഗ്ഗമെൻ ആശയെല്ലാം— ഹാ!
3. ലോകത്തിലെനെയവൻ—കൈവിടിച്ചു ചേരവു പേടിയില്ല ഭൃത്യന്—താഴ്വരയിൽ ആകിലും— ഹാ!
4. എൻപിതാവിൻ മന്ദിരം—ഉണ്ടനേക പാപ്പിടം ചേരുമെ ഞാൻ ആസ്ഥലം—ദുഃഖമില്ലാത്തോരിടം— ഹാ!
5. എൻവഴിയോ പ്രകാശം—യേശു താനെൻ വിശ്വാസം നിത്യോത്ഥാവെന്നാശ്വാസം—ഭാഗ്യം ഇനിയെൻ വാസം— ഹാ!

നമ്പർ.

“What what is this”?

392.

P. M.

1. ഹേ മൃത്യുവേ! ഭയങ്കരങ്ങളിൽ—രക്ഷണം ശത്രുവേ!
നി മർത്യരെ ജയിച്ച ഭൂമിയിൽ—ചാഴ് നിന്നാൾവരെ
ഭംഗ്യപദവിസംയെ നി—ഭുവക്കണ്ണിർ താഴ്വരയായ്
മാറി സദാ ഭരിക്കുന്നെ—കൂരനാം രാജനേ!
2. ഹേ മൃത്യുവേ! നിൻ കർത്തവ്യം നില—നിന്നിട എന്നുമെ
ഇമ്മാനുവേൽ ഈ മാനവകുല—രക്ഷകൻ ഭൂതലെ
വന്നു മൃതിയതേറ്റതാൻ—നിദന്മൽ വിജയം കൊണ്ടുനിൻ
ഘോരവിഷത്തിൽ മുക്കിനെ—നീക്കി എന്നേക്കുമേ
3. ഹേ മൃത്യുവേ! ഇപ്പൊൾ ക്രിസ്തുവിൻ—ഭക്തരാം ഏവർക്കും
നി ഭൃത്യനായ് ഇപ്പാപദലം കത്തിൽ—നിന്നു പ്രതിദിനം
ദൈവത്തിന്റെ പൈതങ്ങളിൽ—ആത്മാക്കളെ സ്വർ താതൻതൻ
സന്നിധിയെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ—ഉജ്ജ്വല ഭൂതൻ താൻ
4. ഹേ മൃത്യുവേ; നിൻ മൃത്യുവിൻ ദിനം—വന്നിടം വേഗത്തിൽ
ഇമെപ്പുളവിൽ അന്ത്യകാഹളം—കേട്ടിടം നേരത്തിൽ
ചത്താരടൽ അമർത്യരായ്—ഉയിർക്കുമ എന്നേക്കുമായ്
മൃത്യു പിന്നെ ഉണ്ടായിടാ—ആമെൻ ധാരാളലച്ചാ

നമ്പർ.

“Now the labourer's task is over”

393.

1. വേല ഇപ്പൊൾ തീർന്നല്ലോ യുദ്ധവും കലാശിച്ചു
യാത്രക്കാരൻ ചെന്ന്ല്ലോ അക്കരെ തൻ തനിച്ചു
കരുണ കവലിൽ താതാ!
കാപ്പാൻ ഏല്പിക്കുന്ന ഇതാ
2. ഭൂവിൻ കണ്ണിർ തീർന്നല്ലോ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വെളിവാൻ
ന്യായാധിപൻ തന്നല്ലോ വിധി ചൊൽവാനുള്ളവൻ— കാര
3. നഷ്ടമോ ആടുകളെ ചേർത്തു കൂട്ട നിടയൻ
ഇല്ലാക്കലച്ചിലും ചെന്നായ്ക്കളിൽ ശല്യവും— കാര
4. മൃത്യുവിൻനേരം കൂശിൽ കണ്ണുയർത്താ ഭക്തന്മാർ
യേശുവിൻ സ്നേഹാഞ്ജിയിൽ മുങ്ങും അവിടെ അവർ— കാര
5. അങ്ങവരിൻശാന്തത ശൂന്യം ആക്കുന്നില്ലാതം
പ്രാണൻതന്നെ രക്ഷിച്ച കർത്തൻ പരിപാലിക്കും— കാര
6. മണ്ണിന്നു മണ്ണായെന്നു ചൊല്ലി പിൻ നില്ക്കുന്ന നാം
ഉയിർപ്പിൻനാൾ വരെയും കാക്കുന്നശ്രമത്തോടെ— കാര

"When the trumpet of the Lord shall sound"

നൂറ്.

P. M.

394.

1. കുന്തുക്കുറുപ്പും യുഗാന്ത്യകാലത്തിൽ യചനിക്കുമ്പോൾ
നിത്യമാം പ്രഭാത ശോഭിതത്തിൽ നാൾ
പാർത്തലെ രക്ഷപ്പെട്ടുതോല്പാതം ചേരും വാനത്തിൽ
പേർ വിളിക്കും നേരം കാണും എന്നെയും
പേർ വിളിക്കും നേരം കാണും
പേർ വിളിക്കും നേരം കാണും
പേർ വിളിക്കും നേരം കാണും
പേർ വിളിക്കും നേരം കാണും എന്നെയും
2. ക്രിസ്തനിൽ നിദ്ര കൊണ്ടുരീശ്ശാഭിത പ്രഭാതത്തിൽ
ക്രിസ്തുശോഭയെ ധരിച്ചുയർത്തുതൻ
ഭക്തരിൽ ഗുഹത്തിൽ വാനമപ്പാൻ കൂടീടുമ്പോൾ
പേർ വിളിക്കും നേരം കാണും എന്നെയും—
3. കുന്തൻപോൽ രാപ്പാഴ് അദ്ധ്വാനം ഞാൻ ചെയ്തിങ്ങനെ
വാർത്താൻ ചെല്ലീടട്ടെ തൻ സ്നേഹത്തിൽ
പാർത്തലത്തിൽ എന്റെ വേല തീർത്തിജീവിതാനന്തത്തിൽ
പേർ വിളിക്കും നേരം കാണും എന്നെയും—

പേർ

പേർ

HAPPINESS OF HEAVEN

ദേവാക്ഷാനന്ദം.

നൂറ്.

ശങ്കരാഭരണം

ചായ്യാതാളം

395.

- സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യം എത്ര യോഗ്യം ആർക്കു വണ്ണിക്കും—അതിൽ
ഭാഗ്യമോർക്കുന്നോർ—മെനിക്കാശയേറുന്നേ
1. പാപലോകത്തിൽ കിടന്നു പാടുപെടുന്ന—എന്നി
ക്കെപ്പോളെന്റെ മോക്ഷവീട്ടിൽ ചെന്നു ചേർന്നിടം—
2. മുഖെ മുഖെ പോയിടുനോർ ഭാഗ്യമുള്ളവർ—മന്നി
ലുള്ള കഷ്ടതകൾ നീങ്ങി സ്വാധാരായവർ—
3. ലോകസംബന്ധഭവനം വിട്ടുപോയെന്നാൽ—മോക്ഷ
കൈകളാൽ തീർക്കാത്തവീട്ടിൽ പാർത്തിടമല്ലോ—
4. രണ്ടിനാൽ ഞരങ്ങി ഞാനും വാഞ്ചരിച്ചിടുന്നു—ആത്മ
വീണ്ടെടുപ്പിൽ പുത്രസന്തോഷത്തിലെത്തുവാൻ—
5. ഇങ്ങുപെട്ടു പാടുതരക്കാരാപാസം പ്രാപിപ്പാൻ—എന്റെ
മംഗലമോക്ഷപുരത്തി—ലെപ്പൊഴെത്തും ഞാൻ—
6. പ്രാവിനെപ്പോലേ രണ്ടു ചിറകുണ്ടെന്നാകിൽ ഞാൻ—ശീഘ്രം
എത്തുംപറന്നെന്റെ മണ്ഡലം സന്നിധൗ—

സ്വർഗ്ഗ

സ്വർഗ്ഗ

സ്വർഗ്ഗ

സ്വർഗ്ഗ

സ്വർഗ്ഗ

സ്വർഗ്ഗ

നമ്പ്. ചെഞ്ചുരുട്ടി രൂപകം 396.

പല്ലവി

സ്വർഗ്ഗസീയോൻപുരമേ! ഹാ! നീയെന്നിക്കുര മനോഹരമേ
കൃഷ്ണരക്ഷാകരൻ—നിത്യമായ് വാഴുന്ന
സിദ്ധർ വസിക്കും—വിശുദ്ധ ലോകതല
സ്ഥാനമാം പുത്തൻ യദുശലഭമെന്നമാ—

സ്വ

ചരണങ്ങൾ

1. കഷ്ടതയില്ലവിടെ-അധർമ്മികൾ-ദുഷ്ടരതിൽ കടക്കാ
ശിഷ്ടർ മാത്രം വസിക്കും-ദൈവത്തിനു-ഇഷ്ടമാമപ്പുരത്തിൽ
ദേഹത്തിന്നുള്ളൊരു-രോഗ ക്ഷീണങ്ങളും
ദാഹം വിശപ്പും-പാപ ശാപങ്ങളും
ശോകവും നാമാവശേഷമായ് തീരുമ

മൃത്യുവുണ്ടാകയില്ല-ഒരിക്കലും-നിത്യമാം ലോകമതിൽ—

സ്വ

2. യുദ്ധകലത്തിൽ നിന്നു-ഉള്ളൊരിരണ്ടു-പന്തിരണ്ടു സഹസ്രം
ജാതികൾ തങ്ങളിൽ നി-ന്നെണ്ണമറ്റ-സംഘമവിടെയുണ്ടാം
സംഖ്യയില്ലാദൈവ ഭൂതരിൻകൂട്ടവും
മേഘംപോൽ ശുദ്ധീമാന്മാരിൻ സമൂഹവും

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവത്തെ ചാഴി പുകഴിടും

കൊല്ലപ്പെട്ട കണ്ണാട്ടിൻ-സ്തുതിയവർ-ചൊല്ലമനന്തകാലം—

സ്വ

3. ശുദ്ധിമാന്മാർ വിശുദ്ധി-ജ്ഞാനത്തിലും-വലിക്കും അന്തമെന്നേ
കർത്തനേ സേവചെയ്യും-സിദ്ധരെല്ലാം-തത്രയെന്നേക്കമദാഹം
നിത്യദൈവത്തിൻ-മഹത്വം യുഗങ്ങളിൽ
കൃഷ്ണവിൻ കാന്തായാം-സത്യ സഭ മൂലം
വാസ്യവമായ് വിളങ്ങിടമെല്ലാടവും

കർത്താവു തൻപ്രയത്ന-ഫലം കണ്ടു-തൃപ്തനായ് തീരുമനു—

സ്വ

4. കണ്ണാടാമെന്നരുമ-കാന്തനുടെ-സന്നിധി എത്രദമാദം
കണ്ണനീരാക്കിയവൻ-തുടക്കമെ-തന്നുടെ പൊൻകരത്താൽ
തൻതിരുമുമ്പിൽ ഞാൻ-സന്തതം പാർത്തിടും
സന്തോഷപൂർണ്ണത-സ്വന്തമാകും മമ
അന്തമില്ലാത്തതാം-ഭാഗ്യമെന്നോഹരി
പിന്നെയൊരിക്കലും ഞാൻ-പ്രിയതമൻ-തന്നിൽനിന്നുപിരിയും—

സ്വ

നമ്പ്. ശങ്കരാഭരണം ആദിതാളം 397.

പല്ലവി.

ആരിവർ ആരിവർ—നിലയങ്കി
ധരിച്ചു ഇവരർ?

അല്ലയോ ഏറിയയുപദേ-
മതിൽനിന്നുവന്ന മനുജരിവർ

ചരണങ്ങൾ.

1. അങ്കികൾ-കുഞ്ഞാട്ടിൻ-
തിരുചങ്കിൽ-നിന്നൊഴുകും
തങ്കച്ചേര-യിൽ കഴുകി അവർ-ന
അങ്കികൾവെളുപ്പിച്ചുവോ- (നായ്)
2. ആകയാൽ-അവർ ഇനിയും-ദൈവ
സിംഹാസനത്തിൻമുന്നിൽ
ആകവെ-ഇതന്നുതന്നാലയത്തിൽ
രാപ്പകലവർ-സവചെയ്യും-

3. സിംഹാസനസ്ഥനീശൻ-വാസ-
മാകമ-വർ നടുവിൽ
ദാഹംവി-ശപ്പമില്ലവെയിൽമുട്ട-മി
സുഖം അവക്കെന്നും-അഹോ- (ല്ല)
4. ജീവനീ-തറവുകൾക്കു-വഴി
ജീവനം-യകൻ നടത്തും
ദൈവംതു-ടെച്ചീടുംകൺകളിൽനിന്നു
അവരുടെ-കണ്ണുനീർതാൻ-

നന്ദു. ചെഞ്ചുരുട്ടി രൂപകം 398.

പല്ലവി.

എത്ര എത്ര ശ്രേയം!-സപ്തസീയേൻ
എത്ര എത്ര ശ്രേയം!

അനുപല്ലവി.

കൽമൻ വാണീടും സിംഹാസനവും നല്ല
കീർത്തനങ്ങൾ പാടും ഭൂതരിൻവീണയും
സ്മാരഗീതങ്ങൾ പാടുന്നവർ നദേവും-

എത്ര

ചരണങ്ങൾ.

1. പന്ത്രണ്ടു വാതിലുകൾ-കുട്ടത്തൊഴുകുന്നു പളുക്കുനദി
മിന്നും നവരത്നംപോൽ-വീമിയെല്ലാം മിന്നിത്തിളങ്ങിടുന്നു
മുത്തുഗോപുരങ്ങൾ-ശ്രേയംകംവണ്ണം
ഇലപൊന്നിൽതെരു-വീമി മഹാചിത്രം
ചൊല്ലിക്രൂടാതുളള-തേജസ്സുടിക്കുന്ന
വല്ലഭൻ പട്ടണം നീ-കുഞ്ഞനേരം അല്ലലെല്ലാമൊഴിയും
2. ജീവനദി സപ്തമായ്-ഛേകുന്നു സിംഹാസനത്തിൻമുന്നിൽ
ജീവവൃക്ഷം തഴച്ചി-രാറുവിധ ജീവഫലം തരുന്നു
സപ്തസീയേൻതന്നിൽ സൂര്യ ചന്ദ്രന്മാരും
ശോഭയേറും നല്ല-ഭീഷണവും വേണ്ട
ദൈവതേജസ്സുതി-നെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു
കുഞ്ഞാടിൻവിളക്കു-ഭിദ്യകാണിയെങ്ങും വിളങ്ങിടുന്നു
3. ഭൂതർ ചുഴുന്നനില്ലെ-ആസനത്തിൽ ദൈവമക്കളിരിക്കെ
ദൈവമക്കൾ നടുവിൽ തേജസ്സോടെ ദൈവകുഞ്ഞാടിരിക്കെ
ശ്രോദ്ധർ സരോമിമാർ-പന്ത്രണ്ടാൽ പര-
ന്നത്യുന്നതൻമുൻ അ-ലങ്കാരമായ് സ്തുതി
നിത്യം ചെയ്യുന്നതും-ആയുളള കൗല്യകൾ
എത്ര എത്ര ഇവ! മനോഹരം! എത്ര എത്ര ശ്രേയം.

- 4 ഹല്ലേലൂയ്യം ഗീതം—പാടിയാട്ടം ഭൂതന്മാർ കോടാകോടി
വല്ലഭനേ സ്തുതിച്ചു—വന്ദിച്ചിട്ടും സ്രാഫഗണം വളരെ
ശുദ്ധൻ ശുദ്ധൻ പരി—ശുദ്ധൻ മാകുഞ്ഞാട്ട
നിത്യം സ്തുതി തനി—ക്കെന്നും മാശബ്ബമായ്
ഒത്തുപാട്ടം ദൈവ—ഭൂതർ കോടാകോടി
കിന്നര നാദമോടും—ചലതരം ഗീതങ്ങൾ പാടിടുന്നു.

നൂൻൻ.

399.

1. മനോഹരാലയംതാൻ—ഒന്നുണ്ടെ നിത്യം
ദിവ്യമോദമണ്ഡ—ണ്ടെന്നുമെ നിമ്ലം
ശോഭിതഭൂതർ പാട്ട—ന്നാസനത്തിന്നു ചുറ്റും
എന്നൊ എന്നു ഞാൻ കാണം—സുന്ദരമന്ദിരത്തെ
ശോഭനഗൃഹം—സുന്ദരഗൃഹം
രക്ഷകൻഗൃഹം നൽ—സുന്ദരഗൃഹം
2. കസുമങ്ങൾ വിരിയു—ന്നപ്പരെ നിത്യം
പാടുന്നുണ്ടു ബാലർ—യേശുവിന്നായ് സ്തുതി
സിംഹാസനത്തിൻചുറ്റും—പാടുന്നതളതമായി
എന്നൊ എന്നു ഞാൻ കാണം—സുന്ദരമന്ദിരത്തെ
3. ക്ഷണം ഞാൻ മുചതരോടേ—ചേരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ക്രിസ്തുതാനെൻരക്ഷ—ഭൂതിഭയം നഹി
ആസനസ്ഥനായോനെ—ഉടനെ കാണുമെ ഞാൻ
അന്നേ അന്നു കണ്ടിട്ടും—സുന്ദരമന്ദിരത്തെ.

രൂം.

“There is a land which is”

400.

1. ശോഭയേറും കാർന്നാട്ടുണ്ടതു—കാണാമേ ഭൂരെ വിശ്വാസത്താൽ
താതൻ വാസം നമുക്കൊരുക്കി—നില്ക്കുന്നുണ്ടെക്കരെ കാത്തതാൽ
വേഗം നാം..... ചേർന്നിട്ടും
ഭംഗിയേറിയ—ആ തീരത്തു
2. നാം ആ ശോഭനനാട്ടിൽ പാട്ടം—വാഴ്ത്തപ്പെട്ടോരുടെ സംഗീതം
വേദം രോദനമങ്ങിപ്പല്ലെ—നിത്യം സൗഭാഗ്യമാത്മാക്കൾക്കു
3. സ്നേഹമം സ്വർഗ്ഗതാതനുടെ—സ്നേഹദാനത്തിന്നും നാൾക്കുനാൾ
വീഴ്ചയെന്യ തരം നന്മയ്ക്കും—കാഴ്ചയായി നാം സ്നേഹം പാട്ടം.

രംഗം.

രാഗം--ഇംഗ്രീഷ്

401.

1.

വിശുദ്ധർ കൂട്ടം രക്ഷകന്മാർ ചുറ്റും
നിന്നുതങ്ങി സ്നേഹരത്നം ചൂടിക്കും
നേരം ആ മഹാസന്തോഷസമൃദ്ധം
എന്നെയും കാണുമോ-ചൊല്ലെൻമനമേ

2.

ദൈവം തൻവിശുദ്ധർ കണ്ണുനീരെല്ലാം
തുടയ്ക്കുന്നതിൽ എനിക്കിഷ്ടരാം
ചേർക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധരോടുകൂടെ
എന്നെയും കാണുമോ-ചൊല്ലെൻമനമേ

3.

വിണകളെ ധരിച്ചുതൻ തൻമുമ്പിൽ
സന്തോഷപരിപൂർണ്ണരായ് ഉച്ചത്തിൽ
തന്നെ എന്നും സ്തുതിക്കുന്നവരോടെ
എന്നെയും കാണുമോ-ചൊല്ലെൻമനമേ

4.

കുഞ്ഞാട്ടിൻ രക്തത്തിൽ കഴുകപ്പെട്ട
വെള്ളനിലയങ്കികളെ ധരിച്ചു
മഹാശാഭിതമായുള്ള സമൃദ്ധം
എന്നെയും കാണുമോ-ചൊല്ലെൻമനമേ

5.

കയ്യിൽകരുത്തോലകളെ പിടിച്ചും
മഹാർക്ഷ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നും
കുഞ്ഞാട്ടിന്നും എന്നാൽ കൂട്ടരോടെ
എന്നെയും കാണുമോ-ചൊല്ലെൻമനമേ

6.

സ്തുതി മഹത്വം ജ്ഞാനം ശക്തി സ്തോത്രം
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നെന്ന ദൂതരും
തൻമുമ്പിൽ കവിണ്ണുവീണാൽ കാലെ
എന്നെയും കാണുമോ-ചൊല്ലെൻമനമേ.

രംഗം.

"In robes made white"

402.

1. യേശുവിൻ രക്തത്തിൽ വെളുപ്പിച്ചുള്ളകിടം ധരിച്ചു
യോർദ്ദാന്നക്കര ചേരം നാം-പിരിഞ്ഞിടം താനന്ദത്തിൽ
യോർദ്ദാന്നക്കര താൻ

Chorus.

യോർദ്ദാന്നക്കര നാം-യോർദ്ദാന്നക്കര നാം
യോർദ്ദാന്നക്കര നാം-ചേരം പിരിഞ്ഞിടം
ചേരം പിരിഞ്ഞിടം-ചേരം പിരിഞ്ഞിടം
ചേരം പിരിഞ്ഞിടം - യോർദ്ദാന്നക്കര താൻ

2. വിശ്വാസത്താൽ ഞാൻ കാണുന്നെൻ സ്വർഗ്ഗീയ ഗേഹമിപ്പൊഴെ
ദൈവം തുടയ്ക്കും കണ്ണുനീരെന്നുള്ള-പാട്ടുകേൾക്കുന്നെൻ
യോർദ്ദാന്നക്കര താൻ.
3. സന്തോഷമേറും യോഗമേ ഇവ സ്വരസല്ലാപമെ
എന്താനന്ദം പൊൻവാതിലുകൾ-തുറക്കുമ്പോൾ എന്നാത്മാവെ!
യോർദ്ദാന്നക്കര താൻ.
4. കർത്താവേ! കാണിക്ക വഴി പൂർണ്ണാനന്ദം ഞാൻ പ്രാപിപ്പാൻ
കണ്ണിർ തുടയ്ക്കും സ്നേഹം ഞാൻ വാഴിക്കൊണ്ടെന്നും പാട്ടുമെ
യോർദ്ദാന്നക്കര താൻ.

ശ്ലോ. ബിഹാർ ഏകതാളം 403.

പല്ലവി

യദൃശലേമിൻ ഇബവിടേ—എറ്റേപ്പാൾ ഞാൻ വന്നുചേരും
ധരണിയിലെ പാടും കേടും—എറ്റേപ്പാൾ ഇങ്ങൊഴിയും
ചരണങ്ങൾ.

1. ഭക്തരിൻ ഭാഗ്യതലമേ! പരിമളസ്ഥലം നീയേ!
ദുഃഖം വിചാരം പ്രയത്നം—നീക്കലങ്ങില്ലേ!— യദ
2. രാവ്യം അന്ധകാരം വെയിൽ- ശീതവുമങ്ങില്ല
ദീപതുല്യം ശുദ്ധരങ്ങു—ശോഭിച്ചിടുന്നെ— യദ
3. രതങ്ങളല്ലോ നിന്മതിൽ—പൊന്നും മാണിക്യങ്ങൾ
പന്ത്രണ്ടു നിൻവാതില്ക്കൽ—മിന്നുംമുത്തല്ലോ— യദ
4. യദൃശലേമിൻ ഇബവിടേ—എന്നു ഞാൻ വന്നുചേരും
പരമ രാജാവിൻമഹത്വം—അരികിൽ കണ്ടിടം— യദ
5. ശ്രേഷ്ഠ നടക്കാരുകൾ—തോട്ടങ്ങളും എല്ലാം
കാട്ടുചാനിണയില്ലാത്ത—കൂട്ടമരങ്ങൾ— യദ
6. ജീവനദി ഇപ്പശബ്ദം—മേവി അതിന്റുടെ
പോവതും ഇരോരവ്യക്തം—നീല്പതും മോടി— യദ
7. ഭൂതതം അങ്ങാത്തു സദാ—സപരമണ്ഡലം പാടി
നാമനൈക്കൊണ്ടാടിടുന്ന—ഗീതം മമോടി— യദ
8. യദൃശലേമിൻ അധിപനീശം—തിരുമുൻ ഞാൻ സ്തുതിചാടാൻ
വരുംവരെയും അരികിൽ ഭവൻ—ഇരിക്കേണം നാമം— യദ

ശ്ലോ. “ഗന്ധിസന്യാസി” എന്നപോലെ 404.

പല്ലവി.

സ്വർഗ്ഗസീയോനേ
ശോഭിതവിടേ
ഭാഗ്യതീരമേ

}

നിന്നിലെന്നു ചേരും ഞാൻ—വിശുദ്ധ

ചരണങ്ങൾ.

1. മിന്നി തിളങ്ങിടുന്ന പെൺതെരു വീഥികളാൽ
എങ്ങും പ്രശോഭിതമാം എന്നാത്മ പ്രിയനുടേ— സ്വർഗ്ഗ
2. വീണകൾ മിട്ടിടുന്ന വൈണികന്മാരിൻഗണം
ഗാനങ്ങൾ പാടിടുന്ന ആനന്ദത്തിൻ കടലാം— സ്വർഗ്ഗ
3. വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ പാട്ടോടു ചേർന്നിടുന്ന
ആണ്ടവനെ സ്തുതിക്കും ആശ്വാസതീരമതാം— സ്വർഗ്ഗ
4. യോദ്ധാനിന്നക്കരെ ഞാൻ കാണുന്ന സ്വർപ്പരിയാം
ദൈവമക്കൾ വസിക്കും നിത്യാനന്ദപ്രദമാം— സ്വർഗ്ഗ

MISSIONARY HYMNS

സുവിശേഷഗീതങ്ങൾ.

൪൦൫. "From Greenland's icy mountains" 405.

1. ഉത്തരഹിമാദ്രികൾ ഉഷസ്സിൽ ദേശങ്ങൾ
ഉപദപിപം ഇൻഡ്യയും ഉപകിൻസിമയും
പുരാതന നദികൾ പൂർവ്വീക നാടുകൾ
പുമാന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി സദാ ക്ഷണിക്കുന്നു
2. ലങ്കാദി ദ്വീപുകളിൽ ലഭ്യം നൽഭൂവുങ്ങൾ
ലഭ്യം ലക്ഷ്മിയായിട്ടും ലതാനും സുഗന്ധം
നരർ മാത്രം ദോഷികൾ നാശത്തിന്നോടുനോർ
നാനാജാതിജനവും നാസ്തികർ ആയോരും
3. ആത്മാവാൽ പ്രകാശിതർ സ്വർഗ്ഗീയ ജ്ഞാനികൾ
ആകുന്ന നാമി ജീവ(ന്) ആഹ്ലാദ വസ്തുത
ആർക്കും ഗ്രഹിപ്പിക്കാതെ ആത്മാവിൻ രക്ഷയെ
അമാന്തമാക്കീടാമോ? ആ മഹാ നാമമോ
4. കാറ്റുകളായുളളിരോ; കാൽമുഴയ് ചെല്ലുക
ജലാശയങ്ങളുമെ കൽത്താവിൻ നാമത്തെ,
തൻമഹത്വ സമുദ്രം തൻ ഭൂമിയെ മൂടും,
താനും രാജാവായ് വാഴും തൻ സൃഷ്ടിമേൽ എല്ലാം

൪൦൬. ശങ്കരാഭരണം ആദിതാളം 406.

പല്ലവി.

യേശുനാമം ജയം യേശുനാമം ജയം
യേശുനാമം ജയം നിശ്ചയം—എൻ
യേശുനാഥൻ നാമം ജയം നിശ്ചയം

ചരണങ്ങൾ.

1. യേശുരാജനുടെ ജീവസുവിശേഷം ലോകമെങ്ങും മുഴങ്ങുന്നേറും—സുവി-
ശേഷം ലോകമെങ്ങും മുഴങ്ങുന്നേറും— യേശു
2. ഭൂതലം മുഴുവൻ യേശുവിന്നഭയം വീഴുമില്ലതെല്ലം സംശയം—മറ്റും
വീഴുമതിനില്ല തെല്ലം സംശയം— യേശു
3. മാനുഷകീമിത മോദമരുളിയനാരതം പരമൻ കാത്തിടും—അ
നാരതം പരമനെന്നെ കാത്തിടും— യേശു
4. വീണിടുന്നു പരനേശുവിന്റെ തിരുപാദത്തിങ്കലരി സഞ്ചയം—തിരു
പാദത്തിങ്കൽ അരി സഞ്ചയം സർവ്വം— യേശു

5. ഹാലേലൂയ്യാ പരനേതാവിന്നു പരിപൂർണ്ണമായി സ്തുതി പാടിടം.—പരി
പൂർണ്ണമായിട്ടെന്നും സ്തുതി പാടിടം.—

യേശു

രംഗം. (ഹിന്തുസ്ഥാൻ) ബിഹാക്—ആദിതാളം 407.

പല്ലവി.

യേശുപരൻ വാണീട്ടം—പാരിൽ

എങ്ങും മഹാ രാജനായ്

ചരണങ്ങൾ.

1. യേശുപരൻ വാണീട്ടം യേശു എന്നും വാണീട്ടം
ഈ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരും തീരെ ഇല്ലാതെ പോയെന്നാലും— യേശു
2. വൻകരകളിന്മേലും വലിയ രാജ്യങ്ങൾമേലും
മാലോകർ ഏവർമേലും ദൂരെ ദ്വീപാന്തരങ്ങൾമേലും— യേശു
3. സംധൂജാതികൾമേലും വീരജാതികൾമേലും
സമൃദ്ധികൾമേലും പാരിൽ സമൃദ്ധ ഭാഷക്കർമേലും— യേശു
4. രാജർ പ്രഭുക്കൾ ചക്രവർത്തികൾ സകലരും
രാജാധിരാജൻമുമ്പിൽ വീണുവണങ്ങി കമ്പിട്ടു നില്ക്കും— യേശു
5. സത്യസുവിശേഷത്തിൻ സാധകല്ലനപോലെ
സകല രാജാക്കന്മാരും ചെയ്യും നീതി വസിക്കും എങ്ങും— യേശു
6. കററം ശിഷ്യകളില്ല ഗുണമല്ലാതെന്നുചില്ല
കൊണ്ടാട്ടം ലോകരെല്ലാം യേശു ഏക ചക്രവർത്തിയും— യേശു
7. സന്ധ്യയുഷസ്സുകളിൽ സകല ദേശത്തുതേളാരു
സംഗീതം യേശുപരിൽ പാടി വന്ദനം ചെയ്യും എന്നും— യേശു

രംഗം. സെതരാഷ്ട്രം ആദിതാളം 408.

പല്ലവി.

ദേവദേവന്നു മംഗളം—മഹോന്നതനാം

ദേവദേവന്നു മംഗളം

അനുപല്ലവി.

ഇന്നുമിന്നലെയുമെന്നേക്ക—മൊന്നുപോൽമഹാ

മന്നർ ശിഖാമണിയാസ്സാഴ്ച പരമദേവ—

ചരണങ്ങൾ

1. പാപത്തിൽ വിനാശപോയോരു—ലോകത്തെ നീത്യ
കൃപത്തിൽ നിന്നുയർത്തുവാൻ
ശാപലോകത്തിൽവന്നു—സ്നേഹം നിറഞ്ഞു ഹൃദി
ആപത്തൊഴിച്ചുന്നത—സിംഹാസനത്തിൽ വാഴും— ദേവ

2. പോകവിൻ ലോകമൊക്കെയും—ഏവൻദഗലിയോൻ
വേഗം പ്രസിദ്ധമാക്കവിൻ
ഏവൻ നീ ചൊന്ന വാക്കെ—കേട്ടു നിൻ പ്രിയ ജനം
ഏകമായ് ചെയ്യുംവേല—യാകെ വാഴ്ത്തീടുനൊരു— ദേവ
3. ഇന്നും പുതുതായ് നിൻ സ്വരം—കഴൽ നാദം പോൽ
വന്നു തട്ടുന്നു ചെവിയിൽ
എന്നുമൊരുപാലെയി—തന്നു തുണയ്ക്കുമേതു
ഇന്നുമെങ്ങൾക്കു കൃപ—തന്നു നടത്തണമേ— ദേവ
4. നാട്ടാ കടലുമാകവെ—രക്ഷകൻ പാദ-
പീഠം ചേരും വരെയുമെ
കേടറ സുവിശേഷം ഓടി പ്രബലപ്പെട്ടു
നീടാൻജ്ജ്ഞാത ജയം—നേടാൻ കരുണ ചെയ്തു— ദേവ

MISSIONARY LYRICS

സുവിശേഷകഗീതങ്ങൾ.

രം. ശങ്കരാഭരണം	ആദിതാളം 409.
<p>പല്ലവി</p> <p>നാഥാ! നീ വേഗം ചൊരിക പുറജാതികളിൽ കൃപ മാരി നിറവായ്—നാഥാ</p> <p>അനുപല്ലവി</p> <p>നാഥാ വലക്കെയി-ടക്കെയേതെന്നു ഏതുമാറിയാത്ത—ജാതികളിൽ നീ ചരണങ്ങൾ</p> <p>1. നിന്നുടെ സന്തതി തന്നിൽ—ഭൂമി തന്നിലെ ജാതിക—ളാകവെ തന്നെ നന്നായനുഗ്രഹി—ക്കപ്പെടുമെന്നു അന്നബ്രഹ്മാദമാടു ചൊന്നപോലിന്നു</p> <p>2. ഏതൊടു ചോദിച്ചിട്ടു ക-എന്നാൽ നിന്നവകാശമായ്—ജാതികളാകെ തന്നിട്ടമെന്നു നിൻ താതൻനിന്നോടു</p>	<p>ചൊന്ന വചനമാ-ത്തിന്നു കനിഞ്ഞു</p> <p>3. നിന്നിൽ മനം തിരിഞ്ഞിട്ടും—കടൽ തന്നുടെ കൂട്ടങ്ങ—ളാകവെതന്നെ വന്നിട്ടും ജാതികൾ—തങ്ങളിൽകൂട്ടം നിന്നരികെയെന്നു ചൊന്നില്ലയോ നീ?</p> <p>4. ചങ്ങിലെ ചോരയിൻനേട്ടം-മഹാ സ്വകടത്തിൽ വീണ-ഴലുന്നുകണ്ണും കണ്ടുളാൽ നോക്കി ക-രളലിവോടു തങ്കക്കുരങ്ങളെ-കൊണ്ടെടുക്കേണം</p> <p>5. ജാതികൾ ശാല നിറവാ-നതിൻ വാതിൽ തുറന്നീടാ-നായ് നിന്നനന്തം വാൽ</p> <p>നാഥാ! കനിഞ്ഞീയ-പക്ഷനിവേഗം മോദമായ് ചകു കൃ-പയതരേണം—</p>

രൂപം. ശങ്കരാഭരണം ആദിതാളം 410.

പല്ലവി

ജയിക്കുമെ!—സുവിശേഷം ലോകം
ജയിക്കുമെ!—പേയ്യുടെ ശക്തികൾ
നശിക്കുമെ! സകല ലോകരും

യേശുവിൻ നാമത്തിൽ വണങ്ങുമെ തല
കനിക്കുമെ അതു—ബഹു സന്തോഷമേ

ചരണങ്ങൾ

1. കൂട്ടവിൻ—ന ഭക്തരെ വന്നു
പാട്ടവിൻ—യേശുവിൻകീർത്തികൊ-
ണ്ടാട്ടവിൻ—സുവിശേഷം ചൊല്ലാൻ
കാട്ടവിൻ—നിറുവിട്ടുണർന്നിട്ടവിൻ മനം
ഒത്തല്ലാതെ നിന്നിട്ടവിൻ വേഗം— ജയി
2. ഇടിക്കേണം—പേയിൻ കോട്ട നാം
ഇടിക്കേണം—ജാതി ഭേദങ്ങൾ
മുടിക്കേണം—സ്നേഹത്തിൻ കൊടി
പിടിക്കേണം—യേശുരാജന്റെ—സുവിശേഷക്കൊടി
ഘോഷത്തോടുകൂടി—ത്തിടേണം വേഗം— ജയി
3. മരിച്ചതാൻ—നമുക്കു മോക്ഷത്തെ
വരുത്തിതാൻ—ചെങ്കിച്ച മാർത്തിൽ
ഇരുത്തിതാൻ—ചുളിച്ച കൂട്ടരെ
ഉയർത്തിതാൻ—യേശുദേവന്റെ—രക്ഷയിൻകൊടി
ഘോഷത്തോടുകൂടി—ത്തിടേണം നമ്മൾ— ജയി
4. ചിലവിടിൻ—സുഖം ബലത്തെയും
ചിലവിടിൻ—ബുദ്ധിജ്ഞാനത്തെയും
ചിലവിടിൻ—വസ്തു സമ്പത്തുകൾ
ചിലവിടിൻ—യേശുരാജന്റെ—മഹിമയിൻകൊടി
ഏവരും ഉയർത്തിടേണം നമ്മൾ— ജയി
5. രോഗ്യമേ—ഇതു നമുക്കു തി
ഭാഗ്യമേ—രക്ഷിതാവിന്റെ
വാക്യമേ—സ്വർഗ്ഗ ലോകരോ-
ടെ കൃപമേ—യേശുരാജ്യ പ്രസിദ്ധിക്കായിനാം
ഏവരും പ്രയത്നിച്ചിടേണമേ— ജയി

രഥമ.

സുറിയാനി—ആദിതാളം

411.

പല്ലവി.

യേശുനാഥൻ ജയിക്കുന്നു ഹാലേലൂയ്യ
ഇഹലോകം മുഴുവനും ഹാലേലൂയ്യ

ചരണങ്ങൾ.

1

കാരോരോരാജ്യങ്ങളിൽ സുവിശേഷം
കാടി നിറഞ്ഞിട്ടു ഹാലേലൂയ്യ
ഏറെപ്പൊഴിഞ്ഞോരും ചെന്നിട്ടു
യേശുവിൻ സഭയിൽ ഹാലേലൂയ്യ—

2

പേയിൻമാറ്റങ്ങളെങ്ങും ക്ഷയിച്ചിട്ടു
പേടിച്ചോടുന്നു സാത്താൻ ഹാലേലൂയ്യ

ശ്രീയേശുമാർഗ്ഗമെങ്ങും ബലപ്പെട്ടു
തിരിയുന്നുലോകരീതിൽ ഹാലേലൂയ്യ—

3

ആലയങ്ങൾ ഉയരുന്നു യേശുവിന്നു
ആരാധനയേറുന്നു ഹാലേലൂയ്യ
നാലുപാടും വിഗ്രഹങ്ങൾ വീണിട്ടു
നാശവഴി അടയുന്നു ഹാലേലൂയ്യ—

4

വളർന്നിറങ്ങിട്ടുയരൂ രാജ്യം
മങ്ങുന്നുപേയിൻരാജ്യം ഹാലേലൂയ്യ
വിളങ്ങുന്നുദിവ്യശക്തി അധികാരം
മേടിനിയിൽദിനംദിനംഹാലേലൂയ്യ—

രഥമ.

“Rescue the perishing”

412.

1

ദൈവത്തിൻദാസരെ! ഭൂവിൻമുഖത്തു
ജീവിച്ചിട്ടു മനുഷ്യജാതി;
ഏകദൈവമാകും—സ്വർഗ്ഗപിതാവിൻ
മക്കൾ; സഹോദരന്മാർ നമുക്കു

രക്ഷകൻ യേശുവിൻ-സ്വർസുവി

ശേഷം

ഘോഷിപ്പിൻശാന്തമായ്-സർവ്വ

2

(രോടും

ദൈവത്തെമറന്നു—ഭൂരെയഴുന്നു

സർവ്വദാ ജീവിക്കും സോദരരെ

രക്ഷയിൻഭൂതിനെ—തൽക്ഷണം നല്ലി

രക്ഷിതാവിക്കലൈക്കുകർഷിപ്പിൻ.

3

ക്രിസ്തുവിൻ സ്നേഹത്താൽ നിബന്ധി

തരായ്

ശ്രീമഹനീയവാത്സ്യചൊൽവിൻ;
ദേഹത്തെയപ്പിപ്പിൻ സേവനത്തിന്നു
സ്നേഹമതിന്നെതിരില്ലവിൻ. (യ്;

4

കാൽവരിശ്രീമേൽ-കാണുന്നുസ്നേഹം
ആസ്വദിച്ചിട്ടുള്ളോരേതുവെപോൽ
വേദനയുടെയും—മോദമൊടെന്നും
സോദര രക്ഷയ്ക്കായ് യതിക്കുമെ

5

പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ സർവ്വദാ രാപ്പകൽനിങ്ങൾ
കർത്തൃസംസർഗ്ഗമതിൽ വസിപ്പിൻ;
ആത്മാവിൻ വ്യംപാരം-നിങ്ങളൊന്നി
സർവ്വനേരത്തുമുണ്ടാവതിന്നായ്. (യ്

രഥമ.

“Sweet hour of prayer”

413.

1. നന്മയിൻ സുവിശേഷകൻ—തൻകാൽ എത്ര മാനാഹരം!

രക്ഷകൻ ഇഴലാകെ ചെയ്യും—സർവ്വവർത്തി ഭാഗ്യതമം;

- നഷ്ടമായ പാപികളെ—ശിഷ്ടരാക്കാൻ ദൈവമുമ്പിൽ
കൊണ്ടുവരുംപ്രയത്നംപോൽ—സന്തോഷപ്രദമല്ലെന്നും.
2. നന്മയിൻസുവിശേഷകൻ—തൻകാൽ എത്രമനോഹരം!
ജീവൻ നൽകുന്നവനായ—ദൈവാത്മാവിൻ വ്യാപാരത്താൽ,
അതിക്രമത്താൽ മൃതരെ—ആത്മജീവൻ ലഭിപ്പാനായ്:
യേശുരക്ഷിതാവിന്നുടെ—ക്രൂരീകൾ വരുത്തുന്നതു.
3. നന്മയിൻസുവിശേഷകൻ—തൻകാൽ എത്ര മനോഹരം!
വെള്ളയുടുപ്പുള്ളവനായി—കുഞ്ഞാടിനെ പിൻതുടൻ.
യേശുരക്ഷാകരനെപ്പോൽ—സ്നേഹപൂർണ്ണനായ് സന്തതം
സോദരരോടുവർത്തിക്കും—ദൂതൻ അനുഗ്രഹിതൻ താൻ

രചന.

“To the work” Sankey’s No. 176

414.

1. വേലയ്ക്കു വേലയ്ക്കു ദൈവദാസന്മാർ നാം
ക്രിസ്തൻ കാണിച്ച പാഥ നാം പിൻ ചെല്ലണം
ഇങ്ങു വാഴുവാൻ അല്ല ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ
ഇഹത്തിൽ പിറന്നു സ്വർഗ്ഗരാജാവു താൻ
യന്തിക്ക—യന്തിക്ക—തേടുക—തേടുക
ആശിക്ക—പ്രാർത്ഥിക്ക—കർത്താവു വരും വേഗത്തിൽ
2. വേലയ്ക്കു വേലയ്ക്കു ചുറ്റും നോക്കുക നാം
എങ്ങും വാഴും അസത്യത്തെ പോക്കുക നാം
സർവ്വവൃഷ്ടിയും യേശുവെ കാണുംവരെ
ഉയർത്തിടുക നാം സത്യമാം കൊടിയെ—
യന്തിക്ക
3. വേലയ്ക്കു വേലയ്ക്കു ദൈവദ്രോഹങ്ങളും
വ്യാജമാഗ്ഗങ്ങൾ നാശത്തിൻമോഹങ്ങളും
ദൈവഭ്രമിയിൽ വലിക്കുന്നവർ സമയെ
സ്വസ്ഥത യോഗ്യമോ ക്രിസ്തൻ ദാസന്മാരെ—
യന്തിക്ക
4. വേലയ്ക്കു വേലയ്ക്കു ഇന്നു രക്ഷയിൻ നാൾ
എങ്കിലും നിത്യവും പാപശിക്ഷകളാൽ
ആയിരം ആയിരം നശിച്ചിടുന്നിതാ
രക്ഷിപ്പാൻ രക്ഷിപ്പാൻ എൻ സമാധാന വാ—
യന്തിക്ക
5. വേലയ്ക്കു വേലയ്ക്കു ഓരോ കഷ്ടങ്ങളും
പരിഹാസങ്ങൾ ഹിംസകൾ നഷ്ടങ്ങളും
സഹിച്ചും വഹിച്ചുംകൊണ്ടുലാപാനിക്ക നാം
എന്നാൽ നാം ക്രിസ്തുവിൻ സത്യദാസവകർ ആം—
യന്തിക്ക
6. വേലയ്ക്കു വേലയ്ക്കു പിന്നെ സ്വസ്ഥതയും
കർത്താദാസരാം നാം നിത്യം ആസ്വദിക്കും

എൻ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുക
എന്നു താൻ അരുളിച്ചെയ്ത ഹല്ലേലൂയ്യ—

യതിക്കു

രചന. "Work, for the night is Coming" 415.

P. M.

1. രാത്രിയിൽ വരുന്നു അദ്ധ്വാനം ചെയ്യുകൊൾ
പ്രഭാതമഞ്ഞിൻകാലേ, പുലരുന്തോറും
കാഠിന്യമേറും ചൂടിൽ, ചെയ്യുകൊൾ പ്രയത്നം;
അദ്ധ്വാനം തീരും രാത്രി വന്നിടുന്നിതം.
2. രാത്രിയിൽ വരുന്നു അദ്ധ്വാനം ചെയ്യുകൊൾ.
അത്യുച്ച സമയത്തും നൽ പകലിലും;
വിശ്രമം വരും വേഗം ബദ്ധപ്പെട്ടോടുക,
അദ്ധ്വാനം ഇല്ലാ രാത്രി വന്നിടുന്നിതം.
3. രാത്രിയിൽ വരുന്നു അദ്ധ്വാനം ചെയ്യുകൊൾ
അസമയത്തിങ്കലും പ്രഭാന്ത്യത്തിലും,
പോയ്ക്കയുന്ന പകൽ അദ്ധ്വാനം തീർത്തുകൊൾ
അന്ധകാരം രാത്രി വന്നിടും മുഖേ.

രചന. Tune "Shall we gather" 416.

1. ക്രിസ്തു മൂലം ദൈവരാജ്യം ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായ്
വിശ്വസിക്കത്തക്കവരുകയും ഇതു സർവ്വ മർത്യക്കായ്
ദൈവരാജ്യം സമാധാനം സന്തോഷം അതു നിരീയും ശുദ്ധിയും
പുത്രൻ മൂലം സൗജന്യദാനം താഴ്മയുള്ളല്ലാവർക്കും.
2. സാത്താൻ രാജൻ സേവയിങ്കൽ ഇല്ലയൊരു ലാഭവും
ആത്മനഷ്ടം ഇഹത്തിങ്കൽ പിന്നെ നിത്യശാപവും—
3. ആദാം മൂലം വന്ന ശാപം പുത്രൻ മൂലം തീർന്നല്ലാം
സർപ്പം ലോകം ജഡം പാപം ഇവയെല്ലാം ജയിക്കാം—
4. പാപശക്തി അഴിഞ്ഞിടും പുത്രൻ രക്തശക്തിയാൽ
ഉള്ളമെല്ലാം നിറഞ്ഞിടും ദൈവാത്മാവിൻ സ്നേഹത്താൽ—
5. രാജ്യക്കാരൻ ഗുരുനാഥൻ അതു ദൈവാത്മാവു താൻ
യേശുവിലെ ജീവപാഥ ഏവനും കണ്ടറിവാൻ—
6. സത്യപ്രജകളെല്ലാരുമും രാജകീയ കുലമാം
ദൈവസന്നിധിയിൽ വാഴും ഇവർ പുരോഹിതന്മാർ
നിത്യജീവൻ ഇഹത്തിങ്കൽ ദേഹിക്കുറവു ആം
ദേഹം കർത്തൻ വരവിങ്കൽ പ്രാപിക്കും രൂപാന്തരം—

8. തുറന്നിരിക്കുന്നു സ്വർഗ്ഗം താതനോടു അടുക്കും
ദൈവദൂതന്മാരിൽ വർഗ്ഗം സേവയ്ക്കുംയൊരക്കമാം—
9. ദൈവാനന്ദനിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം വന്നതാലെ വരണം
നിന്റെ ജനത്തിൽക്കുസമാധാനം പരഞ്ഞു തിരാത്തതം—

OCCUPYING A NEW HOUSE

ഭവനപ്രവേശം.

ശ്ലോ.	ചെഞ്ചുരുട്ടി	ഏകതാളം	417.
	പല്ലവി.	ശോഭനായ് കഴിച്ചിട്ടുവാൻ—	വരി
	വരിക ഭാസരിൻ-വീടിയിൽ	2.	
	മഹത്വദേവം ഇ—ന്നേരത്തിൽ	ഇതിൽവിശുദ്ധത—കൂടുവാൻ	
	അനുപല്ലവി	ഇതിൽ നിൻമക്കൾ വാ—ണീടുവാൻ	
	അരുമയുള്ളനിൻ—അനുഗ്രഹം വരേൻ	ഇതിൽ സന്തോഷവും-നൽകുമാധാന	
	അടിമകൾ—പ്രണീടുനേ—	ഇതു മുതൽ വസിച്ചിട്ടുവാൻ—	(വ്യം)
	ചരണങ്ങൾ.	3.	
	1.	തിരുതുപാനിഴി—ലംകുവാൻ	
	ഇതു നിന്നുടെ—വീടാകുവാൻ	തിരുദൂതർ കാവ—ലംകുവാൻ	
	ഇതിൽ നിൻകീർത്തി പെറുങ്ങീടുവാൻ	തിരുസുതൻ തുണ—യാകുവാൻ കൂടെ	
	സ്തുതി അപേക്ഷകൾ ദിനംപ്രതി ഇതിൽ	പരിശുദ്ധാത്മൻ വാ—ണീടുവാൻ—	വരി

“കാന്താ താമസ” എന്നപോലെ

ശ്ലോ.	ദപിജാവന്തി	ആദിതാളം	418.
	പല്ലവി.		
	ദേവാ നിൻ ജീവനുള്ളുക—ഈ ഭവനത്തിൽ		
	ദേവാ നിൻ ജീവനുള്ളുക		
	അനുപല്ലവി.		
	ജീവനാലിതു നിറ—ഞ്ഞാചിയാലാനദമായ്		
	മേവീടുവാൻ പരമ—ദേവ കരുണചെയ്യ—		ദേവം
	ചരണങ്ങൾ.		
1.	ഈ ഗൃഹം നിന്റെയംകുവാൻ—ഇതിന്റെ മുഴു		
	ആഗ്രഹം നിന്നിലംകുവാൻ		
	ശിശുമെഴുന്നു നിൻക—രംഗലമിതിൽവെച്ചു		
	ദുർഘടമാകെ നീക്കി—വൻകൃപകൾ നിറച്ചു—		ദേവം

൪൨൦. ഫലഭാരം ആദിതാളം 420.

പല്ലവി.

ഇന്നേരം യജുദേവന! കടക്കുൻനാക്കി
ഏനെ രക്ഷിക്ക നാമനേ!

ചരണങ്ങൾ.

1. നിന്നെ മറന്ന മഹാ—നീചപാപി ഈ വർഷം
ഒന്നുകൂടെ ജീവിപ്പാൻ—ഉജ്ജം അലിഞ്ഞാലും നീ— ഇ
2. വമ്പുല്ലാസങ്ങളായ—കൊമ്പും ഇലയുമെന്ത്യ
മന്നാ! കനികളെന്നും—തന്നില്ലേ പാതകൻ ഞാൻ— ഇ
3. ആഞ്ഞൊന്നുകൂടെ നില്പാൻ—അനുവാദം മനടിയാനേ!
വേണ്ടാ കോപമിടുന്നതും—വെറുക്കരുതെന്നെ സ്വാമി— ഇ
4. വർഷം ഒന്നു പോകുന്നേ—മാചാപി ചെങ്കുട്ടാക്കും
വൈഷമ്യഭാരമായി—മലാപാൽ പൊങ്ങിനില്ക്കുന്ന— ഇ
5. കൈനീട്ടി ജുഗുപ്സാൾ എൻ്റെ—കനത്ത ചുമടാം പാപം
മാനുവേല! നീ നീക്കി—മറുവർഷം നല്കിടുക— ഇ

PRAYER FOR RAIN മഴക്കാമ്പി അപേക്ഷ.

൪൨൧. ഭൈരവി തിരൂ ഏകതാളം 421.

പല്ലവി.

വരിക വർഷക്കുറവുതിപ്പാൻ—വരിക നാമനേ!
മേരി തരിക ജീവനേ!

ചരണങ്ങൾ.

1. പാരിൽ പെരുത്ത വരൾച്ചയാലെ—ദാഹം ഏറുന്നേ
നരദേഹം മേറുന്നേ— വരിക
2. ഇട്ട സസ്യം മഴയില്ലാതെ—പെട്ടുപോകുന്നേ
കഷ്ടം വളരെ കൂടുന്നേ— വരിക
3. കരുണയുടെ തക്ക മഴ നീ—തരിക യേശുവേ!
നരജീവ പാലനേ!— വരിക
4. നരരെല്ലാതും ഞാമംകൊണ്ടു—നശിച്ചുപോകുന്നേ
പാരം വലഞ്ഞുപോകുന്നേ— വരിക
5. ദേശം രക്ഷിപ്പാനായ് മഴ നീ—തരിക വേഗത്തിൽ
രക്ഷാകരനേ! യേശുവേ!— വരിക

രാജ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷ.

൪൨൨. മലയാമി	അടതാളചായ്വ് 422.
<p>പല്ലവി. ദേവം കടാക്ഷിക്കുക-കൊച്ചി ഭൂവാസികളെയെല്ലാം ചരണങ്ങൾ. 1 അബ്രഹാമിനുടെ വംശക്കാരും തവ സ്വപ്നജനവുമാകും -യൂദർ അബ്രാഹിൻ പാലകനും നിന്നെക്കെ ക്കൊണ്ടു വിഭ്രമമെന്നു വാഴാൻ- ദേവം 2 യിഷ്ടായേൽവംശക്കാരായുള്ള സർവ്വതം രക്ഷത വിട്ടു വേഗം-തവ ഭക്തരായ് സൌമ്യസ്വഭാവസംയുക്ത രായ് വർത്തിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുവാൻ- ദേവം 3. ഉൽകൃഷ്ടജാതിയെന്നുള്ളൊരു തള്ളിലാൽ ഉള്ളം ഞെളിഞ്ഞിരിക്കും-ജനം.</p>	<p>ഉൽകൃഷ്ടരായി ഭവിപ്പതിന്നുനിന്നെ ഉത്സാഹമായി ഭജിപ്പാൻ- ദേവം 4. അന്തൺർ ചൊല്ലുകേട്ടായതുപോലവെ സന്തതം വർത്തിച്ചിടും-നരർ അന്ധർ കാഴ്ചയെ നല്ലും തവാനുതകെ രണ്ടാൽ വന്നിട്ടുവാൻ- ദേവം 5 ആത്മാവിൻ കാർയ്ക്കത്തിൽ ചിന്തയെന്നു വൗഴും ഈ രാജ്യവാസികൾക്കു-എല്ലാം ആത്മരക്ഷാകരനാകിയ നി-ന്നിൽനി- ന്നാത്മരക്ഷ ലഭിപ്പാൻ- ദേവം 6 മൂലഭക്തിയിൽ മുഴുകിയ ക്രിസ്തുവ- രാടൽകൂടാതെയഹോ-വേഗം നി മാത്രമകമദ്ധ്യസ്ഥനെന്നറി- ഞ്ഞാത്മശുദ്ധി പ്രാപിപ്പാൻ- ദേവം</p>

൪൨൩. മലയാമി	അടതാളം 423.
<p>പല്ലവി. തിരുവാങ്കോടേ നിനക്കേ രക്ഷ- വരുന്നതും എന്നാളോ? ചരണങ്ങൾ. 1 പരിചോട്ട ശാസ്ത്രങ്ങൾ-വിദ്യകൾവെല്ലി വരുന്ന നിന്നിൽബഹുതപം-കീർത്തി (ച്ചു പെരുകിയ വഞ്ചിമ-ഹിപതിതാൻ നിന്നെ ഭരിക്കുന്നു കീർത്തിയോടെ- തിരു 2 മേടും മലകൾ കര-നിലം നിർനിലം മോടികടൽനിലയും-നിന്നിൽ കേട്ടുകൂടാതെ-അടങ്ങിയിരിക്കയാൽ കൂടുന്നു നിൻ മഹത്വം- തിരു</p>	<p>3 നിതിന്യായങ്ങളും-നാഗരികങ്ങളും ഏതെല്ലാം വർത്തകവും-ലോകർ ബോധിച്ചുകൊണ്ടാട്ടു-വാൻപെരു കിട്ടുന്നു ഭേദമെന്നു ദിനവും- തിരു 4 കീർത്തി ഇതെല്ലാം ഇ-രുന്നാലുംനിന്നുടെ മാഗ്ഗത്തെ നോക്കിട്ടുവോൾ-അയ്യോ ആർത്തിയേറുന്നു,മൃ-ഡതപം.അജ്ഞാനവും. മാത്രംനിൻ മാഗ്ഗമല്ലോ- തിരു 5 എത്രയോ ഭക്ഷത്രങ്ങൾ,-ബിംബങ്ങൾ കോവിലുകൾ ചിത്രമെചെയ്തവെച്ചു-അവ</p>

അത്രയും നിൽക്കൂത്ത-നംശം വരുത്തുന്ന ശതകൾ എന്നറിക- 6	വേഗം നി കൂടിക്കൊൾക- 7	രീതി
ഏകസത്യദൈവ-ത്തേയും സുതന്ത്രയനു ലോകര നികടനയും-ചേർന്ന ഏകൻ അതജീയ-ക്രിസ്തുവേദം ഇതിൽ	മറ്റൊരുതയായ് വിള-കഴിഞ്ഞു നാടെക്കും വാടംകെ ക്രിസ്തുസഭ-കണ്ടു കേട്ടും വരുന്ന നി-താമസം ചെയ്യാതെ നേടിക്കൊൾ ആത്മരക്ഷ-	രീതി

രൂ. “പാലാഭിഹേകം പളനി” എന്ന മട്ട് 424.

മാതൃഭൂമിരത രാജ്യം ജയിക്കേണം മാതൃകയാക്കേണം ശ്രീയേശുവ അനുപല്ലവി. ക്രിസ്ത്യാനിപാരസി ഹിന്ദുമുസൽമാനർ ക്രിസ്തുഭഗവാനിലൊന്നാവണം. തൊകയറ. നാഥാക്രിസ്തു മഹേശ സപാമി നിതാ കൃപാബ്ലിയെ യിന്ത്യയ്ക്കു മുക്തി ചരണങ്ങൾ 1	2 പലതരകുസുമങ്ങൾ പരിചൊടുക്കാൽ മാരസിനു സമമിവർക്കുമായി പാടാൻ പ്രേമലലിതം പാഠംവിടൻ പ്രേമസൗരഭ്യം തൂകീട്ടും പടൻ- മാതൃ 3 മനതളിരതു പുനർ വിടാണം ക്രിസ്തു ഹിന്ദുവർ ഭജനമായ് വരണം നമോസ്തു താഴ്മയും തൃപ്തിയും പ്രേമവും മിന്നുന്നു ശ്രീയേശുവേന്റെ കൃപിതീകൽ-മാതൃ 4 പലനിറംവിലങ്ങുന്ന കുരിശതിൻ പ്രേമം നലമൊടുചിതറണം പരിതൃപ്ത നാഥം ഭാരതിക്കാരായനയ്ക്കു തൃപ്തിയും ഭൂതിദത്തൻ തൂകുന്ന ചെന്താമര- മാതൃ
---	---

രൂ. “ഗോഡ് സെസ്സ്” എന്ന പോലെ 425.

1. എപ്പോഴും ദൈവമേ- കെല്ലോടെ പാലിക്ക മേലധ്യക്ഷനെ സത്യസഭയുടെ-നിത്യമഹിമയാം കീർത്തിമാൻ താതനെ-കാത്തീടേണേ	3 സർവ്വേശ്വര പാലിക്ക- ഉച്ചിതൻ നാഥനെ സർവ്വനേരം വഞ്ചിമണാളൻ-സഞ്ചിതഭാഗ്യം നി അഞ്ചിടാതെ കിടാൻ കെഞ്ചിട്ടുനൻ
2. കാക്കക ദൈവമേ- ചക്രവർത്തിശനെ ദീർഘകാലം ഇണ്ടലേശംതെയീ ഇന്ത്യ സംഗ്രാമ്യ ആണ്ടുകളേറെമേലാണ്ടിട്ടുവാൻ (തെ	4. കാത്തുകൊൾ ദൈവമേ- പാർത്തലപാലനെ ചീർ-മോശാൽ മാടമഹിപതി-കേടകുന്നരൊന്നാൾ നാടിതിടന ഭരി-ച്ചിടവേണം.

THE NATIONAL ANTHEM

സാമ്രാജ്യകീർത്തനം.

"God save our gracious king"

രഘു.

6. 6. 4. 6. 6. 6. 4.

426.

1. ദൈവമേ, രക്ഷിക്ക

ദീർഘമായാലിക്കുമാരാജനെ;
നല്ലകളാഗ്യവും ജയംമഹത്വവും
ദീർഘമം വാഴ്ചയും മാരാജനു

2. വിശിഷ്ട ദാനങ്ങൾ

ജോജ്ജ് മഹാരാജന്മേൽ വെച്ചിട്ടിരിക്ക,

നിതിമാൻപാലിപ്പാൻ ദീർഘമാ-

സ്താനീടാൻ

സർവ്വേശ്വര രക്ഷിക്കുമാരാജനെ

3 ദേവം, ഏഴന്നേരും

ചിതറിക്കേണമേ വൈരികളെ;

ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഐക്യത,
സ്വാതന്ത്ര്യം

ദൈവത്തിൻ കാവലും ഉണ്ടാകട്ടെ

PRAYER IN TIME OF WAR

യുദ്ധസമയത്തു്.

രഘു.

ഹിന്ദുസ്താൻ പിഹാൽ

ആദിതാളം

427.

പല്ലവി

യേശുപരാ! എങ്ങും നൽസമാധാനം
ഇക്കാലം അരുൾ പരാ!

ചരണങ്ങൾ

1. നാശമുള്ളപാരിൽ നന്മനിറച്ചീടാൻ

ആശിച്ചുവന്ന നാഥാ!-പാപ

നാശകാ! ദൈവജാതാ!- യേശു

2. പാരിൽസമാധാനം പക്ഷമം നൽദാ

പൂരിപ്പാൻ വന്ന ദേവാ!-രക്ഷ (നം

പാരിൽ പകൻ ദേവാ!- യേശു

3. ചോരയൊന്നിൽനിന്നുതോന്നിയവർ

ഏറെശല്യം ചെയ്യുന്നെ-ശൂര (തമ്മിൽ

പോരിൽ പലർ ചാകുന്നെ- യേശു

4. സാരമറ്റതായ-സംഗതിയാൽ തുള്ളി

ഏറെപേർ ചാകുന്നതും!-പേയും

ഏറെ ജയിക്കുന്നതും!- യേശു

5 വൃദ്ധർക്കിണർ ഏറെ-മക്കൾഭാര്യമാ

അത്തൽപെടുന്നതിനാലെ-ദാരി-(തം

ദൃത്തുൾപെടുന്നിക്കാലം- യേശു

6. ഏതു യത്നമെന്നെ-ഏറെപേർ ചാക

ന്നെ

പാതാളത്തിൽ ചേരുന്നെ-അതാൽ

വേരോളം തെളിയുന്നെ- യേശു

7. യുദ്ധം ശബ്ദനീക്കി-യോഗ്യസമാധാ

അത്യാവശ്യംതന്നീടാൻ-എങ്ങും (നം

സത്യാനുഗ്രഹം കൂടാൻ- യേശു

൪൨൮.

"Till we meet"

428.

1. കാണുംവരെ ഇനി നാംതമ്മിൽ കൂടെ ജീവിക്കട്ടെ ദൈവം
തൻദിവ്യനടത്തിട്ടു പോലെ—കാത്തുപാലിക്കട്ടെ നിങ്ങളെ
ഇനിനാംഇനിനാം.....
യേശുക്രിസ്തു മോശംവരെ.....
ഇനിനാം.....ഇനിനാം.....
മോശംവരെ പാലിക്കട്ടെ താൻ.....
- 2: കാണുംവരെ ഇനി നാംതമ്മിൽ തൻതീരുചിറകിൻകീഴിൽ
നല്ലിടീനും ദിവ്യമന്നം കാത്തുപാലിക്കട്ടെ നിങ്ങളെ— ഇനി
3. കാണുംവരെ ഇനിനാംതമ്മിൽ തൻതൂക്കുക്കളിൽപ്പുറത്തി
അനന്തമൃഗങ്ങളിൽകൂടെയും കാത്തുപാലിക്കട്ടെനിങ്ങളെ— ഇനി
4. കാണുംവരെ ഇനിനാംതമ്മിൽ സ്നേഹകൊടിയതിൻകീഴിൽ
മൃത്യുവിരമൽ ജയം നൽകി കാത്തുപാലിക്കട്ടെ നിങ്ങളെ— ഇനി

PSALMS.

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ.

൪൨൯.

ബിലഹാരി

ഏകതാളം

429.

പല്ലവി.

മനുജനിവൻ ഭാഗ്യവൻ—മനുജനിവൻ ഭാഗ്യവാൻ
അനുപല്ലവി

വിനയാം ഭക്തരിന്നാലോ—ചന്ദ്രയിൽ നടക്കേതുളളി— മനു
പരങ്ങളാൾ.

1. തിരിഞ്ഞുപാപികളുടെ—വഴിയിൽ നിന്നിടാതെയും
പരിഹാസികളിൻപീഠ—ത്തിരുന്നിടാതെയുളളി— മനു
2. തനതീയും ദേവവൃക്കിൽ—ദിനവും ചെയ്തതിൽനിന്നും
മനസ്സിലെല്ലാ നേരവും—നിനച്ചു ധ്യാനം ചെയ്യുന്ന— മനു
3. ആററികത്തു നട്ടു—ചാട്ടം ഉലയ്ക്കില്ലാതെ
ഏറ്റ കലത്തു കനി—കാഴ്ചയും വൃക്കത്തോടൊത്ത— മനു
4. ചെയ്യുന്നതെല്ലാമവൻ—മെച്ചായ് സംധിക്കും ഭൂഷ
കച്ചർ പറ്റിക്കളയും—തീയ്യിൽ പതിർപോൽ തന്നെ— മനു
5. നല്ലോർ വഴിയെ സർവ്വ—വല്ലഭനറിയുന്നു
വല്ലാത്ത ഭൂഷർ വഴി—ഏല്പും നശിച്ചുപോകും— മനു
6. അതിനാൽ ഭൂഷാമൂർ ന്യായം—വിചിയികവും പാപികൾ
ഏഴനീറ്റിടം നിതീയം—ജീവരിൻ സഭയികവും— മനു

7. ക്രിസ്തുനാമമെ ജയം—ക്രിസ്തുനാമമെ ജയം.
 ക്രിസ്തു നാമത്തിന്നു—എന്നും ജയം ജയമേ—

മനു

സങ്കീർത്തനം (96)

രൂപം.	ശങ്കരാഭരണം	ആദിതാളം	430.
	പല്ലവി.	3	
	പാട്ടവിൻ—സകല ഭൂമിയെ! ദേവന്നു—പുതിയ പാട്ടായ് പാട്ടവിൻ—നാമന്നു പാടി	വാനവൻ—വാഴുന്നതിന്നു—ഋഷിയും ഇളകാതെ സ്ഥിര—പ്പെടുന്നു ദനരായ് നായകൻ—ജനങ്ങൾക്കു	
	നാമം വാഴൂ വിൻ—നാദോത്തരംതന്റെ രക്ഷയെ നീങ്ങു—ആത്മാവിയിപ്പിൻ ചരണങ്ങൾ	നൃപം വിസ്മയി—ക്കുമെന്നു ജാതികളോടു—മോദമായ് പറ- ഞ്ഞിട്ടവിന്നാദി—നാമന്നുനീങ്ങു—പാട്ട	
	1	4	
	ജാതികൾ—അറിവതിന്നുതൻ—മഹിമ സകലജനങ്ങൾ—ജോടു തൻ (യെ അതിശയങ്ങളും—വിവരിപ്പിൻ എന്തെന്നാലവൻ—വലിയവൻ ഏറ്റവും സ്തുതി—ക്കേറാവൻ വാന- ഭൂതലങ്ങൾക്കു—നാമന്നുനീങ്ങു— പാട്ട	വാനങ്ങൾ—സന്തോഷിക്കയും—ഋഷിയും മാനന്ദിക്കയും—ഋഷിയും അതിൻ നിറവാട്ടു—കൂടവെ മുഴങ്ങിടുകയും—ചെയ്യട്ടെ എല്ലാ വയലി—പുളകിതൊക്കയും ഉല്ലസിക്കട്ടെ—നല്ലതായിട്ടു— പാട്ട	
	2	5	
	ജാതികൾ—തൊഴുന്നദേവക—ളൊക്കയും അസത്തുക്കൾതന്നെ—ദൈവദാമം ചമച്ചവനാകാ—ശങ്ങളെ ഭയങ്കരൻ ദേവ—ന്മാരേക്കാൾ ഉന്നതൻ തിരു—മുന്നിൽ വാനവും മിന്നും പ്രഭയ—മെന്നുമുണ്ടെന്നു— പാട്ട	ജയം ജയം—പരമ താതന്നു—ജയം ജയം പരമസ്തുതന്നു—ജയം ജയം പരമാത്മാവിന്നു—ജയം ജയം ത്രിയേകദേവന്നു—ജയം ജയം ജയം ജയം ജയം—യേശുനാമത്തിന്നു ജയമാമേൻ ജയ—മാമേനാമേനെന്നും—	

രൂപം. “O God, our help in ages past” 431.

C. M.

1. ഇന്നേയോളം തുണച്ചോനേ, ഇനിയും തുണയ്ക്ക;
 ഇഹഭൂമിയിലേ രക്ഷയും നീ ഇഴയെൻനിത്യം മഹം
2. നിൻ സിംഹാസനനിഴലിൽ നിൻശുദ്ധർ പാർക്കുന്നു,
 നിൻഭജംമതി അവർ നിൻഭയം വസിക്കുന്നു
3. പശുക്കൾ നട്ടും മുഖം പണ്ടു; ഭൂമിയെക്കാൾ
 പരന്നേനി അനാദിയായി പാർക്കുന്നല്ലോ സദാ

4. ആയങ്കം വക്രം നിനക്കു ആകുന്നിന്നലെ പോൽ,
ആദിത്യോദയ മുഖിലെ അല്പനമോദപാലം
5. നിത്യനദിപാലകാലം നിത്യതന്മയം
നിത്യരൂപംകുറപ്പിക്കുന്നു നിദ്രപാലയത്രെ
6. ഇന്നേയോളം ഇണച്ചൊന്ന, ഇനിയും ഇണയ്ക്കൂ,
ഇഹംവിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ നിത്യമുഹൂർത്തം.

മനമ.

ഖണ്ഡങ്ങൾ

432.

1. പരിശുദ്ധാത്മാനെ—നിരന്തരം സ്തുതിപ്പിൽ
പാടിതൻനാമംകൊ—ണ്ടാടി. കവിതയിൽ
തിരുമനങ്ങളേ! ഉണരിൽ—തൻദാസർ
തിരുമുഖിൽ വണങ്ങിട്ടവിൻ—എന്നേക്കും
2. നാഥനും നമുക്കും—താനും ആയുള്ള
നല്ലയാഹാരവയെ—എല്ലാം സ്തുതിപ്പിൽ
ഏതും ആയാസമൊന്നു—തൻവിട്ടിൽ
ഏകനെ പുകഴ്ത്തിട്ടവിൻ—എന്നേക്കും
3. നന്മക്കടലിനെ—ചൊമ്മനംസ്തുതിച്ചാൽ
നമുക്കില്ല കുറച്ചിൽ—എന്നറിഞ്ഞു കവിതയിൽ
ഇമ്മഹാപദവിയെ നാം—എല്ലാം
ഇഷ്ടാത്താടാ ചരിക്കാം—എന്നേക്കും
4. വാനവും പാദം—തന്നെത്ര ചമെച്ചു
വല്ലഭൻ നല്ലവൻ—എല്ലാരിലു മനോൻ
ജാനത്തൊടെ സ്തുതിപ്പിൽ—തൻപരിൽ
നല്ലകീർത്തികൾ കൊടുപ്പിൽ—എന്നേക്കും
5. ദൈവ പിതാവേ! ദിവ്യകുമാരോ!
ദൈവശുദ്ധാത്മാ! ത്രി—മുഖക ദേവശാ
സർവ്വകാലവും പുകഴ്ത്ത—ചൊന്ന
ഭവിക്കേണം ഹല്ലേലൂയ്യം—ആമേൻ

മനമ.

നാട്ട്

അടയാളം

433.

പല്ലവി

സർവ്വമനുഷ്യരെ പരന്നു—പാടി

സന്നാഹത്തോടു വന്ദിച്ചിട്ടവിൻ

ചർമ്മങ്ങൾ

1. സേവിപ്പിൽ ആനന്ദിച്ചവനെ—ഗീതം
ചൊല്ലാതെ പാടി തൻമുൻ വരവിൻ

സർവ്വലോക നാഥൻ യഹോവ—ഇതു
ചന്ദ്രമാടാത്തു വന്ദിച്ചിട്ടവിൻ—

2. നമുക്കെ ധൃഷ്ടകന്യയഹോവ എന്നാൽ
നാമവന്നാട്ടും മനങ്ങളും
തന്മഹത്വത്തെ പാടി നിങ്ങൾ—ഇന്നു
തൻഗുഹവാതില്ലകളാൽ—

3. നാമകീർത്തനം പാട്ടവിൻ-നിങ്ങൾ
നന്ദിയാട്ടം പ്രവേശിച്ചിട്ടവിൻ
നാമനായ ത്രിയേകദൈവം എത്ര
നല്ലവനെന്നു ചിന്തിച്ചിട്ടവിൻ

4. എത്രകാലം ശാലിപരൻ-സത്യം
എന്നുതന്നിക്കളിതെന്നറിവിൻ
ക്രിസ്തുനുംതാതാമ്മാക്കുംകൈ-
നിയ്യം
കീർത്തിയുണ്ടാക ഹൃദയപൂജാർച്ചയിൽ-

CHILDREN'S HYMNS

ശിശുഗാനം.

൪൩൪.

ആദിതാളം

434.

പല്ലവി

ദൈവതാതാവേ!-മശിഹാദേവ!
വിശുദ്ധാത്മ! നിന്നതരംവരം
താ ദേവ! സതതം

അനുപല്ലവി

ലോകസൃഷ്ടാവേ!-ലോക കർത്താവേ!
ദേഹമെടുത്ത പരനേ!- ദൈവ

ചരണങ്ങൾ

1. രക്ഷകർത്താവേ!-ശിക്ഷകർത്താവേ!
ഇക്ഷിതിക്കേക ഗുരുവേ!
പക്ഷം വെപ്പാനും-രക്ഷ ചെയ്യാനും
പാപികളുപേക്ഷിക്കുന്നു- ദൈവ
2. ആദിയില്ലാതെ-അന്തമില്ലാതെ
ആദിയും അന്തവും നീ

മോദകരൻനി-വേദഹരൻനി

നിദയയായ് വരിക- ദൈവ

3. ബാലമിത്രൻനി-മാലകുന്നേൻനി
കുശലകരനും നീയേ

ബാലരെനോക്കി-ശീലം നന്നാക്കി
പാലനം ചെയ്തു സദാ- ദൈവ

4. ബുദ്ധിനൽകാനും-വിദ്യ നൽകാനും
നിയ്യംനി ഏഴുന്നൂറ്റുക!

ഭക്തിനൽകാനും-മുക്തി നൽകാനും
ശക്തി നിനക്കു മാത്രം- ദൈവ

5. ദൈവപിതാവേ! ഏകസുതാ
ശുദ്ധാവി! ത്രിയേകപരാ!

ആദിയിലിന്നു-നാരതകാലം

ആകും സ്തുതി നിനക്കു- ദൈവ

൪൩൫.

ആനന്ദദൈരവി

ആദിതാളം

435.

പല്ലവി

ബാലരും അടിയങ്ങളിൽ മനു-
വേലനേ! കനിയേണമേ
അനുക്രൂലനേ! അലിയേണമേ

ചരണങ്ങൾ

1. ശീലദോഷമകുന്നു ഞങ്ങൾ സു-
ശീലരായ് മരുവിട്ടവൻ
ചേലൊടെ അടിയങ്ങൾ നിന്നുടെ
ആലയങ്ങളുമാകുവാൻ- ബാല

2. ചെറിയ ബാലരെ അരികിൽ വിട്ടു
നന്ദിയോരവിലേശനേ! (വിനെ-

അരികിലടിയരണത്തുവരുവതി-
നന്ദി ഉണ്ണും കൃപ നാമനേ!- ബാല

3. അടിയരുടെ ചെറുപഠനശാലയിൽ
വടിയൊഴെഴുന്നരുളീടണം

പഠനമടിയരിന്നകതലങ്ങളിൽ

പതിവതിന്നരുളീടണം- ബാല

4. മംഗലനിയമങ്ങളിൽ മ-

<p>മ്ങ്ങളെയറിഞ്ഞിട്ടുവാൻ ഞങ്ങളിൽ ഹൃദയങ്ങളിൽമലി- നങ്ങളെ കഴുകിട്ടുവാൻ—</p>	ബാല	<p>സന്തതം പാലിക്കുക നിന്റെ നല്ല വരങ്ങളെ സം- ബന്ധികൾക്കരുളീടുക—</p>	ബാല
<p>5. ആശിർവാദമുണ്ടാകണം അഭി- യാതടെ ഗുരുഭൂതരിൽ ദാസരാമവർണ്ണന നന്മകൾ യേശുവേ! അരുളീടണം—</p>	ബാല	<p>7. കരുണയോടു പുതുഹൃദയമടിയരിൽ അരുൾകരുണയിന്നാഴിയേ! മരണംവരെയുംനിൻതുപയിൽ അമരവാൻ</p>	
<p>6. തന്തളുകളെ പരിചൊടു</p>		<p>അരുൾ പരമാത്മാവിനെ—</p>	ബാല

“പരിശുദ്ധ പരനേ സ്തുതി” എന്ന പോലെ

രണ്ടു. കാപ്പി ആദിതാളം 436.

പല്ലവി.

ബാലകരിൽ പരിപാലകനേ!—മനു
 വേലനേ! നീ വരിക സഭയം

അനുപല്ലവി.

മാലകന്നൊരു ബലിയായതിനായ് നര
 ബാലകനായ് ഭൂവി വന്നവനേ!—

ചരണങ്ങൾ.

1.

പെരിയൊരു മാരിസമം പരനേ—തുപ
 ചൊരിയതിന്നയരേ നിന്നുദയാൽ
 സുരഗണസേവിത! പരമപുരോഹിത!
 വിരവോടു വാ ചെറുബാലർ മദ്ധ്യേ—

2.

തിരുവേദമതിൽനിന്നടിയാർ—ഇതു

തന്നം ശരിയായ് ഗ്രഹിപ്പതിന്നു
 ഗുരുവരനേ ബുദ്ധിതരക്കണമേ—അതു
 കരുതിട്ടുവാൻ തുപയരുളണമേ—

3.

ബാലകരാമടിയങ്ങളെ നിൻ—വിശു-
 ഛാലയമാക്കുക നിൻതുപയാൽ
 പാലകനേ തവ ശീലമിയന്നിനി
 മേലനുവാസരം ജീവിക്കുവാൻ—

4.

ചാവിനെ വെന്നവാന പരനേ -പുതു
 ജീവനെ ഞങ്ങളിൽ നൽകണമേ
 പാവന ജീവിതമോടടിയാർ ഭൂവി
 മേവിട്ടുവാൻ തവ സംക്ഷികളായ്—

“യേശു മഹേശനേ” എന്ന പോലെ

രണ്ടു. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കാപ്പി ആദിതാളം 437.

പല്ലവി.

പാലയ ദേവസുതാ! ദയാലോ ഈ
 ബാലരെ നീ സഭയം

ചരണങ്ങൾ.

1. ബാലരിതം തവ—കാലിണചേരനേ
 മേലിൽനിന്നു തുപയാൽ—
 ഞങ്ങൾക്കനുക്രമമരുളേണമേ—

2. വല്ലഭാ! നിന്നുടെ—നല്ലപദേശങ്ങൾ

അല്ലം പകലും പഠി—ചുരുദിനം
 നല്ലപോലെ ജീവിപ്പാൻ—

3. മല്ലനാം പേയുടെ—ശല്യമഖിലവും
 വെല്ലുവാൻ നീ തുപതം—
 നീയെന്നിയേ ഇല്ലടിയാക്കിയം—

4. മാലണയാതിനി—മേലനുവാസരം
 പാലനം ചെയ്യണമേ—നിന്റെ
 ദിവ്യ—ശീലമരുളേണമേ—

രമ്പു.

"God Save Our"

438.

1.	3.
നാഥാ നിൻ വൻകൃപ-നൽക ഈ ബാലരിൽ-ഇന്നരവും പറന്നുചെയ്തവ-സന്തതമോക്ഷവാൻ നൽക നിൻതുണ-സർവ്വശപര	സർവ്വതംസപഗ്രഹ-ചേരുവാൻ നാഥനേ-നൽക കൃപ വിണ്ടുപ്രത്യംശയിൽ-ആണ്ടവചേരു വേണ്ടുസുഖമരുൾ-നാഥാഹ്വാനം (വാൻ
2.	4.
യാത്രയിൽനേരിടും-സർവ്വവിപത്തുകൾ- പോക്കേണമെ സ്നേഹതൃക്കൈകളാൽ-മക്കളാംഞങ്ങളെ കാക്കുക നാഥനേ-പാഥയിങ്കൽ	സർവ്വശനാഥന-സാമോദം വരണം- ചൊല്ലിടുന്നെ സർവ്വസൃഷ്ടികളും-നിന്റേതല്ലോ പര സർവ്വദാ നിൻതുണ-നൽകീടേണം

രമ്പൻ

സിന്ധുകന്നഡ

ആദിതാളം

439.

1. ദൈവത്തിന്റെ പൈതൽ ഞാൻ സപ്തരാജ്യം എന്റതു പാടും ഞാൻ സപ്തദൈവപിതാവിന്നും രക്ഷകനാം യേശുവിന്നും ശുദ്ധിചരുത്തിടും പരി- ശുദ്ധാത്മാവിന്നും സ്തുതിപാടും	3. ദൈവത്തിന്റെ ഭൂതന്മാർ എന്നെ കാവൽചെയ്യുന്നു- പാടും ഞാൻ- 4. യേശു എന്റെ സ്നേഹിതൻ കൂടെയുണ്ടല്ലോയ്യാഴ്- പാടും ഞാൻ- 5. ശുദ്ധമായി കാക്കണം ശുദ്ധദൈവ ത്രിയേക- പാടും ഞാൻ-	സപ്ത സപ്ത സപ്ത
2. ദൈവം എന്നെ കാണുന്നു ഞാൻ പാടുമ്പോൾ കേൾക്കുന്നു- പാടും ഞാൻ-		സപ്ത

രരം.

ബിഹാഗ്

ഏകതാളം

440.

1. ത്രിലോകസുന്ദരനാം ശ്രീയേശുനാഥനോടു കൂടീനാം വാസംചെയ്യും മേൽലോകെ ഭൂതന്മാർ ഗീതം പാടവെ മോദമായ് നാമും കൂടവെ	
2. ഇല്ലാലാകത്തെ പിരിഞ്ഞുപോയ നൽബാലകരെ മാലാഹാമാർക്കു തുല്യം നാം കാണം-	ഭൂത
3. ചേലോടിഭൂചിത നമ്മെ താലോലമായ് വളർത്തും മാതാപിതാക്കളെയും നാം കാണം-	ഭൂത
4. ശീലം നന്നാക്കുവാനായ് സാരോപദേശം നല്കും ശാലാഗുരുകളേയും നാം കാണം-	ഭൂത

രത്ന. പുന്നാഗവരാളി

ആദിത്താളം 441.

പല്ലവി.

ദിവ്യമുഗ്ദ്ധം-ബാലകർ നാം
ഭാഗ്യമുദാ-ശാലികൾ ഹാ!
ഭാഗ്യമുദാ-ശാലികൾ

അനുപല്ലവി.

ചിത്ര മൂർദ്ധ-സത്യവദം
ഘൃതാർദ്ധം-നിത്യംഹാ!ഹാ!- ദിവ്യ
ചരണങ്ങൾ.

1

നിത്യവും ന-മുക്കു ദൈവം
സത്യദാനം-മേല്പാമൻ
പഥ്യമയ്യ-തന്നവനും
ദന്ധാത്രമെന്നും-അസ്തു ഹാ!ഹാ!- ദിവ്യ

2

രക്ഷിതാവൈ-സ്തേഹിച്ചിടാൻ
രക്ഷവരക്യം-ധൃനിപ്പാൻ

മോക്ഷമുഗ്ദ്ധം-കാണിക്കുന്ന
രക്ഷകനും-ദന്ധാത്രം ഹാ! ഹാ!- ദിവ്യ
3

ജ്ഞാനഹീന ബാ-ലകർ നിൻ
സേനാമുദാ-ചക്രനി
ദാനഭാരം-നിന്നെ ബാലകർ
ഗാനം പാടി-ടട്ടെ ഹാ! ഹാ!- ദിവ്യ
4

സത്യവേദോപാ-ധ്യായനാർ
ശിഷ്യരുക-വർഗ്ഗക
നത്യധർമ്മ-ത്താലീ രാജ്യ
മർത്യരും-നിറയ്ക്ക ഹാ! ഹാ!- ദിവ്യ
5

ദൈവതാതം-പുത്രനാവി
കുർച്ചിമിതെ-മർത്യരാൽ
സർവ്വഗീതം-സർവ്വനാളും
നിർവ്വിവാദം-ആക, ആമേൻ- ദിവ്യ

രത്ന. ദേവഗാന്ധാരം

ഏകതാളം 442.

പല്ലവി

വരുവിൻ ചെറുപൈതളങ്ങളെ
ഗുരുവാരം യേശു അരികിൽ
തിരിവിൻ തിരു വചനങ്ങളിൽ
മരുവിപ്പതുകീഴ്ചവിൻ
ചരണങ്ങൾ.

1

ബാലകാലമതത്ര വേഗത്തിൽ
മരയും നിറം കരയും
ചിരകാലവും നിലനിന്നിടം
നരജ്യം ജര അണയും-

2

ഇന്നുകണ്ട ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടും
മങ്ങിമങ്ങി മറഞ്ഞുപോം
സുന്ദരം ബഹു ഭംഗി ശക്തിയും
ഒന്നിന്നെന്നും കരഞ്ഞുപോം-

3

ഏതായാ പല ബാലകർ മനഃ
ഭുഖനാൽ മരിച്ചില്ലയോ?
അത്രയോ ചില ഭീതികൾ ദിനം
അടുക്കും നമുക്കല്ലായോ?- വരു

4

വേദവാക്യങ്ങളുകൊണ്ടും മഹാ
ഗീതവാക്യമൊഴി പാട്ടുവാൻ
വേദനാഥനും യേശു തന്നിൽ നാം
മോക്ഷമായതു തേടുവാൻ- വരു

5

സ്നേഹമായതു പുണ്ടിട്ടല്ലയോ
മശിഹാ ഇഹെ മരിച്ചാൻ
സ്നേഹമായതു കൊണ്ടിട്ടല്ലയോ
മിതരക്കത്തനെ ചൊരിച്ചാൻ- വരു

രർന.

ഇംഗ്ലീഷ്

ആദിതാളം

443.

പല്ലവി.

വരം അരുളീടുക-പരമഗുരോ!-ഈ
ചെറുബാലകരം-അടിയറയിൽ

അനുപല്ലവി

വിരവൊടു തിരുമുമ്പിൽ അടിവണങ്ങി
ഒരു മനസ്സായ് നിന്നെ-സ്തുതിച്ചിടുവാൻ
ചരണങ്ങൾ.

1

നിത്യവും നിന്തിരു-നന്മകളെ
നന്ദിയോടെന്നും നി-നച്ചു ഞങ്ങൾ
സ്തുത്യനിതങ്ങളെ-പാടിടുവാൻ
ശക്തിയും ഭക്തിയും-അരുൾ വരദാ.....

2

രക്ഷകനേശുവി-ങ്ങിങ്ങിതിയിൽ

പക്ഷമോടിയൊരെ-രക്ഷചെയ്യാൻ
മോക്ഷപുരം വെടി-ഞ്ഞൊരു കന്യ-
കുണ്ഡിയിൽ ആയതൻ-പക്ഷമോപ്പാൻ

3

ബാലകരാമടി-യങ്ങളുടെ
ശീലദോഷാദികൾ-ആസകലം
ചേലൊടു നീക്കി നിൻ-ആജ്ഞകളെ
കാലമതിൽ ഞങ്ങൾ-കാത്തുകൊൾവാൻ

4

സത്യവേദോപദേശങ്ങളെയും
സ്തുത്യം നിൻ തിരുവച-നങ്ങളെയും
ബുദ്ധിയോടെ അടി-യാർ പഠിച്ചു
മുക്തി വിദ്യാദി ലഭിച്ചുകൊൾവാൻ

രർര.

ബിഹാഗ്

ആദിതാളം

444.

1

യേശു മഹേശ ബാലകരിൽ
ആശിഷമേകാനായ് വരിക
തിരുതുപയതിലനുദിനവും വളർന്നു
പരിശുദ്ധരാജനെ സ്തുതിച്ചിടുവാൻ (ര)
വരമരുളേണമേ യേശുപര!

2

ആനന്ദനേ നിൻ ആലയമായ്
ആക്കണമേ ഹൃദയങ്ങളെല്ലാം

സകലവും തിരുവിതമതിൽ നിറവേറി
അകററണമേ ഭൃഷ്ടശീലമെല്ലാം (ടെണം)
അകമതിലനുദിനം വാഴണമേ.

3

പാപമതോടെന്നും പോരാടി
പാപവിമോചനവും തേടി
താഴ്ന്നുവന്നു മനുതാപമനുസരണം
തന്നിടുവാനായ് വന്നിടുന്നു
തിരുതുപയതിലെന്നും വാഴണമേ.

“വാസുദേവനെ” എന്ന രീതി.

രർര.

ചെഞ്ചുരുട്ടി

ഏകതാളം

445.

1

മംഗളം ജയ-സുമംഗളാധിപാ!
ഭംഗിയായിതും-ഈ ഞങ്ങൾ ഒരതന്നെ

2

പരശുലയിൽ-പറന്നു ചെയ്യുവാൻ

പാരമേശ്വര-കൃപാദയാനിധേ!

3

ജ്ഞാനദായകം-ഈ ജ്ഞാനഹിനർക്കും
ദാനമേകക-നിൻ ജ്ഞാനം സാദരം.

4

5

പാപമാകവെ-നിരപാക്കണം ഹൃദി
പുണ്യരക്തത്താൽ-കഴുകിടണമേ.

സർവ്വ നാഥനേ സാദരം ഞങ്ങളും
സംരക്ഷിപ്പാൻ-തൃപ്തം കൂപ്പണം.

രർന്ന.

മുഖാരി

ചായ്യാതാളം

446.

പല്ലവി.

3

ക്രിസ്തു മുമ്പിൽ വന്നാലാത്തി-
നാസ്തിയാമല്ലോ-എന്റെ
ക്രിസ്തു മൗലാലയം പാലര-
ദാത്താകൊണ്ടല്ലോ

യെശു എൻ കയ്യെപ്പിടിച്ചു-
നാശമില്ലാത്ത-നല്ല
ദാശമതിന്നു നടത്തും-
നാശമാഴിക്കും-

ക്രിസ്തു

ചരണങ്ങൾ.

1

4

ചിത്തത്തിന്നാ നന്ദമെളും-
അത്തൽ അകറ്റും-എന്റെ
നിത്യകാവലായിരുന്നു
കാത്തുകൊള്ളേ താൻ-

തത്ര ഭാഗ്യപ്പെട്ടൊരാളാ-
കാത്തുവെണ്മയാം- ചിത്ര
വസുധാരിയായി വാഴാം-
നിത്യകാലവും-

ക്രിസ്തു

2

5

ക്രിസ്തു എന്നു പക്ഷം ദിക്കുകൾക്കും
ക്രിസ്തു സ്നേഹിക്കും-എന്നെ
ക്രിസ്തു എൻ പാപം ചുമന്നു-
മൃത്യുവെക്കൊന്നു-

അർക്കയാനന്ദപ്രദം-
ദേവരാജ്യത്തിൽ-എന്റെ
രക്ഷിതാവെ സുപ്രദമാം-
ചിങ്ങണം ചെയ്യാം-

ക്രിസ്തു

ക്രിസ്തു

ക്രിസ്തു

രർന്ന.

447.

പല്ലവി.

കണ്ഠങ്ങൾ വന്നിടുവിൻ-യെശുവിന്നരികിൽ
കണ്ഠങ്ങൾ വന്നിടുവിൻ.

അനുപല്ലവി.

തൻജഡത്തിൽനാളിൽ-വാങ്ങിയൊടെ തിരുമുൻ
തൻ ചാരം വദനംകൊ-നേഞ്ചൊടണച്ചവൻ-

കണ്ഠ

ചരണങ്ങൾ.

1. ഹായെത്ര കരുണുവൻ-ക്രിസ്തു രക്ഷകൻ
ഹായെത്ര കരുണുവൻ
മായംകൂടാത്തുള്ളി-തായ തൻ മഹത്സ്സേഹം
പ്രായശ്ചിത്തമെന്നു-ആരെയും രക്ഷിക്കും-

കണ്ഠ

2. സാഷ്ടാംഗം വിണകൊൾവിൻ-രക്ഷിതാവിൻമുമ്പിൽ
സാഷ്ടാംഗം വിണകൊൾവിൻ

- ഏറ്റുചൊൽവിൻ നിങ്ങൾ-കൃത്യദോഷമഖിലം
 വാസ്യം സർവ്വം-ഒട്ടും മറെക്കാതെ- കണ്ഠ
3. കൃശിൽ സമ്പാദിച്ചു താൻ-മാമഹതപരക്ഷ
 കൃശിൽ സമ്പാദിച്ചു താൻ
 വിശ്വാസംമൂലം അതാസപദിച്ചിട്ടുവാനായി
 യേശുവെ കൈക്കൊൾവിൻ-രക്ഷകനായിപ്പൊൾ- കണ്ഠ
4. രക്ഷയിൻകാലമിതു-മാനവരേവകം
 രക്ഷയിൻകാലമിതു
 തൽക്ഷണം ചിന്തിപ്പിൻ-ശിക്ഷയുണ്ടാം പിറകെ
 ഇക്ഷണം ചേതവിൻ-രക്ഷകൻ പാദത്തിൽ- കണ്ഠ

രവ്യ.

448.

<p>പല്ലവി.
 സ്തുതിക്കുന്നൻ-താതാ നിൻ-
 കൃപകൾക്കായ് ഞാൻ-സ്തുതിക്കുന്നൻ
 ചരണങ്ങൾ.</p> <p>1.</p> <p>പതിനായിരമായി-പ്രതിദിനമേന്മൽ
 ചൊമിയുന്ന നന്മകൾക്കായ്-പരനെന്നി</p> <p>2. (നെ-
 മനമാത്മദേഹം-അനുഭവിക്കുന്നു:
 അനവധിവരങ്ങൾനിൻ കനിവിലെ</p> <p>3. (നും-
 ഞാനറിയാത്ത-ഭാഗങ്ങളോത്തു</p> | <p>മനഃപൂർവ്വമായടിമൻ-തിരുനാമത്തെ-
 4.
 എങ്കലഭരണം-യോഗ്യതയില്ലേ:
 എങ്കിലും നിൻ കൃപകളുസംഖ്യമത്രേ-
 5.
 സൽഗുണപൂർണ്ണൻ-സപ്തതാതാനിൻ
 അരുളതോപകാരങ്ങൾ-നിനച്ചു സദാ-
 6.
 ഏഴനിൻമുമ്പിൽ-താഴുന്ന നാഥാ
 പൂഴിയോളം; ഉജ്ജ്വലിൻ ആഴ്ച നിന്നു-</p> |
|---|---|

രർൻ. “ആശിഷമാരിയുണ്ടാകും” എന്ന പോലെ

449.

1. യേശുവേ! നീ തുണയെന്നു-മോശക്കൊരുമിട്ടല്ല
 ആശയോടെ വരും ദാസ-കാശികം നല്കിട്ടുക
 വാ! പുണ്യനാഥ!-വാ. ഇതു നേരത്തിങ്കൽ
 വന്നനിൻസിന്ദൂരകയ്യാൽ-തന്നരുൾ നന്മകളെ
2. വഞ്ചകർ ഞങ്ങൾ എന്നാലും-തഞ്ച, നീ എന്നുതന്നെ
 കെഞ്ചിവിണീട്ടം ഹീനർമൽ-നെഞ്ചുകീടെണമെ- വാ!
3. കാൽവരി ജീവനരിയിൽ-പാപകർമ്മങ്ങളെല്ലാം
 കേവലം നീങ്ങി ശുദ്ധിക്കായ്-കാവൽതന്നിടെണമെ- വാ!

4. കേട്ടിട്ടും വചനമെല്ലാം—അടിയന്തരജ്ഞാതീകൾ
പെട്ടിട്ടു സൽഫലം നൽകാൻ—കാട്ടുക ജീവചര്യം— വാ!
5. രാപ്പകൽ ഞങ്ങളെ കാക്ക—പോക്കുവാവിലെല്ലാം
ആപത്തു കൂടാതെ എന്നും—ചരത്തു നിർത്തിട്ടു— വാ!

ര്ഭം. ഖിഹാൽ “മല്ലാക്ഷി ദൈമി” രൂപകം 450.

പല്ലവി.

ഇന്നേരം വാ മനുവേലേ!

അനുപല്ലവി.

മന്നിൽ നിന്നുടെ പാദ—

സന്നിഭം നമിയൊന്നും—

ചരണങ്ങൾ.

1.

ബാലക രവി ദിന-ശാലയിൽ ചാലവെ
ബാലകമുടിമണെ-പാലകം വരികനി-

2.

മനയാംതിരുമാഴി-എന്നിയെമന്നിടെ
ഒന്നിലാശ്രയം-നിന്നടെശിശുക്കൾക്കു-

3.

മന്ദതയകറ്റിനിൻ-സന്നിധിദമ്പം
നി

ത നല്ലമടിയൊരി-ലുനതാ ദയയോടു—

4.

ഒരുനന്തിരുമുഖ-ധാമമെന്നാശ്ചര്യം
താ മന്ദസ്സിൽപ്രഭ-താമസിയാതെന്നാമ!

ര്ഭം. “Around the throne of God” 451.

1. സ്വർഗ്ഗ സിംഹാസനം ചുറ്റിലു ക്ഷാലക്കും ബാലർ
പാപമെല്ലാം തീർന്നാരിവർ ഭാഗ്യം നിറഞ്ഞ ബാലർ—പാടി
വാഴൂം വാഴൂം വാഴൂം മഹോന്നതന
2. സ്നേഹം സന്തോഷം നിറയും ശാഭതിട്ടും ദേവേ
സമ്മോദിപ്പാൻ ആഗമിച്ചോർ ആരവരൊതമിച്ചു—പാടി
3. രക്ഷകൻതൻ രക്തത്താലെ മോക്ഷം പ്രാപിച്ചവർ
വിലയേറും ഉറവയിൽ കളിച്ചു ശുദ്ധരാജ്യോർ—പാടി
4. ലോകയവർ തേടി കൃപസ്നേഹിച്ചു തന്നാമം
അതാലിപ്പൊൾ തൻമുഖത്തെ സ്തുതിച്ചു പാഴെന്നും—പാടി

ര്ഭം. അമീർകല്യാണി “മറയുഗമാം” റ്റുകതാളം 452.

പല്ലവി.

മരിമകനേ! വരിക ദേവ പഠനശാലയിൽ

ചരണങ്ങൾ.

1. നിതപമമം പാദെ വന്നു പണിമു ബാലന്മാർ
ഗുരുവരനായ് നിന്നെത്തന്നെയകമെ കാണുവാൻ—

മരി

2. ചെറുമനസ്സിൽ ജ്ഞാനമേകുന്നമിത ശക്തൻ നി
തിരുവചനം ഞങ്ങൾക്കിന്നു പഠിപ്പിക്കേണ്ടമ— മരി
3. അനുസരണം താഴ്ന്ന ശുദ്ധി പൊരുമ സ്നേഹവും
അനുദിവസം ബാലകരിൽ നിറഞ്ഞുകൊണ്ടുവാൻ— മരി
4. അവനിയിൽ നിൻസാക്ഷികളായ് ഞങ്ങൾ ജീവിപ്പാൻ
കവിഞ്ഞൊഴുകും ജീവവെള്ളം നിറയ്ക്കു ഞങ്ങളിൽ— മരി

രമ്യ.

“There is a city bright”

453.

1. ശോഭിതപട്ടണം—പാപദോഷങ്ങൾക്കു
പ്രവേശമില്ല—പ്രവേശമില്ല—യാതൊരു ശുദ്ധിക്കും
2. രക്ഷകനേ! വന്നേൻ കണ്ഠാഭം! കൈയ്യുടന്നൻ
കഴുകിയെന്നെ—കഴുകിയെന്നെ—രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു
3. കർത്താ: നിൻ ശക്തിയാൽ ശുദ്ധിയിൽ കൗതന്തെന്നെ
നിൻസ്നേഹപൈതൽ—നിൻസ്നേഹപൈതൽ ആരക്കുണംനീയെന്നെ
4. വീണ്ടെടുപ്പാർക്കുള്ള—അങ്കിയണിഞ്ഞു ഞാൻ
കുറമദരാനായ്—കുറമദരാനായ്—സ്വപ്നം ചേരും ഞാൻ

GENERAL HYMNS

സാമാന്യഗീതങ്ങൾ.

ജയസന്തോഷം.

രമ്യ.

“വാനലോകത്തെഴുന്നള്ളിനാൻ”

454.

- പല്ലവി
ഇസ്രായേലെ! ഭാഗ്യശാലി നി—തുല്യനില്ലാത്ത
ഇസ്രായേലെ! ഭാഗ്യശാലി നി
അനു പല്ലവി.
യേശുവിൻതിരുനിണത്താൽ—യഹൂദനെന്ന വീണ്ടെടുത്തു
നിൻസഹായത്തിൻപരിച—നിൻമഹിമയിൻവാളംതൻ— ഇസ്ര
ചരണങ്ങൾ.
1. തന്റെ പവ്വതെ ആർകയറും?—ചുടവിടാതെ
തൻ വിശുദ്ധസ്ഥലത്താർ പാക്കും?
നീയെന്തമിച്ചാർ വാസംചെയ്യും?—പ്രതിദിവസം
നിത്യദഹനങ്ങളെന്നിച്ചു?
ശുദ്ധകൈയും നിമ്നലോം—ഏതുമുളിവാൻ, നിർവ്യാജ-
ചിത്തൻ, ഒരിക്കലും കളി—സത്യമതു ചെയ്യാത്തവൻ— ഇസ്ര

2. നിത്യനാം ദൈവം നിൻ സങ്കേതം—ശാശ്വതകൈകൾ
കീഴെയുണ്ടല്ലോ താങ്ങിടുവാൻ
സന്തതമവൻ വാനത്തുടെ—എഴുന്നെള്ളുന്നു
നിന്നുണക്കൂ മേഘരൂഢനായ്
ശത്രുവെയെല്ലാം അമർത്തി—നിർഭയം നീ പാക്കും; ധാന്യം
വീഞ്ഞുമുളളിത ദേശത്തു—മഞ്ഞുപൊഴിക്കുമകാശം— ഇസ്ര
3. വീഞ്ഞുവിട്ടിലേക്കുവൻനിന്നെ—എല്ലാദിനവും
കൊണ്ടുവന്നു മുമ്പിൽവെക്കുന്നു;
മേത്തരമം കേരതവും പാലും—പാറയിൽനിന്നു
തേനും ആനന്ദപ്രദം വീഞ്ഞും,
മീതെയുണ്ട് സ്നേഹക്കൊടി—പാദയിരുന്നുസംസർഗ്ഗം
ചെയ്തതുദിനവും നിന്ന—കുളിയിൽ സ്വർഗ്ഗഭാവുക— ഇസ്ര
4. പാവനാത്മാവു നിറഞ്ഞു ചർ—സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു
ആനന്ദമയത്തി നോക്കുമ്പോൾ
ദിവ്യമഹത്വവും രക്ഷകൻ—യേശുവിനെയും
ദൈവ വലഭാഗത്തു കാണാം
തന്നരികത്തു കയറി—ചെന്നു പാദമുതന്നെപാൽ
വീണീടിൽ വലംകൈനിന്മേൽ—വെച്ചുനഗ്രഹിക്കമവൻ— ഇസ്ര

൪൫൫. സാവേരി ഏകതാളം 455.

1. കണ്ടേടന ഞാനേതുവെയെൻ—കണ്ണിതം നീങ്ങി
അണ്ടർകോനിവന്നെന്നതി—നണ്ടോ സന്ദേഹം?
2. ചണ്ഡാളപ്പിശാചിൻ ശക്തി—മണ്ടിമാറിപ്പായ്
അണ്ടർകോനടിമയായ—നദിനമി ഞാൻ
3. എന്താമോദമന്തരംഗെ—കാന്തനാമേതു
അന്ധനാമിനിക്കുനൽകി—സന്തപം നീക്കി
4. ബന്ധം പിരിയാതവൻറ—കാന്തയൊമെന്നെ
അന്തികെ ചെത്തൻപിൽ നിത്യ—ബന്ധവം നല്കി
5. കത്താവായ് ക്രിസ്തുതു എന്നിൽ—നിത്യം വാഴുന്നു
ശുദ്ധാത്മാഭിഷേകവും—താൻ തന്നു പോരുന്നു.

൪൫൬. “O Happy Day” 456.

1. എൻ രക്ഷകാ! എൻ ദൈവമേ! നിന്നിലായനാൾഭാഗ്യമെ
എന്നുള്ളത്തിൻസന്തോഷത്തെ—എന്നും ഞാൻ കീർത്തിച്ചിടട്ടെ
ഭാഗ്യനാൾ—ഭാഗ്യനാൾ—യേശുഎൻപാപം തീത്തനാൾ

കാത്തുപ്രാർത്ഥിക്കാറാക്കിതാൻ—ആത്തുചോഷിക്കാറാക്കിതാൻ
ഭാഗ്യനാൾ—ഭാഗ്യനാൾ--യേശുഎൻപാപംതിർത്തനാൾ

2. വൻകൂിയ എന്നിരുന്നെ—കർത്തനെയെൻ ഞാനവന്റെ
താൻവിളിച്ചുഞാൻ പിഞ്ചെന്നു—സപീകരിച്ചു തൻ ശബ്ദത്തെ— ഭാഗ്യ
3. സ്വസ്ഥമില്ലാത്തമനമേ!—കർത്തനിൽ നീ ആശ്വസിക്ക
ഉപേക്ഷിയാതെ അവനെ—തൻനന്മകൾ സപീകരിക്ക— ഭാഗ്യ
4. സ്വപ്നം ഈ കരറിന്നു—സാക്ഷി നില്ക്കുന്നെൻ മനമേ!
എന്നും എന്നിൽ പുതുക്കുന്നു—നൽകൂ നീ ശുദ്ധാത്മാവേ!— ഭാഗ്യ
5. സൗഭാഗ്യം നൽകും ഓസ്ഥവം—വാഴ്ത്തുന്നീ ജീവകാലത്തും
ക്രിസ്തുശുവിൽ എൻ ആനന്ദം—പാട്ടും ഞാൻ അന്ത്യകാലത്തും— ഭാഗ്യ

ര്ഭെ. ബിഹാഗ് ഏകതാളം 457.

1. സന്തോഷിച്ചിടമെന്നിക്ക—സന്തതം രക്ഷകനേശുവിൽ
ആശയില്ലാഞ്ഞൊരെന്നെ—നാശേ നിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ
ശ്രീശിഖെ മൃത്യുവാം—മാശിക്ക യേറുവൻ
ക്ലേശമകറ്റി നൽ—യേശു രക്ഷാകരൻ— സന്തതം
2. എണ്ണമറ്റൊൻ ദോഷങ്ങളെ ഒന്നും കണക്കു വെക്കാതെ താൻ
ചിന്തിയ രക്തമതിൻ—പുണ്യം മൂലം സദയം
മനവൻ മോചനം—തന്നതാൽ സാമോദം
തന്നെ വാഴ്ത്തിടുന്നു—നന്ദിയോടെന്നുമേ— സന്തതം
3. എന്നോടുള്ള തന്റെ സ്നേഹം തേനിലും മം മധുരമല്ലോ
മന്നിൽ വാസം ചെയ്തും നാൾ—ധന്യനാക്കിയതെന്നെ
തന്നുടെ സന്നിധി—എന്നിൽ ദിനംപ്രതി
ഉന്നതാനന്ദത്തെ—തന്നിടുന്നു സദാ— സന്തതം
4. ഇത്ര നല്ല രക്ഷകന്നായ് സ്മോത്രമുണ്ടാകട്ടെ താതന്നു
വേദത്തിൽ ഏകമാത്മാ—മോദത്തെയെന്നുമവൻ
ശക്തിയില്ലാ നേരം— ഉൾക്കരുത്തു തരും
തൻകൃപ യെന്നുടെ—സങ്കേതമേ സദാ— സന്തതം
5. ദൈവസംസർഗ്ഗ ഭാഗ്യംപോൽ ഭൂവിൽ ഇല്ലാനന്ദം ഒന്നുമേ
ദൈവേഷ്ട ചെയ്തതുപോൽ—ഭാവുകമില്ലെന്നും
പാവന ജീവിതം—സർവ്വദം ചെയ്യിടാൻ
താവകാത്മാവിനാൽ— നൽവരം—നൽകുക— സന്തതം
6. ഈ മഹാ രക്ഷാകരന്റെ നാമത്തിൽ ആശ്രയിക്കത്താവർ
താമസമെന്നിയെ തൻ—മോഹതപ രക്ഷയിൽ
ആനന്ദിച്ചിടവാൻ—ഞാനെല്ലം മപ്പിച്ചു
സാനന്ദം യതിപ്പാൻ—താനിൽ കൃപാവരം— സന്തതം

1. . വേഗത്തിൽ വന്നിട്ടു മിഹ മേഘം വാഹനമേറിത്താൻ
 ശുദ്ധരല്ലാവരെയും—ചേർത്തുകൊള്ളുമരികിൽ
 കർത്തനാമേശ്വരൻ—പതിസഭയുമായ്
 പാർത്തിട്ടും സ്വർഗ്ഗരെ—നിത്യഭാഗ്യമതിൽ—

സന്തോ

രവ്യ. "Jesus my Saviour to Bethlehem came" 458.
 P. M.

1. നീതിമാന്മാരിൽ കൂടാരങ്ങളിൽ-ജയസംഗീതങ്ങൾ പാടിട്ടവിൻ
 യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചുത്തീർത്തവിൻ—ജയസന്തോഷമെ!
 ജയ സന്തോഷമെ! ജയസന്തോഷമെ!
 യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചുശ്രയിച്ചാൽ—ജയസന്തോഷമെ!
2. വൈരിയിൽ പാശങ്ങൾ മേദിക്കുവാൻ സ്വർഗ്ഗീയതേജസ്സുപക്ഷിച്ചതാൻ
 മർത്യകുലാരണം നേടിയിനാൻ—ജയസന്തോഷമെ!— ജയ
3. നിത്യമാം നീതിക്കായ് മരിച്ചു താൻ മൃത്യുവിൻഭീതി സംഹരിച്ചു താൻ
 സത്യസമാധാനം വരുത്തി താൻ—ജയ..... ജയ
4. ന്യായപ്രമാണത്തിൻ ശാപങ്ങളും ആയതല്ലെങ്കിൽ വിലാപങ്ങളും
 പോയവോ! ക്രൂശിന്മേൽ മുഴുവനും—ജയ..... ജയ
5. സൗജന്യദാനങ്ങൾ സമസ്തവും മോചനം, നീതിയും, വിശുദ്ധിയും
 ക്രൂശിലെ രക്തത്താൽ എല്ലാവനും—ജയ.....!— ജയ
6. ക്രൂരിരും മാറി പ്രകാശത്തിനായ് ദൂരസ്ഥർ നിത്യം സമീപസ്ഥരായ്
 സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ ഭക്തർ നിവാസങ്ങളായ്—ജയ.....!— ജയ
7. തേജസ്സിൽ വേഗത്തിൽ വന്നിട്ടും താൻ വ്യാജമാം പൂജകൾ നീക്കിട്ടവൻ
 രാജ്യം ആശ്രിതഭക്തികിട്ടം താൻ—ജയ.....!— ജയ

രവ്യ. ചെഞ്ചുരുട്ടി ആദിതാളം 459.

പല്ലവി

ഹാ! എന്താനന്ദം ഹാ! എന്താനന്ദം—ചൊല്ലിക്കൂടാതെ
 പൊന്നേതു നാമനെൻ—പാപങ്ങളെല്ലാം—മോചനം ചെയ്യതിനാൽ
 ചരണങ്ങൾ.

1. പാട്ടും ഞാനെൻ ജീവ—നാമദനശുഭവെക്കും—ഞോടിസ്തുതിക്കുമെന്നും
 മോടി വെടിഞ്ഞതി—പാതകനെ തിര—ഞോടിവന്നുയതിനാൽ
2. പാപങ്ങളാകവെ—തന്മേൽ വഹിച്ചെന്റെ—ശാപമൊഴിച്ചുവനും
 പാപവിമോചക—നുള്ളിൽ ദിനംതോറും—വാഴുന്നു മോദമായി
3. അക്ഷയൻ പക്ഷമായ്—രക്ഷ തന്നെന്നുടൈ—ശിക്ഷയൊഴിച്ചതിനാൽ
 രക്ഷകനേശുവിൻ—സാക്ഷിയായ് തന്നുടൈ—വക്ഷസ്സിലാനന്ദിക്കും

4. വാനദേവസുതൻ—ഭൂതരുമാശ്വേഘ—വംഹനത്തിൽ വരുമ്പോൾ
ഭൂ നരപാതകർ—വിഭ്രമിക്കുന്നേൻ—മനസ്സമുണ്ടെന്നിട—
5. വെള്ളനിചയങ്കി—മെയിൽ ധരിച്ചുടൻ—പൊൻ കുരുത്തൊലയുമായ്
വെള്ളസിംഹംസന—ത്തിന്നു ചുറ്റും നിന്നു—പാടി സ്തുതിക്കുന്നരം—
6. ഹല്ലേലൂയ്യാ ഗീതം—പാടിയനാരതം—വല്ലഭനെ സ്തുതിക്കും
നല്ല സമൃദ്ധി—ലല്ലംസമായെന്നി—ക്കല്ലലൂയ്യാ പാടിടം—

ഹാ

രത്നം.

Tune Sankey's No. 60.

460.

1. സമയമാം രഥത്തിൽ ഞാൻ—സ്വർഗ്ഗയാത്രചെയ്യുന്നു
എൻസ്വദേശം കാണമിന്നു—ബലപ്പെട്ടോടിടുന്നു
ആകെ അല്പനേരം മാത്രം—എന്റെ യാത്ര തീരുവാൻ
യേശുവേ! നിനക്കു സ്തോത്രം—വേഗംനിന്നെ കാണുംഞാൻ
2. രാവിലെ ഞാൻ ഉണരുമ്പോൾ—ഭാഗ്യമുള്ളൊൻ നിശ്ചയം
എന്റെ യാത്രയുടെ അന്തം—ഇന്നുലക്ഷ്യം അടുപ്പം
3. രാത്രിയിൽ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ—കൈകളിൽ ഉറങ്ങുന്നു
അപ്പോഴും എൻരഥത്തിന്റെ—ചക്രം മുറുപ്പോടുന്നു
4. നിത്യമായോർ വാസസ്ഥലം—എനിക്കുണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ജീവവൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം—ദൈവപുരിസരയിൽ
5. എന്നെ എതിരേല്ലാനായി—ദൈവദൂതർ വരുന്നു
വേണ്ടുവോലെ യാത്രയ്ക്കായി—പുതുശക്തി തരുന്നു
6. ശുദ്ധനാക്കു വെളിച്ചത്തിൽ—ഉള്ള അവകാശത്തിൽ
പങ്കുതന്ന ദൈവത്തിന്നു—സ്തോത്രം സ്തോത്രം പാടും ഞാൻ

രത്നം.

“യേശു എൻസ്വന്തം” എന്ന രീതി

461.

1. ഹാ! എത്ര ഭാഗ്യം ഉണ്ടെന്നിട—ഓക്കിലെന്നുള്ളു തുള്ളിടുന്നു
ഞാനിന്നു പാടി ആനന്ദിക്കും—ഞാനെന്നുമേശുവെ സ്തുതിക്കും
ഹാ! എന്റെ ഭാഗ്യം അനന്തമേ!
ഇതു സൗഭാഗ്യജീവിതമേ!
2. ലോകത്തിൽ ഞാനോർ ഹിന്നനത്രേ—ശോകമെപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നിക്കെ
മേഘത്തിലേതു വന്നിടുമ്പോൾ—എന്നെയൻപോട്ടു ചെത്തിടുമ്പോൾ
3. ദൈവത്തിൻരാജ്യം ഉണ്ടെന്നിക്കായ്—ദൈവകുഞ്ഞാടും ശിഷ്യരുമായ്
വിശുദ്ധർകൂട്ടം ചേർന്നിരിക്കും—പന്തിയിൽചേർന്നു ഞാൻ ഭജിക്കും
4. കണ്ണനീരൊലും താൻ തുടയ്ക്കും—വണ്ണം വിശേഷമായുദിക്കും
ജീവകിരീടമെൻശിരസ്സിൽ—കർത്തൻ വെച്ചിടുന്ന സദസ്സിൽ

5. വെൺനിലയങ്കികൾ ധരിച്ചു—പൊൻകുരുത്താലകൾ പിടിച്ചു
ദൈവകുഞ്ഞാടിനെ സ്തുതിച്ചു—പാടും ഞാനെന്നുമാനങ്ങിച്ചു
6. ഹാ! ഏതഭംഗ്യം ഉണ്ടെന്നിട—വണ്ണിപ്പാൻ ത്രാണി ഇല്ലെന്നിട
മഹത്പരഭംഗ്യം തന്നെയിതിൽ—സമത്തിലൊന്നും ഇല്ലിഹത്തിൽ

“All the way’ long it is Jesus”

ശ്ലോകം:

S. S. & S. 269.

462.

1. സ്വർഗ്ഗസ്ഥിരയാനിമല-ക്കുള്ളിയെൻപാതയിൽ-കൂടെയുണ്ടെപ്പൊഴും യേശു
മാർഗ്ഗം പ്രകാശിതം—ഏറുന്നനുദിനം “ ”
യേശു! യേശു! എൻകൂടെയുണ്ടെപ്പൊഴും യേശു!
2. മുൻപെതൻപോയിടം—ചിൻപെത്തൻ ചെന്നിടം “ ”
തുമ്പങ്ങൾ സർവ്വം—ഇമ്പമായീതിർത്തിടം “ ”
3. പാതഇരുളിനാൽ—മുടപ്പെട്ടീടിലും “ ”
പാതവെളിച്ചമുള്ളിശൻഎൻപാതയ്ക്കു—ദീപമായീന്നിടം—യേശു
4. കല്ലുകൾ, മുഷുകൾ—കണ്ടുകഴികളും—ഉണ്ടു ആ പാതയിലേറെ
തെല്ലംവീഴാതെന്നെ—കാക്കുവാൻ വല്ലഭൻ—കൂടെയുണ്ടെപ്പൊഴും യേശു
5. ലോകം വെറുക്കിലും—കൂട്ടർ നിന്ദിക്കിലും “ ”
ശോകംനിറഞ്ഞയെൻ—മാനസംഗ്രഹനം—നിത്യവും തന്നിടുന്നതു
6. ആക്ഷേപം ധാരാളം—ഏല്ക്കേണ്ടിവന്നാലും—ആക്ഷേപിതനാമെന്നേതു
നിക്ഷേപമായെന്നി—ക്കുള്ളതിനാൽതന്നെ—കൂടെയുണ്ടെപ്പൊഴും യേശു

TESTIMONEY.

സാക്ഷ്യം.

ശ്ലോകം.

പോർത്തുഗീസ്

ഏകതാളം

463..

പല്ലവി.

ദൈവകൃപമനോഹരമേ!—എന്റെ

പ്രാണനായകൻ എന്നിട ചെയ്യുന്ന—കൃപ മനോഹരമേ!

അനുപല്ലവി.

സുരദേവ നന്ദനനോ!—എന്റെ

ദൂരിതമൊക്കെയും ചുമന്നൊഴിച്ചു നിൻ—കൃപമനോഹരമേ!

ചരണങ്ങൾ.

1. കൊടും പാപിയായിരുന്ന—എന്റെ

കഠിനപാപങ്ങൾ മോചനം ചെയ്യ—കൃപമനോഹരമേ!

ശതവായിരുന്നയെന്നെ—നിന്റെ

പുത്രനാക്കി നി തിന്റെ നിൻ കൃപ—യെത്രമനോഹരമേ!

2. പല പീഡകളെ തീർത്തു—വരും

കാലമെന്നിരിക്കെ സഹിഷ്ണുത തരും—കൃപമനോഹരമേ!

ബലഹീനനാകുമെന്നിൽ—കര

ഉലിഞ്ഞുനിന്നും താങ്ങി നടത്തും—കൃപമനോഹരമേ!

3. നാശലോകം തന്നിലെന്നെ—സൽപ്ര

കാശമായ് നടത്തീടും നിൻ കൃപ—യെത്രമനോഹരമേ

അരിസഞ്ചയ നടുവിൽ—എന്നെ

തിരുചിറകുള്ളിൽ മറച്ചു കാക്കുന്ന—കൃപമനോഹരമേ!

4. ചതി നിറഞ്ഞലോകമതിൽ—നിന്റെ

പുതുജീവനിൽ ഞാൻ സ്ഥിതിചെയ്താൻ കൃപ-യധികം നൽകണമേ

പരിശ്രമത്തിനാലെയെന്നും—എന്നാൽ

പരമനാഥനേ! കഴികയില്ല നിൻ—കൃപചൊരിയേണമേ—

ദൈ

രമ്പുർ. കുരഞ്ചി

ആദിതാളം

464.

1. യേശുവിൻ തിരുമുൻ വരുവിൻ

സാക്ഷി ചൊല്ലീടുവാൻ—

യെശുമായ് വീരരെ

2. പക്ഷമോടെഴുന്നേടിവരിൻ

സൂക്ഷ്മമായ് സാക്ഷി ചൊ—

ല്ലീടുവാനിരിക്കണം

3. യേശുരാജനി സാക്ഷികേട്ടു

കൌതുകം പുണ്ടിതാ—

പുഞ്ചിരിതൂകുന്നു.

4. വാനദൂതഗണങ്ങളിതാ

ഗാനസന്നാഹമോ—

ടോശന്നു പാടുന്നു.

5. സേനയാകെ സന്തോഷമോടെ

ആനന്ദസാഗരം—

മഗ്നരായ്നിന്നു.

6 ലജ്ജയാകെ വെടിഞ്ഞിടുക

രക്ഷകൻ ലജ്ജപെ—

ടാഞ്ഞതോർത്തിട്ടു നി

7. ഇഷ്ടിതിപരിപാലകന്റെ

സാക്ഷിയായ് തിരുമി—

വാന്തയെന്നുതളതം.

“മോദമതിമോദം മോദം ഹേ! വാഗ്ദത്തകാലം”

രമ്പുർ. ശ്രീരാഗം

ചായ്യാതാളം

465.

പല്ലവി.

ക്രിസ്തുരക്ഷാകരനു തുല്യം—ഭൂമിയിൽ എങ്ങും

മറ്റൊരു രക്ഷകനില്ലഹോ.

അനുപല്ലവി.

മന്ത്യരിൻപാപത്തിനുള്ള—നിത്യദൈവശിക്ഷ നിിക്കാൻ

ആപ്തപരിഹാരകർത്താ—ഉത്തമൻ ദിവ്യമദ്ധ്യസ്ഥൻ—

ക്രിസ്തു

ചരണങ്ങൾ.

1. ചിന്തവാക്കു ക്രിയയാലുമെ—ഞാൻ ചെയ്യതായ
അന്തമില്ലാ അകൃത്യങ്ങൾക്കും:
വേണ്ടതു ചെയ്യാതെ വിട്ടതാൽ—എന്നിലുണ്ടായ
എണ്ണമറ്റുള്ള പാപങ്ങൾക്കും
വാസ്യവമോചനം പരി—ശുദ്ധനാം ദൈവത്തിൽനിന്നു
സിദ്ധമായതിനാൽ ഹൃത്തിൽ—നിത്യസന്തോഷം എന്നിക്ക—ക്രിസ്തു
2. ജന്മനാലതുദ്ധമായതും—ജീവിതം മൂലം
തിന്മയാൽ പൂണ്ണമായുള്ളതും;
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നകന്നതും—ആദിമുതലെ
ദോഷചായ്വുള്ളതുമായോരു
ദുഷ്ടഹൃദയത്തെ നീക്കി—ശുദ്ധസ്വഭാവത്തെ നട്ടു
ഉത്തരോത്തരം എന്നിക്ക—ചിത്തശുദ്ധി വരുത്തുന്ന— ക്രിസ്തു
3. ദോഷമായുള്ളതു സർവ്വവും—ഹൃദയപൂർവ്വം
ദേഹിച്ചു വെറുത്തിട്ടുപാനം:
സത്യദൈവതാനേയും ഇ—ഭൂമിയിലുള്ള
മന്ത്യാരാമൻ സോദരരേയും
സ്വാത്മചരിത്യാഗമോടെ—വാസ്യവമായ് സ്നേഹിപ്പാനും
പ്രാപ്തിയരുളുന്നുദൈവ—പുത്രനേശു ആശ്രിതൻ— ക്രിസ്തു
4. എന്നകതാരതിലെന്നേക്കും—മൽപ്രാണനാഥൻ
പൂണ്ണപ്രേമഭാജനമായി
സന്തതം വാണിടേണമത്ര—ആജീവനാനന്തം
പാർത്തല ജീവിതയാത്രയിൽ
സ്നേഹരൂപൻ ഹൃദയത്തിൻ—പ്രേമകാന്തനായതിനാൽ
ഭൂതലത്തിൽതന്നെ സ്വർഗ്ഗ—ഭാഗ്യമെന്നിക്കദയമായ്— ക്രിസ്തു

രത്നനൃ.

“Like a river glorious”

466.

11s.

1.

2.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാനം ഏതു മധുരം
പൂണ്ണസമാധാനം പൂണ്ണ ആനന്ദം
എത്രയോ വിസ്മയം ഉള്ളൊർനദിപ്പോൽ
അമൃതമാ ആഴം ഇല്ലൊരുമുവ്

പണ്ടേ എന്റെ പാപം മനസ്സാക്കിയെ
കത്തി ഇഴവിലാപം തീർത്തൊന്നിനെ?
എൻ വിശ്വാസകൺകൾ നോക്കി

ക്രൂശിന്മേ

എല്ലാം തീർത്തതന്നെ എൻ ഇമ്മാനുവേൽ

3.

എന്റെ അടിസ്ഥാനം ക്രിസ്തുയേശുവി
പൂണ്ണസമാധാനം ഉണ്ടുനിശ്ചയം (ൽ

കർത്താവിനുള്ള കയ്യിൽ മറഞ്ഞിരിക്കെ

പേയിൻസൂത്രം എന്നിൽ എല്ലാം വെറുതെ
തിന്ത് ആയുധങ്ങൾ എല്ലാം തകരും
ഇല്ല ചഞ്ചലങ്ങൾ ധൈര്യമോ പാരം—

4.

ഭയം സംശയങ്ങൾ തീരെ നീങ്ങുവാൻ
എത്ര വാഗ്ദത്തങ്ങൾ തന്നിട്ടുണ്ടുതാൻ

അതിൽ ഒരു വള്ളി ഇല്ലാതാകുമോ?
പോകയില്ലോർപ്പുള്ളി അവിശ്വാസം
ബുദ്ധിമുട്ടു കഷ്ടം വളരെ വന്നാൽ
എനിക്കെന്തുനഷ്ടം ഞാൻ കർത്താവിന്നാൾ
അവൻ എന്റെ രക്ഷപന്തം തന്റെ രക്ഷയും
എനിക്കുള്ള അംശം അതാരെടുക്കും?—

രണ്ടാ

“Jesus saves me now”

467.

1. വേദത്തിൽ ദൈവം താൻ എഴുതിനാൻ—യേശു രക്ഷിക്കുന്നിപ്പോൾ
ഭേദമില്ലതിന്നു സംക്ഷിപ്തം ഞാൻ—യേശു രക്ഷിക്കുന്നിപ്പോൾ
യേശു രക്ഷിക്കുന്നിപ്പോൾ—എന്നെ രക്ഷിക്കുന്നിപ്പോൾ
അതെ ഇന്നും എന്നും താൻ രക്ഷിക്കുന്നാൻ—യേശു രക്ഷിക്കുന്നിപ്പോൾ
2. ദൈവത്തോടകന്നു കിടന്നു ഞാൻ—സപ്തത്തിൻ ചതിച്ചിനാൽ
കേവലം തിരിഞ്ഞു നിരന്നു ഞാൻ—യേശു കൊണ്ടടികളാൽ— യെ
3. ക്ലേശത്തിൽ ക്രൂശിന്മേൽ ചുമന്നു താൻ—പാപത്തിൻ ശാപമെല്ലാം
ആശ്രിതൻ ശുദ്ധിനീക്കിട്ടുവാൻ—തുറന്നു തുറവിതാ— യെ
4. ചാവിനെ ജയിച്ചു യിശ്ശരീലിൽ—ശക്തനും രക്ഷകൻ താൻ
ജീവനും താൻ എങ്കൽ മേവുന്നതാൽ—ദൈവം എൻ പക്ഷത്തിലും യെ
5. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഭക്തരിൻ മദ്ധ്യസ്ഥനായ്—വാഴുന്നു താൻ എന്നുമെ
ലോകത്തിൽ വിശ്വസ്തകർമ്മസ്ഥനായ്—നല്ലിതൻ ആശ്വാസവിനെ— യെ
6. തൻ സുവിശേഷത്തിൻ ഭദ്രശാസത്താൽ—മാറുന്നെൻ ചഞ്ചലങ്ങൾ
പൊൻ ഉപദേശപ്രകാശത്തിനാൽ—തീരുന്നെൻ സംശയങ്ങൾ— യെ
7. ജ്ഞാനവും നീതിയും വിശുദ്ധിയും—വീണ്ടെടുപ്പും യേശുതാൻ
മാനവും സ്ഥാനവും സൽബുദ്ധിയും—തന്നിൽ കണ്ടെത്തുന്നു ഞാൻ— യെ
8. പേയും തൻ അസ്രുങ്ങൾ എഴും അപ്പോൾ—യേശു എൻ പരിചയം
തീയും ഈ ഭൂമിയിൽ പെയ്യും അപ്പോൾ—പാപ്പിടം തൻ മാർച്ചിടം— യെ
9. വീഴ്ചകൾ താഴ്ചകൾ എന്നിൽ വരാം—രക്ഷകൻ വീഴുന്നില്ല
ചേർച്ചയിൽ തീർച്ചയായ് കാത്തിടും താൻ—തൻ കൃപ തീരുന്നില്ല— യെ
10. വേഗത്തിൽ താൻ വരും മേഘത്തിലും—മേഘലളം മാറിട്ടുവാൻ
തികഞ്ഞുലാഭം ദേഹത്തിലും—പ്രാപിച്ചു പാടിടും ഞാൻ— യെ

പുഴുവ.

ശ്രീരാഗം

ചായ്യാതാളം

468.

പല്ലവി

എന്റെ സമ്പത്തെന്നു ചൊല്ലുവാൻ—വേറെയില്ലെന്നും

യേശു മാത്രം സമ്പത്താകുന്നു

അനുപല്ലവി

ചാവിനെവെന്നായിത്തവൻ—വാനുലോകമതിൽചെന്നു
സംധ്യവെന്നെ കാത്തുനിത്യം—താതാനുഭൂത ചാചിക്കുന്നു

ചരണങ്ങൾ

1. ക്രൂശിൽ മരിച്ചിശനെൻപേക്കാൾ വിണ്ടെടുത്തെന്നെ
സ്വർഗ്ഗകനാൻ നാട്ടിലാക്കുവാൻ
പാപം നീങ്ങി ശാപം മാറി—മൃത്യുവിന്ദൻ ജയമേകി
വേഗംവരാമെന്നുരച്ചി—ദ്രാമയംതീർത്താശ നൽകി
2. തൻറപേക്കാൾസർവ്വ സമ്പത്തും—യാഗമായ്ചെയ്ചി-
ട്ടെന്നെന്നേക്കും തന്നിൽ പ്രേമമായ്
തൻറവേലചെയ്തുകൊണ്ടും—തൻറ കൃത്യമുന്നിട്ടും
പ്രാണപ്രിയൻ സേവയിൽ ത—ന്നായുസ്സെല്ലാം കഴിക്കേണം.
3. നല്ലദാസൻ എന്നു ചൊല്ലുന്നാൾ—തൻറമുമ്പാകെ
ലജ്ജിതനായ്തീൻപോകാതെ
നന്ദിയോടെൻ പ്രിയൻമുമ്പിൽ—പ്രേമകണ്ണിൽ ചൊരിഞ്ഞീടാൻ
ഭാഗ്യമേറും മഹാത്സവം—ചാഴ്ചാലം വരുന്നല്ലോ
4. കുഞ്ഞാടാകും എന്റെ പ്രിയൻറ—സീയോൻപുരിയിൽ
ചെന്നുചെരാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടെങ്കിൽ
ലോകമെന്നെ തൃജിച്ചാലും—ദേഹമെല്ലാംക്കുയിച്ചാലും
ക്ലേശമെന്നിൽ ലേശമില്ലാ—തീശനെഞാൻ പിന്തുടരും
5. എന്റെ ദേശം ഈ ഭൂമിയല്ല—അന്യനായ്സംധ്യ
ഹാമിൻദേശം വിട്ടുപോകുന്നു
മേലിന്നെറുസംലേമെന്നെ—ചേർത്തുകൊൾവാനൊരുങ്ങിത്തൻ
ശോഭയേറും വാതിലുക—മുനിക്കായിട്ടുയർത്തുന്നു

രണ്ടാം. Tune "I'm not ashamed to own" 469.

1. എൻനാമനെ ഏറ്റുചൊൽവാൻ—ലജ്ജിക്കയില്ലഞാൻ
തൻക്രൂശ് ഇമ്പം വാക്തേജസ്സും—ചൊല്ലിക്കീർത്തിക്കുംഞാൻ
ക്രൂശികൾ ക്രൂശികൻ സർവ്വകാശം കണ്ടെൻ
എൻമനോഭാവവും നീങ്ങിപ്പോയ്
വിശ്വാസത്താൽകിട്ടി കാഴ്ചയുമപ്പോൾ
സന്നതം ഞാൻ ഭാഗ്യവാൻതന്നെ
2. യേശുനാമം ഞാൻ അറിയും—ജ്ഞാനെന്നെൻ ആശ്രയം
വരാൻ നിരാരാധജകൾ—താൻ സമ്മതിച്ചിടം— ക്രൂശി
3. തന്നെപ്പോൽ തൻവാക്കും സ്ഥിരം—ഞാൻ ഏല്പിച്ചതിനെ
നന്നായ്വിധിനാൾവരെ താൻ—ഭദ്രമായ്സൂക്ഷിക്കും— ക്രൂശി

4. പിതാമഹവിലിപ്പാപിയെ—അന്നാൾ താൻ ഏറ്റവും പുതുശാലേമിൽ എനിക്കും—സ്ഥാനം കല്പിച്ചിട്ടും—

ക്രൂശി

ര്റെ.

470.

1. കണ്ണാട്ടിൻതിരു രക്തത്താൽ—ഞാൻ ശുദ്ധനായിതിൻ തൻ ചങ്കിലെ ശുദ്ധരക്തത്താൽ ഞാൻ ജയം പാടിട്ടും
മഹത്വം രണ്ടു കാഴ്ച സ്മൃതി നിനക്കെന്നും
ചേറ്റിൽനിന്നെന്നെ നി വീണ്ടെടുത്തതിനാൽ
സ്മൃതിക്കും നിന്നെഞാൻ ആയുസ്സിൽനാളെല്ലാം
നന്ദിയോടടിവണങ്ങും
2. ആപ്പോസ്തലിനെ ചോദിക്കും ഈ സീയോൻയാത്രയിൽ മുൻപോട്ടുതന്നെ കാട്ടുന്നു എ ഭവിയ്ക്കുന്നതായി ലഭിക്കുന്നിശ്വരം എൻവിരുതെ പിടിക്കു ശതകളാരുമെകൊണ്ടു പാകയില്ല പ്രാപിക്കും അന്നുഞാൻ രാജൻകയ്യിടനിന്ന് ദൂതന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ
3. എൻഭാഗ്യകാലം ഒക്കെപ്പോളെന്നുള്ളും തുളുനും ഈ ലോകസുഖം തള്ളിഞാൻ ആ ഭാഗ്യംകണ്ടപ്പോൾ നിത്യമാം രാജ്യത്തിലെന്നു ഞാൻ പാടിട്ടും രാജൻമുഖംകണ്ടു എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കും രക്തത്തിൻ ഫലമായി വാഴ്ചമെ സ്വർഗ്ഗത്തിൻ കോടികോടി യുഗങ്ങളായി
4. മനോഹരമം സീയോനിൽ ഞാൻവേഗം ചേർന്നിട്ടും എൻക്ലേശമാകെ നീങ്ങിപ്പോം അവിടെയെത്തുവോൾ നിത്യമാം സന്തോഷം പ്രാപിക്കും അന്നുഞാൻ എൻശത്രുവിനതു എടുപ്പാൻ പാടില്ല ആനന്ദം കൂടിട്ടും സാനന്ദം പാടിട്ടും ശ്രീയേശുരാജൻ മുൻപാകെ.

LONGING FOR REVIVAL.

ഉണർവ്വിനായുള്ള വാഞ്ചന.

ർമെ.

“Showers of Blessing”

411.

1. ആശീർവാദമറിയാൻ—ആനന്ദവാഗ്ദത്തമേ മേൽനിന്നു രക്ഷകൻ നൽകും—ആശ്വാസകാലങ്ങളെ

ആശിക്കമരീ-ആശിക്കം പെയ്യുന്നതേ

കൂവകൾ വീഴുന്നു ചാറി-വന്ദശ താ ദൈവമേ

2. ആശിക്കമരീയുണ്ടാകും-വിണ്ടും നൽ ഉണർവുണ്ടാം
കുന്നു പള്ളിക്കൂടിനെയും-വന്ദശയിൽസ്വപരംകൾ- ആ
3. ആശിക്കമരീയുണ്ടാകും-ഹാ കന്താ! ഞങ്ങൾക്കും താ
ജ്ഞാപാദം നിൻ വാക്കെ നീ ഓർത്തു-നൽവരം തന്നിടുക- ആ
4. ആശിക്കമരീയുണ്ടാകും-എത്ര പന്നിന്നു പെയ്യിൽ.
പുത്രന്റെ പേരിൽ കന്നാലും-ദൈവമേ! ഇന്നേരത്തിൽ- ആ

൪൭൨. മോഹനകല്യാണി ആദിതാളം 472.

1. ഏഴുനാശാഭിച്ഛിടുക തിരുസഭയെ-
നിനക്കുള്ള വെളിച്ചം വന്നിരിക്കുന്നിതം
2. പുറത്തുള്ള ജനങ്ങൾ നിൻവെളിച്ചം കണ്ടു
വെളിച്ചത്തിൽപ്രഭവിനെ സ്തുതിച്ചിട്ടുണ്ടു
3. നിനക്കുള്ള സകലവും വെളിച്ചമാവാൻ
ജഡത്തിന്റെ ക്രിയയെല്ലാം മുടിച്ച് ഞ്ഞു
4. നിനക്കുള്ള കണവനി പ്രഭു ചല്ലയോ?
വരിക്കുന്നവനെ നീ മടിച്ചിടാതെ.
5. ഉദിച്ചയരുന്ന സൂര്യവെളിച്ചം ചാലേ
വെളിച്ചത്താൽ നിറഞ്ഞു നീ വളർന്നിടുക.

൪൭൩. ആനന്ദഭൈരവി അടതാളചാപ്പ് 473.

1. ശുഭലഭിയേ! പ്രേമകാന്ത! നിൻമുഖം ഞാൻ കണ്ടിട്ടുവാൻ
വേഗം ഏഴുന്നേൽക്കു വായെൻ കൂടെ നീ-കാലം
പാഴിലാക്കുവതെന്തു സങ്കട-മീ നിലയ്ക്കു നീ വന്നതെന്തു?
പ്രേമദാഹം വെടിഞ്ഞതും പ്രാവേ! നീ-നിന്റെ
സാക്ഷിനാദം കേൾപ്പതിന്നു കാലമായ്
2. വർഷാലം കഴിഞ്ഞിതാ-ശിതമരീ നിഷിദ്ധോയി
സ്നേഹമുദാടൊഴുന്നെൽക്കു സോദരി!-എന്റെ
നങ്കടങ്ങളിൽ വൻ കടലും-വന്നുനോക്കുക വീതിയാഴം
ദമയന്തേക്കൾ ഉയരവുമല്ലയോ?-ഞാനെൻ
കൂശിൽ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചതെന്നോക്കു നീ
3. രണ്ടു കള്ളർ നടുവിൽ നീ-ഭൂമിമാലു കൂശിൽ തൂങ്ങി
വാനഗോളമെന്നിക്കേകി വാഴവൻ-എന്റെ
ശാപമാകെയുമേറ്റു നിന്നുടേ-പൊന്നാമനി

ചൊരിഞ്ഞ ചോര—ഹാ മഹേശാ! വണ്ണനീയമല്ലേറോ!—ഭൂവിൽ
ദൈവമാകെ നീക്കിയെന്ന ചെങ്കുവാൻ

4. ശുദ്ധാത്മാവേ! വരേണമേ—ദൈവസ്നേഹം തരേണമേ
ലോകമെല്ലാമീകൃപയിലാകുവാൻ—ബഹു
കേമമായൊരു നല്ലുണർപ്പിനെ—ഏകാണ പരമാത്മനേ!—തവ
കാത്തിലോകമെങ്ങുമൊരൊരുതാകുവാൻ—നിന്റെ
വേലദേശമെങ്ങുമായിത്തീരുവാൻ.
5. പെന്തിക്കോസ്റ്റിൽ മുഴക്കങ്ങൾ—വീടുകളെ ഇളക്കേണം
കാന്തിയേറും സ്വർഗ്ഗതീയം നല്കേണം—സർവ്വ
പച്ചയായ മരങ്ങളും തവ—സ്നേഹമാം മൊഴി കേൾക്കവെ—അവർ
കത്തിയെരിഞ്ഞുവിന്നായ് ശോഭിപ്പാൻ—ജനം
അഗ്നിനവോൽ പാടി നിന്നിൽ ചേരുവാൻ.

൪൭൪. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കാപ്പി ആദിതാളം 474.
പല്ലവി.

നിൻ കൃപയാൽ പരനേ!—ഈ ദേശത്തെ
നീ യുണർത്തിടേണമേ

ചരണങ്ങൾ.

1. ഇശനേ! നിൻകൃപ—ലേശമറിയാതീ
ദേശത്തിൽ പാർത്തിടുന്ന—ബഹുജനം—നശമാകുന്നതിനാൽ— നിൻ
2. നിൻകരമാകൃതി—യാക്കിയ നിൻ ജനം
നിൻ കഴലാശ്രയിക്കാ—തിരിപ്പതു—സങ്കടമാണുപനേ!— നിൻ
3. വന്ദിതനാം തവ—നന്ദനനേതൃതാൻ
ചിന്തിയ രക്തമതെ—ദിനംപ്രതി—നിന്ദിച്ചു ജീവിക്കുന്നേ— നിൻ
5. ചാവിനേയും നിത്യ—ജീവനേയും പറ്റി
കേവലം നിശ്ചിന്തരായ്—അയ്യോ! ജനം—മേവുന്ത നിർഭയമായ്—
6. നീയൊഴികെ രക്ഷ—ചെയ്തതിന്നുണ്ടു?
ഇയ്യവസ്ഥയിൽനിന്നു—ജനങ്ങളെ—നീയുദ്ധരിക്കേണമേ— നിൻ

൪൭൫. സാവേരി ഏകതാളം 475.

1. പെന്തിക്കോസ്റ്റിൽ ശക്തിയെ അ—യക്ക ദൈവമേ!—നിൻ
സ്വന്ത സന്ദർശനം ജീവൻ—ലഭ്യമാകുവാൻ
2. ലോകം തൻ വശത്തിലാക്കി—നിൻ ജനങ്ങളെ—ആത്മ
ദാഹമുള്ള ദൈവമക—മേത്ര കർപ്പം!

3. കേട്ടുപററി നിൻസഭയ്ക്കി-താകെ നാഥനേ!-ദിവ്യ
മുട്ടലേശമില്ല യെന്ന-തത്ര സങ്കടം!
4. പ്രാണനാഥനേ! അയയ്ക്ക-നിന്റെ ആവിയെ-തീരെ
പ്രാണനാഥ നിൻസഭയ്ക്കു-ണൻ ജീവിപ്പാൻ
5. ഉജ്ജ്വലിച്ചയന്നിടേണ-മാത്മപാവകൻ-മ
ഹാരുതപ്രകാശമോടു-നിൻ സഭാത്തരേ

ര്നെ. ശങ്കരാഭരണം ഏകതാളം 476.

പല്ലവി.

ചാവിനെ വെന്ന പരാ! നിൻ ദാസരിൽ-ജീവൻ നല്കിടണമേ
നീ വന്നതു ഞങ്ങൾക്കു-പരിപൂർണ്ണ-ജീവൻ തരാനല്ലയോ?

ചരണങ്ങൾ.

1. ജീവനുണ്ടെന്നുള്ള പേർ-മാത്രമായി-ജീവനില്ലാ പരനേ!
ചാവതാമിയടിയ-രിൽ നിന്തിരു-ജീവൻ പകരേണമേ-
2. ജീവിപ്പിക്കുന്നതു നിൻ ആത്മാവല്ലോ-കേവലം നിൻ ജനത്തെ
ആവസിപ്പിക്കണമേ-നിൻ ദാസർ മൽ-ആവിയിൻ ശക്തിയെ നീ-
3. മങ്ങിയെരിഞ്ഞിടുന്ന-തിരിയെ മാ-മംഗലൻ നീ പൊലിക്കാ
ഭംഗിയെഴുന്ന തിരു-പ്രകാശമീ-ഞങ്ങളിൽ നീ നിറയ്ക്ക-
4. ഇപ്പോൾ രക്ഷിക്കേണമ-യഹോവായെ! ഇപ്പോൾ രക്ഷിക്കേണമേ
ഇപ്പോൾ സുഖമരുള-തിനിയെന്ന-തപ്പനേ! നിൻഹിതമോ:-

ര്നെ. നാഥനാമക്രിയ ഏകതാളം 477.

പല്ലവി.

ജീവനായകാ! ജീവനായകാ! ॥
ജീവനാഥാ സഭയിൽ ജീവനുളക.

ചരണങ്ങൾ.

1. ലോകമയ്ക്കൊ! പാപംകൊണ്ടു-നശിച്ചുപോകുന്നേ!-ഇതേ
ലോകമഹിമയിൽ മുഴുകി-മറന്നു ദൈവത്തെ- ജീവ
2. ലോകരിൻ രക്തത്തിന്നു-ചുമതലപ്പെട്ടോർ-അയ്യോ!
ലോകമായയിൽ കിടന്നു-റങ്ങുന്ന കയ്യോ!- ജീവ
3. അന്യകല്പനയനുസ-രിച്ചുകൊള്ളുവാൻ-ഒരു
ചിന്തപോലുമില്ല സഭ-തന്നിലിന്നഹോ!- ജീവ
4. പെന്തിക്കോസ്താത്മാവിനെ അ-യക്ക ദൈവമേ!-ഇതേ
ചിന്തയൊര ഞങ്ങളെ നിൻ-സാക്ഷിയൊക്കെ- ജീവ

5. ശക്തി വന്നിട്ടുമോൾ ലോക-അരുതികൾ വരെ-നിൻ
സംക്ഷിയാകുമെന്നുരച്ചു-പോലതുക നി- വിവ
6. ജീവയാവിയാൽ കത്തിക്ക-നിൻ സഭയതിൽ-നാശ
പാപിക്കായുള്ളം നിറുന്ന-സ്തോമത്തിയിനെ- ജീവ

രവ്യ.

478.

പല്ലവി.

ഉണർച്ചെന്നല്ല തിരുസഭയെ
മണചാളൻ വരുവാൻ കാലമായിതേ

ചരണങ്ങൾ

1. ദുർഘടസമയം വരുമെന്നുള്ളി-സത്യപ്രവചനം നിവർത്തിക്കുന്നു
വഴിയ മത്സരം പെരുകിടുന്നു-നീജീവനാരായി മന്ത്യാർ തീരുന്നു
2. ലോകമെങ്ങും അമരമുഗ്ധഗണിപോൽ-വേഗമായ് പ്പടൻജനത്തെയെല്ലാം
വ്യാകുലസമുദ്രമതിൽ മുങ്ങിപ്പോ-ആർ പിടിച്ചു കയറും ഈ സമയത്തിൽ
3. അക്രമം പെരുകിവരുന്നിട്ടുവിൽ-മേഘമിമിസവയുയർന്നിട്ടു മ
സക്രമം തണുപ്പാൻ പീഠമതുകൽ-വിക്രമമാർ കേരം അന്ത്യനാളികൽ
4. പാരിടമടക്കിവാഴും ഭൂപന്മാർ-ആകവെ വിറച്ചു വിഭ്രമിക്കുന്നു
കാരിടി മുഴക്കി കണ്ണകന്മാരും-കോലിടിച്ചുവാടി ഭിക്ഷുതടുന്നു
5. ഏറിയകാലമായ് ജാരനോടൊത്തു-ലോകസുഖസാർത്ഥികയറിനടന്നു
മാറിദൈവനീതിയാകുമകിയെ-ഭൂതന്തരിഞ്ഞൊരിങ്ങി വരട്ടെ
6. ജീവവൃക്ഷഫലം തിന്നുവതിനും-ഗോപുരങ്ങളിൽ കൂടെ നഗരത്തിൽ
പോകുവതിനായി ദൈവകല്പനകളെ-കാത്തിടുന്നോരെന്നും ഭാഗ്യമുള്ളവർ
7. നായ്ക്കൾക്കുദ്രക്കാർബിംബാരാധികൾ-ഭോഷ്ടിൽ പ്രിയപ്പെട്ടന്നേവരുംതന്നെ
പേയിൻവാസമാകും തീയിൻനടുവിൽ-പോകുമതുനാഥൻ വായിൻ വിധിയാൽ
8. കർത്തൃസേവചെയ്തു പോർനടത്തുവിൻ-ബുദ്ധികേടുകളെ ഭൂതതകാറ്റിൻ
ഭർത്തൃവാസസൗഖ്യം ആസ്വദിക്കുവിൻ-പുത്തനായരാജ്യം വന്നുവാഴുവിൻ
9. കള്ളനെപ്പോലെതാൻ വരുംമേഘത്തിൽ-വെള്ളയുടുപ്പിന്മേൽ കറകാണല്ലെ
വെള്ളസിംഹാസനത്തിൽ പിരിക്കും-തള്ളയിൻ സന്നാനംതന്നെ സ്തുതിക്കും

രവ്യൻ

“ഉണർച്ചെന്നേൽക്ക” എന്ന രീതി

479.

1.
ആത്മസന്തോഷം കൊണ്ടൊന്നിപ്പാൻ
ആത്മശക്തികൊണ്ടു നിറയ്ക്കണമെ
2.
ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സിനിവിടെ

പ്രകാശിച്ചിടേണം വെളിച്ചമായി

3.

സ്വർഗ്ഗസന്തോഷം കൊണ്ടൊന്നിപ്പാൻ
ആത്മശക്തിയാലിന്നുനിറയ്ക്കണമേ

4.	കല്പപോലുള്ള എല്ലാ ഉള്ളിങ്ങെയും മെഴുകുപാലിന്നു ഉരുക്കണമേ	7.	വെളിച്ചങ്ങൾവിതുന്നുഅന്ധകരം മറന്നു ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവുളളിൽ സ്ഥാപിപ്പാൻ
5.	ആത്മനിലങ്ങളെ ഒരുക്കിടുവാൻ സ്വർഗ്ഗസീന്ധോനിലെ വിത്തുവിതപ്പാൻ	8.	മായലോകത്തിൽ ഞാൻ ചെന്നിപ്പോ രക്ഷകനേതുവിൽ ചെന്നിന്നിടം (തെ
6.	നല്ലവണ്ണം ഓലം അതു കൊടുപ്പാൻ ആത്മമാരികൊണ്ടു നന്നാക്കണമേ	9.	അന്ത്യത്തോളംനാം വിശ്വസ്യരായിട്ടിൽ കർത്താന്റെ സപ്തനിത്യം വസിക്കാം.

ആശ്രയം.

രവ്യം. ഹുസേനി ഏകതാളം 480.

പല്ലവ്.

എൻരക്ഷകനാമതുവ! എന്നെ ദയയോടു കാത്തു
എന്നെ ദൈവഭക്തിയിൽ വ-ളർത്തിനന്നാക്കീടുക

ചരണങ്ങൾ.

1. പാപസമുദ്രത്തിലയ്യോ-പാഴിച്ചുഴന്നിടുന്നയ്യോ
പാലകാ! എൻ ചിത്തം ശുദ്ധ-മാക്കി പാലിച്ചീടുക- എൻ
2. നിന്നാലെ സൗജന്യമായി-സമ്പാദിതമാം രക്ഷയിൽ
എന്നെയവകാശിച്ചാക്കി-കൊറങ്കു കൃപാസ്വരൂപാ!- എൻ
3. കന്മഷപരിഹാരാർത്ഥം-ചിന്തിയ തിരുരക്തത്തിൽ
കാരണ്യത്താൽ മാം കഴുകി-ദേവാ! ശുദ്ധീകരിക്ക- എൻ
4. വേദപ്രമാണത്തിൽനിന്നു-വേഗം ഞാനള്ളത കാളം
സാദരം കാണമാനൻ കണ്ടു-നാഥാ! തുറക്കണമ- എൻ
5. വ്യാജചഴിയിൽനിന്നെന്നെ-വേഗം നീയകറ്റി നിറൻ
വേദപ്രമാണത്തെ കൃപ-യോടെ നല്കീടേണമ- എൻ
6. മായയെ നോക്കാതെവണ്ണം-മമ കണ്ടു നി തിരിച്ചു
മഹൽഗുരോ! നിൻവഴിയി-ലെന്നെ നടത്തേണമേ- എൻ
7. ഭൂലോകവാസം കഴിച്ചു-സ്വർഗ്ഗോകത്തെ ഞാൻ പ്രാപിച്ചു
കൊള്ളുവാൻ വേണ്ടുന്നതെല്ലാ-മെന്നെ കാണിത്തേണമേ- എൻ

രവ്യഥ. ബേഗഡ

ആദിതാളം 481.

പല്ലവി.

യേശുമതിയെനി-ക്ഷേമതിയെനി-
ക്ഷേമതിയെനി-ക്ഷേമനേക്കം-എൻ
യേശുമാത്രംമതിയെനി-ക്ഷേമനേക്കം

ചരണങ്ങൾ.

1.

ഏതുനരത്തുമെൻ-ഭീതിയകറ്റിസ-
മോദമോടെയെന്നെ-കാക്കുവാൻ-സ-
മോദമോടെയെന്നനിത്യംകാക്കുവാൻ

2.

ക്ഷാമംവസന്തക-ഉലേലോകമെങ്ങും

ക്ഷേമമില്ലാതായി-തിന്നുംലും-ഞാൻ
ക്ഷേമമില്ലാത്തവനായി-തിന്നുംലും-

3.

ലോകത്തിലെനിക്കു യാതൊന്നുമില്ലാതെ
വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടി-വന്നുംലും-ഞാൻ
വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതായി-വന്നുംലും-

4.

യേശുവുള്ളതിനാൽ-ക്ഷേമിപ്പതിനിട
ലേശമില്ലയതു-നിണ്ണയം-ലവ-
ലേശമിടയില്ലയതു-നിണ്ണയം-

രവ്യഥ. ചെഞ്ചുരുട്ടി

ആദിതാളം 482.

പല്ലവി.

എന്റെ ദൈവം സ്വർഗ്ഗ-സിംഹാസനംതന്നി-
ലെന്നിടകനിഞ്ഞെന്നെ-കാത്തിടുന്നു.

ചരണങ്ങൾ.

1. മാതാവുംതാതനും-വിട്ടുംധനങ്ങളും-വസ്തുസുഖങ്ങളും-കർത്താവത്ര
പൈതൽപ്രായംമുത-പ്ലീനേവരെയെന്നെ-പോറ്റിപ്പുലർത്തിയ ദൈവംമതി
2. ആരുംസഹായമില്ലല്ലാവതുംപാരിൽ-കണ്ടുംകൊണ്ടൊതെയും-പോകുന്നവർ
എന്നുംലെന്നിക്കൊരും-സഹായകൻ വാനിൽ-ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞതി-ലുല്ലാസമേ
3. പിതാവില്ലാത്തൊക്ക-വൻനല്ലതാതനും-പെറ്റമ്മയെകവി-ത്താർദ്രവാണം
വിധവയ്ക്കുകാണനും-സാധുവിന്നുപ്പവും-എല്ലാക്കുമെല്ലാമെൻ-കർത്താവത്രേ.
4. കരയുന്നകാക്കയ്ക്കും-വയലിലെറോസയ്ക്കും-ഭക്ഷ്യവുംഭംഗിയും-നൽകുന്നവൻ
കുട്ടിലെമൃഗങ്ങൾ-ഉററിലെമത്സ്യങ്ങൾ-മെല്ലാം സർവ്വേശനെ-നോക്കിടുന്നു.
5. കോടാകോടിഗോളം-മെല്ലാം പടച്ചവൻ-ചുല്ലാറ്റിനുംവേണ്ട-തെല്ലാംനല്ലി
സൃഷ്ടികൾക്കൊക്കെയും-മാനന്ദകാരണൻ-ഓഷ്ഠമാക്കേററവും-ഭീതികരൻ.
6. കല്യാണശാലയി-ലെന്നെവിളിച്ചെന്റെ-സന്താപമാകയും-തീർത്തിടുന്നുമേ
ശിഷ്യംവരുനെന്നെന്റെ-കർത്താവരുനെന്നി-ലുല്ലാസമായിബഹു കാലംവാഴാൻ
7. ലോകംവെടിഞ്ഞെന്റെ-സ്വർഗ്ഗീയ നാടിനെ-കാണാൻകൊതിച്ചുഞാൻ
പാർത്തിടുന്നു
അന്യൻപരദേശി-എന്നെന്റെമേലെഴു-ത്തെന്നാൽസർവ്വസ്വവും-
എന്റെതത്രേ.

“Rock of ages”

483.

- രവുര.

ചാത്താളം

484.

1. എൻറൈഡ് മഹത്വത്തിൽ—ആർവോനായ്ജിവികളോടൊന്നി-
സാധുത്താനി ക്ഷോണിതനിൽ ദുഷ്ടരിപ്പാൻ—ഈ
കാഴ്ചമില്ലെന്നെൻറയ്ക്കും ചൊല്ലുന്നു
2. വൈഷമ്യമുള്ളതുകൊണ്ട്—കരകേരി നടകൊൾവാൻ
മക്കുകനെൻ കാല കർമ്മ വേഗമായ്—തീർന്നു
പാതയിൽ ഞാൻ മാനിനെപ്പോലെപ്പോട്ടും
3. ആത്മമനിക്കില്ലെന്നു ഞാൻ—ഏകനായിതിന്നുചെയ്തു
മാനസത്തിലായിപ്പോട്ടു വേദിപ്പാൻ—സാധു
അന്ധനായി തീർന്നിടല്ലേ ദൈവമ!
4. എൻറനിത്യസ്തേഹിതമാർ—ദൈവഭൂതസംഘമത്ര
ഇപ്പോൾവർ ദൈവമുൻപിൽ ദേവയാം—എന്നെ
കാവൽചെയ്തു തുശ്ശുക്കിപ്പാൻ വന്നിടും
5. ദുഃഖിതനായോടിപ്പോയ്ഞാൻ—മരുഭൂവിൽ കിടന്നാലും
എന്നെക്കൊണ്ടു ദൈവഭൂതർ വന്നിടും—ഏറ്റവും
സ്തേഹചൂടോടപ്പമവർ തന്നിടും
6. നാളെയെക്കൊണ്ടുനമസ്സിൽ—ലവലേശം ഭാരമില്ല
ഭാരാനാളും ദൈവമെന്നെ പോറ്റുന്നു—തൻറ
കൈകളിൽ ഞാൻ ദിനന്തോടും ചാരുന്നു
7. കർമ്മകളെ വിചാരിപ്പിൻ വിതയില്ല കൈത്തുമില്ല
ദൈവം അവസ്ഥയായി വേണ്ടതെന്നു—ലിലി
വൃഷ്ടഭാഗമവൻ ശോഭനതന്നെ.

6. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶

രവ്യ.

8. S. 7. S.

485.

1. കൃപ കൃപ കൃപതന്നെ കൃപയുടെ പൈതൽ ഞാൻ
കൃപയാലെൻ ഹൃദയത്തെ കവൻ രക്ഷകരൻ
2. പ്രതികൂലങ്ങളെ നീക്കി അതിഃമാദം ഹൃദയേ
സതതം തന്നീടുണെന്നിൽ കൃപയാലത്യുന്നതൻ
3. നിത്യനായ രക്ഷകന്റെ രക്തമതാൽ കഴുകി
പുത്രനാക്കി നിത്യജീവൻ മാത്രതോരം തരുന്നു
4. ഹല്ലേലൂയ്യ ഹല്ലേലൂയ്യ ദൈവമാം ത്രിയേകനും
ഹല്ലേലൂയ്യ ഹല്ലേലൂയ്യ ഹല്ലേലൂയ്യ വന്ദനം.

രവ്യ.

കുരഞ്ചി

ആദിതാളം

486.

384

പല്ലവി

നിൻകൃപയെന്തു മനോഹരമേശ്വരവേ!-സത്യവിശ്വാസികൾക്കു-അതു
വൻകടൽപോലൻ-വാസരംകാണാം-എന്തൊരു ഭാഗ്യമിതു
ചരണങ്ങൾ

1. ന്യായപ്രമാണമോ മോശയാലുള്ളവായ് കൃപയും സത്യവുമോ യേശു
നായകനാലുള്ളവായെന്നു വാസ്യവ-മായറിയുന്നവരാർ?— നിൻ
2. പാപത്തിൻമോചന-മാകുന്നവീണ്ടു-പ്പായതും നിൻകൃപയാൽ-തന്നെ
പാപത്തിൽനിന്നുള്ള-ശുദ്ധീകരണവും പ്രാപിച്ചുനിന്നടിയാൻ— നിൻ
3. ഭക്തിദേഹം ഈപ്ര-പഞ്ചമോഹങ്ങളും വഞ്ചിച്ചിട്ടിലോകത്തിൽ-ദൈവ
ഭക്തിയോടുജീവി-ച്ചിട്ടുവാൻ നിൻകൃപ ശീലിപ്പിക്കുന്നു എന്നെ— നിൻ
4. ഇപ്പൊരിലോരോവ-രീക്ഷകളാൽതളന്നിട്ടുവോളെൻചെവിയിൽ എന്റെ
കൃപമതിനിന-ക്കെന്നെശ്ശരക്ഷകൻ ചൊല്ലുന്നു മധ്യമമായ്— നിൻ
5. മങ്ങലും മൂടലും-മായുള്ള നാളെന്നിൽ-തിങ്ങിയ സ്നേഹമോടെ-എന്റെ
മംഗലൻ വന്നെന്നി-ക്കുശ്വാസവാക്കുകൾ ഉള്ളിൽ പകർന്നിട്ടുവോരും—നിൻ

ക്രിസ്തോധിവാസം.

രവ്യ.

Tune "The name of Jesus"

487.

1. കാൽവരിയിൽ മരിച്ചൊരാൾ-ദൈവസുന്ദ എൻ ഹൃദി
വാണീടേണമെന്നപ്പോഴും വാഞ്ചിക്കുന്നു ഞാനോഹം!
രക്ഷകൻ...സന്തതം.....ചൊഴുന്നൊരു ഹൃദയം....
ഭൂവിലും...വാനിലും.....എന്നുമേ ഭാഗ്യതമൻ...
2. ദേഹാവയവങ്ങളെല്ലാം-ചേതസ്സിൽ വികാരങ്ങൾ
ചിന്തയാഗ്രഹങ്ങളൊക്കെ-തന്നാജ്ഞയിലാകണം— രക്ഷ

3. ക്രിസ്തുവിന്റെ വാസമായ—അന്തരംഗം സർവ്വദാ
ഏറ്റവും പാവനമായുള്ള—ശുദ്ധാത്മാവിൽ മന്ദിരം— രക്ഷ
4. രക്ഷിതാവിൽ വാസസ്ഥാനം—അത്യന്തം മനോഹരം
തൽപ്രകാരം സർവ്വദായും—ആകർഷിക്കുന്നു ഹാർദ്ദം— രക്ഷ
5. യേശുവിൽ പരമപ്രേമം—എന്നും ആനന്ദപ്രദം
ആനന്ദേ വിജ്ഞാപിക്കാം—എന്നും അയസ്കാന്തമായ്— രക്ഷ
6. യേശുവിൽ നിവാസമായ—ശിഷ്യരിൽ ദിനംപ്രതി
വന്നിടം രൂപാന്തരവും—തന്നോടനുരൂപമായ്— രക്ഷ

പുറം.

488.

1. കൂടെപാക്ക്, നേരം വൈകുന്നിതും കൂരിരുത്തുന്നു പാക്ക് ദേവാ!
ആശ്രയം വേറില്ലാ നേരം തന്നിൽ ആശ്രിത വത്സലാ! കൂടെ പാക്ക്
2. ആയുസ്സാം ചെറുദിനം ഓടുന്നു ഭൂസന്തോഷ മഹിമ മങ്ങുന്നു,
ചുറ്റിലും കാണുന്നു മാറ്റം കേട്ട മാറ്റമില്ലാ ദേവാ! കൂടെപാക്ക്
3. രാജരാജൻ പോൽ ഭയങ്കരനായ് സാധുവെ ദർശിച്ചിടരുതെ നിൻ
ചിറകിൻകീഴ് സഞ്ജയവരമോടെ നന്മ, ദയ നല്കി കൂടെ പാക്ക്
4. ഏകി കഷ്ടതയിൽ സഹതാപം അപേക്ഷയിൽ മനസ്സലിവോടെ
നിസ്സഹായരിൽ സഹായകനായ് വന്നുരക്ഷിച്ചു നീ കൂടെ പാക്ക്
5. സദാ നിൻ സന്നിധിയിലും വേണം താതാ! പാതകമേൽ ജയം നിൻ കൃപയാൽ
ഇണചെണ്ണാൻ നീയല്ലാതാരുളേ? സന്തോഷസന്തോഷ കൂടെ പാക്ക്
6. ശത്രുഭയമില്ല നീ ഉണ്ടെങ്കിൽ ലോകക്കണ്ണീരിനില്ല കൈപ്പൊട്ടം,
പാതാളമേ! ജയം എവിടെ നിൻ? ഉത്തമൻ പോയ് ജയം, കൂടെ പാക്ക്
7. കണ്ണടഞ്ഞിടുമ്പോൾ നിൻ കൃശിനെ കാണിക്ക മേൽലോകമഹിമയും
ഭൂമിത്വം നിഴൽ ശരിക്കുന്നിതും, ഭാഗ്യദായമായ നീ കൂടെപാക്ക്

പുറം.

ചെഞ്ചുരുട്ടി

ഏകതാളം

489.

പല്ലവി

- എൻപ്രിയ രക്ഷകാ! നീ എന്നുള്ളത്തിൽ—വൻപ്രമോദം സതതം
അൻപുനീറഞ്ഞനിൻ ഇമ്പമാം സന്നിധിസന്തതം ഉള്ളൊരു അന്തരംഗമതിൽ
വന്നു സ്വർഗ്ഗോദയം—എന്നും ഭവ്യൻ അവൻ— എൻ
1. ക്രിസ്തുരക്ഷാകരൻ ഗോൽ-ഗോത്താവതിൽ-ചിന്തിയപെൻനിണത്തിൽ
ദോഷമാകെക്കഴുകി-ശുദ്ധീകരണം ലഭിച്ചൊരളവിൽ
കൃശീകരണമ—യേശുവിൽ ശക്തിയിൽ
ശാശ്വതം ഉള്ളത്തിൽ—ആ സ്വദിച്ചിടവാൻ

കൃഷ്ണവിൽ ആശ്രയം—സപ്രയത്നം നഹി;

പരവനാത്മാവുതൻ—ദിവ്യബലം—വ്യപരിക്കും അവിടെ— എൻ

2. ഏറും അയോഗ്യനെ(യെ)ന്റെ പ്രേമമതിൻ—പാരമാംപ്രണനാഥൻ

തന്നുടെ സേവനം ഈ—ഭൂമിതലെ എന്നുമിഷ്ടമെന്നിക്ക

മന്നിടെ സർവ്വ—ചിന്നിയാടുകളെ

തന്നരികെ കൊണ്ടു—വന്നു തൻ കൈകളിൽ

ഏല്പിച്ചിടുന്നതിൻ—തുല്യസന്താനാശ്മി-

ഭൂമിലെങ്ങും നഹി എൻ—രക്ഷകന്മാദൃംവിലും ഇല്ല നാനം— എൻ

3. മർത്യരെ നിത്യനാശം—അതിൽനിന്നു—ഉദ്ധരിക്കുന്നതിന്നായി

ശ്രീശിലെ ഉത്യവോളം—താണവനാം—യേശുരക്ഷാകരനെ;

പിന്തുടരുന്നവർ—എന്തുകയ്ക്കെങ്കിലും

അന്നമോളം സഹി—പ്പൊന്നൊത്തങ്ങിയവർ

ഭക്തകണ്ഠം; ദുഃഖിത—രക്ഷിലും എപ്പൊഴും

സന്താനാശിക്കുന്നവർതന്നെ കർത്താവിൽ—സന്താനാശിക്കുന്നവർതാൻ— എൻ

4. ചിത്തവിശുദ്ധിയുള്ളൊർ—കാണും അഹം കർത്താ സർവ്വനേരം;

തിരുചെയ്യതെയവർ—എല്ലാവർക്കും—നന്മചെയ്യും സതതം

ദൃഷ്ടതസർവ്വം—ദാക്ഷിണ്യ നീതിയെ

ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന തൻ—ശിഷ്ടരാമേവർക്കും

ശ്രീകാരിൽപരം—ഉണ്ടഭിഷക്തവു

ആനന്ദതൈലമതാൽ—തൻസന്നിധൗ—സർവ്വ പ്രാമാദങ്ങളും— എൻ

മന്ദം. ബലഹരി ഏകതാളം 490.

പല്ലവി.

യേശുപാദത്തെ—തേടിപോയിടാൻ—അടിവം സഖിയെ

ചരണങ്ങൾ.

1. കല്യാണശാലയിൽ—വിങ്ങിപ്പൊതായപ്പൊരും

പച്ചവെള്ളം വി—ങ്ങാക്കിയ—മമ—

ശ്രീയേശു

2. അഞ്ചുപാദമിൻ—കൊണ്ടുയയിരത്തെ

തിരിശ്ശൊക്കിപ്പിക്കും—രണ്ടിയ—മമ—

ശ്രീയേശു

3. മരിച്ച ലാസരം—കല്ലറയ്ക്കൽ ചെന്നി-

ട്ടയിൽ ലാസ—രണ്ടിയ—മമ—

ശ്രീയേശു

4. എന്നെയും നിന്നെയും—മോക്ഷത്തിലാക്കുവാൻ

കാർവരിക്കുന്നോളം—കയറിയ—മമ—

ശ്രീയേശു

GUIDANCE നടത്തിപ്പ്.

ശ്ലോകം.

“Lead Kindly Light”

491.

1. എൻ്റെവേദം! നടത്തുക എന്ന നി-എന്നേരവും
പാരിന്നിരും അതുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗം ഞാൻ-ചേരുംവരെ
നിൻ്റെക്കൈകളിൽ-ഇതേ ഭൂതാശ്രയിൽ-സർവ്വദാ എന്നതാണിതേ
2. നിൻ്റെകല്പനകൾ നിമിഷപ്രതി-ലംഘിച്ചു ഞാൻ
ശുദ്ധവിയെ സദാ എൻ്റെദാഷത്താൽ-ഭൂവിപ്പിച്ചു
നിതിയിൽ എന്ന നിൻ്റെമുമ്പിൽനിന്നു-മോശിക്കാതെ നിൻ്റെപുനർജന്മം
3. എന്നാൽദേഹി ദേഹം സമസ്തം-ഏല്പിക്കുന്നേൻ
നിൻ്റെകൈകളിൽ ക്ഷണംപ്രതി എന്നെ-ഇന്നുമുതൽ
വേദവാക്യം പാതയിൽകൂടെ-വിശുദ്ധാത്മാവു നടത്തേണമെ.
4. ഞാൻ മണ്ണാകുന്നു എന്നോർത്തോന്നേ!-ഒന്നിനാലും
ഇതേ പാപിയെ ഉപേക്ഷിച്ചിടാതെ-അൻപോട്ടു നി
സർവ്വശക്തിയുള്ളനിൻ്റെസ്നേഹത്താൽ-സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കെന്നെആകർഷിക്ക

ശ്ലോകം.

ചെങ്ങുരുട്ടി

രൂപകതാളം

492.

പല്ലവി.

നിൻ്റെ ഹിതംപോലെയെന്നെ-നിത്യം നടത്തിടേണമേ

അനുപല്ലവി

എൻ്റെ ഹിതംപോലെ അല്ലേ

എൻ്റെപിതാവേ!-എൻ യമോവേ!-

നി

ചരണങ്ങൾ.

1. ഇവമുള്ള ജീവിതവും-ഏറെധനം മാനങ്ങളും
തുവമറ്റ സൗഖ്യങ്ങളും-ചോദിക്കുന്നില്ലേ അടിയൻ- നി
2. നേരനിരപ്പും വഴിയൊ-നിന്നുനടയൊ കുറയൊ
പാതം കരഞ്ഞാടുന്നതൊ-പാരിതിലും ഭാഗ്യങ്ങളൊ- നി
3. അന്ധകാരം ഭീതികളൊ-അപ്പനെ! പ്രകാശങ്ങളൊ
എന്തുനി കല്പിച്ചിടുന്നോ-എല്ലാം എനിക്കുശീലാദം- നി
4. ഏതുഗുണമെന്നറിവാൻ-ഇല്ല ജ്ഞാനം എന്നിൽ നാഥാ!
നി തിരുനാമംനിമിത്തം-നിതിമാർഗ്ഗത്തിൽ തിരിച്ചു നി
5. അഗ്നിമേഘത്തൂണുകളാൽ-അടിയനെ എന്നും നടത്തി
അനുഭവം കൂടെയിരുന്നു-അപ്പനെ! കടാക്ഷിക്കുക- നി

പ്രത്യംശ.

രൻന. There is a Fountain' Sankey No. 45. 493.

1. രക്തംനിറഞ്ഞൊരുവ-ഉണ്ടല്ലോ പാപിക്കായ്
വിശ്വാസത്തോടെ മുങ്ങുക-എന്നാൽ നി ശുദ്ധനായ്
വിശ്വാസത്താൽ ഞാൻ നോക്കുന്നു-യേശുവിൻ കൃശിന്മേൽ
എൻപാപമെല്ലാം ചുമന്നു-ഇപ്പോൾ എൻ ഇമ്മാനുവേൽ
2. ആ കള്ളൻ സന്തോഷമായ്-യേശുവിൻ രക്തത്താൽ
എനിക്കും അനുഭവമായ്-ദൈവത്തിൽ കൃപയാൽ- വി
3. യേശുവിൻ മുറിവുകളെ-കണ്ടെന്നുമുതൽ ഞാൻ
വീണ്ടെടുക്കും തൻസ്നേഹത്തെ-തുടങ്ങി സ്തുതിപ്പാൻ- വി
4. ഞാൻ ജീവിക്കും നാളെക്കെയും-നിൻ കൃശിൻ മഹത്വം
ആകും എൻപാട്ടും ധ്യാനവും-ആകും എൻപ്രസംഗം- വി
5. നിൻരക്തത്തിൻറെ ഫലമായ്-ഞാൻ വാഴുംസ്വർഗ്ഗത്തിൽ
അവിടെയും നിൻസ്തുതിക്കായ്-ഞാൻ പാട്ടും ഭക്തിയിൽ- വി

രൻര. ഹിന്ദുസ്ഥാൻതോടി ആദിതാളം 494.
പല്ലവി.

പൊന്നേശ്വരവുരാൻ-നല്ലോരു രക്ഷകൻ
എന്നെ സ്നേഹിച്ചു തൻ-ജീവൻവെച്ചു
ചരണങ്ങൾ.

1. സ്വർഗ്ഗസിംഹാസനം-താതൻറെ മാർഗ്ഗം
ഭൂതന്മാർ സേവയും-വിട്ടെൻപേക്കായ്
ദാസനെപ്പോലവൻ-ജീവിച്ചു പാപിയെൻ
ശാപം ശിരസ്സതി-ലേറിട്ടുവാൻ-
2. തള്ളിയെപ്പോലെന്നോ-ടൻപുളി രക്ഷകൻ
കൊള്ളിക്കാരൻപോലെ-കൃശിൽ തുങ്ങി
ഉള്ളമുതകുന്നെൻ-ചങ്കു തകരുന്നെൻ
കണ്ണു നിറയുന്നേ-രക്ഷകനേ!
3. എന്തൊരു സ്നേഹമി-സംഭവെ ഭാർത്താ നീ
സന്താപസംഗരം-തന്നിൽ വീണ്ടു
എന്നെ വിളിച്ചു നീ-എന്നെ എടുത്തു നിൻ
ഭാമനപ്പെരുലായ്-തീർക്കുന്നമ.
4. പാപം പെരുകിയ-സ്ഥാനത്തു കൃപയും
ഏറ്റം പെരുകിയ-താഴ്ന്നുതമേ!

- പാപികളിലും പ്ര-ധാനി ആയ ഞാനും
 സ്നേഹത്തിൻപുത്രന്റെ-രാജ്യത്തിലായ്
 5. ഭൂലോകമായയിൽ-മോഹം പതിച്ചെന്റെ
 കാലം പാഴായ് കള-ഞ്ഞിടത്തെന്നിൽ
 സ്വർഗ്ഗോകരാജ്യത്തിൽ-തങ്കക്കിരീടത്തിൽ
 ഉല്പംസമേകണേ-പൊന്നുതുവ!
 6. പാപംചെയ്തതെന്നെ-കാവൽചെയ്തിട്ടുവാൻ
 സർവ്വേശനേ! കച്ചി-ലല്ലിക്കണേ
 രാപ്പകൽനിയെന്നെ-വീഴ്ചയിൽനിന്നെന്റെ
 സ്വപ്നത്തിലുംകൂടെ-കാക്കേണമ.

൪൯൫. കല്യാണി ചെമ്പട 495.

പല്ലവി.

ജീവനായകനേ!-2000വേ-ലേ!-ലേ-ലേ-ലേൻ- ജീവ
 ചരണങ്ങൾ.

1. ജീവതുപയിൽനിജവിയപ്പുവെള്ളം-എന്റെ
 മേലൊഴിച്ചു പാപത്തിൽ-നിന്നുണർത്തി
 നാവിളൊരു പുതിയ-പ്രാർത്ഥനയെ പകൻ-
 വൻ-എൻ-എൻ-എൻ-എൻ- ജീവ
2. തന്നുയിരിന്നിപ്പതാം രുധിരം-തന്നി-
 ചെന്നുമിരിക്കുമുണ്ണ-തന്നെനിക്കു
 എന്നുയിരിൽ മരുവു-മരണവിഷമൊഴിച്ചു-
 വൻ-എൻ-എൻ-എൻ-എൻ- ജീവ
3. വിശുദ്ധി വരുത്തുമാറുതലിനാത്മാവിനെ-നക്ഷി-
 ടുത്തുദ്ധാമിരുളെന്നുള്ളിൽ-നിന്നുകൊറി
 വിശ്വാസം പ്രത്യംശ സ്നേഹം-മെന്നാത്മാവിങ്കൽ തന്ന-
 വൻ-എൻ-എൻ-എൻ-എൻ- ജീവ
4. ആധികളൊഴിച്ചെന്നെ കാക്കുന്നവൻ-ഭക്ഷ-
 ണാദികൾ തന്നുനിത്യം-പോരുന്നവൻ
 നിതിവഴിയിലെനെ-നടത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്ന-
 വൻ-എൻ-എൻ-എൻ-എൻ- ജീവ
5. ഞാനധരം അവനെനിക്കുമെന്നും-സ്വപന്തം
 ഞാനവനൊഴികെമ-ററാരെയുമെ
 ന്നമറിയുന്നില്ല-വനിനിക്കെല്ലാമായ-
 വൻ-എൻ-എൻ-എൻ-എൻ- ജീവ

രൻന.

496.

പല്ലവി.

സീയോൻ മലമുകളിൽ—നില്ക്കുന്നിതം—കുഞ്ഞാടും ശുദ്ധതയായ്
അനുപല്ലവി.

നൂറ്റിനാല്പത്തിനാ—ലായിരം ശുദ്ധന്മാർ

നിൽക്കുന്നു സന്തോഷം—മായിതം സീയോനിൽ— സീയോൻ
ചരണങ്ങൾ.

1. എത്ര മനോഹരമായ്—അത്യുന്നത—ദൈവത്തിൻനാമമതും
കർത്തനും കുഞ്ഞാടിന്റെ—വിശുദ്ധനും—ആതന നാമവുമെ
നേറ്റിയിൽ മുദ്രയായ്—ഏറ്റൊരു ശുദ്ധന്മാർ
പാർത്തലൊന്നിൽ നി—ന്നാദ്യവിളവാദയാർ— സീയോൻ
2. വളരെ വെള്ളങ്ങൾക്കൊത്ത—ഇറച്ചിൽ പോ—ലിടിമുഴക്കം പോലെയും
കേട്ടൊരുശബ്ദമിതം—വാനിൽനിന്നി—ട്ടാനന്ദമറിടുന്നു
വീണകൾ മീട്ടുന്ന—വൈണീകന്മാക്കൊത്ത
പോലിതം ഇമ്പമം—ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു— സീയോൻ
3. ജീവികൾ നാലുപേർ—മൂപ്പന്മാർ—മുമ്പാകെ നിന്നുകൊണ്ട്
ഇമ്പമേറിടുന്നൊരു—പുതിയതം—ഗീതമവർ പാടുന്നു.
കുഞ്ഞാടിൻരക്തത്താൽ—വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടോർ
ആയവർക്കല്ലാതെ—സാധിക്കയില്ലവോ!— സീയോൻ
4. കന്യകമാരായവർ—സ്രീകളോട്—മാലിന്യപ്പെട്ടിടത്താൽ
തെല്ലമശുദ്ധിയില്ല—അവർക്കെന്നും—ശുദ്ധതതന്നെയല്ലൊ
കുഞ്ഞാടും കർത്തനെ—വിടെ ഗമിച്ചാലും
പിൻചെല്ലമായവ—രെന്നേക്കും നിശ്ചയം— സീയോൻ
5. ഇല്ലൊരു കഷ്ടമതും—അവർക്കിനി—ഇല്ലൊരു ശാപമതും
ഇല്ലൊരു വേദനയും—ചിലപോലും—ഉല്ലാസംതന്നെയെന്നും
ദൈവമവരുടെ—കണ്ണുകളിൽനിന്നും
കണ്ണുനീരല്ലാം തു—ടച്ചീടും നിശ്ചയം— സീയോൻ
6. സ്വർണ്ണവീണ മീട്ടുന്ന—അക്രൂരരെ—എന്നുഞാൻ ചെന്നുകൊണ്ടും
വിണ്ണിൻഗീതം പാടുവാൻ—എൻദൈവമെ—എന്നിനി സാധിച്ചീടും
കൊത്തിട്ടെന്നരമെ—നുള്ളും കൊതിക്കുന്നു
കർത്തനാമേശ്ശവെ!—വേഗം വരേണമെ— സീയോൻ

രൻറെ.

ദൈവവി

അടയാളചാസ്സ്.

497.

പല്ലവി.

ചരണങ്ങൾ.

ദൈവതനയർ—ഈ ലോകേ
ധന്യർ സതതം.

1
ഉച്ചിതനിൽ—ഇറങ്ങി തന്നുടെ

സർവ്വ മഹിമയും—നീക്കി വെച്ചൊരു
ദൈവസ്മരണം—മേശുവിന്റെ മം—
പാപനനിണം മൂലം പാപങ്ങൾ
സർവ്വം കഴുകി—വിശുദ്ധനാം
ആത്മനാൽ ദൈവ—ജീവനുള്ളവർ—

2

ക്രിസ്തുവിൻ കുരി—ശിൽ മരിച്ചുപിൻ
മൃത്യുമേൽ ജയം—കൊണ്ടുയിർത്തവർ:
കർത്തൻ തന്നധി—കാരം പൂണ്ണമായ്
അന്തരംഗമ—തിൽ നടത്തുവാൻ
നിത്യം തങ്ങളെ—യപ്പിക്കുന്നവർ
വാസ്യവത്തിൽ ശു—ദ്ധാത്മഭരിതരം—

3

സർവ്വദം പ്രതി—ഷ്ഠിതമായുള്ളൊരു
ജീവിതത്തിന—നുഗ്രഹങ്ങളെ
ഉച്ചിയിൽ അവ—കാശമാക്കുവാൻ

ദൈവം നൽകിയി—രിക്കുന്നു കൃപ;
അരളതമാമ—തിൻ ഫലങ്ങളെ
ഇപ്പൊഴെയവർ നടപ്പിൽ കാട്ടണം—

4

ആത്മനിറവിനെ—പ്രാപിച്ചോരിഹ
ദൈവമഹത്വത്തി—നായ് ദിവാനിശം
ജീവിതം നയിക്കുന്ന—മാനവർ;
ദിവ്യവചനമ—തിന്നദ്ധ്യയനം
പാവനമായ—തൻ കൂട്ടായ്മയും
ഭൂവിലവരുടെ—ഭാവുകമഹോ!—

5

കാത്തൻ തൻ തിരു—പ്രേമമവരുടെ
അന്തരംഗജനി—പ്പിക്കുന്നൊരു
അന്തമറ്റ പ്ര—മോദമവരെ
സന്തതം സംതുപൂരാക്കുന്നു;
ഉന്നതനുടെ—സന്നിധിയിൽ അവർ
എന്നും ഭക്തുമായ്—മന്നിൽ വാഴുന്നു—

രൻവ.

498.

1. സങ്കേതനഗരമാം യേശുവിങ്കൽ—ശങ്കയെന്യെ കാടി വന്നിടുക
സങ്കടത്തിന്നൊരു വകയില്ലാതെ—സന്തതമവർന്നിനെ—കാത്തുകൊള്ളും
2. അലയുന്നീലോകത്തിൻ കാളങ്ങളാൽ—വലയുന്നതെന്തിനെൻ പൈതലേ നീ
വിശ്വാസക്കുപ്പലിൽ ഭക്തുമായി—യാത്രചെയ്യുന്നോർക്കി—ലോകം വേണ്ടോ
3. കഴുകൻപോൽ നീ പറന്നുനടത്തിൽ—വാഴുന്ന ജീവിതം വാഞ്ചിക്കുക
കാത്തിരുന്നിടുകിൽ ഏകിടം താൻ—ആവർത്തനാശങ്കതി—തൻ മക്കൾക്കു
4. മരണത്തിൻ ഘോരതപം ഭയപ്പെടേണ്ട—വിരവൊടു കാത്തിടും കർത്തൻനിന്നെ
യാതൊന്നും നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്താൻ—ആകയില്ല എന്നു—വിശ്വസിക്ക
5. വിശ്രമനാട്ടിൽ ഞാനെത്തിട്ടുമ്പോൾ—യേശുവിൻ മാർച്ചിൽ ഞാൻ ആനന്ദിക്കും
പരമസുഖം തരുന്നവകളിൽ—പരനോടു കൂടെഞാൻ—വാഴും നിത്യം

രൻൻ.

ചെങ്ങുരുട്ടി

ആദിതാളം

499.

പല്ലവി.

യേശുവിൻ തിരുമുഖമേ—ഏകീഭരിക്കാരം

ആശ്വാസം പ്രതിദിനമെ.

ചരണങ്ങൾ.

1. നാശലോകത്തിൽനിന്നു - ഭാസനാമെന്നെയവൻ
ആശയോടെ വീണ്ടെടുത്തു-തോഷ്ണനരം- യേശു
2. വാനദിനേശനാമെൻ-നായകനേ അനൈന്റെ
മാനസേ ധ്യാനിച്ചിട്ടുവോൾ-സ്നേഹമാൻ- യേശു
3. നാഥനാമേതുവിന്റെ-പാദത്തിലിരുന്നു ഞാൻ
വേദവാക്യങ്ങൾ കൃപയാൽ-ധ്യാനിക്കുവോൾ- യേശു
4. അരുണോദയ സമയേ-പരിചോടെഴുന്നു തിരു-
ചരണസമീപെ ചെല്ലുവോൾ-ഇവമേറും- യേശു
5. ഓരോ കാര്യങ്ങളെന്റെ-നേമെ വന്നെത്തുകൊ-
ണ്ടോരാന്നായ് വിഷമിറ്റപ്പിക്കും-നേരമെന്റെ- യേശു
6. മോടിയേറും മുഖത്തി-ലേറെ പാടുകളേറും
വാടിയതോത്തുനോക്കുവോൾ-പ്രാണനാഥൻ- യേശു
7. മേഘവാഹനത്തിൽ സ്വ-ർഗ്ഗോക ഭൂതതമായി
ആഘോഷമോടെ വരുവോൾ ദശാഭിനിഷ്ഠം- യേശു

മാതൃസംഘം.

രീതി. സൂത്രകാന്തം രൂപകം 500.

ചണ്ഡങ്ങൾ

1. യേശുവേ! നിന്റെ ഭാസിമാർതിത-സന്നിധൗവന്നണഞ്ഞിതം
ആശീർവിപ്പാൻ ആതുവന്നിട്ടു-കീഴനെ! ഞങ്ങൾ മദ്ധ്യത്തിൽ
2. ഏതുനേരത്തും മോദമോടെനിൻ-പാദത്തിലടുത്തീടുവാൻ
നാഥനെ! ഭാസിക്കുക നിൻബലി-ഹേതുവാൽകൃപചെയ്യല്ലോ- യെ
3. മരിയം തിരുചരണാഭിഷെക-ഇരുന്നു നല്ല ശ്രദ്ധയായ്
തിരുവരയിൻ മാമധുരമൊഴി-കരുണാൽ നകന്തുപോൽ- യെ
4. ബലഹീനതയുള്ള പാത്രങ്ങൾ-ഭാകം ഞങ്ങളിന്നുള്ളിൽ
ബലമേറുംനിൻ വചനം ഫലി-ച്ചതിനാൽ ശക്തിപ്പെടുവാൻ- യെ
5. ഹൃദ്യലയം നിൻഭാസിമാർപാടി-വാഴ്ത്തിടുന്നു മഹേശനെ!
ഏകനാഥം നിൻനാമത്തിൻസ്തുതി-പാടട്ടെ സർവ്വകാലവും- യെ

രീതി. "Sing them over again to me" 501.

1. ബഥനി മറിയത്തിൽനിന്നു'-വിശുദ്ധ പാഠം നാം
പഠിക്കേണം അർത്ഥമാവിൻ'-അനുഗ്രഹമതാം;
നമിക്കുവതെല്ലാം-നാഥനോടുമൻ ചൊല്ലാം.

തുല്പാദനം—സാക്ഷരതം നം.
പ്രാപിക്കേണമെന്നും.

2. ദൈവവചനം രാറ്റുകൽ—ധ്യാനം ചെയ്യിട്ടുവാൻ;
തന്നമുഖ്യവാശാനങ്ങൾ—യുദ്ധ നിരക്കുപിറ്റാൻ;
ദൈവാത്മാവിൻ പ്രകാരം—നൽകീടുന്നു സാന്താക്ഷം— തു
3. ചേരകന്യാത്രയിൽ നോരിട്ടു—വിവിധശോകങ്ങൾ;
നഷ്ടം കഷ്ടവും വന്നീട്ടു—ബാധിക്കും രോഗങ്ങൾ;
സങ്കടമരോരോന്നായ്—തങ്കൽ സമപ്പിപ്പൊന്നായ്— തു
4. കഴിച്ചുമാറിയ യേശുവിൻ—തലയിൽ തൈലത്തെ;
കണിച്ചവർ തന്നുള്ളത്തിൻ—പെരിയ പ്പേരത്തെ;
ഉള്ളിൽനിധി വിശേഷം—ഏകക വന്നശേഷം— തു
5. രക്ഷകൻ പ്രസാദം—പ്രവർത്തി ചെയ്തുവാൻ;
ശ്രീശിരോടനുഭാവം—മനസ്സിൽനിവരൻ;
ശുദ്ധാത്മാവിൻ വ്യപാരം—ഉണ്ടാകട്ടെ നാൾതോറും— തു

കുടുംബജീവിതം.

“From Greenland’s icy mountains”

7. 6. 7. 6. D.

മുറ. ‘ഉത്തരഹിമാദ്രികൾ’—എന്നരീതി 502.

1. യേശു രക്ഷിതാവേ! നിൻ—ദാസിക്കു നല്ലത,
വേണ്ട സ്വർഗ്ഗീയകൃപ—സ്വന്ത കുടുംബത്തിൽ;
നിന്മഹത്വത്തിന്നു വി—ജീവിച്ചു നന്മിന്നു
ദൈവംദിനം ആത്മാവിൻ—ദാനം തരേണമേ.
2. സ്നേഹം, അനുസരണം,—സൗമ്യത, താഴ്മയും;
കർത്താവിനോടൊന്നു ചേർന്നു—ഭർത്തൃശുശ്രൂഷയും,
വിശ്വാസം, സ്വയത്യാഗം;—കഷ്ടതയിൽ ക്ഷമ,
ആകുഷ്ണിയുമായ—ആത്മീയാലങ്കാരം.
3. മക്കളെ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു—ആശങ്കിക്കുന്നതാം
ദുഷ്ടാനന്ദമോഹമായ—കുടുംബജീവിതം
ദിവ്യസംസ്കൃത്തിന്റെ—ഭാഗ്യഫലപ്രദം,
ദിനരാത്രമെങ്കിലും—ദൈവം തരണേ!

4. തിരുവെഴുത്തുകളിൽ—ദിനവും മക്കൾക്കു
അഭ്യസനം നൽകീടാൻ—താല്പര്യം തരിക,
രക്ഷകന്റെ സ്വഭാവം—വാസ്തവമായ് സദാ
സർവ്വത്ര വിളങ്ങുവാൻ—നിൻതുപയേക്കുക.
5. ആഗമനത്തിൻകാലം—ആസന്നമായല്ലോ
മഹത്പ്രത്യക്ഷത—മഹാസന്തോഷനാൾ
അന്നു കുടുംബംഗങ്ങൾ—ഒന്നായ് പ്രിയനാഥാ!
നിൻമുമ്പിൽ അത്യന്തം—എന്നും പ്രാപിക്കട്ടെ.

അമ്മമാർക്കുവേണ്ടി.

“വേഗമെന്നകമതിൽ” എന്ന രീതി.

ഒം.മ. ബിഹാർ ആദിതാളം 503

പല്ലവി.

അമ്മമാരേ! നിങ്ങൾ—അലപാനിച്ചീടുവിൻ,
ആത്മരക്ഷയേയും—കണ്ഠങ്ങൾ പ്രാപിപ്പാൻ.
ചരണങ്ങൾ.

1. കാമനമക്കൾക്കു—നന്മവരുവാനായ്
ഒട്ടും മടിയെന്യെ—കഷ്ടപ്പെടുന്നോരാം— അ
2. കർത്താവിൻസന്നിധൗ—അമ്മമാർ കൊണ്ടു
ചെന്ന ശിശുക്കളെ—തന്നനുഗ്രഹിച്ചാൻ— അ
3. മാനസമാറ്റവും—മേലിൽനിന്നുണ്ടായി
ഉന്നതദൈവത്തിൻ—നന്ദനരാകുവാൻ— അ
4. ഹന്നം ചെയ്തതുപോൽ—തന്നെ നിങ്ങളെല്ലാം
എന്നും യാചിക്കുവിൻ—തന്നാശീഷത്തിനായ്— അ
5. കർത്താവിന്റെ—ഉത്തമാദർശത്തെ
നിത്യം നിങ്ങൾ മുമ്പിൽ—വെച്ചു ജീവിക്കുവിൻ— അ
6. നിങ്ങൾക്കു നല്കിയ—കണ്ഠങ്ങളെ ദൈവം
ക്കേയും ചോദിക്കും—നീക്കമില്ലതിന്നു അ
7. ചിന്തലേശമറ്റ—മാതാക്കളാകാതെ
നൊന്തുപ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ—സന്താനങ്ങൾക്കായ്— അ

